On the Eve of Bicentenary of
Rev GU Pope [1820 – 2020]

நிறுவன வேந்தர் பிறந்த நாளையொட்டி

மணிவாசகரின்

திருவாசகங்கள்

தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற ‘மேற்கோள்கள்’ துணையோடு,
மணிவாசகரை துய்த்துணரும் ஈடுபாட்டில்...

Thiruvasagam
திருவாசகம்

> “ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
> ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
> போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
> நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய், நணியானே
> மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே.”

தமிழ்த்துறை

Dr. M.G.R.
EDUCATIONAL AND RESEARCH INSTITUTE
(Deemed to be University)
Maduravoyal, Chennai - 600 095. Tamilnadu. India.
(An ISO 9001 : 2015 Certified Institution)

தமிழ்த்துறை

டாக்டர்.எம்.ஜி.ஆர்.

கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

(நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்)

(An ISO Certified Institution)

மதுரவாயல் (அடையாளம்பட்டு), சென்னை - 600 095.

……

தமிழ்த்துறை வெளியீடு எண்: 2

மணிவாசகரின்
திருவாசகங்கள்

மணிவாசகரின்

திருவாசகங்கள்

பகுப்பும் தொகுப்பும்:
சு இராமலிங்கம்

தமிழ்த்துறை
Dr. M.G.R.
EDUCATIONAL AND RESEARCH INSTITUTE
(Deemed to be University)
Maduravoyal, Chennai - 600 095. Tamilnadu. India.
(An ISO 9001 : 2015 Certified Institution)

மணிவாசகரின்

திருவாசகங்கள்

முதற்பதிப்பு
அக்டோபர் 2020

வெளியீடு:
தமிழ்த்துறை
டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர்.கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
மதுரவாயில், சென்னை – 600 095

Financial Aid:
Na Subbu Reddiar 100 Educational Trust
AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai – 600 040

ISBN 978-81-937145-8-4
9 788193 714584 >

Printed at:
DJ Printers, Chennai – 600 095

அன்புப்படையல்

ஜி யு போப்

Rev GU Pope
24 04 1820 <::> 11 02 1908
[Bicentenary Year : 1820 - 2020]

“போப் அவர்களின் சைவத் தமிழ்ப்பணிக்காக அவரைப் போற்றிப் பாராட்டியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர், திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த மற்றொரு அறிஞர் திருவாசகமணி கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். இதுவரைக்கும் தமிழ்சைவர்களுடைய தனிச் சொத்தாக இருந்துவந்த திருவாசக நிதிக்குவையை, போப் அவர்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மேலைநாட்டுத் தத்துவ அறிஞர்களுக்குத் திறந்து விட்டது என்றும், தமிழர்களைப் பெருமை கொளச் செய்தது என்றும் திருவாசகமணி பூரித்துப் போனார். ஆங்கிலம் உலகப் பொதுமொழியாதலினால் , அம்மொழியில் திருவாசகத்தை மொழிபெயர்த்ததினால் ஜி.யூ. போப் நம்முடைய மணிவாசகப் பெருமானைப் பலநாடுகளிலும் உள்ள பன்மொழி அறிஞர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார் என்றும் இதைக் காட்டிலும் திருவாசகத்தையும் மணிவாசகரையும் உலகறியச் செய்வதற்கு வேறு சிறந்த வழி இல்லை என்றும் திருவாசகமணி அவர்கள் கருதினார்.”

முனைவர் க முருகேசன்
தேர்வாணையர் (ம) தமிழ்த்துறைத்தலைவர்
கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர் – 641 029

~~~~~~

05 செப்டம்பர் 2020

அணிந்துரை

மக்கள் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புற்றிருக்கும் சமயங்களுள் சிறப்புப் பெற்றுள்ள சைவ சமயம் பல உயரிய கொள்கைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு, அப்பெருமானுடன் தமிழை இயைபுபடுத்திப் பேசும் வழக்கமும் உண்டு.

> **“கண்ணு தற்பெருங் கடவுளும்**
> **கழகமோ டமர்ந்து**
> **பண்ணு றத்தெரிந்து ஆய்ந்தஇப்**
> **பசுந்தமிழ்”**
> (பரஞ்சோதியார், திருவிளையாடல், செய்-57)

என்று திருவிளையாடல் புராணம் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. சிவபெருமானே “நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறித்” தமிழ் ஆய்ந்த பெருமையை தேவாரம் எடுத்துக் கூறுகிறது எனப் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை தமிழ் மொழிக்குப் பரம்பொருளை உவமை கூறியுள்ளார். ஓர் எல்லையற்ற பரம்பொருள் பல உயிர்களையும் பல உலகங்களையும் படைத்து அளித்து, அழித்தாலும் தான் யாதொரு மாறுபாடுமின்றி அன்றும், இன்றும், என்றும் இருப்பது போலவே, தமிழ்மொழி முன்னைப் பழமொழிக்கும் முன்னைப் பழமொழியாயும், பின்னைப் புதுமொழிக்கும் புதுமொழியாயும் பொலிகின்றது. தமிழ் மொழியும், வடமொழியும் சிவபெருமானின் இருகண்கள் என்று ந சுப்புரெட்டியார் தனது ‘***சைவமும் தமிழும்***’ என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

பரந்து விரிந்த இப்பூவுலகில் வியாபிக்கும் புறஇருளைப் போக்குவதற்குச் சூரியனின் ஒளிக்கற்றைகள் காரணமாவதைப் போல, அக மனதில் தோன்றுகின்ற அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்குவதற்கு ஆண்டவனின் மேல் வைக்கின்ற பக்தி காரணமாகின்றது. சைவ சமயத்தைப் பொருத்த வரை பக்தி என்பது இறைவனின் திருவடி நிழலில் நிலைத்திருக்க வேண்டிக் காதலாகிக் கசிந்துருகும் பேரானந்தப் பரவச நிலையாகும். மனித உயிர்கள் அனைத்தும் ஆணவ மலத்தில் கட்டுண்டு, தன்னிலை அறியாது, அறியாமையில் மூழ்கியிருத்தலால் இறைநிலையின் மேன்மையினை அறிய இயலாமல் போகின்றது.

ஆணவ மலம் ஒடுங்கவும், இப்பிறப்பின் சிறப்பினை உணரவும் இறைவன் தானே கருவாக இருந்து, அவனை நினைக்க வைத்து, அவனது தாளினை அடைவதற்கு அருள்புரிவான் என்பது சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடு. அவ்வகையில் இறைவனை நீள நினைந்து, நித்தமும் கை தொழுது, திருவடிப்பேறு கைவரப்பெற்று, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெற்ற சைவ சமய பெருந்தகையாளர்களுள் மணிவாசகப் பெருமான் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

பாரத நாட்டுச் சான்றோர், உலக இயக்கத்திற்குக் காரணமாய் இருக்கும் சக்தி ஒன்று உண்டு என்ற கொள்கையினர். அச்சக்தியைக் ‘கடவுள்’ அல்லது ‘இறைவன்’ என்று வழங்கினர். இவ்விறைவன் மாட்டுச் செலுத்தும் கனிந்த அன்பே ‘பக்தி’ எனப்படுகின்றது. “சிறந்த நூல் என்பது ஒரு பெருங்கலைஞனின் உயிர்த்துடிப்பாகும். அவன் வாணாளைக் கடந்து பல காலம் நிறை பெற்று வாழ்வதற்காகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அவனுடைய உயிர் அனுபவம்” என்று ஆங்கிலப் புலவர் மில்டன் குறிப்பிடும் கருத்தை இவண் நோக்குவோமாயின் சாலப் பொருந்தும் என்னும் அ ச ஞானசம்பந்தனின் கூற்று குறிப்படத்தக்கது (இலக்கியக் கலை, ப.17).
~~~~~~

சிவப்பரம்பொருளின் திருவுருவை நினைந்தும், கண்டும், தொழுதும், பாடிப்பரவியும், அன்பு செய்வது பக்திநெறி என்பது சான்றோர் வாக்கு. உலகப் பொருள் மீதுள்ள பற்றினை விட்டு, இறைவன் மீது மட்டும் பற்று வைத்துச் செய்யும் வழிபாடு பக்தி என்றும், வெறும் உணர்ச்சி வயப்பட்ட ஒன்றாக இருக்காமல் உள்ளத்தையும், அறிவையும் பண்படுத்தி நிற்கும் சாதனத்தையே பக்தி என்றும் உணர முடியும்.

கடவுளும் மனிதனும் ஒருவருக்கொருவர் மீதுள்ள அன்பால் ஐக்கியமாவதே பக்தி என்பதன் பொருள். பக்தர்பால் அவர் பெருவிருப்பம் கொண்டு தன் அன்புமூலமாக அவர்களோடு ஐக்கியமாகின்றார். மனிதனைப் பொறுத்தமட்டில் பக்தியாவது கடவுளிடத்தில் பூண்டொழுகும் அன்பாகும் எனக்கொள்ளலாம்.

இறைவன் பால் கொண்டிருக்கும் அன்பு மேலீட்டால் நெஞ்சம் உருகிக் கண்களில் நீர் பெருகுவது பக்தியின் செறிவு என்பதை,

“யானே பொய் என் நெஞ்சம் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனை வந்து உறுமாறே”
(மாணிக்கவாசகர், திருச்சதகம், பா.90)

என்று மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார்.

திருவிளக்கு ஏற்றப்பட்டால், பூத இருள் நீங்கிச் சுற்றிலும் இருக்கும் பொருள்கள் விளங்கும். அகத்திலே ஞான விளக்கு ஏற்றப்பட்டால் புறக்காட்சியில் விளங்குபவையாவும் மாயாத்தோற்றங்களாக விளங்கும் அவற்றிற்கு உள்ளீடாய்க் கடவுள் ஒளி இருப்பதாக உணரப்படும்

இறைவன் ‘கற்பனை கடந்த சோதி’, ‘ஒளிவளர் விளக்கு’, ‘சுடர்’ என்பதனை உணர்ந்து விளக்கேற்றி வழிபட்டனர். ஆதிகாலத்தில் மனிதன் இயற்கையைத் தெய்வமாகக் கருதி ஒளி கொடுக்கும் கதிரவனையும், தீயையும் முதன்மைக் கடவுளாக வழிபட்டான். இறைத்தத்துவம் தோன்றுவதற்கு முன்பே ஒளி வழிபாடு தோன்றிவிட்டது எனலாம். ஒளிக்குக் குறிப்பட்ட உருவமில்லை. ஒளி இருளை அகற்றி வெளிச்சம் தருகின்ற ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பதால் இறைவனை உருவகப்படுத்த ஒளியே சிறந்தது என்பது ஆன்றோர்களின் கருத்து. மாணிக்கவாசகர் “**ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ்சோதி**” என்று திருவாசகத்தில் இறைவனைப் போற்றுகின்றார். திருநாவுக்கரசரும் “**சுடரொளி யாயுள் விளங்கு சோதி நீ யென்றுந்**” என்றும், “**சொற்றுனை வேதியன் சோதியானவன்**” என்றும் தேவாரத்தில் இறைவனைப் போற்றுகின்றார்.

இறைவன் திருவடி ஞானத்தைக் கொடுக்கும் என்பதால் இறைவன் திருவடியைச் சூட்டியதும், சிவமாந்தன்மை உண்டாயிற்று என்பர்; சிவமாந்தன்மை யாவது, பேரின்ப நிலை பெறுவது. திருவடி சூட்டல் பரிச தீக்கையாம் நயன தீக்கையால் வினைக்காக அழிதலும், பரிச திக்கையால் ஞானம் பெறுதலாகும் என்கிறார் மாணிக்கவாசகர். இதனைத் தம் பதிகத்தில்,

“ஆவா அரி அயன் இந்திரன் வானோர்க்குக் கரிய சிவன்
வாவா வென் றென்னையும் பூதலத்தே வலியத் தாண்டு கொண்டான்
பூவார் அடிச் சுவ டென் தலைமேற் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ”
(திருவாசகம், திருத்தெள்ளேணம், பா.7)

என்று பாடியுள்ளார். வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதே ஈவானாதலின் சிலம்பொலிக்கத் திருநடனம் செய்கின்றார்; சிலம்பொலி கேட்டல் திருவருள் வழி நிற்றலாம். அதுவே பேரின்பமாதலின்,

“சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகம் மகிழத்”
(திருவாசகம், திருப்பூவல்லி, பா.18)

என்று பாடியுள்ளமை திருவடிச் சிறப்பை அறிவித்து நிற்கின்றது.

> **"மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து**
> **தாழியைப் பாவு தயிர் போல தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தான்**
> **வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவான் வல்வினையேன்**
> **ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்கலமே"**
> (திருவாசகம், அடைக்கலப் பத்து, பா.6)

என்ற பாடலில் மத்தால் கடையப்பட்ட தயிர் சிதறுவது போல மாதரால் அலைக்கப்பட்ட மனம் சிதறும் என்பதாம்; இதனால் திருவடி ஞானம் பெற விழைவு வேண்டும் என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

மனம் என்பது அணைக்கட்டு போன்றது. அதில் நிரம்பியுள்ள நீர் ஆத்மசக்தி அல்லது சிவசக்தி ஆகும். மனிதர்களிடையே காணப்படும் தீயக்குணங்களான புறங்கூறல், பொய் பேசுதல், கோபம், பேராசை, பிறர் பொருளை விரும்புதல், வஞ்சனை, கஞ்சத்தனம் போன்றவை அந்த அணைக்கட்டின் ஓட்டைகளாகும். இத்தீய குணங்கள் ஆத்ம சக்தியை அழித்துவிடக் கூடியவை. இதனை மனதிற்குள் நுழையவிடாமல் தடுப்பது பக்தியாகும்.

> **"அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய் அழல்சேர்ந்த**
> **மெழுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு**
> **தொழுதே உன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடும் தொடராதே**
> **பழுதே பிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே"**
> (திருவாசகம், திருச்சதகம், பா.88)

என்ற வாக்கினுக்கேற்ப உயர்நெறியாம் சைவ சமயத்தில் பிறந்து, வாக்கிலும் மந்திரமாம் திருமுறைகளைத் தந்த மாணிக்கவாசகப் பெருமான் செய்த தொண்டே திருவாசகம். அவ்வகையில் இம்மையிலும் மறுமையிலும் புகழ் நல்கக் கூடிய சிறந்த நெறியான சைவநெறியின்கண் நின்று தம்மை நாயினும் கடையராக நினைந்து பக்தி செய்கின்றார்.

உண்மைப் பொருள் என்பது இறைவன் மட்டுமேதான் என்ற உறுதியானது உள்ளத்தில் பதிந்தவுடன் அந்த உண்மைப்பொருள் ஒன்றையே எய்த வேண்டும். அதனோடு ஒன்றி ஒன்றாக வேண்டும் என்ற வேட்கை அடியார்களுக்கு எழுகின்றது. அவ்வாறு ஒன்றி ஒன்றாகும் உயர்ந்த நிலையினை எதிர்நோக்கி மெய்யடியார்கள் இறைவன்மீது இடைவிடாது அன்பு செலுத்துகின்றனர். இறைவன் மீது இடையறாத அன்பு செலுத்தி நினைந்து நினைந்து நிற்கும் நிலையில்தான் இறைவனோடு இயைந்து இசையும் நிலையினை நாம் எய்துகின்றோம்.

இயைந்து இசையும் புணர்ப்பினால் நம் உடலும் உள்ளமும் உணர்வும் இறைவன் வயமாகவே ஆகி விடுகின்றன என்பதைத் திருவாசகம் நமக்கு உணர்த்தி நிற்பதை, "***கூனாருடல் உடல் புகுந்தான் உயிர் கலந்தான் உளம் பிரியான்***" ன்று அறிவிக்கின்றார் மாணிக்கவாசகர். "***உடலும் எனதுயிரும் புகுந்து தொழியா வண்ண நிறைந்தான்***" என்று அந்த அற்புதமான அனுபவத்தைக் கூறுகின்றார். உடல், உயிர், உள்ளம் ஆகியவை உண்மைப் பொருளான இறைவன் மயமாக ஆகிவிடுகின்றன. 'நான்' என்ற உள்ளம், உணர்வு இவையனைத்தும் இறைவனோடு இயைந்து விடுகின்றன. இறைவன் இவற்றோடு இயைந்து கலந்த விடுகின்றான் என்றும், நாம் முழுதுமாக இறைவன் மயமாகி விடுகின்றோம் என்றும், இறைவன் நாம் ஆகி நிற்கின்றான் என்றும் உண்மைத் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

அறத்தை நிலைநாட்டவும், மானுட வாழ்வைச் செம்மையாக்கவும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் மனதளவில் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டு, தான் சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தையும் சீரிய முறையில் வழிநடத்த வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இறையருளுக்குப் பாத்தியபட்ட அருளாளர்களின் அருட்சிந்தனைகள் பாடலாகவும், பாசுரங்களாகவும் வடிவம் பெற்று இலக்கியமாகப் பரிணமித்துச் சமுதாயத்தின் கரங்களில் ஒப்படைக்கப்பெறுகின்றன. அச்சமுதாயம் கிடைத்தற்கரிய பெரும் பேறாகத் திகழும் இலக்கியங்களின் சிறப்பினை உணர்ந்து அனுபவித்து மகிழ்வதுடன், அதனை மற்றவர்களுக்கும் உணர்த்த வேண்டியது அதன் கடமையாகும் என்பதை நன்குணர்ந்த டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர்.கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத் தமிழ்த்துறையின் வெளியீடாகிய இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளனர்.

நிறுவன வேந்தர் பிறந்த நாளையொட்டி வெளியிடப்பெறுகின்ற '***மணிவாசகரின் திருவாசகங்கள்***' என்னும் இந்நூல் தேர்தெடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்கள் துணையோடு மணிவாசகரைத் துய்த்துணரும் ஈடுபாட்டின் வெளிப்பாடு என்று தொகுப்பாசிரியர் குறிப்பட்டுள்ளார்.

திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜி.யு.போப் அவர்களின் இருநூறாவது பிறந்த ஆண்டினை நினைவுகூறும் வகையில் அவருடைய திருவாசக மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து பெரும்பகுதி எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளது.

சிவபுராணம், திருவெம்பாவை, அன்னைப்பத்து, அச்சப்பத்து, பிடித்தப்பத்து, கண்டப்பத்து, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம், திருப்புலம்பல், அற்புதப்பத்து, திருப்படைஎழுச்சி, அச்சோப்பதிகம், பண்டாய நான்மறை ஆகிய 13 பதிகங்களுக்கு ஜி.யு.போப் அவர்களின் முறைமையான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது. திருவாசகத்தைத் திறனாய்வு செய்துள்ள பல்வேறு திறனாய்வாளர்களின் மேறிகோள்கள் ஆங்காங்கே நூலாசிரியரின் பெயர் சுட்டப்பெறாமல் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.

திருவாசகத்தில் மீதம் இருக்கக்கூடிய 38 பதிகங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற சில பாடல்களுக்கான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும், மேற்கோள் விளக்கங்களும் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

இறைவன் மேல் உயிர்கள் வைக்கின்ற அன்பின் முதிர்ச்சியில் அவனொடு இரண்டறக்கலந்து நிற்றலாகிய பக்தியின் மூலமாக ஆன்மாக்களின் பழவினைகள் ஒழியவும், சிவநெறியை உணரும் ஞானம் வாய்க்கவும், சிவமாகி நிற்கும் முக்தி நெறியைப் பெறவும் வழிகாட்டி, நன்னெறிப் படுத்தும் என்று மாணிக்கவாசகர் பரக்கப் பேசும் தன்மையை இந்நூலின் விளக்கங்கள் நமக்கு அறிவிக்கின்றன.

இறைவனுக்காக உடலால் செய்யும் அறத்தொண்டுகள் இறைவனுக்கு மட்டுமின்றிப் பிற உயிர்களுக்கும் ஏதாவது ஒரு வகையில் பயன்படும்போது அது மக்கள் சேவையாகின்றது. நால்வகை நெறிகளின் வழி நிற்பவர்கள் இறுதியில் இறைவனின் பெருங்கருணைப் பேராற்றலால் ஏற்றுக் கொள்ளுதலாகிய வீடுபேற்றினைத் திருவாசகம் உணர்த்துகின்றது என்பதற்கு இந்நூலின்கண் அடங்கியுள்ள விவரக்குறிப்புகள் சான்றுகளாகின்றன.

இறைவன்பால் வைத்த அன்பு சிறிதும் தளராது உறுதியாக இருத்தல் பக்தியின் முற்றிய நிலையும் முழுமை நிலையுமாகும். ஒவ்வொரு அடியாரும் போற்றிப் பரவ வேண்டிய நெறி அதுவாகும் என்பது இந்நூலின் வழியாக உணர்த்தப்பெற்றுள்ளது.

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகப் பாடல்களில் ஞானநெறிகள் விரிவாகப் பேசப்பெற்றிருப்பதை போல சரியை, கிரியை, யோக நெறிகள் விரிவாகப் பேசப்பெற்றுள்ளன. இறைத்திருமேனியைத் தொட்டுப்பூசித்து வழிபடுதலாகிய திருநெறியும், பாடிப் பரவிப் பரவசமடைதலாகிய துதி பாடுதல் நெறியும் கடைப்பிடிக்கத்தக்க வழிபாட்டு நெறிகளால் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன என்பதை இந்நூல் தெளிவாக நமக்கு எடுத்தியம்புகின்றது.

சைவ சமய அடியார்கள் ஒவ்வொருவரின் இல்லத்திலும் இருக்க வேண்டிய இன்றியமையாத நூல் இ∴து எனில் மிகையன்று. இத்தொகுப்புப் பணியைத் திறம்படச் செய்து வெளியிட்டுள்ள அனைவருக்கும் பாராட்டுக்கள்.

முனைவர் க முருகேசன்

பொருளடக்கம்

பதிக எண்	அருளிச் செய்த தலம் **பதிகத் தலைப்பு**	பக்க எண்
01*	திருப்பெருந்துறை **சிவபுராணம்** சிவனது அனாதி முறைமையான பழமை	2
02	தில்லை **கீர்த்தித் திருவகவல்** சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை	116
03	தில்லை **திருவண்டப் பகுதி** சிவனது தூல சூட்சுமத்தை வியந்நது	118
04	தில்லை **போற்றித் திருவகவல்** சகத்தின் உற்பத்தி	120
05	திருப்பெருந்துறை **திருச்சதகம்** பக்தி வைராக்கிய விசித்திரம்	122
06	உத்திரகோசமங்கை **நீத்தல் விண்ணப்பம்** பிரபஞ்ச வைராக்கியம்	133
07*	திருவண்ணாமலை **திருவெம்பாவை** சக்தியை வியந்தது	137
08	திருவண்ணாமலை **திருவம்மானை** ஆனந்தகளிப்பு	157
09	தில்லை **திருப்பொற்சுண்ணம்** ஆனந்த மனோலயம்	160
10	தில்லை **திருக்கோத்தும்பி** சிவனோடைக்கியம்	163
11	தில்லை **திருத்தெள்ளேணம்** சிவனோடு அடைவு	165
12	தில்லை **திருச்சாழல்** சிவனுடைய காருணியம்	167
13	தில்லை **திருப்பூவல்லி** மாயாவிஷயம் நீக்குதல்	170
14	தில்லை **திருவுந்தியார்** ஞான வெற்றி	173
15	தில்லை **திருத்தோணோக்கம்** பிரபஞ்ச சுத்தி	175
16	தில்லை **திருப்பொன்னூசல்** அருட்சுத்தி	177

17*	தில்லை **அன்னைப் பத்து** ஆத்தும பூரணம்	179
18	தில்லை **குயிற்பத்து** ஆத்தும இரக்கம்	184
19	தில்லை **திருத்தசாங்கம்** அடிமை கொண்ட முறைமை	187
20*	திருப்பெருந்துறை **திருப்பள்ளியெழுச்சி** திரோதானசுத்தி	191
21	தில்லை **கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்** அநாதியாகிய சற்காரியம்	201
22	தில்லை **கோயில் திருப்பதிகம்** அனுபோக இலக்கணம்	204
23	திருப்பெருந்துறை **செத்திலாப் பத்து** சிவானந்தம் அளவறுக் கொணாமை	207
24	திருப்பெருந்துறை **அடைக்கலப் பத்து** பக்குவ நிண்ணயம்	210
25	திருப்பெருந்துறை **ஆசைப் பத்து** ஆத்தும இலக்கணம்	213
26	திருப்பெருந்துறை **அதிசயப் பத்து** முக்தி இலக்கணம்	216
27	திருப்பெருந்துறை **புணர்ச்சிப் பத்து** அத்துவித இலக்கணம்	219
28	திருப்பெருந்துறை **வாழாப் பத்து** முத்தி உபாயம்	222
29	திருப்பெருந்துறை **அருள் பத்து** மகாமாயா சுத்தி	225
30*	திருக்கழுக்குன்றம் **திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்** சற்குரு தரிசனம்	230
31*	தில்லை **கண்ட பத்து** நிருத்த தரிசனம்	237
32	திருப்பெருந்துறை **பிரார்த்தனைப் பத்து** சதா முத்தி	247
33	திருப்பெருந்துறை **குழைத்த பத்து** ஆத்தும நிவேதனம்	251
34	திருப்பெருந்துறை **உயிருண்ணிப் பத்து** சிவானந்தம் மேலிடுதல்	255

35*	தில்லை **அச்சப் பத்து** ஆனந்தம் உறுதல்	259
36	திருப்பெருந்துறை **திருப்பாண்டிப் பதிகம்** சிவானந்த விளைவு	269
37*	திருத்தோணிபுரம் **பிடித்த பத்து** முத்திக் கலப்பு உரைத்தல்	273
38	திருப்பெருந்துறை **திரு ஏசறவு** சுட்டறிவு ஒழித்தல்	283
39*	திருவாரூர் **திருப்புலம்பல்** சிவானந்த முதிர்வு	286
40	தில்லை **குலாப் பத்து** அனுபவம் இடையீடு படாமை	289
41*	திருப்பெருந்துறை **அற்புதப் பத்து** அனுபவம் ஆற்றாமை	292
42	திருப்பெருந்துறை **சென்னிப் பத்து** சிவ விளைவு	302
43	திருப்பெருந்துறை **திருவார்த்தை** அறிவித்து அன்புறுதல்	305
44	தில்லை **எண்ணப் பத்து** ஒழியா இன்பத்து உவகை	309
45	தில்லை **யாத்திரைப் பத்து** அனுபவ அதீதம் உரைத்தல்	313
46*	தில்லை **திருப்படை எழுச்சி** பிரபஞ்சப் போர்	317
47	திருப்பெருந்துறை **திருவெண்பா** அணைந்தோர் தன்மை	319
48*	திருப்பெருந்துறை **பண்டு ஆய நான்மறை** அனுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்	323
49	தில்லை **திருப்படை ஆட்சி** சீவோபாதி ஒழிதல்	330
50	தில்லை **ஆனந்த மாலை** சிவ அனுபவ விருப்பம்	333
51*	தில்லை **அச்சோப்பதிகம்** அனுபவ வழி அறியாமை	337

[*] அனைத்துப் பாடல்களும்

பின்னிணைப்புகள்

அ	திருவாசக ஒளிநெறி	**346**
ஆ	திருவாசகம் - பிற இணையதலங்கள்	**371**
இ	English Translation of ‘Thiruvasagam’ by Rev GU Pope [Links]	**372**

ஓம் நமசிவாய

மாணிக்கவாசகர் அருளிய

திருவாசகத்தின் சிறப்பு

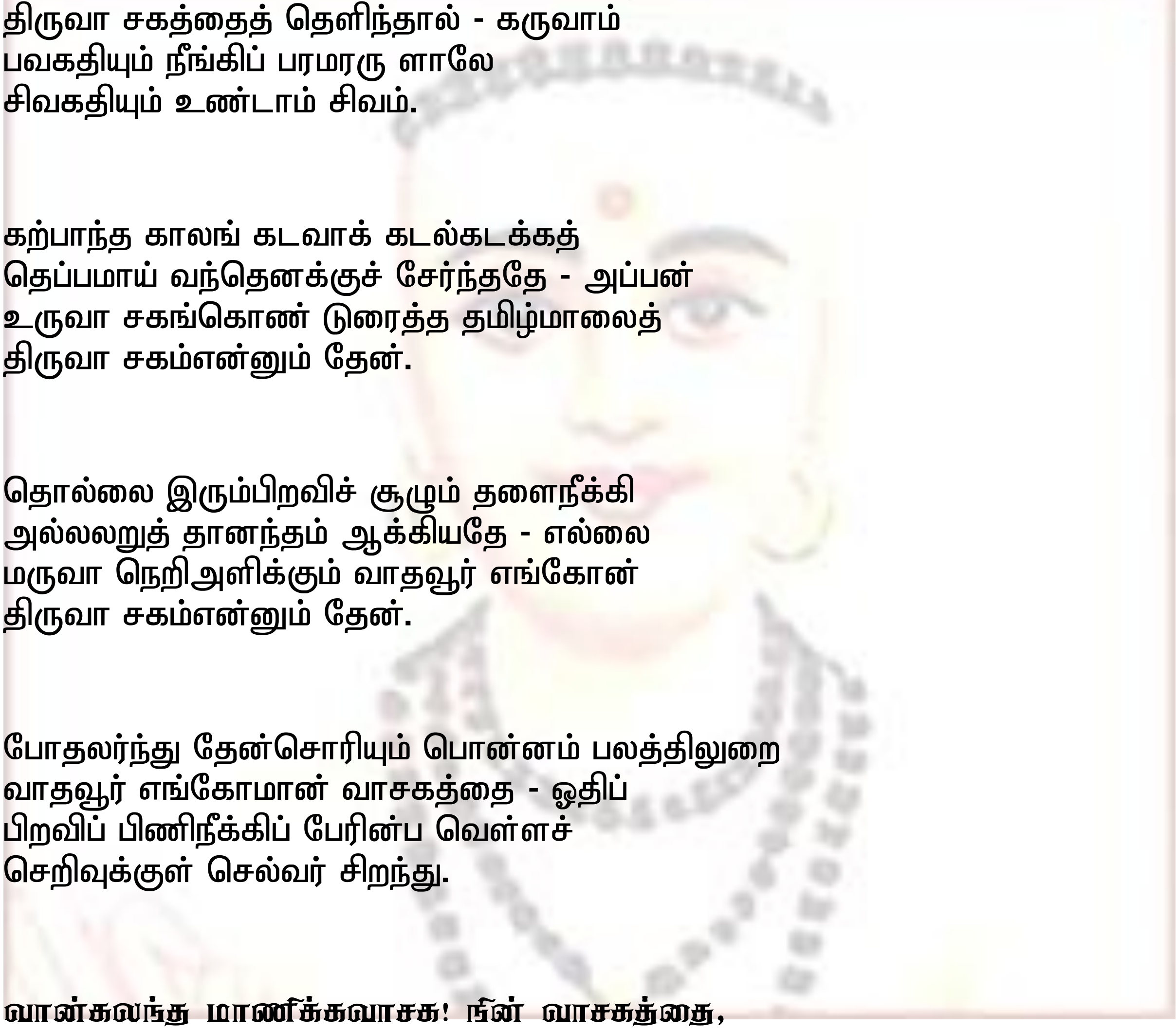

அருள்வாத வூரர்சொல அம்பலவர் தாமெழுதும்
திருவா சகத்தைத் தெளிந்தால் - கருவாம்
பவகதியும் நீங்கிப் பரமரரு ளாலே
சிவகதியும் உண்டாம் சிவம்.

கற்பாந்த காலங் கடவாக் கடல்கடக்கத்
தெப்பமாய் வந்தெனக்குச் சேர்ந்ததே - அப்பன்
உருவா சகங்கொண் டுரைத்த தமிழ்மாலைத்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

போதலர்ந்து தேன்சொரியும் பொன்னம் பலத்திலுறை
வாதவூர் எங்கோமான் வாசகத்தை - ஓதிப்
பிறவிப் பிணிநீக்கிப் பேரின்ப வெள்ளச்
செறிவுக்குள் செல்வர் சிறந்து.

வான்கலந்து மாணிக்கவாசக! நின் வாசகத்தை,
நான்கலந்து பாடுங்கால், நற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே
தேன்கலந்து, பால்கலந்து, செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்து, என்
ஊன்கலந்து, உயிர்கலந்து, உவட்டாமல் இனிப்பதுவே !

சிவ சிவ

சிவபுராணம்

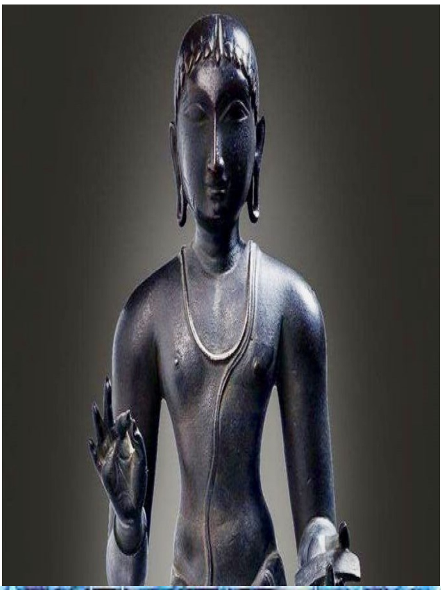

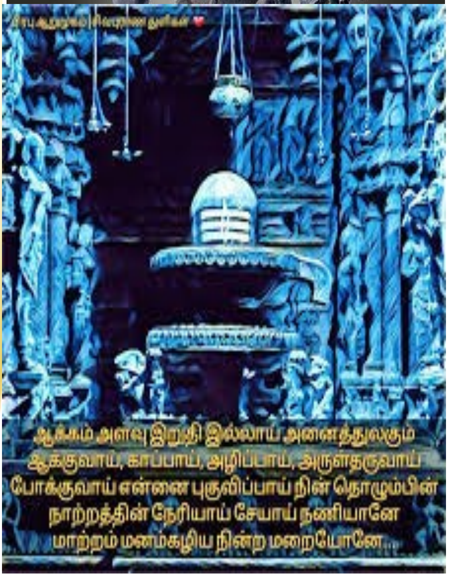

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னை புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே...

திருப்பெருந்துறை

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

சிவபுராணம்

சிவனது அனாதி முறைமையான பழமை

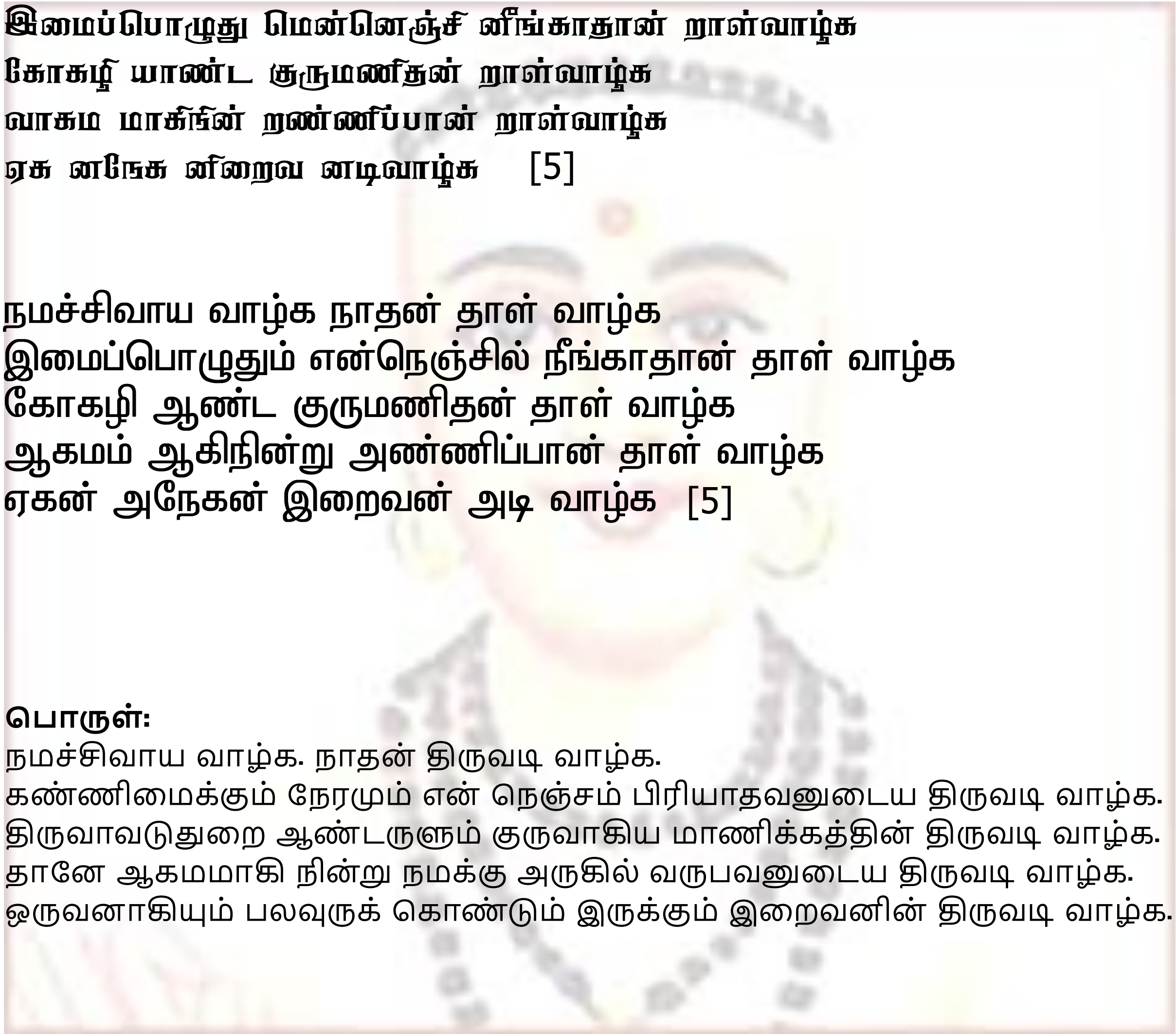

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
வாகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
ஏக னநேக னிறைவ னடிவாழ்க [5]

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க [5]

பொருள்:
நமச்சிவாய வாழ்க. நாதன் திருவடி வாழ்க.
கண்ணிமைக்கும் நேரமும் என் நெஞ்சம் பிரியாதவனுடைய திருவடி வாழ்க.
திருவாவடுதுறை ஆண்டருளும் குருவாகிய மாணிக்கத்தின் திருவடி வாழ்க.
தானே ஆகமமாகி நின்று நமக்கு அருகில் வருபவனுடைய திருவடி வாழ்க.
ஒருவனாகியும் பலவுருக் கொண்டும் இருக்கும் இறைவனின் திருவடி வாழ்க.

Hail, the five letters! Hail, foot of the Lord !
Hail, foot of Him Who not for an instant quits my heart !
Hail, foot of the Guru-pearl that rules in GOgari !
Hail, foot of Him Who becomes, abides, draws near as the Agamam !
Hail, foot of Him, the One, the Not-One, and the King ! (5)

சிவ சிவ

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க [10]

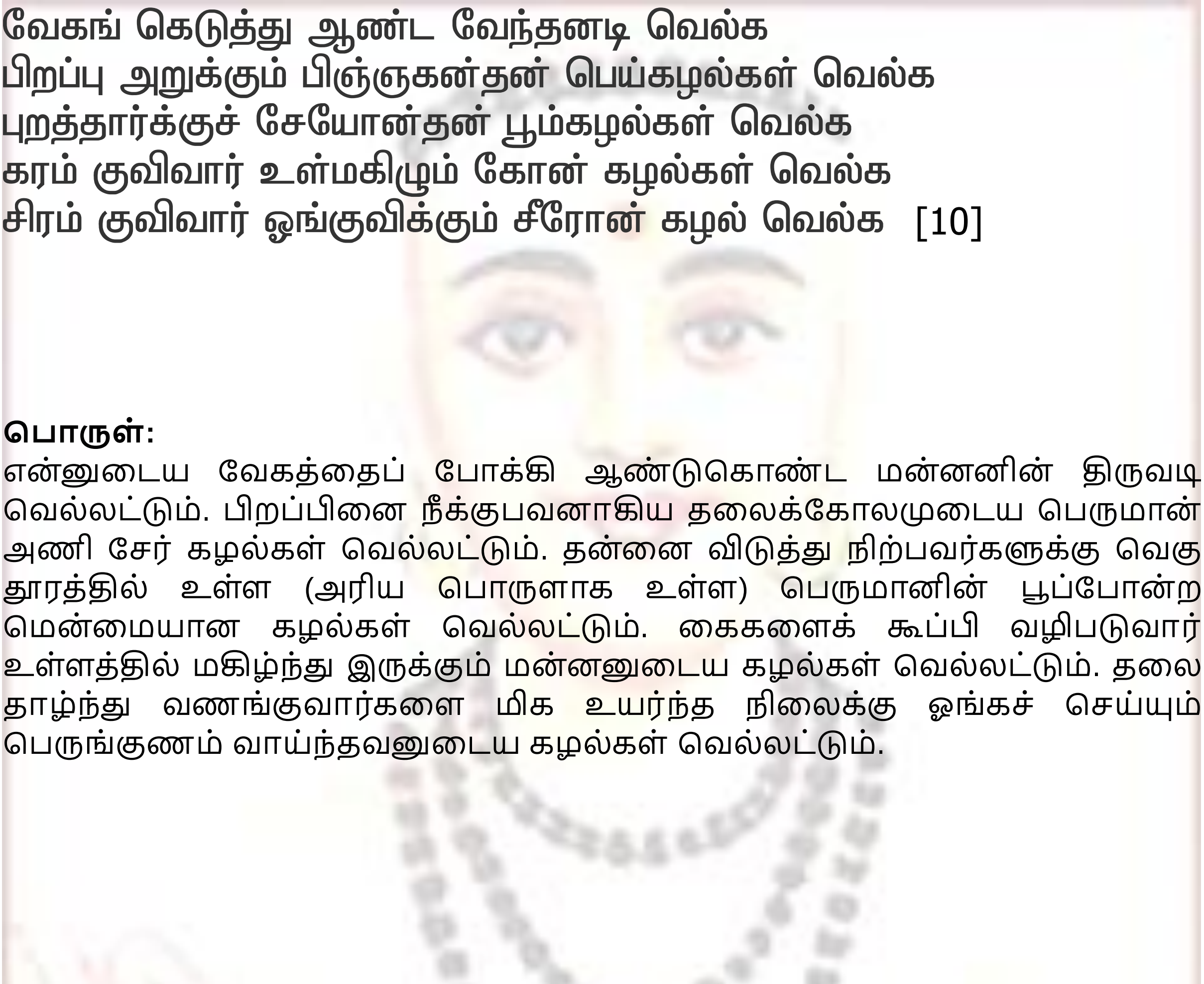

வேகங் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூம்கழல்கள் வெல்க
கரம் குவிவார் உள்மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க [10]

பொருள்:
என்னுடைய வேகத்தைப் போக்கி ஆண்டுகொண்ட மன்னனின் திருவடி வெல்லட்டும். பிறப்பினை நீக்குபவனாகிய தலைக்கோலமுடைய பெருமான் அணி சேர் கழல்கள் வெல்லட்டும். தன்னை விடுத்து நிற்பவர்களுக்கு வெகு தூரத்தில் உள்ள (அரிய பொருளாக உள்ள) பெருமானின் பூப்போன்ற மென்மையான கழல்கள் வெல்லட்டும். கைகளைக் கூப்பி வழிபடுவார் உள்ளத்தில் மகிழ்ந்து இருக்கும் மன்னனுடைய கழல்கள் வெல்லட்டும். தலை தாழ்ந்து வணங்குவார்களை மிக உயர்ந்த நிலைக்கு ஓங்கச் செய்யும் பெருங்குணம் வாய்ந்தவனுடைய கழல்கள் வெல்லட்டும்.

Victory to the foot of the King, who soothed my soul's unrest and made me His !
Victory to the jewelled foot of Pinnagan, who severs continuity of birth !
Victory to the flower-foot of Him Who is far from those without !
Victory to the anklets of the King, rejoicing 'mid those that fold adoring hands !
Victory to the anklets of the glorious One, who uplifts those that bow the head ! (10)

ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி [15]

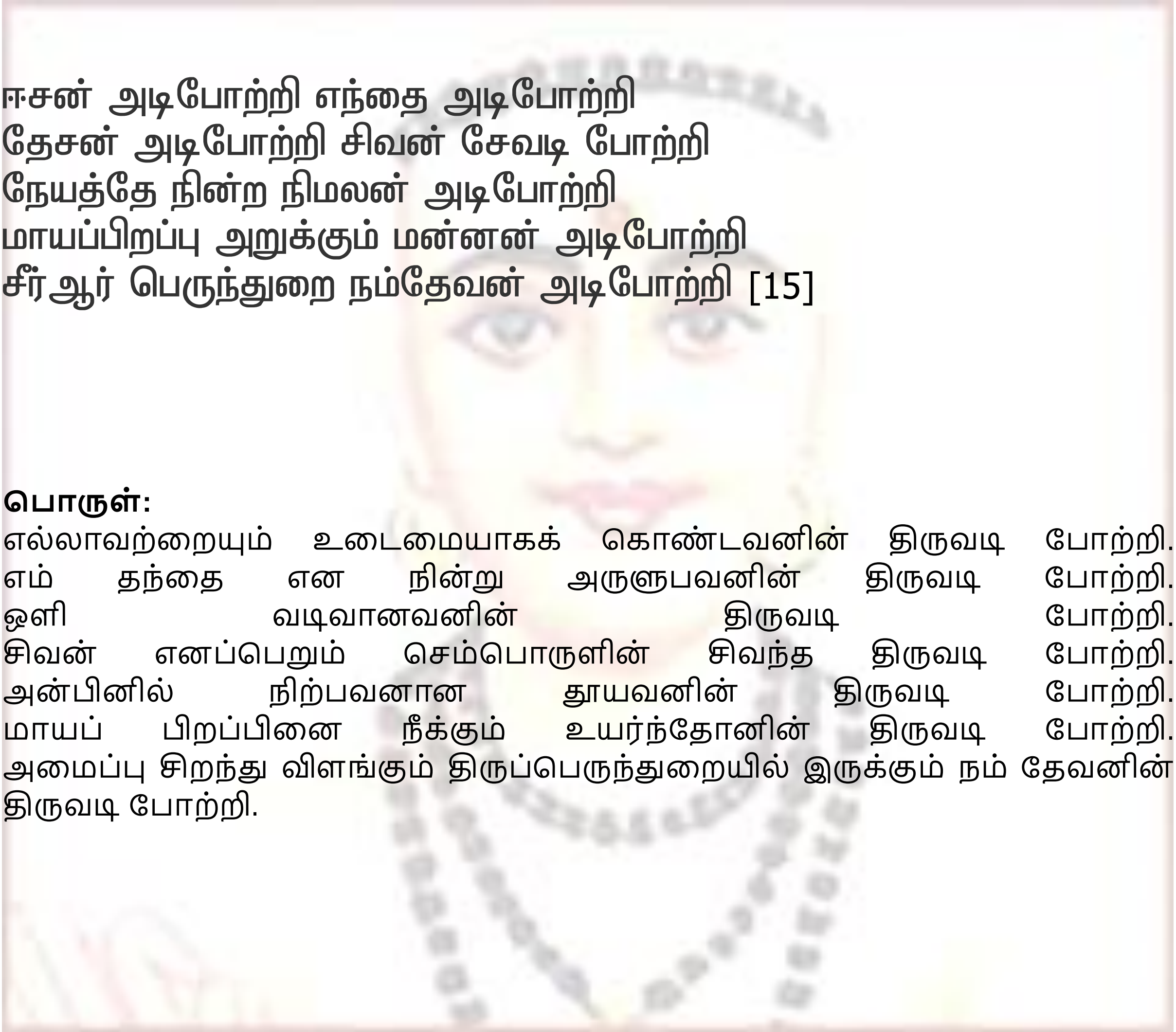

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப்பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீர்ஆர் பெருந்துறை நம்தேவன் அடிபோற்றி [15]

பொருள்:
எல்லாவற்றையும் உடைமையாகக் கொண்டவனின் திருவடி போற்றி. எம் தந்தை என நின்று அருளுபவனின் திருவடி போற்றி. ஒளி வடிவானவனின் திருவடி போற்றி. சிவன் எனப்பெறும் செம்பொருளின் சிவந்த திருவடி போற்றி. அன்பினில் நிற்பவனான தூயவனின் திருவடி போற்றி. மாயப் பிறப்பினை நீக்கும் உயர்ந்தோனின் திருவடி போற்றி. அமைப்பு சிறந்து விளங்கும் திருப்பெருந்துறையில் இருக்கும் நம் தேவனின் திருவடி போற்றி.

Praise to the foot of Civan ! Praise to my Father's foot !
Praise to the foot of the Teacher ! Praise to Civan's roseate foot !
Praise to the foot of the Stainless, who in love stood near !
Praise to the foot of the King, who cuts off delusive birth !
Praise to the foot of glorious Perun-turrai's God ! (15)

சிவ சிவ

ஆராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையு ணின்ற வதனா
லவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான் [20]

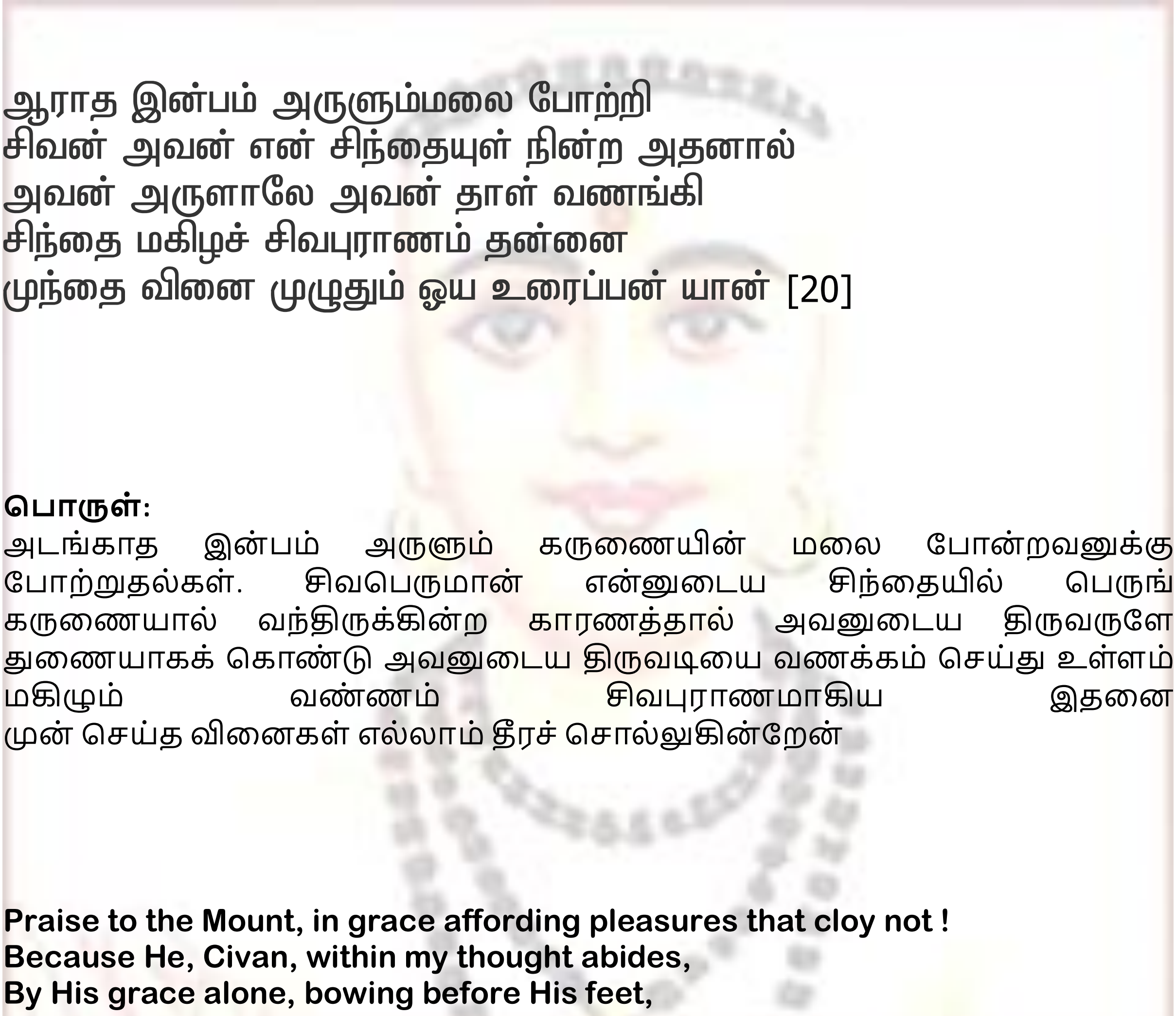

ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான் [20]

பொருள்:
அடங்காத இன்பம் அருளும் கருணையின் மலை போன்றவனுக்கு போற்றுதல்கள். சிவபெருமான் என்னுடைய சிந்தையில் பெருங் கருணையால் வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அவனுடைய திருவருளே துணையாகக் கொண்டு அவனுடைய திருவடியை வணக்கம் செய்து உள்ளம் மகிழும் வண்ணம் சிவபுராணமாகிய இதனை
முன் செய்த வினைகள் எல்லாம் தீரச் சொல்லுகின்றேன்

Praise to the Mount, in grace affording pleasures that cloy not !
Because He, Civan, within my thought abides,
By His grace alone, bowing before His feet,
With joyous thought, Civan's 'Ways of Old' I'll tell,
That thus my former 'deeds' may wholly pass. (20)

கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
யெண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன் [25]

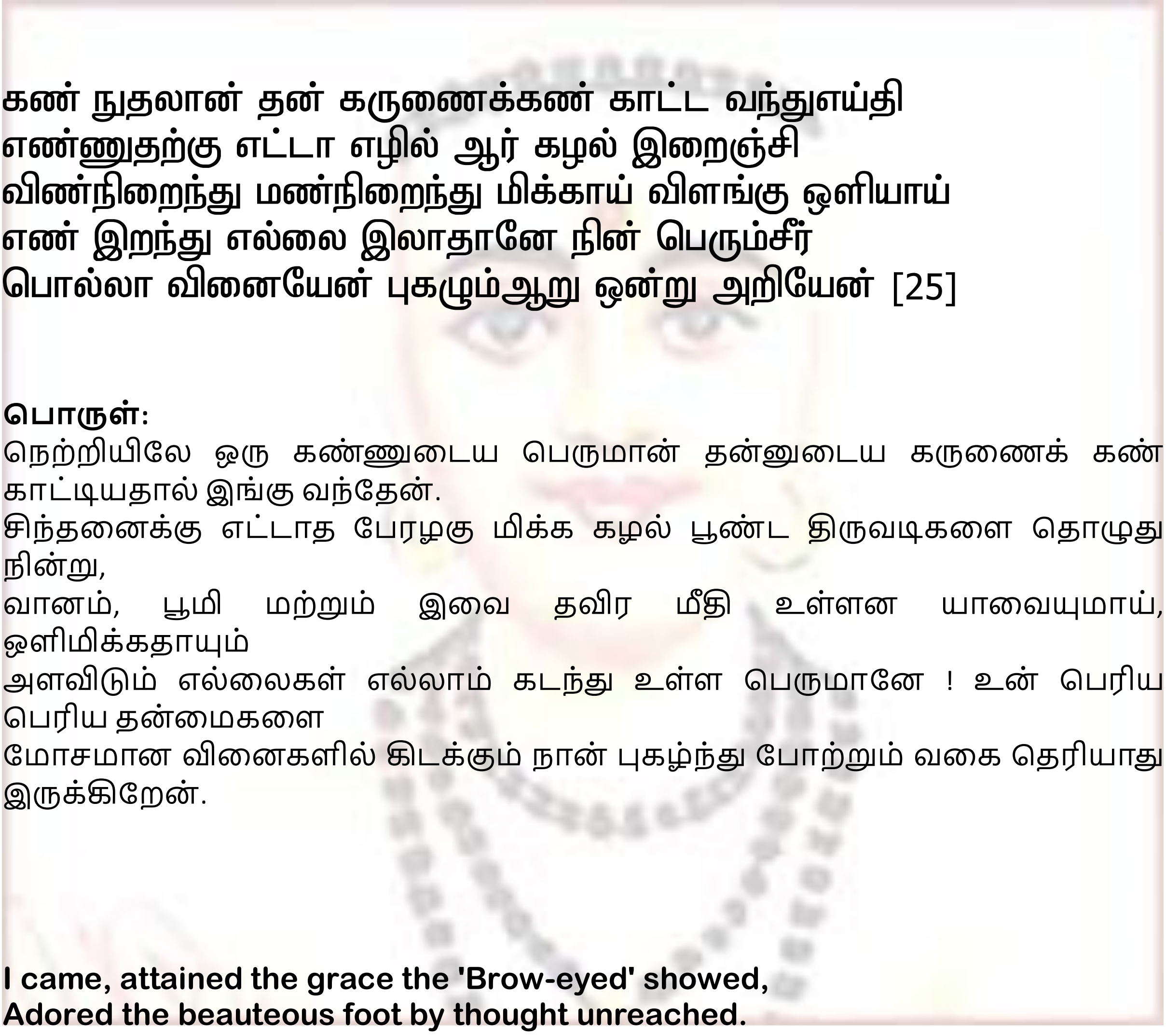

கண் நுதலான் தன் கருணைக்கண் காட்ட வந்துஎய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர் கழல் இறைஞ்சி
விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஒளியாய்
எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழும்ஆறு ஒன்று அறியேன் [25]

பொருள்:
நெற்றியிலே ஒரு கண்ணுடைய பெருமான் தன்னுடைய கருணைக் கண் காட்டியதால் இங்கு வந்தேன்.
சிந்தனைக்கு எட்டாத பேரழகு மிக்க கழல் பூண்ட திருவடிகளை தொழுது நின்று,
வானம், பூமி மற்றும் இவை தவிர மீதி உள்ளன யாவையுமாய், ஒளிமிக்கதாயும்
அளவிடும் எல்லைகள் எல்லாம் கடந்து உள்ள பெருமானே ! உன் பெரிய பெரிய தன்மைகளை
மோசமான வினைகளில் கிடக்கும் நான் புகழ்ந்து போற்றும் வகை தெரியாது இருக்கிறேன்.

I came, attained the grace the 'Brow-eyed' showed,
Adored the beauteous foot by thought unreached.
O Thou, Who fill'st the heaven, Who fill'st the earth, art manifested light,
Transcending thought, Thou boundless One ! Thy glory great
I, man of evil 'deeds' know not the way to praise ! (25)

சிவ சிவ

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லரசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவிர சங்கமத்து [30]
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்

புல்ஆகி பூடுஆய் புழுஆய் மரம்ஆகி
பல்விருகம்ஆகி பறவைஆய் பாம்புஆகி
கல்ஆய் மனிதர்ஆய் பேய்ஆய் கணங்கள்ஆய்
வல்அசுரர்ஆகி முனிவர்ஆய் தேவர்ஆய்
செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் [30]
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்

பொருள்:
புல்லாகவும், சிறு செடிகளாகவும், புழுவாகவும், மரமாகவும், பலவகை மிருகங்களாகவும், பறவைகளாகவும், பாம்பாகவும், கல்லில் வாழும் உயிராகவும், மனிதராகவும், உடல் நீங்கிய பேய்களாகவும், பலதரப்பட்ட கணக்கூட்டங்களாகவும், வலிமை மிகுந்த அசுரர்களாகவும், முனிவராகவும், தேவராகவும் இந்த அசையும் மற்றும் அசையாதவற்றால் ஆன (அண்டம்) முழுதும் சென்று எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து களைத்து விட்டேன், எம்பெருமானே!

Grass was I, shrub was I, worm, tree,
Full many a kind of beast, bird, snake,
Stone, man, and demon. 'Midst Thy hosts I served.
The form of mighty Asuras, ascetics, gods I bore.
Within these immobile and mobile forms of life, (30)
In every species born, weary I've grown, great Lord !

மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்க
ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே [35]

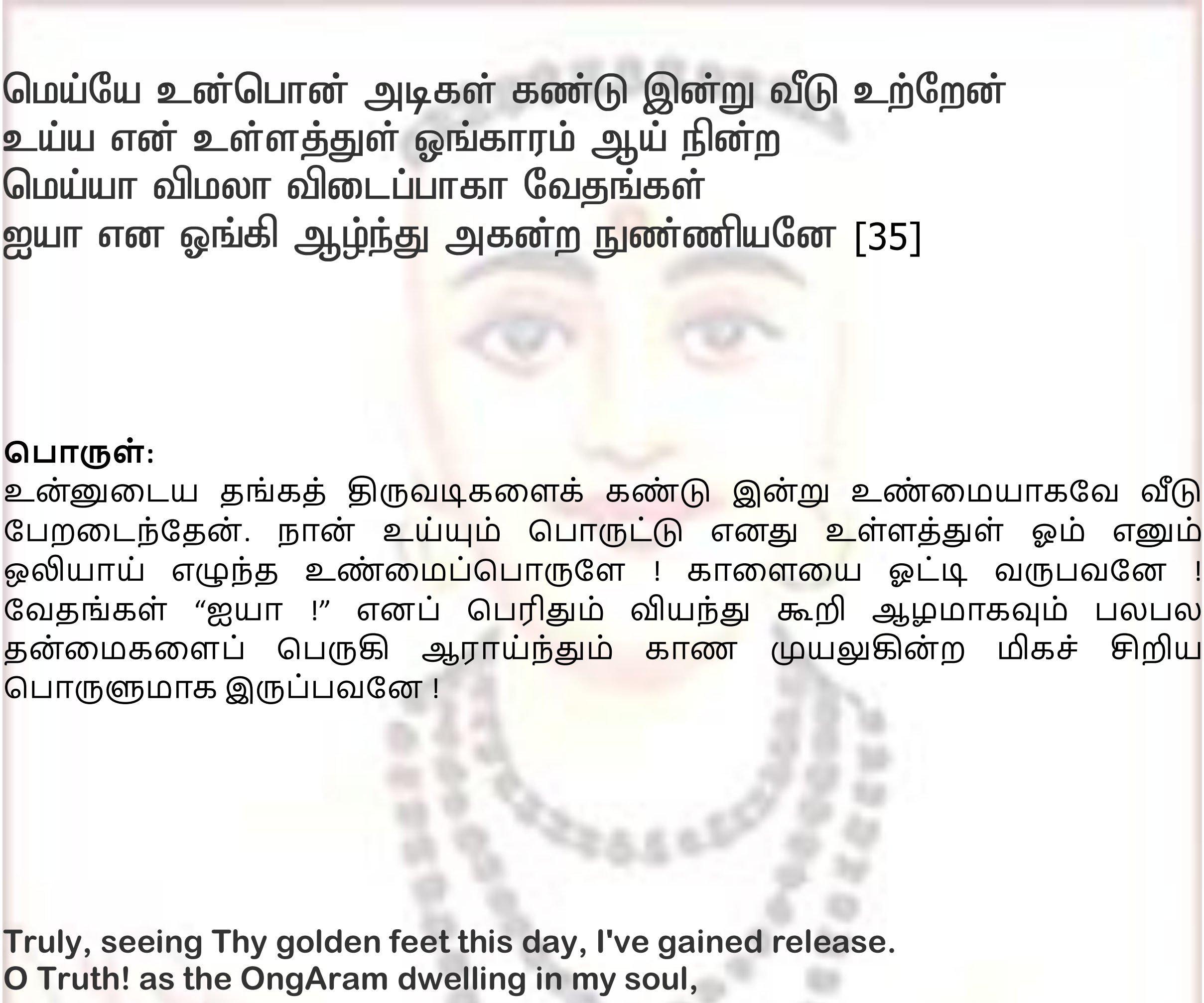

மெய்யே உன்பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரம் ஆய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே [35]

பொருள்:
உன்னுடைய தங்கத் திருவடிகளைக் கண்டு இன்று உண்மையாகவே வீடு பேறடைந்தேன். நான் உய்யும் பொருட்டு எனது உள்ளத்துள் ஓம் எனும் ஒலியாய் எழுந்த உண்மைப்பொருளே ! காளையை ஓட்டி வருபவனே ! வேதங்கள் “ஐயா !” எனப் பெரிதும் வியந்து கூறி ஆழமாகவும் பலபல தன்மைகளைப் பெருகி ஆராய்ந்தும் காண முயலுகின்ற மிகச் சிறிய பொருளுமாக இருப்பவனே !

**Truly, seeing Thy golden feet this day, I've gained release.
O Truth! as the OngAram dwelling in my soul,
That I may 'scape. O spotless one ! O Master of the bull !
Lord of the VEdas! Rising, sinking, spreading, subtile One ! (35)**

வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே [40]

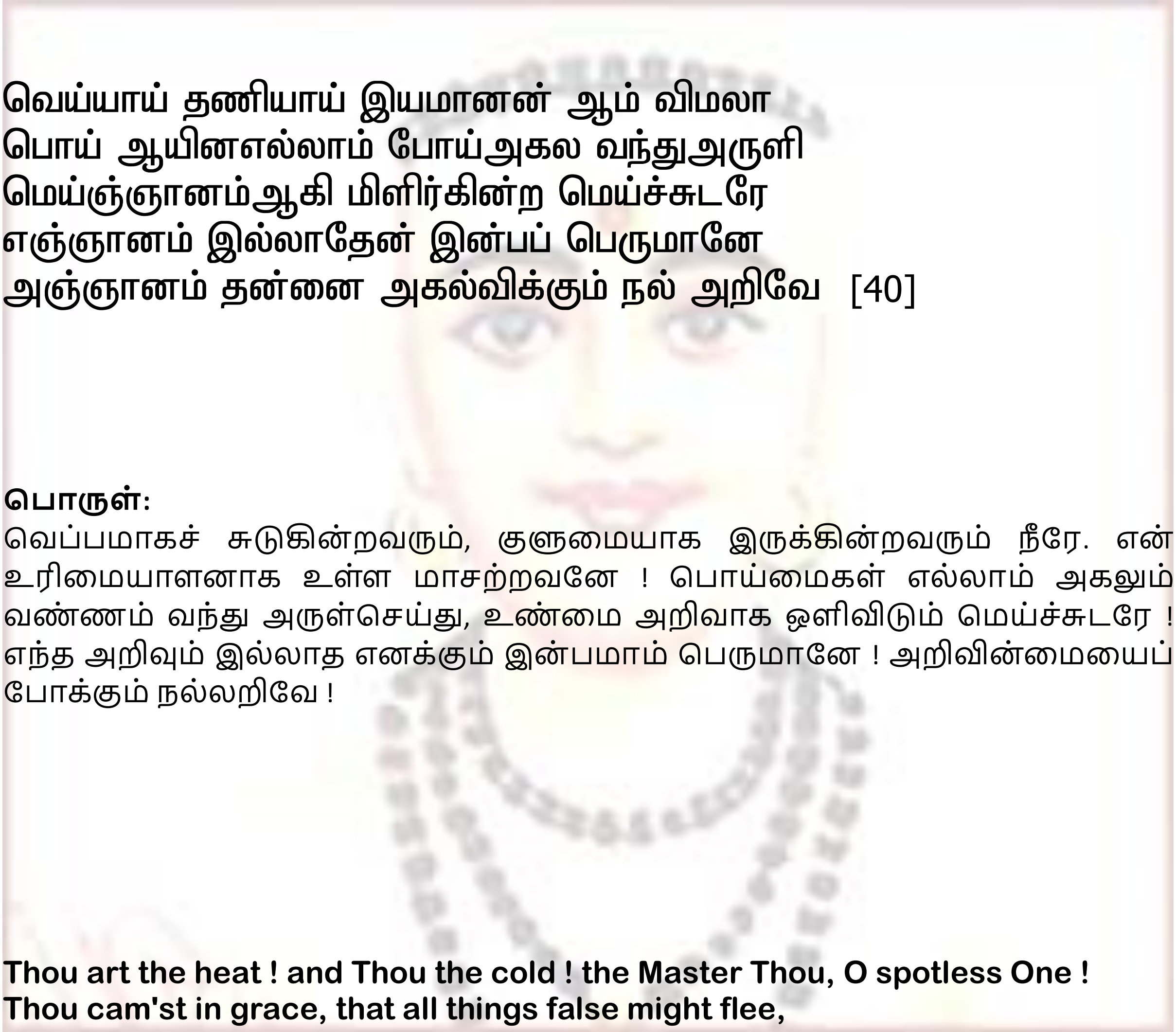

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
பொய் ஆயினஎல்லாம் போய்அகல வந்துஅருளி
மெய்ஞ்ஞானம்ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே [40]

பொருள்:
வெப்பமாகச் சுடுகின்றவரும், குளுமையாக இருக்கின்றவரும் நீரே. என் உரிமையாளனாக உள்ள மாசற்றவனே ! பொய்மைகள் எல்லாம் அகலும் வண்ணம் வந்து அருள்செய்து, உண்மை அறிவாக ஒளிவிடும் மெய்ச்சுடரே ! எந்த அறிவும் இல்லாத எனக்கும் இன்பமாம் பெருமானே ! அறிவின்மையைப் போக்கும் நல்லறிவே !

Thou art the heat ! and Thou the cold ! the Master Thou, O spotless One !
Thou cam'st in grace, that all things false might flee,
True Wisdom, gleaming bright in splendour true,
To me, void of all wisdom, blissful Lord !
O Wisdom fair, causing unwisdom' self to flee far off ! (40)

சிவ சிவ

ஆக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகு
மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே [45]

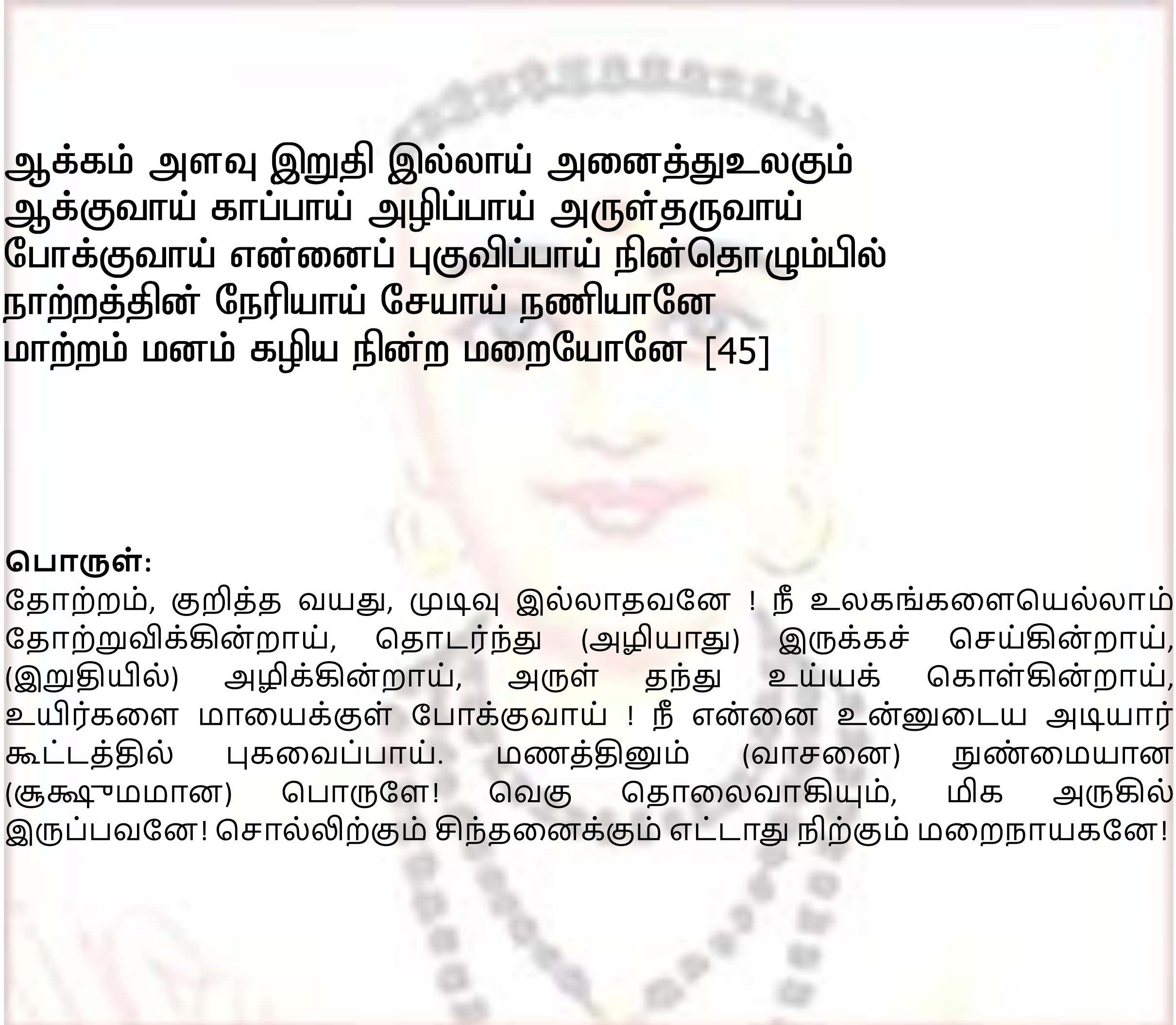

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துஉலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே [45]

பொருள்:
தோற்றம், குறித்த வயது, முடிவு இல்லாதவனே ! நீ உலகங்களையெல்லாம் தோற்றுவிக்கின்றாய், தொடர்ந்து (அழியாது) இருக்கச் செய்கின்றாய், (இறுதியில்) அழிக்கின்றாய், அருள் தந்து உய்யக் கொள்கின்றாய், உயிர்களை மாயைக்குள் போக்குவாய் ! நீ என்னை உன்னுடைய அடியார் கூட்டத்தில் புகவைப்பாய். மணத்தினும் (வாசனை) நுண்மையான (சூக்ஷுமமான) பொருளே! வெகு தொலைவாகியும், மிக அருகில் இருப்பவனே! சொல்லிற்கும் சிந்தனைக்கும் எட்டாது நிற்கும் மறைநாயகனே!

Thou know'st no increase, measure, end ! All worlds
Thou dost create, protect, destroy, enrich with grace,
Release. Thou causest me to enter 'mid Thy servant band.
More subtile Thou than fragrance. Thou'art afar, art near.
Thou art the Mystic word, transcending word and thought. (45)

சிவ சிவ

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
னிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்களேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை [50]

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய் கலந்தால் போலச்
சிறந்து அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்து இருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை [50]

பொருள்:
அப்போது கறந்த பாலோடு கரும்பின் சாறும் நெய்யும் கலந்தால் எவ்வாறு இனிக்குமோ அவ்வாறு சிறந்து, அடியவர்கள் மனத்தில் தேன் ஊற்றெடுத்தாற் போல நின்று, இப்பிறவியை முற்றுப் பெறச்செய்யும் எங்களுடைய பெருமானே ! ஐந்நிறமும் நீயே ஆனாய் ! வானவர்கள் போற்றி நிற்க அவர்களுக்கு அரியவனாக மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமானே !

As when are mingled milk, sweet juice of cane and butter,
Thou dost distil, like honey, in the thought of glorious devotees,
And cutest off the continuity of births - our mighty One !
Thou hast the colours five ! While heavenly ones extolled
Thou didst lie hid, our mighty Lord ! In the strong grasp of deeds, (50)

சிவ சிவ

மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
அறம்பாவ மென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறத்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்குமூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய [55]

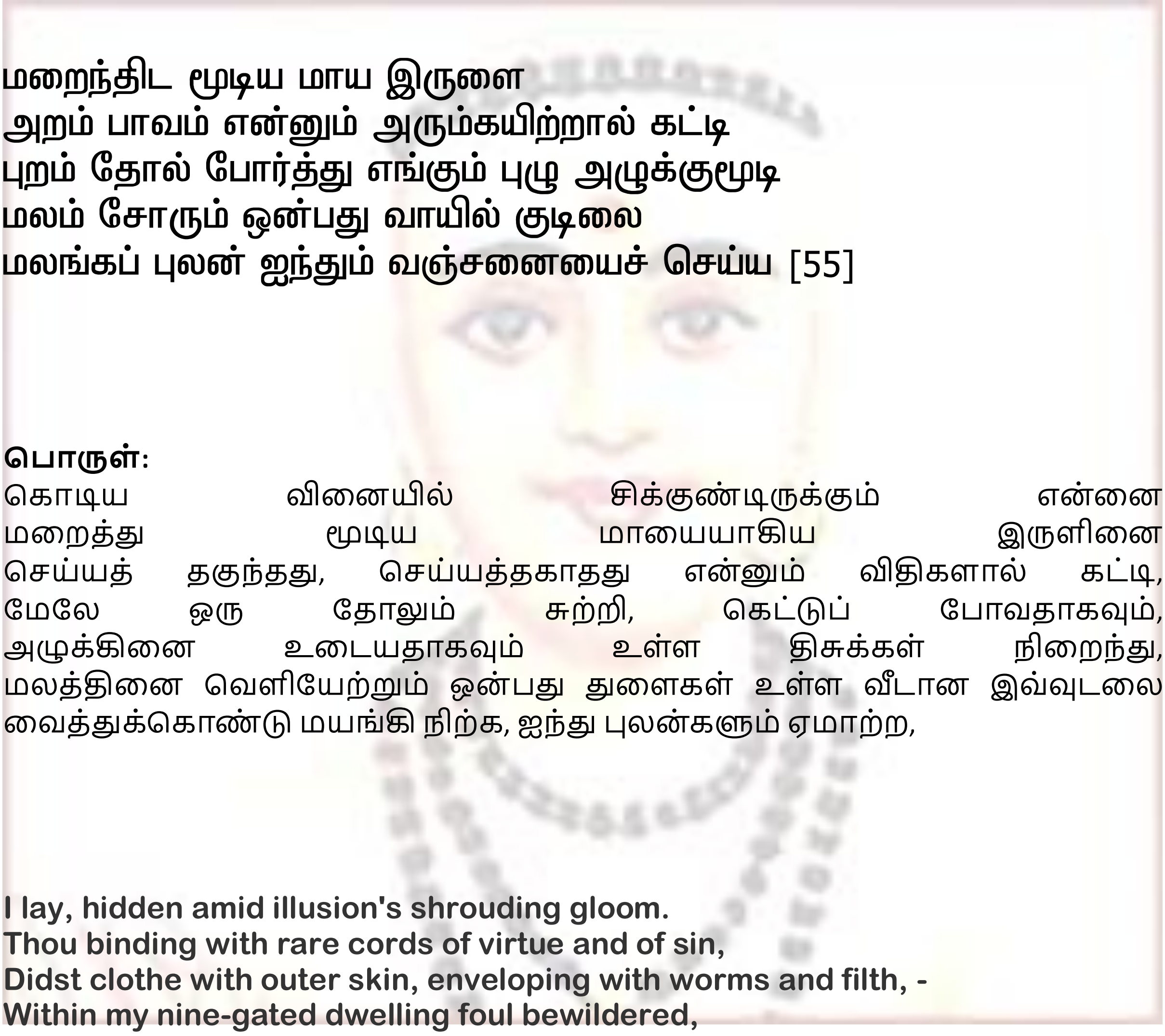

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம் பாவம் என்னும் அரும்கயிற்றால் கட்டி
புறம் தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்குமூடி
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய [55]

பொருள்:
கொடிய வினையில் சிக்குண்டிருக்கும் என்னை மறைத்து மூடிய மாயையாகிய இருளினை செய்யத் தகுந்தது, செய்யத்தகாதது என்னும் விதிகளால் கட்டி, மேலே ஒரு தோலும் சுற்றி, கெட்டுப் போவதாகவும், அழுக்கினை உடையதாகவும் உள்ள திசுக்கள் நிறைந்து, மலத்தினை வெளியேற்றும் ஒன்பது துளைகள் உள்ள வீடான இவ்வுடலை வைத்துக்கொண்டு மயங்கி நிற்க, ஐந்து புலன்களும் ஏமாற்ற,

I lay, hidden amid illusion's shrouding gloom.
Thou binding with rare cords of virtue and of sin,
Didst clothe with outer skin, enveloping with worms and filth, -
Within my nine-gated dwelling foul bewildered,
By the five senses sore deceived, - (55)

சிவ சிவ

விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்துவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத் [60]
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

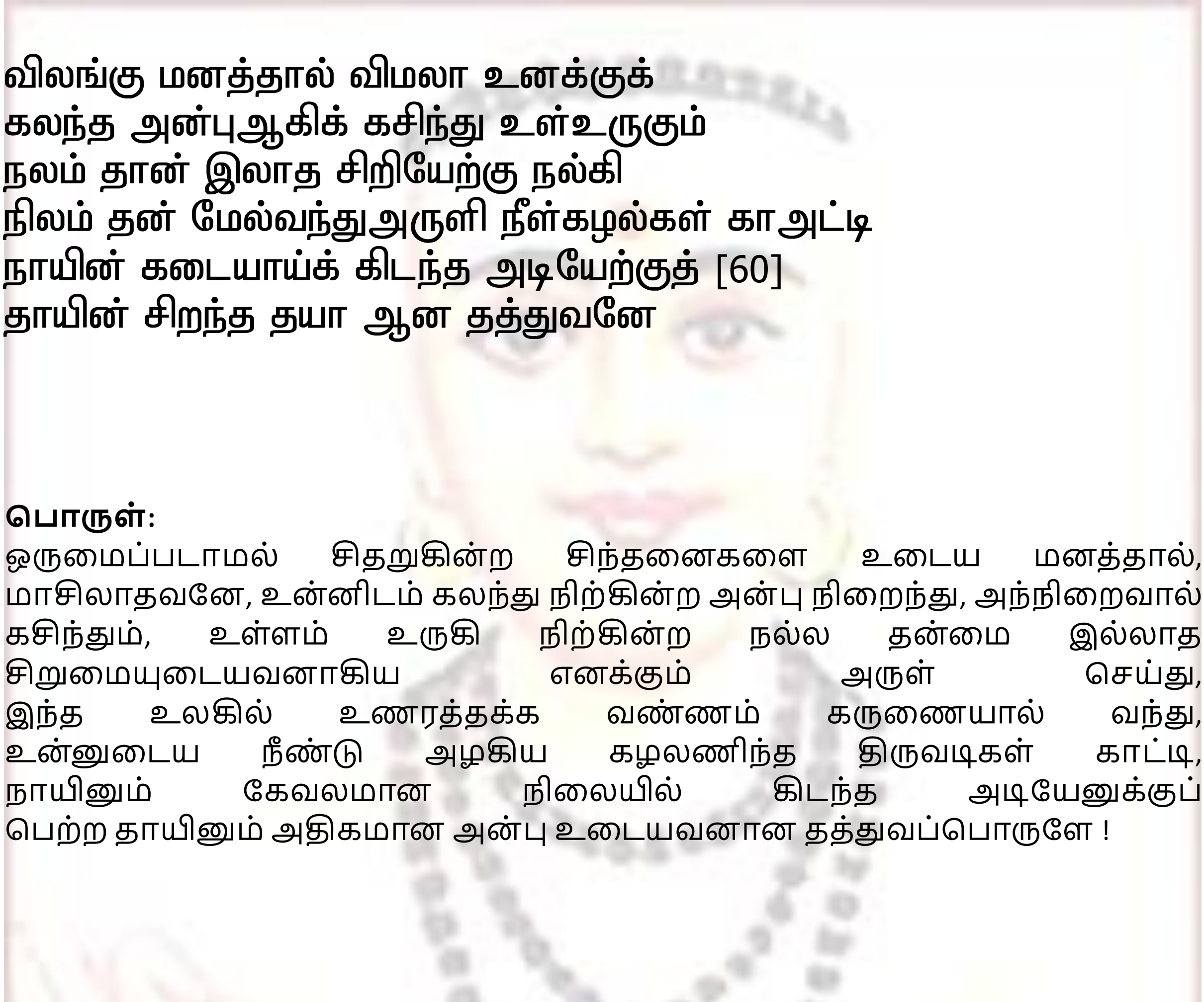

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்புஆகிக் கசிந்து உள்உருகும்
நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம் தன் மேல்வந்துஅருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயின் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் [60]
தாயின் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே

பொருள்:
ஒருமைப்படாமல் சிதறுகின்ற சிந்தனைகளை உடைய மனத்தால், மாசிலாதவனே, உன்னிடம் கலந்து நிற்கின்ற அன்பு நிறைந்து, அந்நிறைவால் கசிந்தும், உள்ளம் உருகி நிற்கின்ற நல்ல தன்மை இல்லாத சிறுமையுடையவனாகிய எனக்கும் அருள் செய்து, இந்த உலகில் உணரத்தக்க வண்ணம் கருணையால் வந்து, உன்னுடைய நீண்டு அழகிய கழலணிந்த திருவடிகள் காட்டி, நாயினும் கேவலமான நிலையில் கிடந்த அடியேனுக்குப் பெற்ற தாயினும் அதிகமான அன்பு உடையவனான தத்துவப்பொருளே !

To me, mean as I was, with no good thing, Thou didst grant grace,
That I, with mind erewhile embruted, - pure one ! - should
Become commingling love, in soul-subduing rapture melt !
Thou cam'st in grace on this same earth, didst show Thy mighty feet
To me who lay mere slave, - meaner than any dog, - (60)
Essential grace more precious than a mother's love !

சிவ சிவ

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெட [65]
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே

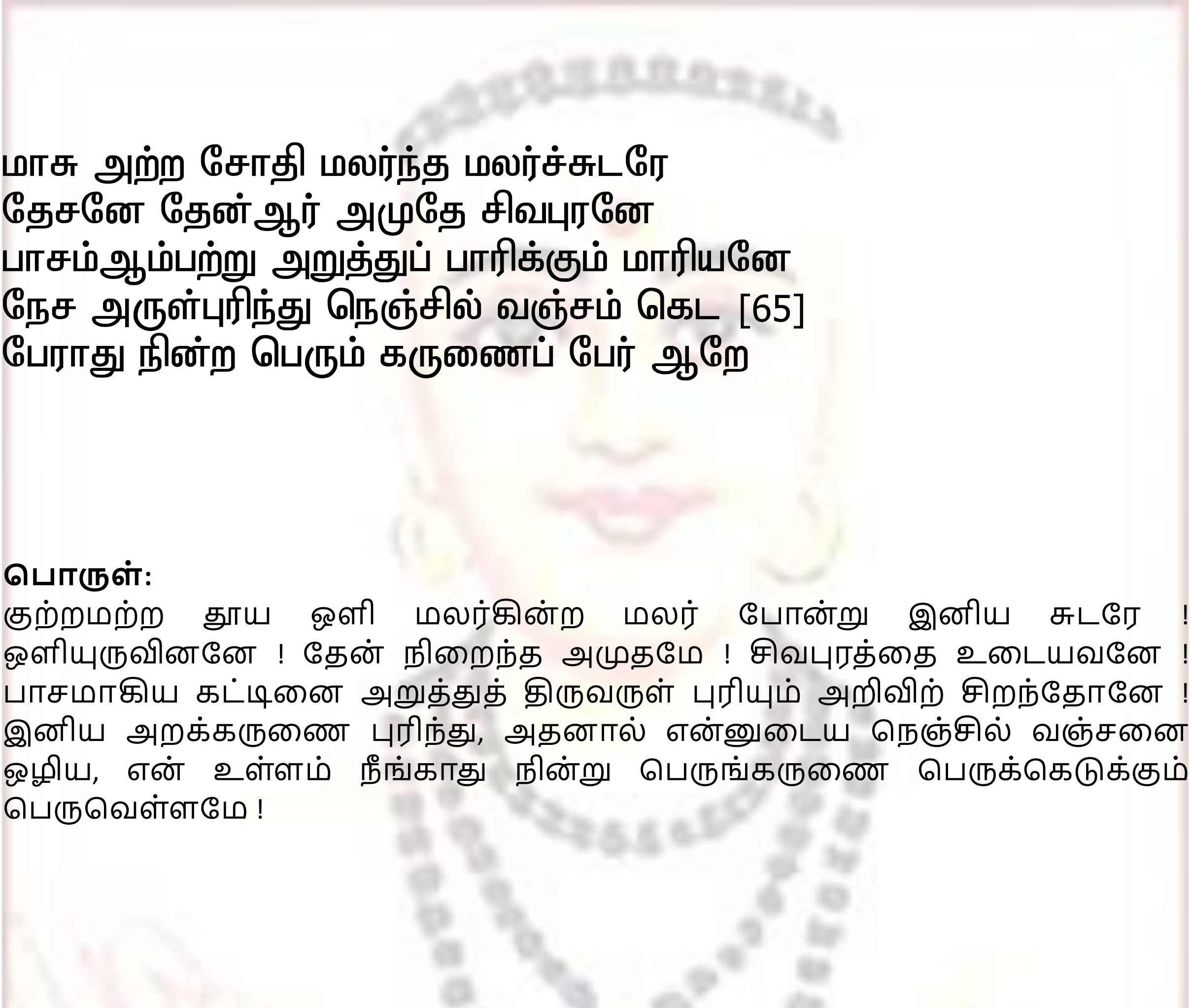

மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
பாசம்ஆம்பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் மாரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட [65]
பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே

பொருள்:
குற்றமற்ற தூய ஒளி மலர்கின்ற மலர் போன்று இனிய சுடரே ! ஒளியுருவினனே ! தேன் நிறைந்த அமுதமே ! சிவபுரத்தை உடையவனே ! பாசமாகிய கட்டினை அறுத்துத் திருவருள் புரியும் அறிவிற் சிறந்தோனே ! இனிய அறக்கருணை புரிந்து, அதனால் என்னுடைய நெஞ்சில் வஞ்சனை ஒழிய, என் உள்ளம் நீங்காது நின்று பெருங்கருணை பெருக்கெடுக்கும் பெருவெள்ளமே !

Spotless splendour ! Brightness of full-blown flower !
O Teacher ! Honied ambrosia ! Lord of Civa-town !
O venerated One, Guardian, Looser of PAcam's tie,
Working in grace of love, that in my mind delusion may die out ! (65)
Great river of exceeding tenderness, with ceaseless flow !

சிவ சிவ

ஆரா வமுதே யளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே [70]

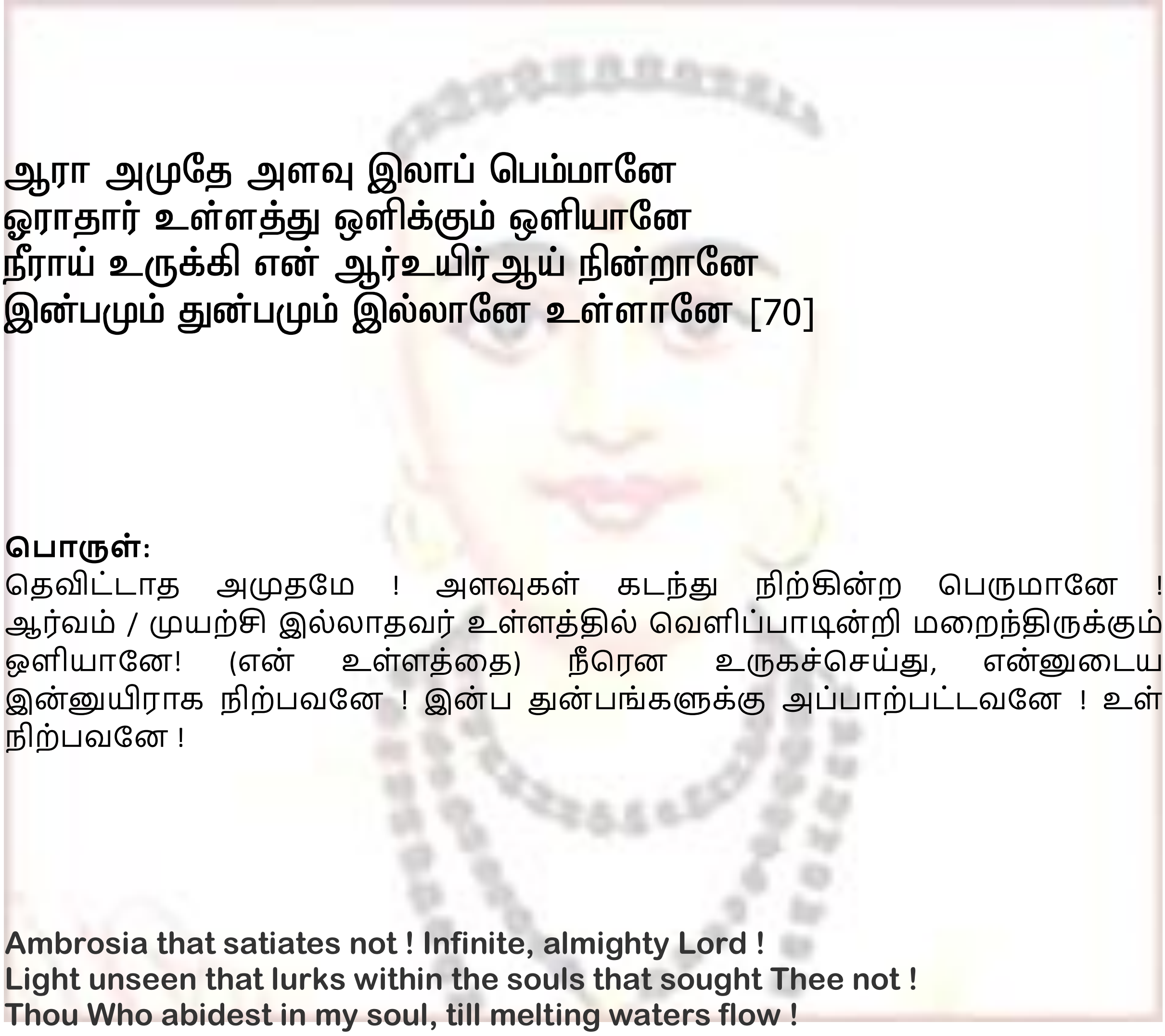

ஆரா அமுதே அளவு இலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆர்உயிர்ஆய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே [70]

பொருள்:
தெவிட்டாத அமுதமே ! அளவுகள் கடந்து நிற்கின்ற பெருமானே ! ஆர்வம் / முயற்சி இல்லாதவர் உள்ளத்தில் வெளிப்பாடின்றி மறைந்திருக்கும் ஒளியானே! (என் உள்ளத்தை) நீரென உருகச்செய்து, என்னுடைய இன்னுயிராக நிற்பவனே ! இன்ப துன்பங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனே ! உள் நிற்பவனே !

Ambrosia that satiates not ! Infinite, almighty Lord !
Light unseen that lurks within the souls that sought Thee not !
Thou Who abidest in my soul, till melting waters flow !
Thou Who art without pleasure or pain, Who yet hast both ! (70)

சிவ சிவ

யன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
யாதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் [75]
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையும்ஆய் அல்லையும்ஆய்
சோதியனே துன்இருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடு ஆகி அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம் கருத்தின் [75]
நோக்கு அரியநோக்கே நுணுக்குஅரிய நுண் உணர்வே

பொருள்:
அன்பினால் தன்னைத்தொழும் அடியார்களுக்கு அன்பே உருவானவனே ! எல்லாமும் தானே ஆகி, எதுவும் தானாக இல்லாது இருக்கின்றவனே ! சுடருருக் கொண்டவனே ! அடர்ந்த இருளாகவும் இருப்பவனே ! பிறப்பு என்பதே இல்லாத பெருமை உடையவனே ! முதலாக இருப்பவனே ! இறுதியாகவும் இடைப்பட்ட நிலையாகவும் ஆகி இத்தத்துவங்கள் எல்லாம் கடந்தவனே ! (காந்தம் போல) என்னை ஈர்த்து என்னை ஆளாக – அடியவனாகக் கொண்டு அருளிய என் தந்தைக்கும் தலைவனே ! உன்னைத் தமது கூர்மையான மெய்யறிவின் துணையாகக் உணர்கின்ற பெரியோர்களுடைய சிந்தையின் பார்வை வியத்தற்கு உரிய பார்வை ! அவர்களுடைய ஆராயும் திறன் வியத்தற்கு உரிய ஆய்வுணர்வே !

Loving to loving ones ! Effulgent One, Who all things art,
And their negation too ! Great Master, whom no darkness gathers round !
First One, Thou'rt End and Midst, and art devoid of these !
Father, Lord, Who drew'st, and mad'st me Thine !
Eye of the minds that see by keenest glance of wisdom true, (75)
Hard to be eyed ! Subtle understanding, none can scrutinize !

சிவ சிவ

போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் [80]

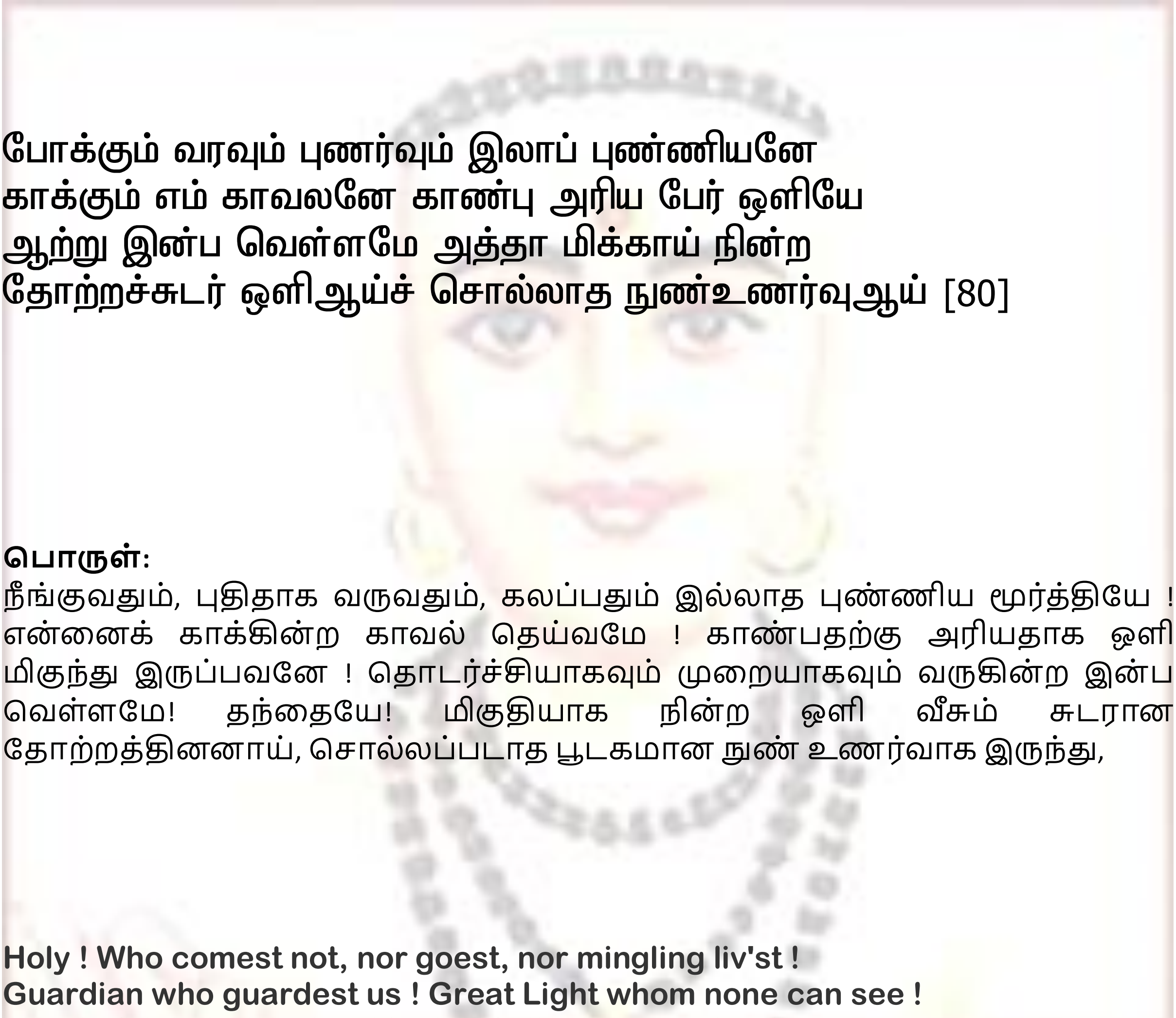

போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பு அரிய பேர் ஒளியே
ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச்சுடர் ஒளிஆய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வுஆய் [80]

பொருள்:
நீங்குவதும், புதிதாக வருவதும், கலப்பதும் இல்லாத புண்ணிய மூர்த்தியே ! என்னைக் காக்கின்ற காவல் தெய்வமே ! காண்பதற்கு அரியதாக ஒளி மிகுந்து இருப்பவனே ! தொடர்ச்சியாகவும் முறையாகவும் வருகின்ற இன்ப வெள்ளமே! தந்தையே! மிகுதியாக நின்ற ஒளி வீசும் சுடரான தோற்றத்தினனாய், சொல்லப்படாத பூடகமான நுண் உணர்வாக இருந்து,

Holy ! Who comest not, nor goest, nor mingling liv'st !
Guardian who guardest us ! Great Light whom none can see !
Flood of delight ! Father ! Light of all passing splendours
That appear ! Unutterably subtle Intellect ! (80)

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்துறிவாங்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையு
னூற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
வாற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று [85]

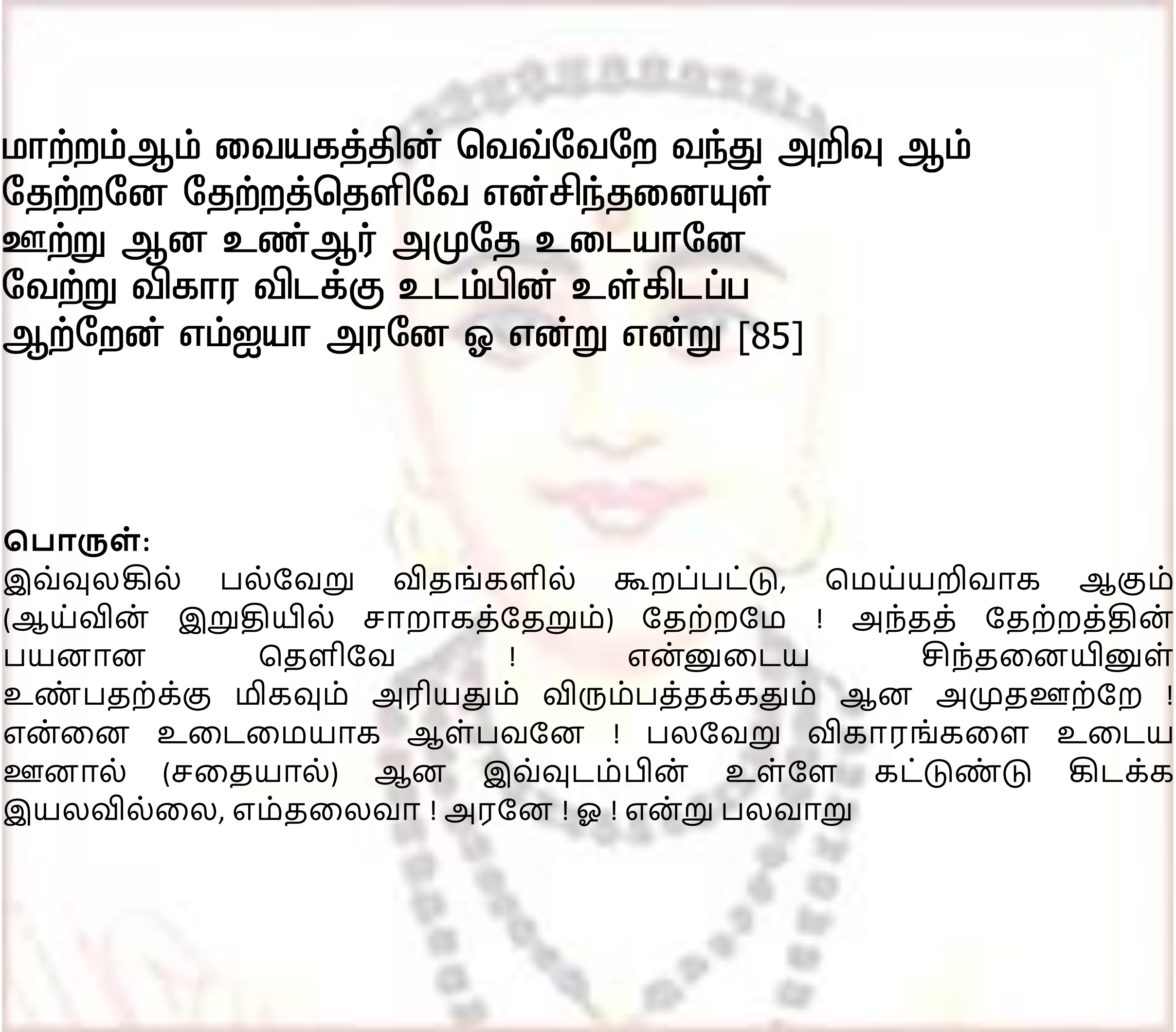

மாற்றம்ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவு ஆம்
தேற்றனே தேற்றத்தெளிவே என்சிந்தனையுள்
ஊற்று ஆன உண்ஆர் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனே ஓ என்று என்று [85]

பொருள்:
இவ்வுலகில் பல்வேறு விதங்களில் கூறப்பட்டு, மெய்யறிவாக ஆகும் (ஆய்வின் இறுதியில் சாறாகத்தேறும்) தேற்றமே ! அந்தத் தேற்றத்தின் பயனான தெளிவே ! என்னுடைய சிந்தனையினுள் உண்பதற்க்கு மிகவும் அரியதும் விரும்பத்தக்கதும் ஆன அமுதஊற்றே ! என்னை உடைமையாக ஆள்பவனே ! பலவேறு விகாரங்களை உடைய ஊனால் (சதையால்) ஆன இவ்வுடம்பின் உள்ளே கட்டுண்டு கிடக்க இயலவில்லை, எம்தலைவா ! அரனே ! ஓ ! என்று பலவாறு

Of all that in this world diverse pronounced as truth
Is known, Thou art the knowledge sure ! Full certitude !
Precious ambrosia, fountain welling up within ! My Owner Thou !
I can't endure, our Guru, in this changing straitened frame to 'bide.
Aran! All Thy saints made true invoke Thee, (85)

சிவ சிவ

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே [90]

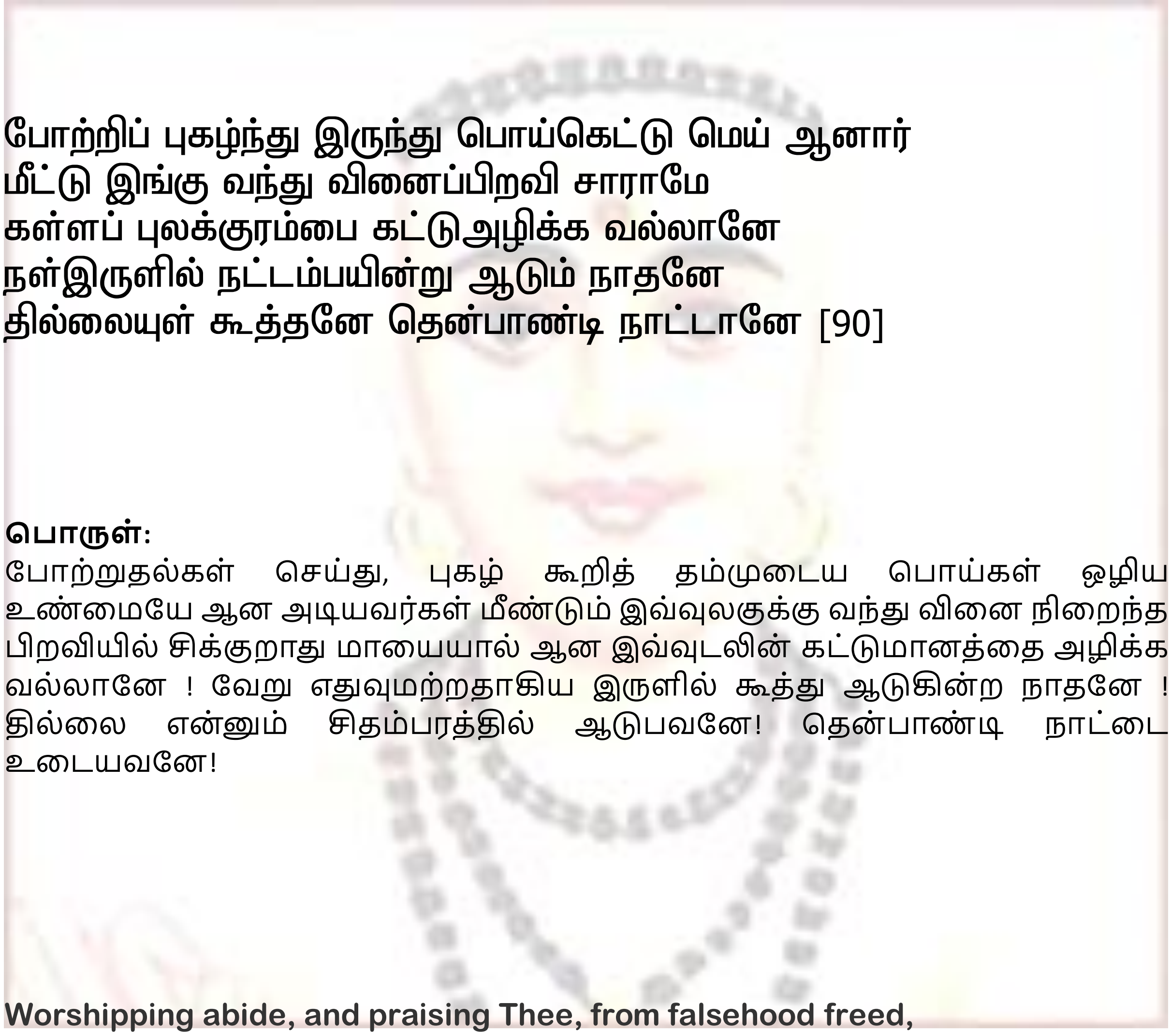

போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டுஅழிக்க வல்லானே
நள்இருளில் நட்டம்பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே [90]

பொருள்:
போற்றுதல்கள் செய்து, புகழ் கூறித் தம்முடைய பொய்கள் ஒழிய உண்மையே ஆன அடியவர்கள் மீண்டும் இவ்வுலகுக்கு வந்து வினை நிறைந்த பிறவியில் சிக்குறாது மாயையால் ஆன இவ்வுடலின் கட்டுமானத்தை அழிக்க வல்லானே ! வேறு எதுவுமற்றதாகிய இருளில் கூத்து ஆடுகின்ற நாதனே ! தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தில் ஆடுபவனே! தென்பாண்டி நாட்டை உடையவனே!

Worshipping abide, and praising Thee, from falsehood freed,
Hither return no more ! That deeds and birth cling not,
To sever bonds of this deceitful sensuous frame the might is Thine !
Lord who dost dance, trampling dense darkness down !
Dancer in Thillai ! Dweller in the Southern PAndi land ! (90)

சிவ சிவ

அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து. [95]

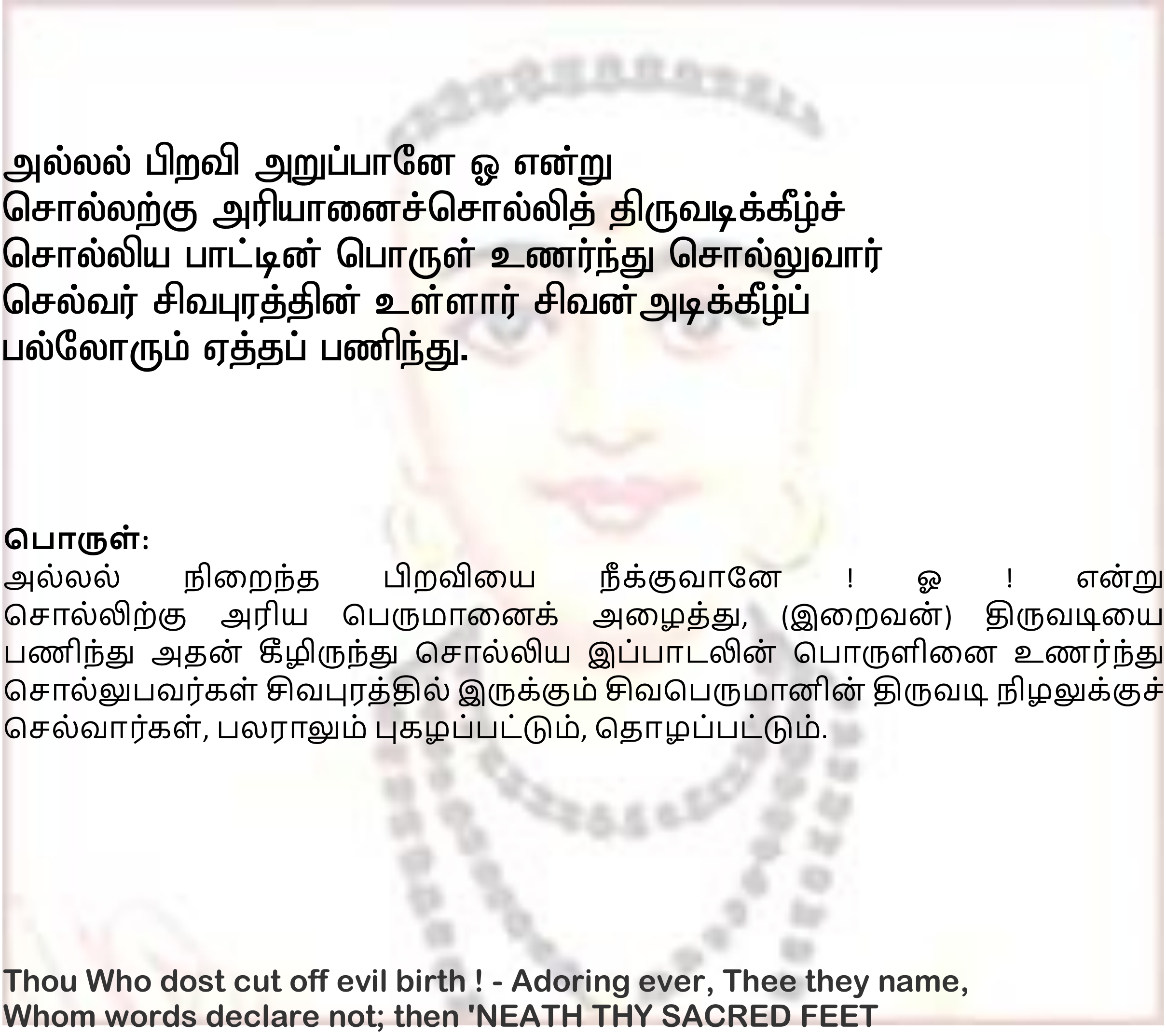

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச்சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன்அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

பொருள்:
அல்லல் நிறைந்த பிறவியை நீக்குவானே ! ஓ ! என்று சொல்லிற்கு அரிய பெருமானைக் அழைத்து, (இறைவன்) திருவடியை பணிந்து அதன் கீழிருந்து சொல்லிய இப்பாடலின் பொருளினை உணர்ந்து சொல்லுபவர்கள் சிவபுரத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடி நிழலுக்குச் செல்வார்கள், பலராலும் புகழப்பட்டும், தொழப்பட்டும்.

Thou Who dost cut off evil birth ! - Adoring ever, Thee they name,
Whom words declare not; then 'NEATH THY SACRED FEET
THEY LEARN THE MEANING OF THEIR SONG. The blessed ones
In Civan's town who dwell, - full many a one, - beneath
The feet of Civan, lowly bending utter praise. (95)

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவ சிவ

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க

The Mool (Main) Mantra of Lord Shiva is a five-syllable mantra, known as *panchakshri* mantra. It is believed that the chanters are bowing to themselves, as the Lord Shiva is considered as the ultimate reality.

The word Shiva means the deathless, changeless, timeless, formless all-pervading absolute essence of the universe.

The seeds of divinity live in everyone. Chanting of Om Namah Shivaya mantra is the art of sprouting that divinity.

Prayer of Five Element which I(universe) Exist.

Fire is His head, the sun and moon His eyes, space His ears, the Vedas His speech, the wind His breath, the universe His heart. From His feet the Earth has originated. Verily, He is the inner self of all beings.

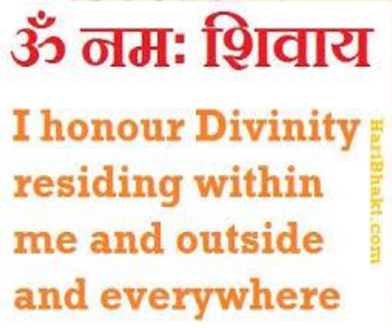

ॐ नमः शिवाय

I honour Divinity residing within me and outside and everywhere

HariBhakt.com

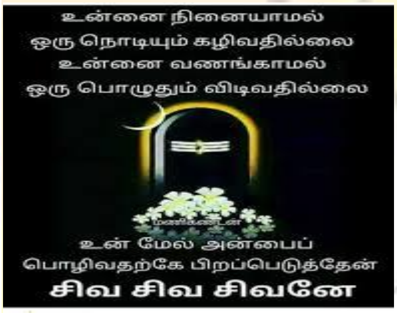

உன்னை நினையாமல்
ஒரு நொடியும் கழிவதில்லை
உன்னை வணங்காமல்
ஒரு பொழுதும் விடிவதில்லை

உன் மேல் அன்பைப்
பொழிவதற்கே பிறப்பெடுத்தேன்
சிவ சிவ சிவனே

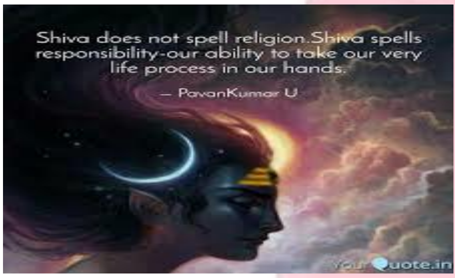

Shiva does not spell religion.Shiva spells responsibility-our ability to take our very life process in our hands.

— PavanKumar U

YourQuote.in

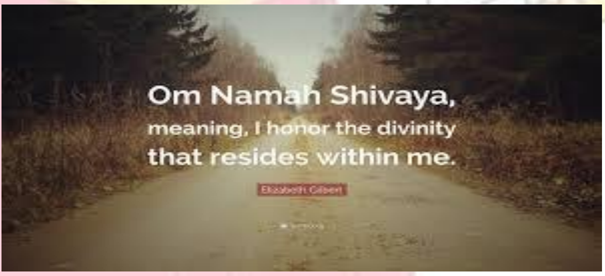

Om Namah Shivaya, meaning, I honor the divinity that resides within me.

Elizabeth Gilbert

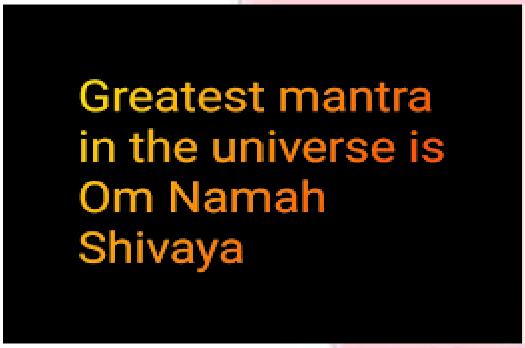

Greatest mantra in the universe is Om Namah Shivaya

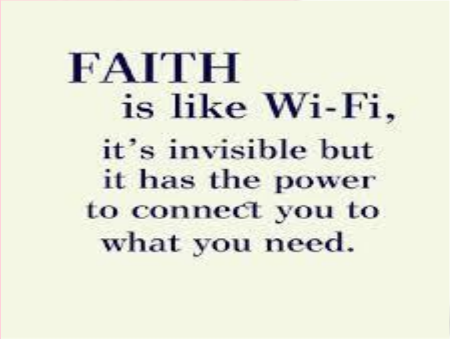

FAITH is like Wi-Fi, it's invisible but it has the power to connect you to what you need.

If you look into your own heart, and you find nothing wrong there,
what is there to worry about? What is there to fear?

Prayer is not asking. It is a longing of the soul.
It is daily admission of one's weakness.
It is better in prayer to have a heart without
words than words without a heart.

Good instincts usually tell you what to do before your head has figured it out.

You'll never find peace of mind until you listen to your heart.

As the purse is emptied, the heart is filled.

A loving heart is the truest wisdom.

I wish I could make him understand that a loving good heart is riches enough,
and that without it intellect is poverty.

A good head and a good heart are always a formidable combination.

Carry me in your heart wherever you go I'm always here.
You just have to look within.

Although I'm a thousand miles away from you,
I can hear you in every heartbeat.
I can't spend one moment without thinking of you.
I miss you sweetheart.

"WITHOUT A
RICH HEART,
WEALTH IS
AN UGLY BEGGAR."

- Ralph Waldo Emerson

I'D RATHER MARRY A POOR
MAN WITH A RICH HEART.
THAN A RICH MAN WITH
A POOR HEART.

கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க

Difficult is detachment from the objects of senses,
difficult it is to realise the Real. Difficult it is to ascend
oneself into the state of the Supreme,
without the compassionate blessings of a true Guru.

Better than reading is hearing, and better than
hearing is seeing. One understands the scriptures
better by hearing them from the lips of the guru
or of a holy man. Then one doesn't have to think
about their non-essential part.

Guru, God and Self are one.

The guru is the means of realization.

The Spiritual master is the mercy representative of the Lord.

The biggest Guru mantra is: never share your secrets with anybody.
It will destroy you.

The Guru is the bright mask which God wears in order to come to us.

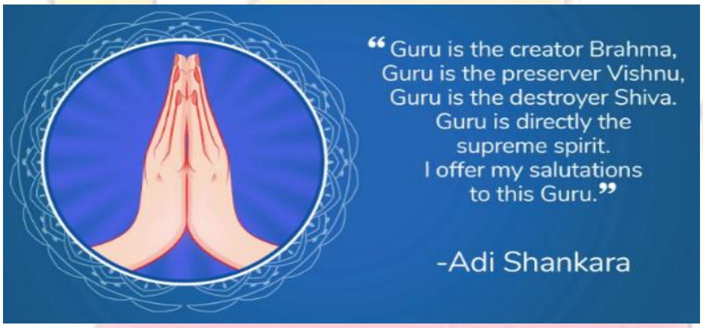

“Guru is the creator Brahma,
Guru is the preserver Vishnu,
Guru is the destroyer Shiva.
Guru is directly the
supreme spirit.
I offer my salutations
to this Guru.”

-Adi Shankara

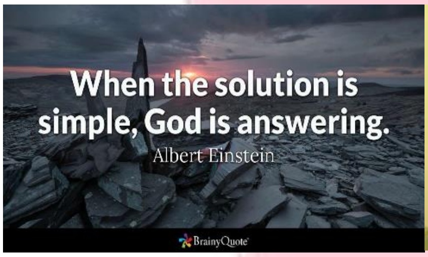

When the solution is simple, God is answering.
Albert Einstein

BrainyQuote

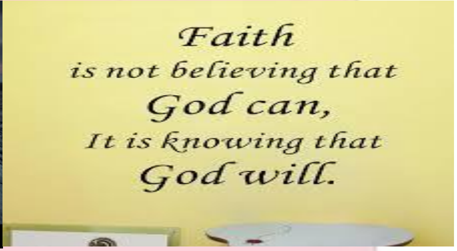

Faith
is not believing that
God can,
It is knowing that
God will.

GOD IS NEVER
LATE WE'RE
JUST IMPATIENT

God's
got me
here for
something.
Muhammad Ali

www.wow4u.com

சிவ சிவ

ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க

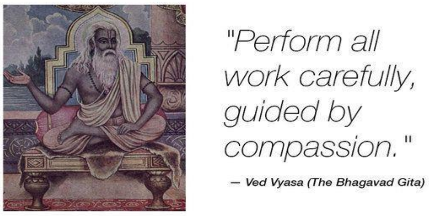

"Perform all work carefully, guided by compassion."

— Ved Vyasa (The Bhagavad Gita)

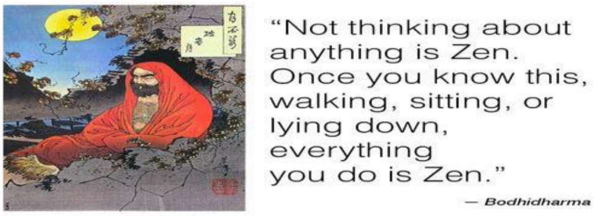

"Not thinking about anything is Zen. Once you know this, walking, sitting, or lying down, everything you do is Zen."

— Bodhidharma

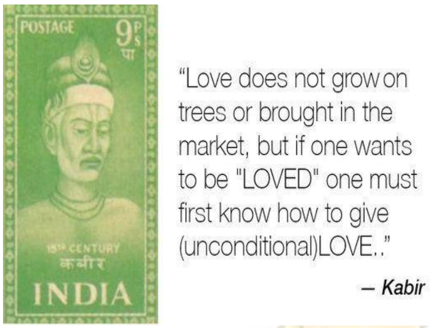

"Love does not grow on trees or brought in the market, but if one wants to be "LOVED" one must first know how to give (unconditional)LOVE.."

— Kabir

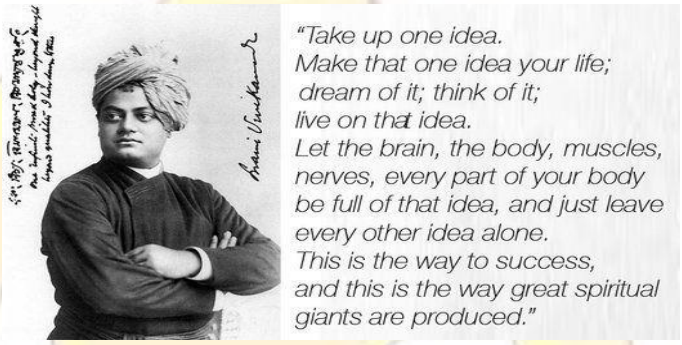

"Take up one idea. Make that one idea your life; dream of it; think of it; live on that idea. Let the brain, the body, muscles, nerves, every part of your body be full of that idea, and just leave every other idea alone. This is the way to success, and this is the way great spiritual giants are produced."

Lotus feet of Lord are so wonderful that whoever takes shelter under them immediately becomes purified.

When one sees the lotus feet of the Lord, all kinds of doubts and fears within the heart are vanquished.

What is difficult to achieve for determined men who have taken refuge of the Supreme Personality of Godhead's lotus feet? His feet are the source of sacred rivers like the Ganges, which put an end to the dangers of mundane life.

The human foot is a masterpiece of engineering and a work of art.

I should like to lie at your feet and die in your arms.

When a devotee wants to see the transcendental form of the Lord, he begins his meditation on the Lord's body by first looking at the feet of the Lord.

One should begin to see the Lord from His lotus feet, gradually rising to the thighs, waist, chest and face. One should not try to look at the face of the Lord without being accustomed to seeing the lotus feet of the Lord.

There is such transcendental bliss in simply meditating on the lotus feet of the Lord that one can forget everything but the Lord's transcendental form.

சிவ சிவ

ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

“God has no religion”

“Without living Truth, God is nowhere”

“The will of God prevails”

“God is one but the ways to reach Him are many”

“None of us can be as great as God, but any of us can be as good”

“Black holes are where God divided by zero”

“One and God make a majority”

“Always, everywhere God is present, and always He seeks
to discover Himself to each one”

“Words which do not give the light of God increase the darkness”

“Heaven means to be one with God”

“If God had wanted me otherwise, He would have created me otherwise”

“I want to know all God’s thoughts; all the rest are just details”

“I sometimes think that God in creating man
somewhat overestimated his ability”

My concern is not whether God is on our side; my greatest concern is to be on God’s side, for God is always right.

Each one prays to God according to his own light.

Mahatma Gandhi

BrainyQuote

HINDUISM: ONE GOD, MANY FORMS

Presented by the Hindu Students Council

God comes in many Forms.

At bottom God is nothing more than an exalted father.

Without the assistance of that Divine Being …
I cannot succeed. With that assistance, I cannot fail.

வேகங் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தனடி வெல்க

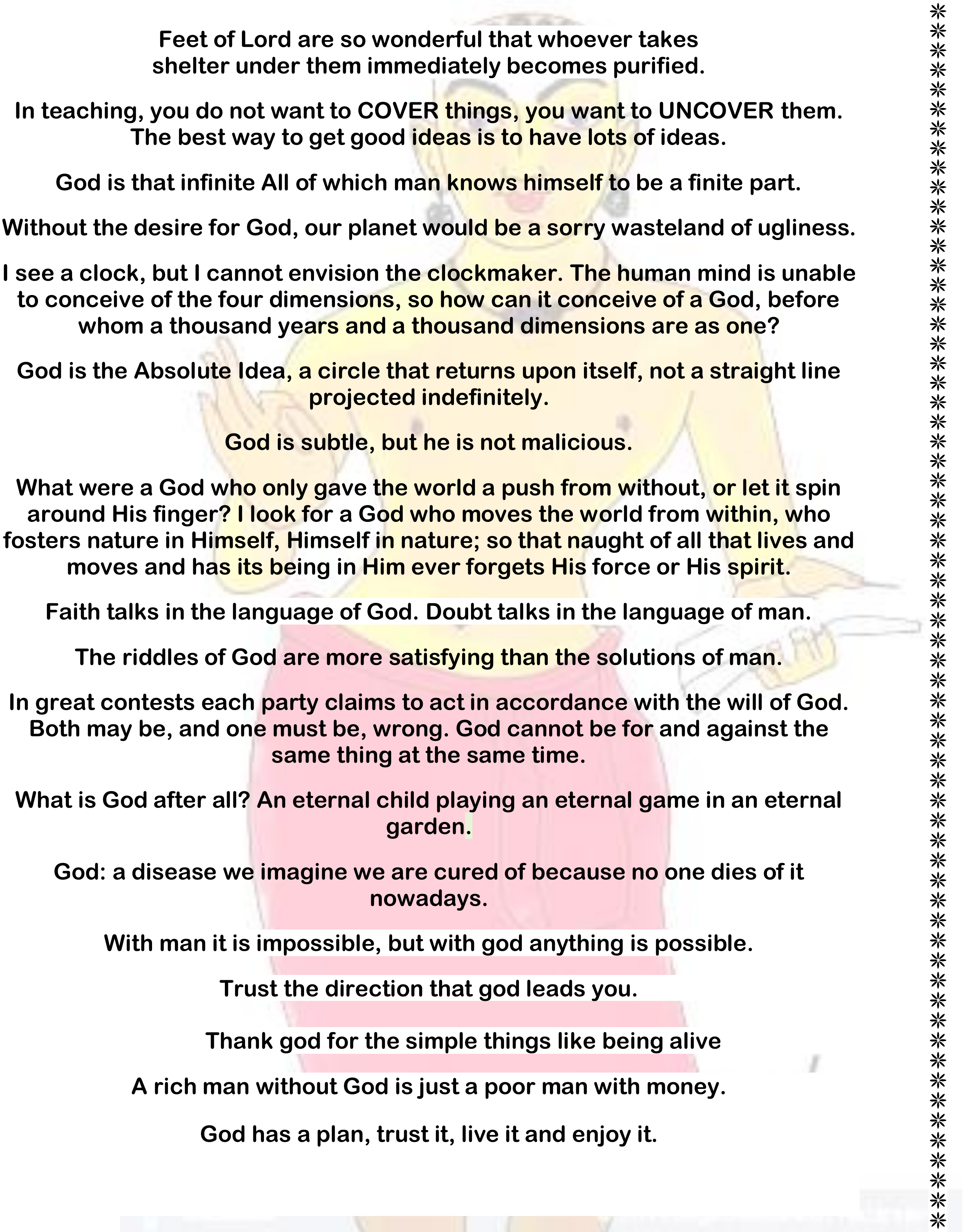

Feet of Lord are so wonderful that whoever takes
shelter under them immediately becomes purified.

In teaching, you do not want to COVER things, you want to UNCOVER them.
The best way to get good ideas is to have lots of ideas.

God is that infinite All of which man knows himself to be a finite part.

Without the desire for God, our planet would be a sorry wasteland of ugliness.

I see a clock, but I cannot envision the clockmaker. The human mind is unable to conceive of the four dimensions, so how can it conceive of a God, before whom a thousand years and a thousand dimensions are as one?

God is the Absolute Idea, a circle that returns upon itself, not a straight line projected indefinitely.

God is subtle, but he is not malicious.

What were a God who only gave the world a push from without, or let it spin around His finger? I look for a God who moves the world from within, who fosters nature in Himself, Himself in nature; so that naught of all that lives and moves and has its being in Him ever forgets His force or His spirit.

Faith talks in the language of God. Doubt talks in the language of man.

The riddles of God are more satisfying than the solutions of man.

In great contests each party claims to act in accordance with the will of God. Both may be, and one must be, wrong. God cannot be for and against the same thing at the same time.

What is God after all? An eternal child playing an eternal game in an eternal garden.

God: a disease we imagine we are cured of because no one dies of it nowadays.

With man it is impossible, but with god anything is possible.

Trust the direction that god leads you.

Thank god for the simple things like being alive

A rich man without God is just a poor man with money.

God has a plan, trust it, live it and enjoy it.

பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க

A certificate of live birth is not the same thing by any stretch of the imagination as a birth certificate.

The act of birth is the first experience of anxiety, and thus the source and prototype of the effect of anxiety.

It is amazing how a new child can refocus one's direction seconds after its birth.

The Knowledge of how to give birth without outside interventions lies deep within each woman.

As the births of living creatures at first are ill-shapen, so are all innovations, which are the births of time.

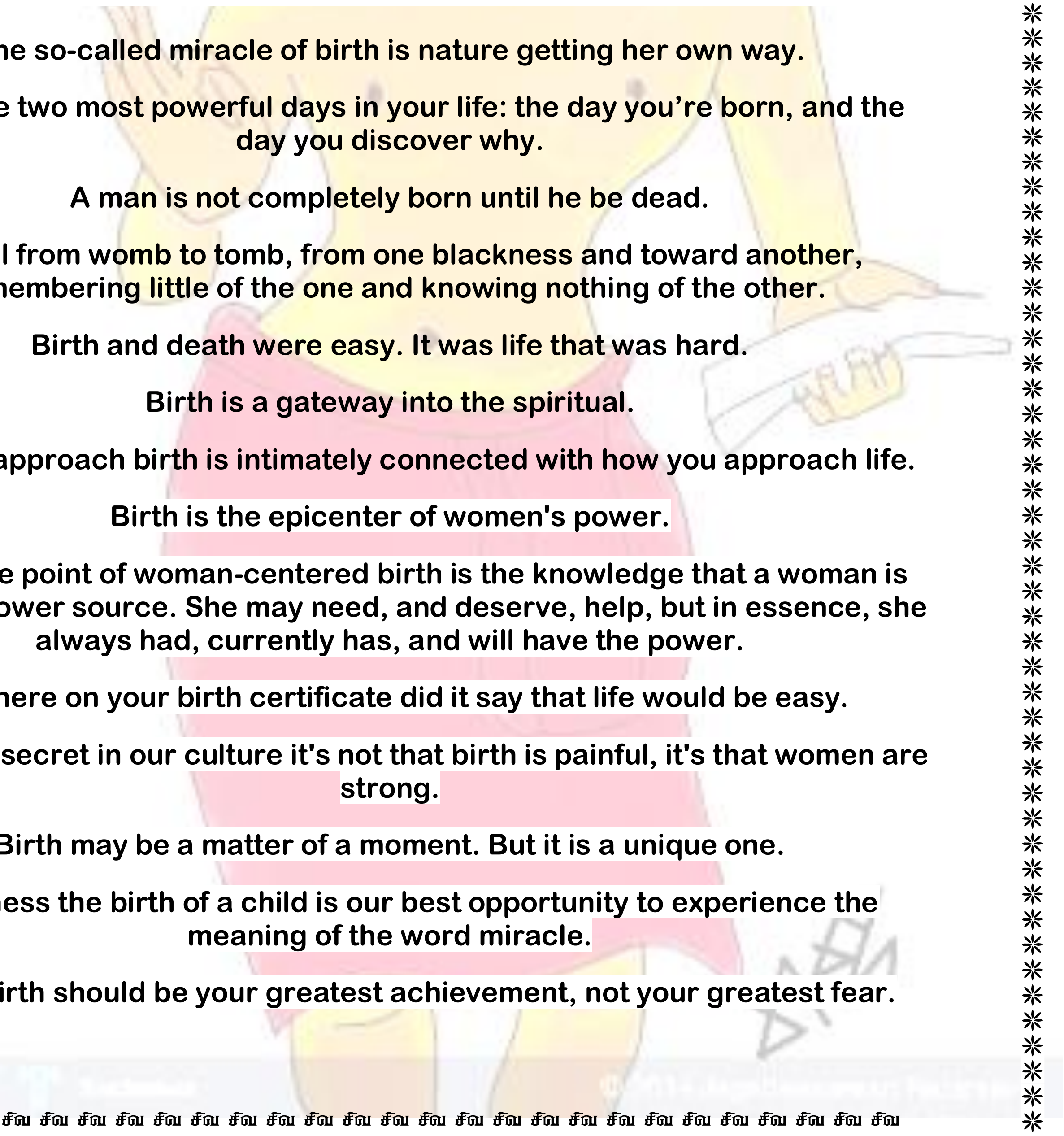

The so-called miracle of birth is nature getting her own way.

There are two most powerful days in your life: the day you’re born, and the day you discover why.

A man is not completely born until he be dead.

We fall from womb to tomb, from one blackness and toward another, remembering little of the one and knowing nothing of the other.

Birth and death were easy. It was life that was hard.

Birth is a gateway into the spiritual.

How you approach birth is intimately connected with how you approach life.

Birth is the epicenter of women's power.

The whole point of woman-centered birth is the knowledge that a woman is the birth power source. She may need, and deserve, help, but in essence, she always had, currently has, and will have the power.

Nowhere on your birth certificate did it say that life would be easy.

We have a secret in our culture it's not that birth is painful, it's that women are strong.

Birth may be a matter of a moment. But it is a unique one.

To witness the birth of a child is our best opportunity to experience the meaning of the word miracle.

Giving birth should be your greatest achievement, not your greatest fear.

புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூம்கழல்கள் வெல்க

God is not the author of all things, but of good only.

The way to God is by ourselves.

A man can no more diminish God's glory by
refusing to worship Him than a lunatic can put out
the sun by scribbling the word
"darkness" on the walls of his cell.

I have often a suspicion God is still trying
to work things out and hasn't finished.

I had seen birth and death but had thought they were different.

There is no cure for birth and death save to enjoy the interval.

When God created man and woman, he was thinking, 'Who shall I give the power to, to give birth to the next human being?' And God chose woman. And this is the big evidence that women are powerful.

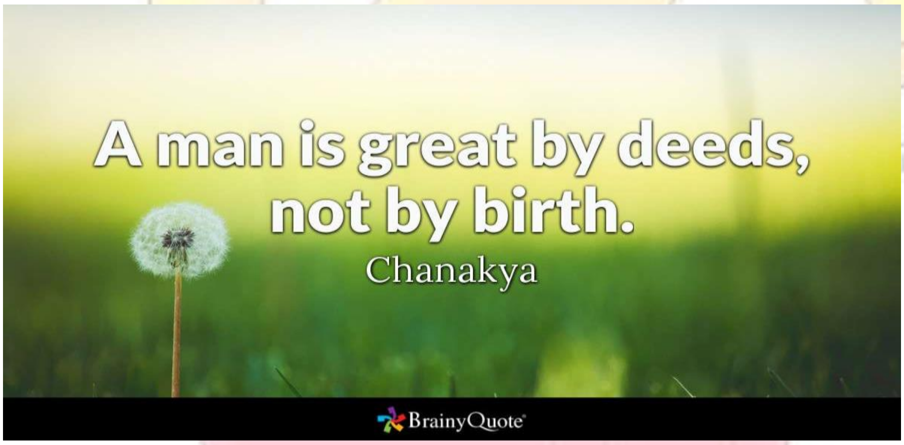

God doesn't dwell in the wooden, stony or earthen idols.
His abode is in our feelings, our thoughts.

And as long as you're subject to birth and death, you'll never attain enlightenment.

The main facts in human life are five: birth, food, sleep, love and death.

God is the most ancient of all things, for he had no birth.

சிவ சிவ

கரம் குவிவார் உள்மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க

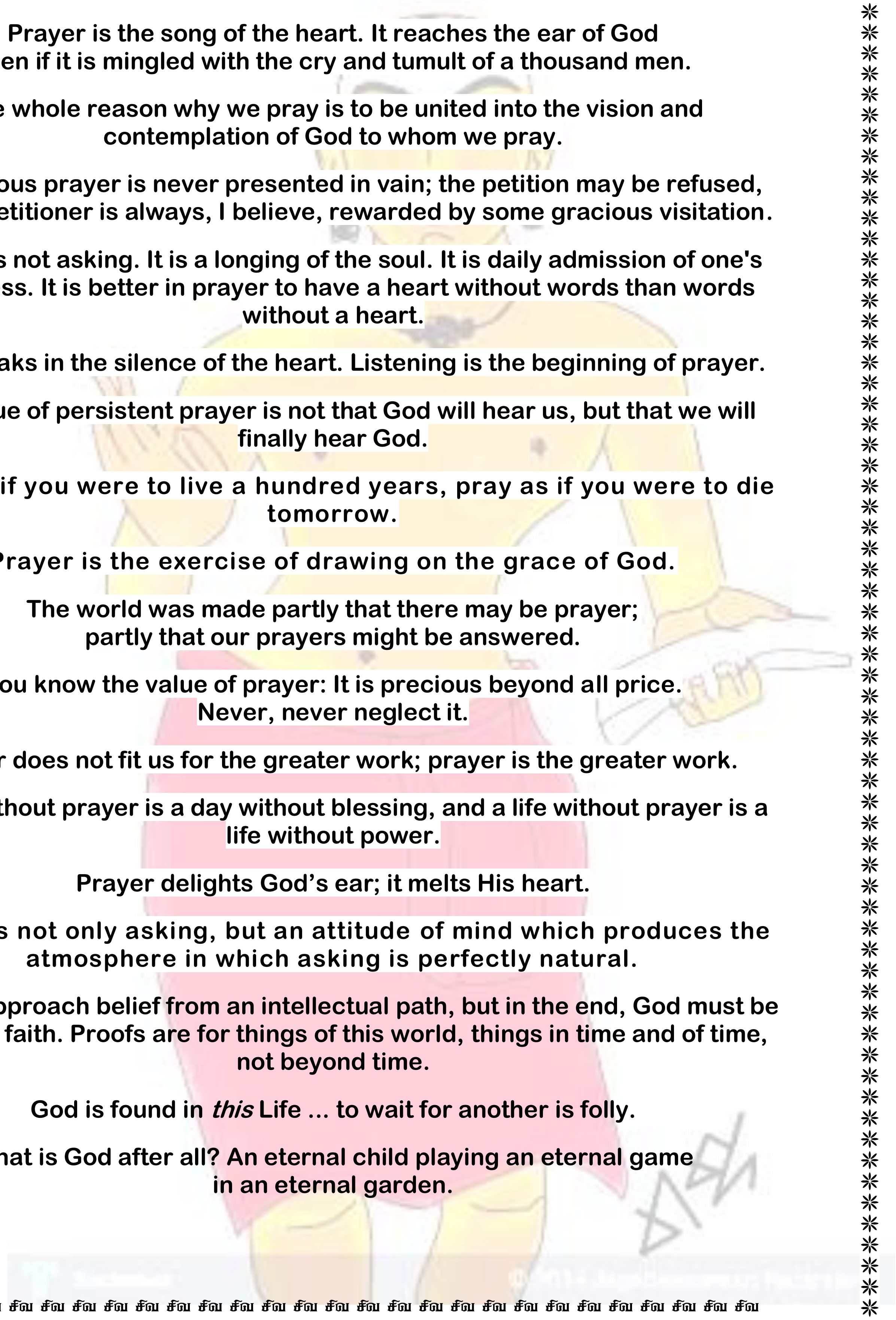

Prayer is the song of the heart. It reaches the ear of God even if it is mingled with the cry and tumult of a thousand men.

The whole reason why we pray is to be united into the vision and contemplation of God to whom we pray.

A generous prayer is never presented in vain; the petition may be refused, but the petitioner is always, I believe, rewarded by some gracious visitation.

Prayer is not asking. It is a longing of the soul. It is daily admission of one's weakness. It is better in prayer to have a heart without words than words without a heart.

God speaks in the silence of the heart. Listening is the beginning of prayer.

The value of persistent prayer is not that God will hear us, but that we will finally hear God.

Work as if you were to live a hundred years, pray as if you were to die tomorrow.

Prayer is the exercise of drawing on the grace of God.

The world was made partly that there may be prayer; partly that our prayers might be answered.

You know the value of prayer: It is precious beyond all price. Never, never neglect it.

Prayer does not fit us for the greater work; prayer is the greater work.

A day without prayer is a day without blessing, and a life without prayer is a life without power.

Prayer delights God's ear; it melts His heart.

Prayer is not only asking, but an attitude of mind which produces the atmosphere in which asking is perfectly natural.

We can approach belief from an intellectual path, but in the end, God must be taken on faith. Proofs are for things of this world, things in time and of time, not beyond time.

God is found in *this* Life ... to wait for another is folly.

What is God after all? An eternal child playing an eternal game in an eternal garden.

சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

Some of your greatest blessings come with patience.

Faith is a knowledge of the benevolence of God toward us, and a certain persuasion of His veracity.

When you decide to spend time with God in prayer and studying His word, patience and energy are paramount here as well.

He is the same God, yesterday, today, and forever. He is our heavenly Father who is merciful, kind, and full of compassion.

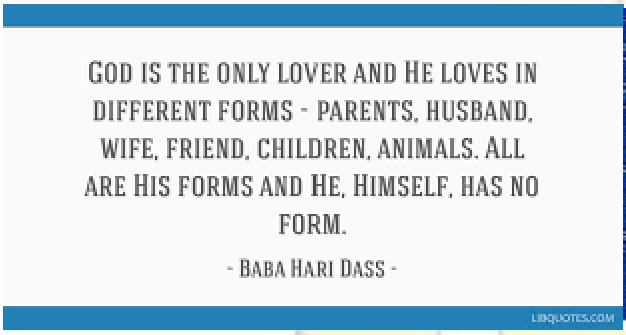

GOD IS THE ONLY LOVER AND HE LOVES IN DIFFERENT FORMS - PARENTS, HUSBAND, WIFE, FRIEND, CHILDREN, ANIMALS. ALL ARE HIS FORMS AND HE, HIMSELF, HAS NO FORM.

- BABA HARI DASS -

LIBQUOTES.COM

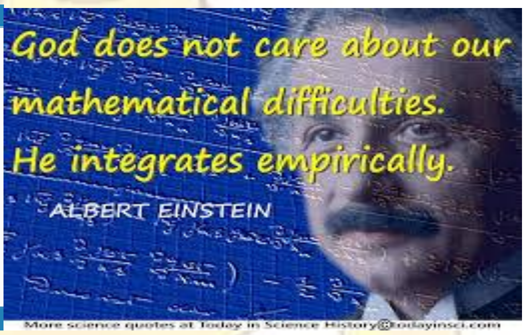

God does not care about our mathematical difficulties. He integrates empirically.

ALBERT EINSTEIN

More science quotes at Today in Science History @todayinsci.com

People do not live by bread alone,
but by every word that comes from the mouth of God.

Your talent is God’s gift to you. What you do with it is your gift back to God.

God will either give you what you ask, or something far better.

When I wake up every morning, I thank God for the new day.

God will not permit any troubles to come upon us,
unless He has a specific plan by which
great blessing can come out of the difficulty.

Those blessings are sweetest that are won with prayers
and worn with thanks.

There is blessing hidden in every trial in life,
but you have to be willing to open your heart to see them.

When the fruit of your service is out of all proportion
to the gifts you possess, THAT is Blessing!

I think God puts ideas of desire, faith, love, joy and
peace in the subconscious mind,
even if they sometimes they get trampled on
by those negative thoughts of fear,
pride, jealousy, greed or hate

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி

It is only the Creator that can set thy soul free from every struggle.

The mystery of grace is the power of God.

Prayer without faith is not answered.

Faith is the great equalizer; Faith is the great qualifier. Faith opens doors and creates opportunities for accessing the power of God against all odds.

The power of God is an unshakeable tower, which humanity can rely on.

True prayer is neither a mere mental exercise nor a vocal performance. It is far deeper than that - it is spiritual transaction with the Creator of Heaven and Earth.

I know that the Lord is always on the side of the right; but it is my constant anxiety and prayer that I and this nation may be on the Lord's side.

Prayer is simply talking to God like a friend and should be the easiest thing we do each day.

Prayer is not asking. Prayer is putting oneself in the hands of God, at His disposition, and listening to His voice in the depth of our hearts.

God speaks in the silence of the heart. Listening is the beginning of prayer.

God shapes the world by prayer. The more praying there is in the world the better the world will be, the mightier the forces against evil.

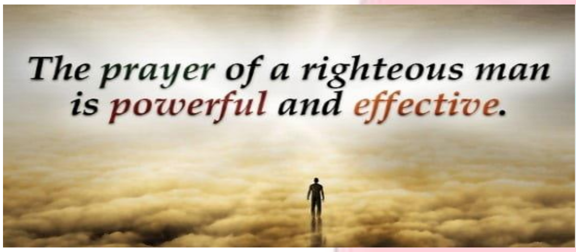
The prayer of a righteous man is powerful and effective.

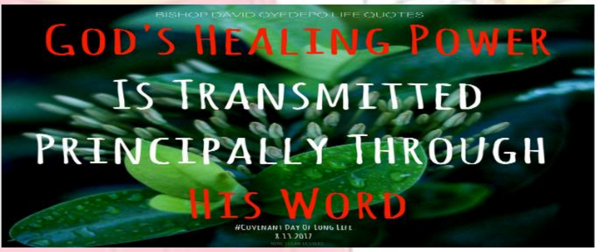
BISHOP DAVID OYEDEPO LIFE QUOTES
GOD'S HEALING POWER IS TRANSMITTED PRINCIPALLY THROUGH HIS WORD
#COVENANT DAY OF LONG LIFE

Prayer should not be regarded as a duty which must be performed, but rather as a privilege to be enjoyed, a rare delight that is always revealing some new beauty.

God promises us in His Word that He hears every word that we pray to Him. Like a good parent, He is waiting, ready, and willing to listen to our worries, concerns, and needs. Whether we are seeking forgiveness, strength, or healing, prayer provides the channel to communicate with God and receive supernatural strength and power!

Our prayers may be awkward. Our attempts may be feeble. But since the power of prayer is in the one who hears it and not in the one who says it, our prayers do make a difference.

சிவ சிவ

தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி

**Fire is His head, the sun and moon His eyes, space His ears,
the Vedas His speech, the wind His breath,
the universe His heart. From His feet the
Earth has originated. Verily, He is the inner self of all beings.**

**The word Shiva means the deathless, changeless, timeless,
formless all-pervading absolute essence of the universe.**

**Shiva represents the non-dualistic Absolute.....
all dualities merge within him.**

When Shiva beats his Damru – Evil Shakes; while the Wise Awakes!

Only when Shiva is united with Shakti does he have the power to create.

Shiva is Chidambaram, like the inner sky. Shiva is the inner sky of consciousness.

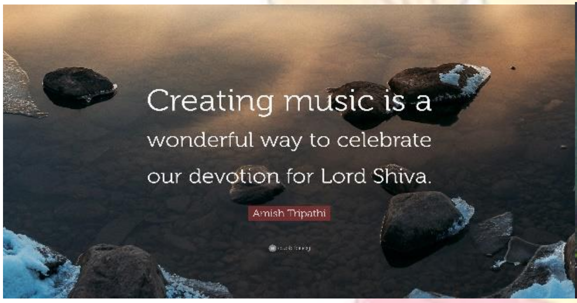

Creating music is a wonderful way to celebrate our devotion for Lord Shiva.

Amish Tripathi

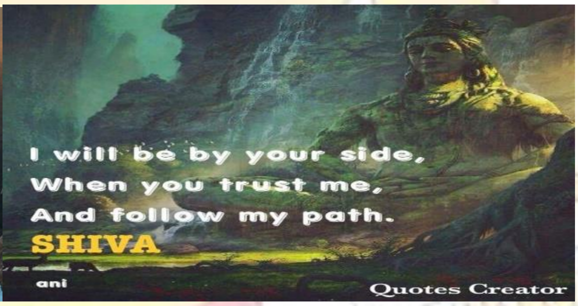

I will be by your side,
When you trust me,
And follow my path.
SHIVA

**Creation and Destruction are attached.
If something dies, another thing takes birth and
everything between the creation and
destruction is your journey of life.**

**Nothing is more important than life.
It’s the greatest gift that you should always remember.**

**You are free to make any decision you desire,
but you aren’t free from the
consequences of those decisions.**

**The whole universe bows to lord shiv and
I bow to lord Shiva. Har Har Mahadev!**

**Sometimes, staying calm and just putting a
simple faith lead to profound peace.**

**On the Sivaratri day after performing the routine,
the devotee shall go to the temple of Siva and perform worship.**

சிவ சிவ

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி

The best *and* the worst thing about love is that it cannot be expressed in words.

I love you" begins by I, but it ends up by you.

God's love is like an ocean. You can see its beginning, but not its end.

God loves each of us as if there were only one of us.

Though our feelings come and go, God's love for us does not.

God loves you. He wants you to succeed. He wants the best for you.

No matter what storm you face, you need to know that God loves you. He has not abandoned you.

There's no place too dark for God's light to penetrate and no heart too difficult to be set aflame by His love.

When the time comes for you to die, you need not be afraid, because death cannot separate you from God's love.

With God, you are stronger than your struggles and fiercer than your fears. God provides comfort and strength to those who trust in Him. Be encouraged, keep standing, and know that everything's going to be alright.

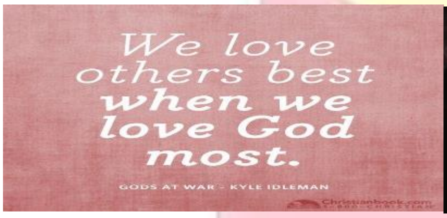
We love others best when we love God most.
GODS AT WAR - KYLE IDLEMAN
Christianbook.com

To Love is to reach God.
Rumi

It was during the most difficult struggle
of my life that I began to truly experience
the depth of God's love, the strength of His peace.

Let your faith be bigger than your fears.
FaithSocial.com

True love comes from God.
©MYBIBLE.COM

மாயப்பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி

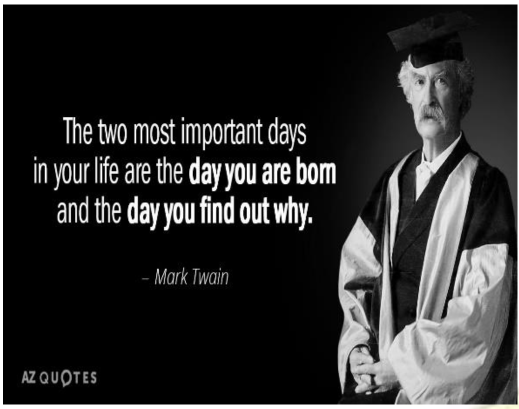

The two most important days in your life are the **day you are born** and the **day you find out why.**

– Mark Twain

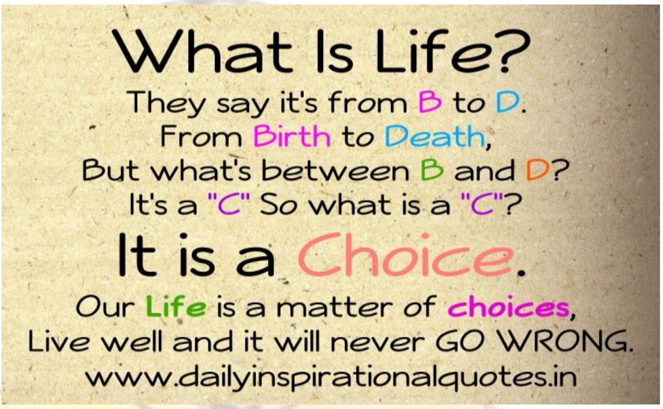

What Is Life?
They say it's from B to D.
From Birth to Death,
But what's between B and D?
It's a "C" So what is a "C"?
It is a Choice.
Our Life is a matter of choices,
Live well and it will never GO WRONG.
www.dailyinspirationalquotes.in

Why is it that we rejoice at a birth and grieve at a funeral?
It is because we are not the person involved.

I had seen birth and death but had thought they were different.

Birth was the death of him.

There is no cure for birth and death save to enjoy the interval.

Gratitude to gratitude always gives birth.

Your birth is a mistake you'll spend your whole life trying to correct.

I must confess, I was born at a very early age.

Man's main task in life is to give birth to himself, to become what he potentially is. The most important product of his effort is his own personality.

I believe that every person is born with talent.

A word is dead when it is said, some say. I say it just begins to live that day.

There is a secret in our culture, and it's not that birth is painful.
It's that women are strong.

Birth is not only about making babies.
Birth is about making mothers —
strong, competent, capable mothers
who trust themselves and know their inner strength.

A strong intention, a relaxed body and
an open mind are the main ingredients for an active birth.

சிவ சிவ

சீர்ஆர் பெருந்துறை நம்தேவன் அடிபோற்றி

God wants to advise us and stretch out His Almighty hand of help towards us.

A woman is chosen, consecrated and capacitated by the Almighty, to play a crucial role in society.

I have been chosen by God Almighty to be one of his messengers.

The purposes of the Almighty are perfect, and must prevail, though we erring mortals may fail to accurately perceive them in advance.

Our fates are in the hands of An Almighty God, to whom I can with pleasure confide my own; he can save us, or destroy us; his Councils are fixed and cannot be disappointed, and all his designs will be Accomplished.

It is the duty of all Nations to acknowledge the providence of Almighty God, to obey his will, to be grateful for his benefits, and humbly to implore his protection and favors.

I tremble for my country when I reflect that God is just; that his justice cannot sleep forever.

You hear a lot about God these days: God, the beneficent; God, the all-great; God, the Almighty; God, the most powerful; God, the giver of life; God, the creator of death. I mean, we're hearing about God all the time, so we better learn how to deal with it. But if we know anything about God, God is arbitrary.

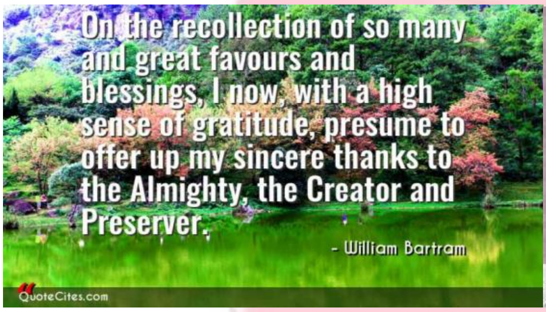

On the recollection of so many and great favours and blessings, I now, with a high sense of gratitude, presume to offer up my sincere thanks to the Almighty, the Creator and Preserver.

- William Bartram

QuoteCites.com

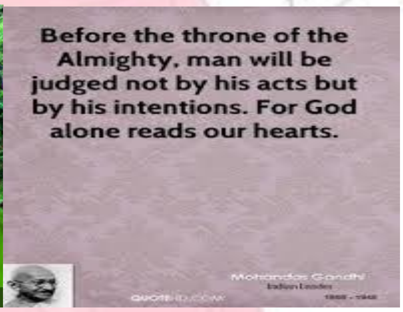

Before the throne of the Almighty, man will be judged not by his acts but by his intentions. For God alone reads our hearts.

Mohandas Gandhi
Indian Leader

Is life so dear or peace so sweet as to be purchased at the price of chains and slavery? Forbid it, Almighty God! I know not what course others may take, but as for me, give me liberty, or give me death!

If the Lord says to give more than you think you are able to give, know that He will provide for you. Whether things are sailing smoothly or the bottom has dropped out, He is always trustworthy. You can count on Almighty God to keep His everlasting Word.

சிவ சிவ

ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி

Pleasure is none, if not diversified.

Enjoy present pleasures in such a way as not to injure future ones.

One half of the world cannot understand the pleasures of the other.

The ultimate truth is wordless. The silence within the silence.

When you were born, you were crying and
everyone around you was smiling.
Live your life so that when you die,
you're the one smiling and everyone around you is crying.

Only through love can we obtain communion with God.

You yourself, as much as anybody in the entire universe, deserve your love and affection.

Survival is for the human animal; fear the motivation.
For the spiritual being survival is irrelevant.
Curiosity, compassion and creativity are the name of the game;
unconditional love the motivation.

We forget our pleasures, we remember our sufferings.

Draw your pleasure, paint your pleasure,

and express your pleasure strongly.

If one oversteps the bounds of moderation,
the greatest pleasures cease to please.

Pleasure only starts once the worm has got into the fruit,
to become delightful happiness must be tainted with poison.

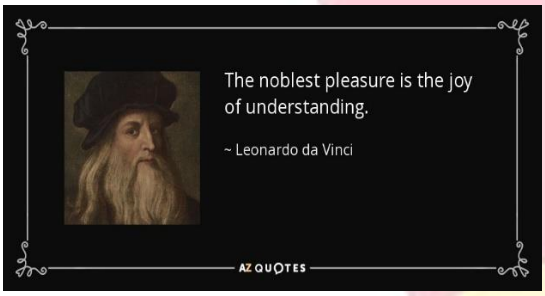

The noblest pleasure is the joy of understanding.

~ Leonardo da Vinci

AZ QUOTES

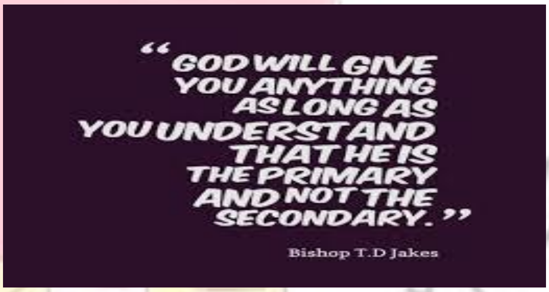

“GOD WILL GIVE YOU ANYTHING AS LONG AS YOU UNDERSTAND THAT HE IS THE PRIMARY AND NOT THE SECONDARY.”

Bishop T.D Jakes

சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

I have so much to do that I shall spend the first three hours in prayer.

When you arise in the morning think of what
a privilege it is to be alive, to think, to enjoy, to love.

You have to grow from the inside out. None can teach you, none can make you spiritual. There is no other teacher but your own soul.

Step out of the circle of time and into the circle of love.

We are not human beings having a spiritual experience.
We are spiritual beings having a human experience.

Physical strength can never permanently
withstand the impact of spiritual force.

Soul is the central point of spiritual discipline.

Looking deeply at life as it is in this very moment,
the meditator dwells in stability and freedom.

Meditation is effortless focus upon an infinite object.

The spiritual journey is the unlearning of fear and the acceptance of love.

If a man is to live, he must be all alive, body, soul, mind, heart, spirit.

Seek spiritual riches within. What you are is much greater than anyone or anything else you have ever yearned for.

When you are offended at any man’s fault, turn to yourself and study your own failings. Then you will forget your anger.

The spiritual journey is individual, highly personal. It can’t be organized or regulated. It isn’t true that everyone should follow one path. Listen to your own truth.

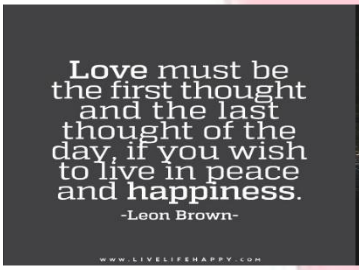

Love must be the first thought and the last thought of the day, if you wish to live in peace and happiness.
-Leon Brown-

WWW.LIVELIFEHAPPY.COM

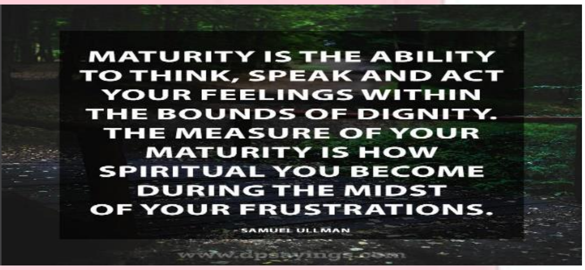

MATURITY IS THE ABILITY TO THINK, SPEAK AND ACT YOUR FEELINGS WITHIN THE BOUNDS OF DIGNITY. THE MEASURE OF YOUR MATURITY IS HOW SPIRITUAL YOU BECOME DURING THE MIDST OF YOUR FRUSTRATIONS.

SAMUEL ULLMAN

www.dpsayings.com

The primary cause of unhappiness is
never the situation, but your thought about it.

அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி

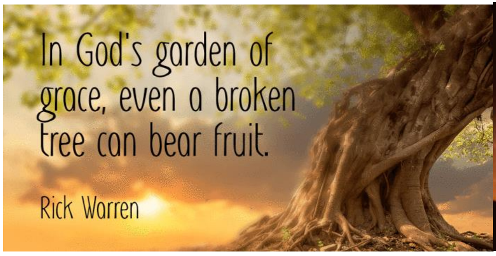
In God's garden of grace, even a broken tree can bear fruit.
Rick Warren

God's grace is the oil that fills the lamp of love.
~ Henry Ward Beecher
LOVE
abrainyquote.com

Grace is not something we earn. It is something we accept. Are you striving in your life, trying to please God?
Do you need to rest? God's grace is there for us.

When you truly realize what God has done for you, His love, grace and forgiveness begin to transform every area of your life.

Grace is the free, undeserved goodness and favor of God to mankind.

Grace is God's best idea. His decision to ravage a people by love, to rescue passionately, and to restore justly - what rivals it? Of all his wondrous works, grace, in my estimation, is the magnum opus.

Numerous examples have convinced me that God ultimately saves him whose motive is pure.

Life is so much easier when I am aware of God's grace in my life, all the wonderful gifts I've been given, and the people whom I have been blessed to meet and know.

Grace is a flow of the power of God through his people to accomplish his will among us. It is about his life manifesting in and among us.

Without a heart transformed by the grace of Christ, we just continue to manage external and internal darkness.

Grace isn't just forgiveness, it is forgiveness fueled by surrender.

By the Grace of God, we are highly favoured. His Grace is bigger than what our minds, can ever comprehend.

Without the grace of God, there is no salvation from sin.

I am nothing but a ripped fabric stitched together by God's grace.

The glory of God in our lives is the experience and expression of the presence of God.

Grace is all that God is free to do for you, in you, with you and through you only because of the finished work of God.

சிவ சிவ

சிந்தை மகிழச் சிவபுராணம் தன்னை

Siva who is known as Kaalatman, the Soul of Time. Kaala is inscrutable; only Siva is beyond Prakriti, Purusha and Kaala.

Yamadutas, ancient, inscrutable and of many lives unknown are the reasons of Siva.

I seek refuge in Siva whose power is unequalled, whose glory spreads everywhere, who is Un-born!

The word Shiva means the deathless, changeless, timeless, formless all-pervading absolute essence of the universe.

Shiva and Shakti are indistinguishable. They are one. They are the universe. Shiva isn't masculine. Shakti isn't feminine. At the core of their mutual penetration the supreme consciousness opens.

This is the gist of all worship: to be pure and to do good to others. He who sees Shiva in the poor, in the weak, and in the diseased, really worships Shiva. And if he sees Shiva only in the image, his worship is but preliminary. He who has served and helped one poor man seeing Shiva in him, without thinking of his caste or creed or race or anything, with him Shiva is more pleased than with the man who sees Him only in temples.

If you have to write a fictional adventure to convey a philosophy of evil, the best person is the destroyer of evil himself, Lord Shiva.

All of us with one voice call one God differently as Parmatma, Ishwara, Shiva, Vishnu, Rama, Allah, Khuda, Dada-Hormuzda, Jehova, God and an infinite variety of names.

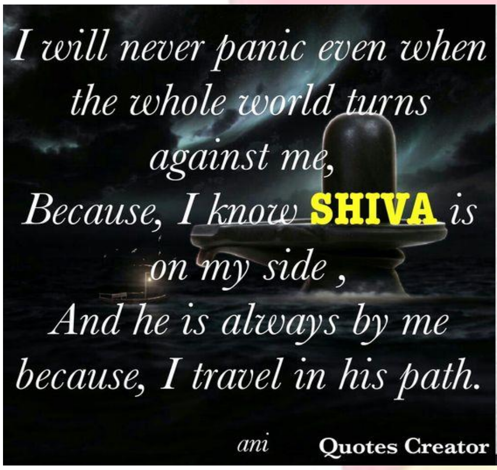

I will never panic even when the whole world turns against me,
Because, I know SHIVA is on my side ,
And he is always by me because, I travel in his path.

ani
Quotes Creator

A saint was asked- "what is anger?"

He gave a beautiful answer "It is a punishment we give to ourself, for somebodyelse's mistake."

Healthy Tips
ifunny.co

முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

Always aim at complete harmony of thought and word and deed.
Always aim at purifying your thoughts and everything will be well.

The deed is everything, the glory is naught.

Better do a good deed near at home than go far away to burn incense.

Thought is the parent of the deed.

Every act, every deed of justice and mercy and
benevolence, makes heavenly music in Heaven.

The purpose firm is equal to the deed.

Even a smile is a good deed.

A good deed is not just a duty, but above all, a privilege.

The best deed of a great man is to forgive and forget.

If you do one good deed your reward usually is to be set to do
another and harder and better one.

A leader with words and without deeds is a hypocrite.

Company of good people will lead you to success, bad people are like
stagnant water, they give you dirty smells and stop you from moving ahead.

Every man is guilty of all the good he didn’t do.

The purpose of life is not to be happy. It is to be useful,
to be honorable, to be compassionate,
to have it make some difference that you have lived and lived well.

When I do good I feel good. When I do bad I feel bad and that is my religion.

We make a living by what we get, but we make a life by what we give.

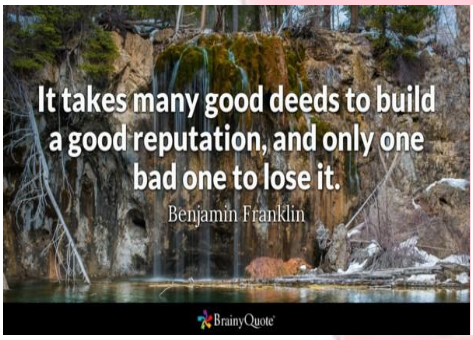

It takes many good deeds to build a good reputation, and only one bad one to lose it.

Benjamin Franklin

BrainyQuote

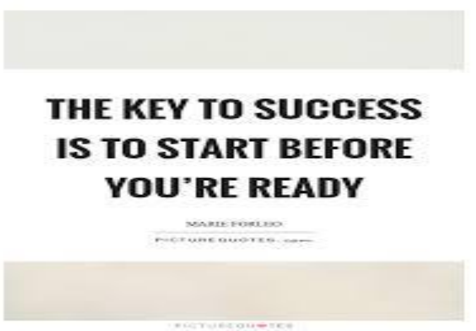

THE KEY TO SUCCESS IS TO START BEFORE YOU’RE READY

சிவ சிவ

கண் நுதலான் தன் கருணைக்கண் காட்ட வந்துஎய்தி

Grace, like water, flows to the lowest part.

Grace puts its hand on the boasting mouth,
and shuts it once for all.

Grace comes into the soul, as the
morning sun into the world; first a dawning;
then a light; and at last the sun in his full and excellent brightness.

What gives me the most hope every day is God's grace;
knowing that his grace is going to give me
the strength for whatever I face,
knowing that nothing is a surprise to God.

Grace means undeserved kindness. It is the gift of God to man the moment he sees he is unworthy of God’s favor.

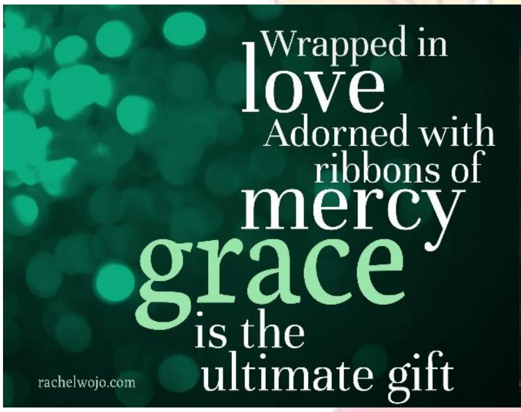

Wrapped in love Adorned with ribbons of mercy grace is the ultimate gift

God doesn't owe us anything yet in His grace, He still gives us good things.

Billy Graham

The law works fear and wrath; grace works hope and mercy.

Grace is but Glory begun, and Glory is but Grace perfected.

You must pay for everything in this world one way and another. There is nothing free except the Grace of God. You cannot earn that or deserve it.

Laughter is the closest thing to the grace of God.

Immerse yourself in the curriculum of grace.

Grace is not simply leniency when we have sinned. Grace is the enabling gift of God not to sin. Grace is power, not just pardon.

Millions of hells of sinners cannot come near to exhaust infinite grace.

எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர் கழல் இறைஞ்சி

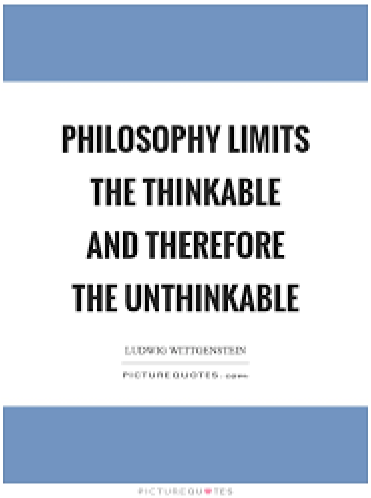
PHILOSOPHY LIMITS
THE THINKABLE
AND THEREFORE
THE UNTHINKABLE

LUDWIG WITTGENSTEIN
PICTUREQUOTES.com
PICTUREQUOTES

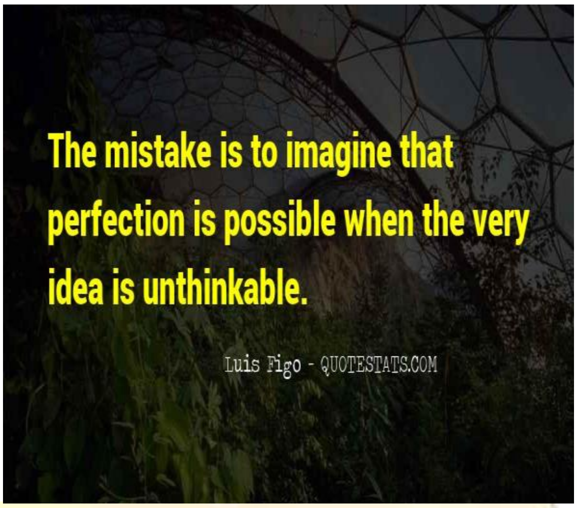
The mistake is to imagine that perfection is possible when the very idea is unthinkable.

Luis Figo - QUOTESTATS.COM

A good politician is quite as unthinkable as an honest burglar.

There is nothing so unthinkable as thought,
unless it be the entire absence of thought.

One of the extraordinary things about human
events is that the unthinkable becomes thinkable.

A 'No' uttered from the deepest conviction is better
than a 'Yes' merely uttered to please, or worse, to avoid trouble.

To achieve the impossible; it is precisely
the unthinkable that must be thought.

We must dare to think unthinkable thoughts.

Movement is life; without movement life is unthinkable.

Without creative, independently thinking and judging personalities the upward development of society is as unthinkable as the development of the individual personality without the nourishing soil of the community.

How many ideas have there been in the history of man which were unthinkable ten years before they appeared?

In a world of moral certainty, the unthinkable becomes permissible.

The Internet has made me very casual with a level of omniscience that was unthinkable a decade ago. I now wonder if God gets bored knowing the answer to everything.

விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஒளியாய்

A grateful mind is a great mind which
will eventually attracts to itself great things.

Once you make a decision the universe conspires to make it happen.

We can easily forgive a child who is afraid of the dark;
the real tragedy of life is when men are afraid of the light.

There are darkness in life and there are lights,
and you are one of the lights, the light of all lights.

In order for the light to shine so brightly, the darkness must be present.

It is during our darkest moments that we must focus to see the light.

It is better to light one small candle than to curse the darkness.

Darkness cannot drive out darkness: only light can do that.
Hate cannot drive out hate: only love can do that.

Education is the movement from darkness to light.

Beauty is not in the face; beauty is a light in the heart.

Look at light and admire its beauty.
Close your eyes, and then look again:
what you saw is no longer there;
and what you will see later is not yet.

Love thy soul, manifest thy light

Three things cannot be long hidden: the sun, the moon, and the truth.
Buddha
BrainyQuote

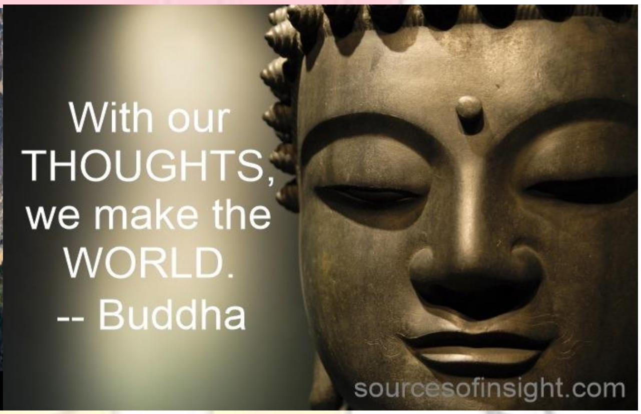
With our THOUGHTS, we make the WORLD.
-- Buddha
sourcesofinsight.com

எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்

**If God has made the world a perfect mechanism,
He has at least conceded so much to our
imperfect intellect that in order to predict little parts of it,
we need not solve innumerable differential equations,
but can use dice with fair success.**

History is the essence of innumerable Biographies.

Innumerable spirits and souls, when spread out through the same space, do not interfere with each other such that the diffusion of one would affect the diffusion of an infinity of others.

Every garden presents innumerable fascinating problems.

The Milky Way is nothing else but a mass of innumerable stars planted together in clusters.

God is one, but he has innumerable forms. He is the creator of all and He himself takes the human form.

**I submit that scientists have not yet explored
the hidden possibilities of the innumerable seeds,
leaves and fruits for giving the fullest
possible nutrition to mankind.**

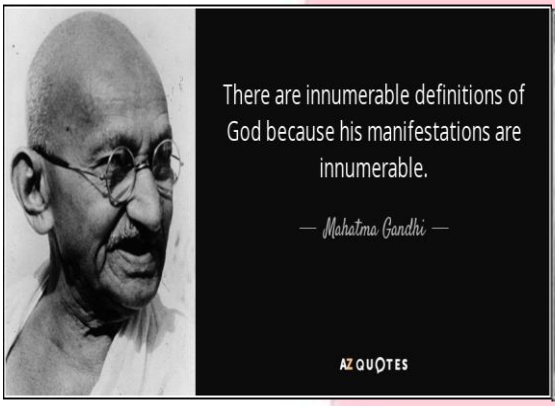

There are innumerable definitions of God because his manifestations are innumerable.

— Mahatma Gandhi —

AZ QUOTES

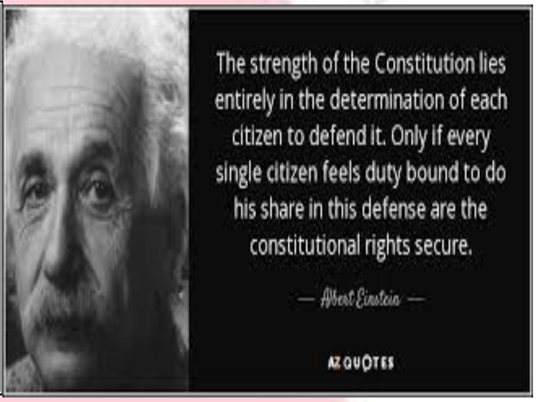

The strength of the Constitution lies entirely in the determination of each citizen to defend it. Only if every single citizen feels duty bound to do his share in this defense are the constitutional rights secure.

— Albert Einstein —

AZ QUOTES

**Prison continues, on those who are
entrusted to it, a work begun elsewhere,
which the whole of society pursues on each individual
through innumerable mechanisms of discipline.**

பொல்லா வினையேன் புகழும்ஆறு ஒன்று அறியேன்

Humility is nothing but the disappearance of self in the vision that God is all.

God is most glorified when you are most satisfied in Him.

To carry the atmosphere of God's Glory is to extend it to the whole earth.

The kingdom of God is within men.
We must manifest the glory of God on earth.

Our voices, our service, and our abilities are to be employed, primarily, for the glory of God.

Grace is the pleasure of God to magnify the worth of God by giving sinners the right and power to delight in God without obscuring the glory of God.

The glory of God always comes at the sacrifice of self.

The deepest longing of the human heart
is to know and enjoy the glory of God.

The ultimate goal of the universe is to show the glory of God.

When we live to the glory of God, we show His goodness
living through us instead of just ourselves.

We do not segment our lives, giving some time to God,
some to our business or schooling, while keeping parts to ourselves.
The idea is to live all of our lives in the presence of God,
under the authority of God, and for the honor and glory of God.

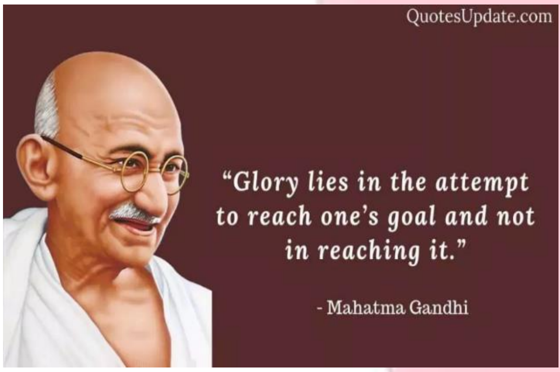

"Glory lies in the attempt to reach one's goal and not in reaching it."

- Mahatma Gandhi

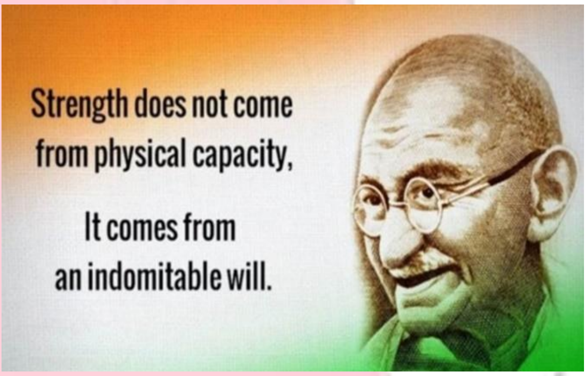

Strength does not come from physical capacity,

It comes from an indomitable will.

Our voices, our service, and our abilities are to be
employed, primarily, for the glory of God.

புல்ஆகி பூடுஆய் புழுஆய் மரம்ஆகி

One who neglects or disregards the existence of earth, air, fire, water and vegetation disregards his own existence which is entwined with them.

Vegetation is the basic instrument the creator uses to set all of nature in motion.

The triumph of vegetation is total.

God made yeast, as well as dough, and loves fermentation just as dearly as he loves vegetation.

No part of the world can be truly understood without a knowledge of its garment of vegetation, for this determines not only the nature of the animal inhabitants but also the occupations of the majority of human beings.

Like people, plants respond to extra attention.

Whatever we plant in our subconscious mind and nourish with repetition and emotion will one day become a reality.

A man doesn't plant a tree for himself. He plants it for posterity.

The planting of a tree, especially one of the long-living hardwood trees, is a gift which you can make to posterity at almost no cost and with almost no trouble, and if the tree takes root it will far outlive the visible effect of any of your other actions, good or evil.

The best part of human language, properly so called, is derived from reflection on the acts of the mind itself.

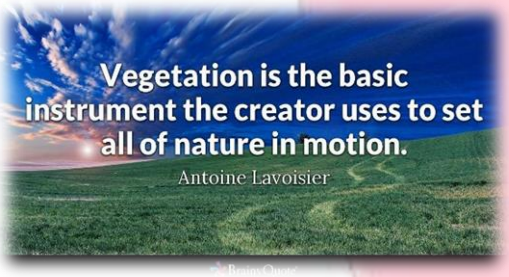
Vegetation is the basic instrument the creator uses to set all of nature in motion.
Antoine Lavoisier

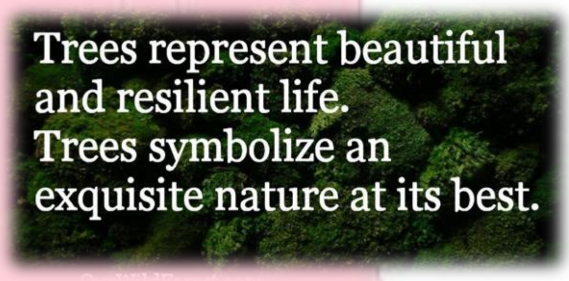
Trees represent beautiful and resilient life.
Trees symbolize an exquisite nature at its best.

Don't judge each day by the harvest you reap but by the seeds that you plant.

If a plant cannot live according to its nature, it dies; and so a man.

பல்விருகம்ஆகி பறவைஆய் பாம்புஆகி

If having a soul means being able to feel love and
loyalty and gratitude, then animals are
better off than a lot of humans.

The greatness of a nation and its moral progress can be
judged by the way its animals are treated.

Some people talk to animals. Not many listen though. That's the problem.

Faith is the bird that feels the light when the dawn is still dark.

Birds are the most accomplished aeronauts the world
has ever seen. They fly high and low,
at great speed, and very slowly. And always
with extraordinary precision and control.

Even if I knew that tomorrow the world would go to pieces,
I would still plant my apple tree.

The creation of a thousand forests is in one acorn.

Someone's sitting in the shade today because
someone planted a tree a long time ago.

Trees are poems that the earth writes upon the sky.

The best time to plant a tree is 25 years ago.
The next best time is this weekend.

Great trees give more shade than fruit.

To exist as a nation, to prosper as a state,
to live as a people, we must have trees.

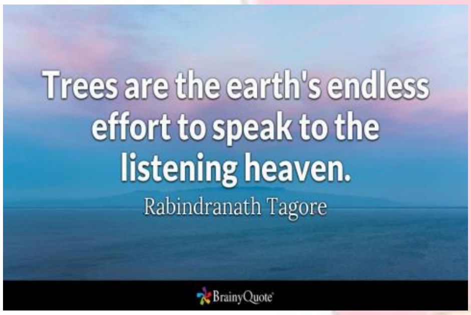

Trees are the earth's endless
effort to speak to the
listening heaven.
Rabindranath Tagore

BrainyQuote

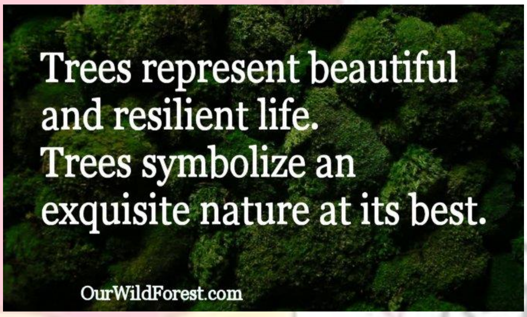

Trees represent beautiful
and resilient life.
Trees symbolize an
exquisite nature at its best.

OurWildForest.com

கல்ஆய் மனிதர்ஆய் பேய்ஆய் கணங்கள்ஆய்

The purpose of life is not to be happy. It is to be useful,
to be honorable, to be compassionate,
to have it make some difference that you have lived and lived well.

“You must not lose faith in humanity.
Humanity is an ocean; if a few drops of the ocean
are dirty, the ocean does not become dirty.

The next evolutionary step for humankind is to move from human to kind.

The sole meaning of life is to serve humanity.

Only a life lived in the service to others is worth living.

“The average man doesn’t like trouble and danger.

Now I know what a ghost is. Unfinished business, that's what.

Monsters are real, and ghosts are real too.
They live inside us, and sometimes, they win.

Ghosts, like ladies, never speak till spoke to.

Psychoanalysis has taught that the dead – a dead parent,
for example – can be more alive for us,
more powerful, more scary, than the living.
It is the question of ghosts.

I love having my ghosts, and I love having my memories.

True love is like ghosts, which everyone talks about and few have seen.

I never really address myself to any image anybody has of me.
That's like fighting with ghosts.

People aren't quiet about their experiences with ghosts anymore.

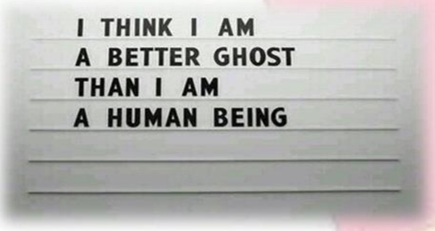

I THINK I AM
A BETTER GHOST
THAN I AM
A HUMAN BEING

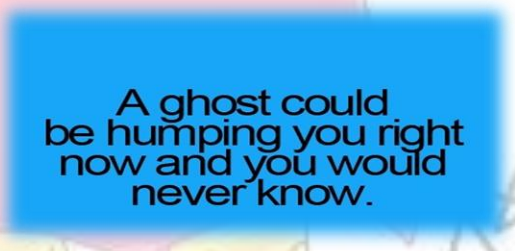

A ghost could
be humping you right
now and you would
never know.

சிவ சிவ

வல்அசுரர்ஆகி முனிவர்ஆய் தேவர்ஆய்

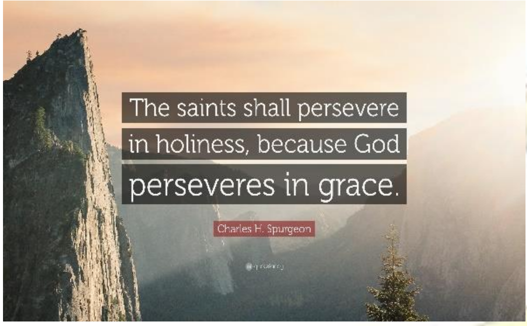

The saints shall persevere in holiness, because God perseveres in grace.

Charles H. Spurgeon

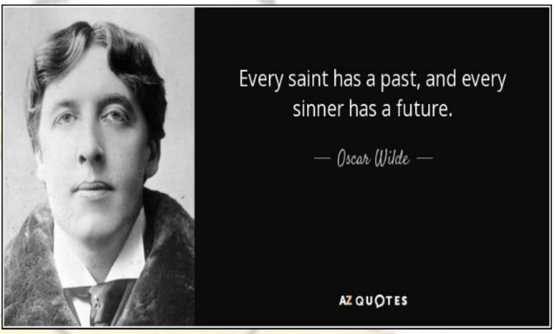

Every saint has a past, and every sinner has a future.

— Oscar Wilde —

I'd rather laugh with the sinners than cry with the saints.

Saints have no moderation, nor do poets, just exuberance.

Saints are those who managed to love more than we did.

Try your best to be a saint and see how far you'll fall.

Many people genuinely do not want to be saints,
and it is probable that some who achieve or
aspire to sainthood have never felt
much temptation to be human beings.

Saints should always be judged guilty until they are proved innocent.

The Scriptures were written,
not to make us astronomers,
but to make us saints.

We are perfect. According to God,
we are perfect, yet we know that we are sinners.
We believe in the fact that we are both
saints and sinners at the same time
as we live in this world.

We unavoidably stand in so many unholy places
and are subjected to so much that is vulgar,
profane, and destructive of the Spirit of the Lord that
I encourage our Saints all over the world,
wherever possible, to strive to stand more often in holy places.

செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

Two things are infinite: the universe and human stupidity;
and I'm not sure about the universe.

Nothing happens until something moves.

We are an impossibility in an impossible universe.

We are an impossibility in an impossible universe.

There's only one corner of the universe you
can be certain of improving, and that's your own self.

Philosophy is written in this grand book, the universe,
which stands continually open to our gaze.
But the book cannot be understood unless
one first learns to comprehend the language and
read the letters in which it is composed.

You can search throughout the entire universe for someone
who is more deserving of your love and affection than
you are yourself, and that person is not to be found anywhere.
You yourself, as much as anybody in the entire
universe deserve your love and affection.

All the powers in the universe are already ours. It is we who have put our
hands before our eyes and cry that it is dark.

Look at the sky. We are not alone. The whole universe is friendly to us and
conspires only to give the best to those who dream and work.

Learn how to see. Realize that everything connects to everything else.
To the mind that is still, the whole universe surrenders.

Everything in the universe has a rhythm, everything dances.

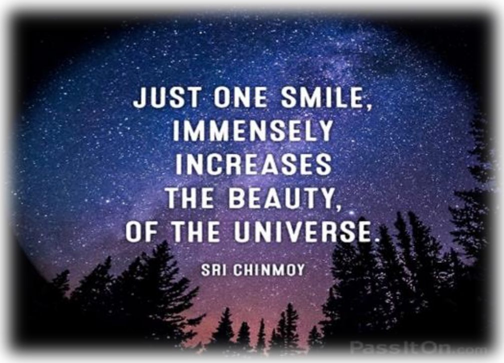

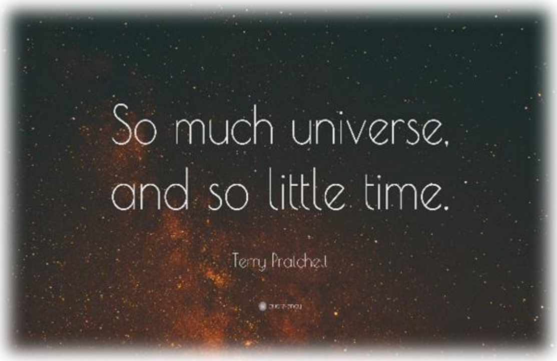

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்

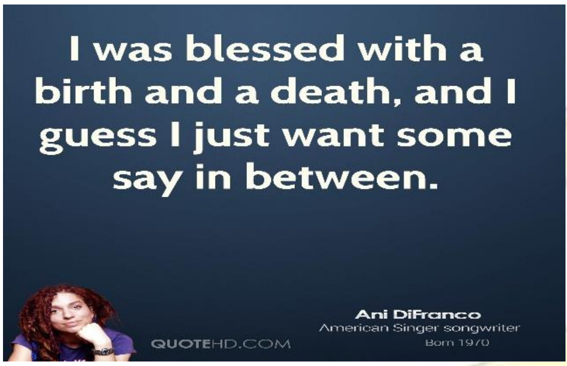
I was blessed with a birth and a death, and I guess I just want some say in between.

Ani DiFranco
American Singer songwriter
Born 1970

QUOTEHD.COM

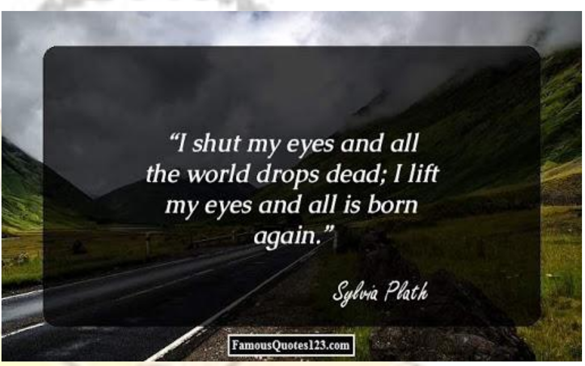
"I shut my eyes and all the world drops dead; I lift my eyes and all is born again."

Sylvia Plath

FamousQuotes123.com

After all, what's a life, anyway? We're born,
we live a little while, we die.

I've been embarrassing myself since about birth.

My mother groaned, my father wept,
into the dangerous world I leapt.

The only sin is the sin of being born.

The main facts in human life are five: birth, food, sleep, love and death.

When you came you cried and everybody smiled with joy;
when you go smile and let the world cry for you.

We are all born ignorant, but one must work hard to remain stupid.

To be ignorant of what occurred before you were born
is to remain always a child.

Life would be infinitely happier if we could only be born
at the age of eighty and gradually approach eighteen.

As the births of living creatures at first are ill-shapen,
so are all innovations, which are the births of time.

Your birth is a mistake you'll spend your whole life trying to correct.

Man's main task in life is to give birth to himself,
to become what he potentially is. The most important product
of his effort is his own personality.

மெய்யே உன்பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்

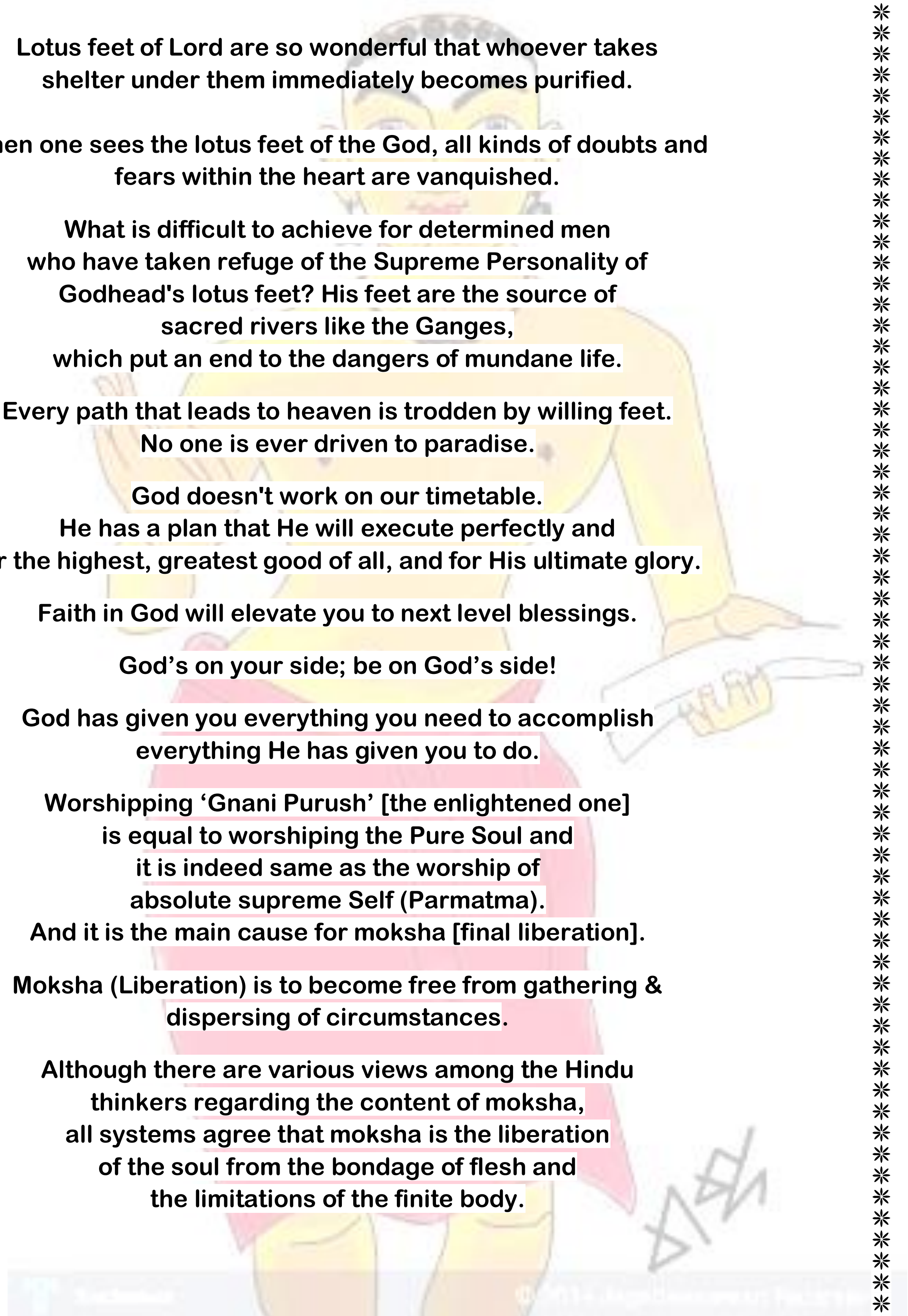

Lotus feet of Lord are so wonderful that whoever takes
shelter under them immediately becomes purified.

When one sees the lotus feet of the God, all kinds of doubts and
fears within the heart are vanquished.

What is difficult to achieve for determined men
who have taken refuge of the Supreme Personality of
Godhead's lotus feet? His feet are the source of
sacred rivers like the Ganges,
which put an end to the dangers of mundane life.

Every path that leads to heaven is trodden by willing feet.
No one is ever driven to paradise.

God doesn't work on our timetable.
He has a plan that He will execute perfectly and
for the highest, greatest good of all, and for His ultimate glory.

Faith in God will elevate you to next level blessings.

God's on your side; be on God's side!

God has given you everything you need to accomplish
everything He has given you to do.

Worshipping 'Gnani Purush' [the enlightened one]
is equal to worshiping the Pure Soul and
it is indeed same as the worship of
absolute supreme Self (Parmatma).
And it is the main cause for moksha [final liberation].

Moksha (Liberation) is to become free from gathering &
dispersing of circumstances.

Although there are various views among the Hindu
thinkers regarding the content of moksha,
all systems agree that moksha is the liberation
of the soul from the bondage of flesh and
the limitations of the finite body.

உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரம் ஆய் நின்ற

Om is the mysterious cosmic energy that is the
substratum of all the things and all the beings of the entire universe.
It is an eternal song of the Divine.
It is continuously resounding in silence
on the background of everything that exists.

The earth is my altar, the sky is my dome, mind is my garden ,
the heart is my home and I'm always at home yea, I'm always at Om .

You are a cosmic flower. Om chanting is the process of
opening the psychic petals of that flower.

Silence is the language of Om. We need silence to be
able to reach our Self. Both internal and external
silence is very important
to feel the presence of that supreme Love.

Omniscient, omnipotent, omnivorous and omnipresent all begin with Om.

Penetrate deep into the word "Om". Gradually the word will
disappear and only the silence will remain.
The word is a support. The meaning is within you.
Om brings out that meaning which is hidden in your soul.

Om is a living phenomenon and it has its own mood.
Depending on its mood the meaning will be revealed to you.

I swear to me that I am the Great God **OM**, greatest of gods.

Silence is the language of Om. We need silence to be
able to reach our Self. Both internal and
external silence is very important
to feel the presence of that supreme Love.

Om
is where
the
Heart is

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

One should, perform karma with nonchalance
without expecting the benefits because
sooner or later one shall definitely get the fruits.

Ego is the biggest enemy of humans.

It takes time for a fruit to mature and acquire
sweetness and become eatable;
time is a prime factor for most good fortunes.

"A person can achieve everything by being simple and humble"
- Rig Veda

uploaded @ Quotespick.com

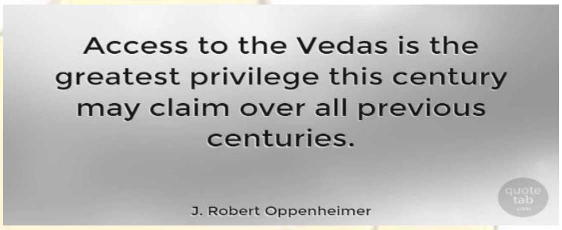

Access to the Vedas is the greatest privilege this century may claim over all previous centuries.

J. Robert Oppenheimer

A person can achieve everything by being simple and humble.

When there is harmony between the mind, heart and
resolution then nothing is impossible.

This earth is His, to Him belong those vast and boundless skies;
Both seas within Him rest, and yet in that small pool He lies.

Most humbly we bow to You, O Supreme Lord.
At Your command moves the mighty wheel of time.
You are eternal, and beyond eternity.

The human body is the temple of God. One
who kindles the light
of awareness within gets true light.
The sacred flame of your inner shrine is constantly bright.
The experience of unity is the fulfilment of human endeavours.
The mysteries of life are revealed.

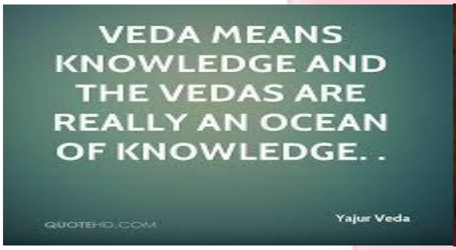

VEDA MEANS KNOWLEDGE AND THE VEDAS ARE REALLY AN OCEAN OF KNOWLEDGE. .

Yajur Veda

QUOTEHD.COM

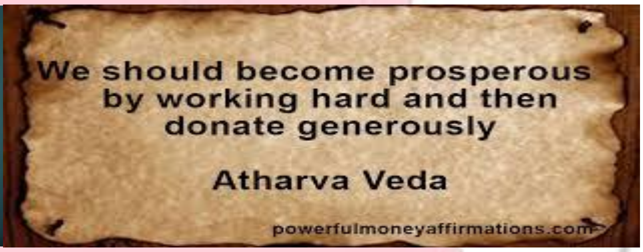

We should become prosperous by working hard and then donate generously

Atharva Veda

powerfulmoneyaffirmations.com

The person who is always involved in good deeds
experiences incessant Divine happiness

ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே

The role of the infinitely small in nature is infinitely great.

Information is not like money or any other commodity.
The cracks that it can slip through are almost infinitely small,
and it can be duplicated at almost zero cost.
Soon information will be like air, like the weather, and as easy to control.

A quantity which is increased or decreased by an infinitely small quantity
is neither increased nor decreased.

If time was infinite, then three seconds and three years represented the
same infinitely small fraction of it.

Who can calculate the trajectory of a molecule?
How do we know the creation of worlds is not
determined by the falling of grains of sand?
Who, after all, knows the reciprocal ebb and
flow of the infinitely big and the infinitely small,
the reverberation of causes in the chasms of a being,
the avalanches of creation?

The Universe, the whole infinite Universe.
The infinite suns, the infinite distances between them,
and yourself an invisible dot on an invisible dot, infinitely small.

A mathematician of the first rank, Laplace quickly
revealed himself as only a mediocre administrator;
from his first work we saw that we had been deceived.
Laplace saw no question from its true point of view;
he sought subtleties everywhere; had only doubtful ideas,
and finally carried the spirit of the infinitely small into administration.

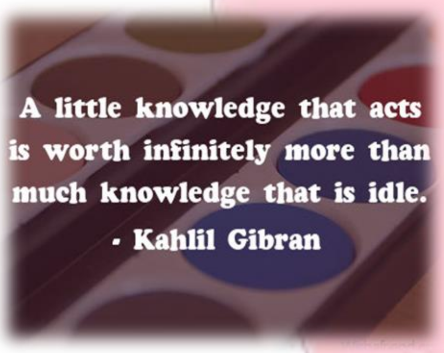

A little knowledge that acts
is worth infinitely more than
much knowledge that is idle.
- Kahlil Gibran

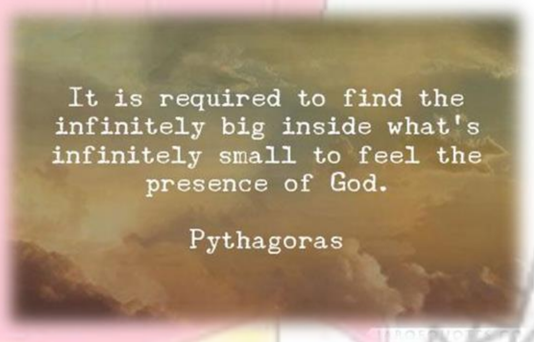

It is required to find the
infinitely big inside what's
infinitely small to feel the
presence of God.

Pythagoras

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனன் ஆம் விமலா

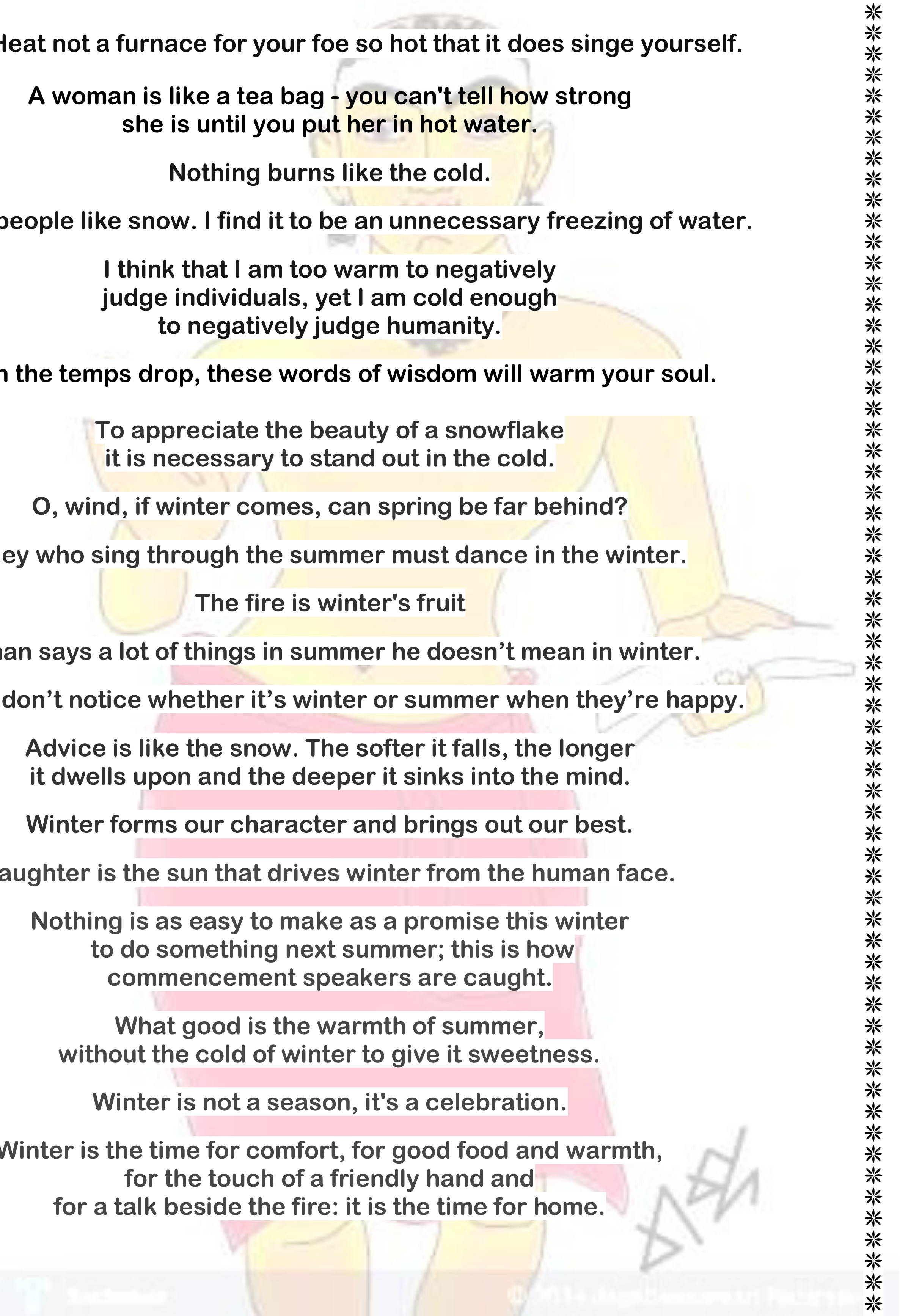

Heat not a furnace for your foe so hot that it does singe yourself.

A woman is like a tea bag - you can't tell how strong
she is until you put her in hot water.

Nothing burns like the cold.

A lot of people like snow. I find it to be an unnecessary freezing of water.

I think that I am too warm to negatively
judge individuals, yet I am cold enough
to negatively judge humanity.

When the temps drop, these words of wisdom will warm your soul.

To appreciate the beauty of a snowflake
it is necessary to stand out in the cold.

O, wind, if winter comes, can spring be far behind?

They who sing through the summer must dance in the winter.

The fire is winter's fruit

A man says a lot of things in summer he doesn’t mean in winter.

People don’t notice whether it’s winter or summer when they’re happy.

Advice is like the snow. The softer it falls, the longer
it dwells upon and the deeper it sinks into the mind.

Winter forms our character and brings out our best.

Laughter is the sun that drives winter from the human face.

Nothing is as easy to make as a promise this winter
to do something next summer; this is how
commencement speakers are caught.

What good is the warmth of summer,
without the cold of winter to give it sweetness.

Winter is not a season, it's a celebration.

Winter is the time for comfort, for good food and warmth,
for the touch of a friendly hand and
for a talk beside the fire: it is the time for home.

பொய் ஆயினஎல்லாம் போய்அகல வந்துஅருளி

Grace is God's best idea. His decision to ravage
a people by love, to rescue passionately,
and to restore justly - what rivals it?
Of all his wondrous works, grace,
in my estimation, is the magnum opus.

Numerous examples have convinced me that
God ultimately saves him whose motive is pure.

Faith is simply your response to the message of God's love and grace.

The meaning of life. The wasted years of life.
The poor choices of life. God answers the mess of life
with one word: "grace."

Patience is a virtue; virtue is a grace.

Because of the favour of God, we can have peace in the midst of chaos.

The ideal man bears the accidents of life with dignity and grace,
making the best of circumstances.

The law detects, grace alone conquers sin.

When grace moves in... guilt moves out.

Grace comes into the soul, as the morning
sun into the world; first a dawning; then a light;
and at last the sun in his full and excellent brightness.

Beauty without grace is the hook without the bait.

There is no injustice in the grace of God. God is as just when
He forgives a believer as when He casts a sinner into hell.

When grace is joined with wrinkles, it is adorable.
There is an unspeakable dawn in happy old age.

Grace in women has more effect than beauty.

William Hazlitt

PICTUREQUOTES.COM

Courage is grace under pressure.

Ernest Hemingway

BrainyQuote

மெய்ஞ்ஞானம்ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே

The truest wisdom is a resolute determination.

Doubt is the origin of wisdom.

Science is organized knowledge. Wisdom is organized life.

Foolishness is a twin sister of wisdom.

Wisdom is not a product of schooling
but of the lifelong attempt to acquire it.

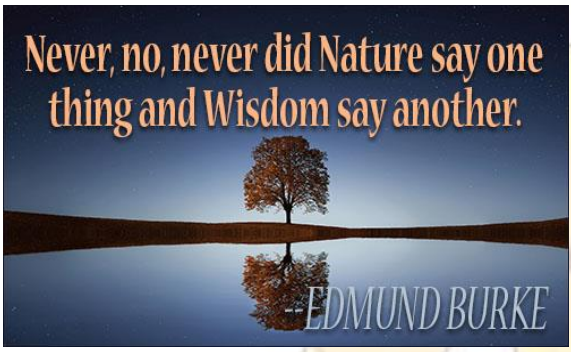
Never, no, never did Nature say one thing and Wisdom say another.
-EDMUND BURKE

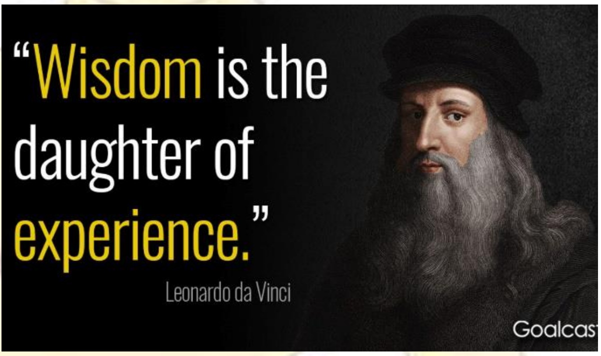
"Wisdom is the daughter of experience."
Leonardo da Vinci
Goalcas

Do what is right. Not what is easy.

Educating the mind without
educating the heart is no education at all.

Wise men talk because they have something to say;
Fools, because they have to say something

Learn how to take criticism seriously but not personally

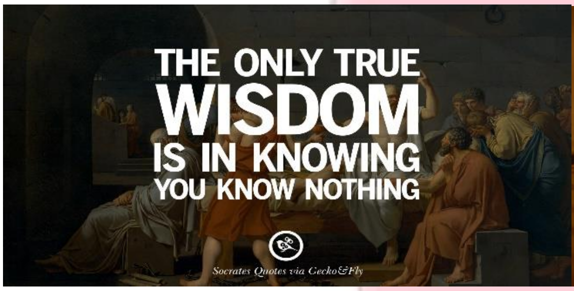
THE ONLY TRUE WISDOM IS IN KNOWING YOU KNOW NOTHING
Socrates Quotes via Gecko&Fly

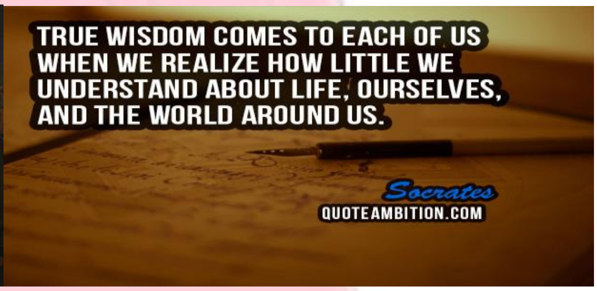
TRUE WISDOM COMES TO EACH OF US WHEN WE REALIZE HOW LITTLE WE UNDERSTAND ABOUT LIFE, OURSELVES, AND THE WORLD AROUND US.
Socrates
QUOTEAMBITION.COM

An intelligent man believes only half of what he hears,
a wise man knows which half.

To understand the actual world as it is,
not as we should wish it to be, is the beginning of wisdom.

Common sense in an uncommon degree is what the world calls wisdom.

சிவ சிவ

எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே

Follow your bliss and the universe
will open doors where there were
only walls Everywhere I see bliss,
from which I alone am irrevocably excluded.

Pain and foolishness lead to great bliss and
complete knowledge, for Eternal Wisdom
created nothing under the sun in vain.

The philosophy of life is this:
Life is not a struggle, not a tension... Life is bliss.
It is eternal wisdom, eternal existence

That perfect bliss and sole felicity,
the sweet fruition of an earthly crown.

Paradise is open to all kind hearts.

Bliss needs to be shared. It exists only in sharing.

Happiness that comes and never leaves; it is called the bliss of the Soul.

Nothing is more important than reconnecting
with your bliss. Nothing is as rich. Nothing is more real.

When you are aligned with the truth of who you truly are,
then you experience bliss.

Achieving your heart's desires is the key to living a life of bliss.

To live in infinite bliss, practise mindfulness and live in the moment.

Follow life's bliss.

The foolish man seeks happiness in the distance;
the wise grows it under his feet.

Follow your bliss and the universe will open doors
where there were only walls.

There is no way to happiness. Happiness is the way.

அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே

I am a person who is unhappy with things as they stand.
We cannot accept the world as it is.
Each day we should wake up foaming at the mouth
because of the injustice of things.

Sometimes you just need to talk to a four year old and
an 84 year old to understand life again.

Whatever you do, never run back to what broke you.

Always remember that your present situation is not your
final destination. The best is yet to come.

When life is sweet, say thank you and celebrate.
When life is bitter, say thank you and grow.

There is always inequality in life.
Some men are killed in a war and some men are
wounded and some men never leave the country. Life is unfair.

Unfair trade practices should be regulated because they're unfair.

But the upside of painful knowledge is so much greater than
the downside of blissful ignorance.

It's better to be ignorant and live in bliss than know
the truth and live in agony.

Ignorance is as ugly as it is beautiful.

Ignorance more frequently begets confidence than
does knowledge: it is those who know little,
not those who know much,
who so positively assert that this or
that problem will never be solved by science.

The greatest enemy of knowledge is
not ignorance; it is the illusion of knowledge.

Ignorance is always afraid of change.

Being ignorant is not so much a shame,
as being unwilling to learn.

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துஉலகும்

Politics is for the present, but an equation is for eternity.

I have just got a new theory of eternity.

For 50 years, nuclear power stations have produced three products which only a lunatic could want: bomb-explosive plutonium, lethal radioactive waste and electricity so dear it has to be heavily subsidised. They leave to future generations the task, and most of the cost, of making safe sites that have been polluted half-way to eternity.

Death is a commingling of eternity with time; in the death of a good man, eternity is seen looking through time.

No man ever steps in the same river twice, for it's not the same river and he's not the same man.

Eternity begins where time ends.

God is not only ahead of time, He is above it, beside it, around it, beneath it, and inside of it.

Time is the moving image of Eternity.

When Time is spent, Eternity begins.

Begin doing what you want to do now. We are not living in eternity.
We have only this moment, sparkling like a star in our hand -
and melting like a snowflake.

Silence is as deep as eternity, speech a shallow as time.

In eternity there is no time, only an instant long enough for a joke.

As if you could kill time without injuring eternity.

The experience of eternity right here and now is the function of life. Heaven is not the place to have the experience; here is the place to have the experience.

Friendship, like the immortality of the soul, is too good to be believed.

Art is always and everywhere the secret confession, and at the same time the immortal movement of its time.

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்

Each of us is a masterpiece of God's creation.

I am God's creation, designed according to His plan for me.

While I know myself as a creation of God, I am also obligated to realize and remember that everyone else and everything else are also God's creation.

There is nothing wrong with God's creation.
Mystery and Suffering only exist in the mind.

I cannot think of any need in childhood as strong as the need for a father's protection.

God sometimes removes a person from your life for your protection.
Don't run after them.

Patience serves as a protection against wrongs as clothes do against cold. For if you put on more clothes as the cold increases, it will have no power to hurt you. So in like manner you must grow in patience when you meet with great wrongs, and they will then be powerless to vex your mind.

Every act of creation is first an act of destruction.

The care of human life and happiness, and not their destruction, is the first and only object of good government.

Destruction, hence, like creation, is one of Nature's mandates.

Procrastination is the seed of self destruction.

Maybe self-improvement isn't the answer,
maybe self-destruction is the answer.

Grace is God's best idea. His decision to ravage a people by love, to rescue passionately, and to restore justly - what rivals it? Of all his wondrous works, grace, in my estimation, is the magnum opus.

Faith is simply your response to the message of God's love and grace.

God's grace is an essential concept for believers to understand, He freely offers His favour to mankind because Jesus; sacrifice on the cross purchased forgiveness and salvation for anyone who believes.

போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்

Power is to be used in the service of others and only secondarily,
if at all, for the benefit of oneself.

He who controls others may be powerful,
but he who has mastered himself is mightier still.

Faithful servants never retire. You can retire from your career,
but you will never retire from serving God.

The only way you can serve God is by serving other people.
Use me, God. Show me how to take who I am,
who I want to be, and what I can do, and
use it for a purpose greater than myself.

When God calls you to something,
He is not always calling you to succeed,
He’s calling you to obey! The success of the calling is up to Him;
the obedience is up to you.

Royalty is my identity. Servanthood is my assignment.
Intimacy with God is my life source.

The intuitive mind is a sacred gift and the rational mind is
a faithful servant. We have created a society
that honours the servant and has forgotten the gift.

We don't serve God to gain His acceptance;
we are accepted so we serve God.
We don't follow Him in order to be loved;
we are loved so we follow Him.

To serve God, to love God, to enjoy God,
is the sweetest freedom in the world.

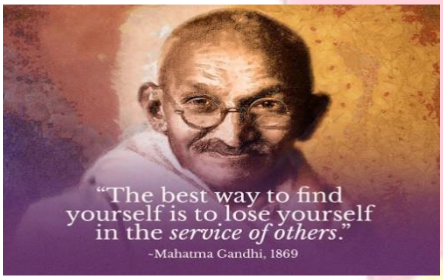
"The best way to find yourself is to lose yourself in the *service of others*."
-Mahatma Gandhi, 1869

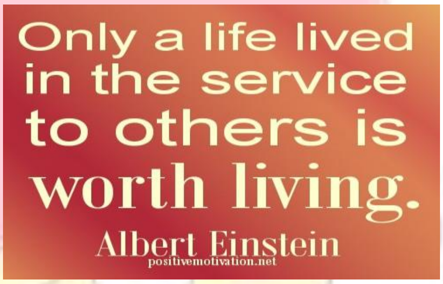
Only a life lived in the service to others is worth living.
Albert Einstein
positivemotivation.net

நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

The fragrance of flowers spreads only in the direction of the wind.
But the goodness of a person spreads in all directions.

The beauty of fragrance is that it speaks
to your heart and hopefully someone else's.

Be like a flower that gives its fragrance even to the hand
that crushed it. Happiness radiates like the fragrance
from a flower, and draws all good things toward you.
It's so nice to get flowers while you can still smell the fragrance.

Histories make men wise; poets, witty; the mathematics, subtle; natural
philosophy, deep; moral, grave; logic and rhetoric, able to contend.
It pays to be obvious, especially if you have a reputation for subtlety.

Subtlety may deceive you; integrity never will.

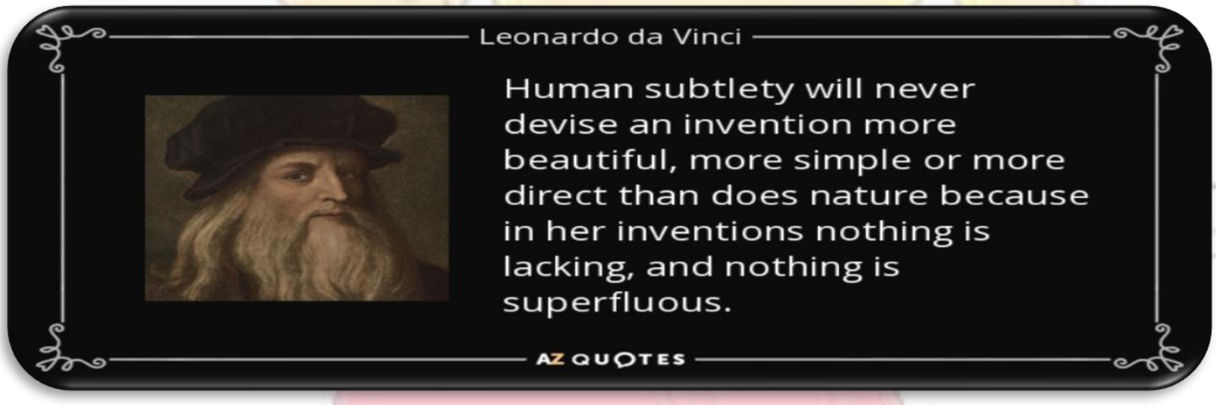

Leonardo da Vinci

Human subtlety will never devise an invention more beautiful, more simple or more direct than does nature because in her inventions nothing is lacking, and nothing is superfluous.

AZ QUOTES

The difference between stupid and intelligent people -
and this is true whether or not they are well-educated -
is that intelligent people can handle subtlety.

If you have an important point to make,
don't try to be subtle or clever. Use a pile driver.
Hit the point once. Then come back and hit it again.
Then hit it a third time - a tremendous whack.

It is not so much for its beauty that the forest
makes a claim upon men's hearts, as for that subtle something,
that quality of air that emanation from old trees,
that so wonderfully changes and renews a weary spirit.

சிவ சிவ

மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே

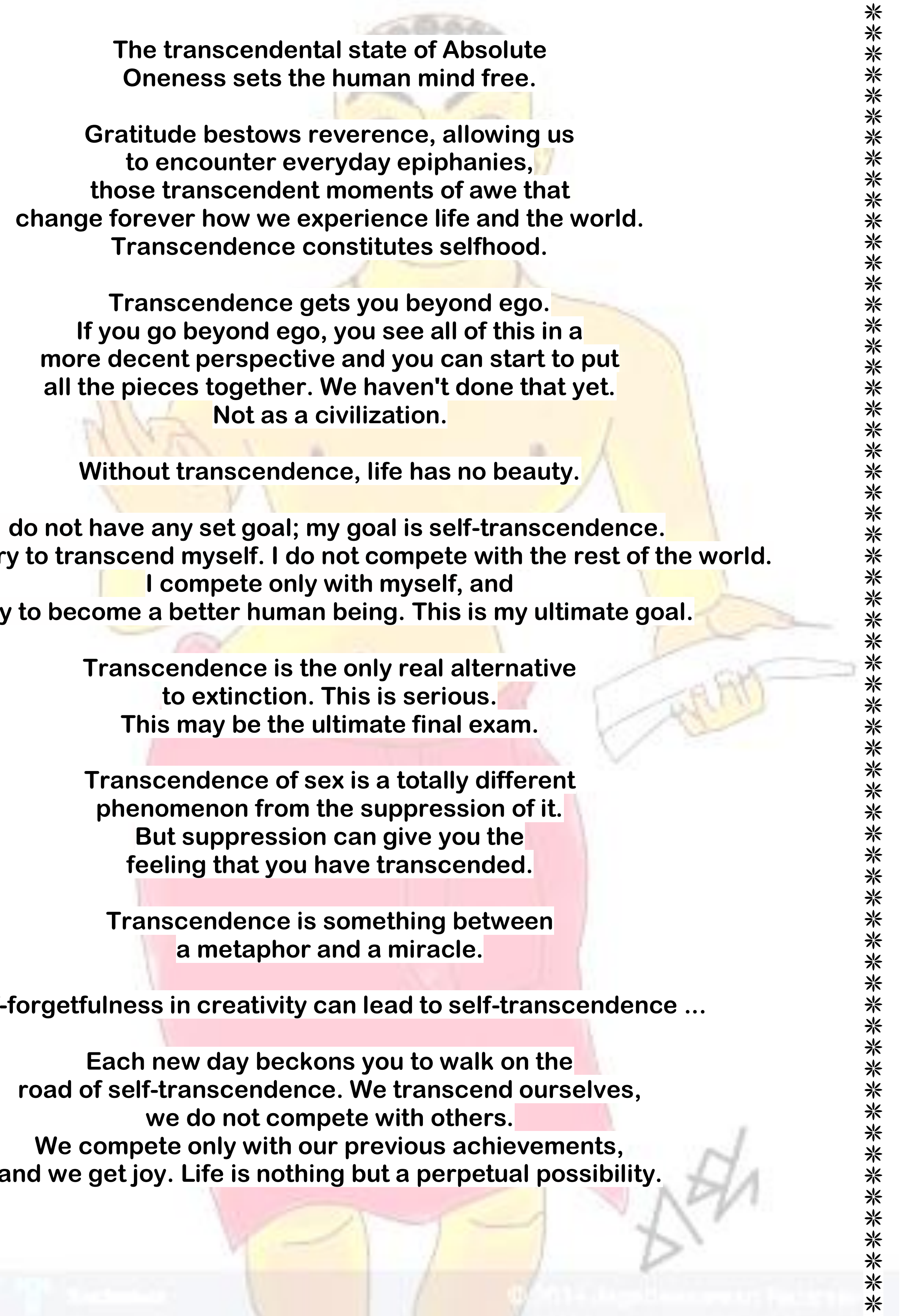

The transcendental state of Absolute
Oneness sets the human mind free.

Gratitude bestows reverence, allowing us
to encounter everyday epiphanies,
those transcendent moments of awe that
change forever how we experience life and the world.
Transcendence constitutes selfhood.

Transcendence gets you beyond ego.
If you go beyond ego, you see all of this in a
more decent perspective and you can start to put
all the pieces together. We haven't done that yet.
Not as a civilization.

Without transcendence, life has no beauty.

I do not have any set goal; my goal is self-transcendence.
I always try to transcend myself. I do not compete with the rest of the world.
I compete only with myself, and
I try to become a better human being. This is my ultimate goal.

Transcendence is the only real alternative
to extinction. This is serious.
This may be the ultimate final exam.

Transcendence of sex is a totally different
phenomenon from the suppression of it.
But suppression can give you the
feeling that you have transcended.

Transcendence is something between
a metaphor and a miracle.

Self-forgetfulness in creativity can lead to self-transcendence ...

Each new day beckons you to walk on the
road of self-transcendence. We transcend ourselves,
we do not compete with others.
We compete only with our previous achievements,
and we get joy. Life is nothing but a perpetual possibility.

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய் கலந்தால் போலச

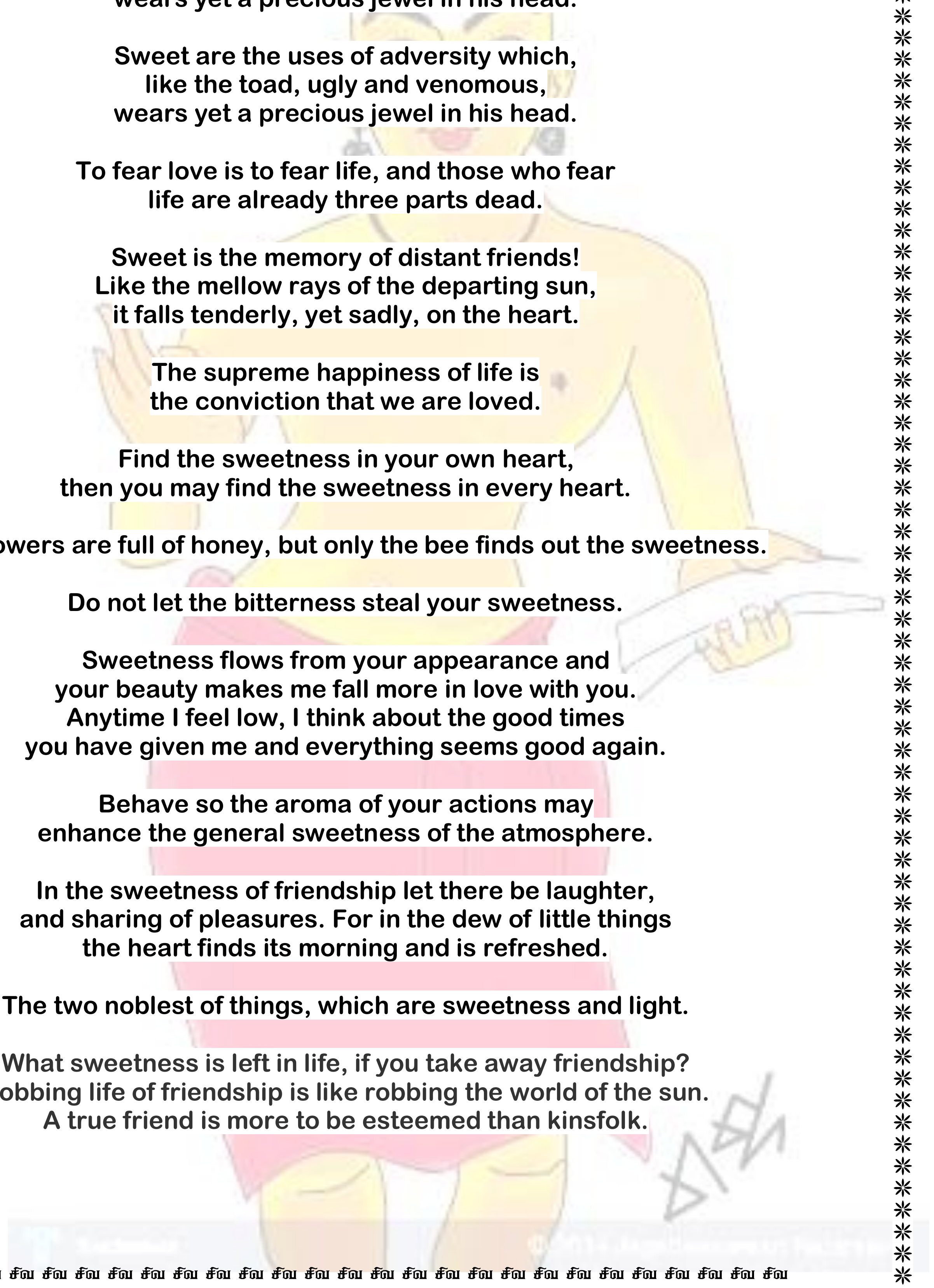

Sweet are the uses of adversity which,
like the toad, ugly and venomous,
wears yet a precious jewel in his head.

Sweet are the uses of adversity which,
like the toad, ugly and venomous,
wears yet a precious jewel in his head.

To fear love is to fear life, and those who fear
life are already three parts dead.

Sweet is the memory of distant friends!
Like the mellow rays of the departing sun,
it falls tenderly, yet sadly, on the heart.

The supreme happiness of life is
the conviction that we are loved.

Find the sweetness in your own heart,
then you may find the sweetness in every heart.

The flowers are full of honey, but only the bee finds out the sweetness.

Do not let the bitterness steal your sweetness.

Sweetness flows from your appearance and
your beauty makes me fall more in love with you.
Anytime I feel low, I think about the good times
you have given me and everything seems good again.

Behave so the aroma of your actions may
enhance the general sweetness of the atmosphere.

In the sweetness of friendship let there be laughter,
and sharing of pleasures. For in the dew of little things
the heart finds its morning and is refreshed.

The two noblest of things, which are sweetness and light.

What sweetness is left in life, if you take away friendship?
Robbing life of friendship is like robbing the world of the sun.
A true friend is more to be esteemed than kinsfolk.

சிறந்து அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று

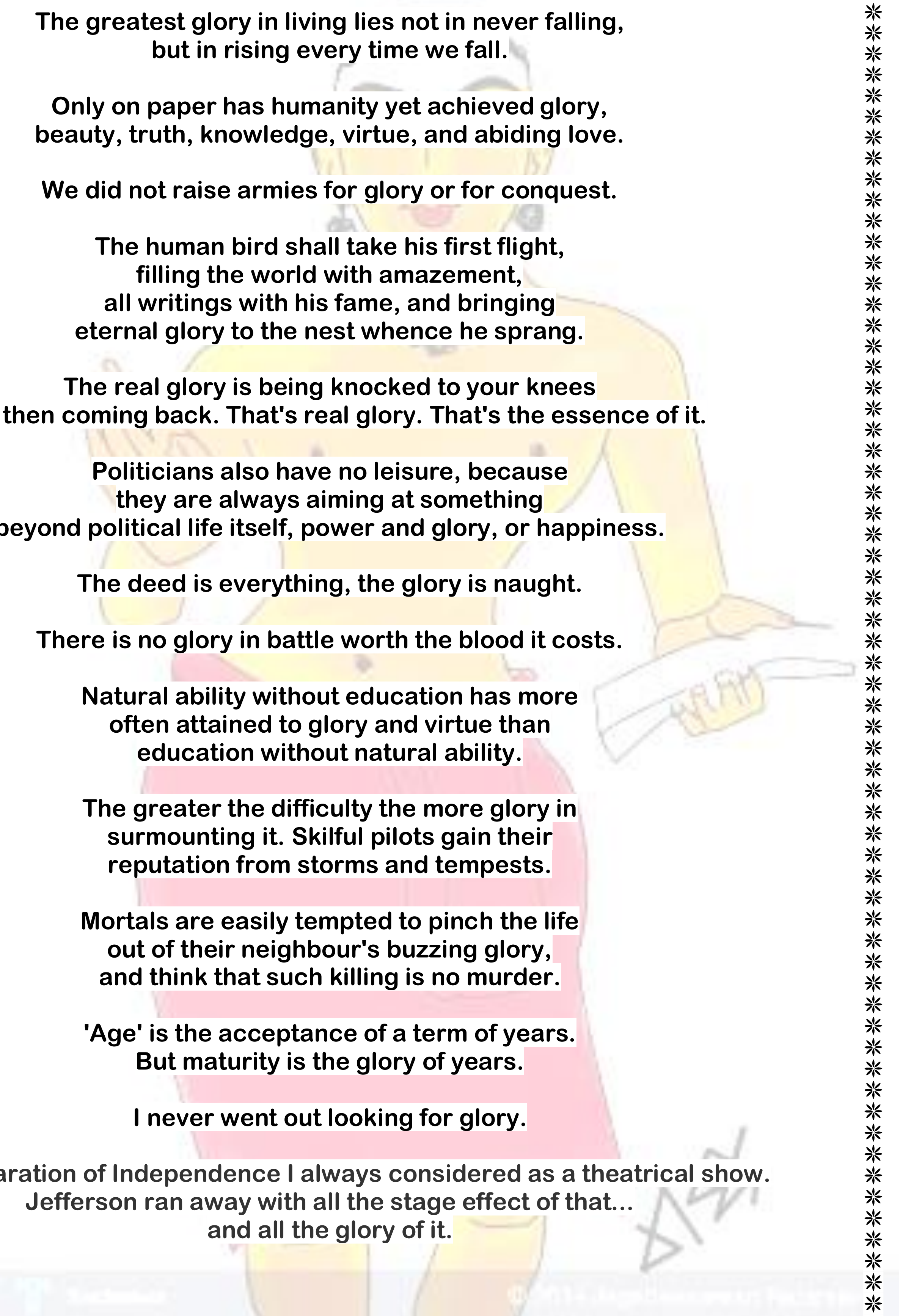

The greatest glory in living lies not in never falling,
but in rising every time we fall.

Only on paper has humanity yet achieved glory,
beauty, truth, knowledge, virtue, and abiding love.

We did not raise armies for glory or for conquest.

The human bird shall take his first flight,
filling the world with amazement,
all writings with his fame, and bringing
eternal glory to the nest whence he sprang.

The real glory is being knocked to your knees
and then coming back. That's real glory. That's the essence of it.

Politicians also have no leisure, because
they are always aiming at something
beyond political life itself, power and glory, or happiness.

The deed is everything, the glory is naught.

There is no glory in battle worth the blood it costs.

Natural ability without education has more
often attained to glory and virtue than
education without natural ability.

The greater the difficulty the more glory in
surmounting it. Skilful pilots gain their
reputation from storms and tempests.

Mortals are easily tempted to pinch the life
out of their neighbour's buzzing glory,
and think that such killing is no murder.

'Age' is the acceptance of a term of years.
But maturity is the glory of years.

I never went out looking for glory.

The Declaration of Independence I always considered as a theatrical show.
Jefferson ran away with all the stage effect of that...
and all the glory of it.

சிவ சிவ

பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்

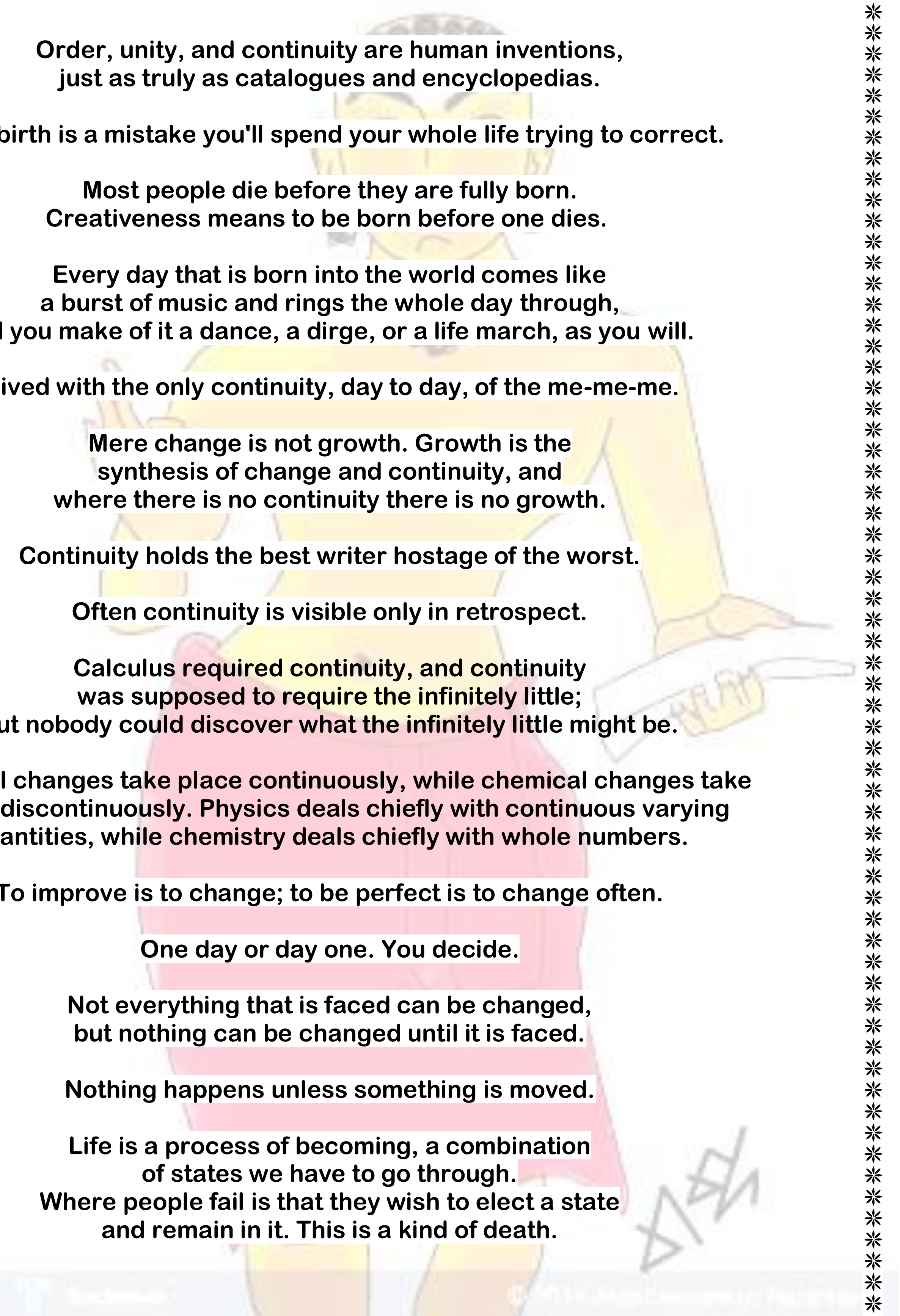

Order, unity, and continuity are human inventions,
just as truly as catalogues and encyclopedias.

Your birth is a mistake you'll spend your whole life trying to correct.

Most people die before they are fully born.
Creativeness means to be born before one dies.

Every day that is born into the world comes like
a burst of music and rings the whole day through,
and you make of it a dance, a dirge, or a life march, as you will.

I lived with the only continuity, day to day, of the me-me-me.

Mere change is not growth. Growth is the
synthesis of change and continuity, and
where there is no continuity there is no growth.

Continuity holds the best writer hostage of the worst.

Often continuity is visible only in retrospect.

Calculus required continuity, and continuity
was supposed to require the infinitely little;
but nobody could discover what the infinitely little might be.

Physical changes take place continuously, while chemical changes take
place discontinuously. Physics deals chiefly with continuous varying
quantities, while chemistry deals chiefly with whole numbers.

To improve is to change; to be perfect is to change often.

One day or day one. You decide.

Not everything that is faced can be changed,
but nothing can be changed until it is faced.

Nothing happens unless something is moved.

Life is a process of becoming, a combination
of states we have to go through.
Where people fail is that they wish to elect a state
and remain in it. This is a kind of death.

நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த

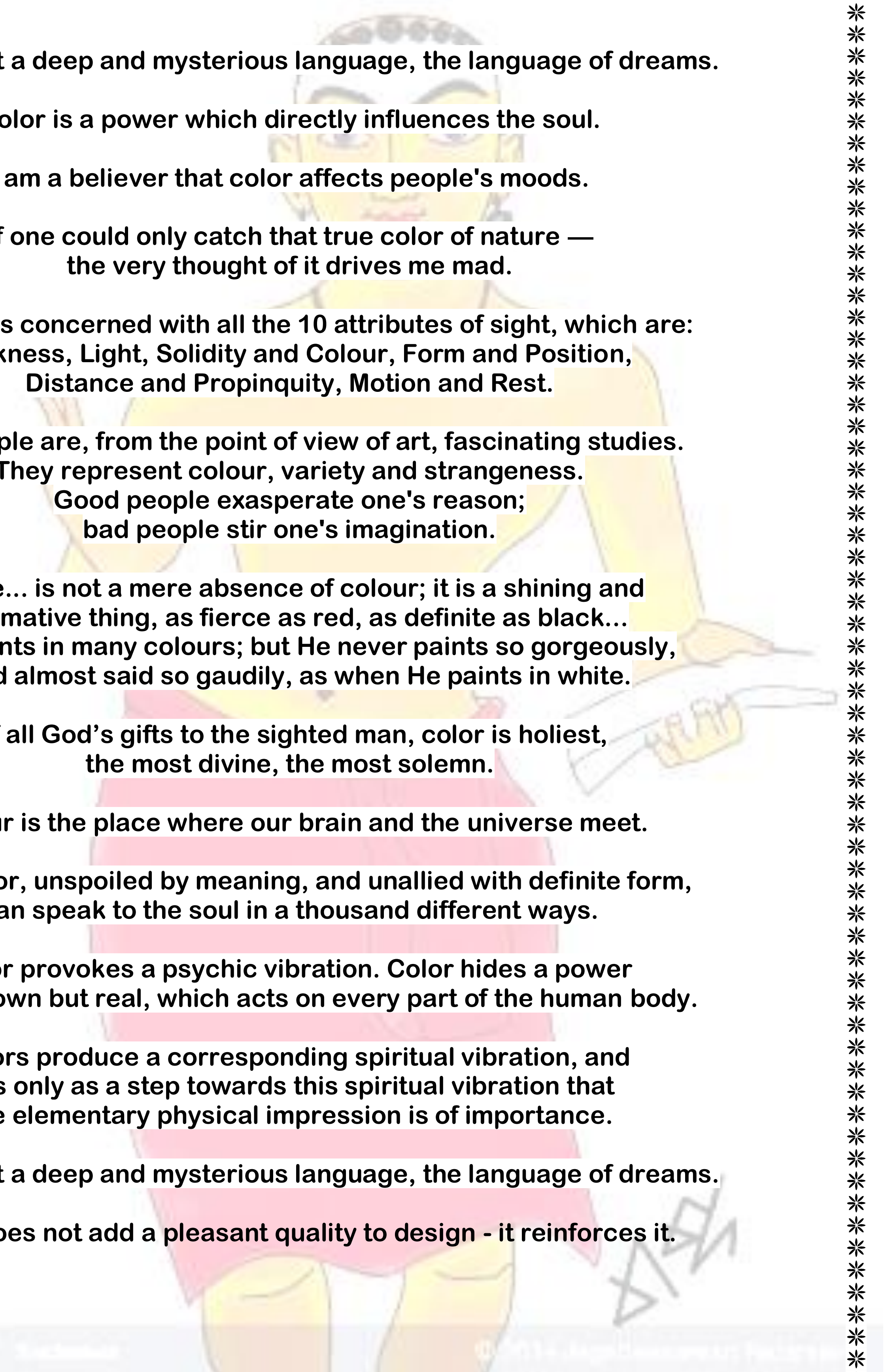

Color! What a deep and mysterious language, the language of dreams.

Color is a power which directly influences the soul.

I am a believer that color affects people's moods.

If one could only catch that true color of nature —
the very thought of it drives me mad.

Painting is concerned with all the 10 attributes of sight, which are:
Darkness, Light, Solidity and Colour, Form and Position,
Distance and Propinquity, Motion and Rest.

Bad people are, from the point of view of art, fascinating studies.
They represent colour, variety and strangeness.
Good people exasperate one's reason;
bad people stir one's imagination.

White... is not a mere absence of colour; it is a shining and
affirmative thing, as fierce as red, as definite as black...
God paints in many colours; but He never paints so gorgeously,
I had almost said so gaudily, as when He paints in white.

Of all God’s gifts to the sighted man, color is holiest,
the most divine, the most solemn.

Colour is the place where our brain and the universe meet.

Mere color, unspoiled by meaning, and unallied with definite form,
can speak to the soul in a thousand different ways.

Color provokes a psychic vibration. Color hides a power
still unknown but real, which acts on every part of the human body.

Colors produce a corresponding spiritual vibration, and
it is only as a step towards this spiritual vibration that
the elementary physical impression is of importance.

Color! What a deep and mysterious language, the language of dreams.

Color does not add a pleasant quality to design - it reinforces it.

மறைந்து இருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

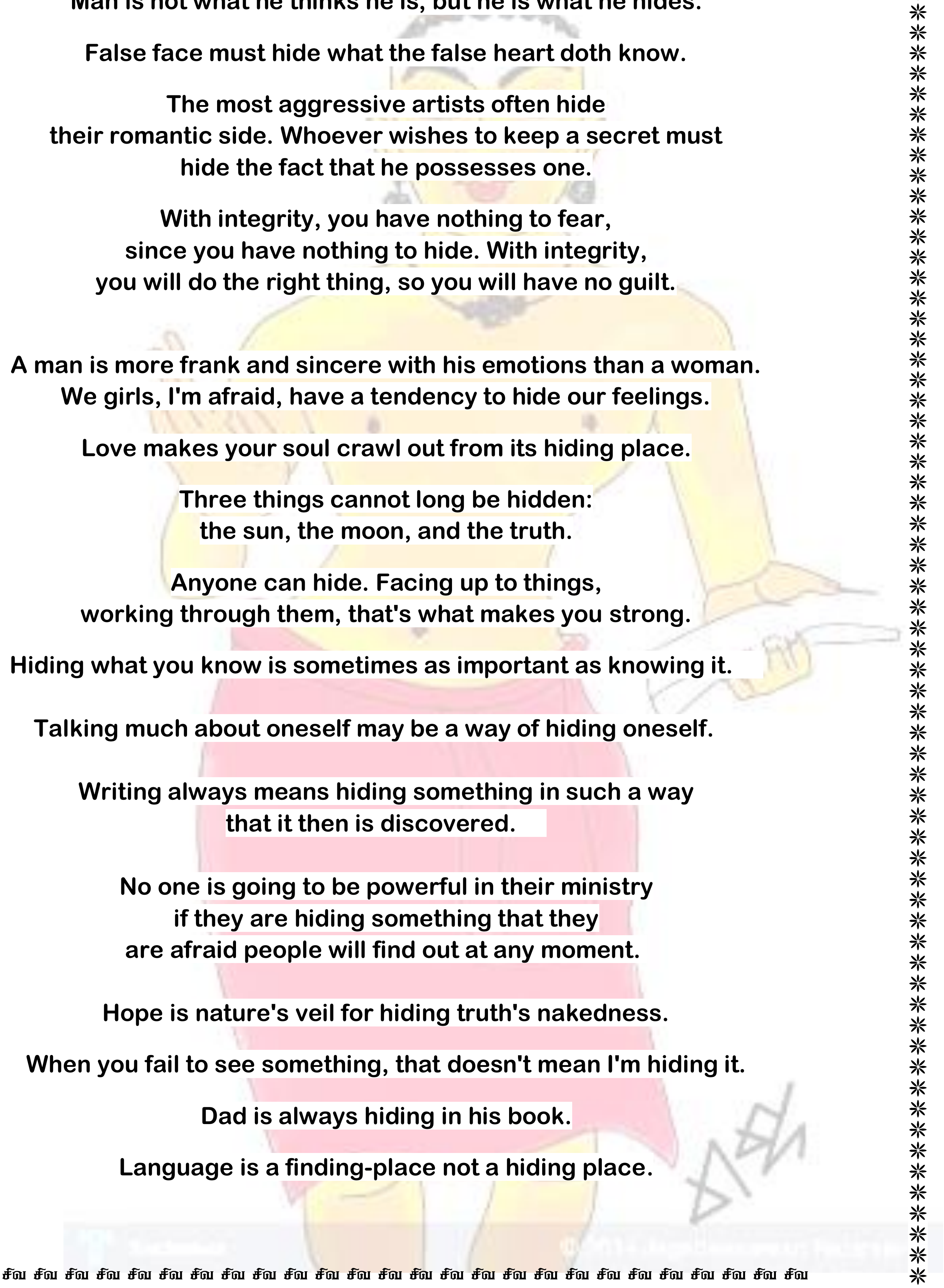

Man is not what he thinks he is, but he is what he hides.

False face must hide what the false heart doth know.

The most aggressive artists often hide
their romantic side. Whoever wishes to keep a secret must
hide the fact that he possesses one.

With integrity, you have nothing to fear,
since you have nothing to hide. With integrity,
you will do the right thing, so you will have no guilt.

A man is more frank and sincere with his emotions than a woman.
We girls, I'm afraid, have a tendency to hide our feelings.

Love makes your soul crawl out from its hiding place.

Three things cannot long be hidden:
the sun, the moon, and the truth.

Anyone can hide. Facing up to things,
working through them, that's what makes you strong.

Hiding what you know is sometimes as important as knowing it.

Talking much about oneself may be a way of hiding oneself.

Writing always means hiding something in such a way
that it then is discovered.

No one is going to be powerful in their ministry
if they are hiding something that they
are afraid people will find out at any moment.

Hope is nature's veil for hiding truth's nakedness.

When you fail to see something, that doesn't mean I'm hiding it.

Dad is always hiding in his book.

Language is a finding-place not a hiding place.

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை

A great deal of intelligence can be invested in ignorance
when the need for illusion is deep.

No, our science is no illusion. But an illusion it would be to suppose that what
science cannot give us we can get elsewhere.

All problems are illusions of the mind.

One day everything will be well, that is our hope.
Everything's fine today, that is our illusion.

Reality is merely an illusion, albeit a very persistent one.

If we choose, we can live in a world of comforting illusion.

There is an optical illusion about every person we meet.

Everything's fine today, that is our illusion.

Progress is not an illusion, it happens,
but it is slow and invariably disappointing.

Religion is an illusion and it derives its strength
from the fact that it falls in with our instinctual desires.

Now he has departed from this strange world a little ahead of me. That means
nothing. People like us, who believe in physics, know that the distinction
between past, present, and future is only a stubbornly persistent illusion.

The distinction between past, present, and
future is only a stubbornly persistent illusion.

Ultimately, it's an illusion that you can understand yourself.

The greatest obstacle to discovery is not ignorance -
it is the illusion of knowledge.

Sometimes people don't want to hear the truth because
they don't want their illusions destroyed.

The single biggest problem in communication is
the illusion that it has taken place.

அறம் பாவம் என்னும் அரும்கயிற்றால் கட்டி

Love is ageless and colorless. It is a spiritual force that binds two hearts and two souls together as one.

Affection expressed physically made friendship so complete and binding.

Love is the binding force on every level of existence.

In some respects, the better a book is, the less it demands from the binding.

What then is truth? A movable host of metaphors, metonymies, and; anthropomorphisms: in short, a sum of human relations which have been poetically and rhetorically intensified, transferred, and embellished, and which, after long usage, seem to a people to be fixed, canonical, and binding.

No oath can be too binding for a lover.

No obligation to do the impossible is binding.

All treaties between great states cease to be binding when they come in conflict with the struggle for existence.

The ultimate binding element in the medieval order was subordination to the divine will and its earthly representatives, notably the pope.
In the goodness of time, all peoples will come to live together in a peace guaranteed by the binding force of mutual respect and love.

The law... dictated by God Himself is, of course, superior in obligation to any other. It is binding over all the globe, in all countries, and at all times. No human laws are of any validity if contrary to this.

Honor puts us under an obligation as binding as necessity is for other people.

Love is Not Bound by Anything, Nor Does it Bind Anything.

Religion divides us, while it is our human characteristics that bind us to each other.

The mind defines, decides, doubts and divides - only the heart truly binds.

புறம் தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்குமூடி

Filth and old age, I'm sure you will agree,
are powerful wardens upon chastity.

I instinctively try to protect people from filth.

Bad conduct soils the finest ornament more than filth.

What comfort there is in the skin of someone you love.

Beauty is in the skin! Take care of it, oil it, clean it, scrub it, perfume it, and
put on your best clothes, even if there is no special occasion, and
you'll feel like a queen. If society is hard on you,
fight back by pampering your skin.

Skin care is like dieting. You have to invest time and effort.
There is no instant miracle cure.

Invest in your skin. It is going to represent you for a very long time.

Your skin has a memory. In ten, twenty,thirty years from now, your skin will
show the results of how it was treated today.

In a polite society, a well maintained
skincare routine is one of life's great successes.

Glowing skin is a result of proper skin care.
It means you can wear less make up and let skin shine through.

The fashionable woman wears clothes. The clothes don't wear her.

Common sense is genius dressed in its working clothes.

There isn't anybody that looks like me without clothes on.

Clothes make the man. Naked people have little or no influence on society.

Dressing well is a form of good manners.

Clothing is ultimately the suit of armour in which we battle the world.

Women dress alike all over the world:
they dress to be annoying to other women.

மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை

The problem is, first take your eyes off the problem and focus on a solution.

I dwell on great thoughts.

The body is a dwelling of the spirit.

A nation is only great when its citizens fall in love
with the art of dwelling in peace and unity.

Dwelling on the sins of the past won't help us stop the evils of the present.

It was the nation and the race dwelling all round the globe that had the lion's
heart. I had the luck to be called upon to give the roar.

The best security for civilization is the dwelling,

and upon properly appointed and becoming
dwellings depends, more than anything else,
the improvement of mankind.

Dwelling on thoughts gives birth to feelings.

The man who has made God his dwelling place
will always have a safe habitation

Your mind must be at its best for God before
it becomes His dwelling place.

The grove is the centre of their whole religion.
It is regarded as the cradle of the race and
the dwelling-place of the supreme god to
whom all things are subject and obedient.

Solitude is the natural dwelling place of truth...
It is there you will wrestle. It is there you
will be tested by fire and by darkness.

There's no point in dwelling on rejection.

Things won't get better dwelling on the past.
Accept what has happened. Then move forward.

மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

William Blake says the body is 'that portion of soul discerned by the five senses.

The secret to creating a five-star sleeping environment is about using your five senses.

Equipped with his five senses, man explores the universe around him and calls the adventure Science.

The five senses are the ministers of the soul.

Of the five senses, smell is the one with the best memory.

We live on the leash of our senses. There is no way in which to understand the world without first detecting it through the radar-net of our senses.

All credibility, all good conscience, all evidence of truth come only from the senses.

It is an outcome of faith that nature-as she is perceptible to our five senses-takes the character of such a well formulated puzzle.

We evolved to move and to learn with all our five senses!

How you use your sense will make all the difference.

Your imagination will be ignited through the senses.

Your senses will always be honest.

Be aware that the five sense can be limiting.

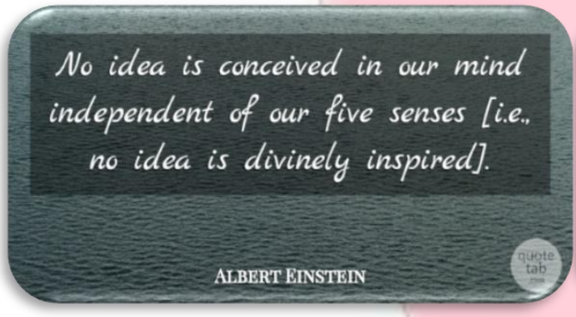

No idea is conceived in our mind independent of our five senses [i.e., no idea is divinely inspired].

ALBERT EINSTEIN

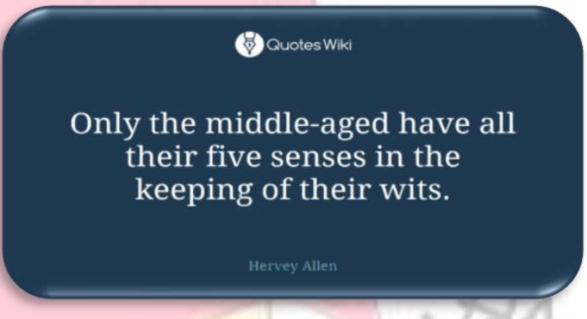

Quotes Wiki

Only the middle-aged have all their five senses in the keeping of their wits.

Hervey Allen

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்

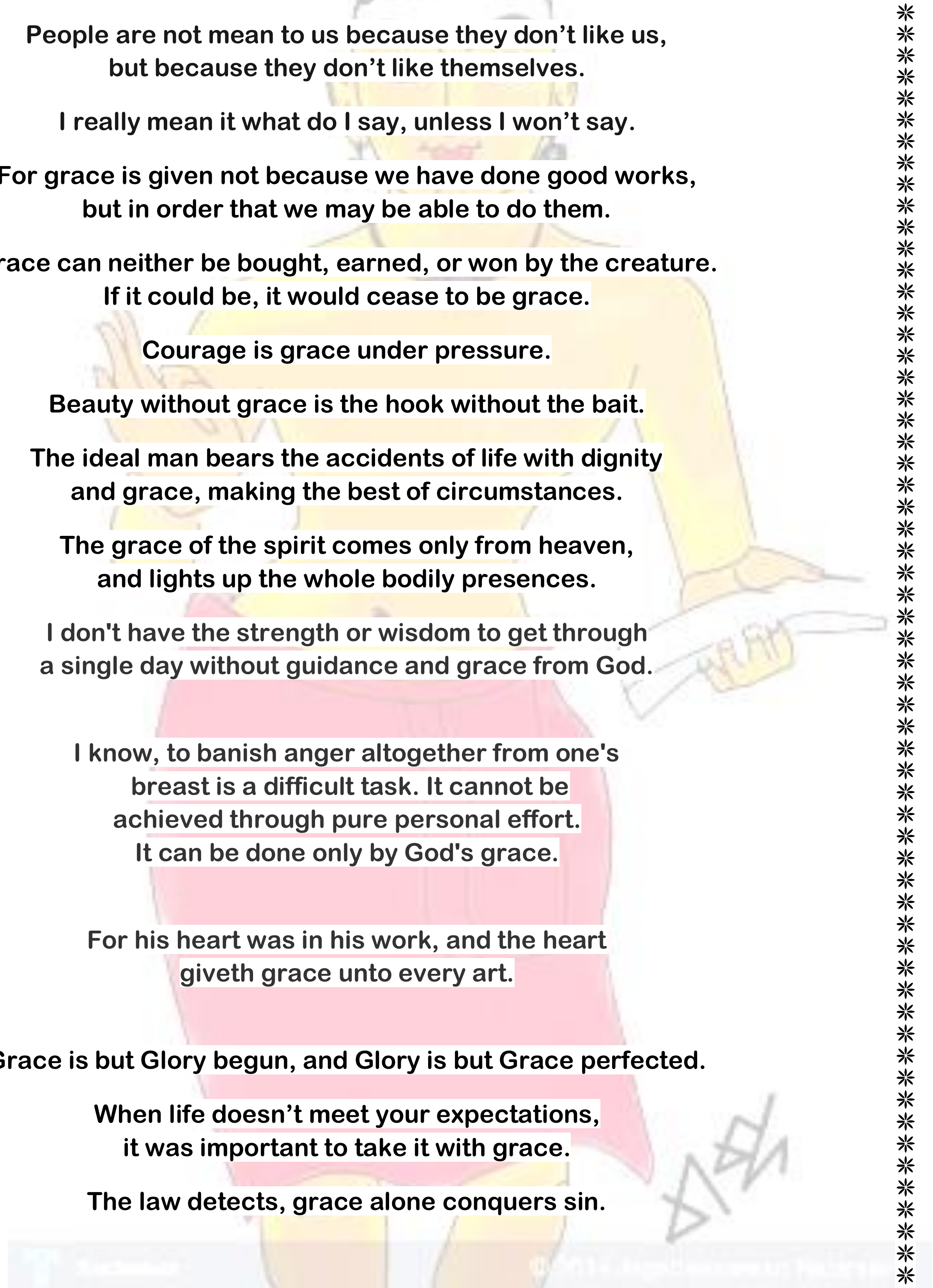

I'm taking a break from music... everyone was so mean about
it and it was so hard that I wanted to die.

People are not mean to us because they don't like us,
but because they don't like themselves.

I really mean it what do I say, unless I won't say.

For grace is given not because we have done good works,
but in order that we may be able to do them.

Grace can neither be bought, earned, or won by the creature.
If it could be, it would cease to be grace.

Courage is grace under pressure.

Beauty without grace is the hook without the bait.

The ideal man bears the accidents of life with dignity
and grace, making the best of circumstances.

The grace of the spirit comes only from heaven,
and lights up the whole bodily presences.

I don't have the strength or wisdom to get through
a single day without guidance and grace from God.

I know, to banish anger altogether from one's
breast is a difficult task. It cannot be
achieved through pure personal effort.
It can be done only by God's grace.

For his heart was in his work, and the heart
giveth grace unto every art.

Grace is but Glory begun, and Glory is but Grace perfected.

When life doesn't meet your expectations,
it was important to take it with grace.

The law detects, grace alone conquers sin.

கலந்த அன்புஆகிக் கசிந்து உள்உருகும்

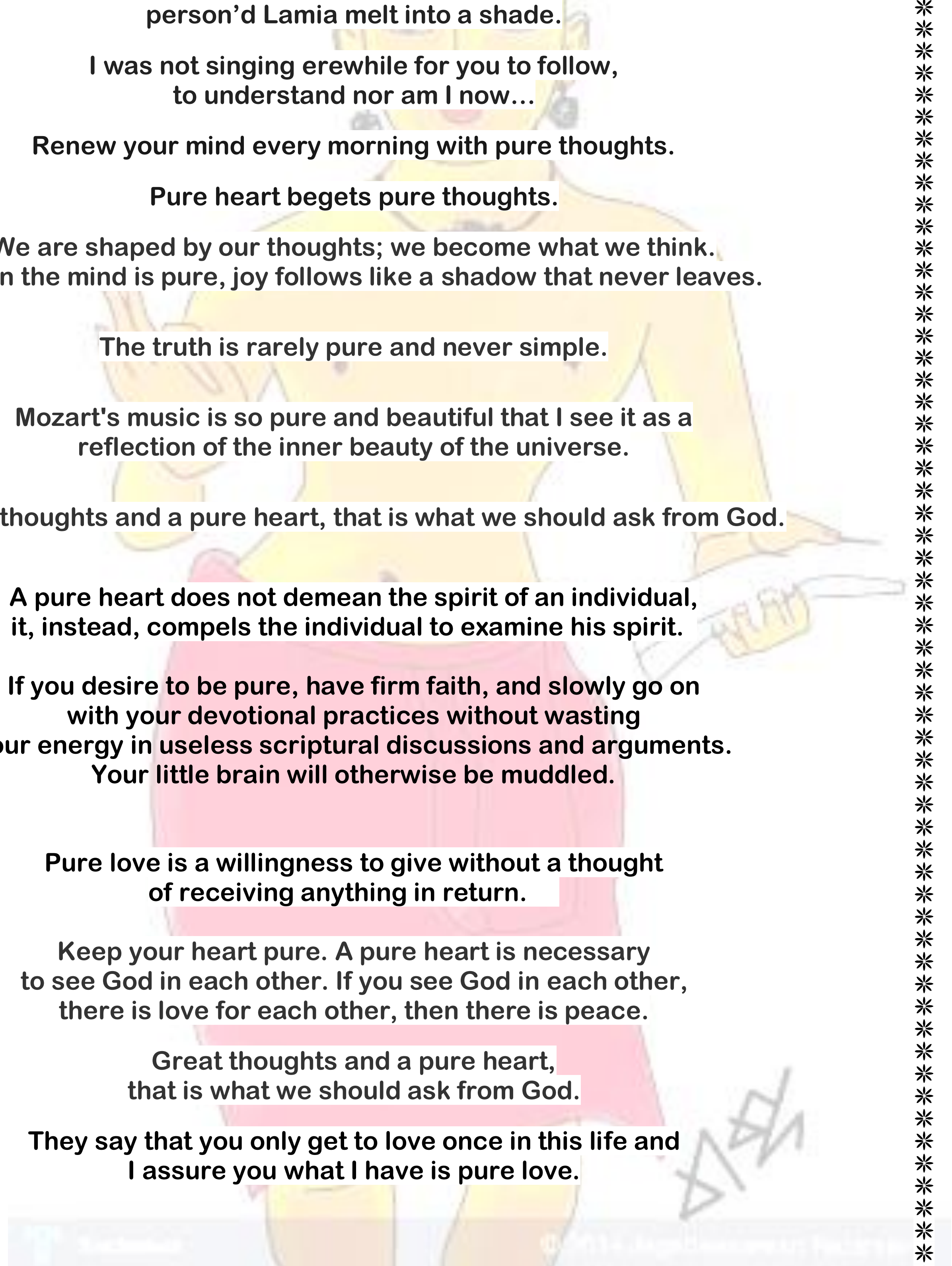

There was an awful rainbow once in heaven: We know her woof, her texture; she is given In the dull catalogue of common things. Philosophy will clip an Angel's wings, Conquer all mysteries by rule and line, Empty the haunted air, and gnomed mine Unweave a rainbow, as it erewhile made The tender-person'd Lamia melt into a shade.

I was not singing erewhile for you to follow,
to understand nor am I now…

Renew your mind every morning with pure thoughts.

Pure heart begets pure thoughts.

We are shaped by our thoughts; we become what we think.
When the mind is pure, joy follows like a shadow that never leaves.

The truth is rarely pure and never simple.

Mozart's music is so pure and beautiful that I see it as a
reflection of the inner beauty of the universe.

Great thoughts and a pure heart, that is what we should ask from God.

A pure heart does not demean the spirit of an individual,
it, instead, compels the individual to examine his spirit.

If you desire to be pure, have firm faith, and slowly go on
with your devotional practices without wasting
your energy in useless scriptural discussions and arguments.
Your little brain will otherwise be muddled.

Pure love is a willingness to give without a thought
of receiving anything in return.

Keep your heart pure. A pure heart is necessary
to see God in each other. If you see God in each other,
there is love for each other, then there is peace.

Great thoughts and a pure heart,
that is what we should ask from God.

They say that you only get to love once in this life and
I assure you what I have is pure love.

நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி

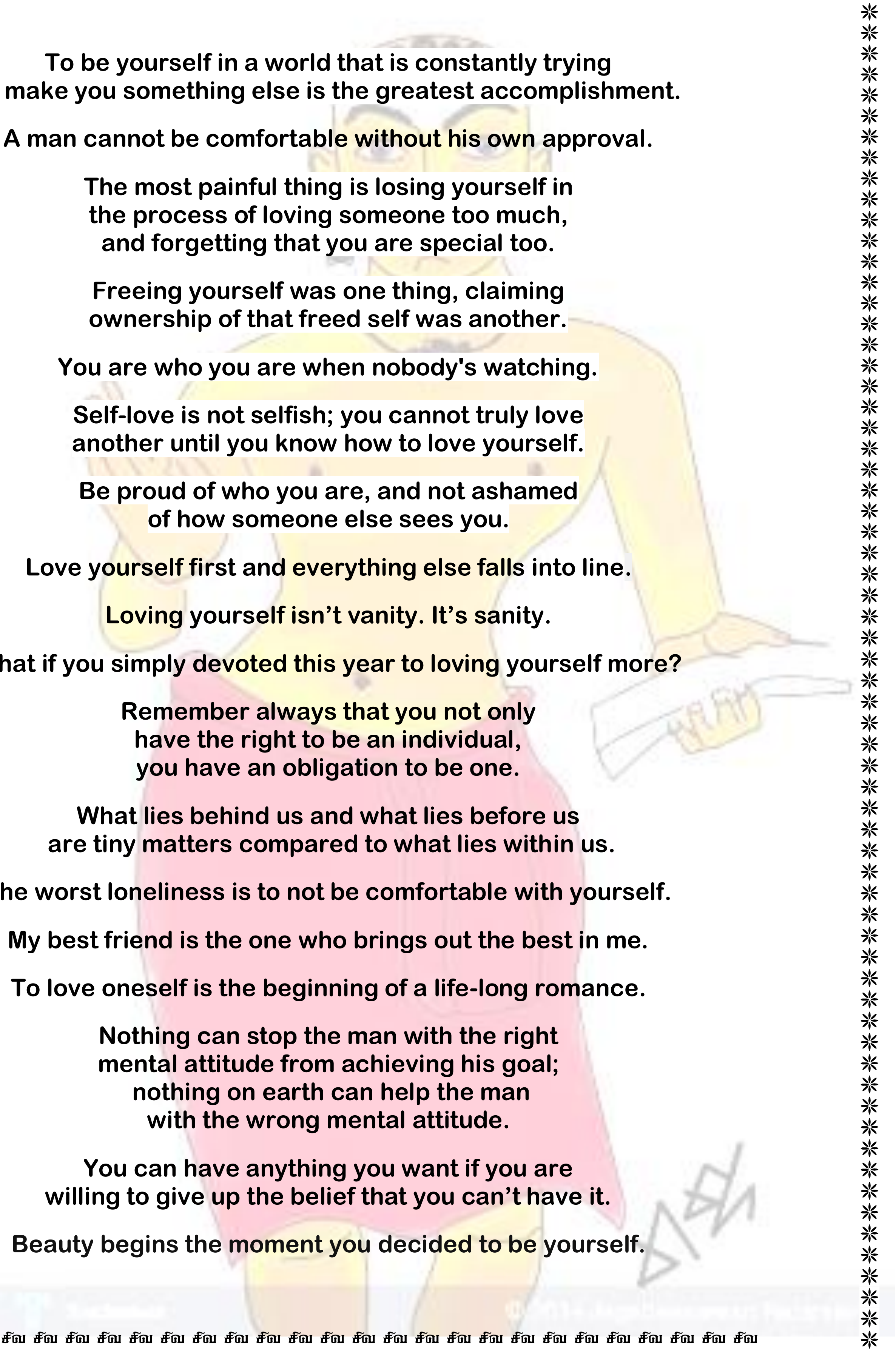

To be yourself in a world that is constantly trying
to make you something else is the greatest accomplishment.

A man cannot be comfortable without his own approval.

The most painful thing is losing yourself in
the process of loving someone too much,
and forgetting that you are special too.

Freeing yourself was one thing, claiming
ownership of that freed self was another.

You are who you are when nobody's watching.

Self-love is not selfish; you cannot truly love
another until you know how to love yourself.

Be proud of who you are, and not ashamed
of how someone else sees you.

Love yourself first and everything else falls into line.

Loving yourself isn’t vanity. It’s sanity.

What if you simply devoted this year to loving yourself more?

Remember always that you not only
have the right to be an individual,
you have an obligation to be one.

What lies behind us and what lies before us
are tiny matters compared to what lies within us.

The worst loneliness is to not be comfortable with yourself.

My best friend is the one who brings out the best in me.

To love oneself is the beginning of a life-long romance.

Nothing can stop the man with the right
mental attitude from achieving his goal;
nothing on earth can help the man
with the wrong mental attitude.

You can have anything you want if you are
willing to give up the belief that you can’t have it.

Beauty begins the moment you decided to be yourself.

நிலம் தன் மேல்வந்துஅருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி

And forget not that the earth delights
to feel your bare feet and the winds
long to play with your hair.

Heaven is under our feet as well as over our heads.

Happiness is a ball after which we run wherever it rolls,
and we push it with our feet when it stops.

Every path that leads to heaven is trodden by willing feet.
No one is ever driven to paradise.

You are running to seek your friend.
Let your feet run, but your mind need not.

It is better to die on your feet than to live on your knees.

You have to be fast on your feet and adaptive or else a strategy is useless.

You can't put your feet on the ground until you've touched the sky.

There's man all over for you, blaming on his boots the fault of his feet.

Commonly they must use their feet for
defence whose only weapon is their tongue.

The human foot is a masterpiece of engineering and a work of art.

Better to trip with the feet than with the tongue.

What is difficult to achieve for determined men
who have taken refuge of the Supreme Personality
of Godhead's lotus feet? His feet are the source of
sacred rivers like the Ganges,
which put an end to the dangers of mundane life.

The foot feels the foot when it feels the ground.

Keep your eyes on the stars, and your feet on the ground.

My imperfections and failures are as
much a blessing from God as my successes and
my talents and I lay them both at His feet.

நாயின் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

Those who deny freedom to others, deserve it not for themselves.

Whenever I hear anyone arguing for slavery,
I feel a strong impulse to see it tried on him personally.

Knowledge makes a man unfit to be a slave.

I think we must get rid of slavery, or we must get rid of freedom.

Excess of liberty, whether it lies in state or
individuals, seems only to pass into excess of slavery.

Slavery is theft – theft of a life, theft of work,
theft of any property or produce,
theft even of the children a slave might have borne.

Anytime anyone is enslaved, or in any way
deprived of his liberty, if that person is a human being,
as far as I am concerned, he is justified to resort to whatever methods
necessary to bring about his liberty again.

We hold these truths to be self-evident: that all men
are created equal; that they are endowed by their
Creator with certain unalienable rights; that among
these are life, liberty, and the pursuit of happiness.

The moment the slave resolves that he will no longer be a slave, his fetters
fall. Freedom and slavery are mental states.

None are more hopelessly enslaved than those
who falsely believe they are free.

Freedom and slavery are mental states.

Slavery is such an atrocious debasement of human nature,
that its very extirpation, if not performed with solicitous care,
may sometimes open a source of serious evils.

War is peace. Freedom is slavery. Ignorance is strength.

I do not see how a barbarous community and
a civilized community can constitute a state.
I think we must get rid of slavery or we must get rid of freedom.

Slavery it is that makes slavery; freedom,
freedom. The slavery of women
happened when the men were slaves of kings.

தாயின் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே

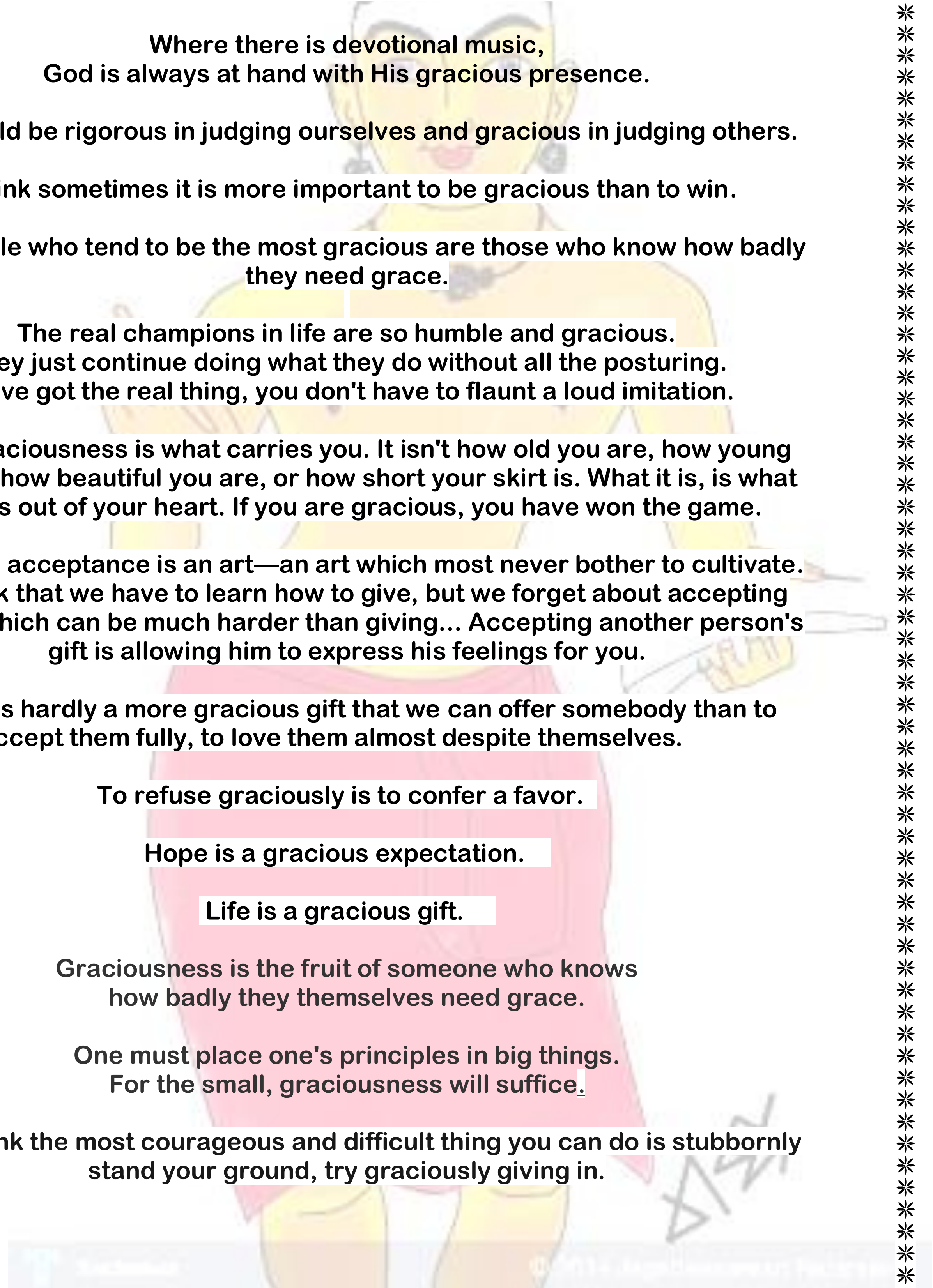

If a man be gracious and courteous to strangers,
it shows he is a citizen of the world.

Where there is devotional music,
God is always at hand with His gracious presence.

We should be rigorous in judging ourselves and gracious in judging others.

I think sometimes it is more important to be gracious than to win.

The people who tend to be the most gracious are those who know how badly they need grace.

The real champions in life are so humble and gracious.
They just continue doing what they do without all the posturing.
If you've got the real thing, you don't have to flaunt a loud imitation.

Your graciousness is what carries you. It isn't how old you are, how young you are, how beautiful you are, or how short your skirt is. What it is, is what comes out of your heart. If you are gracious, you have won the game.

Gracious acceptance is an art—an art which most never bother to cultivate. We think that we have to learn how to give, but we forget about accepting things, which can be much harder than giving... Accepting another person's gift is allowing him to express his feelings for you.

There is hardly a more gracious gift that we can offer somebody than to accept them fully, to love them almost despite themselves.

To refuse graciously is to confer a favor.

Hope is a gracious expectation.

Life is a gracious gift.

Graciousness is the fruit of someone who knows
how badly they themselves need grace.

One must place one's principles in big things.
For the small, graciousness will suffice.

If you think the most courageous and difficult thing you can do is stubbornly stand your ground, try graciously giving in.

மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

It is courage, courage, courage, that raises
the blood of life to crimson splendour.

Time will bring to light whatever is hidden;
it will cover up and conceal what is now shining in splendour

Happiness depends on our thoughts and actions, not on wealth,
splendour, or external conditions.

Tis use alone that sanctifies expense
And splendour borrows all her rays from sense.

A minute moving among the patterns of beauty and
the dreams of love is greater and more precious than an age
filled with splendour granted by the weak to the strong.

Teach us that wealth is not elegance, that profusion is not magnificence, that
splendour is not beauty.

It is neither wealth nor splendour; but tranquility and
occupation which give you happiness.

Gross and obscure natures, however decorated,
seem impure shambles; but character gives
splendour to youth, and awe to wrinkled skin and gray hairs.

Hatred also is short lived; but that which makes the splendour of the present
and the glory of the future remains forever unforgotten
Be naked in the splendour of the truth of who you are.

The time has come to turn your heart into a temple of fire.
Your essence is gold hidden in dust. To reveal its splendour
you need to burn in the fire of love.

Poverty is often concealed in splendour, and often in
extravagance. It is the task of many people to
conceal their neediness from others.
Consequently they support themselves by temporary means,
and every day is lost in contriving for tomorrow.

Delight in splendour is no more than happiness with little:
for both have their appeal.

There is a fearful splendour in absolute desolation.

ஓம் நமசிவாய

தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே

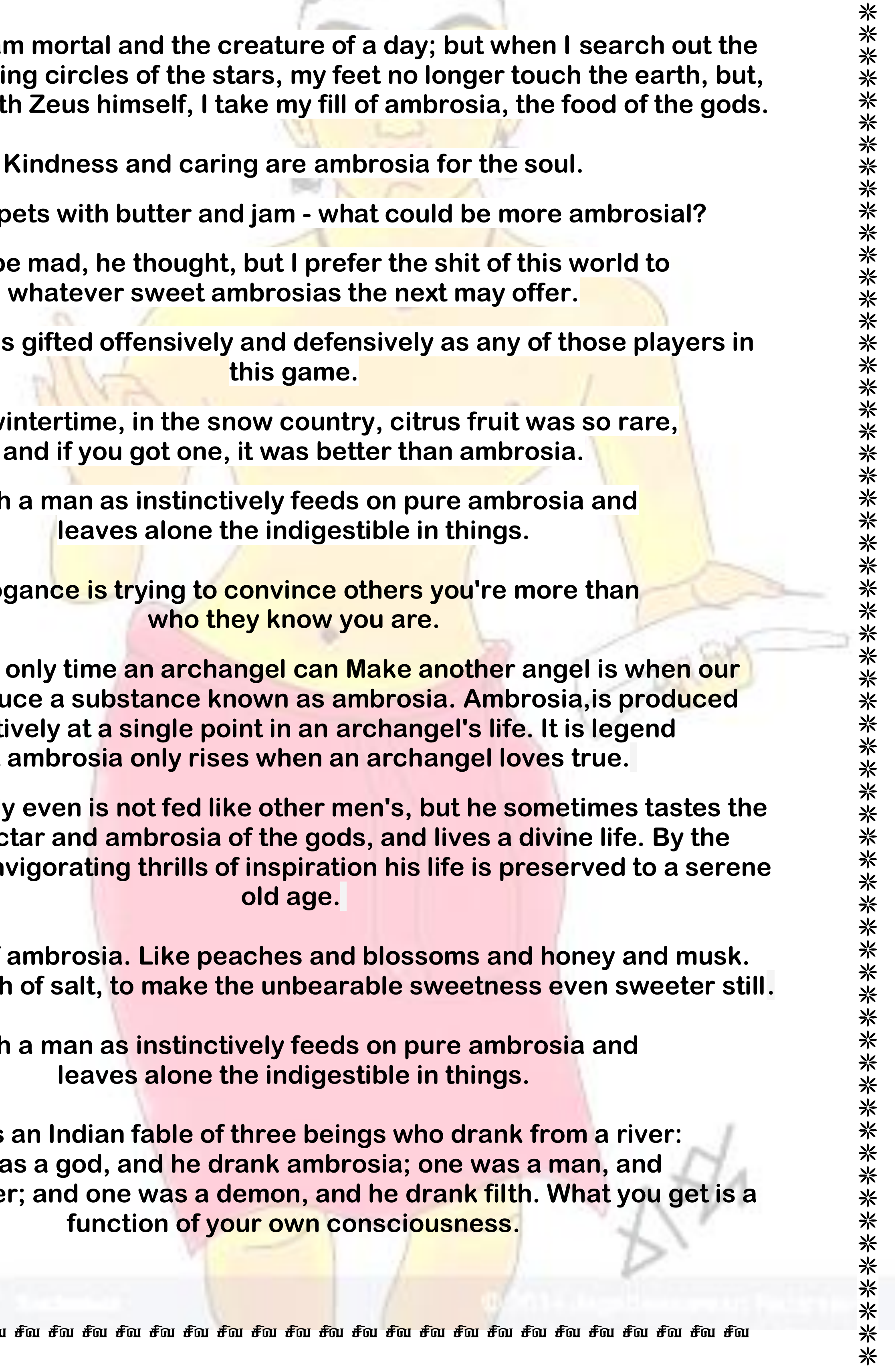

In the wintertime, in the snow country, citrus fruit was so rare,
and if you got one, it was better than ambrosia.

I know that I am mortal and the creature of a day; but when I search out the massed wheeling circles of the stars, my feet no longer touch the earth, but, side by side with Zeus himself, I take my fill of ambrosia, the food of the gods.

Kindness and caring are ambrosia for the soul.

Hot crumpets with butter and jam - what could be more ambrosial?

I may be mad, he thought, but I prefer the shit of this world to
whatever sweet ambrosias the next may offer.

Ambrosia is as gifted offensively and defensively as any of those players in this game.

In the wintertime, in the snow country, citrus fruit was so rare,
and if you got one, it was better than ambrosia.

Such a man as instinctively feeds on pure ambrosia and
leaves alone the indigestible in things.

Arrogance is trying to convince others you're more than
who they know you are.

The one and only time an archangel can Make another angel is when our bodies produce a substance known as ambrosia. Ambrosia,is produced instinctively at a single point in an archangel's life. It is legend that ambrosia only rises when an archangel loves true.

The poet's body even is not fed like other men's, but he sometimes tastes the genuine nectar and ambrosia of the gods, and lives a divine life. By the healthful and invigorating thrills of inspiration his life is preserved to a serene old age.

She tasted of ambrosia. Like peaches and blossoms and honey and musk.
And just a touch of salt, to make the unbearable sweetness even sweeter still.

Such a man as instinctively feeds on pure ambrosia and
leaves alone the indigestible in things.

There is an Indian fable of three beings who drank from a river:
one was a god, and he drank ambrosia; one was a man, and
he drank water; and one was a demon, and he drank filth. What you get is a function of your own consciousness.

சிவ சிவ

பாசம்ஆம்பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் மாரியனே

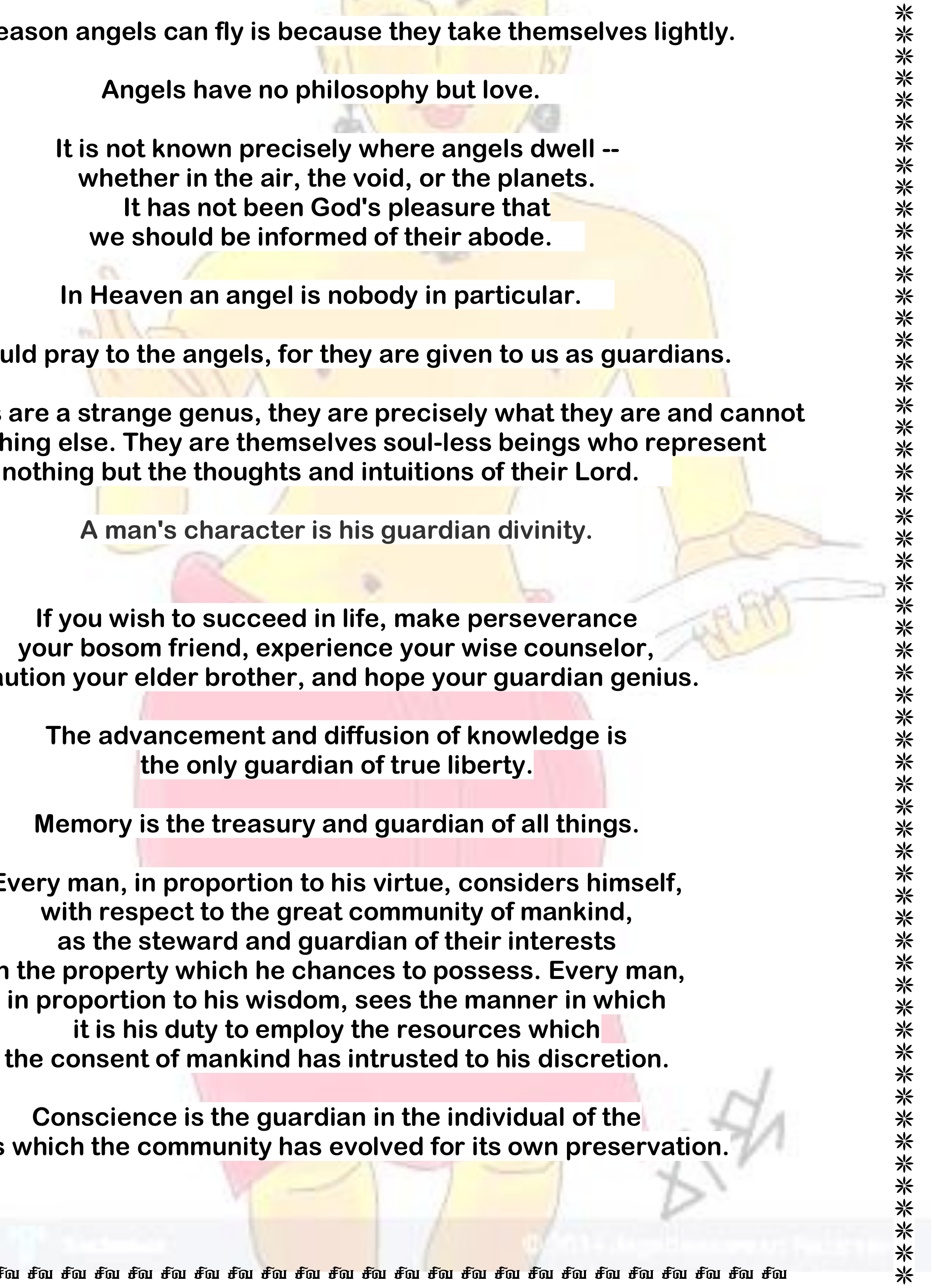

Every night and every morning thank your own guardian
angel for peace and for the regeneration of
all the cells in your body, and for joy.

The reason angels can fly is because they take themselves lightly.

Angels have no philosophy but love.

It is not known precisely where angels dwell --
whether in the air, the void, or the planets.
It has not been God's pleasure that
we should be informed of their abode.

In Heaven an angel is nobody in particular.

We should pray to the angels, for they are given to us as guardians.

The angels are a strange genus, they are precisely what they are and cannot
be anything else. They are themselves soul-less beings who represent
nothing but the thoughts and intuitions of their Lord.

A man's character is his guardian divinity.

If you wish to succeed in life, make perseverance
your bosom friend, experience your wise counselor,
caution your elder brother, and hope your guardian genius.

The advancement and diffusion of knowledge is
the only guardian of true liberty.

Memory is the treasury and guardian of all things.

Every man, in proportion to his virtue, considers himself,
with respect to the great community of mankind,
as the steward and guardian of their interests
in the property which he chances to possess. Every man,
in proportion to his wisdom, sees the manner in which
it is his duty to employ the resources which
the consent of mankind has intrusted to his discretion.

Conscience is the guardian in the individual of the
rules which the community has evolved for its own preservation.

நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட

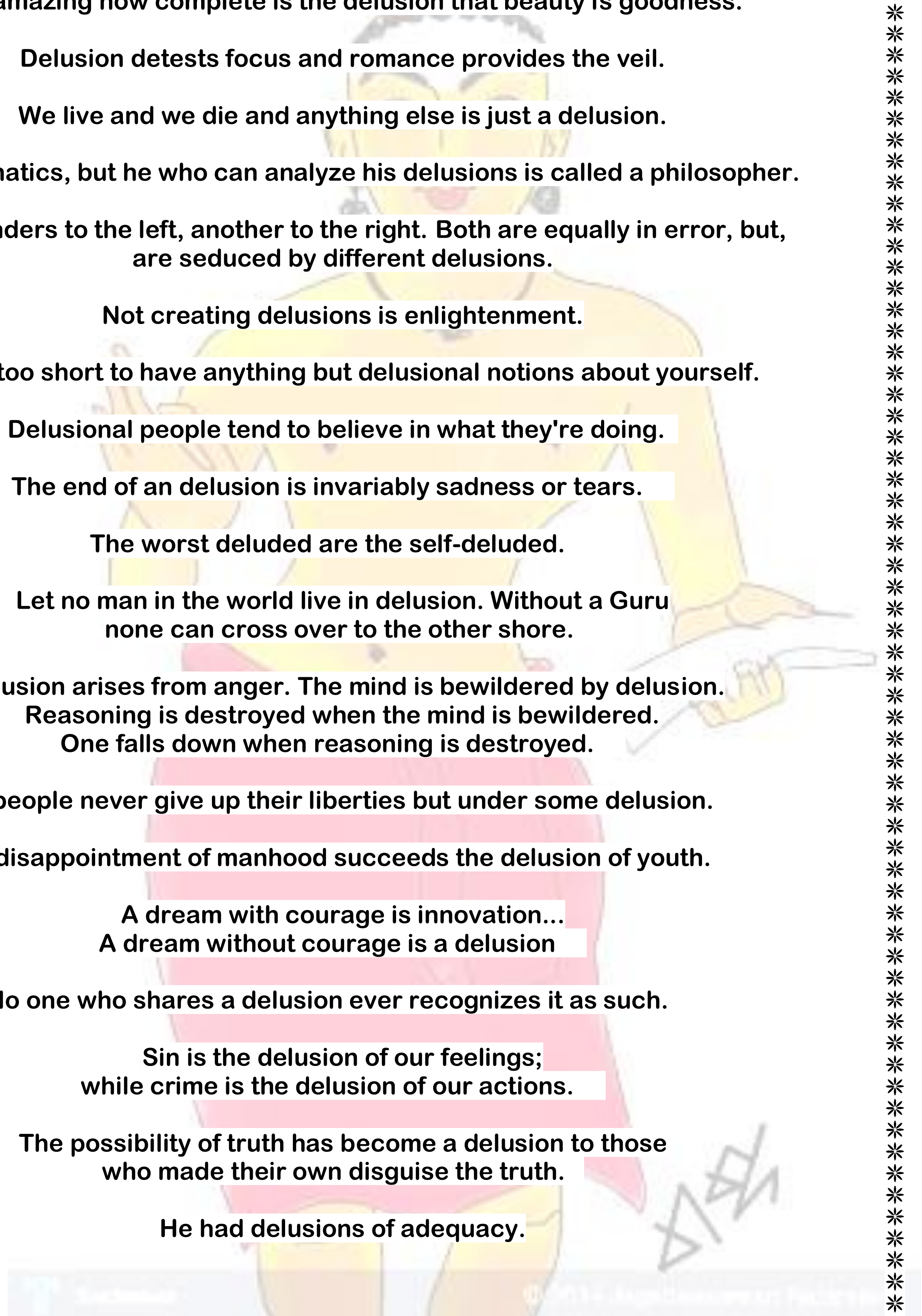

It is amazing how complete is the delusion that beauty is goodness.

Delusion detests focus and romance provides the veil.

We live and we die and anything else is just a delusion.

All are lunatics, but he who can analyze his delusions is called a philosopher.

One wanders to the left, another to the right. Both are equally in error, but, are seduced by different delusions.

Not creating delusions is enlightenment.

Life is too short to have anything but delusional notions about yourself.

Delusional people tend to believe in what they're doing.

The end of an delusion is invariably sadness or tears.

The worst deluded are the self-deluded.

Let no man in the world live in delusion. Without a Guru none can cross over to the other shore.

Delusion arises from anger. The mind is bewildered by delusion.
Reasoning is destroyed when the mind is bewildered.
One falls down when reasoning is destroyed.

The people never give up their liberties but under some delusion.

The disappointment of manhood succeeds the delusion of youth.

A dream with courage is innovation...
A dream without courage is a delusion

No one who shares a delusion ever recognizes it as such.

Sin is the delusion of our feelings;
while crime is the delusion of our actions.

The possibility of truth has become a delusion to those who made their own disguise the truth.

He had delusions of adequacy.

சிவ சிவ

பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே

Love doesn't mean doing extraordinary
or heroic things. It means knowing
how to do ordinary things with tenderness.

Our greatest strength lies in the gentleness and tenderness of our heart.

Tenderness is greater proof of love than the most passionate of vows.

There is no charm equal to tenderness of heart.

Tenderness and kindness are not signs of weakness and despair,
but manifestations of strength and resolution.

Beauty comes from tenderness.

I am proud only of those days that pass in
undivided tenderness.

The most powerful symptom of love is a tenderness which
becomes at times almost insupportable.

Some of our most exquisite murders have been domestic,
performed with tenderness in simple,
homey places like the kitchen table.

Tenderness is a virtue.

When I approach a child, he inspires in me two sentiments; tenderness for
what he is, and respect for what he may become.

The quality of strength lined with tenderness is an unbeatable combination,
as are intelligence and necessity when unblended by formal education.

The prudence of the best heads is often defeated by
tenderness of the best hearts.

Tenderness is the rest of passion.

Woman is closer to angels than man because she knows how to mingle an
infinite tenderness with the most absolute compassion.

The necessities of our condition require a thousand offices of tenderness,
which mere regard for the species will never dictate.

Tenderness is the infancy of love.

சிவ சிவ

ஆரா அமுதே அளவு இலாப் பெம்மானே

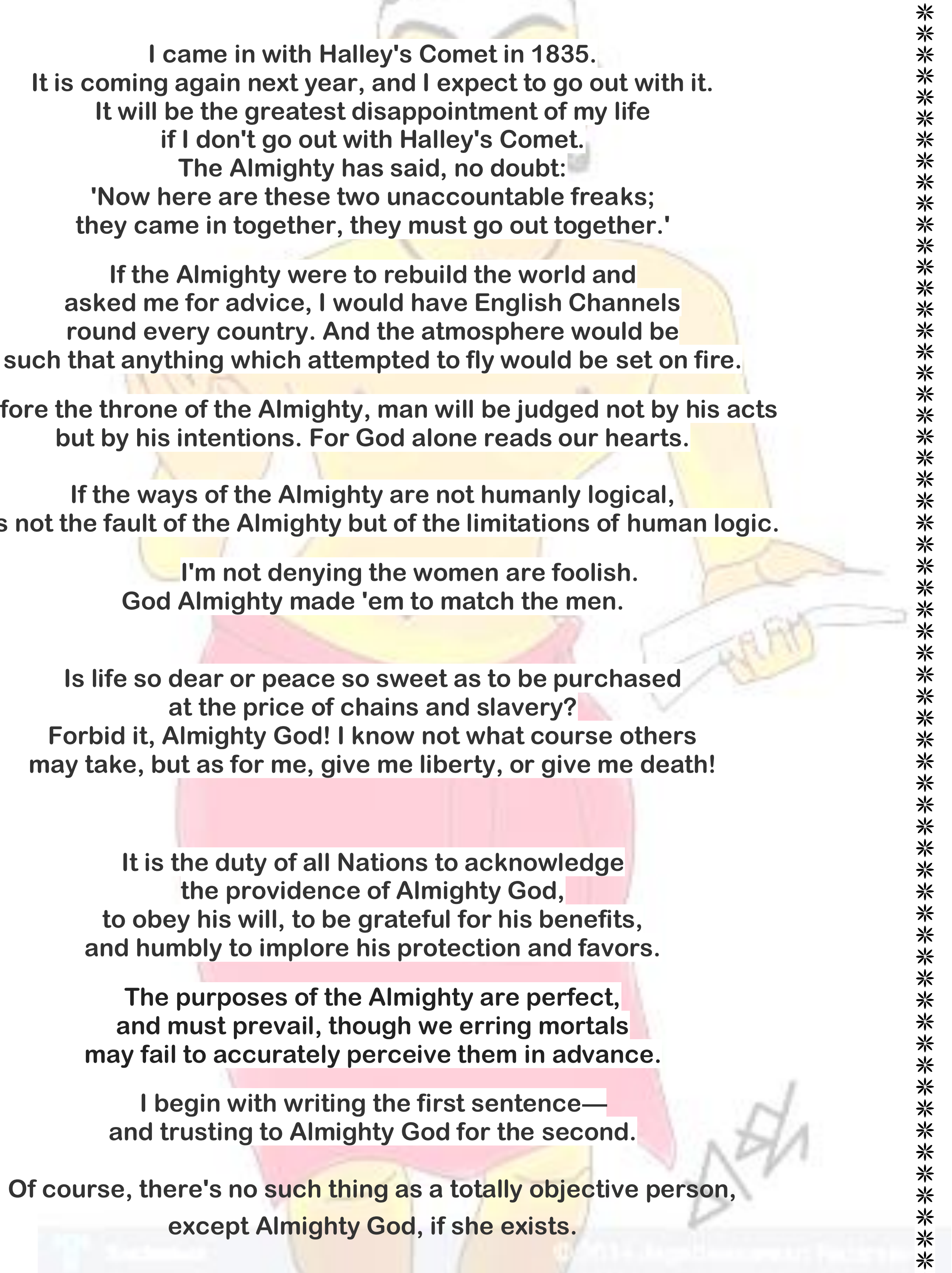

God Almighty first planted a garden. And indeed,
it is the purest of human pleasures.

I came in with Halley's Comet in 1835.
It is coming again next year, and I expect to go out with it.
It will be the greatest disappointment of my life
if I don't go out with Halley's Comet.
The Almighty has said, no doubt:
'Now here are these two unaccountable freaks;
they came in together, they must go out together.'

If the Almighty were to rebuild the world and
asked me for advice, I would have English Channels
round every country. And the atmosphere would be
such that anything which attempted to fly would be set on fire.

Before the throne of the Almighty, man will be judged not by his acts
but by his intentions. For God alone reads our hearts.

If the ways of the Almighty are not humanly logical,
it is not the fault of the Almighty but of the limitations of human logic.

I'm not denying the women are foolish.
God Almighty made 'em to match the men.

Is life so dear or peace so sweet as to be purchased
at the price of chains and slavery?
Forbid it, Almighty God! I know not what course others
may take, but as for me, give me liberty, or give me death!

It is the duty of all Nations to acknowledge
the providence of Almighty God,
to obey his will, to be grateful for his benefits,
and humbly to implore his protection and favors.

The purposes of the Almighty are perfect,
and must prevail, though we erring mortals
may fail to accurately perceive them in advance.

I begin with writing the first sentence—
and trusting to Almighty God for the second.

Of course, there's no such thing as a totally objective person,
except Almighty God, if she exists.

ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே

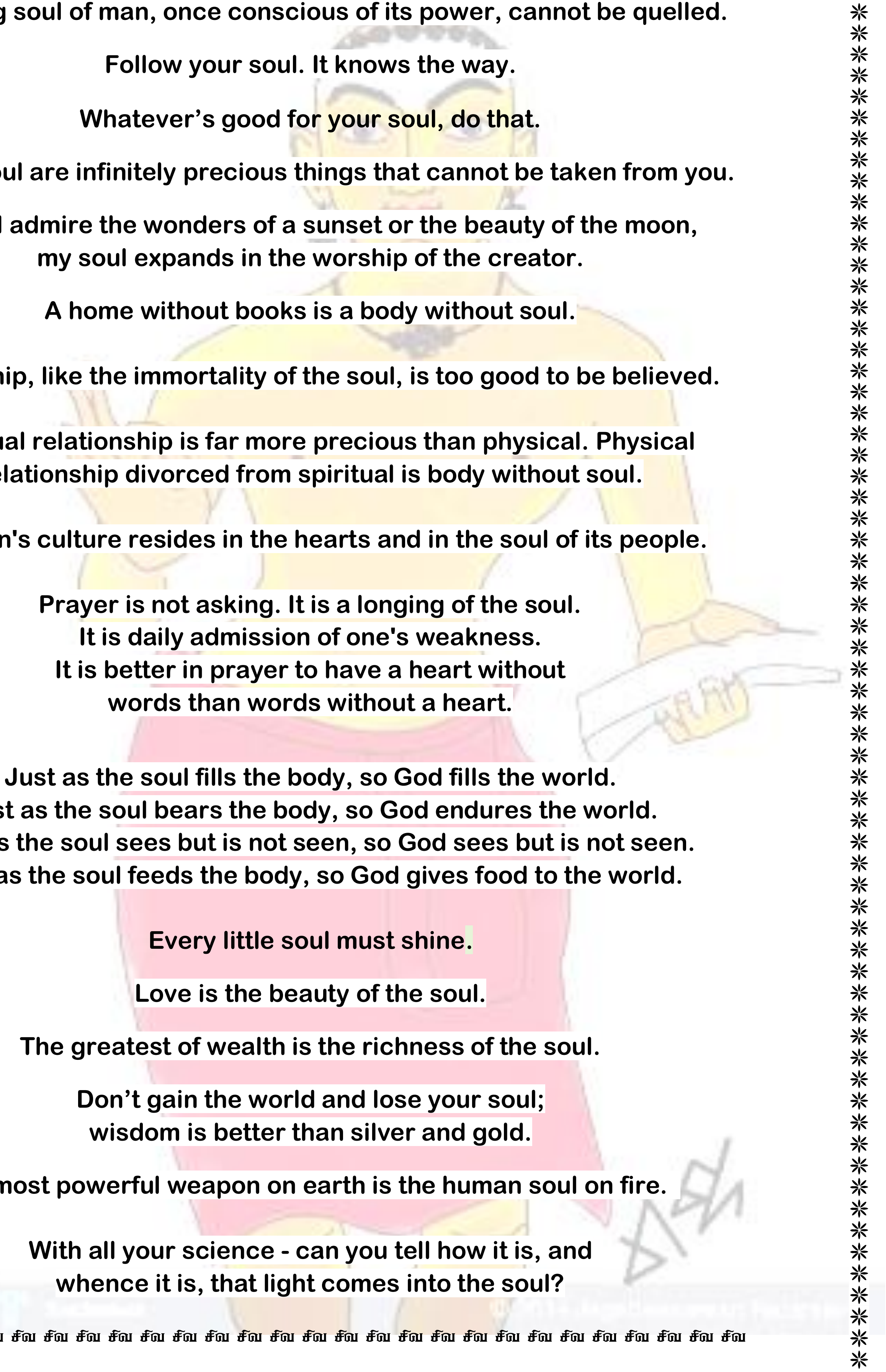

The living soul of man, once conscious of its power, cannot be quelled.

Follow your soul. It knows the way.

Whatever’s good for your soul, do that.

In your soul are infinitely precious things that cannot be taken from you.

When I admire the wonders of a sunset or the beauty of the moon,
my soul expands in the worship of the creator.

A home without books is a body without soul.

Friendship, like the immortality of the soul, is too good to be believed.

Spiritual relationship is far more precious than physical. Physical
relationship divorced from spiritual is body without soul.

A nation's culture resides in the hearts and in the soul of its people.

Prayer is not asking. It is a longing of the soul.
It is daily admission of one's weakness.
It is better in prayer to have a heart without
words than words without a heart.

Just as the soul fills the body, so God fills the world.
Just as the soul bears the body, so God endures the world.
Just as the soul sees but is not seen, so God sees but is not seen.
Just as the soul feeds the body, so God gives food to the world.

Every little soul must shine.

Love is the beauty of the soul.

The greatest of wealth is the richness of the soul.

Don’t gain the world and lose your soul;
wisdom is better than silver and gold.

The most powerful weapon on earth is the human soul on fire.

With all your science - can you tell how it is, and
whence it is, that light comes into the soul?

சிவ சிவ

நீராய் உருக்கி என் ஆர்உயிர்ஆய் நின்றானே

What is it to die but to stand naked in the wind and to melt into the sun?

My soul is melting in sadness but I still keep smiling for you.

Yet, taught by time, my heart has learned to glow for
other's good, and melt at other's woe.

Do you think when two representatives holding diametrically opposing views get together and shake hands, the contradictions between our systems will simply melt away? What kind of a daydream is that?

Without books, we might just melt into the airwaves and be just another set of blips.

The sole purpose of the bedroom is to melt away any stressors.

America is God's Crucible, the great melting Pot where all the races of Europe are melting and re-forming? God is making the American.

Constant kindness can accomplish much. As the sun makes ice melt, kindness causes misunderstanding, mistrust, and hostility to evaporate.

She looked as if butter wouldn't melt in her mouth - or anywhere else.

I believe in the gold standard. I like solid lumps of things. You can always melt them down.

I believe that in intense conflict, far from becoming sharper, differences melt away.

When you can't see someone all day long, the only thing you have to evaluate is the work. A lot of the petty evaluation stats just melt away.

It's so wonderful... if your whole day is rotten, once they start the music, it seems to melt away.

Now I know that that is just the phenomena of eating this way. Most all of my letters say I hit a plateau and then one morning I woke up and the melt had happened.

Good laughs melt out of memory pretty quickly.

இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

Life is a manifestation of the unified field of consciousness.
Colors, beauty, pleasure and pain are its songs of creation.

Pain and pleasure are never far apart.

Pain is a pleasure in disguise.

Pleasure and Pain participate equally in moulding character.

Pleasure means cutting your pain and pain means cutting your pleasure.

The aim of the wise is not to secure pleasure, but to avoid pain.

Pain and pleasure are never far apart.

It is natural to be impacted more deeply by pain than by pleasure.

Knowledge of the Enlightenment Cycle, of the ways that
inner dimensions and nirvana work,
lifts you far above the transient sorrows, pains,
pleasures and joys that the unenlightened masses experience.

It is within the experience of everyone that when pleasure
and pain reach a certain intensity they are indistinguishable.

There is a pleasure that is born of pain.

Of all the animals, man is the only one that is cruel.
He is the only one that inflicts pain for the pleasure of doing it.

Adversity is the first path to truth.

The only pain in pleasure is the pleasure of the pain.

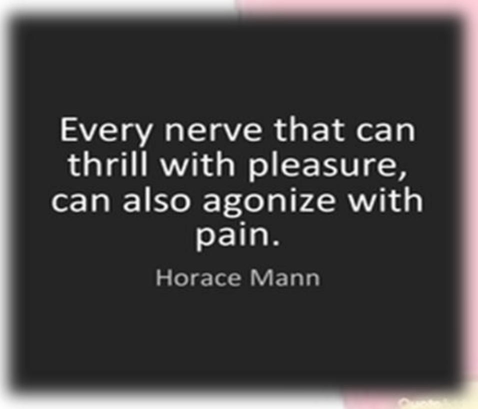

Every nerve that can thrill with pleasure, can also agonize with pain.

Horace Mann

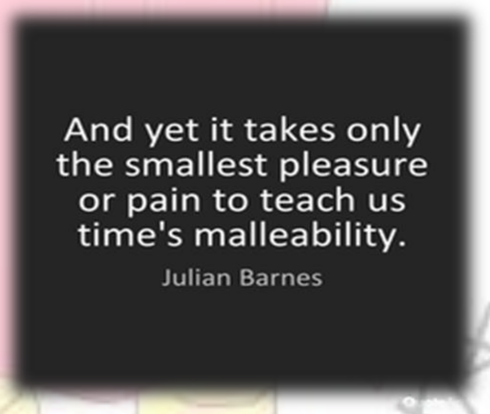

And yet it takes only the smallest pleasure or pain to teach us time's malleability.

Julian Barnes

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையும்ஆய் அல்லையும்ஆய்

He wise man who, by means of concentration on the Self, realizes that ancient, effulgent One, who is hard to be seen, unmanifest, hidden, and who dwells in the buddhi and rests in the body–he, indeed, leaves joy and sorrow far behind.

Seeing Your great effulgent and various-colored form touching the sky Your mouth wide open and large shining eyes I am frightened and find neither peace nor courage, O Krishna.

We are becoming slaves to the process of birth and death. We should not allow ourselves to become slaves to this process. We should make an attempt to become one with the great effulgent spirit.

She looked up at the whirling effulgent cloud, and thought, I brought down the fire from heaven; I have lived with glory. A thunderbolt struck from the sky and all was gone.

Delusion will vanish as the light becomes more and more effulgent, load after load of ignorance will vanish, and then will come a time when all else has disappeared and the sun alone shines.

The heart and mind can find peace and harmony by contemplating the transcendental nature of the true self as supreme effulgent life.

I am neither male nor female, nor am I sexless. I am the Peaceful One, whose form is self-effulgent, powerful radiance.

Bring in the light and the evil goes in a moment. Build up your character, and manifest your real nature, the Effulgent, the Resplendent, the Ever-Pure, and call It up in everyone that you see.

The greatest victories are therefore never without the shadow of loss; every path you take, no matter how lofty or effulgent, aches not only with the memory of what you left behind, but with the ghosts of all the untaken paths, now never to be taken, running parallel.

If you would behold the spirit of death, open your heart wide unto the body of life. For life and death are one, even as the river and sea are one.

Think of the lotus of the heart, with petals downwards, and running through it, the Sushumna; take in the breath, and while throwing the breath out imagine that the lotus is turned with the petals upwards, and inside that lotus is an effulgent light. Meditate on that.

The adept may reach one of those rare moments that spell illumination -- aware of the light of the consciousness that illumines our consciousness as the sun dawns on the sleeping earth and bathes it in effulgence.

சோதியனே துன்இருளே தோன்றாப் பெருமையனே

Darkness cannot drive out darkness: only light can do that.
Hate cannot drive out hate: only love can do that.

We can easily forgive a child who is afraid of the dark;
the real tragedy of life is when men are afraid of the light.

Everyone is a moon, and has a dark side
which he never shows to anybody.

Maybe you have to know the darkness
before you can appreciate the light.

Deep into that darkness peering, long I stood there, wondering, fearing,
doubting, dreaming dreams no mortal ever dared to dream before.

There is no darkness but ignorance better to light
one candle than to curse the darkness.

Hope is being able to see that there is light despite all of the darkness.

Even the darkest night will end and the sun will rise.

Knowing your own darkness is the best method for dealing
with the darkness of other people.

Darkness of slumber and death, forever sinking and sinking.

Dark, dark! The horror of darkness, like a shroud,
wraps me and bears me on through mist and cloud.

It was the possibility of darkness that made the day seem so bright.

What hurts you, blesses you. Darkness is your candle.

I do not speak as I think, I do not think as I should,
and so it all goes on in helpless darkness.

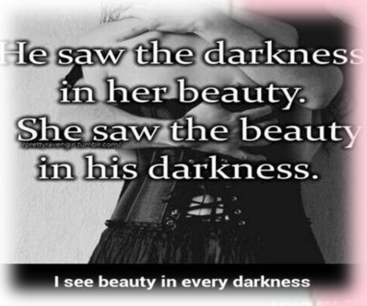

He saw the darkness in her beauty. She saw the beauty in his darkness.

I see beauty in every darkness

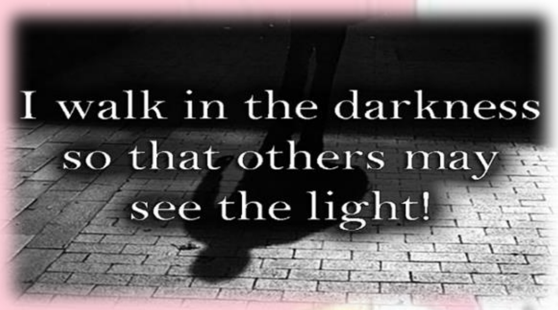

I walk in the darkness so that others may see the light!

Give light, and the darkness will disappear of itself.

சிவ சிவ

ஆதியனே அந்தம் நடு ஆகி அல்லானே

You only grow by coming to the end of something and
by beginning something else.

A moment's beginning ends in a moment.

Every new beginning comes from some other beginning's end.

Great is the art of beginning, but greater is the art of ending.

This is not the end. It is not even the beginning of the end.
But it is, perhaps, the end of the beginning.

Some stories don't have a clear beginning, middle and end.

I get involved in the beginning, less in the middle, and very much at the end.

A whole is that which has a beginning, a middle and an end.

Change is hardest at the beginning,
messiest in the middle and best at the end.

The fear of God is the beginning of wisdom,
and they that lack the beginning have neither middle nor end.

People have forgotten how to tell a story.
Stories don't have a middle or an end any more.
They usually have a beginning that never stops beginning.

Love is the beginning of the journey, its end, and the journey itself.

A story should have a beginning, a middle and an end,
but not necessarily in that order.

Every concept should have a beginning, middle and end.

Stories work, if they have a beginning, middle and end.

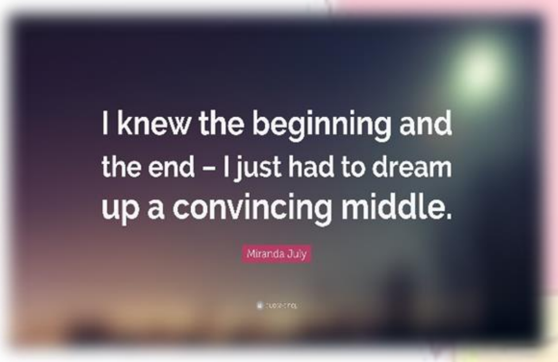

I knew the beginning and
the end – I just had to dream
up a convincing middle.

Miranda July

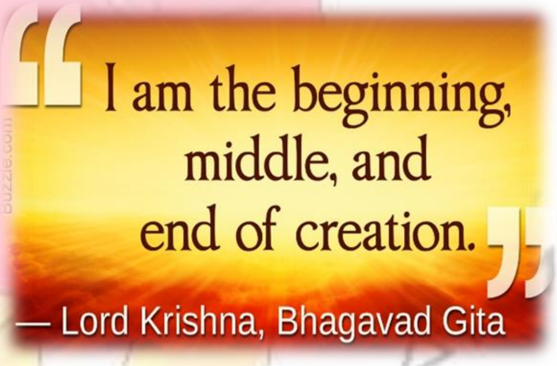

"I am the beginning,
middle, and
end of creation."

— Lord Krishna, Bhagavad Gita

ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

Trust in the Lord with all thine heart; and lean not unto thine own understanding. In all thy ways acknowledge Him, and He shall direct thy paths.

What is thine is mine, and all mine is thine.

Lose not yourself in a far off time, seize the moment that is thine.

Men would live exceedingly quiet if these two words, mine and thine, were taken away.

Absolve me, teach me, purify me, strengthen me: take me to Thyself, that I may be Thine and Thine only.

Love thy neighbor - and if he happens to be tall, debonair and devastating, it will be that much easier.

If thy brother wrongs thee, remember not so much his wrong-doing, but more than ever that he is thy brother.

Deceive not thy physician, confessor, nor lawyer.

The moving finger writes, and having written moves on.
Nor all thy piety nor all thy wit, can cancel half a line of it.

And though thou notest from thy safe recess
old friends burn dim, like lamps in noisome air
love them for what they are; nor love them less,
because to thee they are not what they were.

For thy sake, tobacco, I would do anything but die.

Tomorrow do thy worst, I have lived today.

Into thy hands, O Lord. Into thy hands.

When you don't know what to do in a situation, just pray. God will give you the answer.
Amen

DELIGHT THYSELF ALSO IN THE LORD; AND HE SHALL GIVE THEE THE DESIRES OF THINE HEART.
Psalm 37:4

Lose not yourself in a far-off time, seize the moment that is thine.

கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம் கருத்தின்

There are times when wisdom cannot be
found in the chambers of parliament or
the halls of academia but at the unpretentious
setting of the kitchen table.

Kindness is true wisdom—not cleverness.

True wisdom consists in two things: glory of God and glory of self.

Wisdom is not a product of schooling but of the lifelong attempt to acquire it.

The 3 C's of Life: Choices, Chances, Changes. You must make a choice to take a chance or your life will never change.

Lessons in life will be repeated until they are learned.

True wisdom comes to each of us when
we realize how little we understand about life,
ourselves, and the world around us.

It is impossible for a man to learn what he thinks he already knows.

To attain knowledge, add things every day.
To attain wisdom, remove things every day.

Real knowledge is to know the extent of one's ignorance.

The best investment you can make, is an investment in yourself…
The more you learn, the more you'll earn.

Knowledge is a process of piling up facts;
wisdom lies in their simplification.

The learning and knowledge that we have is, at the most,
but little compared with that of which we are ignorant.

True wisdom comes to each of us when
we realize how little we understand about life,
ourselves, and the world around us.

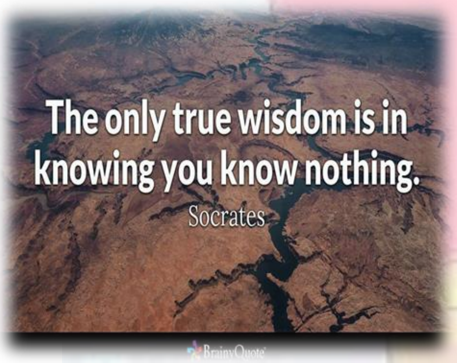
The only true wisdom is in knowing you know nothing.
Socrates
BrainyQuote

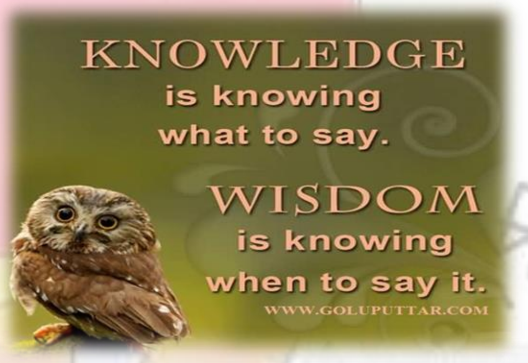
KNOWLEDGE
is knowing
what to say.
WISDOM
is knowing
when to say it.
WWW.GOLUPUTTAR.COM

நோக்கு அரியநோக்கே நுணுக்குஅரிய நுண் உணர்வே

Too often the spotlight that highlights our successes burns out quickly, while the spotlight that scrutinizes our failures is a long-life bulb.

Needlessly scrutinizing friends is like the nuisance of going between the bark and the tree.

If you scrutinize reality closely enough, if in some way you really, really get to it, it becomes fantastic.

If a man is offered a fact which goes against his instincts, he will scrutinize it closely, and unless the evidence is overwhelming, he will refuse to believe it. If, on the other hand, he is offered something which affords a reason for acting in accordance to his instincts, he will accept it even on the slightest evidence. The origin of myths is explained in this way.

The true patriot scrutinizes the actions of his own government with unceasing vigilance. And when his government violates the morality and rightness associated with principles of individual freedom and private property, he immediately rises in opposition to his government.

It's crucial to democracy and good government to scrutinize our public officials.

The most erroneous stories are those we think we know best - and therefore never scrutinize or question.

Don't think that even an engineer, when he buys a motor, takes it to bits to scrutinize it. Even he as a specialist buys from the external appearance. A motor ought to look like a birthday present.

It is certain that man never achieves a clear knowledge of himself unless he has first looked upon God's face, and then descends from contemplating him to scrutinize himself.

It's really weird when people scrutinize every little thing about you and talk about your outfits and your weight and who you're dating... and there's absolutely nothing you can do about it.

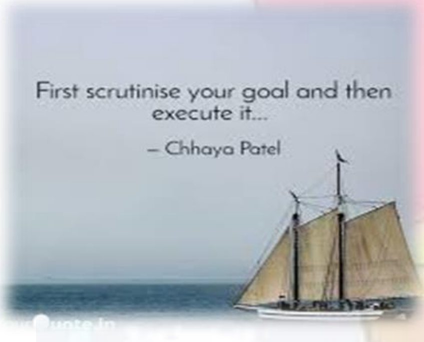

First scrutinise your goal and then execute it...
– Chhaya Patel

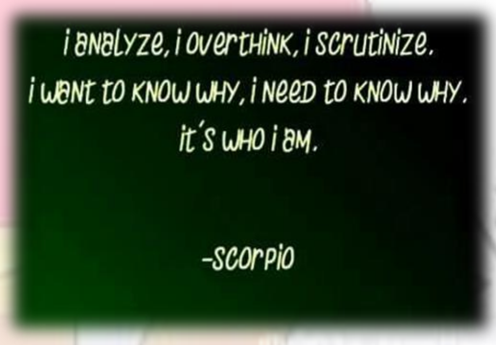

i analyze, i overthink, i scrutinize.
i want to know why, i need to know why.
it's who i am.

-scorpio

போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே

**The human understanding is like a false mirror,
which, receiving rays irregularly, distorts and discolors
the nature of things by mingling its own nature with it.**

**Do you know what friendship is... it is to be brother and sister; two souls
which touch without mingling, two fingers on one hand.**

**The source of all life and knowledge is in # man and # woman ,
and the source of all living is in the interchange and
the meeting and mingling of these two:
man-life and woman-life, man-knowledge and
woman-knowledge , man-being and woman-being.**

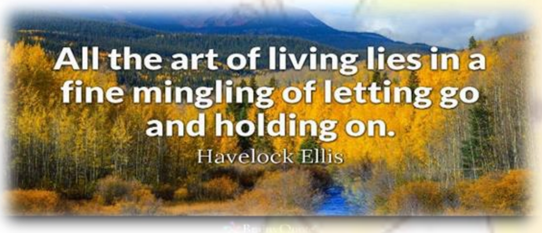

"I AM SINGLE
READY TO MINGLE"

The magic of the street is the mingling of the errand and the epiphany.

Your life is going to be influenced by friends you mingle with.

**I'm a nonstop extrovert, a people person who loves mingling
and gabbing and getting out in the world.**

**Happy are they who freely mingle prayer and toil till
God responds to the one and rewards the other.**

**It is not classified as a pagan religion. The so-called
New Age activities and this are not called
religions and therefore don't come under the
prohibition of mingling church and
state that we have in this country.**

**The fact is, when you are young, if you are
mingling with wrong people, you tend to be
misguided. You tend to be brainwashed easily.**

**It's not a bad thing for a writer not to feel at home.
Writers - we're much more comfortable at parties
standing in the corner watching everybody else
having a good time than we are mingling.**

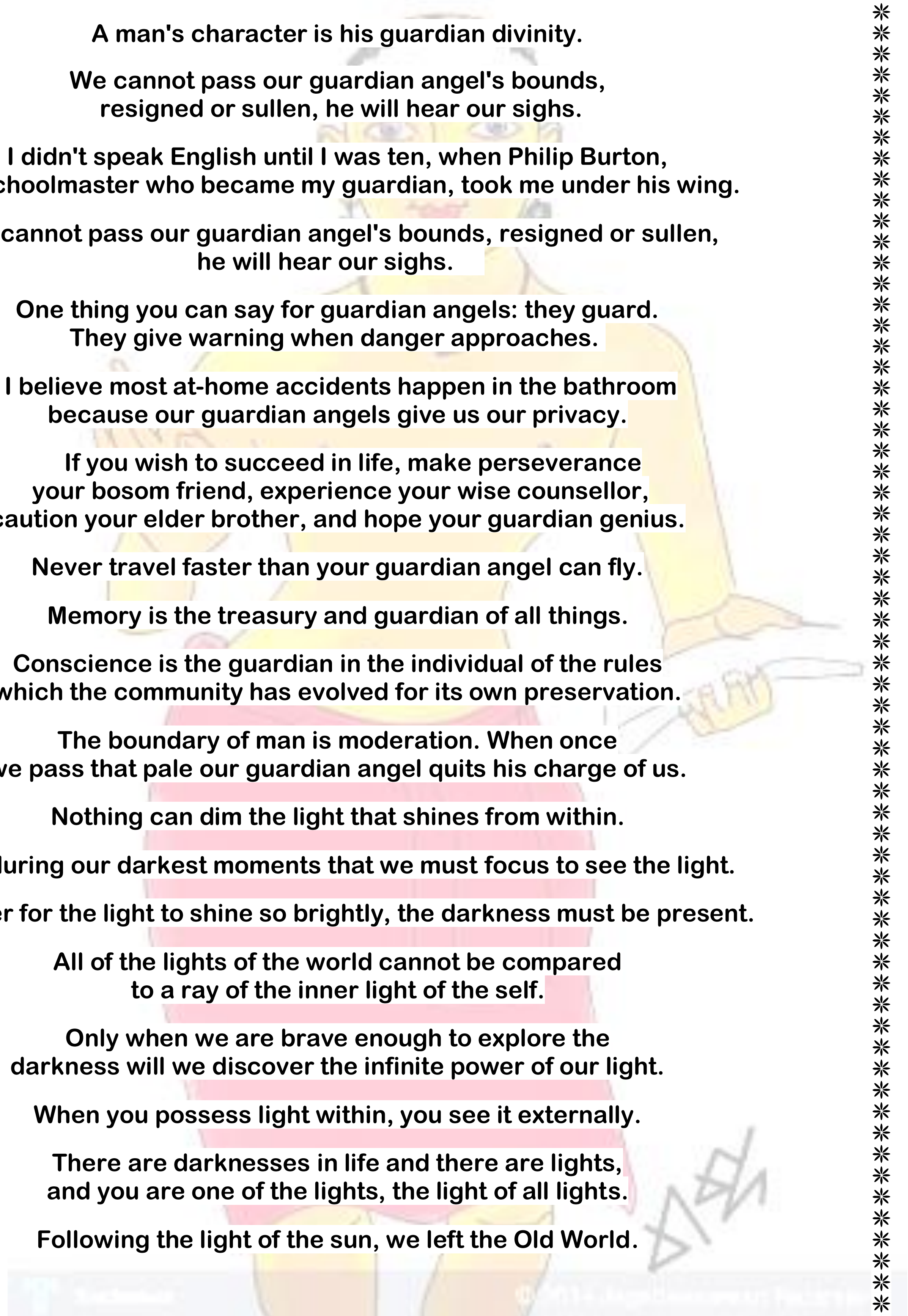

காக்கும் எம் காவலனே காண்பு அரிய பேர் ஒளியே

A man's character is his guardian divinity.

We cannot pass our guardian angel's bounds,
resigned or sullen, he will hear our sighs.

I didn't speak English until I was ten, when Philip Burton,
the schoolmaster who became my guardian, took me under his wing.

We cannot pass our guardian angel's bounds, resigned or sullen,
he will hear our sighs.

One thing you can say for guardian angels: they guard.
They give warning when danger approaches.

I believe most at-home accidents happen in the bathroom
because our guardian angels give us our privacy.

If you wish to succeed in life, make perseverance
your bosom friend, experience your wise counsellor,
caution your elder brother, and hope your guardian genius.

Never travel faster than your guardian angel can fly.

Memory is the treasury and guardian of all things.

Conscience is the guardian in the individual of the rules
which the community has evolved for its own preservation.

The boundary of man is moderation. When once
we pass that pale our guardian angel quits his charge of us.

Nothing can dim the light that shines from within.

It is during our darkest moments that we must focus to see the light.

In order for the light to shine so brightly, the darkness must be present.

All of the lights of the world cannot be compared
to a ray of the inner light of the self.

Only when we are brave enough to explore the
darkness will we discover the infinite power of our light.

When you possess light within, you see it externally.

There are darknesses in life and there are lights,
and you are one of the lights, the light of all lights.

Following the light of the sun, we left the Old World.

ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற

True education flowers at the point when delight
falls in love with responsibility.

To show a child what once delighted you, to find the
child's delight added to your own - this is happiness.

Few delights can equal the mere presence of one whom we trust utterly.

When you are joyous, look deep into your heart and you shall find it is only that which has given you sorrow that is giving you joy. When you are sorrowful look again in your heart, and you shall see that in truth you are weeping for that which has been your delight.

Nothing in the world is permanent, and we're
foolish when we ask anything to last, but surely
we're still more foolish not to take delight in it while we have it.

The true delight is in the finding out rather than in the knowing.

For everything that lives is holy, life delights in life.

Not enough people enjoy working with color,
which delights and inspires me.

Aside from keeping the rain out and producing
some usable space, architecture is
nothing but a special-effects machine that
delights and disturbs the senses.

However dark, however demanding the realities
of existence are, artists provide the lift, the light,
the ways to make it through. They help us find
the joys and delights, the hopes we need for our
days and hours. I am grateful for their gifts.

Society secretly delights in crime, excesses, and
violated prohibitions of all sorts.

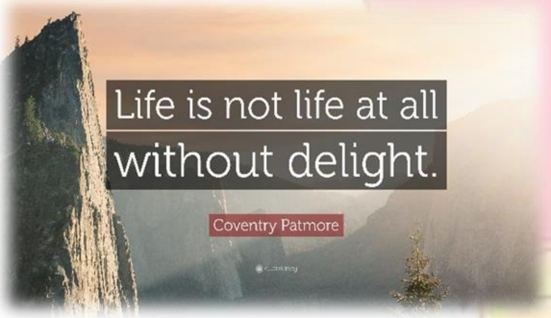

Life is not life at all
without delight.

Coventry Patmore

A poem begins in delight and
ends in wisdom.

- Robert Frost

WISEFAMOUSQUOTES.COM

தோற்றச்சுடர் ஒளிஆய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வுஆய்

The voice of the intellect is a soft one,
but it does not rest until it has gained a hearing.

I do not feel obliged to believe that the
same God who has endowed us with sense, reason,
and intellect has intended us to forgo their use.

Most people say that it is the intellect which makes a great scientist.
They are wrong: it is character.

I can stand brute force, but brute reason is quite
unbearable. There is something unfair about its use.
It is hitting below the intellect.

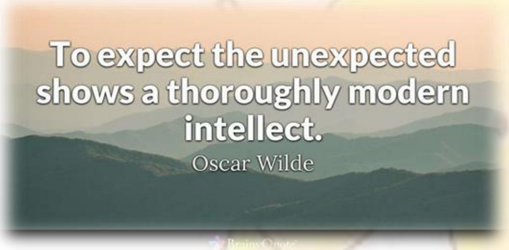

To expect the unexpected shows a thoroughly modern intellect.

Oscar Wilde

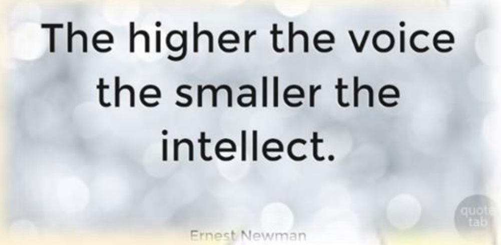

The higher the voice the smaller the intellect.

Ernest Newman

God cannot be realized through the intellect.
Intellect can lead one to a certain extent and
no further. It is a matter of faith and
experience derived from that faith.

The creation of something new is not accomplished
by the intellect but by the play instinct acting
from inner necessity. The creative mind plays with the objects it loves.

The greater intellect one has, the more originality
one finds in men. Ordinary persons
find no difference between men.

God has placed no limits to the exercise of
the intellect he has given us, on this side of the grave.

Curiosity is one of the most permanent and certain
characteristics of a vigorous intellect.

A clever person solves a problem. A wise person avoids it.

There is a road from the eye to the heart that does
not go through the intellect.

The intellect is always fooled by the heart.

Intellect is the soul of man, the only immortal part of him.

சிவ சிவ

மாற்றம்ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவு ஆம்

We must not only learn to tolerate our differences.
We must welcome them as the richness and
diversity which can lead to true intelligence.

Diversity is the one true thing we all have in common... Celebrate it every day.

We may have different religions,
different languages, different colored skin,
but we all belong to one human race.

Diversity: the art of thinking independently together.

How can you govern a country which has 246 varieties of cheese?

Our ability to reach unity in diversity will be the
beauty and the test of our civilisation.

If we cannot end now our differences, at least
we can help make the world safe for diversity.

Age cannot wither her, no custom stale Her infinite variety.

Isn't it amazing that we are all made in God's image, and
yet there is so much diversity among his people?

There are no nations! There is only humanity.
And if we don't come to understand that right soon,
there will be no nations, because there will be no humanity.

No culture can live, if it attempts to be exclusive.

In diversity there is beauty and there is strength.

Recognize yourself in he and she who are not like you and me.

Peace and friendship with all mankind is our wisest policy,
and I wish we may be permitted to pursue it.

Diversity and inclusion
are about giving value
to every human being,
no matter our
differences.

thinkinclusive

UNITY.

It starts with you.
If not you, then who?

JOIN THE MOVEMENT
DC PROTEC

தேற்றனே தேற்றத்தெளிவே என்சிந்தனையுள்

If anyone doesn't agree with you, the truth is on your side.

Certitude is not the test of certainty. We have been
cocksure of many things that were not so.

Love is an indescribable sensation – perhaps
a conviction, a sense of certitude.

Public decision-making does not lend itself to certitude.

Certitude is not the test of certainty.

On the other hand, for the whole human being
who wills, feels, and represents, external reality is given
simultaneously and with as much certitude as his own self.

I believe that ideas such as absolute certitude,
absolute exactness, final truth, etc. are figments
of the imagination which should not be admissible
in any field of science... This loosening of thinking
seems to me to be the greatest blessing which
modern science has given to us. For the belief in a
single truth and in being the possessor
thereof is the root cause of all evil in the world.

I don't like quintessential certitude.

It is not doubt, is certitude that drives you mad.

Mature psychological health cannot exist
unless we are capable of doubting any form of
conceptual certitude about ourselves or anything else.

THEOSOPHY, n. An ancient faith having all the certitude
of religion and all the mystery of science.

Certitude belongs exclusively to those who only look in one encyclopaedia.

Belief is the death of intelligence. As soon as one believes
a doctrine of any sort, or assumes certitude,
one stops thinking about that aspect of existence.

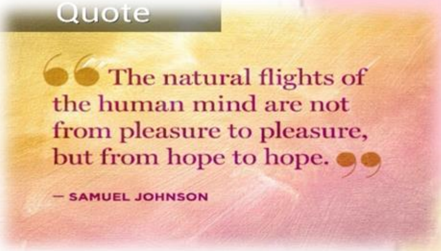

Quote

The natural flights of the human mind are not from pleasure to pleasure, but from hope to hope.

— SAMUEL JOHNSON

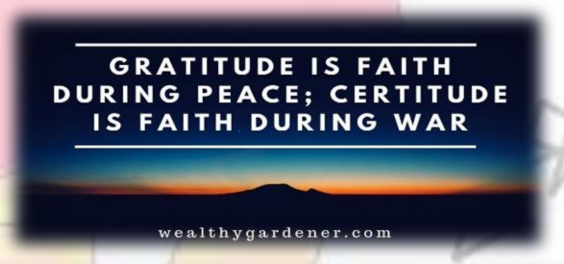

GRATITUDE IS FAITH
DURING PEACE; CERTITUDE
IS FAITH DURING WAR

wealthygardener.com

ஊற்று ஆன உண்ஆர் அமுதே உடையானே

From the very fountain of enchantment there arises a
taste of bitterness to spread anguish amongst the flowers.

Water is a very good servant, but it is a cruel master.

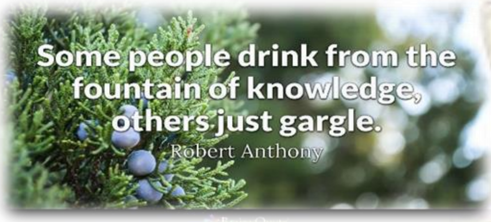

Some people drink from the fountain of knowledge, others just gargle.

Robert Anthony

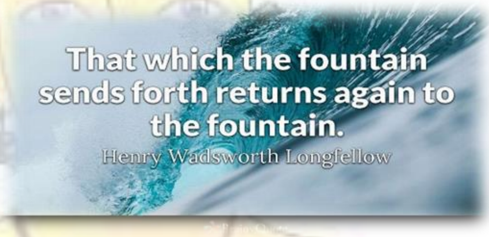

That which the fountain sends forth returns again to the fountain.

Henry Wadsworth Longfellow

Parents wonder why the streams are bitter,
when they themselves have poisoned the fountain.

From such a gentle thing, from such a fountain
of all delight, my every pain is born.

God is the universal substance in existing things.
He comprises all things. He is the fountain of all being.
In Him exists everything that is.

My mind is troubled, like a fountain stirred;
And I myself see not the bottom of it.

A beneficent person is like a fountain watering
the earth and spreading fertility: it is therefore more
delightful and more honourable to give than receive.

I do not concern myself much with reading
long commentary volumes designed to enlarge at length
upon that which is found in the scriptures. Rather,
I prefer to dwell with the source, tasting of the
unadulterated waters of the fountain of truth -
the word of God as he gave it and as it has been
recorded in the books we accept as scripture.

A film is a petrified fountain of thought.

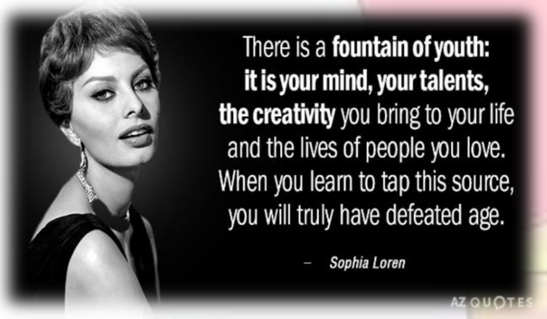

There is a fountain of youth: it is your mind, your talents, the creativity you bring to your life and the lives of people you love. When you learn to tap this source, you will truly have defeated age.

– Sophia Loren

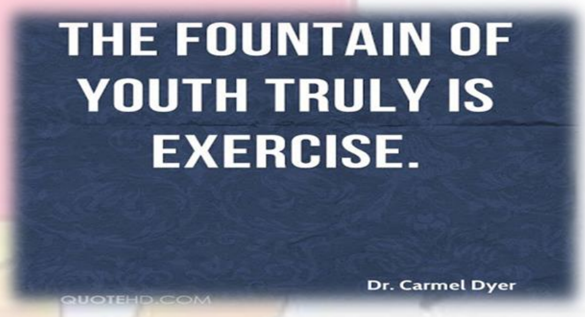

THE FOUNTAIN OF YOUTH TRULY IS EXERCISE.

Dr. Carmel Dyer

QUOTEHD.COM

வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப

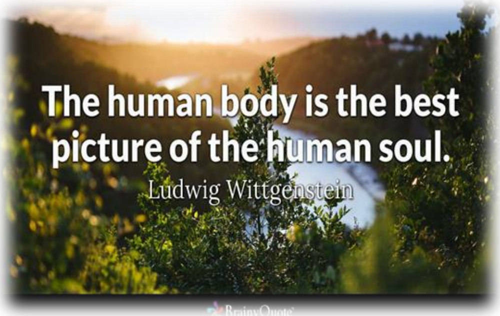

The human body is the best picture of the human soul.

Ludwig Wittgenstein

BrainyQuote

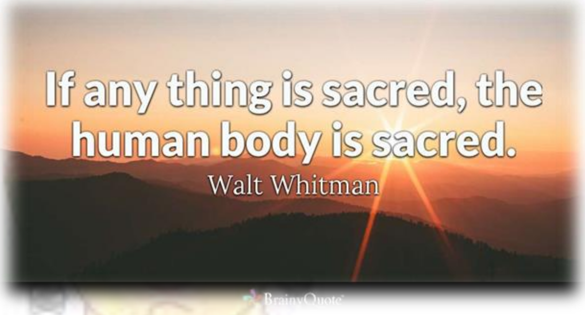

If any thing is sacred, the human body is sacred.

Walt Whitman

BrainyQuote

The body is the instrument of our hold on the world.

Before you worry about the beauty of your body,
worry about the health of your body.

Just one living cell in the human body is,
more complex than New York City.

The human body is a machine that winds up its own
springs: it is a living image of the perpetual motion.

The human body is the most complex system
ever created. The more we learn about it,
the more appreciation we have about what a rich system it is.

Body is the name of a stream of matter continuously changing.

Take care of your body. It's the only place you have to live.

To keep the body in good health is a duty...
otherwise we shall not be able to keep our mind strong and clear.

The body is your temple. Keep it pure and clean for the soul to reside in.

If the body be feeble, the mind will not be strong.

If you don't take care of your body, where will you live?

The body is not a permanent dwelling,
but a sort of inn which is to be left behind
when one perceives that one is a burden to the host.

Our body is a machine for living.
It is geared towards it; it is its nature.
Let life go on in it unhindered and let it defend itself;
it will be more effective than if you
paralyze it by encumbering.

The stronger the body, the more it obeys;
the weaker the body, the more it commands it with remedies.

சிவ சிவ

ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனே ஓ என்று என்று

Never invoke the gods unless you really want
them to appear. It annoys them very much.

Those who invoke history will certainly be heard by history.
And they will have to accept its verdict.

And upon this act [Emancipation Proclamation]...
I invoke...the gracious favor of Almighty God.

Love thy neighbor as thyself: Do not do to others
what thou wouldst not wish be done to thyself:
Forgive injuries. Forgive thy enemy, be reconciled to him,
give him assistance, invoke God in his behalf.

When two men of science disagree,
they do not invoke the secular arm;
they wait for further evidence to decide the issue,
because, as men of science, they know that neither is infallible.
But when two theologians differ, since there is no criteria to
which either can appeal, there is nothing for it but
mutual hatred and an open or covert appeal to force.

We adore, we invoke, we seek to appease, only that which we fear.

Anyone who invokes authors in discussion is
not using his intelligence but his memory.

Every difficulty in life presents us with an opportunity
to turn inward and to invoke our own submerged
inner resources. The trials we endure can and
should introduce us to our strengths.

Both read the same Bible and pray to the same God,
and each invokes His aid against the other.

As a result, nature is something entirely different
from what comes to mind when we invoke its name.

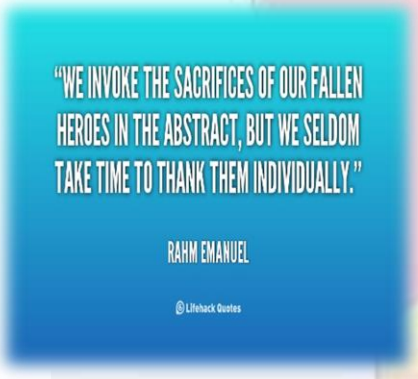

"WE INVOKE THE SACRIFICES OF OUR FALLEN HEROES IN THE ABSTRACT, BUT WE SELDOM TAKE TIME TO THANK THEM INDIVIDUALLY."

RAHM EMANUEL

Lifehack Quotes

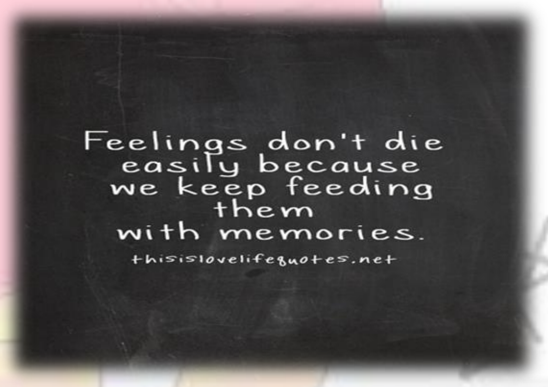

Feelings don't die
easily because
we keep feeding
them
with memories.

thisislovelifequotes.net

போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்

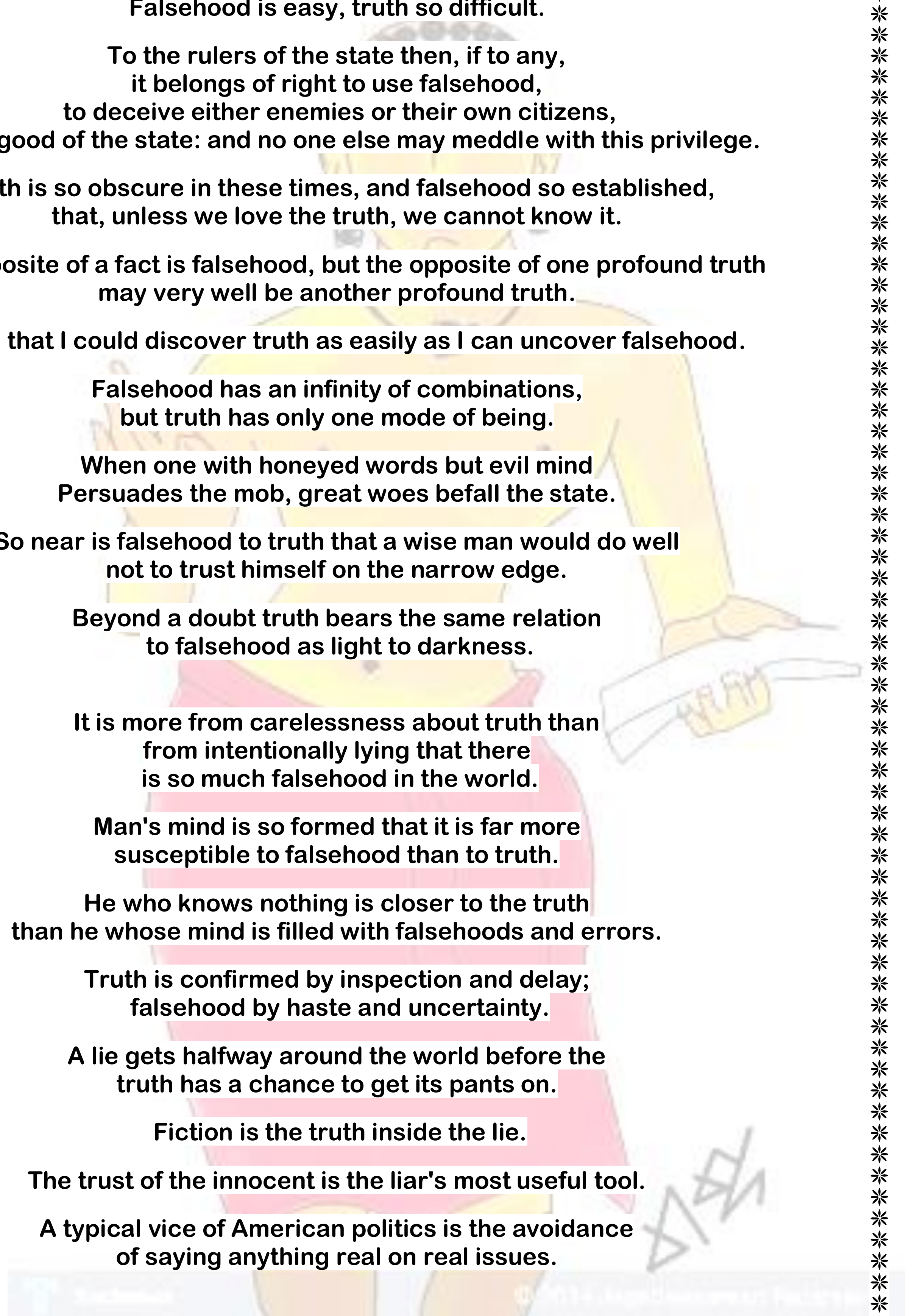

Falsehood is easy, truth so difficult.

To the rulers of the state then, if to any,
it belongs of right to use falsehood,
to deceive either enemies or their own citizens,
for the good of the state: and no one else may meddle with this privilege.

Truth is so obscure in these times, and falsehood so established,
that, unless we love the truth, we cannot know it.

The opposite of a fact is falsehood, but the opposite of one profound truth
may very well be another profound truth.

Would that I could discover truth as easily as I can uncover falsehood.

Falsehood has an infinity of combinations,
but truth has only one mode of being.

When one with honeyed words but evil mind
Persuades the mob, great woes befall the state.

So near is falsehood to truth that a wise man would do well
not to trust himself on the narrow edge.

Beyond a doubt truth bears the same relation
to falsehood as light to darkness.

It is more from carelessness about truth than
from intentionally lying that there
is so much falsehood in the world.

Man's mind is so formed that it is far more
susceptible to falsehood than to truth.

He who knows nothing is closer to the truth
than he whose mind is filled with falsehoods and errors.

Truth is confirmed by inspection and delay;
falsehood by haste and uncertainty.

A lie gets halfway around the world before the
truth has a chance to get its pants on.

Fiction is the truth inside the lie.

The trust of the innocent is the liar's most useful tool.

A typical vice of American politics is the avoidance
of saying anything real on real issues.

மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே

The two most important days in your life are the
day you are born and the day you find out why.

Why is it that we rejoice at a birth and grieve at a funeral?
It is because we are not the person involved.

The act of birth is the first experience of anxiety, and
thus the source and prototype of the effect of anxiety.

There is no cure for birth and death save to enjoy the interval.

As the births of living creatures at first are ill-shapen,
so are all innovations, which are the births of time.

Birth may bring you face-to-face with your
insecurities, doubts, inadequacies and fears,
as well as your joy, determination, willingness and courage.

Life would be infinitely happier if we could only be
born at the age of eighty and gradually approach eighteen.

The person born with a talent they are meant to
use will find their greatest happiness in using it.

Men are born to succeed, not to fail.

A hero is born among a hundred, a wise man is
found among a thousand, but an accomplished
one might not be found even among a hundred thousand men.

All men are born with a nose and five fingers,
but no one is born with a knowledge of God.

I do not think that I am a natural born mother...
If I ever wanted to mother anyone, it was my father.

Patriotism is your conviction that this country is
superior to all others because you were born in it.

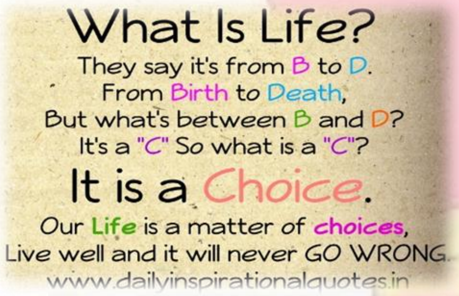

What Is Life?
They say it's from B to D.
From Birth to Death,
But what's between B and D?
It's a "C" So what is a "C"?
It is a Choice.
Our Life is a matter of choices,
Live well and it will never GO WRONG.
www.dailyinspirationalquotes.in

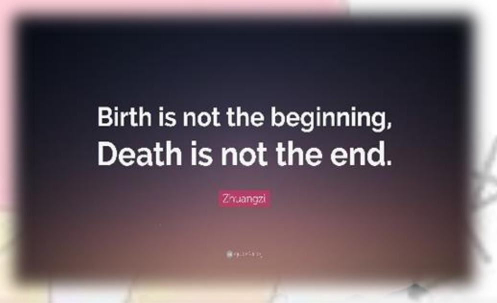

Birth is not the beginning,
Death is not the end.
Zhuangzi

கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டுஅழிக்க வல்லானே

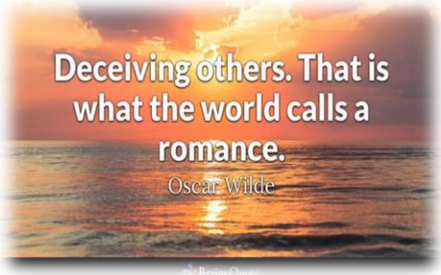

Deceiving others. That is what the world calls a romance.

Oscar Wilde

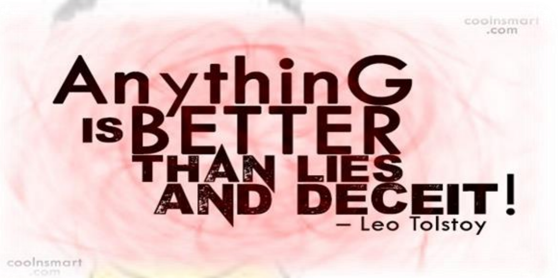

Anything is BETTER THAN LIES AND DECEIT!

— Leo Tolstoy

coolnsmart.com

A truthful enemy is better than a deceitful friend.

Deceiving yourself is a gateway to harming your future self.

Anything is better than lies and deceit!

Nothing is more deceitful than the appearance
of humility. It is often only carelessness of opinion,
and sometimes an indirect boast.

Get your facts first, and then you can distort them as much as you please.

A truth that's told with bad intent beats all the lies you can invent.

False words are not only evil in themselves,
but they infect the soul with evil.

I'm not upset that you lied to me,
I'm upset that from now on I can't believe you.

A lie which is a half truth is ever the blackest of lies.

Tricks and treachery are the practice of fools,
that don't have brains enough to be honest.

Whenever, therefore, people are deceived
and form opinions wide of the truth,
it is clear that the error has slid into
their minds through the medium of certain resemblances to that truth.

During times of universal deceit,
telling the truth becomes a revolutionary act

Nothing is easier than to deceive one's self,
as our affections are subtle persuaders.

With affection beaming in one eye, and
calculation shining out of the other.

சிவ சிவ

நள்இருளில் நட்டம்பயின்று ஆடும் நாதனே

To find truth, one must traverse a dense fog.

Usually, if you read a script by somebody else
and there's a dense page of stage directions,
people just skip through it or speed read it.

A view of nature as dense and nonlinear is
at the core of our contemporary science.
Process and order emerge subtly.

When I was a kid, I liked books that just
seemed so dense you could lose yourself
in them for a whole afternoon.
They were like their own whole world.

I'm dense when it comes to discouragement.

Pride works frequently under a dense mask,
and will often assume the garb of humility.

Mankind is notoriously too dense to read the
signs that God sends from time to time.
We require drums to be beaten into our ears,
before we should wake from our trance and
hear the warning and see that to lose oneself in all,
is the only way to find oneself.

War is a curtain of dense black fabric across
all the hopes and kindliness of mankind.
Yet always it has let through some gleams of light,
and not--I am not dreaming--it grows threadbare,
and here and there and at a thousand points the light is breaking through.

Strong currents drag many stones and bushes along
with them, strong intellects many dense and muddled minds.

The spirit-world around this world of sense
Floats like an atmosphere, and everywhere
Wafts through these earthly mists and vapours dense
A vital breath of more ethereal air.

They dared not peer down into their own natures,
down into the feverish confusion that filled their
minds with a kind of dense, acrid mist.

They dared not peer down into their own natures,
down into the feverish confusion that filled
their minds with a kind of dense, acrid mist.

தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

A slight daily unconscious luxury is hardly
ever wanting to the dwellers in civilization; like the gentle
air of a genial climate, it is a perpetual minute enjoyment.

To deprive a man of his natural liberty and to deny to
him the ordinary amenities of life is worse than starving the body;
it is starvation of the soul, the dweller in the body.

Two nations between whom there is no intercourse and
no sympathy; who are as ignorant of each other's habits,
thoughts, and feelings, as if they were dwellers
in different zones, or inhabitants
of different planets. The rich and the poor.

Sleep is the sister of death and the dwellers of heaven will not sleep.

No wonder the film industry started in the desert
in California where, like all desert dwellers,
they dream their buildings, rather than design them.

Dwellers on problems don’t fly with God. There’s no loophole.

Happiness, the goal to which we all are striving is reached by endeavoring to make the lives of others happy, and if by renouncing the luxuries of life we can lighten the burdens of others.... surely the simplification of our wants is a thing greatly to be desired! And so, if instead of supposing that we must become hermits and dwellers in caves in order to practice simplicity, we set about simplifying our affairs, each according to his own convictions and opportunity, much good will result and the simple life will at once be established.

Rivers must have been the guides which conducted the footsteps of the first travelers. They are the constant lure, when they flow by our doors, to distant enterprise and adventure, and, by a natural impulse, the dwellers on their banks will at length accompany their currents to the lowlands of the globe, or explore at their invitation the interior of continents.

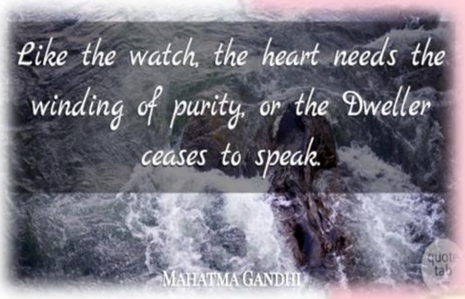

Like the watch, the heart needs the winding of purity, or the Dweller ceases to speak.

MAHATMA GANDHI

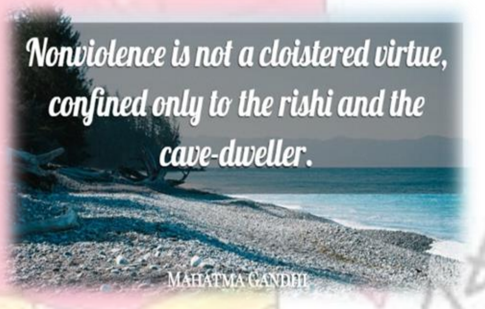

Nonviolence is not a cloistered virtue, confined only to the rishi and the cave-dweller.

MAHATMA GANDHI

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று

GENiUS
BY BiRTH
EViL
BY CHOiCE

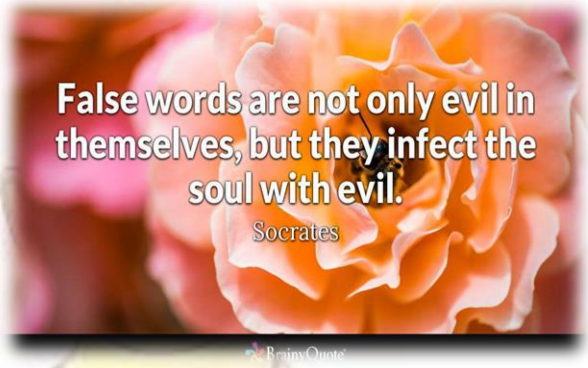
False words are not only evil in themselves, but they infect the soul with evil.
Socrates
BrainyQuote

We must develop and maintain the capacity to forgive. He who is devoid of the power to forgive is devoid of the power to love. There is some good in the worst of us and some evil in the best of us. When we discover this, we are less prone to hate our enemies.

The world is a dangerous place to live; not because of the people who are evil, but because of the people who don't do anything about it.

False words are not only evil in themselves, but they infect the soul with evil.

Cursed is the man who dies, but the evil done by him survives.

The lack of money is the root of all evil.

As human beings we have the most extraordinary capacity for evil. We can perpetrate some of the most horrendous atrocities.

It is best to avoid the beginnings of evil.

I object to violence because when it appears to do good, the good is only temporary; the evil it does is permanent.

Capital as such is not evil; it is its wrong use that is evil. Capital in some form or other will always be needed.

Between two evils, I always like to take the one I've never tried before.

By the fruit the tree is to be known. An evil tree cannot bring forth good fruit.

Men never do evil so completely and cheerfully as when they do it from a religious conviction.

The soul that has conceived one wickedness can nurse no good thereafter.

Not to punish evil is equivalent to authorizing it.

The evil you do to others you may expect in return.

Length of days with an evil heart is only length of misery.

சொல்லற்கு அரியானைச்சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்

There are no unsacred places; there are only
sacred places and desecrated places.

There must be something strangely sacred in salt.
It is in our tears and in the sea.

There is nothing so secular that it cannot be sacred, and
that is one of the deepest messages of the Incarnation.

To the poet, to the philosopher, to the saint, all things are friendly
and sacred, all events profitable, all days holy, all men divine.

Without art, we should have no notion of the sacred;
without science, we should always worship false gods.

Every single person is sacred. Sacred means special, precious,
a treasure of true beauty. That means you.

The clock is the most sacred thing in a hospital.

God is to me that creative force, behind and in the universe,
who manifests Himself as energy, as life, as order, as beauty,
as thought, as conscience, as love.

That deeply emotional conviction of the presence of a
superior reasoning power, which is revealed in the
incomprehensible universe, forms my idea of God.

Your mind cannot possibly understand God.
Your heart already knows.

Imagine that every person in the world is enlightened but you.
They are all your teachers, each doing just the
right things to help you learn perfect patience,
perfect wisdom, perfect compassion.

Each one has to find his peace from within. And peace to
be real must be unaffected by outside circumstances.

There is nothing so much like God in all the universe as silence.

The quieter
you become,
the more
you can hear.

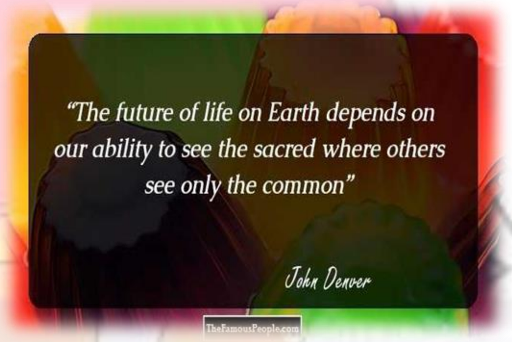

"The future of life on Earth depends on
our ability to see the sacred where others
see only the common"

John Denver

TheFamousPeople.com

சிவ சிவ

சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்

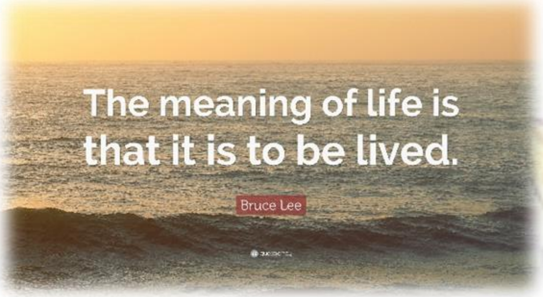

The meaning of life is that it is to be lived.

Bruce Lee

“Love the life you live. Live the life you love.“

FEARLESSMOTIVATION.COM
BOB MARLEY

An abnormal reaction to an abnormal situation is normal behavior.

Without continual growth and progress, such words as improvement, achievement, and success have no meaning.

If particulars are to have meaning, there must be universals.

To live is to suffer, to survive is to find some meaning in the suffering.

And it is very difficult to have a meaningful life without meaningful work.

The least of things with a meaning is worth more in life than the greatest of things without it.

Better the rudest work that tells a story or records a fact, than the richest without meaning.

If I asked for a cup of coffee, someone would search for the double meaning.

Just trust yourself, then you will know how to live.

The only important thing in a book is the meaning that it has for you.

It might be possible that the world itself is without meaning.

The language of Friendship is not words, but meanings.

Half of what I say is meaningless; but I say it so that the another half may reach you.

Death must exist for life to have meaning.

Words can be meaningless. If they are used in such a way that no sharp conclusions can be drawn.

Death is our constant companion, and it is death that gives each person's life its true meaning.

We know the meaning so long as no one asks us to define it.

செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன்அடிக்கீழ்ப்

Happiness lives in every corner of your home and if you are homeless,
it lives under the leaves of trees, hiding beneath the sky's cloudiness.
All you need to do is to find it with patience.

Do not bite at the bait of pleasure, till you know there is no hook beneath it.

Be as a bird perched on a frail branch that she feels bending beneath her,
still she sings away all the same, knowing she has wings.

There are no secrets in life; just hidden truths that lie beneath the surface.

All art is at once surface and symbol. Those who go
beneath the surface do so at their peril.

I'm interested in psychic phenomena, I'm interested in things
that are happening invisibly beneath the surface.

The tyrant grinds down his slaves and they don't turn against him,
they crush those beneath them.

Names, once they are in common use, quickly become
mere sounds, their etymology being buried, like so many
of the earth's marvels, beneath the dust of habit.

Don't be fooled. Looks can be deceptive. Like every working mother,
I'm paddling away like a duck beneath the water.

Yet, much of what lies beneath the ocean's surface
remains a mystery, and our nation continues to rely
on a confused, antiquated system of ocean governance.

Any group has a sense of who it is and what is values,
but this sense often remains beneath the surface. A wise leader
can discern these unspoken beliefs and articulate them.

Be willing to face life squarely and get down beneath the surface
of life where the verities and realities are to be found.

The thin and precarious crust of decency is all that separates any
civilization, however impressive, from the hell of anarchy or systematic
tyranny which lie in wait beneath the surface.

Whether it is photography, assemblage art or filmmaking,
my work is to see beneath the surface.

I prefer neurotic people. I like to hear rumblings beneath the surface.

I don't dig beneath the surface for things that
don't appear before my own eyes.

சிவ சிவ

பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

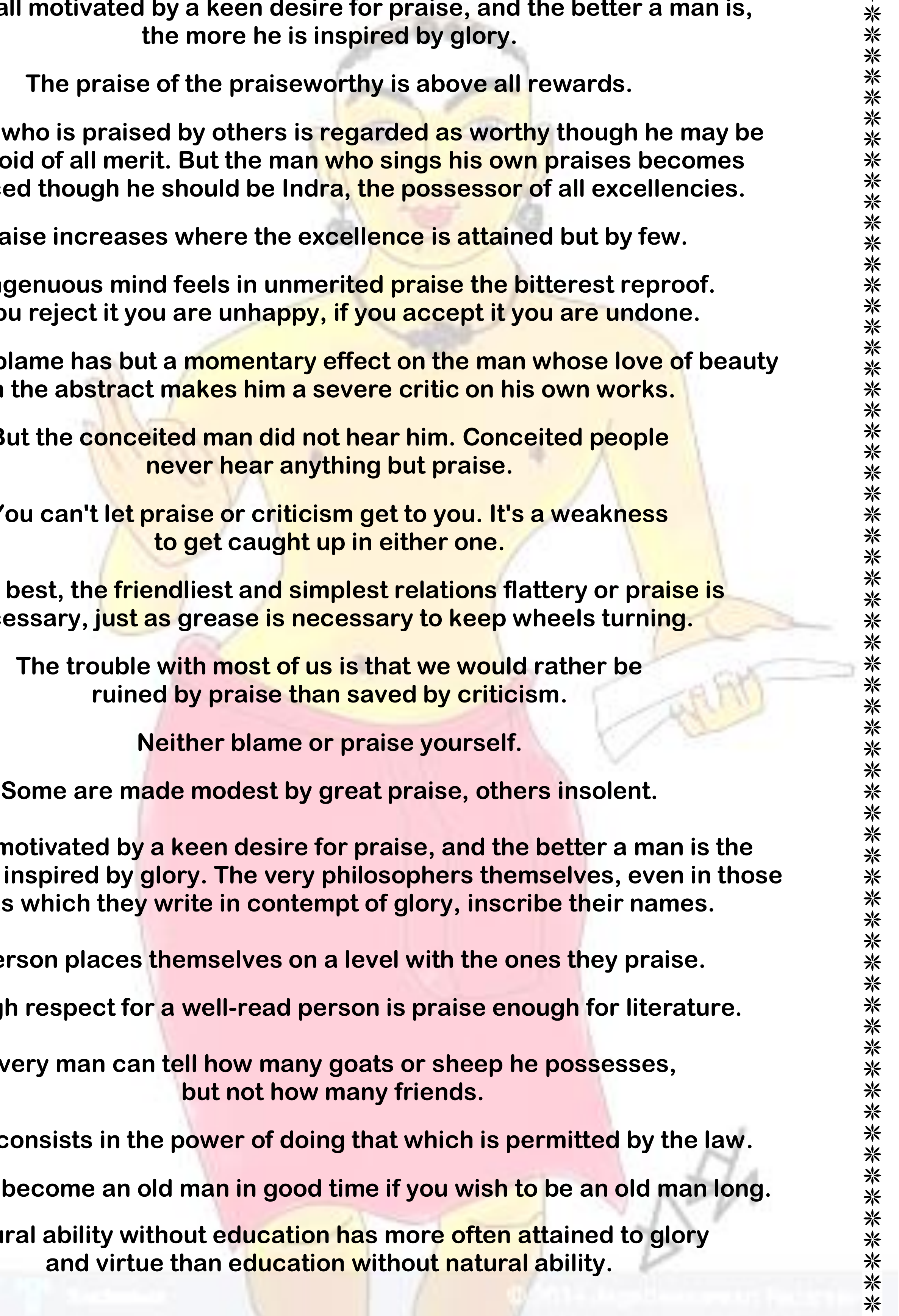

We are all motivated by a keen desire for praise, and the better a man is,
the more he is inspired by glory.

The praise of the praiseworthy is above all rewards.

The man who is praised by others is regarded as worthy though he may be
really void of all merit. But the man who sings his own praises becomes
disgraced though he should be Indra, the possessor of all excellencies.

Praise increases where the excellence is attained but by few.

An ingenuous mind feels in unmerited praise the bitterest reproof.
If you reject it you are unhappy, if you accept it you are undone.

Praise or blame has but a momentary effect on the man whose love of beauty
in the abstract makes him a severe critic on his own works.

But the conceited man did not hear him. Conceited people
never hear anything but praise.

You can't let praise or criticism get to you. It's a weakness
to get caught up in either one.

In the best, the friendliest and simplest relations flattery or praise is
necessary, just as grease is necessary to keep wheels turning.

The trouble with most of us is that we would rather be
ruined by praise than saved by criticism.

Neither blame or praise yourself.

Some are made modest by great praise, others insolent.

We are motivated by a keen desire for praise, and the better a man is the
more he is inspired by glory. The very philosophers themselves, even in those
books which they write in contempt of glory, inscribe their names.

A person places themselves on a level with the ones they praise.

Our high respect for a well-read person is praise enough for literature.

Every man can tell how many goats or sheep he possesses,
but not how many friends.

Liberty consists in the power of doing that which is permitted by the law.

You must become an old man in good time if you wish to be an old man long.

Natural ability without education has more often attained to glory
and virtue than education without natural ability.

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

உ. கீர்த்தித் திருவகவல்

சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை

வேறு வேறு உருவும், வேறு வேறு இயற்கையும்,
நூறு நூறு ஆயிரம் இயல்பினது ஆகி,
ஏறு உடை ஈசன், இப் புவனியை உய்ய,
கூறு உடை மங்கையும் தானும் வந்தருளி, >> 23-26

இறைவன் அடியார்க்கு அருளும்பொருட்டுப் பல்வேறு வடிவங்கள் எடுக்கிறான் என்பதும், அவை யாவும் கருணையே வடிவமாம் என்பதும் விளங்குகின்றன. "மூன்றாம் நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே" என்ற சிவஞானசித்தியார் திருவாக்கும் இதனையே உறுதிப்படுத்துகிறது. அவ்வண்ணம் அருளுவதும் இறைவியோடு கூடினபோதுதான் நன்கு வெளிப்படுகிறது என்பது, "ஈசன் இப்புவனியை உய்யக் கூறுபடை மங்கையும் தானும் வந்தருளி" என்பதனால் விளங்குகிறது. இறைவன் வேறு, திருவருள் வேறு என்பது இல்லை, இரண்டும் ஒன்றே என்பதைக் காட்டக் "கூறுடை மங்கையும் தானும்" என்றார். "உய்ய" என்னும் தன்வினை, பிறவினைப்பொருள் தந்து நின்றது.

Assuming diverse forms, and diverse habitudes,
As hundreds of hundreds of thousands of natures,
I Can, Lord of the bull, that the world might be saved,
He and the Lady, His partner, - came in grace. >> 23-26

அந்தம் இல் பெருமை அழல் உருக் கரந்து,
சுந்தர வேடத்து ஒரு முதல் உருவு கொண்டு,
இந்திர ஞாலம் போல வந்தருளி,
எவெவர் தன்மையும் தன்வயின் படுத்து,
தானே ஆகிய தயாபரன், எம் இறை,
சந்திரதீபத்து, சாத்திரன் ஆகி,
அந்தரத்து இழிந்து வந்து, அழகு அமர் பாலையுள்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்து, இருந்தருளியும்; >> 92-99

ஜால வித்தை காட்டுபவன் மக்களை மயக்கும் பொருட்டு ஓர் உருவத்தைக் காட்டி மயக்கி, பின்னர் அவ்வுருவத்தை மறைத்து விடுகிறான். அது போன்று, இறைவன் உயிர்களுக்கு அருளும்பொருட்டு ஓர் உருவத்தைக் காட்டியருளிப் பின்னர் அவ்வுருவத்தை மறைத்துவிடுகிறான். இந்நிலையைக் காட்டுவார், "இந்திரஞாலம் போல வந்தருளி" என்றார். இங்கே, 'ஒரு முதல் உருவு' என்றது குரு வடிவம். அக்குரு வடிவம் அவனது இயற்கை வடிவத்தை மறைத்து வந்தது ஆகையால், 'அந்தம் இல் பெருமை அழல் உருக்கரந்து' என்றார்.

இனி, இறைவன் உயிர்தோறும் கலந்து அவற்றை இயங்கச் செய்ததும், அங்ஙனம் இயங்கும் போதும் அவை இறைவன் ஏவல் வழியன்றி இயங்க மாட்டா என்பதையும் விளக்க, "எவ்வெவர் தன்மையும் தன்வயிற்படுத்து" என்றார். அங்ஙனம் எல்லா உயிரோடும் கலந்து ஒன்றாய் இருந்தும், இறைவன் இயல்பு வேறாய் உள்ளது என்பதை விளக்குவார், "தானேயாகிய எம்மிறை" என்றார்.

Concealing His endless greatness in form of fire,
In beauteous disguise the only primal One assumed a form,
In magic splendour came in grace,
Took each one's nature into Himself,
Being the infinite Lord of grace, our king,-
Became a Sage as moonlight bright.
Thro' upper air descending to the beauteous LAND
He came in fairest form and filled with grace, >> 92-99

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

3.திருவண்டப் பகுதி

சிவனது தூல சூட்சுமத்தை வியந்தது

முழுவதும்
படைப்போன் படைக்கும் பழையோன்; படைத்தவை
காப்போன் காக்கும் கடவுள்; காப்பவை
கரப்போன்; கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவுள்; திருத்தகும் >> 13-16

பிரமன் திருமால் முதலிய கடவுளர்க்கு முறையே படைக்கும் ஆற்றலையும் காக்கும் ஆற்றலையும் அளித்து, அழிக்கும் ஆற்றலை இறைவன் தானே கொண்டனன். உலகத்தை எவன் அழிக்கிறானோ, அவன் தான் மீளவும் உற்பத்தியைச் செய்ய முடியும். ஆகையால், எல்லாவற்றையும் செய்பவன் சிவபெருமானே என்பது விளங்குகிறது. இதுபற்றியே, ‘படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை, காப்போற் காக்கும் கடவுள்’ என்றார். இவ்வளவு செயல் புரிந்தும் தான் விகாரமின்றி இருக்கிறான் என்பார். ‘கரப்பவை கருதாக் கருத்துடைக் கடவுள்’ என்றார்.

He is the Ancient One, Who creates the Creator of all;
He is the God, Who preserves the Preserver of things created;
He is the God, Who destroys the Destroyer;
But, thinking without thought, regards the things destroyed. >> 13-16

அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க!
மருவி எப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க!
நூல் உணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க!
மேலொடு, கீழாய், விரிந்தோன் காண்க!
அந்தமும், ஆதியும், அகன்றோன் காண்க!
பந்தமும், வீடும், படைப்போன் காண்க!
நிற்பதும், செல்வதும், ஆனோன் காண்க!
கற்பமும், இறுதியும், கண்டோன் காண்க!
யாவரும் பெற உறும் ஈசன் காண்க!
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க! >> 47-56

இறைவனைவிட அரிய பொருள் வேறு இல்லையென்பார், ‘அரியதில் அரிய அரியோன்’ என்று மும்முறை அடுக்கிக் கூறினார். ஆனால், கருணை காரணமாக எல்லாப் பொருளோடும் கலந்து நடத்துகின்றானாதலின், ‘மருவி எப்பொருளும் வளர்ப்போன்’ என்றார். இறைவன், நூல்களை ஆராயும் ஆராய்ச்சி அறிவால் அறியப்படாது, அனுபவத்திலே அறியப்படுபவன் ஆதலின், ‘நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன்’ என்றார்.

உயிர்களைப் பாசப்பற்று உடைய காலத்தில் பிறப்பு இறப்புகளில் செலுத்துதல் பந்தமும், அப்பற்று நீங்குவதற்கு உரிய பக்குவ காலத்தில் ஞானம் வாயிலாக வீடு அடையச் செய்தல் வீடும் ஆகையால், ‘பந்தமும் வீடும் படைப்போன்’ என்றார். இறைவன், எல்லாரையும் ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருணையே வடிவினன் ஆகையால், ‘யாவரும் பெற உறும் ஈசன்’ என்றார். தேவர்களும் அறியவொண்ணாததால் ‘தேவரும் அறியாச் சிவனே’ என்று கூறுகிறார்.

See Him, the Precious One, rarest of all that's rare!
See, mingling with all beings, each one He cherishes !
See Him, the Subtile One, Whom science fails to see !
See Him, above, below, He spreads !
See the beginning and the ending He transcends !
See, the 'bond' and 'loosing' He ordains !
See, He is That that stands, and That that goes !
See, He discerns the aeon and its end !
See Him, the Lord Whom all may gain !
See, Civan Whom the gods know not ! >> 47-56

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

4.போற்றித் திருவகவல்

சகத்தின் உற்பத்தி

முன் பின் ஆகி, முனியாது, அத் திசை
என்பு நைந்து உருகி, நெக்கு நெக்கு ஏங்கி,
அன்பு எனும் ஆறு கரை அது புரள,
நன் புலன் ஒன்றி, `நாத' என்று அரற்றி, >> 79-82

முன்பின்னும் நீங்காது நின்று, அந்தத் திசை நோக்கி நினைந்து, எலும்பு மெலிவுற்று உருக, மிகக் கனிவுற்று இரங்கி, பத்தியென்னும் நதியானது, கரை புரண்டு ஓட, நல்ல புலனறிவு ஒருமைப்பட்டு, நாதனே என்று கூவி அழைத்தல்.

Before, behind, at every point, to it I clung.
My inmost self in strong desire dissolved, I yearned;
Love's river overflowed its banks;
My senses all in Him were centred; 'Lord !' I cried. >> 79-82

~~~~~

படைப்பாய், காப்பாய், துடைப்பாய், போற்றி!
இடரைக் களையும் எந்தாய், போற்றி! >> 100-101

பிரபஞ்த்தின் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம் ஆகிய முத்தொழிலைச் செய்பவனே உனக்கு வணக்கம். உயிர்களுக்கு உண்டாகும் இடுக்கண்களை அகற்றும் எந்தையே போற்றி.

Thou dost create, Thou dost preserve, Thou dost destroy !
Father, who dost remove all griefs, I praise ! >> 100-101
~~~~~

முத்தா போற்றி! முதல்வா, போற்றி!
அத்தா, போற்றி! அரனே, போற்றி! **>> 122-123**

ஆன்மாக்கள் இயல்பாகவே பாசத்தில் கட்டுப் பட்டவை; இறைவன் இவ்வாறன்றி இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீக்கியவன்; அதனால், "முத்தா" என்றார். எல்லா வற்றிற்கும் முதல்வன் தனக்கு ஒரு முதல்வனில்லான் ஆதலின், முதல்வா என்றார். அதுவே தன் வயத்தனாதல் தன்மையாம், முத்தனாயிருப்பதால் முதல்வனாகவும், முதல்வனாய் இருப்பதால் அத்தனாகவும், அத்தனாக இருப்பதால் அரனாகவும் இருக்கின்றான் என்பதாம்.

O free from bonds,praisc ! First One,praise !
Father,praise ! Haran,praise ! >> 122-123

~~~~~

பராய்த்துறை மேவிய பரனே, போற்றி!
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே, போற்றி! **<< 153-154**

திருப்பராய்த்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெரியோய் போற்றி.
திருச்சிராப்பள்ளியில் திகழும் தலைவா போற்றி.

Who dwell'st supreme in Perun-turrai,-praise!
Civan Who dwell'st in Sira-palli,-praise ! >> 153-154

~~~~~

தென் நாடு உடைய சிவனே, போற்றி!
எந் நாட்டவர்க்கும் இறைவா, போற்றி! **>> 164-165**

சிவாலயங்கள் தென்னாட்டிலேயே சிறப்புற்று விளங்குதலால் "தென்னாடுடைய சிவன்" என்றும், பிற நாட்டில் பல தெய்வங்களாகப் பலவாறு வழிபடப்படுவதால், "எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா" என்றும் கூறினார்.

Civan, Lord of the southern land, praise !
King of our country folk,-praise ! >> 164-165

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

5. திருச்சதகம்

பக்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

1 மெய்யுணர்தல்

பவன், எம்பிரான், பனி மா மதிக்
கண்ணி, விண்ணோர் பெருமான்,
சிவன், எம்பிரான், என்னை ஆண்டு
கொண்டான், என் சிறுமை கண்டும்;
அவன் எம்பிரான் என்ன, நான்
அடியேன் என்ன, இப் பரிசே
புவன், எம்பிரான்! தெரியும்
பரிசு ஆவது இயம்புகவே. >> 9

உலகத் தோற்றத்துக்கு இடமானவன் என்றதால் 'பவன்' என்றார். சரணம் என்றடைந்த சந்திரனுக்கு அஞ்சேல் என்று அருளி முடிமீது இடங்கொடுத்து இரங்கங் காட்டினமையைக் காட்ட 'பனிமாமதிக் கண்ணி விண்ணோர் பெருமான்' என்றார். எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பத்தைச் செய்கின்றான் ஆகையால், 'சிவன் எம்பிரான்' என்றார்.

உலகத்தைத் தோற்றியும், உயிர்களுக்குரிய துன்பத்தைப் போக்கியும், அவைகளுக்கு இன்பத்தைக் கொடுத்தும் அருள்புரிகின்ற தன்மைகளை உடையனாதலால், சிற்றறிவும் சிறு செயலுமுடைய உயிராகிய தம்மையும் ஆண்டுகொண்டருளினான் இறைவன் என்பார், 'ஆண்டுகொண்டான் என் சிறுமை கண்டும்' என்றார். ஆட்கொண்டமையால் ஆண்டான் என்றும், ஆட்பட்டமையால் அடிமையென்றும் கூறப்படும் ஆண்டான் அடிமைத் திறம் தோன்ற 'அவன் எம்பிரான் நான் அடியேன்' என்ற உண்மையும் கூறினார். தம்மை ஆட்கொண்டமையால் வள்ளல் என்ற கருத்துப்படப் பின்னரும் 'எம்பிரான்' என்றார். இறைவனுக்கும் உயிர்களுக்குமுரிய ஆண்டான் அடிமை முறைபற்றி அவனது அருள் திறத்தை உலகவர் எடுத்துக் கூற வேண்டும் என்பார், 'எம்பிரான் தெரியும் பரிசாவது இயம்புகவே' என்றார். 'புவனம்' என்பது கடைகுறைந்து 'புவன்' என நின்றது.

Bhavan's our Lord, Whose garland is the cool vast moon, of heavenly one
The Prince. Civan's our Lord,Who made me His, my meanness though He saw
Our Lord Supreme is He, and I, His lowly servant, thus declare !
That earth may know, sound out that Bhuvan is our Lord ! >> 9

2 அறிவுறுத்தல்

நாடகத்தால் உன் அடியார்போல் நடித்து, நான் நடுவே
வீடு அகத்தே புகுந்திடுவான், மிகப் பெரிதும் விரைகின்றேன்;
ஆடகச் சீர் மணிக் குன்றே! இடை அறா அன்பு உனக்கும் என்
ஊடு அகத்தே நின்று, உருகத் தந்தருள்; எம் உடையானே! >> 11

நாடகத்தில் நடிப்பவர்களது நடிப்புகள் அவர்களது மனத்தோடு பொருந்தாது இருப்பதை உலகியலிற் காணலாம்; அது போல, இறை இயலில் அடியார்கள் போல நடிக்கின்ற என் செயல்கள் என் மனத்தோடு பொருந்தா திருக்கின்றன என்பார், ‘நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து’ என்றார். உண்மையன்பு இல்லையென்றபடி, ஆனால், அடியார் பெறும் உண்மையான பயனைமட்டும் விரும்புகின்றேன் என்பார். ‘வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப் பெரிதும் விரைகின்றேன்’ என்றார். எனினும், இறைவன் தம்மை உடையனாதலால், இறைவனையடைதற்குரிய அன்பையருளி நெஞ்சத்தை உருகச்செய்தல் அவன் கடமை என்பார், ‘நின்றுருகத் தந்தருள் எம் உடையானே’ என்றார். ஆடகம், நால்வகைப் பொன்னில் ஒன்று. உனக்கு என்றதிலுள்ள நான்கனுருபை ஏழனுருபாக மாற்றிப் பொருள் கொள்க.

இதனால், இறைவன்பாற்கொள்ளுகின்ற அன்பையும் அவனையே வேண்டிப் பெறுதல் வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது

'Midmost of Thy devoted ones, like them in mystic dance to move;
Within Thy home above to gain wished entrance, lo, I eager haste !
O golden-glorious Hill of gems ! Give grace, that ceaseless love to Thee.
Our Master, in my heart of hearts, melting my very soul, may 'bide. >> **11**

வான் ஆகி, மண் ஆகி, வளி ஆகி, ஒளி ஆகி,
ஊன் ஆகி, உயிர் ஆகி, உண்மையும் ஆய், இன்மையும் ஆய்,
கோன் ஆகி, யான், எனது என்று அவர்அவரைக் கூத்தாட்டு
வான் ஆகி, நின்றாயை என் சொல்லி வாழ்த்துவனே! >> 15

ஐம்பெரும் பூதங்களும் ஞாயிறு திங்களும் உயிரும் ஆகிய எட்டும் இறைவனுக்கு உடல் என்பர். இதனை, ‘இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி இயமானனாய் எறியுங் காற்றுமாகி, அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி ஆகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாகி’ என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்காலும் அறியலாம். எல்லாவற்றுக்கும் இறைவனே முதல்வனாய் இருக்கின்றான் என்பார், ‘கோனாகி’ என்றார். இறைவன் இயக்கவே உயிர்கள் இயங்குகின்றன என்ற உண்மையைக் கூற, ‘அவரவரைக் கூத்தாட்டுவனாகி’ என்றார். யான் என்பது அகப்பற்று; எனது என்பது புறப்பற்று. வியாபகப் பொருளான இறைவனை வியாப்பியப் பொருளாய் அடங்கியிருக்கும் உயிர் எவ்வாறு புகழவியலும் என்பார், ‘என் சொல்லி வாழ்த்துவேன்’ என்றார்.

இதனால், இறைவன் உலகத்தோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்திருக்கும் நிலை கூறப்பட்டது.

Thou art the Heaven; Thou art the Earth; Thou art the Wind;Thou art the Light!
The Body Thou; the Soul art Thou; Existence, Non-existence Thou;
Thou art the King; these puppets all Thou dost make move, dwelling within
That each one says: ' Myself and mine. 'What shall I say? How render PRAISE >> 15

3 சுட்டறுத்தல்

கேட்டு ஆரும் அறியாதான்; கேடு ஒன்று இல்லான்;
கிளை இலான்; கேளாதே எல்லாம் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப, ஞாலத்துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசு இட்டு, நாயினேற்கே
காட்டாதன எல்லாம் காட்டி, பின்னும்
கேளாதன எல்லாம் கேட்பித்து, என்னை
மீட்டேயும் பிறவாமல் காத்து, ஆட்கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே! >> 28

இறைவன் தானே தன் வடிவமும் நிறமும் வண்ணமும் உணர்த்தினாலன்றி 'இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன்' என்று பிறர்பால் கேட்டு அறியப்படாதவன் என்பார், 'கேட்டாரும் அறியாதான்' என்றார். தனக்கு ஒரு கேடு இல்லாதவனே பிறரது கேட்டினைத் தவிர்த்தல் கூடுமாதலின், 'கேடொன்றில்லான்' என்றார். இறைவன் பிறப்பில்லாதவன் என்பதை விளக்க, 'கிளையிலான்' என்றார்; 'தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன், காணேடி' என்று பின்னரும் கூறுவார்.'கேளாதே எல்லாங் கேட்டான்' என்பதற்குப் பிறர் கூறக் கேட்காது தானே அறிபவன் என்றும் பொருள் கூறலாம். தம்முடைய சிறுமையையும் இறைவனது பெருமையையும் காட்ட, நாய்க்குத் தவிசிடுதலைக் குறிப்பிட்டார். திருப்பெருந்துறையில் குருவாய் எழுந்தருளி வந்து முப்பொருளுண்மைகளைத் தமக்கு விளக்கினமையைக் கூறுவார், 'காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னும் கேளாதன வெல்லாங் கேட்பித்து' என்றார்.

ஞானம் உண்டான பின்னரே பிறவியறுமாதலின், 'பிறவா மற்காத்தாண்டான்' என்றார். காட்டாதன காட்டுதலும் கேளாதன கேட்பித்தலும் மாயவித்தையாதலின், 'எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சைதானே' என்றார்.

இதனால், இறைவன் அருளினாலன்றிச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்பதரிது என்பது கூறப்பட்டது.

Him none by hearing know; He knoweth no decay;
He hath no kin; naught asking, heareth all !
While people of the land beheld, here on this earth
to me, a cur, He gave a royal seat;
To me, a dog, all things not shown before, He showed;
all things not heard before, He caused to hear;
And guarding me from future ' birth,' He made me His.
Such is the wondrous work our Lord hath wrought for me >> 28

4 ஆத்ம சுத்தி

புகுவது ஆவதும்; போதரவு இல்லதும்;
பொன் நகர் புகப் போதற்கு
உகுவது ஆவதும்; எந்தை, எம்பிரான்,
என்னை ஆண்டவன் கழற்கு அன்பு
நெகுவது ஆவதும்; நித்தலும் அமுதொடு,
தேனொடு, பால், கட்டி,
மிகுவது ஆவதும்; இன்று எனின், மற்று இதற்கு
என் செய்கேன் வினையேனே? >> **36**

தேவலோகம் முதலியவற்றுக்குச் சென்றால் மீளவும் பிறப்பு உண்டு. சிவலோகம் சென்றால் பிறப்பு இல்லை; ஆதலின், புகத்தக்கது சிவலோகமே என்பார், 'புகுவதாவது' என்றார். போதரவு - மீளுதல். உகுவது - பற்றுகள் கழன்று ஒழிவது. அமுதம் முதலியவற்றுள் ஒன்றும் பேரின்பத்திற்கு நிகராகாது என்பார், 'அமுதொடு தேனோடு பால் கட்டி மிகுவது' எனப் பலவற்றையும் சேர்த்துக் கூறினார். உகுவது முதலிய மூன்றும் இல்லை என்று தம் நிலையை நொந்துகொள்வார் 'என் செய்கேன் வினையேனே' என்றார்.

இதனால், இறைவன் திருவடி மலருக்கு அன்பு செய்தற்கும், அம்மலரிலுள்ள தேனை உண்டு இன்பம் அனுபவித்தற்கும் தவம் செய்திருக்க வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

If 'tis not given to pass the golden gate,-where all may entrance find,
And whence none e'er departs;-nor yet to melt in love before the foot
Of Him, my Sire, my Lord;-if there to me abound no more
Ambrosia, every honied sweet;-a sinful man, what can I do for this ? >> 36

5 கைம்மாறு கொடுத்தல்

எந்தை, யாய், எம்பிரான்; மற்றும் யாவர்க்கும்
தந்தை, தாய், தம்பிரான்; தனக்கு அஃது இலான்;
முந்தி என்னுள் புகுந்தனன் யாவரும்
சிந்தையாலும் அறிவு அரும் செல்வனே. >> 47

பிறப்பு இறப்பு உடையவர்கள் மக்கள் தேவர் முதலியோர்; ஆதலின், இறைவன் உயிர்களுக்குத் தந்தை தாய் தலைவனாய் உள்ளான் என்பார், 'யாவர்க்கும் தந்தை தாய் தம்பிரான் என்றார். ஆனால், இறைவனுக்குப் பிறப்பு இறப்பு இல்லையாதலின், 'தனக்கு அஃதிலான்' என்றார். சிந்தையாலும் என்றமையால் வாக்கு, காயங்களினாலும் தொடர முடியாதவன் என்பது பெறப்பட்டது.

இறைவன் தம் நெஞ்சத்தில் புகுந்தருளியது அவனது கருணையினாலேதான் என்பார், 'முந்தி என்னுள் புகுந்தனன்' என்றார்.

இதனால், இறைவன் உயிர்களுக்குத் தந்தை தாய் தலைவனாயிருந்து அருள் புரிகிறான் என்பது கூறப்பட்டது.

Father and Mother, Lord ! To all besides.
Sire, Mother, Lord: to Him all these are not !
Erewhile within my inmost soul He entered,
Whom none by thought can know, the Ever-blissful One ! >> 47

6 அனுபோக சுத்தி

செய்வது அறியாச் சிறு நாயேன்,
செம் பொன் பாத மலர் காணாப்
பொய்யர் பெறும் பேறு அத்தனையும்
பெறுதற்கு உரியேன்; பொய் இலா
மெய்யர் வெறி ஆர் மலர்ப் பாதம்
மேவக் கண்டும், கேட்டிருந்தும்,
பொய்யனேன் நான் உண்டு, உடுத்து, இங்கு
இருப்பது ஆனேன்: போர் ஏறே! >> 52

'அருள் ஆசானோடு வந்த அடியார் உலகப்பற்றை விட்டவராதலின் அவன் அடி சேர்ந்தார்' என்பார், 'பொய்யிலா மெய்யர் வெறிஆர் மலர்ப்பாதம் மேவக் கண்டும்,' என்றார். 'ஆனால், நான் உலகப்பற்றை உடையவன்' என்பார், 'பொய்யனேன் நான் உண்டுடுத்திங் கிருப்பதானேன்' என்றார். இறைவன் பற்றைப் பற்றாது உலகப்பற்றைப் பற்றியிருப்பதால், தம்மைச் 'செய்வதறியாச் சிறு நாயேன்' என்று இழித்துக் கூறிக் கொண்டார். உலகப் பற்றினால் விளைவது துன்பந்தான் ஆகையால், 'பொய்யர் பெறும் பேறத்தனையும் பெறுதற்குரியேன்' என்றார்.

இதனால், உலகப்பற்று உள்ளவரைத் துன்பந்தான் மிகும் என்று உணர்ந்து இறைவனது தாளினைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Mean cur, that knew not what to do, I gave myself to gain those things
That false ones gain, who ne'er have seen Thy flowery Feet of ruddy gold.
I saw and heard that Thy true saints set free from lies, had gained Thy fragrant Foot;
Yet I,-false one,-O Warrior strong ! still eat, am clothed, and here abide. >> 52

7 காருண்யத்திரங்கல்

போற்றி! ஓம் நமச்சிவாய! புயங்கனே, மயங்குகின்றேன்;
போற்றி! ஓம் நமச்சிவாய! புகல் இடம் பிறிது ஒன்று இல்லை;
போற்றி! ஓம் நமச்சிவாய! புறம் எனைப் போக்கல், கண்டாய்;
போற்றி! ஓம் நமச்சிவாய! சய! சய! போற்றி! போற்றி! >> 62

திருவைந்தெழுத்தின் விளக்கம் சிவபுராண உரையில் கூறப்பட்டது. சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறுதற்கு அவனைப் பல முறையும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தால் துதித்து விண்ணப்பித்தல் வேண்டுமாதலின், தமது விண்ணப்பத் தொடரின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடங்களிலும் அதனைப் பல முறையும் கூறி விண்ணப்பித்தார்.

உலக மாயையை நீக்கியருளுபவன் இறைவன் ஆதலால், அதனைத் தமக்கு நீக்க வேண்டும் என்பதற்கு, 'மயங்குகின்றேன்' என்றும், உயிர்களுக்கு இறைவனைத் தவிர வேறு புகலிடம் ஒன்றும் இல்லாமையால், 'புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை, புறம் எனைப் போக்கல்' என்றும் கூறினார். இறைவன் திருவருள் வெற்றி பெறுவதை வேண்டுவதே அவன் அடியவர்களது செயல் ஆதலால், 'சயசய' என்று வாழ்த்தினார். கண்டாய் - முன்னிலை அசை.

இதனால், திருவைந்தெழுத்தின் வாச்சியப் பொருளான இறைவனே உயிர்களுக்கு மயக்கத்தைத் தவிர்த்துப் புகலிடம் தர வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

All hail ! Na ma-ci va ya ! Buyangan ! My senses fail !
All hail ! Na ma ci-va-ya ! Other refuge is there none !
All hail ! Na-ma-ci-va-ya ! Send me not forth from Thee !
All hail! Na-ma-ci-va-ya! Triumph, triumph, Hail! >> 62

8 ஆனந்தத்தழுந்தல்

புணர்ப்பது ஒக்க, எந்தை! என்னை
ஆண்டு, பூண நோக்கினாய்;
புணர்ப்பது அன்று இது என்ற போது,
நின்னொடு என்னொடு, என் இது ஆம்?
புணர்ப்பது ஆக, அன்று இது ஆக,
அன்பு நின் கழல்கணே
புணர்ப்பது ஆக, அம் கணாள,
புங்கம் ஆன போகமே! >> 71

இறைவன் ஞானாசிரியனாய் வந்து அடிகளை ஆட்கொண்டருளிய காலத்தில் அவரைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதே அவனுடைய திருவுள்ளம் என்பது அடிகள் கருத்து. அது, 'உடையான் அடிநாயேனைத் தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப்பன்று' (திருச்சதகம் 37) என்று முன்னர் அவர் அருளிச்செய்திருப்பதால் விளங்கும். எனவே, அதனையே இங்கு, 'புணர்ப்ப தொக்க எந்தை என்னை ஆண்டு பூண நோக்கினாய்' என்றார்.

இறைவனது திருவுள்ளம் அத்தகையதாயினும் தமது வினையே அதனை இடை நின்று தடுத்தது என்று அடிகள் கருதுகின்றார். அதனையும், அத்திருப்பாடலின் முதலிலே, 'வினை என்போல் உடையார் பிறர் ஆர்?' என்று அருளிய குறிப்பினால் உணர்கின்றோம். ஆகவே, அதனையே இங்கும் 'புணர்ப்பதன்றி தென்றபோது நின்னொடென்னொ டென்னிதாம்' என்று அருளினார் என்க.

முன்னைத் தவமுதிர்ச்சியால் இறைவனது திருவடியிலே அன்பு நிகழப்பெற்றவர்க்கு, வினையால் வரும் தடைகள் இருப்பினும் அவை ஒன்றும் செய்யா என்பார், 'புணர்ப்பதாக அன்றிதாக' என்றார்.

இறைவனுடைய திருவடிக்கண் உண்டாகின்ற அன்பு ஒன்றே ஆங்கு அளவின்றி விளையும் உயர்ந்த சிவானந்தம் தரவல்லது எனவும், அந்த அன்பு ஒன்று மட்டும் தமக்கு நீங்காது இருந்தால் அது போதும் எனவும் கூறுவார், 'அன்பு நின்கழற்கணே புங்கமான போகம் புணர்ப்பதாக' என்றார். உலக இன்பமும் 'போகம்' எனப்படுதலால், சிவபோகத்தைத் தெளிவாக விளக்குதற்கு, 'புங்கமான போகம்' என்றார்.

'நின்கழற்கண்' என்பதை இடைநிலைத் தீவகமாக முன்னும் பின்னும் கூட்டியும், 'கழற்கணே' என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தைப் பிரித்து, 'அன்பு' என்பதனோடு இயைத்தும் பொருள் கொள்க.

இதனால், சிவானந்தமாகிய சாத்தியத்திற்குள் சிவத்தினிடத்து உண்டாகின்ற அன்பே சிறந்த சாதனம் என்பது கூறப்பட்டது.

Sire, as IN UNION strict, Thou mad'st me Thine; on me didst look, didst draw me near;
And when it seemed I ne'er could be with Thee made one,-when naught of Thine was mine,-
And naught of mine was Thine,-me to Thy Feet Thy love
In mystic union joined, Lord of the heavenly land !-'Tis height of BLESSEDNESS. >> 71

9 ஆனந்த பரவசம்

யானே பொய்; என் நெஞ்சும் பொய்; என் அன்பும் பொய்;
ஆனால், வினையேன் அழுதால், உன்னைப் பெறலாமே?
தேனே, அமுதே, கரும்பின் தெளிவே, தித்திக்கும்
மானே, அருளாய் அடியேன் உனை வந்து உறுமாறே. >> 90

இறைவனிடத்தில் உண்மையான அன்பு இல்லாது அவனை அடைய விரும்பினால் அது கை கூடாது என்பார், 'அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே' என்றார். ஏகாரம் எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தது. இனி, ஏகாரத்தை அசைநிலை அல்லது தேற்றமாகக் கொண்டு, அழுதால் பெறுதல் கூடும் என்றும் பொருள் கூறுவர். அவர்கள் அழுதல் என்பதற்குப் பொய் அன்பு நீங்கி மெய் அன்பு பெற்று மனம் கசிந்து உருகுதல் என்பது கருத்தாகக் கொள்வர்.

இதனால் உண்மையன்பே இறைவனை அடைவிக்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

All FALSE am I; FALSE is my heart; and FALSE my love; yet, if he weep,
May not Thy sinful servant Thee, Thou Soul's Ambrosial sweetness, gain ?
Lord of all honied gladness pure, in grace unto Thy servant teach
The way that he may come to Thee ! >> 90

10 ஆனந்தாதீதம்

பாட வேண்டும் நான்; போற்றி! நின்னையே
பாடி, நைந்து நைந்து உருகி, நெக்கு நெக்கு,
ஆட வேண்டும் நான்; போற்றி! அம்பலத்து
ஆடும் நின் கழல் போது, நாயினேன்
கூட வேண்டும் நான்; போற்றி! இப் புழுக்
கூடு நீக்கு எனை; போற்றி! பொய் எலாம்
வீட வேண்டும் நான்; போற்றி! வீடு தந்து
அருளு; போற்றி! நின் மெய்யர் மெய்யனே! >> 100

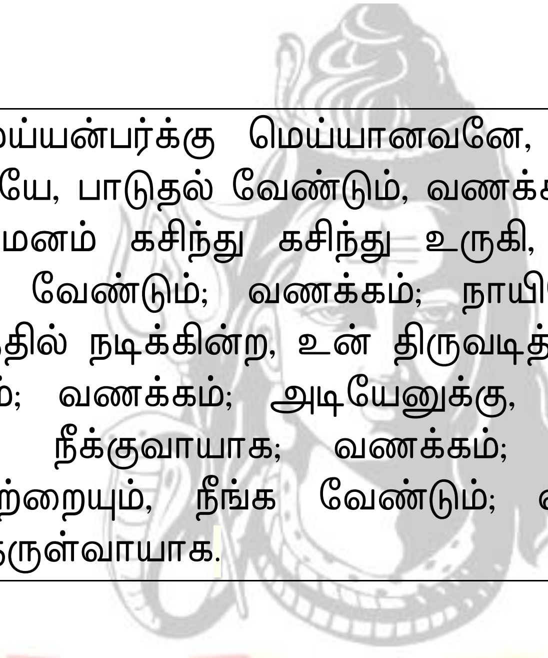

உன் மெய்யன்பர்க்கு மெய்யானவனே, வணக்கம்; அடியேன், உன்னையே, பாடுதல் வேண்டும், வணக்கம்; அடியேன், பாடுதல் செய்து, மனம் கசிந்து கசிந்து உருகி, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, ஆடுதல் வேண்டும்; வணக்கம்; நாயினேனாகிய அடியேன், அம்பலத்தில் நடிக்கின்ற, உன் திருவடித் தாமரை மலரை, சேர வேண்டும்; வணக்கம்; அடியேனுக்கு, இந்தப் புழுக்கூடாகிய உடம்பை நீக்குவாயாக; வணக்கம்; அடியேன் பொய்கள் எல்லாவற்றையும், நீங்க வேண்டும்; வணக்கம்; முத்தியைக் கொடுத்தருள்வாயாக.

THY PRAISE TO SING I long, all hail ! Thee sing !
while all my being sinks and melts in love.
I long to dance, all hail ! in Thy blest courts,
before Thy flow'ry dancing Foot ! A dog,-
I long to join, all hail ! Remove me from
this nest of worms, all hail ! The false I long
To Ieave, all hail ! Grant me Thy home, all hail !
Hail Thou who art to THY TRUE SERVANTS TRUE ! >> 100

உத்தரகோசமங்கையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

இருந்து என்னை ஆண்டுகொள்; விற்றுக்கொள்;
ஒற்றி வை;' என்னின் அல்லால்,
விருந்தினனேனை, விடுதி கண்டாய்?
மிக்க நஞ்சு அமுதா
அருந்தினனே, மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே,
மருந்தினனே, பிறவிப் பிணிப்பட்டு
மடங்கினர்க்கே. >> 18

இறைவன் மருந்தாய் இருந்து, தீராத நோயாகிய பிறவியைத் தீர்க்க வல்லவனாதலின், 'பிறவிப் பிணிபட்டு மடங்கினர்க்கு மருந்தினனே' என்றார். 'மந்திரமுந் தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான்' என்ற திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கையும் காண்க.

ஆண்டுகொள்ளுதல் - தனக்கே அடிமையாகக் கொள்ளுதல். விற்றுக்கொள்ளுதல் - பிறருக்கு விற்பனை செய்தல். ஒற்றிவைத்தல் - பிறருக்கு அடைமானம் வைத்தல். இம்மூன்றையும் செய்ய உரிமையுள்ளவன் இறைவனாதலின், 'இருந்தென்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொள் ஒற்றிவை' என்றார். 'என்னின் அல்லால் விடுதி கண்டாய்' எனச் சேர்த்து முடிவு கொள்க.

ஞானாசிரியனோடு வந்த அடியார் பழவடியார்களாதலின், தம்மை 'விருந்தினன்' என்றார். இதனால், இறைவன் சர்வ சுதந்தரம் உடையவன் என்பது கூறப்பட்டது.

'Be with me ! Govern, use, sell, pledge me,' thus I cried,
Yet me, erewhile Thy guest, THOU HAST FORSAKEN, Who didst drink
The poison as ambrosia; UTTARA KOCA-MANGAI'S KING !
Thou healing Balm for those bowed down by 'changeful birth's' disease ! >> 18

பெற்றது கொண்டு, பிழையே பெருக்கி, சுருக்கும் அன்பின்
வெற்று அடியேனை, விடுதி கண்டாய்? விடிலோ கெடுவேன்;
மற்று, அடியேன் தன்னை, தாங்குநர் இல்லை; என் வாழ் முதலே,
உற்று, அடியேன், மிகத் தேறி நின்றேன்; எனக்கு உள்ளவனே. >> 23

உலகம் துன்பமானது என்பது உன்னைப் பிரிந்த பின்பே தெளிவாக விளங்கிற்று என்பார், 'உற்றடியேன் மிகத் தேறி நின்றேன்' என்றார். 'உற்றலாற் கயவர் தேறார் என்னுங் கட்டுரையோ டொத்தேன்' என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கு இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

உடம்பு முதலியவற்றைத் துணையாகக்கொண்டு அன்பைப் பெருக்கிப் பிழையைச் சுருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாது அவற்றால் மயங்கிப் பிழையே பெருக்கி அன்பைச் சுருக்குகின்றேன் என்று வருந்துவார், 'பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்கு மன்பின் வெற்றடியேன்' என்றார். ஆயினும், இறைவனே வாழ்முதலாகையால், வேறு ஒருவரும் தாங்குவதற்கு இல்லை என்பார், 'அடியேன்றன்னைத் தாங்குநர் இல்லை என் வாழ்முதலே' என்றார். ஆதலால், கைவிடலாகாது என்பார், 'விடுதி கண்டாய்' என்றார்.

இதனால், இறைவனே எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆதாரமாயிருந்து காக்கிறான் என்பது கூறப்பட்டது.

The form Thou gav'st I wore, in faults abounding, scant of love,.
Me, worthless slave, THOU HAST FORSAKEN, see ! But, if Thou leave,
I perish; none but Thee upholds Thy slave; Source of my being's bliss;
This clear perception hath Thy servant gained, Indwelling Lord ! >> 23

தனித் துணை நீ நிற்க, யான் தருக்கி,
தலையால் நடந்த
வினைத் துணையேனை விடுதி கண்டாய்?
வினையேனுடைய
மனத் துணையே, என் தன் வாழ் முதலே,
எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பே,
தினைத்துணையேனும் பொறேன், துயர்
ஆக்கையின் திண் வலையே. >> 39

துன்பங்கள் தங்குதற்குரிய இடமாதலின் உடம்பைத், 'துயராக்கை' என்றார். 'இலக்கம் உடம்பிடும்பைக்கு' என்றார் திருவள்ளுவரும். வலையிற்சிக்கிய விலங்கு வலைஞனே விடுவித்தாலன்றி விடுபட முடியாது. அது போல, உடம்பிற்சிக்கிய உயிர் இறைவனே அருளினாலன்றி வீடு பேறு அடைய முடியாது. ஆதலின், யாக்கையை வலை என்றார். 'கட்டிய நீயே அவிழ்க்கினல்லது - எத்தளையாயினும் யான் அவிழ்க்கறியேன்' என்ற பட்டினத்தடிகள் வாக்கையுங்காண்க. செருக்கு - இறைவன் அடியான் என்னும் செருக்கு. தலையால் நடத்தல் - விபரீதமாய் ஒழுகுதல்.

இதனால், இறைவன் அருள் பெற்ற பின்னரும் நன்னெறியின் நீக்குதல் கூடாது என்பது கூறப்பட்டது.

SOLE HELP, whilst Thou wert there I wandered wanton,-'deeds' my help !
THOU HAST FORSAKEN ME, Thou Helper of my guilty soul;
Thou Source of all my beings bliss; Treasure that never fails !
No whit bear I this grievous body's mighty NET ! >> 39

ஏசினும், யான், உன்னை ஏத்தினும், என் பிழைக்கே குழைந்து
வேசறுவேனை விடுதி கண்டாய்? செம் பவள வெற்பின்
தேசு உடையாய்; என்னை ஆளுடையாய்; சிற்றுயிர்க்கு இரங்கி,
காய் சின ஆலம் உண்டாய் அமுது உண்ணக் கடையவனே. >> 50

இரக்கம் காரணமாக அமுது உண்ணவேண்டியவன் கொடிய நஞ்சை உண்டான் என்பார், 'சிற்றுயிர்க்கிரங்கி அமுதுண்ணக் காய்சின ஆலமுண்டாய்' என்றார். ஏசுதல், 'வெங்கரியின் உரிப்பிச்சன்' என்பது முதலான ஏசுதலாம். ஏத்துதல், 'தழலரப் பூண் வீர' என்பது முதலாக ஏத்துதலாம். செய்த குற்றத்துக்கு வருந்துவது, 'பிழைக்கே குழைவதாம்.'

இதனால், குற்றத்தை எண்ணி வருந்தினால் மன்னிப்பான் என்பது கூறப்பட்டது.

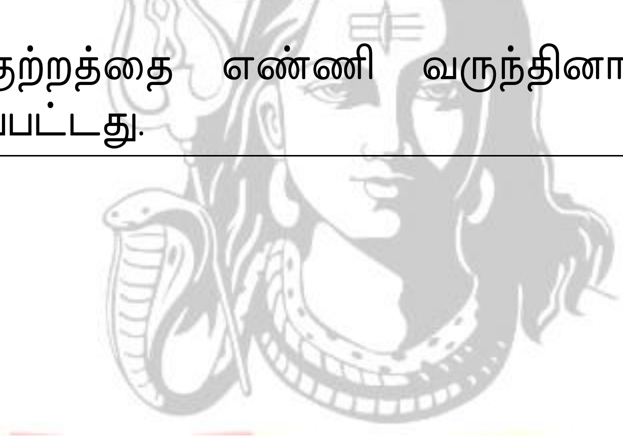

ABUSING Thee or praising,-crushed by sin, and grieved am I !
LO! THOU'ST FORSAKEN ME, Thou Brightness on red coral hill !
Thou madst me Thine; didst fiery poison eat, pitying poor souls,
That I might Thine ambrosia taste,-I, meanest one ! >> 50

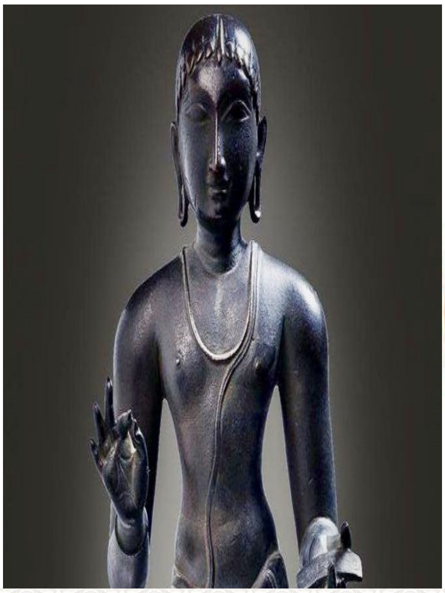

MOODS OF
Margazhi

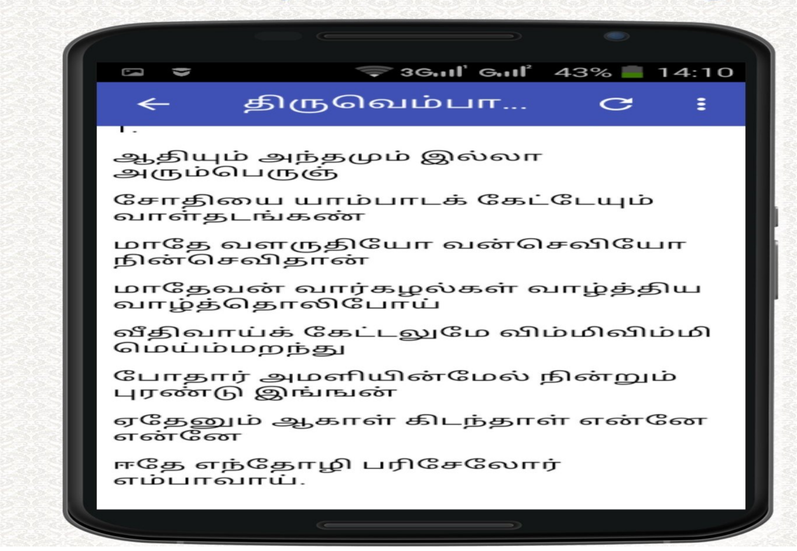
Tamil Lyrics with meaning
3G 43% 14:10
திருவெம்பா...

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

திருவண்ணாமலை

திருவண்ணாமலையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

திருவெம்பாவை

சக்தியை வியந்தது

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். **1**

தோழியர்:
துவக்கம் இறுதி இல்லாத அரிய பெரிய சோதியை நாங்கள் பாடுகின்றொம். அதைக் கேட்டும் வாள் போன்ற அழகிய கண்களை உடைய நீ தூங்குகின்றாயே உன் காதுகள் உணர்ச்சியற்றுப் போய்விட்டனவா ? பெருந்தேவனான சிவபெருமானின் அழகிய கழல்களை
வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி வீதியின் துவக்கத்தில் கேட்ட அந்தக் கணத்திலேயே
விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து தான் இருக்கும் மலர் நிறைந்த படுக்கையிலேயே
தன்னை மறந்து ஒருத்தி கிடக்கிறாள். அவள் திறம் தான் என்னே
இதுவோ உன்னுடைய தன்மை, எம் தோழி?

The Splendour rare and great, that knows nor first nor end,
we sing; Thou heart's the song, yet still sleep's on;
O lady of the large bright eye ! is thine ear dull
that it perceives not sound of praise that hails
The great God's cinctured feet ?ÑShe hears the strain resound
through all the street, yet in forgetful sleep
On her flower-couch she muttering turns ! Ñ
See, here she nothing noting lies ! Why thus, why thus ?
doth this our friend beseem ?-OUR LADY FAIR, ARISE ! **1**

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போது எப்போ(தும்) இப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசுமிடம் ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்பார் யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். **2**

தோழியர்:
இரவு பகலெல்லாம் - நாம் பேசும் பொழுதெல்லாம், "எனது பிணைப்பு (பாசம்) பரஞ்சோதியான சிவபெருமானிடம்" என்று சொல்வாய்.
ஆனால் இந்த மலர் நிறைந்த படுக்கையின் மேல் தான் உன் விருப்பத்தை உண்மையில் வைத்தாயோ ?

படுத்திருப்பவள்:
சீ சீ ! இப்படியா பேசுவது ?

தோழியர்:
இதுவா விளையாடுவதற்கும் பழிப்பதற்கும் இடம் ?
(அதன் பெருமையைக் கண்டும் தம் கீழ்மை கண்டும் நாணி)
விண்ணவர்களும் வணங்கக் கூசுகின்ற மலர் போன்ற பாதங்களை நமக்குத் தந்தருள் செய்ய வரும் ஒளியே உருவான, சிவலோகனான தில்லைச் சிற்றம்பலத்து இறைவனுக்கு அன்பு எங்கே! நாம் எங்கே!

'Hail to the heavenly Light,' thou ever say's, as we,
by night and day. Now of this flowery couch
Art thou enamoured, maid with faultless gems adorned ?
Shame I jewelled dames, are these things trifles too ?
To sport and jest is this the place, when He in grace
Hath come to give the foot-flower, shame fast angels praise ?
The Teacher, Lord of Civa-world, in Tillai's porch He rules.
Who are His lovers all ?-OUR LADY FAIR, ARISE ! **2**

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று அள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோ நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய். **3**

தோழியர்:
முத்துப் போன்ற ஒளியான புன்னகையை உடையவளே ! எல்லார்க்கும் முன்பாகவே எழுந்திருந்து, "என் அத்தன், ஆனந்தன், அமுதன்" என்று வாய் திளைக்க இனிக்க இனிக்கப் பேசுவாய் ! (இன்று என்ன ஆயிற்று உனக்கு ?) வந்து கதவைத் திற !
படுத்திருப்பவள்: பத்து குணங்களை உடையவர்களே ! இறைவனின் அடியாகளாய் முதிர்ச்சி பெற்றவர்களே ! (என்னிடம்) நட்புடையவர்களே ! புதியவளாகிய என்னுடைய குற்றத்தை நீக்கி என்னையும் அடியார் ஆக்கிக்கொண்டால் குற்றமா ?
தோழியர்:
நீ இறைவன் பால் வைத்துள்ள அன்பு எங்களுக்குத் தெரியாதா என்ன ? உள்ளம் ஒழுங்கு பட உள்ளவர்கள் நம் சிவபெருமானைப் பாடாது போவாரா என்ன ? எங்களுக்கு இதெல்லாம் தேவை தான்

O thou whose smile as pearl is bright, arise, present
thyself before the Sire, the blissful One, th' Ambrosial,
And with overflowing sweetness speak ! Come, open thy doors !-
[She joins them. They enter the temple porch]
'Ye men devout, the Ruler's ancient saints, ye reverend men,
Will't be amiss if ye our weakness aid, us novices admit ?'
[in the temple]
No cheat is this know we not all Thy wondrous love ?
Who sing not what they beauty deem ? Our Civants form
even so we yearn to see.-OUR LADY FAIR, ARISE ! **3**

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள் நெக்கு நின்றுருக யாம் மாட்டோம் நீயே வந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். **4**

தோழியர்:
முத்துப் போன்ற புன்னகை உடையவளே! இன்னுமா விடியவில்லை?
படுத்திருப்பவள்:
(அழகிய கிளி போன்ற சொற்களைப் பேசும்)
தோழியர் எல்லாரும் வந்துவிட்டார்களா ?
தோழியர்: உள்ளதையே எண்ணித்தான் சொல்லுகின்றோம். கண் துயின்று வீணாகக் காலத்தைப் போக்காதே ! விண்ணுலகும் போற்றும் ஒரே மருந்தை, வேதத்தால் மேன்மையாக உணரப்படும் பொருளை, காண இனிய சிவபெருமானை நெக்குருகக் கசிந்து பாட வந்துள்ள நாங்கள் இதெல்லாம் செய்ய மாட்டோம். வேண்டுமானால் நீயே வந்து எண்ணிக்கொள். குறைந்தால் தூங்கிக் கொள் !

[They all henceforth sing their morning song to the goddess,
imploring HER to arise in grace]
O thou of radiant pearl-like smile, isn’t not now dawn ?
have not the sweet-voiced come, like parrots many-hued ?
Thus thinking, as is meet, we speak; meanwhile in sleep
close not Thine eye; let not thy time in vain be spent ! -
Sole Balm of heaven, the VEda's precious Sense, the Dear
to eyes that see, we sing, our melting minds
In rapture all dissolved; nor deem thou shouldn’t remain
for ever thus asleep !-OUR LADY FAIR, ARISE ! **4**

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினை நாம்
        போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
        ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
        சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்(று)
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
        ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். **5**

தோழியர்:

"திருமாலும் நான்முகனும் காணமுடியாத மலையை நாம்அறிவோம்" என்று (உணர்ந்தவர்களைப் போன்று) பொய்யாகவே பேசிக்கொண்டிருக்கும் பாலும் தேனும் போன்ற (இனிய சொற்களைப் பேசும்) வஞ்சகியே, கதவைத் திற ! இவ்வுலகமும், விண்ணுலகமும், பிறவுலகங்களும் அறிவதற்கு அரிய பெருமானுடைய திருக்கோலமும், அவர் நம்மை ஆட்கொண்டு குற்றங்களை நீக்கும் பெருமையையும் பாடி "சிவனே! சிவனே!" என்று நாங்கள் ஓலமிட்ட போதும், சற்றும் உணர்ச்சியில்லாமல் இருக்கிறாயே ! மணம் நிறைந்த கூந்தலை உடையவளே, இதுவோ உனது தன்மை?

Say not, 'Civan is unknowable!'
The 'Mount' that MAl knew not, and Ayan saw not,-we
can know; so Thou dost utter falsities,
O guileful one, whose mouth with milk and honey flows,
ope thy door! He Whom earth, heaven, and other realms know not,
In glory makes us His, cleanses our souls in grace.
His goodness sing ! 'O Civan, Civan,' hark ! they cry.
Thou understandest not; thou understandest not !-
So's she with perfumed locks !-OUR LADY FAIR, ARISE ! **5**

மானே நீ நென்னலை நாளை வந்துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். **6**

தோழியர்:
மான் போன்று அழகியவளே ! நீ நேற்று, "நாளை உங்களை நானே வந்து எழுப்புகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு, வெட்கமே இல்லாமல் இன்று எங்கு போய்விட்டாய் ? இன்னுமா பொழுது புலரவில்லை ? வானுலகும், பூமியும், பிற எல்லாமும் அறிதற்கு அரிய பெருமான், தானே வந்து கருணையோடு நோக்கி நம்மை ஆட்கொண்டருளுகிறான். அவனுடைய வானென நெடிய கழலடிகளைப் பாடி வந்த எமக்கு பதில் சொல் ! உடல் உருகத் தொழாது இருக்கின்றாய் ! இது உனக்குத் தான் பொருந்தும் ! எங்களுக்கும் ஏனைய எல்லாருக்கும் ஒரு தலைவனான சிவபெருமானைப் பாடு !

O fawn, but yesterday thou said'st, 'At dawn I come
to rouse you up;' but now, all unabashed
Tell us, what quarter didst thou seek ?-is't not yet dawn ?
He Who is sky, and earth, and all things else, to men unknown:
Himself will come, will guard, and make us His; to us
who coming sing His-heavenly cinctured Foot, speak thou !
In rapture melt I The King of thee, of us extol;
of all the worlds ! -OUR LADY FAIR, ARISE ! **6**

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகுஒப்பாய்
என்னானை என்அரையன் இன்னமுது என்று எல்லோமும்
சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். **7**

தோழியர்:
அம்மா ! இவையும் உன் குணங்களில் ஒன்றோ ?! பலபல தேவர்கள் நினைத்தலுக்கும் அரியவனான செம்பொருளாம் பெருமானின் சின்னங்கள் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே "சிவ சிவ" என்று சொல்லுவாய். "தென்னாடுடைய பெருமானே" என்று சொல்லி
முடிப்பதற்குள்ளேயே தீயிலிட்ட மெழுகு போல உருகிவிடுவாய். எம்பெருமானை, "என் அரசே ! இனிய அமுதம் போன்றவனே !" என்று நாங்கள் எல்லோரும் பலவேறு விதமாகச் சொல்லுகின்றோம். இன்னும் நீ தூங்குகிறாயோ ! (உணர்வற்ற) கடுமையான நெஞ்சம் கொண்டவரைப் போல சிறு அசைவும் இன்றிக் கிடக்கின்றாயே ! தூக்கத்தின் தன்மை தான் என்னே !

Mother, are these too trifles? Many heavenly ones
know not, the One, the mighty glorious Lord.
Hearing His signals, open thy mouth, and 'Civan ' cry,
Cry Southern-One.' Like was before the fire
Melting,-'My own, my King, Ambrosia,' we all
have sung! Hear thou ! apart from us yet dost thou sleep ?
Dost thou yet speechless lie, like the hard-hearted silly ones ?
What grace is in this sleep ?-OUR LADY FAIR, ARISE ! **7**

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்
        ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
        கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழி ஈதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
        ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
        ஏழைபங்காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். **8**

தோழியர்:
கோழி கூவப் பிற பறவைகளும் கீச்சிடுகின்றன. இசைக் கருவிகள் ஒலிக்க வெண்சங்கும்ணொலிக்கின்றது. ஒப்பற்ற பரஞ்சோதியான பெருமானையும், ஒப்பற்ற அப்பெருமானின் பரங்கருணையையும், ஒப்பற்ற மேன்மையான (சிவம் சார்ந்த) பொருட்களையும் பாடினோம்.அவையெல்லாம் கேட்கவில்லையா? அப்படி இது என்ன உறக்கமோ,சொல்வாய்! திருமாலைப் போன்ற பக்தி செய்யும் விதமும் இப்படித்தானோ ! ஊழிகள் எல்லாவற்றிற்கும் முன்னரே தொடங்கி (அழிவின்றி) நிற்கும் மாதொருபாகனைப் பாடு !

While cocks are crowing, small birds chant on every side;
while trumpet sounds, sound out the conch-shells everywhere;
The heav'nly Light without compare, the Grace without compare,-
the Being great without compare, we've sung; heart’s not ?
Bless thee, what slumber's this ? Thou openest not thy mouth ?
is such the recompense for our King's love we bring ?
Th'Eternal, First of Beings; Him Who'bides the Only-One;
the Lady s Partner sing we all !-OUR LADY FAIR, ARISE ! **8**

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவர் அவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம் ஏலோர் எம்பாவாய். **9**

பழமையான பொருட்களுக்கெல்லாம் பழமையான முதல்வனே ! இப்போது தோன்றிய புதுமையானவற்றுக்கும் புதுமையானவனே ! உன்னைப் பிரானகப் பெற்ற உன்னுடைய நேர்த்தியான அடியாரான நாங்கள், உன்னுடைய அடியவர்களை வணங்குவோம்; அவர்களுக்கே நண்பர்களாவோம்; அத்தகையவரையே நாங்கள் மணம் செய்துகொள்வோம்; அத்தகையோர் சொல்லும் வகைப்படியே அவர்க்கு அடியவர்களாய்ப்பணி செய்வோம். இவ்வாறே எங்களுக்கு எம்பிரான் அருள் செய்தால் எங்களுக்கு எந்தக் குறையும் இல்லை !

Ancient of days, existing ere the ancient world!
Whose nature shares the newness of created things!
Thy worshippers devout, who've gained Thee for their Lord,
adore Thy servants' feet.-to them give reverence due.---
And these alone shall be our wedded lords; joyous
even as they bid, due service will we render meek.
Thus, if Thou grant to us this boon, our King, no lack
Thy handmaids ever shall know!-OUR LADY FAIR, ARISE ! **9**

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்து அரன் தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவன் ஊர் ஏதவன் பேர் ஆர் உற்றார் ஆர் அயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலார் எம்பாவாய். **10**

அவனுடைய பாதமாகிய மலர்கள் பாதாளங்கள் ஏழிற்குக் கீழும் சென்று சொல்லுதற்கும் எட்டா வகை உள்ளன; அவனுடைய மலர் நிறைந்த கட்டிய சடையும் பொருள்கள் எல்லாவற்றின் எல்லைப்புறத்தன; அவன் பெண்ணை ஒருபாகம் உடையவன்; அவன் திருவுருவங்களோ ஒன்றிரண்டல்ல ! வேதங்கள் முதலாக விண்ணோரும், மண்ணோரும் துதிக்கின்ற போதும் ஒருவராலும் இவ்வாறு எனச் சொல்லப்பட முடியாதவன்; ஒரே துணைவன்; தொண்டர் உள்ளத்து இருப்பவன்; குற்றமற்ற குலப்பெண்களான சிவன் கோயிற் பணிசெய்யும் பெண்களே ! அவனுடைய ஊர் எது ? பேர் எது ? யார் உறவினர்கள் ? யார் உறவினரல்லாதவர்கள் ? அப்படிப்பட்டவனை எவ்வாறு பாடுவது ?!

Beneath the sevenfold gulf, transcending speech, His foot-flower rests;
with flowers adorned His crown of all the universe is crown !
The Lady's at His side !-His sacred form dwells not alone !
The VEdam, heavenly ones, and earth, praise Him; and yet
He's our one Friend, Whose praise ne'er dies; within His saints He dwells
pure He sustains the 'clan '; ye temple-ladies, say
What is His Town ? His Name ? His kin ? and who His foes ?
And how sing we His praise?-OUR LADY FAIR, ARISE! **10**

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம் காண் ஆர் அழல் போற்
செய்யா வெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உயர்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். **11**

வண்டுகள் மொய்க்கின்ற குளத்தில் கைகளால் குடைந்து நீராடும்பொழுது உன் திருவடிகளைப் பாடி, வழிமுறையாக வந்த அடியவர்களாகிய நாங்கள் வாழ்வுபெற்றோம். ஐயனே! ஆர்க்கின்ற நெருப்பு போன்று சிவந்தவனே ! திருநீறு பூசும் செல்வனே ! சிறிய இடையையும், மை நிறைந்த அகன்ற கண்களையும் உடைய உமையின் மணவாளனே ! ஐயா, நீ ஆட்கொண்டருளும் திருவிளையாடலில் உய்யும் அடியார்கள் உய்யும் வகையில் நாங்களும் உய்ந்துவிட்டோம்! நாங்கள் தளர்வுறாமல் காப்பாயாக !

[In the temple tank]
Entering the broad, frequented tank with joyful cries,
and hands outstretched, we plunge and plunge, and sing Thy Foot
O Guru, see, Thy faithful worshippers are blest! As fire
Thy'hue is red; Thou wear'st white ashes; Blessed One!
Thou Bridegroom of the Lady lithe, with broad, black eyes !
O Guru, make us Thine in grace. In this our sport,
What those who would be saved perform, we've done, as they;
guard that we weary not!-OUR LADY FAIR, ARISE! **11**

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்துஆடும்
தீர்த்தன் நற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தன் இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணி குழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்து உடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். **12**

பேராரவாரம் செய்கின்ற பிறவித் துன்பம் கெடுவதற்காக நாம் விரும்பி வழிபடும் தீர்த்தன்; தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் தீயேந்தி ஆடுகின்ற கூத்தப்பிரான்; இந்த விண்ணையும், மண்ணையும், நம் எல்லோரையும் விளையாட்டாகவே காத்தும், படைத்தும், கவர்ந்தும் வருபவன்; அவன் புகழைப் பேசியும், வளைகள் ஒலிக்கவும், மேகலைகள் ஆராவரிக்கவும், கூந்தல் மேல் வண்டுகள் ரீங்காரமிடவும், பூக்கள் நிறைந்த இக்குளத்தில் ஈசனின் பொற்பாதத்தை வாழ்த்திக்கொண்டே நீராடுங்கள் !

Lord of the sacred stream, where we, that thronging mortal woes
may cease, acclaiming bathe ! Dancer in Tillai's sacred court
'Midst waving fire ! This heaven, this flowery earth, us all,
in sport Thou guardest, formest, dost enshroud; -
Thou say'st the word !-Bracelets tinkling, jewels rattling
with a merry sound, tuneful beatles humming round our locks adorned,
Plunge in the tank, where flowers are glistening; praise the Masterts golden Foot,
and in the fountain bathe !-OUR LADY FAIR, ARISE ! **12**

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலம்கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்று இசைந்த
பொங்குமடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்துஆர்ப்பப்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். **13**

குவளையின் கறுத்த மலராலும், தாமரையின் சிவந்த மலராலும்,
சிறிய உடலை உடைய வண்டுகள் செய்யும் ஒலியாலும்,
தம்முடைய குற்றங்களை நீக்க வேண்டுபவர்கள் வந்து தொழ,
எங்கள் பிராட்டியான சக்தியும், எம்பிரான் சிவபெருமானும்
இருப்பது போலக் காட்சியளிக்கும் நீர் நிறைந்த இம்மடுவில் பரவி
அளைந்து, நாம் அணிந்துள்ள சங்குகள் சலசலக்க, சிலம்பு
அத்துடன் இணைந்து ஒலிக்க, மார்பகங்கள் விம்ம, அளைந்தாடும்
நீரும் விம்மி மேற்பொங்க, தாமரை மலர் நிறைந்த
இந்நீரில் ஆடுங்கள் !

There burn dark crimson flowers of Kuvalai, here the red lotus blooms;
there the bright race of small birds utters songs;
Here those who wash away their sin are gathered round !
This swelling tank is Like our Queen and King!
We entering plunge and plunge again, our shells resound;
our anklets tinkling sound; our bosoms throb with joy;
The wave we plunge in swells. Plunge in the lotus crowned flood
and joyful bathe!-OUR LADY FAIR, ARISE ! **13**

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
        கோதை குழலாட வண்டின் குழாம் ஆடச்
சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
        வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள் ஆமா பாடி
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார் பாடி
        ஆதி திறம்பாடி அந்தம் ஆமா பாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்துஎடுத்த பெய்வளை தன்
        பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். **14**

காதில் அணிந்துள்ள குழைகள் ஆட, பொன் அணிகலன்கள் ஆட, பூமாலையணிந்த கூந்தல் ஆட, (அதைச் சுற்றும்) வண்டுக் கூட்டம் ஆட, குளிர்ந்த நீராடிச் திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பாடி, வேதத்தின் பொருளை - சிவபெருமானைப் - பாடி,மிறைவன் அந்த வேதத்தின் பொருள் ஆகும் திறத்தினைப் பாடி, அவனுடைய சோதி வடிவின் பெருமையைப் பாடி,கவன் அணிந்துள்ள கொன்றைக் கொத்தினைப் பாடி, எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனாக இருக்கின்ற வல்லமையைப் பாடி, அவனே எல்லாவற்றிற்கும் இறுதியும் ஆவதைப் பாடி, (மும்மலம் ஆகிய) பிறவற்றை நீக்கி நம்மை வளர்த்தெடுத்த இறையருட் சத்தியின் பாதத் தத்துவத்தையும் பாடி நீராடுங்கள் !

While ear drops swing; while golden jewels wave;
while flow'ry locks are dancing; swarms of wing'd things flit;
Bathe in the cool flood, sing the sacred court!
sing the mystic VEdas; sing their inner sense!
Sing glory of the Light, sing Him the cassia-wreath Who wears !
Sing ye the power of Him, the First, sing Him the Last!
Sing ye the glory of Her Foot, Who armlets wears,
Whose guardian care we own !-OUR LADY FAIR, ARISE ! **14**

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண் பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான் பணியாள்
பேரரையற்கு இங்ஙனே பித்துஒருவர் ஆமாறும்
ஆர்ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். **15**

அவ்வப்போது "எம்பெருமான்" என்று சொல்லிச் சொல்லி, நம்பெருமானின் பெருமையையே வாய் ஓயாமல் எப்போதும் உள்ளமெல்லாம் மகிழச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாள். எப்பொழுதும் விடாது வழிந்துகொண்டிருக்கும் தாரைதாரையான கண்ணீரில் தோய்ந்து, (இறைவனையே எண்ணி எப்போதும் அவனுடன் இருக்கும்) இவள் இவ்வுலக நினைவுக்கே திரும்புவதில்லை ! வேறு தேவர்களை இவள் பணிவதில்லை ! பேரரசனாகிய இறைவன்பால் இவ்வாறு பித்துப் பிடிக்கும் தன்மையையும், அவ்வாறு செய்து ஆட்கொள்ளும் வல்லவராகிய சிவபெருமானின் திருப்பாதத்தையும் வாயாரப் பாடி, கச்சை அணிந்த மார்பகம் உடைய பெண்களே, நாம் நேர்த்தியான, மலர் நிறைந்த இந்நீரில் ஆடுவோம் !

The Lady of KArai-kAl.
Once on a time, 'our PerumAn,' full oft cried she.
His glory any time to speak she ceased not
With gladsome mind, while tears in ceaseless stream flowed forth.
Once on a time, this woman came to earth, nor bowed
Before the heavenly ones,-by the great King with fretizy filled.
Who like to her ? Of this mysterious One,
O lovely damsels, sing the Foot, and bathing plunge
beneath the flow'ry flood !-OUR LADY FAIR, ARISE! **15**

முன் இக்கடலைச் சுருக்கி எழுந்து உடையாள்
என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலை குலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். **16**

மழையே ! இந்தக் கடலில் உள்ள நீரின் ஆவியாய்த் திரண்டு வானில் எழுந்து, உடையவளகிய உமையம்மையைப் போல் (கார் நிறத்தில்) திகழ்க ! எங்களை ஆளுடைய அவளின் மெல்லிய இடை போல மின்னைலாய்ப் பொலிக ! எம்பிராட்டியின் திருவடியில் திகழும் பொற்சிலம்பின் ஓசை போல (இடியாய்) ஒலிக்க ! அவளுடைய திருப்புருவம் வளைந்தது போல வான்வில்லாய் வளைக ! நம்மை ஆளுடைய அவளோடு எப்போதும் பிரிவின்றி விளங்கும் எம்பிரானாகிய சிவபெருமானுடைய அன்பர்களுக்கு, முனைப்போடு தான் வந்து அவள் விரைவாகவே அளிக்கின்ற இனிய அருள் என்பது போலப் பொழிக !

Erewhile thou didst the sea diminishes, rising like the Queen;
didst glisten like Her slender waist Who rules my soul;
Didst like the golden anklets sound that on Her sacred foot
in beauty gleam; didst bend like to Her sacred brow
The bow. As she, mindful of those who love our King,
who like herself, our Mistress, never quit His side;
Mindful of us too, as our Queen, pours forth sweet grace,
even so pour down, O CLOUD ! OUR LADY FAIR, ARISE ! **16**

செங்கணவன்பால் திசைமுகன் பால் தேவர்கள் பால்
        எங்கும் இலாதோர் இன்பம் நம் பாலதாக்
கொங்குஉண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
        இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
        அங்கண் அரசை அடியோங்கட்கு ஆரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
        பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். **17**

வண்டு தேன் உண்ணும் கரிய கூந்தலை உடையவளே ! சிவந்த கண்ணை உடைய திருமாலிடமும், திசைக்கு ஒன்றாக நான்கு முகங்களை உடைய பிரமனிடமும், தேவர்களிடமும் எங்குமே இல்லாத அரிய இன்பம் நம்முடையது ஆகுமாறு, நம்முடைய குற்றங்களெல்லாம் போக்கி, நம் ஒவ்வொருவர் இல்லங்களிலும் இருந்து செந்தாமரை போன்ற பொற்பாதங்களைத் தந்தருள் செய்யும் தொழில் உடையவனை, அழகிய கண்களை உடைய நம் அரசனை, அடிமைகளாகிய நமக்கு ஆரமுதமானவனை, நம்பிரானைப் பாடுவதால் நலம் ஓங்க, தாமரைகள் நிறைந்த இந்நீரில் பாய்ந்தாடுவோம் !

The red-eyed one', and He Whose face turns to each point',
and gods in every heaven, taste no delight like ours.
Thou of the fragrant locks didst make our beings pure;
and here in grace didst rise in every home of ours;
The Warrior gave in grace His golden lotus feet;
the King of beauteous eye; Ambrosia rare to us His slaves;
Our PerumAn ! Singing His gift, plunge we and bathe
in the clear lotus-flood ! -OUR LADY FAIR, ARISE ! **17**

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறு அற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமயங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணே இப்பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். **18**

அண்ணாமலையாரின் திருவடிகளைச் சென்று தொழும், விண்ணவர்களின் மகுடங்களில் உள்ள மணிகள் எல்லாம் (இறைவரின் திருவடியின் ஒளியின் முன்னம்) தம் ஒளி குறைந்து தோன்றுவது போல், (இறைவன் பேரொளிக்கு முன் மற்றெவரும் சிறு ஒப்புமைக்கும் உரியவரல்லர்.) கண்ணான கதிரவனின் ஒளி தோன்றி இருட்டினை நீக்க, அந்நிலையில் தம் குன்றிய ஒளி மறைக்கப்பட்டு, விண்மீன்கள் காணாது போகின்றன. பெண், ஆண், அலி மற்றும் ஒளி வெடிப்புகள் நிறைந்த விண்ணும் மண்ணுமாகி நின்று, இவை அத்தனையிலிருந்தும் தான் வேறாகவும் நிற்கின்றானை, கண்கள் பருகி மகிழும் அமுதமாக நின்றானுடைய கழல்பூண்ட திருவடிகளைப்பாடி, இந்தப் பூம்புனலில் பாய்ந்தாடலாம், பெண்ணே !

AnnAmalai His form, His lotus foot heaven's host
adored, while lustre of their jewelled crowns grew dim;
So when the bright-eyed sun the darkness drives away,
the cool moon's rays are paled, the stars themselves depart.
Thus stood He forth; was Female, Male, was Neither-one;
was Heaven with gleaming lights, was Earth, was all the rest.
Ambrosia manifest! Praising His jewelled Foot, O Maid
plunge in this flowery stream !-OUR LADY FAIR, ARISE ! **18**

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்று உரைப்போம் கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல் எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய். **19**

"உன் கையில் உள்ள பிள்ளை, உன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில்", என்ற பழமொழி நிகழ்ந்துவிடும் என்ற எம்முடைய அச்சம் காரணமாக, எம்பெருமானே உன்னிடத்தில் ஒன்று கேட்போம். எம்முடைய மார்பகங்கள் உன் அன்பர் அல்லாதவருடைய தோளைக்கூடக்கூடாது. (உன் அன்பரையே நாங்கள் திருமணம் செய்யவேண்டும்).எம்முடைய கைகள் உனக்கு அல்லாது வேறு எந்த வேலையையும் செய்யக்கூடாது. இரவும் பகலும் எம்முடைய கண்கள் வேறு எதையும் கண்டு நிற்கக்கூடாது. எமக்கு இவ்வகை எம் கோமானாகிய நீ அருளினால், சூரியன் எத்திசையில் உதித்தால் தான் எங்களுக்கென்ன ?

'The children of Thy hand are we; our Refuge Thou ;'-
thus that old word we say anew; in this our dread
Our Lord, to Thee one prayer we make; vouchsafe to hear
'let none but Thine own lovers true our forms embrace;-
Our hands no service pay save to Thyself alone;-
our eyes, -by night, by day,-let them see nought but Thee"-
Our King, if here this boon Thou grant, to us the sun
in perfect beauty shines!-OUR LADY FAIR, ARISE! **19**

போற்றி அருளுக நின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுக நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றி யாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழி நீராடேலோர் எம்பாவாய். **20**

போற்றி ! உன் தொடக்கமான மலர் போன்ற பாதம் அருளட்டும் !
போற்றி உன்முடிவான செம்மலர் போன்ற திருவடிகள் அருளட்டும் !
(இறைவனுக்கு ஆதியும் அந்தமும் இல்லாததால் அவன் பாதமே எல்லாம்).
போற்றி எல்லா உயிர்களுக்கும் தோற்றம் ஆன பொற்பாதத்திற்கு !
போற்றி - எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பமாகும் பூப்போன்ற கழல்களுக்கு !
போற்றி - எல்லா உயிர்களுக்கும் முடிவாகும் இணையான இரு பாதங்களுக்கு !
போற்றி - திருமாலும், நான்முகனும் காணாத திருவடித் தாமரைக்கு !
போற்றி - நாம் உய்வுறுமாறு ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலரான திருவடிகளுக்கு !
போற்றி ! போற்றி ! மார்கழி நீராடுவோம் !

Be gracious Thou ! to Thy foot's flower be praise!
be gracious! To Thy rosy beauteous feet be praise!
The golden feet, the source of all that live, be praised!
The flow'ry feet, the bliss of every life, be praised!
The twain feet, Goal and End of every life, be praised!
The lotus-flower, unseen by MAl and the Four-faced, be praised !
The golden flowers, that saving made us His, be praised!
In Margazhi-month we bathing praise!-OUR LADY FAIR, ARISE ! **20**

திருவண்ணாமலையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

8. திருவம்மானை

ஆனந்தக்களிப்பு

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை,
வல்லாளன், தென்னன், பெருந்துறையான், பிச்சு ஏற்றி,
கல்லைப் பிசைந்து கனி ஆக்கி, தன் கருணை
வெள்ளத்து அழுத்தி, வினை கடிந்த வேதியனை,
தில்லை நகர் புக்கு, சிற்றம்பலம் மன்னும்
ஒல்லை விடையானை பாடுதும் காண்; அம்மானாய்! >> 5

இறைவன் திருவடியை அடையும் முறையை அறிந்திலேன் என்பார், ‘கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேன்’ என்றார். ‘கல் ஆம் மனம்’ என்று பிரித்தலும் ஆம். திருப்பெருந்துறைப் பெருமான் ‘கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும்’ திறமுடையானாதலின், ‘வல்லாளன்’ என்றார். தம்மைத் திருப்பெருந் துறையில் ஆட்கொண்ட பெருமான் தில்லையில் இருக்கக் கண்டமையால், ‘தில்லை நகர் புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும் ஒல்லை விடையானை’ என்றார். இஃது அடிகளின் வரலாற்றைப் பற்றிய அகச்சான்றாகும்.

இதனால், இறைவன் வன்மையான மனத்தை மென்மையாக்கும் ஆற்றலுடையவன் என்பது கூறப்பட்டது.

The Mighty One, the South-King, Perun-turrai's Lord,
Me vilest cur, of mind untaught, with frenzy filled;
Kneaded the stone, made it sweet fruit; plunged in the flood
Of mercy; all my sin destroyed. To Him, the Sage,
Who Tillai's city entering, in the sacred court abides,
The ancient Rider of the Bull, SING we ! AMMAANAY, SEE ! >> 5

விண் ஆளும் தேவர்க்கும் மேல் ஆய வேதியனை,
மண் ஆளும் மன்னவர்க்கும் மாண்பு ஆகி நின்றானை,
தண் ஆர் தமிழ் அளிக்கும் தண் பாண்டி நாட்டானை,
பெண் ஆளும் பாகனை, பேணு பெருந்துறையில்
கண் ஆர் கழல் காட்டி, நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணாமலையானை பாடுதும் காண்; அம்மானாய்! >> 10

தமிழ், இனிமையுடையதாதலின், 'தண்ணார் தமிழ்' என்றார். பாண்டிநாடு செழுமையுடையதாதலின், 'தண் பாண்டிநாடு' என்றார். தண்பாண்டி நாட்டை ஆண்டது: உமாதேவி மதுரையில் பாண்டியனுக்கு மகளாய்த் திரு அவதாரம் செய்து, தடாதகை என்னும் பெயருடன் அரசாட்சி புரிந்து வந்தாள்; அப்பொழுது திக்கு விஜயம் செய்ய வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டாள்; கயிலைக்கு வந்து இறைவனைக் கண்டாள்; காணலும், தனக்கிருந்த மூன்று தனங்களில் ஒன்று மறையவே, இவரே தன் நாயகர் என உணர்ந்து, நாணங் கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பினாள். இறைவனும் மதுரைக்கு வந்து, அவளை மணந்து, சோமசுந்தர பாண்டியனாய்ச் செங்கோலோச்சினான் (திருவிளையாடற் புராணம்). இவ்வாறு அரசனாய் இருந்து ஆட்சி செய்து காட்டிய செயலைக் கருதியே, முன்பு, 'மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானை' என்றார்.

The Sage above the gods that rule the heavens; Who stands
In majesty above the kings that rule this earth;
The pleasant PAndi-land, whose gift is Tamir's pleasant speech, is His;
The Bridegroom of the Queen; in Perun-turrai, His delight,
He showed His gracious feet, made me, a dog, His own;
AnnAmalai's His shrine, SINE we ! AMMAANAY, SEE ! >> 10

சூடுவேன் பூம் கொன்றை; சூடிச் சிவன் திரள் தோள்
கூடுவேன்; கூடி, முயங்கி, மயங்கி நின்று,
ஊடுவேன்; செவ் வாய்க்கு உருகுவேன்; உள் உருகித்
தேடுவேன்; தேடி, சிவன் கழலே சிந்திப்பேன்;
வாடுவேன்; பேர்த்தும் மலர்வேன்; அனல் ஏந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதும் காண்; அம்மானாய்! >> 17

வேட்கை மிகுந்த தலைவி தன் தோழியர்களுக்கு இவ்வாறு கூறினாள் என்க. கொன்றை மாலை இறைவனது அடையாள மாலையாதலின், அதனைச் 'சூடுவேன்' என்றும், ஊடுதல் இன்பத்தை மிகுவிக்குமாதலின், 'ஊடுவேன்' என்றும் கூறினாள். மனம் உருகித் தேடிச் சிந்தித்து வாடி இருத்தல் இறைவனை அடைதற்குரிய வழியாம். மலர்தல் இவ்விடத்துக் களித்தலுக்காயிற்று.

இதனால், இறைவனது இன்பம் பெற விழைவாரது நிலை கூறப்பட்டது.

I'll wear the flow'ry 'cassia' wreath, and wearing join myself
To Civan's mighty arm; and joining cling in rapture lost;
Then shrinking shall I melt with love of His red lip;
I'll seek Him,- seeking I'll ponder Civan's jewell'd foot;
I'll faint and droop, and yet again revive. The ruddy foot
Of Him who dances there 'mid fire SING we! AMMANAAY, SEE ! >> 17

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

9. திருப்பொற்சுண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்

முத்து அணி கொங்கைகள் ஆட ஆட,
மொய் குழல் வண்டு இனம் ஆட ஆட,
சித்தம் சிவனொடும் ஆட ஆட,
செம் கயல் கண் பனி ஆட ஆட,
பித்து எம்பிரானொடும் ஆட ஆட,
பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட,
அத்தன் கருணையொடு ஆட ஆட,
ஆட, பொற்சுண்ணம் இடித்தும், நாமே! >> 10

தனங்கள் அசைந்து ஆடுதலும், வண்டுகள் எழுந்து ஆடுதலும் பொற்சுண்ணம் இடித்தலால் உண்டாவன. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தலால் கண்ணீர் அரும்பலும், இறைவனிடத்தில் அன்பு வைத்தலால் அவன் விளங்கித் தோன்றுதலும் உண்டாம் என்கின்ற காரணகாரிய முறையாய் அமைந்துள்ள இந்நயம் அறிந்து இன்புறத் தக்கது. இறைவனைப் பற்றாதார் பிறவியைப் பற்றுவார் என்பது, ‘பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட’ என்பதனாற்புலனாகிறது.

இதனால், இறைவழிபாட்டின் அனுபவம் கூறப்பட்டது.

While our bosoms pearl-adorned beat high; while in our
clustering locks the honey-bees play;
While with Civan our minds are dancing; while bright
eyes with dew are gleaning;
While wild rapture from our Lord is thrilling;,
as others live, their changing lives we live;
With our Fathers mercy glad, ever
dancing, POUND WE THE DUST OF GOLD ! >> 10

அயன் தலை கொண்டு செண்டு ஆடல் பாடி,
அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடி,
கயம் தனைக் கொன்று, உரி போர்த்தல் பாடி,
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி,
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி,
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயம் தனைப் பாடிநின்று, ஆடி ஆடி,
நாதற்கு, சுண்ணம் இடித்தும், நாமே! >> 18

அயன் தலை கொண்டு செண்டாடியது : தன்னைப் பிரமம் என்று அகங்கரித்த பிரமனுடைய செருக்கடங்கும் பொருட்டு இறைவன் வைரவ மூர்த்தியை உண்டாக்கினான். அவ்வைரவ மூர்த்தியைக் கண்டு பிரமனுடைய நடுச்சிரம் நகைக்க, வைரவர் அதனைக் கொய்து பிரமனது செருக்கை அடக்கினார்.

இதனால், இறைவனது மறக்கருணை கூறப்பட்டது.

He trundled Ayan's head like ball, - sing Him !
He broke the teeth of Arukkan, - sing Him !
He slew the elephant, and wore its skin, - praise Him !
The Lord of death He spurned with sacred Foot, - praise Him !
He shot His arrows 'gainst the towns combined, - praise Him !
Poor wretched slaves, He made us His, - praise we
That love ! Here stand, and ever dance and sing,
and for the Lord, POUND WE THE DUST OF GOLD ! >> 18

வேதமும், வேள்வியும், ஆயினார்க்கு;
மெய்ம்மையும், பொய்ம்மையும், ஆயினார்க்கு;
சோதியும் ஆய், இருள் ஆயினார்க்கு;
துன்பமும் ஆய், இன்பம் ஆயினார்க்கு;
பாதியும் ஆய், முற்றும் ஆயினார்க்கு;
பந்தமும் ஆய், வீடும் ஆயினாருக்கு;
ஆதியும், அந்தமும், ஆயினாருக்கு;
ஆட, பொற்சுண்ணம் இடித்தும், நாமே! >> 20

இறைவன் எல்லாப் பொருளுமாய் இருக்கின்ற நிலையை வேதம், வேள்வி, மெய்ப்பொருள், பொய்ப்பொருள், ஒளி, இருள், துன்பம், இன்பம், பாதி, முற்றும், பந்தம், வீடு, ஆதி, அந்தம் ஆகியிருக்கின்றான் எனக் கூறி விளக்கினார்.

மெய்ப்பொருளாவது, நிலைபேறுடைய பொருளான கடவுள், பொய்ப்பொருளாவது, நிலையில்லாதது; மாயா காரியங்களாகிய உலகம். ஒளியாவது, அறிவு. இருளாவது, அறியாமை. பாதியாவது, கட்டு நீங்காத உயிர்கள் தம் முனைப்பினால் செய்யும் செயல். முற்றுமாவது, கட்டு நீங்கிய உயிர்கள் திருவருள்வழி நின்று செய்யும் செயல். பந்தமாவது, பிறப்பு நிலை. வீடாவது, பிறப்பு நீங்கிப் பேரின்பம் உற்ற நிலை. ஆதியாவது, உலகத் தோற்றம். அந்தமாவது, அதன் முடிவு.

இதனால், இறைவனது பரிபூரண வியாபகம் கூறப்பட்டது.

For Him Who is the VEdam and the Sacrifice;
for Him Who is the Falsehood and the Truth;
For Him Who is the Splendour and the Gloom;
for Him Who is Affection and Delight;
For Him Who is the Half, Who is the Whole;
for Him Who is the Bond and the Release;
For Him Who is the First, Who is the Last;
dancing, POUND WE THE DUST OF GOLD ! >> 20

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

10. திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடைக்கியம்

நான் ஆர்? என் உள்ளம் ஆர்?
ஞானங்கள் ஆர்? என்னை யார் அறிவார்
வானோர் பிரான் என்னை
ஆண்டிலனேல்? மதி மயங்கி
ஊன் ஆர் உடை தலையில்
உண் பலி தேர் அம்பலவன்
தேன் ஆர் கமலமே
சென்று ஊதாய்; கோத்தும்பீ! >> 2

இறைவன் ஆட்கொண்டமையால் தமக்கு ஏற்பட்ட மாறுதலை எண்ணி வியந்து கூறுவார். 'நானார் என் உள்ளமார் ஞானங்களார் என்னை யாரறிவார்' என்றார். பசுகரணம் பதிகரணமாயின என்பதாம். 'மதிமயங்கி' என்றதற்குப் பிரமன் என்ற பொருள் கொள்ளுவாருமுளர். 'ஊனார் உடைதலையில் உண்பலி தேர் அம்பலவன்' என்றது, பிரமனது செருக்கையும் தாருகாவனத்து முனிவர்களது செருக்கையும் அடக்கிய வரலாறுகளை நினைவூட்டுகிறது. கமலம் ஆகுபெயராய்த் திருவடியைக் குறித்தது.

இதனால், கட்டுற்ற உயிர்களது சிறுமை கூறப்பட்டது.

Who am I? - Wisdom's lessons what are they
that fill my mind? - and me who'd know
Had not the Lord of heaven made me His own?
He of the temple court, Who erst
A mendicant with mind distraught asked food,
in broken skull with flesh impure !
Haste to Him lotus-foot, as honey sweet;
AND BREATHE HIS PRAISE, THOU HUMMING-BEE ! >> 2

நாயேனைத் தன் அடிகள்
பாடுவித்த நாயகனை,
பேயேனது உள்ளப்
பிழை பொறுக்கும் பெருமையனை,
சீ ஏதும் இல்லாது என்
செய் பணிகள் கொண்டருளும்
தாய் ஆன ஈசற்கே
சென்று ஊதாய்; கோத்தும்பீ! >> 12

இறைவன் பாட வல்ல அடியார்களைத் தன்னைப் பாடும் பணியிலே நிற்கச்செய்து அருள் புரிகின்றான் என்பது ‘நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகன்’ என்பதனால் விளங்குகிறது. ‘மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடும் வாயால்’ என்ற தடுத்தாட் கொண்ட புராணத்தையும் நோக்குக. அடிகள் பாடிய வாசகத்தை இறைவனே எழுதிக் கொண்டான் என்றதற்கு இஃது அகச்சான்று. பேய்த்தன்மையாவது, அலையுந்தன்மையாம். தாயானவள் சேயினது குற்றத்தைப் பொறுத்துப் பரிவும் காட்டுவாளாதலின், இறைவனை ‘தாயான ஈசன்’ என்றார்.

இதனால், பாடும் பணி இறைவனுக்கு மிகவும் உவகையைத் தருவது என்பது கூறப்பட்டது.

The loving Lord, Who taught, wretch as I am,
my lip to sing. His jewell'd Feet;
The Teacher great, Who pardon'd all the faults
of me, a very fiend in sooth;
He still in grace accepts my services,
nor spurns my worthlessness !
To Ican go, as tender mother known,
AND BREATHE HIS PRAISE, THOU HUMMING-BEE ! >> 12

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

11. திருத்தெள்ளேணம்

சிவனோடு அடைவு

திரு ஆர் பெருந்துறை மேய பிரான் என் பிறவிக்
கரு வேர் அறுத்தபின், யாவரையும் கண்டது இல்லை;
அரு ஆய், உருவமும் ஆய பிரான், அவன் மருவும்
திருவாரூர் பாடி, நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ! >> 2

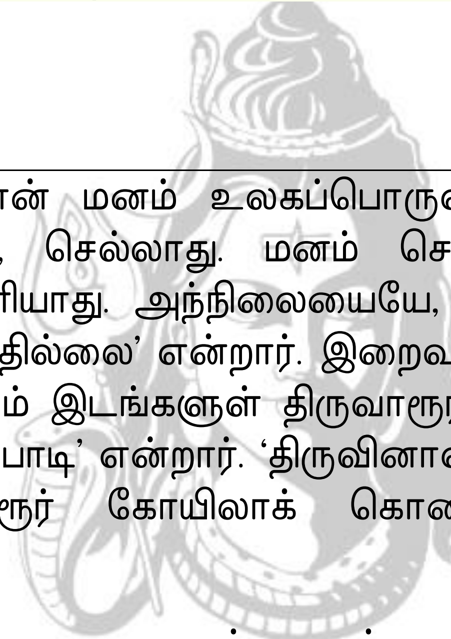

பற்றுள்ள போதுதான் மனம் உலகப்பொருள்களின்மேல் செல்லும்; பற்று அறுமாயின், செல்லாது. மனம் செல்லாத போது உலகப் பொருள் காட்சியளியாது. அந்நிலையையே, ‘கருவேர் அறுத்த பின் யாவரையுங் கண்டதில்லை’ என்றார். இறைவன் பழமையாக விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களுள் திருவாரூர் ஒன்றாதலின், ‘அவன் மருவுந் திருவாரூர் பாடி’ என்றார். ‘திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே’ என்றார் திருநாவுக்கரசர்.

இதனால், இறைவனது ஊரைப் பாடிப் பரவ வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

The Lord in Perun-turrai's ever-hallowed shrine
Who dwelt, my birth with all its germs destroyed; since when
I've none else; formless is He,- a form He wears,
The Lord of blest Arur SING WE, AND BEAT TELLENAM! >> 2

ஆ! ஆ! அரி, அயன், இந்திரன்,
வானோர்க்கு, அரிய சிவன்,
`வா, வா' என்று, என்னையும்
பூதலத்தே வலிந்து ஆண்டுகொண்டான்;
பூ ஆர் அடிச் சுவடு
என் தலைமேல் பொறித்தலுமே,
தே ஆனவா பாடி
தெள்ளேணம் கொட்டாமோ! >> 7

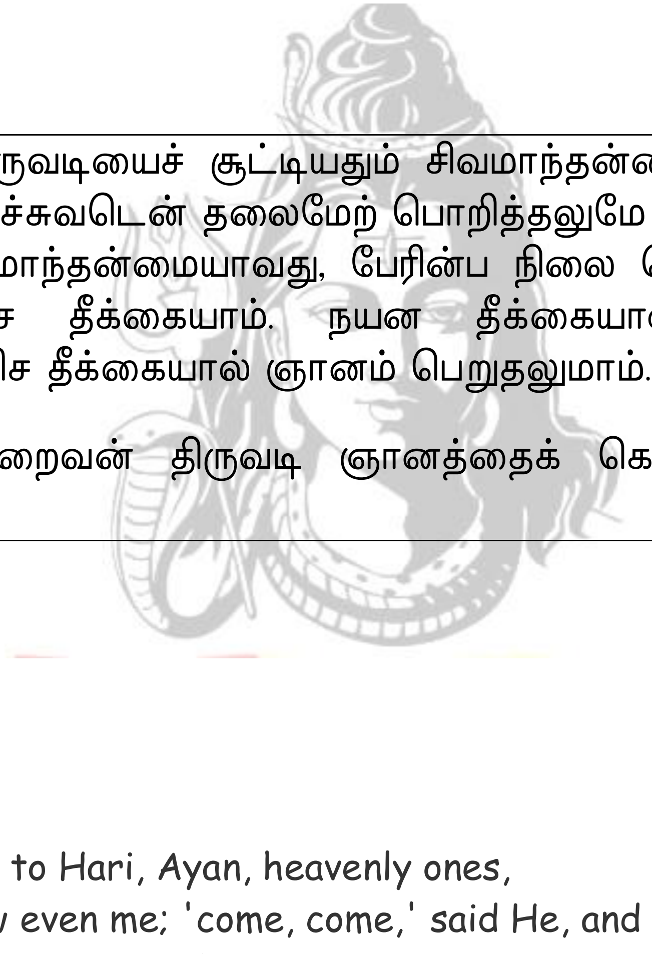

இறைவன் திருவடியைச் சூட்டியதும் சிவமாந்தன்மை உண்டாயிற்று என்பார், ‘அடிச்சுவடென் தலைமேற் பொறித்தலுமே தேவானவா பாடி’ என்றார். சிவமாந்தன்மையாவது, பேரின்ப நிலை பெறுவது. திருவடி சூட்டல் பரிச தீக்கையாம். நயன தீக்கையால் வினைக்காடு அழிதலும், பரிச தீக்கையால் ஞானம் பெறுதலுமாம்.

இதனால், இறைவன் திருவடி ஞானத்தைக் கொடுக்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

Civan unknown to Hari, Ayan, heavenly ones,
On earth drew even me; 'come, come,' said He, and made me His!
When imprint of His flow'ry Feet was on my head impressed,
How grace divine was mine, SING WE, AND BEAT TELLENAM! >> 7

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

12. திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்

பூசுவதும் வெள் நீறு, பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்,
பேசுவதும் திருவாயால் மறை போலும்? காண், ஏடீ!
பூசுவதும், பேசுவதும், பூண்பதுவும், கொண்டு என்னை?
ஈசன் அவன் எவ் உயிர்க்கும் இயல்பு ஆனான்; சாழலோ! >> 1

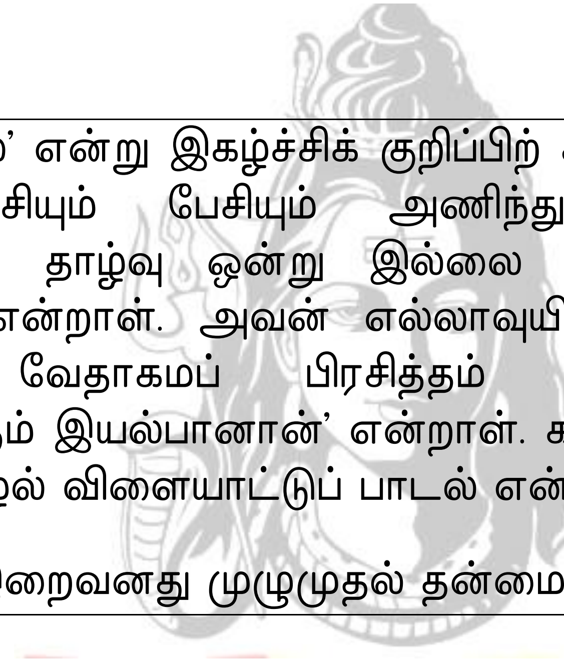

‘திருவாயால்’ என்று இகழ்ச்சிக் குறிப்பிற் கூறினாள். இறைவன் எதைப் பூசியும் பேசியும் அணிந்தும் இருப்பவைபற்றி அவனுக்குத் தாழ்வு ஒன்று இல்லை என்பாள், ‘கொண்டு என்னை?’ என்றாள். அவன் எல்லாவுயிர்க்கும் தலைவனாய் இருப்பது வேதாகமப் பிரசித்தம் என்பாள், ‘அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான்’ என்றாள். கண், அசை. சாழலோ என்பது, சாழல் விளையாட்டுப் பாடல் என்பதைக் குறிக்கும்.

இதனால், இறைவனது முழுமுதல் தன்மை கூறப்பட்டது.

His body he smears with ashes; a serpent he wears as adornment;
Poison from the sea he eats; a skull he carries
He rides a white bull that rages with anger. Such an one,
O damsel, is he fit to come to our sacrifice?' >> 1

தேன் புக்க தண் பணை சூழ்
தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
தான் புக்கு நட்டம்
பயிலும்அது என்? ஏடீ!
தான் புக்கு நட்டம்
பயின்றிலனேல், தரணி எல்லாம்,
ஊன் புக்க வேல் காளிக்கு
ஊட்டு ஆம், காண்; சாழலோ! >> 14

நடம் என்பது நட்டம் என விரிந்தது. இறைவன் நடனம் செய்தது பொருள் கருதியோ புகழ் கருதியோ அன்று; உலகம் உய்யும் பொருட்டு என்றதாம்.

தில்லைச் சிற்றம்பலவன் தான் புக்கு நட்டம் பயின்றது :

காளிதேவி இரத்தபீசன் என்னும் அசுரனைக் கொன்று அவனது இரத்தத்தைக் குடித்தமையாலுண்டான வெறியால் உலகத்தை நாசஞ்செய்யக் கருதியகாலை, இறைவன் ஊர்த்துவ தாண்டவம் இயற்றி அவள் செருக்கை அடக்கியருளினான். இது நடைபெற்ற இடம் திருவாலங்காடு. காளி அசுரன் இரத்தத்தைக் குடித்தது, அவன் இரத்தம் கீழே சிந்தினால் அதனின்றும் அவனைப் போலப் பல அசுரர்கள் தோன்ற அவன் பெற்ற வரம் பற்றி என்க. இவற்றையெல்லாம் திருவாலங்காட்டுப் புராணத்தில் விரிவாக அறிக. காளியை அடக்கியதற்கு, ஆணவத்தை அடக்கியது என்ற தத்துவப் பொருளையும் காண்க.

இதனால், இறைவன் உலகத்தை அழியாது காக்கிறான் என்பது கூறப்பட்டது.

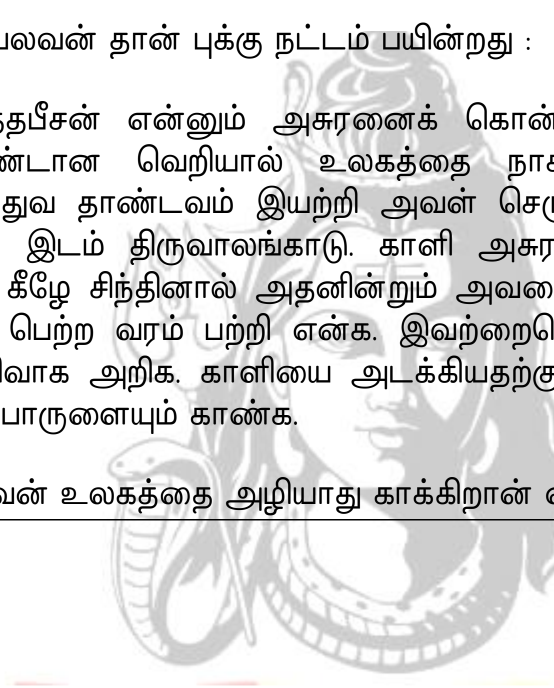

The Lord of Tillai's court, by cool palms girt, whence honey drips,
There entering does a mystic dance perform; what's that, MY DEAR?
Ans. Had He not enter'd there, all the wide earth had quick become
Abode of demons armed with flesh-transfixing appears; CARALO! >> 14

அம்பலத்தே கூத்து ஆடி,
அமுது செய்யப் பலி திரியும்
நம்பனையும் தேவன் என்று
நண்ணும்அது என்? ஏடீ!
நம்பனையும் ஆமா கேள்;
நான்மறைகள் தாம் அறியா,
`எம்பெருமான், ஈசா' என்று
ஏத்தின, காண்; சாழலோ! >> 17

பொதுவிலே ஆடி, ஓட்டிலே பலியேற்று ஊரெல்லாம் திரிந்தாலும் வேதங்களும் அவனை அறிய முடியாது ஏங்கின என்பாள், ‘எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தின’ என்றாள். ‘நூலுணர்வுணரா நுண்ணியேன்’ என்றது காண்க. ‘நம்பனையும் அறியா’ என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்ட்து. மற்றைய தேவர்களை அறிந்தது போலச் சிவபெருமானையும் அளவிட்டு அறிய முயன்ற வேதங்கள், அவ்வாறு அறிய முடியாமல் ஏத்தி நின்றன என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் நூலறிவுக்கு அப்பாற்பட்டவன் என்பது கூறப்பட்டது.

In the sacred hall He dances, and wanders abroad to beg for alms;
This homeless mendicant shall we approach as god? How so, MY DEAR?
Ans. Hear thou the nature of this sacred mendicant! Him Vedas four know not;
But they've invok'd Him Lord and Ican, praising loud; behold, CARALO! >> 17

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

13. திருப்பூவல்லி

மாயாவிஷயம் நீக்குதல்

நாயின் கடைப்பட்ட நம்மையும் ஓர் பொருட்படுத்து,
தாயின் பெரிதும் தயா உடைய தம் பெருமான்,
மாயப் பிறப்பு அறுத்து, ஆண்டான்; என் வல் வினையின்
வாயில் பொடி அட்டி பூவல்லி கொய்யாமோ! >> 3

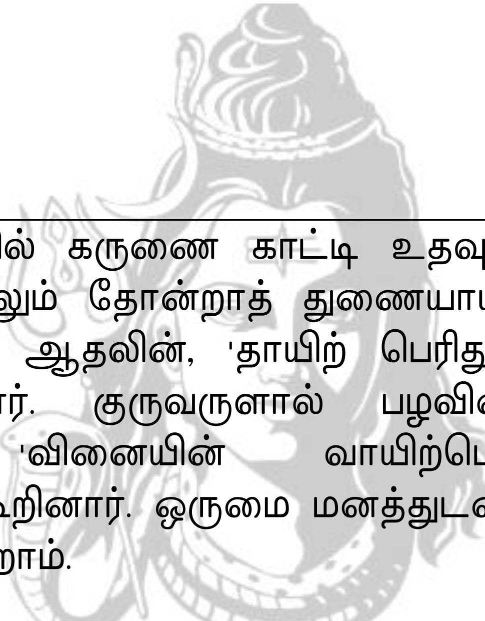

தாய், ஒரு பிறவியில் கருணை காட்டி உதவுபவள்; இறைவனோ, எல்லாப் பிறவிகளிலும் தோன்றாத் துணையாய் இருந்து கருணை காட்டி உதவுபவன். ஆதலின், 'தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம் பெருமான்' என்றார். குருவருளால் பழவினைகள் செயலற்று ஒழிந்தமையின், 'வினையின் வாயிற்பொடியட்டி' என்று நகைச்சுவைபடக் கூறினார். ஒருமை மனத்துடன் பூக்கொய்வதனால் வருவினையும் இன்றாம்.

இதனால், இறைவன் அருளால் வினைகள் அழியும் என்பது கூறப்பட்டது.

Us too, than dogs more vile, of worth and note He made to be;
With greater than a mother's tenderness, our Peruman
Cut off 'illusive birth,' made us His own; our 'deeds' so strong
Laid prostrate humbled in the dust; PLUCK WE THE LILY-FLOWERS! >> 3

தேன் ஆடு கொன்றை
சடைக்கு அணிந்த சிவபெருமான்
ஊன் நாடி, நாடி வந்து,
உட்புகுந்தான்; உலகர் முன்னே
நான் ஆடி ஆடி நின்று,
ஓலம் இட, நடம் பயிலும்
வான் நாடர் கோவுக்கே
பூவல்லி கொய்யாமோ! >> 5

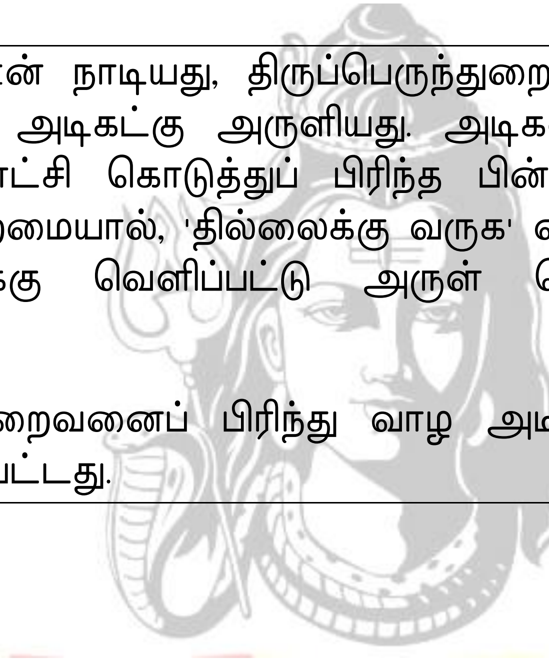

இறைவன் ஊன் நாடியது, திருப்பெருந்துறையில் மானுடச் சட்டை தாங்கி வந்து அடிகட்கு அருளியது. அடிகள் அவனை நாடியது, இறைவன் காட்சி கொடுத்துப் பிரிந்த பின்னராம் 'ஓலமிட நடம் பயிலும்' என்றமையால், 'தில்லைக்கு வருக' என்று பணித்தபடி வந்த பின்பும் தமக்கு வெளிப்பட்டு அருள் செய்யாதிருந்தமையைக் குறிப்பிட்டார்.

இதனால், இறைவனைப் பிரிந்து வாழ அடியார் விரும்பமாட்டார் என்பது கூறப்பட்டது.

Civan, the Lord, who on His 'lock' the honied cassia wears,
Took fleshy rom, sought me, and entering came; before the world
That I may dance, and utter triumph songs, in dance
He moves! For Him, King of heaven's sons, PLUCK WE THE LILY-FLOWERS! >> 5

முன் ஆய மால் அயனும், வானவரும், தானவரும்,
பொன் ஆர் திருவடி தாம் அறியார்; போற்றுவதே?
எனாகம் உள் புகுந்து ஆண்டுகொண்டான் இலங்கு அணியாம்
பல் நாகம் பாடி, நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ! >> 17

செருக்குடைமையினால் திருமாலும் பிரமனும் இறைவனைக் காண முடியாது என்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. வானவர் இன்பத்தில் திளைப்பவர் ; தானவர் செருக்குடையவர், ஆதலின், இவர்களாலும் இறைவனைக் காண முடியாது என்பார், 'வானவரும் தானவரும் தாமளியார்' என்றார். போற்றுவதே, ஏகாரம் எதிர்மறை; போற்ற முடியாது என்னும் பொருளது. மாலையைப் புகழ்வது போல அணியைப் புகழ்ந்தபடி.

இதனால், இறைவனை அவன் அருளால்தான் காண முடியும் என்பது கூறப்பட்டது.

The ancient Mal, Ayan, the heavenly ones, the Danavar,
Knew not His sacred golden Foot, but joined in praise!
Entering within my breast, He made me His! His ornament
The gleaming serpent SING WE THUS, AND PLUCK THE LILY-FLOWERS! >> 17

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

14. திருவுந்தியார்

ஞானவெற்றி

வளைந்தது வில்லு; விளைந்தது பூசல்;
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீ பற!
ஒருங்கு உடன் வெந்தவாறு உந்தீ பற! >> 1

இறைவன் மேருவை வில்லாகக்கொண்டு திரிபுரத்தை அழித்தான். அதனை நினைவுகூர வேண்டும் என்பார், 'முப்புரம் ஒருங்குடன் வெந்தவாறு' என்றார். திரிபுரத்து அசுரர்கள், புத்தன் போதனையால் சிவ வழிபாட்டை விடுத்துச் சிவபெருமானை இகழ்ந்து, தேவர் முதலியோரையும் துன்புறுத்தி வந்தமையால், சிவபெருமானால் அழிக்கப்பட்டனர். ஆகவே, இது திருவருள் வெற்றியாதல் அறிக.

இதனால், மேருவை வில்லாக வளைத்த இறைவனது ஆற்றல் கூறப்பட்டது.

Bent was the bow;- upsprang the tumult;
Perished three cities! Fly aloft, Unthi!
As they burnt straightway together,- Fly, &c. >> 1

~~~~~

ஆ! ஆ! திருமால், அவிப் பாகம் கொண்டு, அன்று,
சாவாது இருந்தான் என்று உந்தீ பற!
சதுர்முகன் தாதை என்று உந்தீ பற! >> 6

அவ்வேள்வியில் வீரபத்திரரால் நெஞ்சில் தாக்குண்டும் திருமால் இறவாதிருந்தான் என்பது, இறத்தலைக்காட்டிலும் அத்துணைத் துன்பம் அடைந்தான் என்றபடி. 'சதுர்முகன் தாதை' என்றதனால், படைத்தல் காத்தல்களுக்குக் காரணமாய் இருக்கின்றவனை ஏனையோர் போல அழித்தல் வேண்டா என்பது சிவபெருமானது திருவுள்ளம் என்ற குறிப்பை உணரலாம்.

இதனால், இறைவன் தீமை செய்தார் எத்தகையோராயினும் தண்டனையளிப்பான் என்பது கூறப்பட்டது.

Aha! Mal divine got a portion that day of the offering;
And He died not!- Fly aloft, Unthi!
The Four-faced's father!- Fly, &c. >> 6
~~~~~

உண்ணப் புகுந்த பகன் ஒளித்து ஓடாமே,
கண்ணைப் பறித்தவாறு உந்தீ பற!
கருக் கெட, நாம் எல்லாம் உந்தீ பற! >> 12

பகன், பன்னிரு சூரியர்களுள் ஒருவன். ஒளியைக் கொடுப்பவன் சூரியன். ஒளியையுடையது கண்ணே. ஆதலின், அவன் தக்கன் யாகத்தில் அவியுண்ண வந்த தீமைக்காகக் கண்ணைப் பிடுங்கினார் என்பார், 'பகன் கண்ணைப் பறித்தவாறு' என்றார்.

இதனால், ஒளியைத் தரும் சூரியனே கண்ணிழந்தமை கூறப்பட்டது

Sing how Bhagan, who cam to eat, 'scaped not,
He plucked out his eye!- Fly aloft, Unthi!
That germs of our birth may die!-Fly, &c. >> 12

~~~~~

தேரை நிறுத்தி, மலை எடுத்தான் சிரம்
ஐந்தும் இற்ற ஆறு உந்தீ பற!
இருபதும் இற்றது என்று உந்தீ பற! >> 19

இராவணன் மலை எடுத்தது:

இராவணன் திக்கு விஜயம் செய்தபோது கயிலை மலை தடுக்கவே சினங்கொண்டு அதனையே பெயர்த்து எடுக்க முயன்றான். இறைவன் பெருவிரலால் அழுத்த, மலையினுள் அகப்பட்டு அவன் வருந்தினான் : பின்னர்ச் சாமகானம் பாடி இறைவனை வேண்டி அருள் பெற்றான். (இராமாயணம், உத்தரகாண்டம்).

தக்கனைப் போலவே, பிரமனும் இராவணனும் சிவபெருமானை இகழ்ந்து தண்டனைக்குள்ளாயினமையால், இதுவும் திருவருள் வெற்றியாயிற்று. இதனால், இறைவன் மறக்கருணையோடு அறக்கருணையும் உடையவன் என்பது கூறப்பட்டது.

His (Ravana) heads who stayed the car, and raised the hill,-
Sing how twice five of them perished!-Fly aloft, Unthi!
And twenty perished!-Fly, &c. >> 19
~~~~~

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

15. திருத்தோணோக்கம்

பிரபஞ்ச சுத்தி

கல் போலும் நெஞ்சம் கசிந்து உருக, கருணையினால்
நிற்பானைப் போல, என் நெஞ்சின் உள்ளே புகுந்தருளி,
நல் பால் படுத்து என்னை, நாடு அறியத் தான் இங்ஙன்,
சொல் பாலது ஆனவா தோள் நோக்கம் ஆடாமோ! >> 4

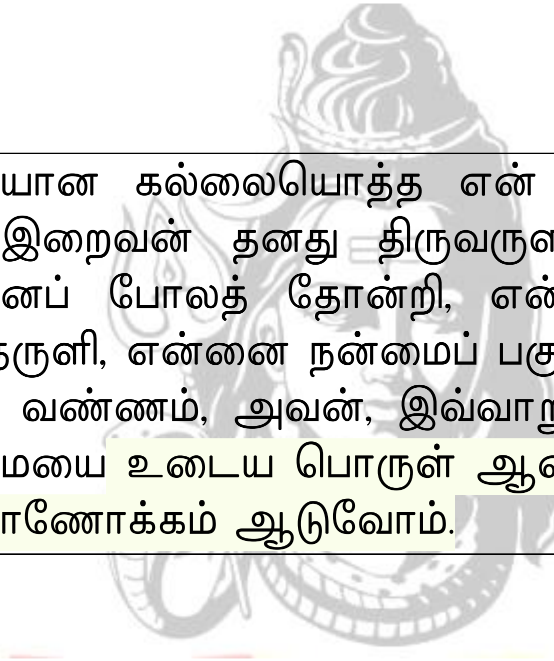

வலிமையான கல்லையொத்த என் மனமானது, நைந்து உருக, இறைவன் தனது திருவருளால், கண் முன்னே நிற்பானைப் போலத் தோன்றி, என் மனத்தின்கண்ணே நுழைந்தருளி, என்னை நன்மைப் பகுதியிற்படுத்தி, உலகம் அறியும் வண்ணம், அவன், இவ்வாறு பலரும் பல பேசும் நிலைமையை உடைய பொருள் ஆனவாற்றைச் சொல்லி, நாம் தோணோக்கம் ஆடுவோம்.

So that my stony heart was melted, He all tenderly
Compassionate stood by, and came within my soul in grace,
Led me in way of good; and then, as all the country knows,
He here drew nigh, spake with me face to face; and thus
PLAY WE TONOKKAM! >> 4

உரை மாண்ட உள் ஒளி உத்தமன் வந்து, உளம் புகலும்,
கரை மாண்ட காமப் பெரும் கடலைக் கடத்தலுமே,
இரை மாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்து ஓட,
துரை மாண்டவா பாடி தோள் நோக்கம் ஆடாமோ! >> 14

உள்ளொளி என்பது ஞானம். இந்திரியத்தைப் பறவை என்றும், இந்திரியத்தால் அனுபவிக்கப்படும் விஷயங்களை இரை என்றும் கூறினார். ஞானம் பெற்றபின் உலக வாதனை இல்லையாதலின், 'இந்திரியப்பறவை இரிந்தோட' என்றார். இந்திரியவழி நில்லாது இறைவழி நிற்றலை, 'துரை மாண்ட' என்றதால் குறிப்பிட்டார். துரை - மிகுதிப்பாடு. அது தன்முனைப்பைக் குறித்தது. சிவஞான சித்தி இரண்டாம் சூத்திரத்து முப்பத்திரண்டாம் செய்யுள் உரையில் சிவஞான சுவாமிகள் இதனை எடுத்துக் காட்டியுள்ளமை காண்க.

இதனால், இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டோர் உலகவாதனை நீங்குவர் என்பது கூறப்பட்டது.

The inner Light, past speech, the Worthiest entered within
My soul, and brought me through lust's mighty sea that knows no shore,
And then the craving senses' sateless vultures routed fled!
Sing how a royal path in glory was made plain; and thus
PLAY WE TONOKKAM! >> 14

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

16. திருப்பொன்னூசல்

அருட்சுத்தி

முன், ஈறும், ஆதியும் இல்லான்; முனிவர் குழாம்,
பல் நூறு கோடி இமையோர்கள், தாம் நிற்ப,
தன் நீறு எனக்கு அருளி, தன் கருணை வெள்ளத்து
மன் ஊற, மன்னும் மணி உத்தரகோசமங்கை
மின் ஏறும் மாட வியல் மாளிகை பாடி,
பொன் ஏறு பூண் முலையீர்! பொன் ஊசல் ஆடாமோ. >> 3

பொன் பொருந்திய, ஆபரணங்கள் அணிந்த தனங்களையுடைய பெண்களே, நினைக்கப்பட்ட, முடிவும் முதலும் இல்லாதவன், முனிவர் கூட்டமும், பல நூறு கோடி விண்ணவரும், தாங்கள் ஏமாறி நிற்க, தனது விபூதியை, எனக்கு அளித்து, தன் தனது அருள் வெள்ளத்திலே, மிகுதியாக ஆழ்ந்து கிடக்கும்படி, எழுந்தருளியிருக்கின்ற, அழகிய உத்தரகோச மங்கையின்கண் உள்ள, மேகங்கள் தவழும்படியான மாடங்களையுடைய, அகன்ற கோயிலைப் பாடி, நாம் பொன்னாலாகிய ஊஞ்சலில் இருந்து ஆடுவோம்.

He Who no end and no beginning knows,- while saints
A multitude, and countless heavenly ones, stood round,-
His sacred ashes gave in grace; and mercy's tide
Flow'd there: sing Uttara-koca-mangai's gemlike home
Of palaces, with terrace high, where lightnings play!
Maids, bright with gems and gold, MOVE WE THE GOLDEN SWING! >> 3

உன்னற்கு அரிய திரு
உத்தரகோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்து இருந்த,
மா மறையோன் தன் புகழே
பன்னிப் பணிந்து இறைஞ்ச,
பாவங்கள் பற்று அறுப்பான்;
அன்னத்தின் மேல் ஏறி
ஆடும் அணி மயில் போல்
என் அத்தன்; என்னையும்
ஆட்கொண்டான்; எழில் பாடி,
பொன் ஒத்த பூண் முலையீர்!
பொன் ஊசல் ஆடாமோ. >> 7

சுணங்கு பூத்த தனங்கட்குப் பொன்னை உவமை கூறினார் என்க. 'உன்னற்கரிய' என்றதனால், உத்தரகோச மங்கையின் சிறப்பு விளங்கிற்று என்க. இறைவனது பொருள்சேர் புகழை இடைவிடாது பாடினால், பற்றி நின்ற பாவத் தொடர்புகளை அறுப்பான் என்பார், 'தன் புகழே பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்' என்றார். 'பற்றி நின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டின்' என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கையும் காண்க. அன்னம் ஊஞ்சலுக்கும், அணிமயில் அதில் ஆடும் பெண்களுக்கும் உவமை. ஊஞ்சல் மெல்லென அசையும் தன்மையுடைமை பற்றி, அதற்கு அசையும் நடையை உடைய அன்னம் உவமையாயிற்று. இனி, 'மயில் போல் அத்தன்' என்று இயைத்து, 'வெள்விடையின்மேல் செம்மையான நிறத்துடன் அம்பிகையோடு வரும் அத்தன்' என்று பொருள் கூறுவாரும் உளர். இதற்கு, 'மணிமயில்' என்று பிரித்தல் வேண்டும். மணி - மாணிக்கம்.

இதனால், இறைவனது அழகைப் பாட வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

He dwells in beauty, Lord of the great mystic word,
Of Utt'ra-koca-mangai shrine, past thought; His praise
Who sing, and worship, and bow down, He frees from bonds of sin.
As gem-bright peafowl moving beauteous, on a swan,
My Father came, and made me His! His beauty sing,
Ye with gold adorned, AND MOVE THE GOLDEN SWING! >> 7

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

17. அன்னைப்பத்து

ஆத்தும பூரணம்

வேத மொழியர், வெள் நீற்றர், செம் மேனியர்,
நாதப் பறையினர்; அன்னே! என்னும்,
நாதப் பறையினர் நான்முகன், மாலுக்கும்,
நாதர், இந் நாதனார்; அன்னே! என்னும். >> 1

நாதப்பறையினர் என்றது, நாத தத்துவத்திடத்து ஒலிக்கும் ஓங்கார ஒலியையே பறை முழக்கமாக உடையவர் என்பதாம். நான்கடிகளும் அளவடிகளேயாய் இருத்தல்பற்றி, இச்செய்யுள்களைக் 'கலி விருத்தம்' என்பர்.

இதனால், இறைவன், நான்முகன் மாலுக்கும் நாதன் என்பது கூறப்பட்டது.

'His word is the Vedam; ashes white He wears;
Rose-red is His form; His drum is the Natham;
MOTHER!' SAITH SHE.
'His drum is the Natham; to the Four-faced,
And to Mal too, this Lord is the Lord;
MOTHER!' SAITH SHE >> 1

~~~~~

கண் அஞ்சனத்தர், கருணைக் கடலினர்,
உள் நின்று உருக்குவர்; அன்னே! என்னும்,
உள் நின்று உருக்கி, உலப்பு இலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால்; அன்னே! என்னும். >> 2

ஒரு பாகம் அம்மையின் வடிவமாய் இருத்தல் பற்றி, 'கண்ணஞ்சனத்தர்' என்றார். உள் நின்று உருக்குதலாவது, உயிருக்குயிராய் இருந்து ஆன்மபோதம் கெடும்படி செய்தலாம். ஆல், அசை.

இதனால், இறைவன் நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைப்பான் என்பது கூறப்பட்டது.

'His eye gleams black; He is compassion's sea;
Within He dwells, He melts the soul,
MOTHER!' SAITH SHE.
'Within He dwells, and to the melting soul
Tears of undying bliss gives He,
MOTHER!' SAITH SHE. >> 2
~~~~~

நித்த மணாளர், நிரம்ப அழகியர்,
சித்தத்து இருப்பரால்; அன்னே! என்னும்.
சித்தத்து இருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர், ஆனந்தரால்; அன்னே! என்னும். >> 3

நித்திய கலியாணசுந்தரராதலின், 'நித்த மணாளர்' என்றார். ஆனந்தர் என்றதற்கு ஆனந்தந்தருபவர் என்ற பொருளும் கொள்ளலாம்.

இதனால், இறைவன், அடியார் மனத்தைக் கோயிலாகக் கொள்பவன் என்பது கூறப்பட்டது.

'Th' eternal Bridegroom, He in minds devout
Abides with perfect beauty crown'd;
MOTHER!' SAITH SHE.
'In minds devout abides, the southern Lord,
Perun-turrai's Sire; the Blissful;
MOTHER!' SAITH SHE. >> 3

~~~~~

ஆடு அரப் பூண், உடைத் தோல், பொடிப் பூசிற்று ஓர்
வேடம் இருந்த ஆறு; அன்னே! என்னும்.
வேடம் இருந்தவா, கண்டு கண்டு, என் உள்ளம்
வாடும்; இது என்னே! அன்னே! என்னும். >> 4

பாம்பணியும் தோல் ஆடையும் வெண்ணீற்றுப் பூச்சும் வியப்பை விளைவிக்கின்றன என்பாள், 'ஓர்வேடம் இருந்தவாறு' என்றாள். 'என்னே' என்பது சொல்லெச்சம். 'இக்கோலம் நம்பொருட்டன்றி நாதன்பொருட்டன்று,' என்று எண்ணும் போது என் உள்ளம் மெலிகிறது என்பாள், 'கண்டுகண்டு என்னுள்ளம் வாடும்' என்றாள்.

இதனால், இறைவன் வேடத்தில் அருமை கூறப்பட்டது.

'A dancing snake His jewel, tiger-skin His robe.
A form with ashes smeared He wears;
MOTHER!' SAITH SHE.
'The form He wears whence'er I see and gaze,
My soul within me faints, why this?
MOTHER!' SAITH SHE. >> 4
~~~~~

நீண்ட கரத்தர், நெறிதரு குஞ்சியர்,
பாண்டி நல் நாடரால்; அன்னே! என்னும்.
பாண்டி நல் நாடர் பரந்து எழு சிந்தையை
ஆண்டு அன்பு செய்வரால்; அன்னே! என்னும். >> 5

இறைவனுக்குப் பாண்டி நாடே பழம்பதியாதலின், 'பாண்டி நன்னாடர்' என்றாள். 'வேகங்கெடுத்தாண்ட வேந்தன்' ஆதலின், 'பரந்தெழு சிந்தையை ஆண்டன்பு செய்வர்' என்றாள்.

இதனால், இறைவன் பாண்டி நாட்டையுடையவன் என்பது கூறப்பட்டது,

'Long are His outstretch'd arms; loose flow His locks;
Lord of the goodly Pandiyan land;
MOTHER!' SAITH SHE.
'Lord of the goodly Pandi land, He rules
My wandering thoughts, and shows His love;
MOTHER!' SAITH SHE. >> 5

~~~~~

உன்னற்கு அரிய சீர் உத்தரமங்கையர்
மன்னுவது என் நெஞ்சில்; அன்னே! என்னும்.
மன்னுவது என் நெஞ்சில்; மால், அயன், காண்கிலார்;
என்ன அதிசயம்! அன்னே! என்னும். >> 6

'உத்தரகோச மங்கை' என்பது. 'உத்தர மங்கை' எனக் குறைந்து நின்றது. இறைவன் உறைகின்ற இடத்தின் பெருமையைக் காட்ட, 'உன்னற்கரிய சீர் உத்தர மங்கையர்' என்றாள். அத்துணைப் பெருமையான இடத்தை விட்டு என் நெஞ்சில் உறைகின்றான் என்பாள், 'மன்னுவது என் நெஞ்சில்' என்றாள். மன்னுதல் என்றது, இடைவிடாது இருத்தல் என்றபடி, 'இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான்' என்றதையும் நோக்குக.

இதனால், இறைவன் அடியார் நெஞ்சில் இமைப்போதும் நீங்காது உறைவான் என்பது கூறப்பட்டது.

'Whose glory none may know in Uttara-mangai 'bides;
He in my heart and soul abides;
MOTHER!' SAITH SHE.
'He in my heart abides, Whom Mal and Ayan
Could not see! How wondorous strange!
MOTHER!' SAITH SHE >> 6
~~~~~

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர், வெண் திருமுண்டத்தர்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர்; அன்னே! என்னும்.
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் பாய் பரி மேற்கொண்டு, என்
உள்ளம் கவர்வரால்; அன்னே! என்னும். >> **7**

இறைவனுக்குத் துறவிகட்குரிய கல்லாடையே அன்றி, பிரமசாரிகட்கு உரிய வெள்ளாடையும் உண்டு ஆதலின், 'வெள்ளைக் கலிங்கத்தர்' என்றார். 'பள்ளிக்குப்பாயத்தர்' என்பதற்குப் பள்ளிகொள்வானாகிய திருமாலின் அவதாரங் களாகிய நரசிங்கமூர்த்தி, வாமன மூர்த்தி இவர்களது தோலை உரித்துப் போர்த்த போர்வையையுடையவர் என்றும் பொருள் கூறவர்.

உள்ளம் கவர்தலாவது, பக்குவான்மாக்களது சீவகரணங்களைக் கவர்ந்து சிவகரணமாகச் செய்தல். 'என் உள்ளங்கவர் கள்வன்' என்ற திருஞானசம்பந்தர் வாக்கையும் காண்க.

இதனால், இறைவன் பக்கவான்மாக்களது உள்ளத்தைக் கவர்பவன் என்பது கூறப்பட்டது.

'White is His steed, and white His shaven head;
He wears the sleeper's mystic dress.
MOTHER!' SAITH SHE.
'Wearing the sleeper's dress, a prancing steed
He rides, and steals away my soul,
MOTHER!' SAITH SHE. >> 7

~~~~~

தாளி அறுகினர், சந்தனச் சாந்தினர்,
ஆள் எம்மை ஆள்வரால்; அன்னே! என்னும்.
ஆள் எம்மை ஆளும் அடிகளார் தம் கையில்,
தாளம் இருந்த ஆறு; அன்னே! என்னும். >> **8**

தாளி அறுகு - அறுகம்புல்லில் ஒரு வகை, கணுக்களில் கிளைப்பது. தில்லையில் நடராஜப்பெருமானுக்குச் சந்தன அபிடேகமானதும் அறுகு மாலை சார்த்துவதும் இன்றும் காணலாம்; அது மிகவும் கவர்ச்சியாய் இருக்குமாதலின், 'ஆள் எம்மை ஆள்வர்' என்றாள்.

இதனால் வீணையையுடைமை போல, தாளத்தையும் உடையன் என்பதை, 'தமிழின் நீர்மை பேசித் தாளம் வீணை பண்ணி' என்ற ஞானசம்பந்தர் வாக்கினால் அறிக. இறைவன், இறைவன் அடியார்களை ஆளாகக் கொண்டு ஆள்வன் என்பது கூறப்பட்டது.

'He wears the twining-wreath; the sandal paste
He smears; He rules and makes us His,
MOTHER!' SAITH SHE.
'He makes us His; in lowly servants' hands,
Hark, how the lordly servants' hands
MOTHER!' SAITH SHE. >> 8
~~~~~

தையல் ஓர் பங்கினர், தாபத வேடத்தர்,
ஐயம் புகுவரால்; அன்னே! என்னும்.
ஐயம் புகுந்து அவர் போதலும், என் உள்ளம்
நையும்; இது என்னே! அன்னே! என்னும். >> 9

இது தையலோர் பங்கும் தாபத வேடமும் ஆகிய முரண்பட்ட வேடங்களை ஒருவனே மேற்கொள்ளுதலைக் காட்டுகிறது. ஐயம் புகுந்தவர் போகின்றதைக் கண்டு உள்ளம் நைதலும் இயல்புக்கு மாறாக உள்ளதே என்பாள், 'என் உள்ளம் நையுமிது என்னே' என்றாள். ஐயம் புகுதல், ஆன்ம போதத்தை ஏற்கவேயாம். உள்ளம் நைதல். தற்போதம் கெட்ட பின் உண்டாகும் மனநெகிழ்ச்சி.

இதனால், இறைவன் அடியார்களது ஆன்மபோதத்தை ஏற்றருளுவான் என்பது கூறப்பட்டது.

'The fair One's Half, ascetic's garb He wears,
Enters our homes an alms to ask,
MOTHER!' SAITH SHE.
'He ent'ring alms to ask, my inmost soul
In sorrow sinks; wherefore is this?
MOTHER!' SAITH SHE. >> 9

~~~~~

கொன்றை, மதியமும், கூவிளம், மத்தமும்,
துன்றிய சென்னியர்; அன்னே! என்னும்.
துன்றிய சென்னியின் மத்தம் உன்மத்தமே,
இன்று, எனக்கு ஆன ஆறு; அன்னே! என்னும். >> 10

இறைவன் சடையில் அணிந்துள்ளது ஊமத்தமலர். அது மிகவும் தாழ்ந்தது; எனினும், எனக்கு மால் செய்ததே என்பாள், 'துன்றிய சென்னியின் மத்தம் இன்றெனக்கு உன்மத்தமானவாறு என்னே' என்றாள். பொருளின் மதிப்பு, பொருளின் தன்மையை மட்டும் பொறுத்தது அன்று, அதை விரும்புவார் மனத்தையும் பொறுத்தது, ஆதலின், தலைவன்மேல் உள்ள விருப்பம் அவன் அணிந்திருக்கும் ஊமத்த மலரும் மால் கொள்ளச் செய்தது என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் அடியார்களைப் பித்தராக்குவான் என்பது கூறப்பட்டது.

'Cassia, the moon, the *vilva* flower, and wild
Phrenzies crowd thick His head,
MOTHER!' SAITH SHE.
'The *vilva* flower that crowns His sacred brow
Wild phrenzy bringeth me to-day,
MOTHER!' SAITH SHE. >> 10
~~~~~

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

18. குயிற்பத்து

ஆத்தும இரக்கம்

ஏர் தரும் ஏழ் உலகு ஏத்த,
எவ் உருவும் தன் உரு ஆய்,
ஆர்கலி சூழ் தென் இலங்கை,
அழகு அமர் வண்டோதரிக்கு,
பேர் அருள் இன்பம் அளித்த
பெருந்துறை மேய பிரானை;
சீரிய வாயால், குயிலே!
தென் பாண்டி நாடனை; கூவாய்! >> 2

இறைவனை ஒருவனே எல்லாவுலகமுமாய்க் கலந்து நிற்கின்றான் ஆதலின், 'எவ்வுரு வுந்தன் னுருவாய்' என்றாள். குயிலுக்கு வாய் சிறப்புடைமையின், 'சீரிய வாயாற் குயிலே' எனப் புகழ்ந்தாள்.

வண்டோதரிக்கு இன்பம அளித்தது :

முன்னொரு நாள் திருவுத்தரகோச மங்கையில் பெருமான் இலந்தை மரத்தடியில் முனிவர்களுக்கு ஆகமப் பொருளை அருளிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது இலங்கை மன்னனது மனைவி வண்டோதரி வேண்ட, அவளது பூசைக்கு இரங்கிப் பெருமான் முனிவர்களையும் விடுத்து, அவளுக்குக் குழந்தை வடிவத்தில் காட்சியளித்தான். சிவபூசையில் சிறந்தவனாகிய இராவணனும் குழந்தை வடிவத்தில் கிடந்த பெருமானைத் தூக்கி எடுத்து உச்சி மோந்து பேரானந்தம் கொண்டான்.

இதனால், இறைவனது கருணை கூறப்பட்டது.

Him the fair sevenfold world extols,- since every being's form is His;-
In southern sea-girt Lanka He, the Lord Who Perun-turrai owns,
Vandothari the beautiful, made glad with His abounding grace!
KUYIL, the southern Pandi Chief, CALL HITHER with thy voice divine! >> 2

தேன் பழச் சோலை பயிலும்
சிறு குயிலே! இது கேள் நீ,
வான் பழித்து, இம் மண் புகுந்து,
மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்;
ஊன் பழித்து, உள்ளம் புகுந்து,
என் உணர்வு அது ஆய ஒருத்தன்;
மான் பழித்து ஆண்ட மென் நோக்கி
மணாளனை; நீ வரக் கூவாய்! >> 4

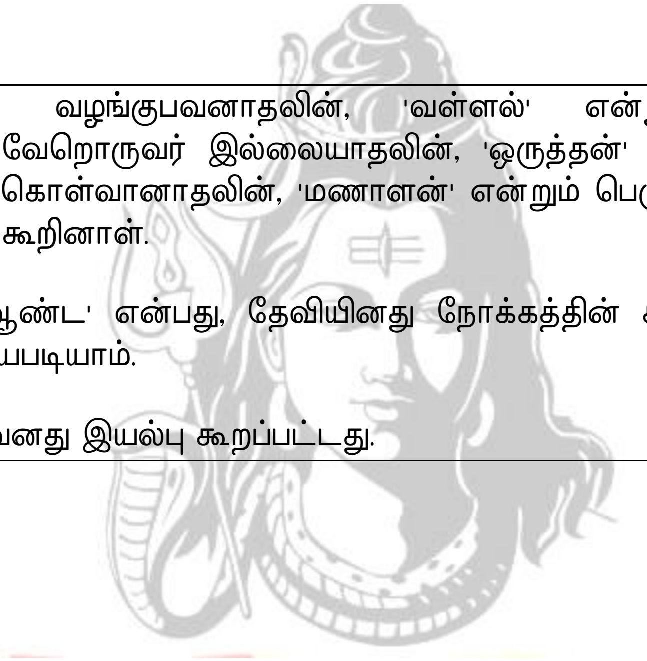

அருளை வாரி வழங்குபவனாதலின், 'வள்ளல்' என்றும், அவ்வண்ணம் ஆட்கொள்வார் வேறொருவர் இல்லையாதலின், 'ஒருத்தன்' என்றும், தேவியோடு தோன்றியே ஆட்கொள்வானாதலின், 'மணாளன்' என்றும் பெருமானது இயல்பினை வரிசைப்படுத்திக் கூறினாள்.

'மான் பழித்து ஆண்ட' என்பது, தேவியினது நோக்கத்தின் கவர்ச்சியும் அருளும் இனிமையும் கூறியபடியாம்.

இதனால், இறைவனது இயல்பு கூறப்பட்டது.

Thou KUYIL small, that dost frequent the grove with sweet fruit rich, hear this!
The Gracious-One Who left the heavens, enter'd this earth, made men His own;
The Only-One, despised the flesh, entered my soul, and fills my thought;-
The Bridegroom of the Fawn-eyed-one that gently rules,-GO HITHER CALL! >> 4

உன்னை உகப்பன்; குயிலே! உன் துணைத் தோழியும் ஆவன்,
பொன்னை அழித்த நல் மேனிப் புகழின் திகழும் அழகன்,
மன்னன், பரிமிசை வந்த வள்ளல், பெருந்துறை மேய
தென்னவன், சேரலன், சோழன், சீர்ப் புயங்கன், வரக் கூவாய்! >> 7

'உன்னை உகப்பன் உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்' என்றது, தலைவியின் ஆற்றாமையைக் காட்டியபடி. காண்பதற்கு இனிமையானது அழகு; கேட்பதற்கு இனிமையானது புகழ்; இரண்டையும் உடையவன் பெருமானாதலின், 'புகழின் திகழும் அழகன்' என்றாள். 'தென்னவன் சேரலன் சோழன்' என்றது மூவேந்தருமாய் இருந்து உலகத்தை ஆள்பவன் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் உலகத்தை ஆள்பவன் என்பது கூறப்பட்டது.

KUYIL, I'll joy in thee, and be thy comrade, ever by the side;-
Him of the beauteous form Who shines, more choice than gold, in glory bright;
The King, Who on the horse in splendour rode, in Perun-turrai dwells!-
The Southern-One, the Ceran, Coran, great Buyangan, CALL TO COME! >> 7

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

19. திருத்தசாங்கம்

அடிமை கொண்ட முறைமை

ஏர் ஆர் இளம் கிளியே! எங்கள் பெருந்துறைக் கோன்
சீர் ஆர் திரு நாமம் தேர்ந்து உரையாய் `ஆரூரன்,
செம் பெருமான்,' வெள் மலரான், பால் கடலான், செப்புவ போல்,
`எம் பெருமான், தேவர் பிரான்,' என்று. >> 1

'எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்' என்றது உரிமை பற்றி என்க. சென்ற திருப்பதிகத்தில் இறுதிப்பாட்டில் 'எந்தமராம் இவன்' என்ற பெருமான் வாக்கையும் காண்க. 'ஆரூரன், செம்பெருமான், எம்பெருமான், தேவர் பிரான்' என்ற திருநாமங்களில் தேவர் பிரான் என்பது முதன்மைத் திருநாமம். பாற்கடலில் தேவர்களை அழிக்க வந்த நஞ்சைத் தான் உண்டு அவர்களைக் காப்பாற்றினமையின் தேவர் பிரான் ஆயினான். "ஆதிமூர்த்திகட்கருள் புரிந்தருளிய தேவ தேவன் திருப்பெயராகவும்" என்று கீர்த்தித் திருவகவலில் வருதல் காண்க. 'வெண்மலரான்' என்பதில் வெண்மை, தூய்மையைக் குறித்தது என்க.

இதனால், இறைவனது நாமம் கூறப்பட்டது.

'Parrot fair and tender! soothly tell the glorious Name
Of Perun-turrai's King!' - 'Lord of Arur,- the ruddy Prince,-
The White-flower-god,-and he of the milky sea praised Him thus:
Name we our Peruman, the PRINCE OF GODS!' >. 1

ஏதம் இலா இன் சொல் மரகதமே! ஏழ் பொழிற்கும்
நாதன், நமை ஆளுடையான், நாடு உரையாய் காதலர்க்கு
அன்பு ஆண்டு, மீளா அருள் புரிவான் நாடு, என்றும்,
தென் பாண்டி நாடே, தெளி. >> 2

மரகதம், பச்சைமணி; அஃது உருவகமாய்க் கிளியை உணர்த்திற்று. இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின் பிறவி இல்லையாதலின், 'மீளா அருள் புரிவான்' என்றாள். 'மீண்டுவாரா வழியருள் புரிபவன் பாண்டி நாடே பழம்பதியாகவும்' என்று கீர்த்தித் திருவகவலில் வரும் வாக்கையும் ஒப்பிட்டுக்கொள்க. அவன் சோமசுந்தர பாண்டியனாயிருந்து அரசு செய்த நாடு பாண்டி நாடு என்பதனையும் உணர்க.

இதனால், இறைவனது நாடு கூறப்பட்டது.

'O Emerald, whose blameless speech is sweet! The LAND declare
Owned by the Lord of all the sevenfold world, Whose own we are.'
'He rules His loving ones in love, and gives unfailing grace,
His LAND is aye the southern PANDI realm! >> 2

**தாது ஆடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய்! நமை ஆளும்
மாது ஆடும் பாகத்தன் வாழ் பதி என்? கோதாட்டிப்
பத்தர் எல்லாம் பார்மேல், சிவபுரம்போல், கொண்டாடும்
உத்தரகோசமங்கை ஊர். >> 3**

தத்திப் பேசுவதால் கிளி தத்தை எனப்பட்டது. உத்தரகோச மங்கையிலிருந்து பத்தி செய்கின்ற அடியார்களுக்கு அருள் புரிந்து மேலான பதவிகளில் சேர்ப்பவனாதலின், சிவனைப் 'பத்தரெல்லாம் பார்மேல் சிவபுரம் போல் கொண்டாடும்' என்றாள். 'பத்திசெய்யடியாரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன் உத்தரகோச மங்கையூராகவும்' (கீர்த்தித்திருவகவல்) என்ற வாக்கையும் ஒப்பிட்டுக்கொள்க.

இதனால். இறைவனது ஊர் கூறப்பட்டது.

'O babbling bird, dweller in flowery grove with fragrance filled!
What is the TOWN where dwells our Lord, the partner of the Queen?'
'The CITY Uttara-koca-mangai named by men devout
And true, as Civa-town on earth is prais'd! >> 3

சோலைப் பசும் கிளியே! தூ நீர்ப் பெருந்துறைக் கோன்
கோலம் பொலியும் கொடி கூறாய் சாலவும்
ஏதிலார் துண் என்ன, மேல் விளங்கி, ஏர் காட்டும்
கோது இலா ஏறு ஆம், கொடி. >> **10**

சோலையில் வாழ்கின்ற பச்சைக்கிளியே, தூய்மையான நீர் சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறை மன்னனது கொடியாவது, பகைவர், மிகவும், திடுக்கிட்டு அஞ்சும்படி, மேலே விளங்கி, அழகைக் காட்டுகின்ற, குற்றமில்லாத, இடமேயாகும், அழகு விளங்கும், அக்கொடியினைக் கூறுவாயாக.

'Green parrot of the grove declare, what BANNER glorious waves
Above the King of Perun-turrai's waters pure?'- 'Aloft
The stainless BANNER of the bull resplendent gleams
In beauty manifest, while foes flee far.' >> 10

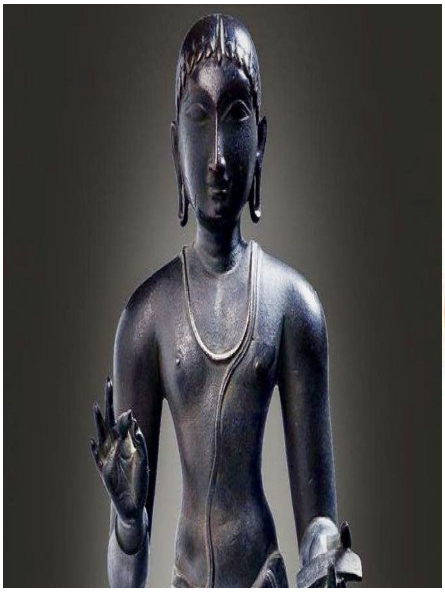

MOODS OF
Margazhi

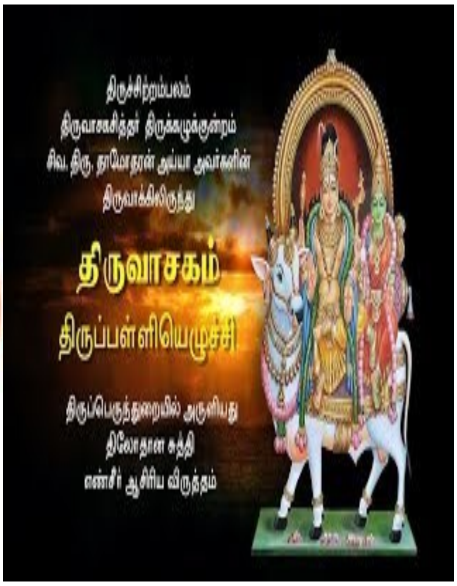
திருச்சிற்றம்பலம்
திருவாசகசித்தர் திருக்கழுக்குன்றம்
சிவ. திரு. தாமோதரன் அய்யா அவர்களின்
திருவாக்கிலிருந்து
திருவாசகம்
திருப்பள்ளியெழுச்சி
திருப்பெருந்துறையில் அருளியது
திரோதான சுத்தி
எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

அருள் மாலை: 6
திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருப்பெருந்துறை

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சுத்தி

போற்றி! என் வாழ் முதல் ஆகிய பொருளே!
புலர்ந்தது; பூம் கழற்கு இணை துணைமலர் கொண்டு
ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
எழில் நகை கண்டு, நின் திருவடிதொழுகோம்
சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறைசிவபெருமானே!
ஏற்று உயர் கொடி உடையாய்! எமை உடையாய்!
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 1

போற்றி ! என் வாழ்விற்கு முதலாக அமைந்த பொருளே ! பொழுது புலர்ந்தது. உம்முடைய பூப்போன்ற கழலடிக்கு அதுபோன்ற மலைகளைக் கொண்டு வழிபட்டு, உம்முடைய திருமுகத்தில் எங்களுக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு மலர்கின்ற அழகிய புன்னகையைக்கண்டு, அதனால் (உறுதி பெற்று) உம் திருவடிகளைத் தொழுகின்றோம்.தேன் தவழும் இதழ்களைக் கொண்ட தாமரைகள் மலர்கின்ற குளுமையான வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே !
காளை பொறித்த உயர்ந்த கொடியை உடையவனே ! என்னை உடையவனே !எம்பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

Hail! Being, Source to me of all life's joys! 'Tis dawn;
upon Thy flower-like feet twin wreaths of blooms we lay,
And worship, 'neath the beauteous smile of grace benign
that from Thy sacred face beams on us. Civa-Lord,
Who dwell'st in Perun-turrai girt with cool rice-fields,
where 'mid the fertile soil th' expanding lotus blooms!
Thou on Whose lifted banner is the Bull! Master!
Our mighty Lord! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 1

சிவ சிவ

அருணன், இந்திரன் திசை அணுகினன்; இருள் போய்
அகன்றது; உதயம் நின் மலர்த்திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழ எழ, நயனக்
கடி மலர் மலர, மற்று அண்ணல் அம்கண் ஆம்
திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன; இவை ஓர்
திருப்பெருந்துறை உறைசிவபெருமானே!
அருள் நிதி தர வரும் ஆனந்த மலையே!
அலை கடலே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!   2

அருணன் இந்திரனின் திசையை அடைந்தான். (கிழக்கில் விடியற்காலையின் செந்நிறம் படர்ந்தது.) அதனால் இருள் அகன்றது.உம்முடைய மலர் போன்ற திருமுகத்தில் கருணையின் சூரியன் எழுவதால் உதயமாகின்றது. கண்களைப் போன்ற மணமுள்ள மலர்கள் மலர்கின்றன. மேலும் அண்ணலே, உங்கள் அழகிய கண்மணி போன்ற வண்டுகள் திரள் திரளாக ரீங்காரமிடுகின்றன. திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, இதனை உணர்வீர் ! அருளாகிய செல்வத்தைத் தர வரும் மலை போன்ற ஆனந்தம் உடையவனே ! (ஓயாது வந்துகொண்டிருக்கின்ற) அலைகடலே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

The sun has neared the eastern bound; darkness departs;
dawn broadens out; and, like that sun, the tenderness
Of Thy blest face's flower uprising shines; and so,
while bourgeons forth the fragrant flower of Thine eyes' beam,
Round the King's dwelling fair hum myriad swarms of bees.
See, Civa-Lord, in Perun-turrai's hallowed shrine Who dwell'st!
Mountain of bliss, treasures of grace Who com'st to yield!
O surging Sea! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE!   2

கூவின பூம் குயில்; கூவின கோழி;
குருகுகள் இயம்பின; இயம்பின சங்கம்;
ஓவின தாரகை ஒளி; ஒளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு, நமக்கு.
தேவ! நல் செறி கழல் தாள் இணை காட்டாய்!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
யாவரும் அறிவு அரியாய்! எமக்கு எளியாய்!
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 3

குயில்கள் பாடின. கோழிகள் கூவின. பறவைகள் சலசலத்தன; சங்கு ஒலித்தது. விண்மீன்களின் ஒளி மறைந்தது. காலையின் ஒளி மேலோங்குகிறது. தேவனே, விரும்பி எங்களுக்கு உம்முடைய நல்ல செறிந்த கழலணிந்த இரு திருவடிகளையும் காட்டுங்கள் ! திருப்பெருந்துறை வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே ! யாராலும் அறிவதற்கு அரியவனே ! (அடியவராகிய) எங்களுக்கு எளியவனே ! எம்பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

The tender Kuyil's note is heard; the cocks have crowed;
the little birds sing out; sound loud the tuneful shells;
Starlights have paled; day's lights upon the eastern hill
are mustering. In favouring love O show to us
Thy twin feet, anklet-decked, divinely bright;-
Civa-Lord, in Perun-turrai's hallowed shrine Who dwell'st!
Thee all find hard to know; easy to us Thine own!
Our mighty Lord! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 3

இன் இசை வீணையர், யாழினர், ஒருபால்;
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர், ஒருபால்;
துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர், ஒருபால்;
தொழுகையர், அழுகையர்,துவள்கையர், ஒருபால்;
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர், ஒருபால்.
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
என்னையும் ஆண்டுகொண்டு, இன் அருள் புரியும்
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 4

ஒரு பக்கம், வீணை மற்றும் யாழ் கொண்டு இனிய இசை செய்பவர்கள்;
ஒரு பக்கம், இருக்கு வேதமும் மற்றும் பல தோத்திரங்களும் சொல்பவர்கள்;
ஒரு பக்கம், நிறைய மலர்களைக் கையில் பிடித்தவர்கள்;
ஒரு பக்கம், தொழுவார்களும், (அன்பின் மிகுதியால்) அழுவார்களும், (விடாது அழுது) துவண்ட கைகளை உடையவர்களும் ;
ஒரு பக்கம், சிரத்தின் மேல் கை கூப்பி வணக்கம் செய்பவர்கள்;
திருப்பெருந்துறையில் உள்ள சிவபெருமானே !
(இவர்களோடு) என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இனிய அருள் செய்கின்ற எம்பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

There stand the players on the sweet-voiced lute and lyre;
there those that utter praises with the Vedic chaunt;
There those whose hands bear wreaths of flowers entwined;
there those that bend, that weep, in ecstasy that faint;
There those that clasp above their heads adoring hands;-
Civa-Lord, in Perun-turrai's hallowed shrine Who dwell'st!
Me too make Thou Thine own, on me sweet grace bestow!
Our mighty Lord! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 4

`பூதங்கள்தோறும் நின்றாய்' எனின், அல்லால்,
`போக்கு இலன், வரவு இலன்,' என,நினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல், ஆடுதல், அல்லால்,
கேட்டு அறியோம், உனைக் கண்டு அறிவாரை.
சீதம் கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா!
சிந்தனைக்கும் அரியாய்! எங்கள் முன்வந்து,
ஏதங்கள் அறுத்து, எம்மை ஆண்டு, அருள்புரியும்
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 5

"பூதங்கள் எல்லாவற்றிலும் கலந்து இருப்பது அல்லாமல், இறைவனுக்குத் தோற்றமோ நீக்கமோ இல்லை" என உம்மைப் பண்டிதர்கள் புகழ்ந்து பாடுவதும் ஆடுவதும் அன்றி, உம்மைக் கண்டு அறிந்தவர்களை நாங்கள் கேட்டுக்கூடத் தெரிந்துகொண்டதில்லை ! குளிர்ந்த வயல்களுடைய திருப்பெருந்துறைக்கு அரசே ! நினைத்துப் பார்க்கக் கூட அரியவனே ! (எனினும் எளியவனாகி) எம்முடைய கண் முன்னே எழுந்தருளிக் குற்றங்கள் நீக்கி எம்மை ஆண்டு அருள் புரிகின்ற எம்பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

'Thou dwell'st in all the elements,' 'tis said; and yet
'Thou goest not, nor com'st;' the sages thus have sung
Their rhythmic songs. Though neither have we heard nor learnt
of those that Thee by seeing of the eye have known.
Thou King of Perun-turrai, girt with cool rice-fields,
to ponder Thee is hard to human thought. To us
In presence come! Cut off our ills! In mercy make us Thine!
Our mighty Lord! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 5

பப்பு அற வீட்டு இருந்து உணரும் நின் அடியார்,
பந்தனை வந்து அறுத்தார்; அவர்பலரும்,
மைப்பு உறு கண்ணியர், மானிடத்து இயல்பின்
வணங்குகின்றார். அணங்கின் மணவாளா!
செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறைசிவபெருமானே!
இப் பிறப்பு அறுத்து, எமை ஆண்டு, அருள்புரியும்
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 6

விரிந்து செல்லுதல் இல்லாது (ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன்),வீடுபேற்று நிலையில் உணர்கின்ற உம்முடைய அடியவர்கள் பந்தமாகிய கட்டுக்களை அறுத்தனர். அவர்கள் பலரும் மையணிந்த கண்களை உடைய பெண்களைப் போலத் தம்மைக் கருதி உம்மைத் தொழுகின்றனர் (காதலனாக),(உமையாகிய) பெண்ணின் மணவானே! சிவந்த தாமரை கண் விழிக்கின்ற (இதழ்களை விரிக்கின்ற) குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே ! இந்தப் பிறவியை நீக்கி எம்மை ஆண்டு அருள் புரிகின்ற எம்பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

Thy saints, who sinless in Thy home abide and know,
have come, their bonds cast off; and now, a mighty host,
With beauteous garlands decked, and clothed in human shape,
they all adore Thee, Bridegroom of the Goddess dread!
Civa-Lord, Who dwell'st in Perun-turrai's hallow'd shrine,
girt with cool rice-fields, where th' empurpled lotus blooms!
Cut off this 'birth', make us Thine own, bestow Thy grace!
Our mighty Lord! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 6

சிவ சிவ

அது, பழச் சுவை என, அமுது என; அறிதற்கு
அரிது என, எளிது என; அமரரும்அறியார்.
இது அவன் திருஉரு; இவன், அவன்; எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண்டு, இங்கு எழுந்தருளும்,
மது வளர் பொழில் திரு உத்தரகோச
மங்கை உள்ளாய்! திருப்பெருந்துறை மன்னா!
எது எமைப் பணி கொளும் ஆறு? அது கேட்போம்:
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 7

"அந்தப் பரம்பொருள் பழத்தின் சுவைபோல இனியது, அமுதம் போன்றது, அறிந்து கொள்வதற்கு அரியது, எளியது" என அறிவால் உறுதி பெற தேவர்களுக்கும் இயலவில்லை ! (அப்படிப்பட்ட தாங்கள்) "இதுவே அந்தப் பரம்பொருளின் திருவுருவம். இவர் தான் அந்தப் பரம்பொருள்." என்று (கூறத்தக்க எளியமுறையில்) எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கே எழுந்தருளியுள்ளீர் ! தேன் மிகுகின்ற சோலைகள் உள்ள திருஉத்தரகோச மங்கையில் வீற்றிருப்பவனே ! திருப்பெருந்துறைக்கு அரசே ! எது எங்களைப் பணி கொள்ளும் வகை ? அதன்படியே நடப்போம் ! எம்பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

‘The flavour of the fruit is that;' 'ambrosia that;'
'that's hard;' 'this easy:' thus Immortals too know not!
'This is His sacred form; this is Himself:' that we
may say and know, make us Thine own; in grace arise!
In Uttara-koca-mangai's' sweet perfumed groves
Thou dwell'st! O King of Perun-turrai's hallowed shrine!
What service Thou demandest, Lo! we willing pay.
Our mighty Lord! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 7

முந்திய முதல், நடு, இறுதியும், ஆனாய்;
மூவரும் அறிகிலர்; யாவர் மற்றுஅறிவார்?
பந்து அணை விரலியும், நீயும், நின் அடியார்
பழம் குடில்தொறும் எழுந்தருளியபரனே!
செம் தழல் புரை திருமேனியும் காட்டி,
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி,
அந்தணன் ஆவதும் காட்டி, வந்து ஆண்டாய்!
ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 8

முன்னரே இருக்கும் துவக்கமும், இடைனிலையும், இறுதியும் ஆனவரே ! உம்மை மும்மூர்த்திகளும் அறியவில்லை. பிறகு வேறு யார் தான் அறிய முடியும் ?! (பூமியாகிய) பந்தினை விரலில் அணிந்தவளும் (உமை), நீயும், உன் அடியார்களின் (பலகாலமாக அன்பு செய்துவந்த) பழைமை வாய்ந்த (மனத்து) இல்லங்கள்தோறும் எழுந்தருளுகின்ற பரமனே ! சிவந்த நெருப்புப் போன்ற அழகிய மேனியும் காட்டி, திருப்பெருந்துறையில் கோயிலும் காட்டி, அந்தணனாக அமரும் கோலமும் காட்டி என்னை ஆண்டாய் ! விரும்பி உண்ணும் அமுதம் போன்றவனே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

Before all being First, the Midst, the Last art Thou.
The Three know not Thy nature: how should others know?
Thou, with Thy tender Spouse, Thy servants' lowly huts
in grace didst visit, entering each, Supernal One!
Like ruddy fire Thou once didst show Thy sacred form;
didst show me Perun-turrai's temple, where Thou dwell'st;
As Anthanan didst Thyself, and make me Thine.
Ambrosia rare! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப் பொருளே! உன தொழுப்பு அடியோங்கள்,
மண்ணகத்தே வந்து, வாழச் செய்தானே!
வண் திருப்பெருந்துறையாய்! வழி அடியோம்
கண் அகத்தே நின்று, களிதரு தேனே!
கடல் அமுதே! கரும்பே! விரும்பு அடியார்
எண் அகத்தாய்! உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்!
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 9

விண்ணுலகில் உள்ள தேவர்கள் அணுகக் கூட முடியாத மேன்மையான பொருளே ! உமக்கு அடிமை பூண்ட அடியார்களாகிய நாங்கள், இந்த மண்ணுலகில் வந்து வாழ வழிவகை செய்தவனே!அழகு மிகுந்த திருப்பெருந்துறையுடையனே! வழியடியார்களாகிய எங்கள் கண்ணினுள் நின்று ஆனந்தம் தருகின்ற தேனே ! கடலிலிருந்து தோன்றிய அமுதமாகத் தோன்றுபவனே ! கரும்பே ! விரும்பித்தொழும் அடியவர்களின் எண்ணத்தில் நிறைந்தவனே ! உலகுக்கு உயிரானவனே ! எம்பெருமானே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

The gods in heaven who dwell may not approach Thy seatt!
O Being worthiest! Yet us who at Thy foot.
Pay homage, Thou to earth descending, madest blest.
Dweller in fertile Perun-turrai's shrine! our eyes
Beheld Thee; honied sweetness made our being glad.
Ambrosia of the sea! Sweetest of sweets! Thou art
Within Thy longing servants' thought! -Soul of this world!-
Our mighty Lord! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 9

சிவ சிவ

`புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின், நாள் நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே; இந்தப் பூமி,
சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு' என்று நோக்கி,
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்! திருமால்ஆம்
அவன் விருப்பு எய்தவும், அலரவன் ஆசைப்
படவும், நின் அலர்ந்த மெய்க்கருணையும், நீயும்,
அவனியில் புகுந்து, எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 10

"இந்த மண்ணுலகம் சிவபெருமான் வழியாக உய்யக் கொள்கின்றது (சிறந்த இடம்). அப்படிப்பட்ட இப்பூவுலகில் பிறவாமல் நாம் நாட்களை வீணாகக் கழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்." என்று திருமால் விருப்பப்பட்டுப் பிறக்குமாறும்,பிரமன் ஆசைப்படுமாறும், திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே, உம்முடைய மிக மலர்ந்த மெய்க் கருணையுடன் நீங்கள், இவ்வுலகில் வந்து எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லவர் ! அத்தகைய விருப்பம் தரும் அமுதமே ! பள்ளி எழுந்தருள்க !

**Said sacred Mal and flower-born Ayan as they gazed
on Civan's form, 'This day in vain we spend and cry.
'Tis time we went to earth and there were born. 'Tis earth,
'tis earth alone where Civan's grace is wont to save.'
Thou King, Who dwell'st in Perun-turrai's hallow'd shrine,
mighty Thou wert to enter earth, and make us Thine!
Thou and the Grace, that flower-like blooms from forth Thy form,
Ambrosia rare! FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE! 10**

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

௨௧. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்

முன் நின்று ஆண்டாய், எனை முன்னம்;
யானும், அதுவே முயல்வு உற்று,
பின் நின்று, ஏவல் செய்கின்றேன்;
பிற்பட்டு ஒழிந்தேன்; பெம்மானே!
`என்?' என்று, அருள் இவர நின்று,
`போந்திடு' என்னாவிடில், அடியார்,
உன் நின்று, `இவன் ஆர்' என்னாரோ?
பொன்னம்பலக் கூத்து உகந்தானே! >> 2

அதுவே முயல்வுறுதலாவது, அவன் திருவடியைச் சேர்வதனையே பொருளாகக்கொண்டு முயலுதல். இறைவன் திருவருள் இல்லையெனில் அதுவும் அடைய முடியாதாதலின், வர நின்றருளி, 'போந்திடு' என்று அவனே அழைக்க வேண்டுமென விரும்புகிறார். நீ அழையாவிடில் உன் அடியார்கள் என்னை அயலானாகக் கருதுவார் என்பார், 'அடியார் உன்னின்றிவனாரென்னாரோ?' என்றார்.

இதனால், இறைவன் திருவடியின்பத்திற்கு அவன் அடியார் கூட்டம் இன்றிமையாதது என்பது கூறப்பட்டது.

E'erwhile in presence here Thou mad'st me Thine;
and I even so to be with effort strain:
I follow Thee, and Thy behests fulfil;
but still I here behind am left, great Lord!
If Thou appear not now in grace, and bid
me come, will not Thy servants doubting say,
'And who was he that stood erewhile with Thee,'
Who joyest in the golden hall to dance? >> 2

அரைசே! பொன்னம்பலத்து ஆடும்
அமுதே!' என்று உன் அருள் நோக்கி,
இரை தேர் கொக்கு ஒத்து, இரவு பகல்,
ஏசற்று இருந்தே, வேசற்றேன்;
கரை சேர் அடியார் களி சிறப்ப,
காட்சி கொடுத்து, உன் அடியேன்பால்,
பிரை சேர் பாலின் நெய் போல,
பேசாது இருந்தால், ஏசாரோ? >> 5

இரை தேர் கொக்கொத்திருத்தலாவது, மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி இரையாகிய மீன் ஒன்றையே நாடி இருக்கும் கொக்கைப் போன்று, அருள் ஒன்றையே நாடி நிற்றலாம்.

பிரைசேர் பால் என்றது, தயிர் என்பதாம். பாலில் நெய் மறைந்து நிற்கும்; ஆனால், தயிரில் நெய் வெளிப்பட்டு நிற்கும். அதனால் பிரைசேர் பாலைப் போலப் பேச வேண்டும் என்றார். அவ்வாறு பேசாவிடில் உனக்குப் பழியாகும் என்பார், 'பேசாதிருந்தால் ஏசாரோ?' என்றார். இறைவன் மறைந்து நிற்றற்குப் பாலில் நெய்யையும், வெளிப்பட்டு நிற்றற்குத் தயிரில் நெய்யையும் எவ்விடத்திலும் உவமையாகச் சொல்லப்படுதல் அறிந்துகொள்க.

இதனால், மன ஒருமைப்பாடு அடியார் கூட்டத்தில் சேர்க்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

'King, Dancer in the golden court,
Ambrosia,' - looking for Thy grace,- I cry.
Like patient heron watching for its prey,
by night and day, I drooping 'bide and mourn
Thy saints have reached the shore,- in joy they shine;
to me if Thou deny that vision bright,-
Like butter hidden in the curdled milk,;(br>
still silent, will not they reproach? >> 5

சிரிப்பார்; களிப்பார்; தேனிப்பார்;
திரண்டு, திரண்டு, உன் திருவார்த்தை
விரிப்பார்; கேட்பார்; மெச்சுவார்;
வெவ்வேறு இருந்து, உன் திருநாமம்
தரிப்பார்; `பொன்னம்பலத்து ஆடும்
தலைவா' என்பார்; அவர் முன்னே
நரிப்பு ஆய், நாயேன் இருப்பேனோ?
நம்பி! இனித்தான் நல்காயே! >> 9

முகத்தில் தோன்றுவது சிரிப்பு. உள்ளத்தில் பூரிப்பது களிப்பு. ஆதலின், இரண்டன் வேறுபாட்டைக் காண்க. தேனித்தலாவது, தேன் போன்று இனித்தல். இறையனுபவம் இனிமையாயிருக்கும் என்பதாம். திருவார்த்தை விரித்தலாவது, அவனது புகழைப் பேசுதல். திருநாமம் தரித்தல், அஞ்செழுத்தை உள்ளத்திலே கொள்ளுதல். இதுவே ஜெபம் எனப்படும். 'பொன்னம்பலத்தாடும் தலைவா என்பார்' என்பது, பல வகைப் பெயர்களையும் சொல்லிப் பாடுதலைக் குறித்தது; நாம பஜனையைக் கொள்ளலாம். நரிப்பு - இகழ்ச்சி.

இதனால், அடியாரது இயல்பு கூறப்பட்டது.

They smile, they joy, honied delights they quaff,
in thronging crowds Thy words expound and hear,
And loud extol. Then each apart repeats
the saving mystery of Thy sacred Name.
'Our Head, Who dancest in the golden court,'
they cry. before these blessed ones, shall I
Like dog, that jackals chase and scare, remain?
My Teacher, even now bestow Thy grace! >> 9

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

௨௨. கோயில் திருப்பதிகம்

அனுபோக இலக்கணம்

குறைவு இலா நிறைவே! கோது இலா அமுதே!
ஈறு இலாக் கொழும் சுடர்க் குன்றே!
மறையும் ஆய், மறையின் பொருளும் ஆய், வந்து என்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே!
சிறை பெறா நீர் போல், சிந்தைவாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே!
இறைவனே! நீ, என் உடல் இடம் கொண்டாய்;
இனி, உன்னை என் இரக்கேனே? >> 5

'குறைவிலா நிறைவே' என்றதால், இறைவன் பரிபூரணமானவன் என்பதையும், 'கோதிலா அமுதே' என்றதால், தூய்மையானவன் என்பதையும் கூறினார். உள்ளம் உடலின்கண் உள்ளதாதலின், உள்ளத்தை இடமாகக்கொண்ட இறைவனை 'உடலிடங் கொண்டாய்' என்றார். "நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற கற்பகமே" என்று திருநாவுக்கரசர் கூறியதையுங் காண்க. இறைவன் இவ்வாறு தங்கியிருப்பதைவிடப் பேறு என்ன உள்ளது? ஆதலின், 'இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே' என்றார்.

இதனால், இறைவன் தன் அடியார்களுடைய உள்ளத்தையும் உடலையும் இடமாகக் கொள்கின்றான் என்பது கூறப்பட்டது.

Fulness, that knows no LACK; ambrosial Essence pure!
O unscaled mount of ever-blazing light!
Thou art the Veda,- Thou the mystic Veda's sense.
Within my mind Thou coming, 'bid'st its Lord!
As torrents burst their bounds, Thou rushest through my soul!
Civan, Who dwell'st in Perun-turrai's shrine!
O King, my body hast Thou made Thine home; henceforth
what blessings shall Thy suppliant ASK of Thee? >> 5

இன்று, எனக்கு அருளி, இருள் கடிந்து, உள்ளத்து
எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்ற நின் தன்மை நினைப்பு அற நினைந்தேன்;
நீ அலால் பிறிது மற்று இன்மை;
சென்று சென்று, அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து, ஒன்று ஆம்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே!
ஒன்றும் நீ அல்லை; அன்றி, ஒன்று இல்லை;
யார் உன்னை அறியகிற்பாரே? >> 7

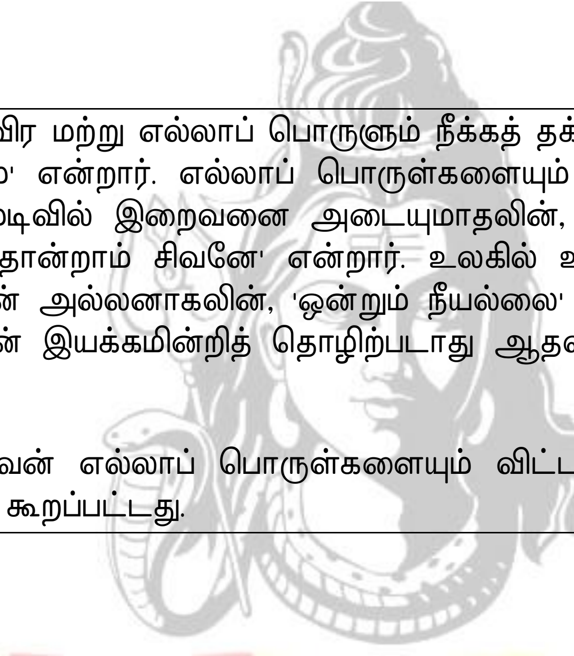

இறைவனைத் தவிர மற்று எல்லாப் பொருளும் நீக்கத் தக்கனவேயாதலின், 'நீயலால் பிறிது மற்றின்மை' என்றார். எல்லாப் பொருள்களையும் சிறிது சிறிதாக விடுத்துச் சென்ற உயிர், முடிவில் இறைவனை அடையுமாதலின், 'சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றாம் சிவனே' என்றார். உலகில் உள்ள பொருள்களில் ஒரு பொருளும் அவன் அல்லனாகலின், 'ஒன்றும் நீயல்லை' என்றார். ஆனாலும், ஒரு பொருளும் அவன் இயக்கமின்றித் தொழிற்படாது ஆதலின், 'அன்றி ஒன்றில்லை' என்றார்.

இதனால், இறைவன் எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டவர்களாலேயே அடையத் தக்கவன் என்பது கூறப்பட்டது.

THIS DAY on me in grace Thou risest bright, a Sun,
bidding from out my mind the darkness flee!
That thought may cease upon Thy nature manifest,
I think. Beside Thee all that is is nought,-
Moving ever,- as atoms ever wasting,- Thou art One!
Civan, Who dwell'st in Perun-turrai's shrine!
Thou art not anything; without Thee nothing is;
who are they that can know Thee as Thou art? >> 7

தந்தது, உன் தன்னை; கொண்டது, என் தன்னை;
சங்கரா! ஆர் கொலோ, சதுரர்?
அந்தம் ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்;
யாது நீ பெற்றது ஒன்று, என்பால்?
சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே!
எந்தையே! ஈசா! உடல் இடம் கொண்டாய்;
யான் இதற்கு இலன், ஓர் கைம்மாறே! >> **10**

உடல் இடம் கொள்ளுதலாவது, உள்ளம் வழியாக உடலிலும் வியாபித்திருத்தல். சித்தமிசை குடி கொண்ட அறிவுப் பொருள் உடல் முழுவதும் ஆனந்தத்தை நல்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்க. பெருமான் தன்னைத் தந்து என்னைக் கொண்டது ஊதியமில்லா வாணிகமாயிற்று என்பதாம். இது நிந்தாஸ்துதி. கொல், ஓ - அசைகள்.

இதனால், இறைவனது கைம்மாறு கருதாத கருணை கூறப்பட்டது.

What Thou hast GIVEN is THEE; and what hast gained is ME:
O Cankara, who is the knowing one?
I have obtained the rapturous bliss that knows no end;
yet now, what one thing hast Thou gained from me?
Our Peruman, Who for Thy shrine hast ta'en my thought!
Civan, Who dwell'st in Perun-turrai's courts!
My Father, and my Master! Thou hast made this frame
Thine home; for this I know no meet return! >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

23. செத்திலாப் பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக் கொணாமை

பொய்யனேன் அகம் நெகப் புகுந்து, அமுது ஊறும்,
புது மலர்க் கழல் இணை அடிபிரிந்தும்,
கையனேன், இன்னும் செத்திலேன்; அந்தோ!
விழித்திருந்து உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்.
ஐயனே! அரசே! அருள் பெரும் கடலே!
அத்தனே! அயன், மாற்கு, அறி ஒண்ணாச்
செய்ய மேனியனே! செய்வகை அறியேன்;
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே! >> 1

செத்திலேன் என்பது, உடம்பினில் வாழ விரும்பாமையைக் குறித்தது. இறைவனையடைய விரும்பியிருந்தும் அவன் மறைகின்ற காலத்தில் உடன் செல்லாமல் நின்றுவிட்டேன் என்பார், 'விழித்திருந்து உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்' என்றார். இனி அதனை அவன் அருளாலன்றித் தம் முயற்சியால் பெற முடியாதாதலின், செய்வகை அறியேன்' என்று இரங்குகிறார்.

இதனால், இறைவன் திருவடியினது அருமை கூறப்பட்டது.

I, false, am sever'd from the flowr'y feet that, entering here,
made my soul melt, distilling nectar sweet.
Yet I, poor wretch, die not as yet; but, in a waking dream,
the inner purpose of my soul I've lost.
O Teacher,- King, - Great Sea of grace, - Father,- Whose roseate form
Ayan and Mal could never come to know,-
I know not what to do, O CIVAN, Thou Who didst draw near
IN SACRED PERUN-TURRAI'S SHRINE TO DWELL! >> 1

ஞாலம், இந்திரன், நான்முகன், வானோர்,
நிற்க, மற்று எனை நயந்து, இனிது ஆண்டாய்;
காலன் ஆர் உயிர் கொண்ட பூம் கழலாய்!
கங்கையாய்! அங்கி தங்கிய கையாய்!
மாலும் ஓலம் இட்டு அலறும் அம் மலர்க்கே,
மரக்கணேனையும் வந்திடப் பணியாய்;
சேலும், நீலமும், நிலவிய வயல் சூழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே! >> 9

யமனது, அரிய உயிரைக் கவர்ந்த, தாமரைப் பூப்போன்ற திருவடியுடையவனே, கங்கையைச் சடையில் தரித்தவனே, நெருப்பை ஏந்திய கையையுடையவனே, கெண்டைமீன்களும், நீல நிறமுடைய பூக்களும், பொருந்திய, வயல் சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் பொருந்திய சிவபெருமானே, உலகத்தவரும், தேவர் கோனும், பிரமனும், தேவரும், உன்னருளைப் பெற நிற்கவும், என்னை விரும்பி, இனிமையாக ஆட்கொண்டருளினை, திருமாலும், (காண முடியாது) முறையிட்டு, கதறுவதற்குரிய, அப்பாத மலர்க்கே, மரக்கண் போன்ற கண்ணையுடைய என்னையும், வந்து சேரும்படி அருள் செய்வாயாக.

Indra, the Four-faced, and the heavenly Ones stood round,- on earth
with tender sweetness then Thou mad'st me Thine,-
Thou of the flow'ry Foot, that took the life from Death;
Ganga is Thine; the fire burns in Thy hand;
And Mal, in triumph-songs, to that same flower-foot sings;
command me too, whose eye sees not, to come!
Bright flow the flow'ry streams around the fields where CIVAN came.
IN SACRED PERUN-TURRAI'S SHRINE TO DWELL! >> 9

அளித்து வந்து, எனக்கு `ஆவ' என்று அருளி,
அச்சம் தீர்த்த நின் அருள் பெருங்கடலில்,
திளைத்தும், தேக்கியும், பருகியும், உருகேன்;
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே!
வளைக் கையானொடு மலரவன் அறியா
வானவா! மலை மாது ஒரு பாகா!
களிப்பு எலாம் மிகக் கலங்கிடுகின்றேன்;
கயிலை மா மலை மேவிய கடலே! >> 10

திருப்பெருந்துறையில் பொருந்திய சிவபெருமானே, சங்கேந்திய கையினையுடைய திருமாலொடு, பிரமனும், அறியவொண்ணாத, தேவனே, மலைமகளை ஒரு பாகத்திலுடையவனே, பெரிய கயிலாய மலையின்கண் எழுந்தருளிய, கருணைக்கடலே, அடியேனுக்கு, கருணை செய்து வந்து, ஐயோ என்றிரங்கியருளி, என் அச்சத்தைப் போக்கிய, உன்னருளாகிய பெரிய கடலினிடத்து, மூழ்கி மகிழ்ந்தும், நிரம்ப இன்புற்றும், குடித்தும், மனம் உருக மாட்டேன், மகிழ்ச்சி முழுவதும் நீங்க, அதிகமாகக் கலங்கப் பெற்றவனாகின்றேன்.

In tender grace Thou cam'st and bad'st me come, didst banish fear;
then in Thy grace's mighty sea I plunged.
I drank, was sated; now I melt no more, - CIVAN, Who cam'st
IN SACRED PERUN-TURRAI'S SHRINE TO DWELL!
He who the armlet wears, and flowery Ayan know Thee not,
heaven's Lord, sole Partner of the Mountain-Maid!
I wilder'd stand, while rising swells the mighty joy, - O SEA
WHOSE WATERS REST ON KAILAI'S LOFTY HILL! >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

௨௪. அடைக்கலப் பத்து

பக்குவ நிண்ணயம்

பெரும் பெருமான், என் பிறவியை வேர் அறுத்து, பெரும் பிச்சுத்
தரும் பெருமான், சதுரப் பெருமான், என் மனத்தின் உள்ளே
வரும் பெருமான், மலரோன், நெடுமால், அறியாமல் நின்ற
அரும் பெருமான்! உடையாய்! அடியேன் உன் அடைக்கலமே. >> 3

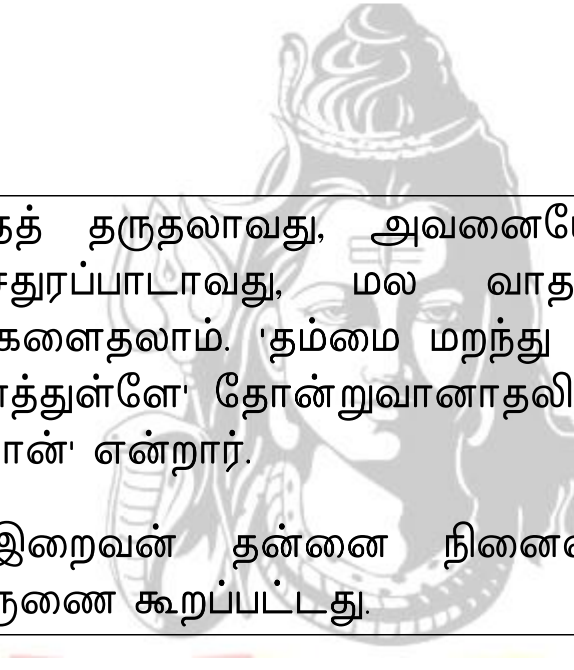

பெரும்பித்தைத் தருதலாவது, அவனையே நினைந்திருக்கச் செய்தல். சதுரப்பாடாவது, மல வாதனையையொழித்துப் பிறவியைக் களைதலாம். 'தம்மை மறந்து தனை நினைப்பவர் செம்மை மனத்துள்ளே' தோன்றுவானாதலின், 'மனத்தினுள்ளே வரும் பெருமான்' என்றார்.

இதனால், இறைவன் தன்னை நினைவாரது உள்ளத்தில் வருகின்ற கருணை கூறப்பட்டது.

Great Peruman, Thou who dost free from 'birth'! Thou frenzy giv'st
O Peruman! - Within my mind, O Peruman the wise,
Thou com'st. The flow'ry One, and giant Mal too, knew Thee not;
Rare Peruman! MASTER! THY SLAVE, I THEE MY REFUGE MAKE! >> 3

மாழை, மைப் பாவிய கண்ணியர் வன் மத்து இட, உடைந்து,
தாழியைப் பாவு தயிர் போல், தளர்ந்தேன்; தட மலர்த் தாள்,
வாழி! எப்போது வந்து, எந் நாள், வணங்குவன் வல் வினையேன்?
ஆழி அப்பா! உடையாய்! அடியேன் உன் அடைக்கலமே. >> 6

மாழை என்பது மாமரம்; அது இங்குக் கண்ணுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டமையால், அதன் வடுவுக்காயிற்று; முதலாகுபெயர், 'தயிர் போல்' என்றது குழம்புதலுக்கு உவமை. தொழில் உவமம். மத்தால் கடையப்பட்ட தயிர் சிதறுவது போல, மாதரால் அலைக்கப்பட்ட மனம் சிதறும் என்பதாம்.

இதனால், திருவடி ஞானம் பெற விழைவு வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Broken by mighty churning-staff of those of jet black eyes,
Like cream in churn I bounded, suffered pain. O flow'r-foot, Hail!
When com'st Thou? When shall I whose deeds are 'mighty' worship Thee?
Lord of the Earth! MASTER! THY SLAVE, I THEE MY REFUGE MAKE! >> 6

பிறிவு அறியா அன்பர், நின் அருள் பெய் கழல் தாள் இணைக் கீழ்,
மறிவு அறியாச் செல்வம் வந்து பெற்றார்; உன்னை வந்திப்பது ஓர்
நெறி அறியேன்; நின்னையே அறியேன்; நின்னையே அறியும்
அறிவு அறியேன்; உடையாய்! அடியேன் உன் அடைக்கலமே. >> 9

பிரிவு என்பது பிறிவு என எதுகை நோக்கித் திரிந்தது. வந்திப்பதோர் நெறியாவது, இறைவனை வணங்குவதற்குரிய வேதாகம நெறியாம். இறைவனை அறிதலாவது, அவனது உண்மை நிலையையறிதலாம். 'நின்னையே அறியும் அறிவு' என்பது சிவஞானம். சிவஞானத்தினால்தான் இறைவனை உணர முடியும் என்பதாம்.

இதனால், இறைவனைச் சிவஞானத்தினால்தான் உணர முடியும் என்பது கூறப்பட்டது.

Thy loving ones beneath Thy jewell'd feet that grace confer
Abiding, gain the bliss that knows no refluent tide. No way
To worship Thee I find; in sooth I know not Thee, noe lore
That tells of Thee! MASTER! THY SLAVE, I THEE MY REFUGE MAKE! >> 9

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

25. ஆசைப் பத்து

ஆத்தும இலக்கணம்

மிடைந்து எலும்பு, ஊத்தை மிக்கு, அழுக்கு ஊறல்,
வீறு இலி, நடைக் கூடம்
தொடர்ந்து எனை நலைய, துயர் உறுகின்றேன்;
சோத்தம்! எம் பெருமானே!
உடைந்து, நைந்து, உருகி, உள் ஒளி நோக்கி,
உன் திரு மலர்ப் பாதம்
அடைந்து நின்றிடுவான், ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! >> 4

வீடு, பெயர்ந்து செல்லாது; ஆனால் இவ்வுடம்பாகிய வீடு, செல்லுமிடமெல்லாம் தொடர்ந்து வருவதாதலின், இதனை ‘நடைக்கூடம்’ என்றும், ‘தொடர்ந்து’ என்றும் கூறினார். உடம்பினால்தான் உயிருக்குத் துன்பங்கள் வருகின்றவனவாதலின், ‘எனை நலியத் துயருறுகின்றேன்’ என்றார். உள்ளம் உருகுதல், அருளைப் பெறுதற்குரிய வழி, ஒளி நோக்குதல், அருளையுடைய இறைவனை அடைதற்குரிய வழி. பாதம் அடைதல், பேரின்பம் பெறுதல். சாதனம், பயன் கூறியபடியாம்.

இதனால், மனம் இளகி உருகுதலே இறைவன் திருவடியை அடைதற்குரிய வழி என்பது கூறப்பட்டது.

This walking cell, with loathy filth filled full, contemptible,
Clings to me, and afflicts my soul! Hail to Thee, mighty Lord!
Broken, subdued, and melted, looking ever for Thy light,
Thy blest feet's flower to gain, BEHOLD, O SIRE, MY SOUL HATH YEARN'D! >> 4

**பாரோர், விண்ணோர், பரவி ஏத்தும்
பரனே! பரஞ்சோதி!
வாராய்; வாரா உலகம் தந்து,
வந்து ஆட்கொள்வானே!
பேர் ஆயிரமும் பரவித் திரிந்து,
`எம் பெருமான்' என ஏத்த,
ஆரா அமுதே! ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! >> 7**

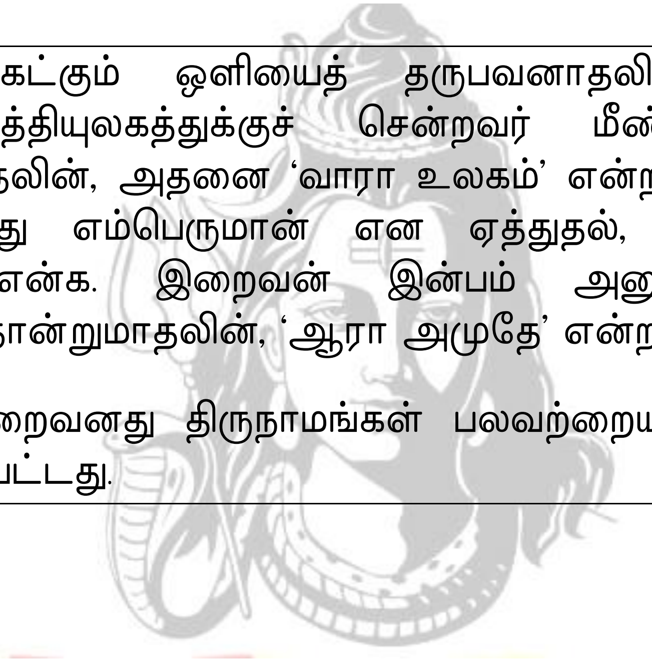

ஒளிப்பொருள்கட்கும் ஒளியைத் தருபவனாதலின், ‘பரஞ்சோதீ’ என்றார். முத்தியுலகத்துக்குச் சென்றவர் மீண்டும் பிறவிக்கு வரமாட்டாராதலின், அதனை ‘வாரா உலகம்’ என்றார். பேராயிரமும் பரவித் திரிந்து எம்பெருமான் என ஏத்துதல், இறைவனுடைய உலகத்தில் என்க. இறைவன் இன்பம் அனுபவிக்குந்தோறும் புதிதாகவே தோன்றுமாதலின், ‘ஆரா அமுதே’ என்றார்.

இதனால், இறைவனது திருநாமங்கள் பலவற்றையும் பரவியேத்தும் இன்பம் கூறப்பட்டது.

Thou Infinite, Whom earth and heaven extol, Thou Light superne,-
Thou cam'st to make me Thine! Give me the world of final bliss;
Thy thousand names I'd circling sing. Thee mighty Lord to praise,
Th' Ambrosia ever new, BEHOLD, O SIRE, MY SOUL HATH YEARN'D! >> 7

கையால் தொழுது. உன் கழல் சேவடிகள்
கழுமத் தழுவிக்கொண்டு,
எய்யாது என் தன் தலை மேல் வைத்து,
`எம் பெருமான்!', `பெருமான்!' என்று,
ஐயா! என் தன் வாயால் அரற்றி,
அழல் சேர் மெழுகு ஒப்ப,
ஐயாற்று அரசே! ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய்; அம்மானே! >> 8

‘சேவடிகள் கழுமத் தழுவிக்கொண்டு’ என்றதனால், அடிகள் இறைவன்பால் கொண்ட காதல் புலப்படுகிறது. ‘ஐயா என்று என்றன் வாயால் அரற்றி’ என்றதால் ஆராமை தோன்றுகிறது. இவை, தம்மை மறந்த நிலையில் நிகழும் செயல்களாம். ‘ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே’ என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கை ஒப்பிட்டுக்கொள்க.

இதனால், இறைவனைப் பல வாகையாலும் வழிபடும் இன்பம் கூறப்பட்டது.

With hands Thee worshipping, embracing close Thy jewell'd feet,
And placing still unwearied on my head, 'Our Lord, our Lord,' I cry;-
'My Teacher,' with my mouth I cry. Like wax before the fire,
King of Aiyarr'! BEHOLD, O SIRE, MY MELTING SOUL HATH YEARN'D! >> 8

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

26. அதிசயப் பத்து

முத்தி இலக்கணம்

**முன்னை என்னுடை வல் வினை போயிட,
முக்கண் அது உடை எந்தை,
தன்னை யாவரும் அறிவதற்கு அரியவன்,
எளியவன் அடியார்க்கு,
பொன்னை வென்றது ஓர் புரி சடை முடி தனில்
இள மதி அது வைத்த
அன்னை, ஆண்டு, தன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே! >> 3**

ஆன்மாக்களுக்கு எப்பிறவியிலும் அழியாத தந்தையும் தாயுமாய் இருப்பவன் இறைவனாதலின், ‘எந்தை’ என்றும், ‘அன்னை’ என்றும் கூறினார். ‘அம்மை நீ அப்பன் நீ’ என்றார், திருநாவுக்கரசரும். இறைவனது சடை செம்மை நிறமாதலின், ‘பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை’ என்றார். இறைவன், அடிகளுக்குக் குருவாய் வந்து பழவினைகளைப் போக்கினானாதலின், ‘முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட’ என்றார்.

இதனால், வினைகள் ஒழிவது இறைவன் திருவருளாலே என்பது கூறப்பட்டது.

Aforetime, that my 'mighty deeds' might pass, the Father tiple-eyed,-
Whom all find hard to know, to servant-bands abundantly revealed,-
Who plac'd the crescent moon on 'braided lock' of more than golden sheen,
THE SIRE,- HE MADE ME HIS, AND JOIN'D ME TO HIS SAINTS:
SUCH WONDER HAVE WE SEEN! >> 3

எண்ணிலேன் திருநாமம் அஞ்சு எழுத்தும்;
என் ஏழைமை அதனாலே
நண்ணிலேன் கலை ஞானிகள் தம்மொடு;
நல் வினை நயவாதே,
மண்ணிலே பிறந்து, இறந்து, மண் ஆவதற்கு
ஒருப்படுகின்றேனை,
அண்ணல், ஆண்டு, தன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே! >> 6

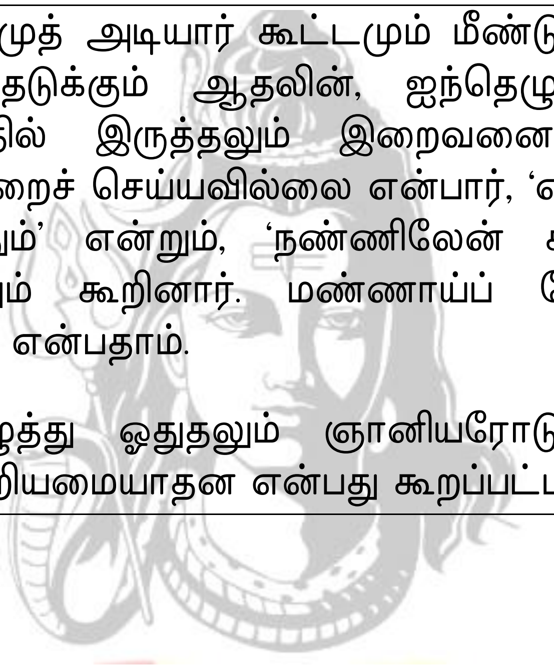

ஐந்தெழுத்து மந்திரமுத் அடியார் கூட்டமும் மீண்டும் மல வாதனை உண்டாகாதவாறு தடுக்கும் ஆதலின், ஐந்தெழுத்தை ஓதுதலும் அடியார் கூட்டத்தில் இருத்தலும் இறைவனை அணைந்தோர் தன்மையாம். இவற்றைச் செய்யவில்லை என்பார், ‘எண்ணிலேன் திரு நாம அஞ்செழுத்தும்’ என்றும், ‘நண்ணிலேன் கலை ஞானிகள் தம்மொடும்’ என்றும் கூறினார். மண்ணாய்ப் போவது என்பது, பயனின்றிக் கழிவது என்பதாம்.

இதனால், ஐந்தெழுத்து ஓதுதலும் ஞானியரோடு இணங்குதலும் அடியார்கட்கு இன்றியமையாதன என்பது கூறப்பட்டது.

Through my mere folly I the Letters Five forgot, that speak His sacred Name;
I drew not near those wise in lore divine, longing to share their virtuous deeds.
Born on the earth and dying there mere thing of earth, to earth I gave myself!
THE MIGHTY MADE ME HIS, AND JOIN'D ME TO HIS SAINTS:
SUCH WONDER HAVE WE SEEN! >> 6

உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள், நறு மலர்
எழுதரு நாற்றம் போல்,
பற்றல் ஆவது ஓர் நிலை இலாப் பரம் பொருள்:
அப் பொருள் பாராதே,
பெற்றவா பெற்ற பயன் அது நுகர்ந்திடும்
பித்தர் சொல் தெளியாமே,
அத்தன், ஆண்டு, தன் அடியரில் கூட்டிய
அதிசயம் கண்டாமே! >> 9

உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள் என்பது இறைவனை. 'இறைவனே உடலிடங் கொண்டாய்' என்று முன்னர்க் கூறியதையுங்காண்க. 'பூவினுள் மணம் நிறைந்துள்ளது போல, இறைவனும் உடம்பினுள் நிறைந்திருக்கிறான்' என்பார், 'நறுமலர் எழுதரு நாற்றம் போல்' என்றார். இனி, 'பூவினுள் மணத்தைக் காண முடியாதது போல, உடம்பினுள் உத்தமனைக் காண முடியாது' என்பார், 'பற்றலாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்' என்றார்.

பெற்றவா நுகர்தல் என்பது, மாற்றியமைக்கின்ற வழி உணராது, அடைந்த சிற்றின்பத்தையே பெரிதென மகிழ்ந்திருக்கும் பெற்றியைக் கூறித்தது.

இதனால், பரம்பொருளினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

Like fragrance hid within the blooming flower, the meaning of this frame
No mortal mind can reach: the Being infinite. That Being I knew not.
I trusted words of fools that pluck the fruit of deeds. From sensual snare to save
THE FATHER, MADE ME HIS, AND JOIN'D ME TO HIS SAINTS:
SUCH WONDER HAVE WE SEEN! >> 9

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

27. புணர்ச்சிப் பத்து

அத்துவத இலக்கணம்

ஆற்றகில்லேன் அடியேன்; அரசே!
அவனி தலத்து ஐம் புலன் ஆய
சேற்றில் அழுந்தாச் சிந்தை செய்து,
`சிவன், எம்பெருமான்,' என்று ஏத்தி,
ஊற்று மணல் போல், நெக்கு நெக்கு
உள்ளே உருகி, ஓலம் இட்டு,
போற்றிப் புகழ்வது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? >> 2

சேற்றில் அகப்பட்டால் வெளியேறுவது கடினமாதல்போல, ஐம்புல ஆசையில் அகப்பட்டால் வெளியேறுவது கடினமாதலின், ஐம்புலனைச் ‘சேறு’ என்றார். ‘உலக ஆசையை விடுவதற்குச் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைக்க வேண்டும்’ என்பார், ‘சிந்தை செய்து’ என்றும், ‘வாயினாலும் நன்கு துதிக்க வேண்டும்’ என்பார், ‘சிவனெம் பெருமான் என்று ஏத்தி’ என்றும் கூறி, இவ்வுபாயங்களைத் தெரிவித்தார். ஊற்றினை யுடைய மணல் நெகிழ்ந்து இருக்கும். அதைப் போல, மனமும் நெகிழ்ச்சியுடையதாக இருக்க வேண்டும் என்பார், ‘ஊற்று மணல் போல் நெக்கு நெக்குள்ளே உருகி’ என்றார்.

இதனால், இறைவன் திருவடியை மனமுருகி வணங்க வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Thy servant I endure not, O my king, upon this earth in mire
Of fivefold sense! In thought adoring Civan as my Lord,
With mind that melts, like sands where waters spring, with cries of jubilee,
When shall I praise, in MYSTIC UNION JOINED WITH HIM, MY FLAWLESS GEM? >> 2

நெக்கு நெக்கு, உள் உருகி உருகி,
நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், எழுந்தும்,
நக்கும், அழுதும், தொழுதும், வாழ்த்தி;
நானா விதத்தால் கூத்து நவிற்றி;
செக்கர் போலும் திருமேனி
திகழ நோக்கி; சிலிர் சிலிர்த்து;
புக்கு நிற்பது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? >> 8

‘நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் எழுந்தும் நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி’ என்றது, இறைவனை எப்போதும் வாழ்த்த வேண்டும் என்பதற்காகப் பல வகையில் கூறியபடி, கூத்து உலகியலைக் கடந்த அன்பினால் நிகழுமாதலின், ‘கூத்தும் நவிற்றி’ என்றார். ‘தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடி’ என்று திருநாவுக்கரசர் அருளினதும் காண்க. ‘நவிற்றி’ என்றது, இடையறாது செய்வதைக் குறித்தது. இறைவனது வியாபகத்தில் அடங்கி நிற்றலை, ‘புக்கு நிற்பதென்று கொல்லோ’ என்றார்.

இதனால், இறைவனது திருவடி வியாபகத்தில் எப்போதும் அடங்கி நிற்றல் வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

In bliss dissol'd, soul melted utterly, with every gesture meet:
Laughter and tears, homage of hand and lip,- with every mystic dance,-
To see with joyous thrill, that Sacred Form, like ruddy evening sky,
When shall I pass, in MYSTIC UNION JOINED WITH HIM, MY FLAWLESS GEM? >> 8

காப்பாய், படைப்பாய், கரப்பாய், முழுதும்;
கண் ஆர் விசும்பின் விண்ணோர்க்கு எல்லாம்
மூப்பாய்; மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா; முன்னே எனை ஆண்ட
பார்ப்பானே; எம் பரமா!' என்று,
பாடிப் பாடிப் பணிந்து, பாதப்
பூப் போது அணைவது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே? >> 10

‘கண் ஆர்’ என்றதற்கு ‘இடம் நிறைந்த’ என்ற பொருளுங் கொள்ளலாம். ‘மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற முதல்வா’ என்றது, முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாய்ப் பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையனாய் நிற்கும் பெற்றியைக் குறித்தது. ‘பார்ப்பானே’ என்றது, தம்மை அந்தணனாய் வந்து ஆட்கொண்ட கோலத்தை நினைவுகொண்டு என்க.

இதனால், இறைவனது திருவடி இன்பத்தினைப் பெற விரும்ப வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Thou guard'st, creat'st, destroy'st; 'midst all that fill the spacious heaven
The ELDER Thou, and First, Who knows no eld; Brahman, Who mad'st me Thine;
Thou Infinite! For ever singing, bowing low, Thy foot's fair flower
When shall I clasp, in MYSTIC UNION JOINED WITH HIM, MY FLAWLESS GEM? >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

௨௮. வாழாப் பத்து

முத்தி உபாயம்

வம்பனேன் தன்னை ஆண்ட மா மணியே!
மற்று நான் பற்று இலேன் கண்டாய்;
உம்பரும் அறியா ஒருவனே! இருவர்க்கு
உணர்வு இறந்து, உலகம் ஊடுருவும்
செம் பெருமானே! சிவபுரத்து அரசே!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே!
எம்பெருமானே! என்னை ஆள்வானே!
என்னை, நீ கூவிக்கொண்டருளே. >> 2

எல்லார்க்கும் பொதுவான தலைவனாதலின், ‘எம்பெருமானே’ என்றும், தமக்குச் சிறப்பாக ஆண்டானாதலின், ‘என்னை ஆள்வானே’ என்றும் கூறினார். ஆட்கொண்ட பின்னர் உலகப் பற்றுகள் நீங்கினமையின், என்னை அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பார், ‘என்னை நீ கூவிக்கொண்டருளே’ என்றார்.

இதனால், இறைவனது அருளே உண்மைச் சார்பினை அடைவிக்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

Me, worthless one, Thou mad'st in grace Thine own, great Gem,-
THOU SEE'ST TO NONE BUT THEE I CLING!-
Whose form unique even those in yonder world know not,
past thought of both,- all piercing power
Thou art, the glorious Lord! O Civa-puram's King!
Civan, in Perun-turrai's shrine
Who dwell'st our mighty Lord, Thou Ruler of my soul,
BE GRACIOUS, BID ME COME TO THEE! >> 2

பண்ணின் நேர் மொழியாள் பங்க! நீ அல்லால்,
பற்று நான் மற்று இலேன் கண்டாய்;
திண்ணமே ஆண்டாய்; சிவபுரத்து அரசே!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே!
எண்ணமே, உடல், வாய், மூக்கொடு, செவி, கண்,
என்று இவை நின்கணே வைத்து,
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
`வருக' என்று, அருள்புரியாயே. >> 5

‘திண்ணமே ஆண்டாய்’ என்றது, திருப்பெருந்துறையில் குருவாய் நேரில் தோன்றி ஆட்கொண்டமையை நினைவுபடுத்தியதாம். ஆளப்பட்டமையால் தம்முடைய கருவி கரணங்கள் ஆண்டவனுடையன வாதலின், ‘எணணமே உடல் வாய் மூக்கொடு செவிகண் என்றிவை நின்கணே வைத்து’ என்றார். கருவி கரணங்களை ஆண்டவனிடம் ஒப்படைத்த பின்னர்த் தமக்கு உலகில் வாழ உரிமையில்லை என்பார், ‘மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்’ என்றார்.

இதனால், மனமும் ஐம்பொறிகளும் இறைவனுடையன என்பது கூறப்பட்டது.

Partner of Her whose words are sweetest melody!
THOU SEE'ST TO NONE BUT THEE I CLING!-
Surely Thou mad'st me Thine, O Civa-puram's King!
Civan, in holy Perun-turrai's shrine
Who dwell'st,- the whole: my body, mouth, nose, ears, and eyes:-
all these in Thy control I place.
THOU SEE'ST THY SERVANT HATH NO JOYS UPON THIS EARTH;-
BE GRACIOUS, BID ME COME TO THEE! >> 5

பழுது இல் தொல் புகழாள் பங்க! நீ அல்லால்,
பற்று நான் மற்று இலேன் கண்டாய்;
செழு மதி அணிந்தாய், சிவபுரத்து அரசே!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே!
தொழுவனோ பிறரை? துதிப்பனோ? எனக்கு ஓர்
துணை என நினைவனோ? சொல்லாய்;
மழ விடையானே! வாழ்கிலேன் கண்டாய்;
`வருக' என்று, அருள்புரியாயே. >> **10**

அடைக்கலமாகத் தன்னை வந்தடைந்த சந்திரனுக்கு அருள் புரிந்து முடியின்மேல் அணிந்துகொண்ட பெருமான் இறைவன். அதனால் பிற தெய்வங்களை அடையாது உன்னையே தஞ்சம் என்று வந்து அடைந்த என்னையும் காத்து வீடுபேறு அருள வேண்டும் என்பதாம். ‘தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர் துணையென நினைவனோ’ என்றது, முக்கரண வழிபாடும் சிவனுக்கேயுரியன என்றபடி.

இதனால், சிவபரம்பொருளையே தஞ்சம் என்று அடைவது வீடு பேற்றுக்குரிய உபாயம் என்பது கூறப்பட்டது.

Partner of Her, Thy bride, of faultless old renown,
THOU SEE'ST TO NONE BUT THEE I CLING!-
Thou wear'st the crescent moon, O Civa-puram's King!
Civan, in sacred Perun-turrai's shrine
Who dwell'st,- shall I bow down to others? shall I praise?
or may think them aids for me? speak Thou!
Lord of the youthful bull! THOU SEE'ST I KNOW NO JOY;
BE GRACIOUS, BID ME COME TO THEE! >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

29. அருள் பத்து

மகாமாயா சுத்தி

சோதியே! சுடரே! சூழ் ஒளி விளக்கே!
சுரி குழல், பணை முலை மடந்தை
பாதியே! பரனே! பால் கொள் வெள் நீற்றாய்!
பங்கயத்து அயனும், மால், அறியா
நீதியே! செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
நிறை மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
ஆதியே! அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்,
`அதெந்துவே?' என்று, அருளாயே! >> **1**

‘சோதிசுேடரே சூழொளி விளக்கே’ என்றது, இறைவன் ஒளிப்பொருளானவன் என்னும் குறிப்புடையது. ‘சோதி’ என்பது இறைவனது பெருநிலையையும், ‘சுடர்’ என்பது அவன் உலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு வரும் நிலையையும், ‘விளக்கு’ என்பது அவன் ஒவ்வோர் உயிருக்கும் தனித்தனியே அருள் செய்யும் நிலையையும் குறிப்பனவாம். ‘அதெந்து’ என்றது மலையாளச் சொல். அறிவினால் அளக்கவொண்ணாதவன் அன்பு வலையிற் படுவோன் என்க.

இதனால், இறைவனைச் செருக்குடையவர் அறிய முடியாது என்பது கூறப்பட்டது.

O Light! O Lamp girt with effulgent beams!-
the dame with curling locks and beauteous form
Is Thine, Supreme, Who wear'st the milk-white ash!
The Just, Whom Ayan of the flower knew not,
Nor Mal! In happy Perun-turrai Thou
'neath the Kuruntham's flow'ry shade didst rest.
Great First of Beings! when I craving call,
BID THOU IN GRACE THY SERVANT'S FEARS BEGONE! >> 1

நிருத்தனே! நிமலா! நீற்றனே! நெற்றிக்
கண்ணனே! விண் உளார் பிரானே!
ஒருத்தனே! உன்னை, ஓலம் இட்டு அலறி,
உலகு எலாம் தேடியும், காணேன்;
திருத்தம் ஆம் பொய்கைத் திருப்பெருந்துறையில்
செழு மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
அருத்தனே! அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்,
`அதெந்துவே?' என்று, அருளாயே! >> 2

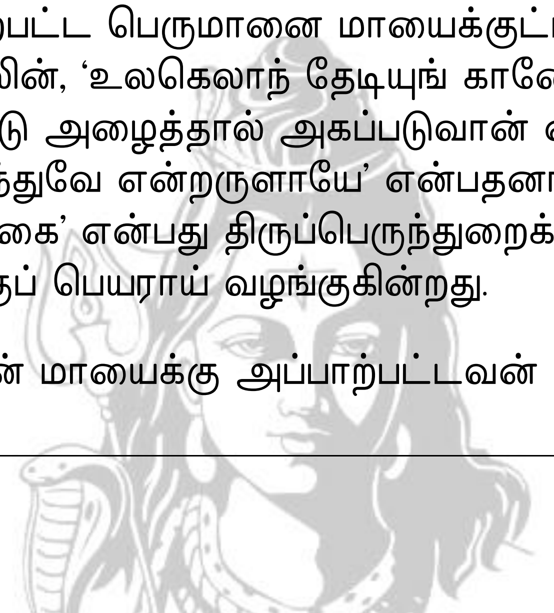

இறைவன் மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவன். உலகம் மாயைக்குட்பட்டது. மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட பெருமானை மாயைக்குட்பட்ட உலகில் காண முடியாதாதலின், ‘உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்’ என்றார். ஆனால், அன்போடு அழைத்தால் அகப்படுவான் என்பது, ‘ஆதரித் தழைத்தால் அதெந்துவே என்றருளாயே’ என்பதனால் கிடைக்கிறது. ‘திருத்தமாம் பொய்கை’ என்பது திருப்பெருந்துறைக் கோயிலில் உள்ள தீர்த்தத்திற்குப் பெயராய் வழங்குகின்றது.

இதனால், இறைவன் மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவன் என்பது கூறப்பட்டது.

O Dancer! Spotless One! O ash-besmear'd!
Thy brow hath central eye! Lord of heaven's host!
Sole Deity! through all the world Thyself
I sought lamenting loud, but found Thee not.
Thou, Who by Perun-turrai's pleasant lake
'neath the Kuruntham's flow'ry shade didst rest.
Great Source of Being! when Thy servant craving calls,
BID THOU IN GRACE THY SERVANT'S FEARS BEGONE! >> 2

துப்பனே, தூயாய்! தூய வெள் நீறு
துதைந்து எழு துளங்கு ஒளி வயிரத்து
ஒப்பனே! உன்னை உள்குவார் மனத்தில்
உறு சுவை அளிக்கும் ஆர் அமுதே!
செப்பம் ஆம் மறை சேர் திருப்பெருந்துறையில்,
செழு மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
அப்பனே! அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்,
`அதெந்துவே?' என்று, அருளாயே! >> 6

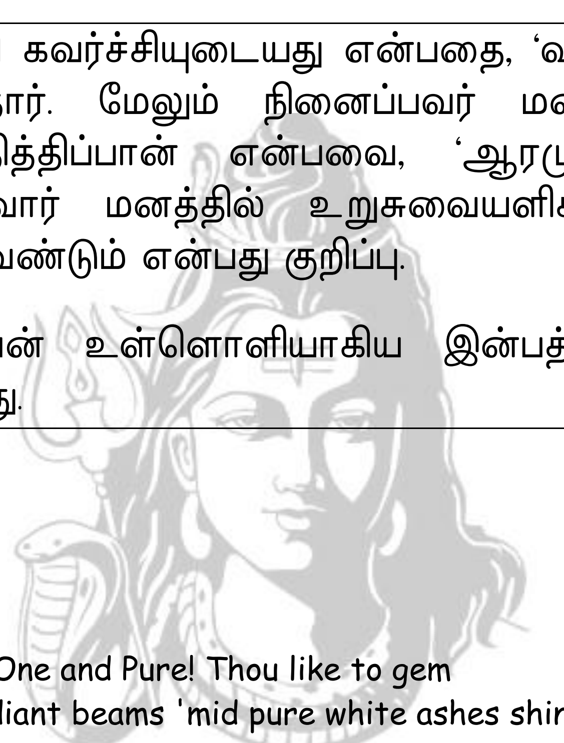

இறைவனது காட்சி கவர்ச்சியுடையது என்பதை, ‘வயிரத்து ஒப்பனே’ என்றதால் குறித்தார். மேலும் நினைப்பவர் மனத்தில் தேனாய் இன்னமுதாய்த் தித்திப்பான் என்பவை, ‘ஆரமுதே’ என்றதால் குறித்தார். உள்குவார் மனத்தில் உறுசுவையளிக்கும் பெருமான் தமக்கும் அருள வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

இதனால், இறைவன் உள்ளொளியாகிய இன்பத்தை நல்குபவன் என்பது கூறப்பட்டது.

O Happy One and Pure! Thou like to gem
whose radiant beams 'mid pure white ashes shine!
In mind of those who think of Thee Thou giv'st
sweetness intense. Thou rare Ambrosia, Who
In sacred Perun-turrai's home of Vedic lore
'neath the Kurunthanm's flow'ry shade didst rest.
O Father glorious! when Thy servant craving calls,
BID THOU IN GRACE THY SERVANT'S FEARS BEGONE! >> 6

முத்தனே! முதல்வா! முக்கணா! முனிவா!
மொட்டு அறா மலர் பறித்து, இறைஞ்சி,
பத்தியாய் நினைந்து, பரவுவார் தமக்குப்
பர கதி கொடுத்து, அருள்செய்யும்
சித்தனே! செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
செழு மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
அத்தனே! அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்,
`அதெந்துவே?' என்று, அருளாயே! >> 8

இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கியவனே, முதல்வனே, மூன்று கண்களையுடையவனே, முனிவனே, அரும்புத் தன்மை நீங்காத மலர்களை, பறித்து அருச்சித்து, அன்போடு நினைத்து, வழிபடுவோர்க்கு, வீடு பேறு கொடுத்தருள்கின்ற, ஞானமயனே, செல்வம் நிறைந்த திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமையான மலர்களையுடைய, குருந்த மர நிழலைப் பொருந்திய, சிறப்புடைய தந்தையே, அடியேனாகிய யான் அன்போடு அழைத்தால், அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருள் புரிவாயாக!

The Free, the First, the Triple-eyed, the Sage,-
Thou giv'st the heavenly goal to those,
Who off'ring flowers with clustering buds adore,
devoutly pondering praise; consummate One,
Thou, Who in Perun-turrai's happy home
'neath the Kuruntham's flow'ry shade didst rest.
O Sire, all glorious! when Thy servant craving calls,
BID THOU IN GRACE THY SERVANT'S FEARS BEGONE! >> 8

திருந்து வார் பொழில் சூழ் திருப்பெருந்துறையில்
செழு மலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
இருந்தவாறு எண்ணி, ஏசறா, நினைந்திட்டு,
`என்னுடை எம்பிரான்' என்று என்று,
அருந்தவா! நினைந்தே, ஆதரித்து அழைத்தால்,
`அலை கடல் அதனுளே நின்று
பொருந்த, வா; கயிலை புகு நெறி இது காண்;
போதராய்' என்று அருளாயே! >> 10

‘சீர் இருந்தவாறு எண்ணி’ என்றது, குருந்த மரத்தின் கீழ் குருவாய் எழுந்தருளிய காட்சியை எண்ணி என்பதாம். அக்குருமூர்த்தியை அடைய வேண்டி வருந்துதல் ஏசறா நினைத்தலாம். அப்பேற்றைத் தருதற் பொருட்டு இறைவனை இடைவிடாது வேண்டுதல், எம்பிரான் என்றென்று நினைத்தலாம். திண்ணமாக எண்ணி அன்போடு அழைத்தால் இறைவன் வீட்டுநெறியருளுவான் என்பதாம். அலைகடல் என்பதைப் பிறவிக்கடல் என்று கொள்ளலும் ஒன்று.

இதனால், இறைவனே உயிர்களை அழைத்து அணைத்து அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

In Perun-turrai girt with ordered stately groves,
'neath the Kuruntham's flow'ry shade,
I call to mind Thy glories all, and pondering yearn,
and as my mighty Lord Thee oft invoke
Ascetic rare! when I, Thy servant, craving call,
struggling amid the billowy sea,
In grace declare the fitting path to reach
the silver hill, and BID ME COME! >> 10

திருக்கழுக்குன்றத்தில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

சற்குரு தரிசனம்

பிணக்கு இலாத பெருந்துறைப் பெருமான்!
உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு,
இணக்கு இலாதது ஓர் இன்பமே வரும்;
துன்பமே துடைத்து, எம்பிரான்!
உணக்கு இலாதது ஓர் வித்து,
மேல் விளையாமல், என் வினை ஒத்த பின்,
கணக்கு இலாத் திருக்கோலம் நீ வந்து,
காட்டினாய், கழுக்குன்றிலே! >> 1

இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் என்பவை நிகழ்வதற்கு முன்பு இறைவன் குருவாய் வந்து ஞானத்தை அருளுதல் இல்லையாகலாலும். அடிகளுக்கு இறைவன் முன்பே திருப்பெருந்துறையில் ஞானாசிரியனாய் வந்து ஞானத்தை அருளினமை நன்கறியப்பட்டதாலும், இத்திருப்பாடலில் உள்ள சொற்களை இவ்வாறு கொண்டு கூட்டிப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது.

உலர்த்திப் பக்குவப்படுத்தப்படாத விதை முளைத்தல் இல்லை; அது போல, ஞானிகளது செயல், மேல் பிறவியைத் தருவது இல்லை. இங்கு ‘விதை’ என்றது உவமையாகுபெயராய், அது போன்ற செயலைக் குறித்தது. ‘வினை’ என்றது பிராரத்த வினையின் அநுபவத்தை. நல்வினையின் பயனாகிய இன்பத்தில் விருப்பும் தீவினையின் பயனாகிய துன்பத்தில் வெறுப்பும் இன்றி இரண்டையும் ஒரு தன்மையவாக ஏற்று அநுபவித்தலே, ‘இருவினையொப்பு’ எனப்படுகின்றது. ‘துடைத்த’ என்பதில் அகர ஈறு தொகுத்தல்.

இதனால், இறைவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுபவர்க்குத் துன்பம் இல்லை என்பது கூறப்பட்டது.

O peaceful Perun-turrai's mighty Lord!
to those whose talk is of Thy thousand names
One even stream of matchless pleasure flows.
My Lord, Who once didst wipe away sore griefs,
When good and evil deeds were balanced,-
(for aftermath of ill no living seed),-
In sacred glories countless didst Thou come,
AND SHOW THYSELF UPON THE EAGLE'S HILL >> 1

பிட்டு நேர்பட, மண் சுமந்த
பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே!
சட்ட நேர்பட, வந்திலாத
சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்;
சிட்டனே! சிவலோகனே! சிறு
நாயினும் கடை ஆய வெம்
கட்டனேனையும் ஆட்கொள்வான், வந்து,
காட்டினாய், கழுக்குன்றிலே! >> 2

மெய்ச்சார்பை உணர்ந்து பொய்ச்சார்பு கெட ஒழுகுதல் அறிவு. அவ்வறிவு இன்மையால் தம்மை, ‘சழக்கனேன்’ என இழித்துக் கூறிக்கொண்டார். எனினும், அறிவு ஒன்றுமில்லாத மதுரைப் பிட்டு வாணிச்சியின் துன்பத்தைப் போக்கி மெய்ச்சார்பினை நல்கிய பெருமானாதலின், மயக்கும் துன்பத்தைப் போக்கி மெய்ச்சார்பை நல்கினான் என்பதாம்.

இதனால், இறைவனது எளிவந்த கருணை கூறப்பட்டது.

Thou Who for hire of cakes didst carry earth!
Thou madman great, of the *great haven's* shrine!
While I, who knew no law of right, to Thee,
through ignorant delusion drew not near,
O Best of Beings, Lord of Civa-world,
me, lower than the meanest cur, a man
Of evils sore, Thou cam'st to make Thine own,
AND SHOW'DST THYSELF UPON THE EAGLE'S HILL >> 2

மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி,
மலம் கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன்; வினைக்கேடனேன், இனி
மேல் விளைவது அறிந்திலேன்;
இலங்குகின்ற நின் சேவடிகள்
இரண்டும், வைப்பிடம் இன்றியே
கலங்கினேன்; கலங்காமலே, வந்து,
காட்டினாய், கழுக்குன்றிலே! >> 3

‘திருப்பெருந்துறையில் குருவாய் வந்து காட்சி கொடுத்தும் உலக மாயையில் மயங்கினமையால் உனது திருவடியை வழிபட மாட்டாது வருந்தினேன்’ என்பார். ‘இலங்குகின்ற நின் சேவடிகள் இரண்டும் வைப்பிட மின்றியே கலங்கினேன்’ என்றும், ‘ஆனால் அந்நிலையினை மாற்றி, உன்னை நீ மீண்டும் காட்டியருளிய இடம் திருக்கழுக்குன்றம்’ என்பார், ‘கலங்காமலே வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே’ என்றும் கூறினார்.

இதனால், இறைவன் காட்சியே மயக்கத்தைப் போக்க வல்லது என்பது கூறப்பட்டது.

In wilderment I strayed from Perun-turrai far,
where tears were changed to joy, and foulness purged;
By sinful deeds to ruin brought, henceforth
I sinner knew not what should after grow.
Reft of the home where Thy bright feet once stood,
a prey to dire perplexity, I dwelt.
To save me from confusion sore Thou cam'st
AND SHOW'DST THYSELF UPON THE EAGLE'S HILL >> 3

பூண் ஒணாதது ஓர் அன்பு பூண்டு,
பொருந்தி, நாள்தொறும் போற்றவும்,
நாண் ஒணாதது ஓர் நாணம் எய்தி,
நடுக் கடலுள் அழுந்தி, நான்
பேண் ஒணாத பெருந்துறைப் பெரும்
தோணி பற்றி உகைத்தலும்,
காண் ஒணாத் திருக்கோலம், நீ வந்து,
காட்டினாய், கழுக்குன்றிலே! >> 4

‘நாணொ ணாததொர் நாணம்’ என்றது, மிகப்பெரிய நாணம் என்றபடி, அது, பெருந்துறையில் அடியாரெல்லாம் இறைவனோடு உடன் சென்றும், தாம் உடன் செல்லாது வினைவயத்தால் பின்தங்கியதை எண்ணியடைந்த வெட்கமாம். பிறவியாகிய கடலைக் கடப்பதற்கு இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் வந்து செய்தருளிய உபதேசமொழி தோணியாயிற்று என்றபடி. ‘அஞ்செழுத்தின் புணை பிடித்துக் கிடக்கின்றேனை’ என்று முன்னர் அருளி இருப்பதையும் நோக்குக.

இதனால், குருவின் உபதேச மொழியே பிறவியை நீக்க வல்லது என்பது கூறப்பட்டது.

That I the matchless ornament might wear
of love unique,- draw nigh, and daily praise,-
Abashed with awe of reverence,- the shame
that knows no shame,- sinking amid the sea;
Of Perun-turrai, dear beyond compare,
the glorious ship I seized and climbed theren;
Straightway, in splendour no eye sees, Thou cam'st
AND SHOW'DST THYSELF UPON THE EAGLE'S HILL >> 4

கோல மேனி வராகமே! குணம்
ஆம் பெருந்துறைக் கொண்டலே!
சீலம் ஏதும் அறிந்திலாத என்
சிந்தை வைத்த சிகாமணி!
ஞாலமே கரி ஆக, நான் உனை
நச்சி நச்சிட வந்திடும்
காலமே! உனை ஓத, நீ வந்து,
காட்டினாய், கழுக்குன்றிலே! >> 5

அடிகளை இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் ஞான குருவாய் வந்து ஆட்கொண்டது பலரும் அறிய நிகழ்ந்ததாகலின், ‘ஞாலமே கரியாக நான் உனை நச்சிட’ என்றார். அங்ஙனம் ஆட்கொண்ட பின்பு தாம் இறைவனையே இடைவிடாது விரும்புகின்ற நிலையை ‘நச்சி நச்சிட’ என்றார்.

இதனால், இறைவன் தன் அடியார்களை உலகம் அறிய வந்து ஆட்கொள்வான் என்பது கூறப்பட்டது.

In glorious form displayed, Thou teeming cloud
of perfect good, in Perun-turrai seen!
O matchless Gem, Who putt'st Thyself within
the thought of me, who naught of virtue knew!
The world itself shall witness bear that I
desired Thee eagerly, and then Thou cam'st,-
That when I called Thee, then Thou cam'st,-
AND SHOW'DST THYSELF UPON THE EAGLE'S HILL >> 5

பேதம் இல்லது ஒர் கற்பு அளித்த
பெருந்துறைப் பெரு வெள்ளமே!
ஏதமே பல பேச, நீ எனை
ஏதிலார் முனம், என் செய்தாய்?
சாதல் சாதல், பொல்லாமை அற்ற,
தனிச் சரண் சரண் ஆம் என,
காதலால் உனை ஓத, நீ வந்து,
காட்டினாய், கழுக்குன்றிலே! >> **6**

‘பேதம் இல்லதொர் கற்பாவது’ நிலைத்த ஞானம். பெருந்துறையில் உடன் செல்லாது பின்தங்கியதைக் குறித்துப் பிறர் ஏசுகின்றனர் என்பார், ‘ஏதிலார் ஏதமே பலபேச’ என்றார். ‘அங்ஙனம் ஏசுகின்றவர் முன்னிலையில் என்னை நீ மேலும் இழிவுறச் செய்தனை’ என்பார், ‘எனை ஏதிலார் முனம் என் செய்தாய்’ என்றும், ‘அங்ஙனமாயினும் நீ என்னைக் கைவிடாது வந்து அருள் செய்தாய்’ என்பார், ‘காதலால் உனை ஓத நீ வந்து காட்டினாய்’ என்றும் கூறினார். ‘சாதல் சாதல்’ என்றது, பலகால் பிறந்து இறத்தல் எனப் பொருள் தந்தது.

இதனால், ‘இறைவன் திருவடியையே சரண் என்று அடைய வேண்டும்’ என்பது கூறப்பட்டது.

Great flood of Perun-turrai's shrine, Thou didst
the love that knows no change bestow;
When foes with many an impious speech stood round,
what didst Thou unto me before them all?
Thy Foot shall be my only refuge still,
from every death, and every various ill,-
And, therefore, when in love I called, Thou cam'st,
AND SHOW'DST THYSELF UPON THE EAGLE'S HILL >> 6

இயக்கிமார் அறுபத்து நால்வரை
எண் குணம் செய்த ஈசனே!
மயக்கம் ஆயது ஓர் மும் மலப் பழ
வல் வினைக்குள் அழுந்தவும்,
துயக்கு அறுத்து, எனை ஆண்டுகொண்டு, நின்
தூ மலர்க் கழல் தந்து, எனைக்
கயக்க வைத்து, அடியார் முனே வந்து,
காட்டினாய், கழுக்குன்றிலே! >> 7

இயக்கர், பதினெண்கணத்துள் ஒரு வகையினர். ‘மும்மலத்தினாலே பிறவியும், பிறவியினாலே வினையும், வினையினாலே துன்பமும் உண்டாம்’ என்பார், ‘மும்மலப்பழ வல்வினைக்குள் அழுந்தவும்’ என்றார். இயக்கிமாராகிய பெண்களுக்குத் தன் எண் குணங்களையும் அருளிய பெருமான் தமக்கும் அருளினான் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் திருவடியே தளர்ச்சியைப் போக்கி மேன்மையைத் தரவல்லது என்பது கூறப்பட்டது.

O Ican, Who the four and sixty demons mad'st
to share the eightfold qualities divine,-
When I had sunk in evil deeds,- the fruit
of triple foulness that confusion brings,-
Thou didst the bands of clinging sorrow loose;
mad'st me Thine own; gav'st me Thy feet's pure flower;
In presence of Thy servant-band didst come
AND SHOW THYSELF UPON THE EAGLE'S HILL >> 7

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

31. கண்ட பத்து

நிருத்த தரிசனம்

இந்திரிய வயம் மயங்கி,
இறப்பதற்கே காரணம் ஆய்,
அந்தரமே திரிந்து போய்,
அரு நரகில் வீழ்வேனைச்
சிந்தை தனைத் தெளிவித்து,
சிவம் ஆக்கி, எனை ஆண்ட
அந்தம் இலா ஆனந்தம்
அணி கொள் தில்லைக் கண்டேனே! >> 1

இந்திரிய வயப்பட்டு அழிந்து போகிற தமக்கு, உண்மை நிலையை உணர்த்தி அழியாமற்காத்து ஆனந்தம் அளித்தான் பெருமான் என்றார்.

'ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத் தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்திவிட்டன்னிய மின்மையி னரன் கழல் செலுமே' என்ற சிவஞான போதத்தின்படி, வேடர்களின் நடுவே வளர்ந்த அரசகுமாரனுக்கு உண்மை உணர்த்தி அரண் மனைக்கு மீட்டுச் செல்லும் மன்னனைப் போன்று, இறைவன் அடிகளுக்கு உண்மையை உணர்த்த ஐம்புலன்களினின்றும் மீட்டு வீடுபேறு அளித்தருளினான் என்பதாம். தில்லையிலே கண்டது இறைவனது ஆட்டத்தை என்க.

இதனால், இறைவன் ஆனந்த மயமானவன் என்பது கூறப்பட்டது.

In senses' power, sure cause of death, I erewhile 'wildered lay,-
Oft wrapt through realms of boundless space, then plunged in dismal hells!
He gave perception clear, made me all bliss,- made me His own!
I'VE TILLAI SEEN that holds the Gem, which endless rapture yields! >> 1

வினைப் பிறவி என்கின்ற
வேதனையில் அகப்பட்டு,
தனைச் சிறிதும் நினையாதே,
தளர்வு எய்திக் கிடப்பேனை,
எனைப் பெரிதும் ஆட்கொண்டு,
என் பிறப்பு அறுத்த இணை இலியை
அனைத்து உலகும் தொழும் தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே! >> **2**

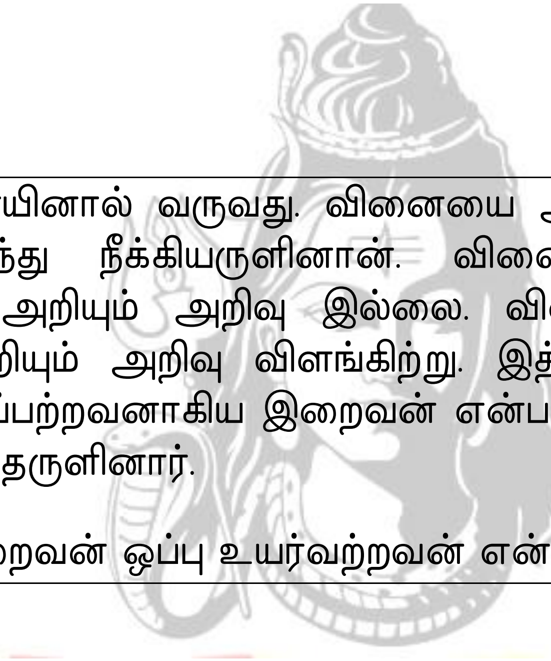

பிறப்பு வினையினால் வருவது. வினையை அடிகளுக்கு இறைவன் குருவாய் வந்து நீக்கியருளினான். வினை உள்ள காலத்தில் இறைவனை அறியும் அறிவு இல்லை. வினை நீங்கிய காலத்து அவனை அறியும் அறிவு விளங்கிற்று. இத்தகைய திருவருளைச் செய்தவன் ஒப்பற்றவனாகிய இறைவன் என்பதை இத்திருப்பாடலால் அடிகள் குறித்தருளினார்.

இதனால், இறைவன் ஒப்பு உயர்வற்றவன் என்பது கூறப்பட்டது.

Enmeshed in grievous memories of deeds and fated births
Outworn I lay; nor knew my soul one faintest thought of Him,
The Matchless One, Who cuts off 'birth'; Who made me His with power!
HIM HAVE I SEEN IN TILLAI'S COURT, where worships all the world! >> 2

உருத் தெரியாக் காலத்தே,
உள் புகுந்து, என் உளம் மன்னி,
கருத்து இருத்தி, ஊன் புக்கு,
கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானை,
தித்திக்கும் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாய் அடியேன்
அணிகொள் தில்லைக் கண்டேனே! >> 3

உருத்தெரியாக் காலமாவது, கருவிலேயிருக்கும் காலம் என்பதாம். 'உளம் மன்னி ஊன் புக்கு' என்றது, உள்ளம் உடல் இரண்டிலும் கலந்து என்பதாம். இவ்வாறு அடிகள் போல, பிறக்கும் பொழுதே நல்லுணர்வோடு பிறக்கின்றவர்களைக் 'கருவிலே திருவுடையவர்' எனக் கூறுவார்கள். 'கருவுற்ற நாள் முதலாக உன் பாதமே காண்பதற்கு உருகிற்றென் உள்ளமும்' என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கையும் காண்க. இறைவன் எஞ்ஞான்றும் உடனாய் இருந்து உதவுகிறான் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் கருணையே உருவானவன் என்பது கூறப்பட்டது.

His form I knew not,- even then He fixed His love on me,
Planted Himself within my thought and flesh,- so made me His!
The Lord of sacred *Turutti*, I, currish slave, with joy
HAVE SEEN IN TILLAI'S FANE ADORNED, the sweet and blissful seat! >> 3

கல்லாத, புல் அறிவின்
கடைப்பட்ட நாயேனை,
வல்லாளன் ஆய் வந்து,
வனப்பு எய்தி இருக்கும்வண்ணம்,
பல்லோரும் காண, என்தன்
பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சு தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே! >> 4

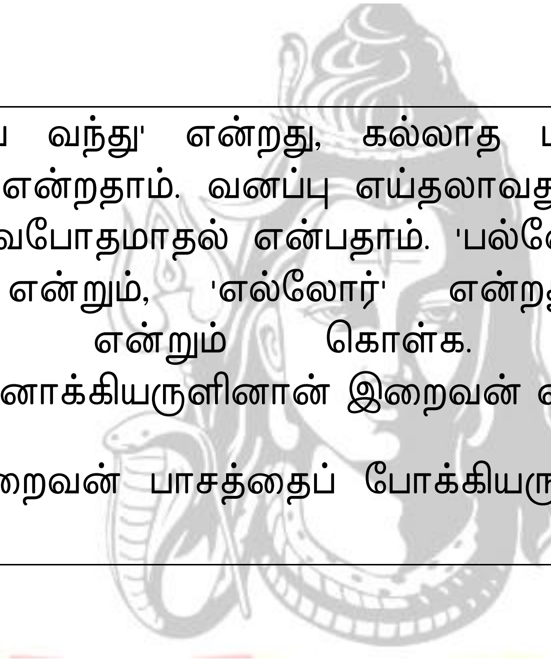

'வல்லாளனாய் வந்து' என்றது, கல்லாத புல்லறிவையும் திருத்த வல்லவனாய் என்றதாம். வனப்பு எய்தலாவது, திருவருள் பெறுதல். சீவபோதம் சிவபோதமாதல் என்பதாம். 'பல்லோர் என்றது, அடியார் கூட்டத்தை என்றும், 'எல்லோர்' என்றது, தேவர் முனிவர் முதலியோரை என்றும் கொள்க. அறிவற்ற தம்மை அறிவுடையவனாக்கியருளினான் இறைவன் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் பாசத்தைப் போக்கியருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

To me, untaught, most ignorant, the very lowest cur,
In mighty grace He came, with heavenly beauty me to clothe,
And loosed my 'servile bonds of sense' in sight of many men;
His form I'VE SEEN IN TILLAI'S TEMPLE COURT, where all bow down! >> 4

சாதி, குலம், பிறப்பு, என்னும்
சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதம் இலி நாயேனை, அல்லல்
அறுத்து; ஆட்கொண்டு;
பேதை குணம், பிறர் உருவம்,
யான், எனது, என் உரை, மாய்த்து;
கோது இல் அமுது ஆனானை
குலாவு தில்லைக் கண்டேனே! >> 5

சாதி, நால்வகை வருணம், குலம், வருணத்தின் உட்பிரிவுகள். குடி அல்லது 'கோத்திரம'◌் என்பதும் இதுவே. பிறப்ப என்பது, மக்கட்பிறவியுடன் ஏனைய எல்லாப் பிறவிகளையும் குறித்தது. சுழலில் அகப்பட்டவர் வெளியில் வரமுடியாது தடுமாறுதல் போல, சாதி முதலிய வேறுபாட்டுணர்ச்சியில் அகப்பட்டவரும் வெளியே வர முடியாது என்பார், 'சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்' என்றார்.

'பிறருருவம்' என்றல், சில செயல்களுக்குப் பிறரைக் காரணமாக நினைத்தல். 'யான் எனதென்றல்' சில செயல்களுக்கு நம்மைக் காரணமாக நினைத்தல். இவை இரண்டும் அறியாமையால் உண்டாவன. இவ்வறியாமை நீங்கிய பின் அனுபவ நிலையில் இறைவன் இன்பப் பொருளாய் விளங்குதலால், 'கோதில் அமுதானானை' என்றார். சீவ போதத்திலே கிடந்து தடுமாறுகின்ற தமக்குச் சிவபோதத்தை நல்கி ஆட்கொண்டான் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் அமுத மயமாய் உள்ளவன் என்பது கூறப்பட்டது.

Me whirled about 'mid 'caste' and 'clan' and 'birth', and sore perplexed,-
Vile helpless dog,- He made His own, all sorrow rooting out;
Destroyed all folly,- alien forms,- all thought of 'I' and 'mine';
Ambrosia pure, HIM HAVE I SEEN IN TILLAI, where the saints consort! >> 5

**பிறவி தனை அற மாற்றி;
பிணி, மூப்பு, என்ற இவை இரண்டும்,
உறவினொடும், ஒழியச் சென்று;
உலகு உடைய ஒரு முதலை
செறி பொழில் சூழ் தில்லைநகர்த்
திருச்சிற்றம்பலம் மன்னி,
மறையவரும், வானவரும்,
வணங்கிட நான் கண்டேனே! >> 6**

அடிகளுக்கு இனி வரும் பிறப்பு ஏதும் இல்லாமற்செய்தமையைப் 'பிறவிதனை அறமாற்றி' என்றும். இப்பிறப்பில் துன்பம் யாதும் இல்லாதவாறு அருள் செய்தமையை, 'பிணிமூப்பென்றிவை இரண்டும் ஒழிய' என்றும், நல்லுடல் முதலியவற்றுடன் உலக வாழ்க்கையில் உழலாமல், இறைவனது திருத்தொண்டிலே இருக்க அருளினமையை, 'உறவினொடும் ஒழிய' என்று கூறினார். பிறவியை நீக்கிப் பிறப்பினால் உண்டாகும் துன்பங்களையும் போக்கியருளினான் என்பதாம்.

இதனால், இறைவனே முதற்பொருளானவன் என்பது கூறப்பட்டது.

From birth itself, from sickness, age to 'scape; earth's ties to loose;
I went,- I SAW the 'Only-First-One,' Owner of the world,
Who dwells, while Vedic sages, hosts of heavenly ones adore,
IN TILLAI-CITY'S SACRED COURT, girt round with leafy groves. >> 6

பத்திமையும் பரிசும் இலாப்
பசு பாசம் அறுத்தருளி,
பித்தன் இவன் என, என்னை
ஆக்குவித்து, பேராமே,
சித்தம் எனும் திண் கயிற்றால்
திருப்பாதம் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல்
விளங்கு தில்லைக் கண்டேனே! >> 7

'பித்து' என்பது ஞானம். இஃது உலகத்தார்க்குப் பித்துப் போலத் தோன்றுவதால், 'பித்து' என்று சொல்லப்படும். சித்தமெனும் திண்கயிற்றால் திருப்பாதம் கட்டுவித்தலாவது, சித்தத்தைத் திருவடியின்பாலே நிலைபெறுத்தி வேறொன்றை நினையாதிருக்கச் செய்தல். 'உலகச் சூழலிலே உழல்கின்ற என்னை இறைவன் தன் திருவடியிலே நிலைத்திருக்கச் செய்தான்' என்பதாம்.

இதனால், இறைவனது விளையாட்டின் திறமை கூறப்பட்டது.

My servile bonds of sense in grace He loosed,- me loveless mean,-
Fast tied He to His sacred Feet by willing mind's stout bonds,
That never part; made me a fool in sight of men; and now
I'VE TILLAI SEEN, where sportings of the wondrous Mage are known. >> 7

அளவு இலாப் பாவகத்தால்
அமுக்கு உண்டு, இங்கு, அறிவு இன்றி,
விளைவு ஒன்றும் அறியாதே,
வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவு இலா ஆனந்தம்
அளித்து, என்னை ஆண்டானை
களவு இலா வானவரும்
தொழும் தில்லைக் கண்டேனே! >> 8

எண்ணம் பலவாயின், பொருள் விளங்காது. ஆதலின், இறைவன் அதனை ஒருமுகப்படுத்திப் பொருளை விளக்கினான் என்றும், பொருள் விளங்கவே, அதனால் உண்டாகும் ஆனந்தமும் தடையின்றிப் பெருகிற்று என்றும் கூறியபடியாம். 'பொருள்' என்பது மெய்பொருள். 'சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த' என்று முற்பாட்டில் கூறியதையுங் காண்க. எண்ணத்தை ஒருமுகப்படுத்தாது பல வகையாக அலையச் செய்வன, புத்தி தத்துவத்தில் தோன்றும் பாவகங்கள். இப்பாவகங்களைச் சாத்திரங்கள் 'தன்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், அதன்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அநைசுவரியம் எனப் பெரும்பான்மை எட்டாக வகுத்தும், அவற்றை ஐம்பது, நானூற்றைம்பது, அறுநூற்றுப் பன்னிரண்டு என்று மிகப்பலவாகவும் விரித்தும் கூறும். அவற்றையே இங்கு 'அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டு' என்று கூறினார் என்க. பயனற்றுக்கிடந்த தம்மைப் பயனுடையவனாக்கினான் இறைவன் என்பதாம். தேவர்களிலும் அன்புடையவர்களே இறைவனை வணங்குவார்கள் ஆதலின், 'களவிலா வானவரும் தொழுந்தில்லை' என்றார்.

இதனால், இறைவனே மெய்ப்பொருளைக் காட்ட வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

Sunk here midst infinite conceits, all ignorance was I;
I lay, poor empty soul, unwetting aught that might spring forth;
Now Him who made me His, bestowing raptures infinite,
I'VE SEEN IN TILLAI, where the guileless heavenly ones bow down! >> 8

பாங்கினொடு பரிசு ஒன்றும்
அறியாத நாயேனை,
ஓங்கி, உளத்து, ஒளி வளர;
உலப்பு இலா அன்பு அருளி;
வாங்கி, வினை; மலம் அறுத்து;
வான் கருணை தந்தானை
நான்கு மறை பயில் தில்லை
அம்பலத்தே கண்டேனே! >> 9

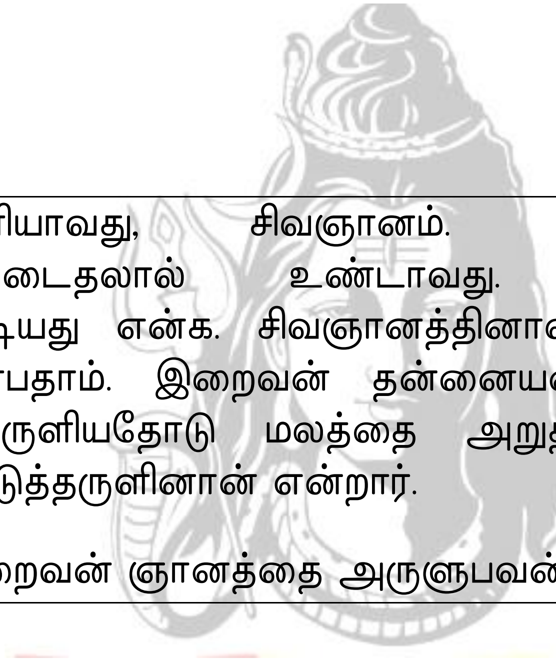

உள்ளத்தொளியாவது, சிவஞானம். உலப்பிலா அன்பு இறைவனையடைதலால் உண்டாவது. ஏனைய அன்பு தெவிட்டக்கூடியது என்க. சிவஞானத்தினால் வினையும் மலமும் அற்றன என்பதாம். இறைவன் தன்னையடைதற்குரிய நெறியை அன்பை அருளியதோடு மலத்தை அறுத்தலாகிய பயனையும் தமக்குக் கொடுத்தருளினான் என்றார்.

இதனால், இறைவன் ஞானத்தை அருளுபவன் என்பது கூறப்பட்டது.

To me, a dog, who knew not anything of seemly right,
He gave His heavenly grace, took me and cut off actions' guilt;
He gave unfailing love: light high and higher shone; Him I
IN TILLAI'S COURT HAVE SEEN, where the four mystic scrolls are conned! >> 9

பூதங்கள் ஐந்து ஆகி,
புலன் ஆகி, பொறி ஆகி,
பேதங்கள் அனைத்தும் ஆய்,
பேதம் இலாப் பெருமையனை,
கேதங்கள் கெடுத்து ஆண்ட
கிளர் ஒளியை, மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுது ஏத்தும்
விளங்கு தில்லைக் கண்டேனே! >> 10

பூதங்கள் புலன்கள் என்ற இரண்டையும் கூறினமையால், 'பொருளாகி' என்றது ஏனைய தத்துவதாத்துவிகங்களையாம். 'பேதங்கள் அனைத்துமாய்' என்றது, இறைவன் தடத்த நிலையில் கொள்ளுகின்ற பல வகை வேறுபாடுகளையும், 'பேதமிலாப் பெருமையன்' என்றது, விகாரம் அற்ற அவனது உண்மை நிலையையும் குறிக்கும். 'கிளரொளியை மரகதத்தை' என்றது சிவசத்தி வடிவத்தையாம். அவை சிவப்பும் பச்சையுமாய் நிறங்களைக் குறித்தலால் என்க. இறைவன் அம்மையப்பனாய் உதவுகிறான் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் எல்லாமாய் இருக்கிறான் என்பது கூறப்பட்டது.

The elements, the senses five, He is; and substance too.
All diverse forms He, mighty, wears: knows no diversity.
The gleaming Light that rules, and ill destroys; the Emerald;
HIM HAVE I SEEN IN TILLAI BRIGHT, where Vedas worship and extol! >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

32. பிரார்த்தனைப் பத்து

சதா முத்தி

வேண்டும், வேண்டும், மெய் அடியார்
உள்ளே, விரும்பி, எனை அருளால்
ஆண்டாய்; அடியேன் இடர் களைந்த
அமுதே! அரு மா மணி முத்தே!
தூண்டா விளக்கின் சுடர் அனையாய்!
தொண்டனேற்கும் உண்டாம்கொல்
வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது,
மிக்க அன்பே மேவுதலே? >> 4

'வேண்டும் அடியார்' என்றதனால், அடியார்கள் இறைவனை வேண்டி இருந்தனர் என்பதும், தாம் அவ்வாறு விரும்பாதிருந்த போதிலும் தம்மை இறைவன் ஆட்கொண்டான் என்பதும் விளங்கும். 'வேண்டாதது' என்றது, உலகப்பற்று. உலகப் பற்றினைத் துறந்து இறைவனது பற்றினைப் பொருந்துவதற்கு மிக்க அன்பு வேண்டும் என வேண்டுவார், 'மிக்க அன்பே மேவுதலே தொண்டனேற்கும் உண்டாங்கொல்? என்றார். அயரா அன்பே அரன் கழல் சேர்க்கும் என்க. 'வேண்டாத' என்பதில் அகரம் தொகுத்தலாயிற்று.

இதனால், இறைவன் இயல்பாகவே அறிவுடையவன் என்பது கூறப்பட்டது.

I NEED!; I NEED! Midst Thy true faithful ones, in grace desiring me,
Thou mad'st me Thine, my grief's expell'd, - Ambrosia! precious peerless Gem,
Like gleam of quenchless lamp! And I, Thy servant too, shall I
Reach Thee, and ne'er again know NEED? Thou all-abounding Love! >> 4

அறவே பெற்றார், நின் அன்பர்
அந்தம் இன்றி, அகம் நெகவும்;
புறமே கிடந்து, புலை நாயேன்
புலம்புகின்றேன்; உடையானே!
பெறவே வேண்டும், மெய் அன்பு;
பேரா, ஒழியா, பிரிவு இல்லா,
மறவா, நினையா, அளவு இலா,
மாளா, இன்ப மா கடலே! >> 6

கடல், நிலை மாறக்கூடியது; விட்டு நீங்கக்கூடியது; வேறாய் நிற்பது; மறத்தற்குரியது; நினைத்தற்குரியது; அளவுபட்டது; அழியக்கூடியது; ஆனால், இறைவனது இன்பம் இத்தன்மையான குற்றம் யாதும் இல்லாதது ஆதலின், அதனை 'பேராமை முதலியவற்றையுடைய இன்பமாகடல்' என்றார். பேரா முதலிய ஏழு அடைமொழிகளும் கடல் ஏழு என்னும் நயத்தைத் தரும். 'அன்பினாலேயே இன்பம் பெறுதல் கூடும்; அவ்வன்பினைத் தந்து அடியார் கூட்டத்துடன் சேர்க்க வேண்டும்' என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் இன்பத்தின் நிலை கூறப்பட்டது.

Thy loving ones have gained 'cessation' absolute; but here
My spirit ever melts, outside I lie,- base dog, and mourn!
O Master mine, I would attain true love's vast sea of bliss,
That change, surcease, oblivion, sev'rance, thought, bound, death knows not! >> 6

தாரா அருள் ஒன்று இன்றியே
தந்தாய்' என்று, உன் தமர் எல்லாம்
ஆரா நின்றார்; அடியேனும்,
அயலார் போல, அயர்வேனோ?
சீர் ஆர் அருளால், சிந்தனையைத்
திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா!
பேர் ஆனந்தம் பேராமை
வைக்கவேண்டும், பெருமானே! >> 9

சிந்தனையைத் திருத்தலாவது, சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைக்கச் செய்தல். 'இங்ஙனம் திருத்தம் பெற்றிருந்தும், பேரின்பம் இடையீடின்றிக் கிடைக்கவில்லையே! என்று வருந்துவார், 'பேரானந்தம் பேராமை வைக்க வேண்டும்' என்று வேண்டுகிறார். பேரின்பம் இடைவிடாது பெற்றிருக்க அருள வேண்டும் என்று வேண்டியபடி.

இதனால், இறைவன் சிவபுரத்தரசன் என்பது கூறப்பட்டது.

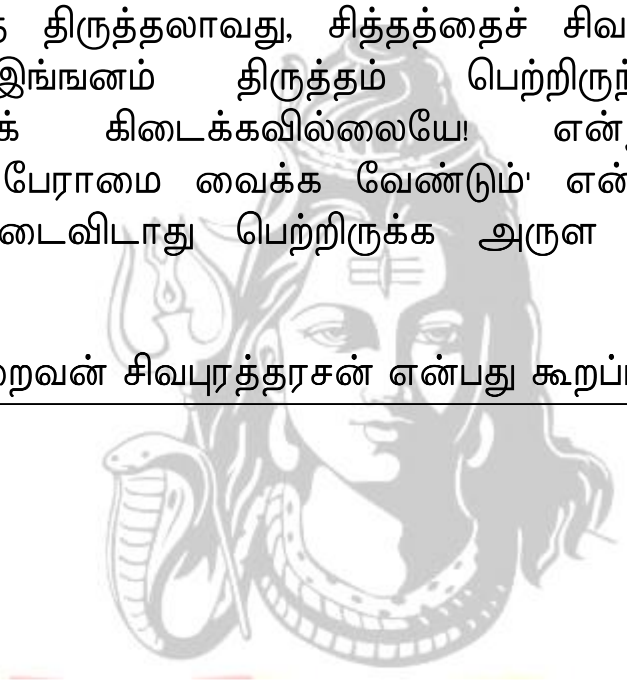

Thine own stood round, and all declar'd: 'No grace withheld, all grace
Is given,' - and I, Thy servant, shall I mourn as aliens wont?
Thou King of Civa-world, by glorious grace didst change my thought,
An make me Thine,- I pray Thee, Lord, place me in changeless bliss! >> 9

கூடிக் கூடி, உன் அடியார்
குனிப்பார், சிரிப்பார், களிப்பாராய்;
வாடி வாடி, வழி அற்றே,
வற்றல் மரம் போல் நிற்பேனோ?
ஊடி ஊடி, உடையாயொடு
கலந்து, உள் உருகி, பெருகி, நெக்கு,
ஆடி ஆடி, ஆனந்தம்
அதுவே ஆக, அருள் கலந்தே! >> 11

கூத்தாடுதலும், நகைத்தலும், உள்ளங்களித்தலும் இறைவனைக் கூடியதால் உண்டானவை. 'பட்ட மரம் இலை உதிர்ந்து வாடியிருப்பது போன்று ஒளி குன்றி வாடியிருக்கின்றேன்' என்பார், 'வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ' என்றார். ஊடுதல், காதலை மிகுதிப்படுத்துமாதலின், 'ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்து' என்றார். அடியார்கள் போன்று அன்பினைப் பெற்று இறைவனைக் கூடி ஆனந்தமாயிருக்க வேண்டும் என்று வேண்டியபடி.

இதனால், இறைவன் அடியார்களது இயல்பு கூறப்பட்டது.

In concert joining shall Thy saints, there bending smile and joy?
O Master, drooping, all forlorn, like withered tree, must I
Stand sullen while they mingle, melt, souls swelling, lost in bliss
In rhythmic dance? Grant bliss of sweet communion with Thy grace! >> 11

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

33.பிரார்த்தனைப் பத்து

ஆத்தும நிவேதனம்

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ!
வேண்ட, முழுதும் தருவோய் நீ!
வேண்டும் அயன், மாற்கு, அரியோய் நீ!
வேண்டி, என்னைப் பணி கொண்டாய்;
வேண்டி, நீ யாது அருள் செய்தாய்,
யானும், அதுவே வேண்டின் அல்லால்,
வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டு என்னில்,
அதுவும், உன் தன் விருப்பு அன்றே? >> 6

உயிர்களுக்குத் தேவையானது எது என்று உணர் பவன் இறைவனாதலின், அவை அவன்பால் ஒன்றையும் வேண்ட வேண்டுவது இல்லை என்பார், 'வேண்டத் தக்கதறிவோய் நீ' என்றும், அவ்வாறு இருப்பினும் உயிர்கள் தம் அறியாமையால் பலவற்றை வேண்ட அவற்றைக் குறைவற அளித்து வருகிறான் என்பார், 'வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ' என்றும் உனது திருவுள்ளக் குறிப்பின்படி நடப்பதே அடியவர் கடமை என்பார், 'நீ யாது அருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்' என்றும், இத்தகைய நிலையில் அடியவர்கள் தங்கள் பெருவிருப்பால் தாங்களாக இறைவன்பால் வேண்டிக்கொள்வது அவனிடத்தில் உண்டாக வேண்டிய அன்பே என்பார், 'வேண்டு பரிசு ஒன்று உண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே?' என்றும் கூறினார்.

இதனால், இறைவன் அடியார்களது அன்பின் நிலை கூறப்பட்டது.

Thou know'st what to DESIRE is meet,- when we DESIRE
Thou'rt He that wholly grants! To Ayan and to Mal
DESIRING Thee, how hard to reach! Yet me Thou didst
DESIRE, my service claim! DESIRING what didst Thou
Bestow Thy grace? That and naught else do I DESIRE!
And if aught else there be that stirs in me DESIRE!
That too, in sooth, is Thy DESIRE,- is it not so? >> 6

அன்றே, என் தன் ஆவியும்,
உடலும், உடைமை எல்லாமும்,
குன்றே அனையாய்! என்னை
ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ?
இன்று, ஓர் இடையூறு எனக்கு உண்டோ?
எண் தோள், முக் கண், எம்மானே!
நன்றே செய்வாய்; பிழை செய்வாய்;
நானோ இதற்கு நாயகமே? >> 7

உயிர் உடம்பு உடைமை என்றதால், எல்லாம் இறைவனது உடைமை என்பதாம். ஆதலின், தமக்கென ஒரு செயல் இன்றாதலின், அதனால் உண்டாகும் பயனும் தமக்கு இல்லை என்பார், 'இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ?' என்றார். இறைவனே எல்லாவற்றுக்கும் தலைவன் என்று கூறியபடி.

இதனால், அடியார்களது தொண்டின் திறம் கூறப்பட்டது.

That very day my soul, my body, all to me
pertaining, didst Thou not take as Thine own,
Thou like a mountain strong! when me Thou mad'st Thy slave?
And this day is there any hindrance found in me?
Our mighty One! Eight-arm'd and Triple-eyed!
Do Thou to me what's good alone, or do Thou ill,
To all resigned, I'm Thine and wholly Thine! >> 7

நாயின் கடை ஆம் நாயேனை
நயந்து, நீயே ஆட்கொண்டாய்;
மாயப் பிறவி உன் வசமே
வைத்திட்டு இருக்கும் அது அன்றி,
ஆயக் கடவேன், நானோ தான்?
என்னதோ, இங்கு, அதிகாரம்?
காயத்து இடுவாய்; உன்னுடைய
கழல் கீழ் வைப்பாய்; கண் நுதலே! >> 8

'நாயிற் கடையாம் நாயேனை' என்றது, மிகக் கீழான தன்மையுடையேன் என்றபடி. 'இப்பிறவியில் வைத்தது ஏன்? இதனின்றும் ஏன் நீக்கவில்லை? என்று ஆராய்வதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லை என்பார், 'ஆயக்கடவேன் நானோதான் என்னதோ இங்கதிகாரம்' என்றார். இறைவன்பால் பொறுப்பினை ஒப்புவித்து, அவன் அருள்வண்ணம் நடப்பதே உயிர்களின் கடமை என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் சுதந்தரத்தன்மை கூறப்பட்டது.

Me dog, and lower than a dog, all lovingly
Thyself didst take for Thine. This birth-illusion's thrall
Is plac'd within Thy charge alone. And I in sooth,
is there aught I need beyond that, with care search out?
Herein is there authority at all with me?
Thou may'st again consign me to some mortal frame;
Or'neath Thy jewelled foot may'st place me, Brow-eyed One! >> 8

கண் ஆர் நுதலோய்! கழல் இணைகள்
கண்டேன், கண்கள் களி கூர;
எண்ணாது, இரவும் பகலும், நான்,
அவையே எண்ணும்இது அல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடும் ஆறும்,
வந்து, உன் கழற்கே புகும் ஆறும்
அண்ணா! எண்ணக் கடவேனோ?
அடிமை சால அழகு உடைத்தே! >> 9

உடம்பை விட்டு உயிரைப் பிரித்தலும், உயிரைத் தன்னடியில் சேர்த்தலும் தலைவனது செயலாதலின், 'அதனைப் பற்றி நினைக்க அடிமைக்கு உரிமை இல்லை' என்பார், 'மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கே புகுமாறும் அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ' என்றார். ஆதலின், இறைவனது திருவடியை எண்ணியிருத்தலே உயிர்கட்குக் கடன் என்பதாம்.

இதனால், உயிர்களது சுதந்தரமின்மை கூறப்பட்டது.

Thou in Whose brow a central eye doth gleam! Thy feet-
the twain- I saw; mine eyes rejoic'd; now, night and day,
Without a thought, on them alone I ponder still!
How I may quit this earthly frame, how I may come
To enter 'neath Thy feet in bliss, I ponder not!
Save Thee, O King, should I Thy servant ponder aught?
Thy service here hath fulness of delight for me! >> 9

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

34. உயிருண்ணிப் பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

நான் ஆர், அடி அணைவான்? ஒரு
நாய்க்குத் தவிசு இட்டு, இங்கு,
ஊன் ஆர் உடல் புகுந்தான்; உயிர்
கலந்தான்; உளம் பிரியான்;
தேன் ஆர் சடை முடியான்; மன்னு
திருப்பெருந்துறை உறைவான்;
வானோர்களும் அறியாதது ஓர்
வளம் ஈந்தனன், எனக்கே. >> 2

தமக்கு ஒரு தகுதியும் இல்லாமை குறித்து, 'நானார் அடி அணைவான்? என்றார். 'அணைவான்' என்பதில் வான் எதிர் கால வினையெச்ச விகுதி, அணைவதற்கு என்ற பொருளில் நின்றது. 'வளம் என்பது முத்திச் செல்வத்தைக் குறித்தது. திருப்பெருந்துறைப் பெருமான் தமக்கு அருள்செய்தது, தம் தகுதிபற்றியன்று; அவனது கருணையினாலேதான் என்றபடி.

இதனால், இறைவன இன்பம் தேவர்களாலும் பெறுதற்கு அரியது என்பது கூறப்பட்டது.

And who am I would reach His foot? To me, mere cur, a throne
He gave; enter'd my flesh; mixed with my life; leaves not my soul.
With crown of honey-dripping-locks, blest Perun-turrai's Lord
On me a gracious boon bestow'd, that heavenly ones know not! >> 2

கடலின் திரை அது போல் வரு
கலக்கம், மலம், அறுத்து; என்
உடலும், எனது உயிரும், புகுந்து;
ஒழியாவணம், நிறைந்தான்:
சுடரும் சுடர் மதி சூடிய,
திருப்பெருந்துறை உறையும்,
படரும் சடை மகுடத்து, எங்கள்
பரன் தான் செய்த படிறே! >> 6

கடல் அலை போல ஓயாது துன்பத்தைச் செய்து கொண்டிருத்தலால், மலத்தை, 'திரை போல் வரும்' என்றார். மலத்தைக் களைந்து தூய்மை செய்து உடம்பிலும் உயிரிலும் இறைவன் கலந்தமையால் துன்பம் நீங்கிற்று என்க. ஆணவத்தோடு கலந்து இருந்தது போல இறைவனோடு கலந்திருக்க வேண்டும் என்பதாம். 'ஆணவத்தோ டத்துவித மானபடி மெய்ஞ்ஞானத் தாணுவினோ டத்துவிதம் சாரும்நாள் எந்நாளோ' என்ற தாயுமானவர் வாக்கையும் காண்க. இறைவன் திருவடி ஞானம் பெற்ற பின்னர் அறியாமை நீங்கும் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் ஊனாய் உயிராய்க் கலந்திருக்கிறான் என்பது கூறப்பட்டது.

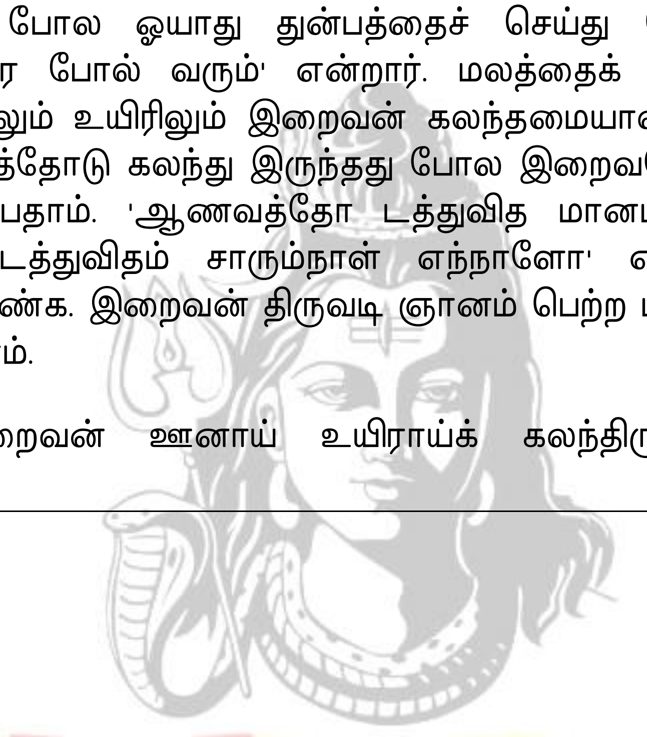

Foulness that heaves like billows of the sea He all destroy'd;
My soul and body ener'd,- tills, and quits no more. He Who
In Perun-turrai dwells, with crown of spreading braided locks,
Wreath'd with the moon's bright beams, our Lord Supreme. This is His wile! >>6

வேண்டேன் புகழ்; வேண்டேன் செல்வம்;
வேண்டேன் மண்ணும், விண்ணும்;
வேண்டேன் பிறப்பு, இறப்பு; சிவம்
வேண்டார் தமை நாளும்
தீண்டேன்; சென்று, சேர்ந்தேன், மன்னு
திருப்பெருந்துறை; இறை தாள்
பூண்டேன்; புறம் போகேன்; இனி,
புறம்போகல் ஒட்டேனே! >> 7

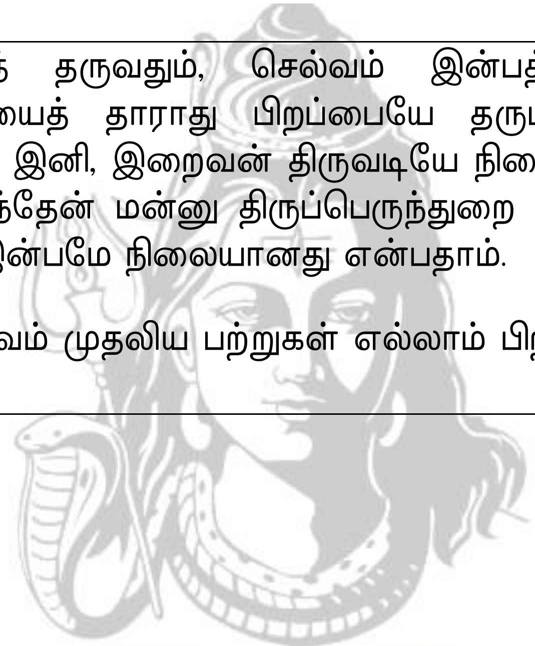

புகழ் பெருமையைத் தருவதும், செல்வம் இன்பத்தைத் தருவதுமாய் இருப்பினும், முத்தியைத் தாராது பிறப்பையே தருமாதலின், அவற்றை வேண்டேன் என்றார். இனி, இறைவன் திருவடியே நிலையான இன்பத்தைத் தருவதாதலின், 'சேர்ந்தேன் மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள்' என்றார். இறைவன் திருவடி இன்பமே நிலையானது என்பதாம்.

இதனால், புகழ் செல்வம் முதலிய பற்றுகள் எல்லாம் பிறவிக்குக் காரணமாம் என்பது கூறப்பட்டது.

Glory I ask not; nor desire I wealth; not earth or heaven I crave;
I seek no birth or death; those that desire not Civan nevermore
I touch. I've reach'd the foot of sacred Perun-turrai's King,
And crown'd myself! I go not forth! I know no going hence again! >> 7

வான் பாவிய உலகத்தவர்
தவமே செய, அவமே,
ஊன் பாவிய உடலைச் சுமந்து,
அடவி மரம் ஆனேன்;
தேன் பாய் மலர்க் கொன்றை
மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவாய்!
நான் பாவியன் ஆனால், உனை
நல்காய் எனல் ஆமே? >> 10

தவமாவது, நெஞ்சில் மன்னியிருக்கும் இறைவனை அறிவதற்குச் செய்யும் முயற்சியாம். 'உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவதெல்லாம் உடம்பினுள் உத்தமனைக் காண' என்றார் ஔவையார். 'அவ்வாறு செய்யாமையால் பயனற்றுக் கழிகின்றேன்' என்பார், 'அவமே ஊன் பாவிய உடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன்' என்றார். காட்டில் உள்ள மரத்தின் காய்கனி ஒருவருக்கும் பயன்படா என்க. ஆமே, ஏகாரம் எதிர்மறை, தவத்தினை முயன்று உடம்பின் பயனைப் பெற வேண்டும் என்பதாம்.

இதனால், பக்குவம் வந்தவர்களுக்கே இறைவன் அருளுவான் என்பது கூறப்பட்டது.

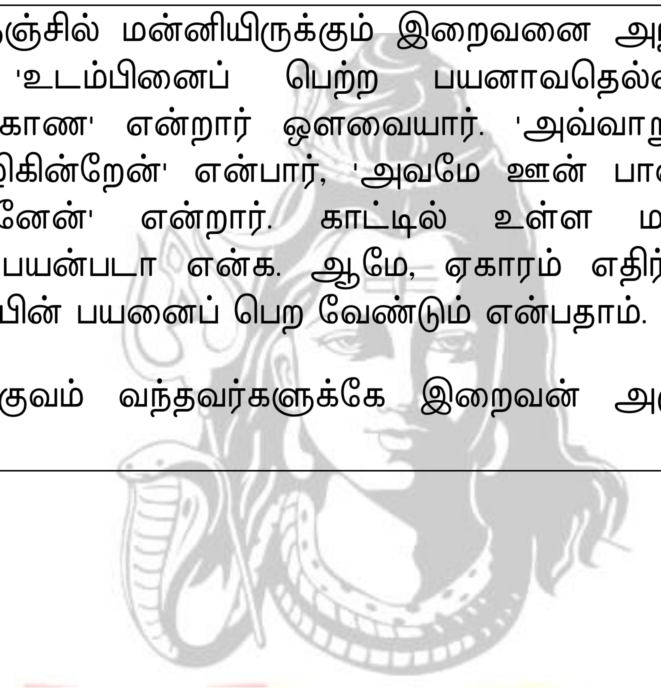

While dwellers in the heavenly world do holy deeds, in vain
Bearing a frame of flesh compact, I stand like forest tree:
Thou dwell'st in Perun-turrai's shrine, where honey-dripping *cassia* blooms;
Though I'm a sinner, yet I may implore, 'give grace to me!' >> 10

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

35. அச்சப் பத்து

ஆனந்தம் உறுதல்

புற்றில் வாள் அரவும் அஞ்சேன்;
பொய்யர் தம் மெய்யும் அஞ்சேன்;
கற்றை வார் சடை எம் அண்ணல்,
கண் நுதல், பாதம் நண்ணி,
மற்றும் ஓர் தெய்வம் தன்னை
உண்டு என நினைந்து, எம் பெம்மாற்கு
அற்றிலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 1

பொய்யர்தம் மெய் என்பது வஞ்சனையாம். அரவத்தையே அணியாகப் பூண்டு, ஞானத்தையே கண்ணாகக் கொண்டு உள்ள இறைவன் அடியார், புற்றில்வாழ் அரவத்தையும் பொய்யர்தம் மெய்யையும் கண்டு அஞ்ச வேண்டுவதில்லை. ஆனால், இறைவனது திருவடியை அடைந்தும் பிற தெய்வங்களை வழிபடுவாரைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டும் என்கின்றார். பெம்மானைக் கற்றலாவது, பெருமானது நல்ல புகழைப் போற்றுதலாம். 'எம் பெம்மாற்கு அற்றிலாதவரை' எனப் பிரித்து, எம் இறைவன்பொருட்டுப் பிற பற்றுகள் நீங்காதவரை என்றும் பொருள் கூறலாம்.

இதனால், சிவபெருமானுக்கு அடியவராயினார் பிற தெய்வங்களை வணங்குதல் பொருந்துவது அன்று என்பது கூறப்பட்டது.

Not the sleek snake in anthill coil'd I dread;
nor feigned truth of men of lies,-
As I, in sooth, feel fear at night of those
who have not learnt the Lofty-One
To know; who near the Foot of the Brow-Ey'd,-
our Lord, crown'd with the braided-lock,-
Yet think there's other God. When these unlearn'd we see,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 1

வெருவரேன், வேட்கை வந்தால்;
வினைக் கடல் கொளினும், அஞ்சேன்;
இருவரால் மாறு காணா
எம்பிரான், தம்பிரான், ஆம்
திரு உரு அன்றி, மற்று ஓர்
தேவர், எத் தேவர்? என்ன
அருவராதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 2

பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றும் அடியார்க்கு உலகப் பற்று அறும் ஆதலின், 'வேட்கை வந்தால் வெருவரேன்' என்றார். அவர்களுக்கு வினையாகிய கடலைக் கடத்தற்கு இறைவனாகிய தோணி உதவுமாதலின், 'வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்' என்றார். அவ்வாறு உதவுகின்றவனாகிய சிவபெருமானைத் தவிர மற்றொரு தேவரைக் கண்டால் வெறுப்பு அடையாதவரைக் கண்டால் அஞ்ச வேண்டும் என்பார், 'தம்பிரானாந் திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவர் எத்தேவர் என்ன அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சுமாறு' என்றார்.

இதனால், சிவபெருமானையன்றி மற்றத் தேவரை வணங்குவதால் பிறவித்துன்பம் நீங்காது என்பது கூறப்பட்டது.

I shudder not, though evil yearnings rise;
nor fear, though sea of *deeds* o'erwhelm!
Beside His sacred Form, our Lord of lords,-
in which the *Two* no change discerned,
When name of other gods,- what'er they be,-
by lips profane is but pronounc'd:
If I see those, who loathe not such discourse,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 2

**வன் புலால் வேலும் அஞ்சேன்;
வளைக் கையார் கடைக் கண் அஞ்சேன்;
என்பு எலாம் உருக நோக்கி,
அம்பலத்து ஆடுகின்ற
என் பொலா மணியை ஏத்தி,
இனிது அருள் பருக மாட்டா
அன்பு இலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 3**

'காலனைக் கடிந்து காமனை எரித்த பெருமானது அடியார்க்குக் கொடிய வேலும் மாதரது கூரிய பார்வையும் துன்பம் தரமாட்டா' என்பார், 'வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன், வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்' என்றார். 'ஆனால், அம்பலத்தாடும் பெருமானது இனிமையான பார்வையையும் அழகிய நடனத்தையும் கண்டு அன்புறாதவர்களைக் கண்டால் அஞ்ச வேண்டும்' என்பார், 'அம்பலத்தாடுகின்ற என் பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா அன்பிலாதவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சுமாறு' என்றார்.

இதனால், இறைவனது அருள் நடனத்தைக் கண்டு இன்புறுவதே மனிதப்பிறவியின் பயன் என்பது கூறப்பட்டது.

I dread not mighty jav'lin, dripping gore;
nor glance of maids with jewell'd arms!
But those that will not sweetly taste His grace,-
Whose glance can melt the inmost soul,-
Who dances in the hallow'd court,- my Gem
unstain'd and pure,- nor praise His Name:-
Such men of loveless hearts when we behold,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 3

கிளி அனார் கிளவி அஞ்சேன்;
அவர் கிறி முறுவல் அஞ்சேன்;
வெளிய நீறு ஆடும் மேனி
வேதியன் பாதம் நண்ணி,
துளி உலாம் கண்ணர் ஆகி,
தொழுது, அழுது, உள்ளம் நெக்கு, இங்கு,
அளி இலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 4

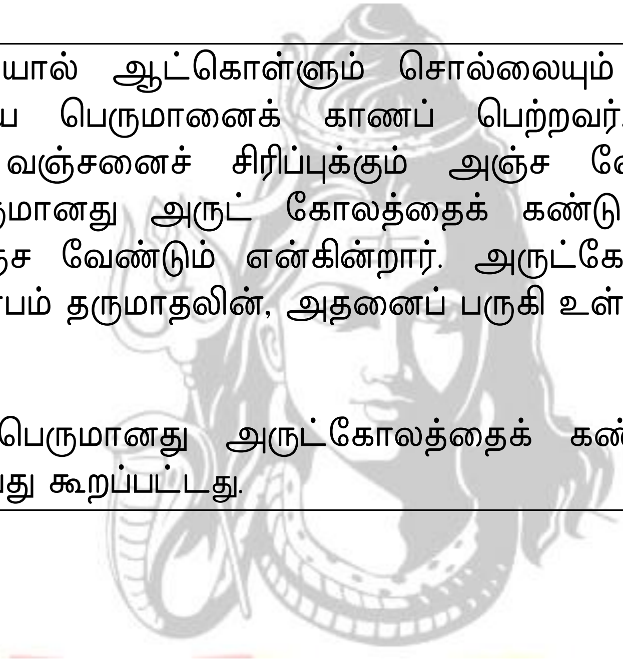

ஒரு வார்த்தையால் ஆட்கொள்ளும் சொல்லையும் குமிழ் சிரிப்பையும் உடையவனாகிய பெருமானைக் காணப் பெற்றவர், மாதரது அழகிய சொல்லுக்கும் வஞ்சனைச் சிரிப்புக்கும் அஞ்ச வேண்டுவது இல்லை. ஆனால், பெருமானது அருட் கோலத்தைக் கண்டு உருகாதவர்களைக் கண்டால் அஞ்ச வேண்டும் என்கின்றார். அருட்கோலமே கண்ணுக்கும் செவிக்கும் இன்பம் தருமாதலின், அதனைப் பருகி உள்ளம் உருக வேண்டும் என்பதாம்.

இதனால், சிவபெருமானது அருட்கோலத்தைக் கண்டு உள்ளம் உருக வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

I dread not chatter vain of parrot-tongues;
nor fear their guileful wanton smile!
If, drawing nigh the Vethian's feet, Whose Form
the sacred ashes white displays,
Men's souls nor melt, nor weep they worshipping,
their eyes with gushing teardrops fill'd:
If these, of tender feeling void, we see,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 4

பிணி எலாம் வரினும், அஞ்சேன்;
பிறப்பினோடு இறப்பும் அஞ்சேன்;
துணி நிலா அணியினான் தன்
தொழும்பரோடு அழுந்தி, அம் மால்,
திணி நிலம் பிளந்தும், காணாச்
சேவடி பரவி, வெண் நீறு
அணிகிலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 5

தீராத நோயைத் தீர்த்து அருள வல்ல பெருமானது அடியாரோடு கலந்து இருப்பார்க்கு, நோய் துன்பம் தாராது ஆதலின், 'பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்' என்றார். பிறப்பு இறப்பு இல்லாத இறைவனது திருவடியை அடைந்தார்க்குப் பிறப்பு இறப்பு இல்லையாதலின், 'பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்' என்றார். ஆனால், பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாகிய பெருமானுக்கேயுரிய திருவெண்ணீற்றினையணிந்து மகிழாதவரைக் கண்டால் அஞ்ச வேண்டும் என்றார்.

இதனால், திருவருள் நெறியில் நிற்பவர்களுக்கும் திருவெண்ணீறு இன்றியமையாதது என்பது கூறப்பட்டது.

I fear not, though diseases all should come;
nor dread I birth with death conjoined!
The crescent moon as ornament He wears,
yet men praise not His roseate Feet,
(Which Mal, though the firm ground He clave, saw not,)
nor join His worshippers devout!
If those that wear not ashes white we see,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 5

வாள் உலாம் எரியும் அஞ்சேன்;
வரை புரண்டிடினும், அஞ்சேன்;
தோள் உலாம் நீற்றன், ஏற்றன்,
சொல் பதம் கடந்த அப்பன்,
தாள தாமரைகள் ஏத்தி,
தட மலர் புனைந்து, நையும்
ஆள் அலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 6

கையில் அனலேந்தி எரியாடுபவனும் என்றும் அழிவில்லாதவனுமாகிய பெருமானுக்கு ஆட்பட்ட அடியார்கள் நெருப்பிற்கும் உலகத்தின் அழிவிற்கும் அஞ்ச வேண்டுவதில்லை என்பதாம். அத்தகைய இறைவனை மலர்தூவி வழிபடாதவர்களைக் கண்டால் அஞ்ச வேண்டும் என்பார், 'தடமலர் புனைந்து நையும் ஆளலாதவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சுமாறு' என்றார்.

இதனால், சிவபெருமானை மலர் தூவி வழிபட வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

I dread not angry flash of gleaming fires;
nor fear, though mountains on me roll !
His shoulders ashes wear, Lord of the Bull,
Sire, passing utterance of speech,-
Yet men praise not His lotus Feet, nor bow,
nor crown them with the full-blown flower!
If those hard hearts, that yield not to His power we see,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 6

தகைவு இலாப் பழியும் அஞ்சேன்;
சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்;
புகை முகந்து எரி கை வீசி,
பொலிந்த அம்பலத்துள் ஆடும்,
முகை நகைக் கொன்றை மாலை,
முன்னவன் பாதம் ஏத்தி,
அகம் நெகாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 7

தம்மேல் பழி சொல்வோர், உண்மையை உணராதவராதலின், பொருட்படுத்த வேண்டுவதில்லை என்பார், 'தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன்' என்றார். சாதல் என்பது உடம்பினின்றும் உயிர் பிரிதலாம். உடம்பினின்றும் உயிரைத் தனித்துக் காணும் தன்மையுடையோர் சாதலுக்கு அஞ்ச வேண்டுவதில்லையாதலின், 'சாதலை அஞ்சேன்' என்றார். எல்லா வகையான அச்சங்களிலும் முதன்மையான அச்சம் சாவிற்கு அஞ்சும் அச்சமேயாதலால், அவ்வச்சந்தான் முதலில் எனக்கு நீங்கியது என்பார், 'முன்னம் அஞ்சேன்' என்றார்.

ஆனால், பழியைப் போக்கி இறவா நிலையையளித்து உதவுகின்ற பெருமானைத் தொழுது உள்ளம் உருகாதவரைக் காணின் நடுங்க வேண்டும் என்பார், 'முன்னவர் பாதம் ஏத்தி அகம் நெகாதவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சுமாறு' என்றார்.

இதனால், இறைவன் செய்த உதவியினை எண்ணி உருக வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Not guilt unseemly that swift vengeance brings;
nor stroke of instant death I dread!
He dances in the beauteous court, and waves
'mid smoking clouds His fiery axe;
The cassia-wreath, all bright with jewell'd buds,
He wears, of beings First! Yet men
Praise not His Foot! If these, unmov'd by grace we see,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 7

தறி செறு களிறும் அஞ்சேன்;
தழல் விழி உழுவை அஞ்சேன்;
வெறி கமழ் சடையன், அப்பன்,
விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்தி,
சிறந்து, இனிது இருக்க மாட்டா
அறிவு இலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 8

மலையே வந்து வீழினும் நிலையினின்று கலங்காத உள்ளம் உடைய அடியவர்களைக் கொலை யானை முதலிய கொடிய விலங்குகள் வணங்கிச் செல்லுமாதலின், 'தறி செறு களிறும் அஞ்சேன்; தழல் விழி உழுவை அஞ்சேன்' என்றார். அமணர்களால் ஏவப்பட்ட மதயானை திருநாவுக்கரசரை வலம் வந்து வணங்கிச் சென்றதைக் காண்க. ஆனால், அஞ்சத் தக்கவர் யார் எனின், அம்பலத்தாடுவான் மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்கி இன்புறும் தன்மை இல்லாத அறிவிலிகளேயாவர் என்க.

இதனால், சிவபெருமானை ஏத்தி வழிபடுவதே அறிவுடைமையாகும் என்பது கூறப்பட்டது.

I fear not elephant to pillar chain'd;
nor tiger fiery-eyed I dread!
The Sire, whose crest sweet fragrance sheds,- His Feet
that heav'nly ones may not approach,-
Men praise not, nor with triumph haste
within His shrine to sweetly live !
If we behold these men of wisdom reft,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 8

மஞ்சு உலாம் உருமும் அஞ்சேன்;
மன்னரோடு உறவும் அஞ்சேன்;
நஞ்சமே அமுதம் ஆக்கும்
நம் பிரான் எம்பிரான் ஆய்,
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான்
திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டாது,
அஞ்சுவார் அவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 9

ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆகிய இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியாரை இடியோசை என்ன செய்ய முடியும்? ஒன்றும் செய்ய முடியாதாதலின், 'மஞ்சுலாம் உருகும் அஞ்சேன்' என்றார். அவ்வடியார்களுக்கு மன்னனது தொடர்பினால் வரும் துன்பமும் ஒன்றும் இல்லையாதலின், 'மன்னரோடுறவும் அஞ்சேன்' என்றார். பல்லவ மன்னனோடு கொண்டிருந்த உறவை நீக்கிக்கொண்டபின், அவன் செய்த பல கொடுமைகளும் திருநாவுக்கரசரை ஒன்றும் செய்ய முடியாமை அறிக. ஆனால், இத்துணை உதவியும் பெற்று, அவனுக்குரிய திருநீற்றை அணியக் கூசுவாரைக் காணின் அஞ்ச வேண்டும் என்றார். இவர்கள் செய்ந்நன்றி கொன்றோராதலின் என்க.

இதனால், திருநீற்றை வெறுப்பவர்களுடன் இணங்கலாகாது என்பது கூறப்பட்டது.

I fear not thunderbolt from out the cloud;
nor changing confidence of kings!
Our Lord of lords the very poison made
Ambrosia, by His gracious act;
He makes us His in way of righteousness;
yet men smear not the sacred ash!
If those who from His side shrink thus we see,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 9

கோண் இலா வாளி அஞ்சேன்;
கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்;
நீள் நிலா அணியினானை
நினைந்து, நைந்து, உருகி, நெக்கு,
வாள் நிலாம் கண்கள் சோர,
வாழ்த்திநின்று, ஏத்தமாட்டா
ஆண் அலாதவரைக் கண்டால்,
அம்ம! நாம் அஞ்சுமாறே! >> 10

இறைவனே உடலிடங்கொண்டிருத்தலின், கொடுமையான வாள் அதனுள் ஊடுருவிச் செல்ல முடியாது என்பார், 'கோணிலா வாளி அஞ்சேன்' என்றார். நோற்றலில் தலைப்பட்டார்க்குக் கூற்றம் குதித்தலும் கை கூடுமாதலின், 'கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்' என்றார். ஆனால், இறைவனது திருவடிவத்தை நினைந்து பேரின்பத்தில் திளைத்திராதவரைக் காணின் அஞ்ச வேண்டும் என்றார்.

இதனால், இறைவனைத் தியானம் செய்து ஆனந்தத்தில் அழுந்தியிருத்தல் வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

I dread not arrow that unswerving flies;
nor wrath of death's dread King, I fear !
Him Whose adornment is the mighty moon
men praise not, nor with hymns adore;
They ponder not eith souls subdued, while tears
from brighty beaming eyes pour forth.
These thankless men,- not men !- if we behold,-
AH ME! WE FEEL NO DREAD LIKE THIS! >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

சிவானந்த விளைவு

நீர் இன்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
குளிக்கின்ற நெஞ்சம் கொண்டீர்;
பார் இன்ப வெள்ளம் கொள,
பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்,
ஓர் இன்ப வெள்ளத்து உருக் கொண்டு,
தொண்டரை உள்ளம் கொண்டார்;
பேர் இன்ப வெள்ளத்துள், பெய் கழலே
சென்று பேணுமினே. >> 3

நீர்மேல் எழுதிய எழுத்துப் போன்று உலக இன்பமானது தோன்றியவுடனே அழியுமாதலின், அதனை, 'நீரின்ப வெள்ளம்' என்றார். 'ஒரின்ப வெள்ளம்' என்றது வைகைப் பெருக்கினையாம். அங்கு மண் சுமக்கும் கூலியாளய் உருவம் கொண்டு அனைவரையும் வியக்கச் செய்ததை, 'உருக்கொண்டு தொண்டரை உள்ளங்கொண்டார்' என்றார். இது அடிகளின் வரலாற்றை ஒட்டியது என்க.

இதனால், நிலையில்லா உலக இன்பத்தில் திளைக்காது, நிலையான பேரின்பத்தில் திளைக்க வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

'Ye who a soul possess that swims and bathes in rapture's rushing tide !
A Pandi-king, He mounts His steed, to make all earth the gladness share.
He takes the form of flood of joy unique, and holds His servants' hearts.
Plunging in flood of heavenly bliss, O cherish ye His sacred Foot!' >> 3

ஈண்டிய மாய இருள் கெட,
எப் பொருளும் விளங்க,
தூண்டிய சோதியை, மீனவனும்
சொல்ல வல்லன் அல்லன்;
வேண்டிய போதே விலக்கு இலை
வாய்தல்; விரும்புமின் தாள்;
பாண்டியனார் அருள்செய்கின்ற
முத்திப் பரிசு இதுவே. >> 6

அறியாமையாகிய இருளில் மூழ்கிக் கிடந்தமையால் பரிமேலழகியராகவும், வந்தியாளாகவும் வந்த போது 'இவன் இறைவன்' என்று உணர முடியாமல் இருந்தான் பாண்டிய மன்னன் என்பார், 'மீனவனுஞ் சொல்ல வல்லனல்லன்' என்றார். 'இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றி விடுமாயின் அடையத் தடை இல்லை' என்பார், 'வேண்டிய போது விலக்கு இலை' என்றும், ஆகவே, வேறு பொருள்களை விரும்பாது, அவன் திருவடிகளையே விரும்ப வேண்டும் என்பார், 'தாள் வாய்தல் விரும்புமின்' என்றும், 'வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈபவன் இறைவன்' என்பார், 'பாண்டியனார் அருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசு இது' என்றும் கூறினார். 'அருள் செய்கின்ற முத்தி' என்பது, முத்தி அருள் செய்கின்ற பரிசு என்னும் கருத்துடையதாகும்.

இதனால், இறைவன் முத்திப் பரிசினை வழங்கும் வள்ளல் என்பது கூறப்பட்டது.

'That gathering darkness may disperse, illusions cease, and all be clear,
The Splendour urges on His steed. The Minavan himself knows not
To utter all His praise. Would ye all joy obtain, seek His blest Foot !
This is the gift in rarest grace the Pandiyan gives, - RELEASE for aye ! >> 6

விரவிய தீ வினை மேலைப்
பிறப்பு முந்நீர் கடக்க,
பரவிய அன்பரை, என்பு உருக்கும்
பரம் பாண்டியனார்,
புரவியின் மேல் வர, புந்தி
கொளப்பட்ட பூம் கொடியார்
மர இயல் மேற்கொண்டு, தம்மையும்
தாம் அறியார், மறந்தே. >> 9

தீவினை என்றது இருவினையையுமாதலின், 'விரவிய தீவினை' என்றார். இரண்டுமே பிறவிக்குக் காரணம் என்க. 'பூங்கொடியார் மர இயல் மேற்கொண்டு' என்றதில் கொடி களெல்லாம் மரங்களாய்விட்டன என்ற நயத்தினைக் காண்க. உணர்ச்சியற்றோரைக் 'கட்டை போன்றோர்' என்று உலகவர் கூறுவதையும் ஒப்பிட்டுக்கொள்க. இஃது அகப்பொருள் முறையில் வைத்து இறைவனைக் கண்ட பொழுது பக்குவம் வாய்ந்த அன்பர்கள், தந்போதத்தை இழந்து சிவபோதம் மேலிட்டு நிற்றலைக் குறித்தபடியாம்.

இதனால், இறைவன் அன்பருக்கு இன்பம் நல்குவான் என்பது கூறப்பட்டது.

'That men may cross the mingling sea of evil DEEDS and future BIRTH,
The Pandi-king supreme, Who melts the soul of those that love and praise,
Upon His charger came. When this the slender flower-like maidens knew,
Like trees they stood,- their senses rapt, themselves forgot, and all beside !' >> 9

கூற்றை வென்று, ஆங்கு ஐவர் கோக்களையும்
வென்று இருந்து, அழகால்
வீற்றிருந்தான், பெரும் தேவியும்,
தானும் ஓர் மீனவன்பால்
ஏற்று வந்து, ஆர் உயிர் உண்ட,
திறல் ஒற்றைச் சேவகனே;
தேற்றம் இலாதவர்! சேவடி
சிக்கெனச் சேர்மின்களே. >> 10

ஐவர் கோக்களை வென்றது, காமனை வென்றதைக் குறித்தது. பெருந்தேவியும் தானுமாக வீற்றிருந்தது, திருவாஞ்சியத்தில் அம்மையப்பராகச் சீர் பெற இருந்ததாம். 'சேவகன்' என்றதற்குப் பின், 'ஆயினான்' என்பது வருவித்துரைக்க நின்றது. காஞ்சியில் வாழ்ந்த சமண மன்னனால் அனுப்பபட்ட யானையை ஒற்றைச் சேவகனாக நின்று பாண்டியனுக்காக அழித்த வரலாறு ஒற்றைச் சேவகனாகியதாம். இதனைத் திருவிளையாடற் புராணத்திற் காண்க.

இதனால், இறைவனது திருவருளைத் தெளிதல் வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

'As once He conquered death, so now the five sense-kings He conquered too;
And then, in beauteous state, Himself,- and the great Goddess with Him,- sat !
Strong Warrior, on the Bull he came to Minavan, and slew his foes !
O ye of weak and wavering faith ! Draw near, hold fast His roseate Feet !' >> 10

திருத்தோணிபுரத்தில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

37. பிடித்தப் பத்து

முத்திக் கலப்பு உரைத்தல்

உம்பர்கட்கு அரசே! ஒழிவு அற நிறைந்த
யோகமே! ஊத்தையேன் தனக்கு
வம்பு எனப் பழுத்து, என் குடி முழுது ஆண்டு,
வாழ்வு அற வாழ்வித்த மருந்தே!
செம் பொருள் துணிவே! சீர் உடைக் கழலே!
செல்வமே! சிவபெருமானே!
எம்பொருட்டு, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 1

சூரியனது கிரணம் போல, இறைவனது திருவருள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்கியிருத்தலின், 'ஒழிவற நிறைந்த யோகமே' என்றார். 'ஊற்றையேன்' என்பது பாடம் அன்று. இறை உண்மை உணர்ந்த பின்னர்ப் புதிய இன்பம் பிறத்தலின், வம்பெனப் பழுத்து' என்றார். இனி, எல்லா நூல்களும் அவனது புகழையே பேசுதலின், 'செம்பொருட்டுணிவே' என்றார். ஆகுபெயராய்த் திருவடியைக் குறிப்பதாகிய, 'கழல்' என்னும் சொல், இங்கு இருமடி ஆகுபெயராய், அதனையுடைய இறைவனைக் குறித்தது. 'சீருடைக் கடலே' என்பதே பாடம் என்பாரும் உளர். 'சிக்கெனப் பிடித்தேன்' என்றது உறுதி பற்றி என்க.

இதனால், இறைவன் துன்பமாகிய உலக வாழ்வை நீக்கி, இன்பமாகிய திருவடிப் பேற்றை அருள்பவன் என்பது கூறப்பட்டது.

O King of those above ! - O ceaseless Plenitude
of mystic bliss ! - To me defiled Thou cam'st
Fruit newly ripe, and mad'st me Thine own dwelling-place.
Balm, yielding bliss all earthly bliss beyond !
True meaning's Certitude ! The Foot in glory bright !
My Wealth of bliss ! O Civa-Peruman !
OUR VERY OWN - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE >> 1

விடை விடாது உகந்த விண்ணவர் கோவே!
வினையனேனுடைய மெய்ப் பொருளே!
முடை விடாது, அடியேன் மூத்து, அற மண் ஆய்,
முழுப் புழுக் குரம்பையில் கிடந்து,
கடைபடாவண்ணம் காத்து, எனை ஆண்ட
கடவுளே! கருணை மா கடலே!
இடைவிடாது, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 2

விடை, அறத்தின் சின்னம், அறத்தை நடத்துபவன் இறைவனாகலின், 'விடை விடாதுகந்த விண்ணவர் கோவே' என்றார். இவ்வுடம்பு புழுக்கள் நிறைந்த கூடு ஆதலின், 'முழுப் புழுக்குரம்பை' என்றார். இக்கருத்துப் பற்றியே 'முடையார் புழுக்கூடு' என்று திருச்சதகத்தில் கூறியிருத்தலையும் காண்க. 'இறை நினைவிலேயே அழுந்தியிருக்க வேண்டும்' என்பார், 'இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்' என்றார்.

இதனால், இறைவன், புலால் துருத்தியாகிய உடம்பைப் பூந்துருத்தியாக்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

Ever the bull Thou holdest,- King of heaven's glad host !
To me a man of sin Possession true !
Thy slave is foul decay that quits not, merest earth;
within a very nest of worms I lie !
Thou mad'st me Thine, and safe hast kept, lest I should fail
at last; O God, O mighty Sea of grace!
FOR EVERMORE - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 2

அம்மையே! அப்பா! ஒப்பு இலா மணியே!
அன்பினில் விளைந்த ஆர் அமுதே!
பொய்ம்மையே பெருக்கி, பொழுதினைச் சுருக்கும்,
புழுத் தலைப் புலையனேன் தனக்கு,
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!
இம்மையே, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 3

பொய்ம்மையே பெருக்குதலாவது, உயிருக்கு உறுதி பயக்கும் நன்மையான செயலைச் செய்யாது தீமையான செயலைச் செய்தலாம். பொழுதினைச் சுருக்கலாவது, வாழும் நாள்களில் பயன்தரும் நாள்கள் மிகச் சிலவாகச் செய்தல். 'பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே' என்று திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்தல் காண்க. நன்மை செய்து வாழ்ந்தால் இறைவனை இம்மையே பற்றலாம் என்க.

இதனால், இறைவன் கீழ்மையான நிலையிலுள்ளார்க்கும் உயர்ந்த நிலையை அளித்து ஆட்கொள்வான் என்பது கூறப்பட்டது.

O Mother! O my Sire ! My Gem beyond compare !
Ambrosia, ever-precious yield of love !
I, vile one, dwell in short-lived house of worms,
where false illusions ever growing press.
On me Thou hast bestow'd the true and perfect rest;
my Wealth of bliss ! O Civa-Peruman !
UPON THIS EARTH- I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 3

அருள் உடைச் சுடரே! அளிந்தது ஓர் கனியே!
பெரும் திறல் அரும் தவர்க்கு அரசே!
பொருள் உடைக் கலையே! புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே! யோகத்தின் பொலிவே!
தெருள் இடத்து அடியார் சிந்தையுள் புகுந்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!
இருள் இடத்து, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 4

செங்காய் முழுச்சுவை தாராது ஆதலின், இறைவனை 'அளிந்ததோர் கனியே' என்றார். அவனது புகழைச் சொற்களால் அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதாதலின், 'புகழ்ச்சியைக் கடந்த போகமே' என்றும், ஆனால் அனுபவத்தில் விளங்குபவன் ஆதலின், 'யோகத்தின் பொலிவே' என்றும் கூறினார். அக்காட்சி சித்தம் தெளிந்த போது இவ்வுலகிலேயே உண்டாமாதலின், 'இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் என்றார்.

இதனால், இறைவன் அடியார் மனம் கோயிலாகக் கொண்டு அருளுவான் என்பது கூறப்பட்டது.

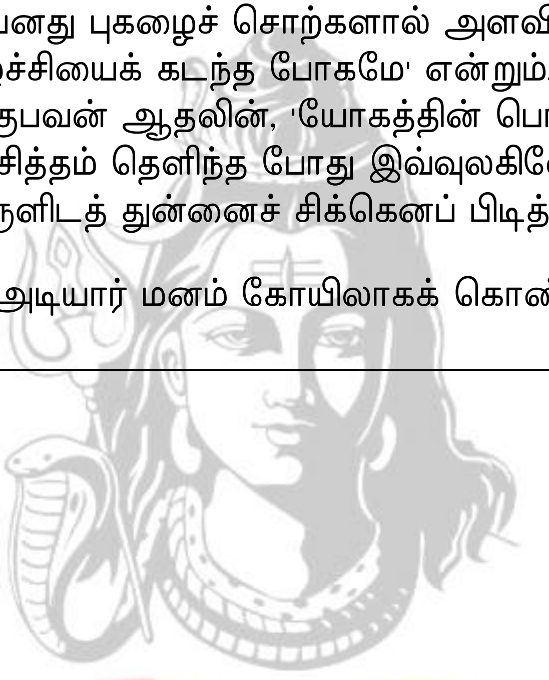

Splendour of grace ! Well ripen'd luscious Fruit unique !
King of ascetics stern of all prevailing power !
Science of meanings deep ! Delight transcending praise !
Of mystic sacred musings' Fulness blest !
Thou enterest Thy servant's thought, and all is clear !
My Wealth of bliss ! O Civa-Peruman !
IN EACH DARK HOUR- I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 4

ஒப்பு உனக்கு இல்லா ஒருவனே! அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே!
மெய்ப் பதம் அறியா வீறு இலியேற்கு,
விழுமியது அளித்தது ஓர் அன்பே!
செப்புதற்கு அரிய செழும் சுடர் மூர்த்தீ!
செல்வமே! சிவபெருமானே!
எய்ப்பு இடத்து, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 5

இறைவன் தனக்குவமையில்லாதவனாதலின், 'ஒப்புனக்கில்லா ஒருவனே' என்றார். மெய்ப்பதமாவது, பேரின்ப நிலை. சிறப்பொன்றும் இல்லாத தமக்குச் சிறப்பினை நல்கிய இறைவனது கருணையை, 'அன்பே' என அழைத்தார். எய்ப்பிடமாவது, தமக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு இன்றி இளைத்த இடம்.

இதனால், இறைவன் சிறப்பென்னும் முத்திச் செல்வத்தை அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

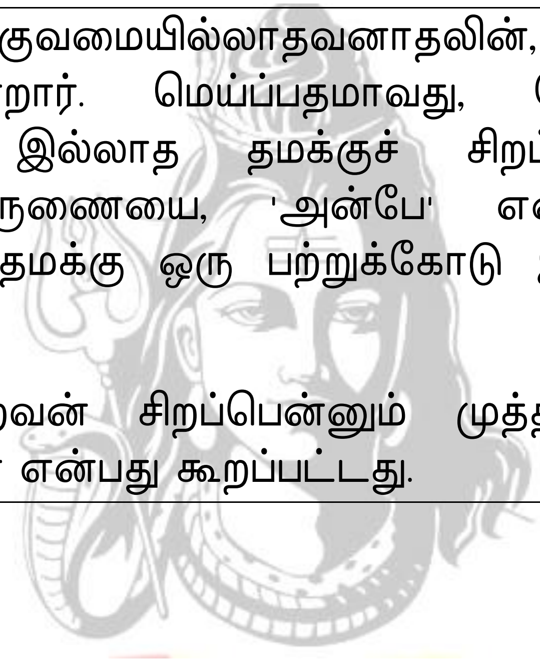

Thou only One, to Whom can none compare ! Thou Light
shining within the very soul of me, Thy slave !
On me who knew not the true goal,- of merit void,
O Love unique,- Thou hast choice grace bestowed !
O radiant Form Whose splendour bright no tongue can tell !
My Wealth of bliss ! O Civa-Peruman !
IN WEARINESS - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டு, ஆண்டு,
அளவு இலா ஆனந்தம் அருளி,
பிறவி வேர் அறுத்து, என் குடி முழுது ஆண்ட
பிஞ்ஞகா! பெரிய எம் பொருளே!
திறவிலே கண்ட காட்சியே! அடியேன்
செல்வமே! சிவபெருமானே!
இறவிலே, உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 6

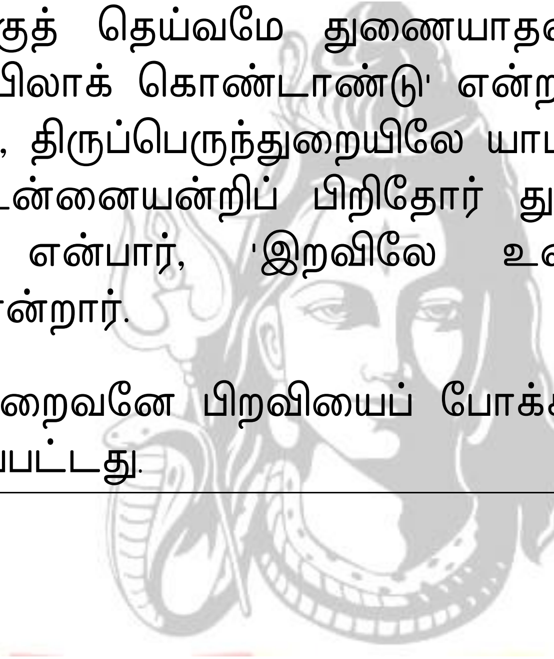

திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணையாதலால், 'அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்டு' என்றார். திறவிலே கண்ட காட்சியாவது, திருப்பெருந்துறையிலே யாம் 'யான் இறுதி வந்த காலத்தில் உன்னையன்றிப் பிறிதோர் துணையில்லையென்று பற்றினேன்' என்பார், 'இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்' என்றார்.

இதனால். இறைவனே பிறவியைப் போக்கி அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

O Pinnagan, our great Possession, Thou hast held
as sacred shrine my empty worthless mind;
Hast given me rapturous joy that knows no bound; hast cut
the root of 'birth,' and made me all Thine own !
O mystic Form, by me in open vision seen !
My Wealth of bliss ! O Civa-Peruman !
IN HOUR OF DEATH - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 6

பாச வேர் அறுக்கும் பழம் பொருள்! தன்னைப்
பற்றும் ஆறு, அடியனேற்கு அருளி,
பூசனை உகந்து, என் சிந்தையுள் புகுந்து,
பூம் கழல் காட்டிய பொருளே!
தேசு உடை விளக்கே! செழும் சுடர் மூர்த்தீ!
செல்வமே! சிவபெருமானே!
ஈசனே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 7

உலகப் பற்றை நீக்குவதற்கு இறைவனது பற்றைக் கொள்ள வேண்டுமாதலின், அதனை இறைவன் தமக்கு நல்கியருளினான் என்பார், 'பாசவேரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப் பற்றுமா றடியனேற்கருளி' என்றார். மெய்ப்பற்றினைப் பற்றிக்கொண்ட பின்னர்ச் சித்தத்திலே தெளிவு உண்டாயிற்று என்பதை, 'சிந்தையுட் புகுந்து பூங்கழல் காட்டிய பொருளே' என்பதால் உணர்த்தினார். தெளிவு உண்டாகிய பின்பு விளங்கிய இறைவனது சொரூப நிலையை, 'தேசுடை விளக்கே' என்றும், தடத்த நிலையை, 'செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி' என்றும் கூறினார்.

இதனால், இறைவன், பற்றினை நீக்கி ஞானத்தினை நல்குவான் என்பது கூறப்பட்டது.

Thou Who didst teach the way to grasp that Ancient One,
Who cuts the root of every servile 'bond' !
O Being,- Who didst show to me Thy flowery feet;
my worship didst accept; ent'ring my soul;-
Resplendent Lamp ! Thou mystic Form of splendour bright !
My Wealth of bliss ! O Civa-Peruman !
RULER SUPREME - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 7

அத்தனே! அண்டர் அண்டம் ஆய் நின்ற
ஆதியே! யாதும் ஈறு இல்லாச்
சித்தனே! பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!
பித்தனே! எல்லா உயிரும் ஆய்த் தழைத்து,
பிழைத்து, அவை அல்லை ஆய் நிற்கும்
எத்தனே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 8

அறிவே வடிவமாய் உள்ளவனாதலின், முதலும் முடிவும் இன்றி விளங்குகின்றான் என்பார், 'யாதும் ஈறில்லாச் சித்தனே' என்றும், உயிர்களிடத்து விருப்பமுடையவனாதலின், 'பித்தனே' என்றும், உயிரோடு கலந்திருந்தும் அவற்றில் தொடக்குறாது நிற்றலின், 'எத்தனே' என்றும் விளித்தார்.

இதனால், இறைவனது இயல்பு கூறப்பட்டது.

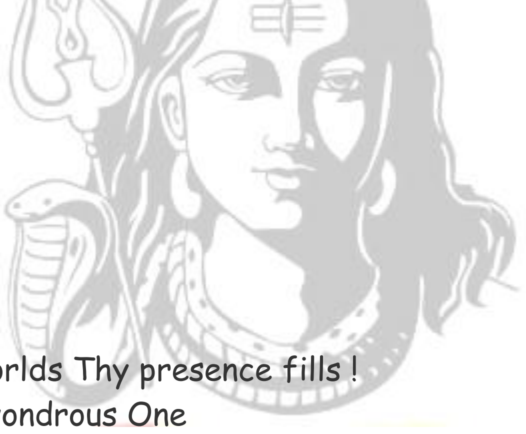

O Father ! worlds on worlds Thy presence fills !
Thou Primal Deity ! O wondrous One
Who knows no end ! Thy saints devoutly cling to Thee !
My Wealth of bliss ! O Civa-Peruman !
Wild Vagrant, living Germ in being's every form,-
diverse Thyself from every living thing !
ILLUSIONIST - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 8

பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து, நீ, பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி, உள் ஒளி பெருக்கி,
உலப்பு இலா ஆனந்தம் ஆய
தேனினைச் சொரிந்து, புறம் புறம் திரிந்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!
யான் உனைத் தொடர்ந்து, சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 9

தாய் இனம், கடை, இடை, தலை என முப்பிரிவினது, குழந்தை அழுதாலும் பால் கொடுக்காதவள் கடையாய தாய்; அழும்போது கொடுப்பவள் இடையாய தாய்; காலம் அறிந்து கொடுப்பவள் தலையாய தாய். இறைவனோ, காலமறிந்து கொடுக்கும் தாயினும் மிக்க அன்புடையவன் என்பார், 'பால்நினைந்தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப் பரிந்து' என்றார். உடலை வளர்க்கும் தாயைக்காட்டிலும் உயிரை வளர்க்கும் தாயாய் இருப்பவனாதலின், இறைவன் 'ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி அருளினான்' என்பதும் இது பற்றியேயாம். இனி, உள்ளத்திலே இன்பத்தினை நல்கிப் புறத்தேயும் காக்கின்றான் ஆதலின், 'தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த செல்வமே' என்றார். 'யானும் உள்ளும் புறமும் தொடர்ந்து பற்றினேன்' என்பார், 'யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்' என்றார்.

இதனால், இறைவன் உயிர்கள்மாட்டுப் பேரருளுடையவன் என்பது கூறப்பட்டது.

The mother's thoughtful care her infant feeds: Thou deign'st
with greater love to visit sinful me, -
Melting my flesh, flooding my soul with inward light,
unfailing rapture's honied sweetness Thou
Bestowest,- through my every part infusing joy !
My Wealth of bliss ! - O Civa-Peruman !
CLOSE FOLLOWING THEE - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 9

புன் புலால் யாக்கை புரை புரை கனிய
பொன் நெடும் கோயிலாப் புகுந்து, என்
என்பு எலாம் உருக்கி, எளியை ஆய், ஆண்ட
ஈசனே! மாசு இலா மணியே!
துன்பமே, பிறப்பே, இறப்பொடு, மயக்கு, ஆம்
தொடக்கு எலாம், அறுத்த நல் சோதீ!
இன்பமே! உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்;
எங்கு எழுந்தருளுவது, இனியே? >> 10

இறை நினைவால் உடம்பில் மயிர்க்கூச்செறிய இன்பம் சுரத்தலால், புலால் உடம்பு பொன்னுடம்பாக மாறும் என்பார், 'புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப் பொன்னெடுங் கோயிலா' என்றார். எலும்பு உருகுவது இறைவன் கருணையை எண்ணுவதாலாம். இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்னர், பிறப்பு இறப்பாகிய கட்டுகள் நீங்குமாதலின், 'பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந் தொடக்கெலாம் அறுத்த நற்சோதீ என்றார்.

இதனால், இறைவன் பிறப்பு இறப்புகளால் வரும் துன்பத்தைப் போக்கியருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

O Ruler, spotless Gem, Who mad'st me Thine, thrilling
my frame through every pore; in friendly shape
Didst enter it,- as 'twere a vast and golden shrine,-
making this body vile of sweetness full !
Affliction, birth and death, bewilderment,- all links
of life,- Thou hast cut off, O beauteous Gleam !
MY SOUL'S DELIGHT - I'VE SEIZED THEE,- HOLD THEE FAST ! HENCEFORTH,
AH, WHITHER GRACE IMPARTING WOULD'ST THOU RISE? >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

38. திரு ஏசறவு

சுட்டறிவு ஒழித்தல்

பண் ஆர்ந்த மொழி மங்கை பங்கா!
நின் ஆள் ஆனார்க்கு
உண் ஆர்ந்த ஆர் அமுதே!
உடையானே! அடியேனை
மண் ஆர்ந்த பிறப்பு அறுத்திட்டு
ஆள்வாய், நீ `வா' என்ன;
கண் ஆர உய்ந்த ஆறு அன்றே,
உன் கழல் கண்டே! >> 2

இறைவன் தன் அடியார்களுக்கு அவர்கள் உண்ணுகின்ற அமுதம் போல் இருக்கின்றான்' என்பார், 'நின் ஆளானார்க்கு உண்ணார்ந்த ஆரமுதே' என்றார், உயிர் எல்லாப் பிறப்பிலும் சென்று பிறந்து வருவதால் பிறவியை, 'மண்ணார்ந்த பிறப்பு' என்றார். 'நீ வா என்ன' என்றது, திருப்பெருந்துறையில் வந்து அறை கூவி ஆட்கொண்டதை. அச்சொல்லே திருவடியைச் சேர்ப்பித்தது என்பார், 'உன் கழல் கண்டே உய்ந்தவாறு' என்றார்.

இதனால், இறைவன் திருவடியை அவன் அருளைப் பெற்றே வணங்க இயலும் என்பது கூறப்பட்டது.

Thou Partner of the maid whose words are music! To thine own
Ambrosia precious, sating every soul ! Master, Thy slave
Rule Thou ! Cut off these earthly 'births.' When Thou didst pity me
I saw Thy foot in vision clear, and, ah, my soul was freed ! >> 2

கற்று அறியேன் கலை ஞானம்;
கசிந்து உருகேன்; ஆயிடினும்,
மற்று அறியேன் பிற தெய்வம்;
வாக்கு இயலால், வார் கழல் வந்து
உற்று, இறுமாந்து இருந்தேன்;
எம்பெருமானே! அடியேற்குப்
பொன் தவிசு நாய்க்கு இடும் ஆறு
அன்றே, நின் பொன் அருளே! >> 5

'நாவினால் பேசுமிடத்து இறைவனது புகழைத் தவிர வேறொன்றையும் பேசியறியேன்' என்பார், 'வாக்கியலால் மற்றறியேன் பிற தெய்வம்' என்றார், 'ஒரு தகுதியும் இல்லாத எனக்கு இத்துணை அருமையான கருணையைப் புரிந்தது, நாய்க்குப் பொன்னாசனம் இட்டது போன்றது' என்பார், 'பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றே' என்றார்.

இதனால், இறைவன் தன்னையே நினைவார்க்குப் பேரருள் செய்வான் என்பது கூறப்பட்டது.

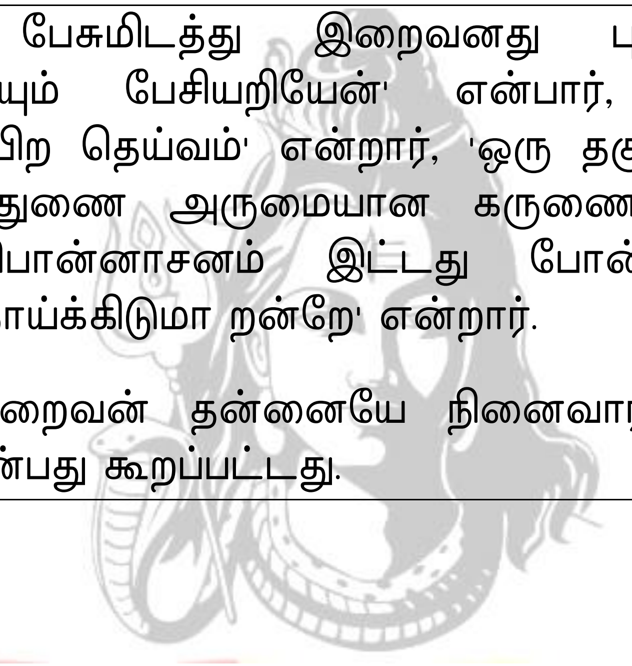

No lore of wisdom had I, melted not in rapturous tears;-
Yet other gods knew not ! ANd by Thy word, our mighty Lord !
My soul exulted when I gained Thy foot. To me, Thy slave,
As though one gave to cur a golden seat, Thy grace was shown. >> 5

நானேயோ தவம் செய்தேன்?
`சிவாய நம' எனப் பெற்றேன்?
தேன் ஆய், இன் அமுதமும் ஆய்,
தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானே வந்து, எனது உள்ளம்
புகுந்து, அடியேற்கு அருள் செய்தான்
ஊன் ஆரும் உயிர் வாழ்க்கை
ஒறுத்து அன்றே, வெறுத்திடவே! >> 10

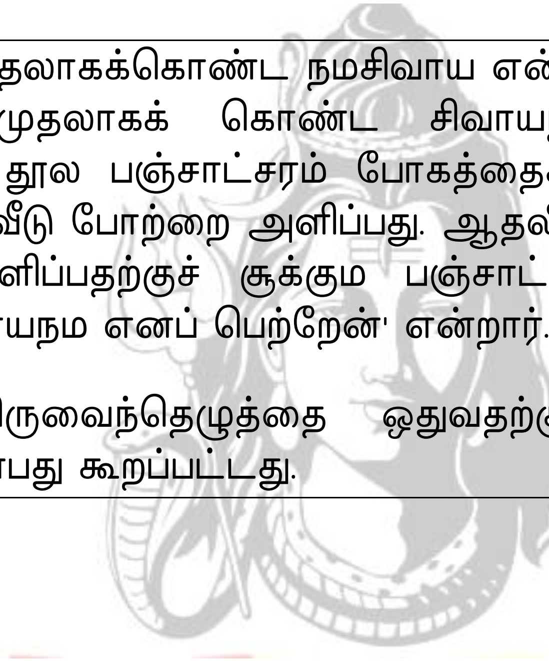

நகாரத்தை முதலாகக்கொண்ட நமசிவாய என்பது தூல பஞ்சாட்சரம்; சிகாரத்தை முதலாகக் கொண்ட சிவாயநம என்பது சூக்கும் பஞ்சாட்சரம். தூல பஞ்சாட்சரம் போகத்தைக் கொடுப்பது; சூக்கும பஞ்சாட்சரம் வீடு போற்றை அளிப்பது. ஆதலின், அடியேனுக்கு வீடு போற்றை அளிப்பதற்குச் சூக்கும பஞ்சாட்சரத்தை அருளினான் என்பார், 'சிவாயநம எனப் பெற்றேன்' என்றார்.

இதனால், திருவைந்தெழுத்தை ஓதுவதற்கு முன்னைத் தவம் வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Have I indeed performed ascetic deeds, Ci-va-ya-na-ma gained to chaunt !
Civan, the mighty Lord, as honey and as rare ambrosia sweet,
Himself He came, entered my soul,- to me His slave gave grace;
So that I hated, loathed this life of soul in flesh enmeshed, that day.>> 10

திருவாரூரில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

39. திருப்புலம்பல்

சிவானந்த முதிர்வு

பூம் கமலத்து அயனொடு மால்
அறியாத நெறியானே,
கோங்கு அலர் சேர் குவி முலையாள்
கூறா, வெண் நீறு ஆடீ,
ஓங்கு எயில் சூழ் திருவாரூர்
உடையானே, அடியேன், நின்
பூம் கழல்கள் அவை அல்லாது,
எவை யாதும் புகழேனே! >> 1

கோங்கு ஒரு வகை மரம். சேர் உவம உருபு. 'ஓங்கெயில் சூழ் திருவாரூர் உடையான்' என்றதனால், அத்தலம் இறைவனுக்குச் சிறப்புத் தலமாதல் விளங்குகின்றது. இதன் பழமையையும் இறைவனுக்கு இதன்பாலுள்ள விருப்பத்தையும் ஓர் பாகம் 'திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னா திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே' என்றும், 'அமரர் நாடாளாதே ஆரூர் ஆண்ட அம்மானே' என்றும், 'திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்தவற்றால் அறியலாம். 'உலகத்தில் புகழ்ச்சிக்குரியன இறைவன் திருவடி மலர்களே; மற்றப் பொருள் அல்ல' என்பதையே, 'நின் பூங்கழல்கள் அவையல்லாதெவை யாதும் புகழேன்' என்றார்.

இதனால், இறைவனது திருவடியைப் புதழ்தலே வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

O Thou Whose way Ayan, from flow'ry lotus sprung, knows not, nor Mal !
Partner of her whose swelling bosom wears the Gongu flower ! Whose form
White ash displays ! Owner of blest Arur, begrit with lofty wall !
Saving Thy flower-like feet, nought else will I Thy servant ever praise ! >> 1

சடையானே, தழல் ஆடீ,
தயங்கு மூ இலைச் சூலப்
படையானே, பரஞ்சோதீ,
பசுபதீ, மழ வெள்ளை
விடையானே, விரி பொழில் சூழ்
பெருந்துறையாய், அடியேன் நான்,
உடையானே, உனை அல்லாது,
உறு துணை மற்று அறியேனே! >> 2

தழலாடீ என்றது சர்வசங்கார காலத்தில் தீயில் நின்று ஆடியதைக் குறித்தது. அங்ஙனம் ஆடிய காலத்தில் தனது சடைகள் சுழல ஆடினான் என்பதைக் குறிக்கவே, முதலில் 'சடையானே' என்றார். 'தாழ்சடை எட்டுத்திசையும் வீசி அங்கம் குளிர்ந்து அனல் ஆடும் எங்கள் அப்பனிடம் திரு ஆலங்காடே' என்ற காரைக்கால் அம்மையார் வாக்கையும் காண்க. 'பசுபதீ' என்றது ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனே என்றதாம். ஆன்மாக்கள் என்றமையால் அவற்றோடு தொடர்புடைய பாசத்தையும் கொள்க. இறைவனது இயல்புகளைக் கூறி, அவனே காக்க வல்லவன் ஆதலின், 'உடையானே உனையல்லா துறுதுணை மற்றறியேனே' என்றார்.

இதனால், இறைவனது திருவடியையே உற்ற துணையாகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Thou of the braided tuft ! Fire-wielder ! Thou Whose weapon is the dart
Three-leav'd and gleaming ! Light superne ! Lord of the flock ! The soft, white bull
Is thine ! O Lord of Perun-turrai girt by spreading groves ! Thy slave
Am I. Owner, I know in truth no other present help than Thee. >> 2

உற்றாரை யான் வேண்டேன்;
ஊர் வேண்டேன்; பேர் வேண்டேன்;
கற்றாரை யான் வேண்டேன்;
கற்பனவும் இனி அமையும்;
குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தா!
உன் குரை கழற்கே,
கற்றாவின் மனம் போல,
கசிந்து, உருக வேண்டுவனே! >> 3

கலைஞானத்தின் பயன் அனுபவம் பெறுதலேயாதலின், அதனைப் பெற முயலாது, கலை ஞானத்தை மட்டும் விரும்பிப் பயில்கின்றவர்களை 'வேண்டேன்' என்று கூறினார். அனுபவமே சிறந்தது என்பதாம். இவ்வனுபவம் தமக்குக் கிடைத்துவிட்டமையால், 'கற்பனவும் இனி அமையும்' என்றார். கற்றா - கன்று ஆ, கன்றையுடைய பசு. அது தன் கன்றினை நினைந்து கதறுவது போல, 'நான் உன்னை நினைந்து கதறி உருக வேண்டும்' என்பார், 'கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே' என்றார்.

இதனால், இறைவனது திருவடியை நினைந்து உருக வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Nor friends, nor kin I seek; no city I desire; no name I crave;
No learned ones I seek; and henceforth lessons to be conned suffice.
Thou dancer, in Kuttalam dwelling blissful, Thy resounding feet
I'll sek, that as the cow yearns for its calf, my longing soul may melt. >> 3

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

40. குலாப் பத்து

அனுபவம் இடையீடு படாமை

என்பு உள் உருக்கி, இரு வினையை ஈடு அழித்து,
துன்பம் களைந்து, துவந்துவங்கள் தூய்மை செய்து,
முன்பு உள்ளவற்றை முழுது அழிய, உள் புகுந்த
அன்பின் குலா தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. >> 3

பிராரத்த அனுபவத்தில் உண்டாகும் விருப்பு வெறுப்புகள் துவந்துவங்களாம். விரும்பினால் நன்மையும் வெறுப்பினால் தீமையும் உண்டாதலின், இரண்டும் கூடா என்றவாறு, தூய்மை செய்தலாவது, அவற்றை இல்லையாகச் செய்தல். 'முன்புள்ளவற்றை' என்றது, முற்பிறவிகளில் செய்த பழவினையை. குரு தரிசனத்தால் நெருப்பின்முன் பஞ்சுப்பொதி போல இவை அழிந்து ஒழியுமாதலின், 'முன்புள்ளவற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த ஆண்டானை' என்றார்.

இதனால், இறைவன் தன் அடியார்களுக்குச் சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் என்னும் வினைகள் அனைத்தையும் போக்கியருளுவான் என்பது கூறப்பட்டது.

Melting my inmost frame, He killed the germ of twofold deeds;-
Pluckt out my rooted griefs;- made purely one the manifold;-
So that all former things might perish quite, He entered in !
I'VE REACHED HIM WHO IN LOVE BEARS RULE IN TILLAI'S HOME OF JOY ! >> 3

பேரும், குணமும், பிணிப்பு உறும் இப் பிறவி தனைத்
தூரும் பரிசு, துரிசு அறுத்து, தொண்டர் எல்லாம்
சேரும் வகையால், சிவன் கருணைத் தேன் பருகி,
ஆரும் குலா தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. >> 5

நாமரூபம் இல்லாத உயிர் பிறவியினால் நாமரூபம் பெறுகிறதாதலின், 'பிணிப்புறும் இப்பிறவி' என்றார். இறைவனைக் கூடுதலால் அடியார்கள் இப்பிறவி வரும் வழியை அடைத்துக்கொள்வாராதலின், 'தொண்டரெல்லாம் பிறவிதனைத் தூரும் பரிசு துரிசறுத்து' எனறார். நாமரூபம் கெட்டுப் பேரின்பம் பெற்று இன்புறுவாராதலின், 'சிவன் கருணைத்தேன் பருகி ஆரும்' என்றார். ஆர்தலை அடியாருக்குக் கொள்க.

இதனால், இறைவன் திருவடியைப் பற்றுவோர் பாசம் நீங்கி உய்வர் என்பது கூறப்பட்டது.

This same embodiment bound up with name and quality
To consummate, He cuts off sin that clings ! His servants all
As they draw near, the honey taste of Civan's mercy, and
Are filled, where I've REACHED HIM WHO RULES IN TILLAI'S HOME OF JOY ! >> 5

மதிக்கும் திறல் உடைய வல் அரக்கன் தோள் நெரிய,
மிதிக்கும் திருவடி என் தலை மேல் வீற்றிருப்ப,
`கதிக்கும் பசு பாசம் ஒன்றும் இலோம்' எனக் களித்து, இங்கு
அதிர்க்கும் குலா தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. >> 7

இறைவன் திருவடி இராவணன்மேல் பட்டவுடன் அவனது செருக்கு அடங்கியத் அதைப் போல, என் தலைமேல் வைத்தவுடன் என்னுடைய ஆணவம் அடங்கியது' என்றார். அறியாமை நீங்கியபின், இன்பம் பெருகுமாதலின், 'களித்திங்கு அதிர்க்கும்' என்றார்.

இதனால், இறைவன், திருவடி சூட்டிய பின் பேரின்பம் உண்டாகும் என்பது கூறப்பட்டது.

The *demon's* arm for strength renowned, by the same sacred foot
That pressed upon my head, was crushed, and glorious rested there;
Thus by His grace I'm freed galling bonds of life, and here
I'VE REACHED HIM WHO BEARS RULE IN TILLAI'S HOME OF
THRILLING JOY !>> 7

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

41. அற்புதப் பத்து

அனுபவம் ஆற்றாமை

மையல் ஆய், இந்த மண்ணிடை வாழ்வு எனும்
ஆழியுள் அகப்பட்டு,
தையலார் எனும் சுழித்தலைப் பட்டு, நான்
தலை தடுமாறாமே,
பொய் எலாம் விட, திருவருள் தந்து, தன்
பொன் அடி இணை காட்டி,
மெய்யன் ஆய், வெளி காட்டி, முன் நின்றது ஓர்
அற்புதம் விளம்பேனே! >> 1

மயக்கவுணர்ச்சியுடையவனாய், இந்த மண்ணுலக வாழ்வு என்கிற, கடலில் அகப்பட்டு, பெண்கள் என்கிற, சுழலினிடத்துச் சிக்கி, நான் நிலை கெட்டுப் போகாதபடி, எங்கள் பெருமான், உண்மைப் பொருளாய்த் தோன்றி, தனது அழகிய திருவடிகள் இரண்டையும் யான் காணும்படி காட்டி, பொய்ப்பொருளெல்லாம் விட்டு நீங்கும்வண்ணம், திருவருள் புரிந்து, ஞான ஒளியைக் கொடுத்து, எதிரே நின்றதாகிய, ஓர் ஒப்பற்ற அதிசயச் செயலின் பெருமையை யான் சொல்ல வல்லேனல்லேன்.

By lust bewilder'd;- in this earthly sphere
caught in the circling sea of joyous life;-
By whirling tide of woman's charms engulf'd;-
lest I should sink with mind perturb'd,
He gave His sacred grace, that falseness all
my soul might flee, and showed His golden feet !
The TRUTH Himself,- He stood in presence there:
THIS MATCHLESS MIRACLE I TELL NOT, I ! >> 1

ஏய்ந்த மா மலர் இட்டு, முட்டாதது ஓர்
இயல்பொடும் வணங்காதே,
சாந்தம் ஆர் முலைத் தையல் நல்லாரொடும்
தலை தடுமாறு ஆகி,
போந்து, யான் துயர் புகாவணம் அருள்செய்து,
பொன் கழல் இணை காட்டி,
வேந்தன் ஆய், வெளியே, என் முன் நின்றது ஓர்
அற்புதம் விளம்பனே! >> 2

'ஏய்ந்த மாமலர்' என்றது, பூசைக்கு விதிக்கப்பட்டனவாகிய மலர் என்றபடி. முட்டாததோர் இயல்பாவது, நாடோறும் தவறாது வழிபடும் முறை. மாதரது ஆசை மயக்கத்தை விளைவித்துத் துன்பமே தருமாதலின், அதனை நீக்கியாண்டான் என்பார், 'போந்து யான் துயர் புகாவணம் அருள் செய்து' என்றார். ஞானத் தலைவனாதலின், ஞானாசாரியனாய் வந்த நிலையை, 'வேந்தனாய்' என்றார். 'வேகங்கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க' என முன்னே கூறியிருந்தலையும் காண்க.

இதனால், இறைவன் துன்பத்தை நீக்கி அருளவல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

I gave no fitting gift with lavish hand
of full-blown flowers; nor bowed with rev'rence meet.
He grace conferr'd, lest I should tread the paths
of grief, with mind bewildered by soft dames
With fragrant bosoms fair. He came to save,
and showed to me His golden jewell'd feet;
As KING in presence manifest He stood:
THIS MATCHLESS MIRACLE I TELL NOT, I ! >> 2

நடித்து, மண்ணிடை; பொய்யினைப் பல செய்து;
நான், எனது, எனும் மாயம்
கடித்த வாயிலே நின்று; முன் வினை மிகக்
கழறியே திரிவேனை,
பிடித்து, முன் நின்று, அப் பெரு மறை தேடிய
அரும் பொருள், அடியேனை
அடித்து அடித்து, அக்காரம் முன் தீற்றிய
அற்புதம் அறியேனே! >> 3

கடித்த என்னும் குறிப்பால் மாயத்தைப் பாம்பு என்றும், வினையை விடம் என்றும் உருவகித்தல் பெறப்பட்டது. பாம்பு கடித்தால் விடம் தலைக்கேறி மயங்கிப் பிதற்றுவது போல அகங்காரத்தினாலே மயங்கிப் பிதற்றுகின்றேன் என்பார், 'மாயக் கடித்த வாயிலே நின்று முன் வினை மிகக் கழறியே திரிவேனை' என்றார். 'மாய வாய்' என இயைத்து, மாயத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட வாய் எனக் கொள்க. இம்மயக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்கு இறைவனாகிய விடவைத்தியன் திருவருளாகிய இனிய மருந்தினை நல்கியதை, 'அரும்பொருள் அடித்தடித்து அக்கார முன் தீற்றிய அற்புதம்' என்றார்.

இதனால், இறைவன் யான் எனது என்னும் செருக்கினை அறுக்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது,

Busied in earth I acted many a lie;
I spake of 'I' and 'mine,'- illusions old;
Nor shunned what caused me pain; while sins increased
I wandered raving. Me, that BEING RARE,-
By the great mystic Vedas sought in vain,-
held fast in presence there; to lowly me
Essential sweetness was the food He gave:
THIS MIRACLE OF GRACE I KNOW NOT, I ! >> 3

பொருந்தும் இப் பிறப்பு, இறப்பு, இவை
நினையாது;
பொய்களே புகன்று போய்;
கரும் குழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு;
கிடப்பேனை;
திருந்து சேவடிச் சிலம்பு அவை சிலம்பிட
திருவொடும் அகலாதே,
அரும் துணைவன் ஆய், ஆண்டுகொண்டு, அருளிய
அற்புதம் அறியேனே! >> 4

'பொருந்தும் இப்பிறவி' என்றது, வினைக்கேற்ப மாறிமாறிப் பொருந்துகின்ற பிறவி என்பதாம். 'ஏறுண்டு' என்றதனால் கண்களை வேலாக உருவகம் செய்தல் பெறப்பட்டது. 'வேலினால் தாக்குண்டு வருந்துகின்ற எனக்கு உற்ற துணைவனாய் வருத்தத்தைப் போக்கியாட்கொண்டான் இறைவன் என்பார், 'அருந்துணைவனாய் ஆண்டு கொண்டருளிய அற்புதம்' என்றார். 'அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந்தை' என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கையும் ஒப்பிட்டுக்கொள்க.

இதனால், இறைவன் பிறப்பு இறப்புகளைப் போக்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

To 'birth' and 'death' that cling to man, I gave no thought;
and uttering merest lies went on my way.
By eyes of maids with flowing jet-black locks
disturbed, with passion filled, I helpless lay.
He came ! the anklets on His roseate feet,-
I heard their tinkling sound; nor parts the bliss!
In grace my precious HELPER made me His:
THIS MIRACLE OF LOVE I KNOW NOT, I ! >> 4

மாடும், சுற்றமும், மற்று உள போகமும்,
மங்கையர் தம்மோடும்
கூடி, அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு,
குலாவியே திரிவேனை,
வீடு தந்து, என் தன் வெம் தொழில் வீட்டிட,
மென் மலர்க் கழல் காட்டி,
ஆடுவித்து, எனது அகம் புகுந்து, ஆண்டது ஓர்
அற்புதம் அறியேனே! >> 5

ஒடுருபை, 'போகம்' என்பதற்குங்கொள்க. செல்வம் முதலியன, தமது தன்மைகளால் ஆசையை வளர்ப்பனவாதலின், 'குணங்களால் ஏறுண்டு திரிவேனை' என்றார். குலாவுதல் - துன்பம் என்று அறியாது களித்திருத்தல், 'இறைவன் இப்பற்றினின்றும் விடுவிக்க வந்தான்' என்பார், 'வீடு தந்து என்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட மென்மலர்க் கழல்காட்டி' என்றார். 'ஆடுவித்து' என்பதையும், 'அகம் புகுந்து ஆண்டது' என்பதையும் முன் பின்னாக மாற்றிக்கொள்க.

இதனால், இறைவன் உலகப்பற்றுகளினின்றும் விடுவிக்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

I wealth and kindered and all other bliss
enjoy'd; by tender maidens' charms was stirr'd;
I wandered free in joyous intercourse;
such goodly qualities it seemed were there.
He set me free; to stay the coure of 'deeds'
my foes, He showed His foot-flowers' tender grace,
My spirit stirred, entered within, and made me His:
THIS MATCHLESS MIRACLE I KNOW NOT, I ! >> 5

வணங்கும் இப் பிறப்பு, இறப்பு, இவை நினையாது,
மங்கையர் தம்மோடும்
பிணைந்து, வாய் இதழ்ப் பெரு வெள்ளத்து அழுந்தி, நான்
பித்தனாய்த் திரிவேனை,
குணங்களும், குறிகளும், இலாக் குணக் கடல்
கோமளத்தொடும் கூடி,
அணைந்து வந்து, எனை ஆண்டுகொண்டு, அருளிய
அற்புதம் அறியேனே! >> 6

காமுகர் மகளிரது வாயிதழில் ஊறிய நீரைப் பாலோடு தேன் கலந்தது போன்ற சுவையினையுடையதாக மயங்குவாராதலின், 'மங்கையர்தம்மோடும் பிணைந்து, வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்தி' என்றார்.

குணம் என்பன, முக்குணங்கள். குறி என்பன, வடிவங்கள். இறைவன் இவ்விரு திறங்களும் இல்லாது அருளே உருவாய் உள்ளவன் ஆதலின், 'குணங்களுங் குறிகளுமிலாக் குணக்கடல்' என்றார். 'சிற்றின்பக் கடலில் மூழ்கித் திளைத்திருக்கும் என்னைப் பேரின்பக் கடலில் ஆழ்த்தி அருளிய கருணை என்னே!' என்று வியந்தபடி 'குணக்கடல்' என்றது உருவகம். கோமளம், ஆகுபெயர்.

இதனால், இறைவன் தன் அடியார்களைப் பேரின்பத்தில் திளைக்கச் செய்வான் என்பது கூறப்பட்டது.

I gave no thought to 'birth' and 'death,' that yield
their place successive; but with maidens joined
I sank engulfed as by a mighty flood:
their rosy lips my death ! I madly roamed.
The SEA OF EXCELLENCE, Whom neither quality
nor name of excellence defines,-
He came, and tenderly embracing made me His:
THIS MIRACLE OF GRACE I KNOW NOT, I ! >> 6

இப் பிறப்பினில், இணை மலர் கொய்து, நான்
இயல்பொடு அஞ்சு எழுத்து ஓதி,
தப்பு இலாது பொன் கழல்களுக்கு இடாது, நான்,
தட முலையார் தங்கள்
மைப்பு உலாம் கண்ணால், ஏறுண்டு கிடப்பேனை,
மலர் அடி இணை காட்டி,
அப்பன், என்னை, வந்து, ஆண்டுகொண்டு,
அருளிய அற்புதம் அறியேனே! >> 7

'மானுடப் பிறவியின் பயன், விதிப்படி அஞ்செழுத்து ஓதி மலர் தூவித் தன்னை மறந்து இறைவனை வழிபடுதல்; அதனைச் செய்யாது யான் மாதராசையில் மயங்கிக் கிடக்கின்றேன்' என்பார், 'நான் தடமுலையார்தங்கள் மைப்பு உலாங் கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை' என்றார். 'எனினும், நான் செய்த பிழையினைப் பொறுத்துத் திருவடி ஞானம் தந்தருளிய கருணை என்னே!' என்பார், 'மலரடி யிணைகாட்டி அப்பன் என்னை வந்தாண்டுகொண்டருளிய அற்புதம் அறியேனே' என்றார்.

இதனால், இறைவனைத் திருவைந்தெழுத்தினை ஓதி மலரிட்டு வழிபட வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Though born a man, unfailing gifts
I laid not at the golden feet; nor did I cull
The cluster'd flowers, by rule and wont prescrib'd;
nor chaunted the 'Five Letters' due. O'ercome
By the full-bosom'd damsels' jet-black eyes
I prostrate lay. SHowing His flow'ry feet,
To me the FATHER came, and made me His :
THIS MIRACLE OF GRACE I KNOW NOT, I ! >> 7

ஊசல் ஆடும் இவ் உடல் உயிர் ஆயின
இரு வினை அறுத்து, என்னை,
ஓசையால் உணர்வார்க்கு உணர்வு அரியவன்,
உணர்வு தந்து, ஒளி ஆக்கி,
பாசம் ஆனவை பற்று அறுத்து, உயர்ந்த தன்
பரம் பெரும் கருணையால்
ஆசை தீர்த்து, அடியார் அடிக் கூட்டிய
அற்புதம் அறியேனே! >> 8

உயிரை உடம்பு பிறப்பு இறப்புகளில் அகப்படுத்தி உழலச் செய்வதால், 'ஊசலாட்டுமிவ்வுடல்' என்றும், பல வகைப் பிறப்பிலும் உயிர் உடம்பில் நின்று இருவினைகளைச் செய்வதால், 'உடல் உயிராயின இருவினை' என்றும் கூறினார் 'இவ்விருவினையினால் உந்தப்பட்டுக் கிடக்கும் எனக்கு ஞானத்தைத் தந்து, அதற்கு மேலும் சாந்தியைக் கொடுக்கத் தன் அடியார்கள் திருவடிகளுக்கு ஆளாக்கியருளிய கருணை என்னே!' என்று வியந்து போற்றுவார், 'கருணையால் ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே' என்றார்.

இதனால், இறைவன் ஆசையைத் தீர்த்து அமைதியை அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

He caused the 'twofold deeds' to cease, that cause
this swing of soul with body joined. He, Whom
'Tis hard to learn by uttered sound to know,
gave me to know Himself: thus made me light !
He cut asunder bonds that clung; fulfilled
with His own mercy's gift sublime my soul's
Desire; and joined me to His servants' feet:
THIS MIRACLE OF GRACE I KNOW NOT, I ! >> 8

பொச்சை ஆன இப் பிறவியில் கிடந்து, நான்,
புழுத்து அலை நாய்போல,
இச்சை ஆயின ஏழையர்க்கே செய்து, அங்கு
இணங்கியே திரிவேனை,
விச்சகத்து, அரி, அயனும் எட்டாத, தன்
விரை மலர்க் கழல் காட்டி,
அச்சன், என்னையும் ஆண்டுகொண்டு, அருளிய
அற்புதம் அறியேனே! >> 9

காட்டில் புகுந்தவன் வெளி வருவது மிகவும் அரிது. அது போலப் பிறவியில் புகுந்தவனும் வெளி வருவது அரிது. அதனால் பிறவியைக் காடு என்றார். இனி, 'காட்டில் வழி அறியாது அலைகின்றவனை வழி தெரிந்தவன் வெளியே கொண்டுவந்து சேர்ப்பது போல, இறைவனாகிய வழிகாட்டியும் பிறவியாகிய காட்டினின்றும் வெளியே கொண்டுவந்து எனக்கு அருளிய அற்புதம் என்னே!' என்கிறார்.

இதனால், இறைவன் பிறவியாகிய காட்டை அழித்து அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

In tangled wilderness of 'birth' supine
I lay ; like wretched cur diseased I roamed;
Did as I lusted; dwelt with creatures vile,
with them complying, satisfied in soul !
He showed me there His flowery fragrant feet,
by Hari and by Ayan unattained;
Th' IMPERISHABLE made ev'n me His own:
THIS MIRACLE OF GRACE I KNOW NOT, I ! >> 9

செறியும் இப் பிறப்பு, இறப்பு, இவை நினையாது,
செறி குழலார் செய்யும்
கிறியும், கீழ்மையும், கெண்டை அம் கண்களும்,
உன்னியே கிடப்பேனை,
இறைவன், எம்பிரான், எல்லை இல்லாத தன்
இணை மலர்க் கழல் காட்டி,
அறிவு தந்து, எனை ஆண்டுகொண்டு, அருளிய
அற்புதம் அறியேனே! >> 10

இயற்கையான அழகுடன் செயற்கையாலும் மயக்குகின்றனர் என்பார், 'கிறியும் கீழ்மையும்' என்றார். இத்தகைய நடையுடை பாவனைகள் மேலும் மயக்கத்தைத் தருவனவாதல் அறிக, 'பெண்களது நடையையும், தன்மையையும், அழகையும் எண்ணி வியந்துகொண்டிருக்கும் எனக்குத் தன்னுடைய செயலையும், பெருமையையும், அழகையும் எண்ணும்படி அறிவு நல்கிய இறைவனது கருணை இருந்தவாறு என்னே!' என்று வியந்தபடி, 'அற்புதம் அறியேனே' என்றது. இறைவனது அருட்செயலை அதில் அழுந்தி நின்று அனுபவிக்கலாமேயன்றி வேறு நின்று அறிதலோ சொல்லுதலோ முடியாது என்றபடி.

இதனால், இறைவன் பிறப்பு இறப்புகளைப் போக்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

I gave no thought to thronging 'births' and 'deaths,'
but dwelt on tricks, and wiles, and glancing eyes
Of maids with wealth of braided tresses fair;
and thus I lay. The King, our LORD SUPREME,
His jewell'd feet, that traverse all the worlds,
to me made manifest like clustering blooms;
He wisdom gave, and made me all His own:
THIS MIRACLE OF GRACE I KNOW NOT, I ! >> 10

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

42. சென்னிப் பத்து

சிவ விளைவு

அட்ட மூர்த்தி, அழகன், இன் அமுது
ஆய ஆனந்த வெள்ளத்தான்,
சிட்டன், மெய்ச் சிவலோக நாயகன்,
தென் பெருந்துறைச் சேவகன்,
மட்டு வார் குழல் மங்கையாளை ஒர்
பாகம் வைத்த அழகன் தன
வட்ட மா மலர்ச் சேவடிக்கண், நம்
சென்னி மன்னி, மலருமே! >> 2

அட்டமூர்த்திமாவன, நிலம் நீர் தீ கால் விண் சூரியன் சந்திரன் ஆன்மா என்பன. இறைவன் எல்லாமாயிருக்கின்றான் என்பதாம். எனினும். அன்பர்களை ஆட்கொள்ளும்போது அருட்சத்தியோடு எழுந்தருளுகிறான் என்பார், 'மட்டு வார்குழல் மங்கையாளையோர் பாகம் வைத்த அழகன்' என்றார். 'வட்ட மாமலர்ச் சேவடி' என்றது, இறைவனது திருவடி குழைந்திருத்தலைக் குறித்தது.

இதனால், இறைவன் அம்மையப்பனாய் எழுந்தருளி ஆட்கொள்வான் என்பது கூறப்பட்டது.

The eightfold FORM, the Beautiful, the sweet ambrosial Tide of bliss;
Most Worthy, Prince, of Civa-world; south Perun-turrai's Warrior-king;
The Beautiful, Who made the Queen with flowing locks part of Himself;
UPON HI ROSEATE FOOT'S FULL-ORBED FLOWER OUR HEADS
SHALL BLOOMING REST ! >> 2

நங்கைமீர்! எனை நோக்குமின்; நங்கள்
நாதன், நம் பணி கொண்டவன்,
தெங்கு சோலைகள் சூழ் பெருந்துறை
மேய சேவகன், நாயகன்,
மங்கைமார் கையில் வளையும் கொண்டு, எம்
உயிரும் கொண்டு, எம் பணி கொள்வான்
பொங்கு மா மலர்ச் சேவடிக்கண், நம்
சென்னி மன்னி, பொலியுமே! >> 3

'நம்பணி கொண்டவன்' என்றது, பொதுவாக உலகினரைக் குறித்தது. 'எம்பணி கொள்வான்' என்றது, சிறப்பாகத் தம்மையும் தம் போன்ற அடியாரையும் குறித்தது. மங்கைமார் கையில் வளையலைக் கொண்டது தாருகாவனத்தில், இவ்வளையலை இறைவன் மதுரையில் இட்டமை திருவிளையாடற் புராணத்துட் காண்க. 'மங்கைமார்' எனத் தன்மையிடம், படர்க்கையிடம் போலக் கூறப்பட்டது. இத்திருப்பாட்டு, இறைவனைக் காதலித்த மங்கையொருத்தியின் கூற்றாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. 'உயிரும் கொண்டு' என்றது பசு போதத்தை அல்லாது ஆன்ம அறிவைக் கெடுத்துப் பதி அறிவு மிகச்செய்ததைக் குறித்தது. 'எம்பணி கொள்வான்' என்றது இறைபணி நிற்றலை.

இதனால், இறைவன் பசு போதத்தை நீக்கி அருளுவான் என்பது கூறப்பட்டது.

Ye maids, the Lord whose eye looked on me sweetly, claiming service due;
The Warrior-lord, in Perun-turrai girt with cocoa-groves Who dwells;
Who takes the maidens' armlets bright, and claims our soul and service true.
UPON HIS ROSEATE FOT'S EXPANDING FLOWER OUR HEADS SHALL
GLEAMING REST ! >> 3

சித்தமே புகுந்து, எம்மை ஆட்கொண்டு,
தீ வினை கெடுத்து, உய்யல் ஆம்
பத்தி தந்து, தன் பொன் கழல்கணே
பன் மலர் கொய்து சேர்த்தலும்,
முத்தி தந்து, இந்த மூ உலகுக்கும்
அப்புறத்து எமை வைத்திடும்
மத்தன் மா மலர்ச் சேவடிக்கண், நம்
சென்னி மன்னி, மலருமே! >> 6

'சித்தமே புகுந்து, ஆட்கொண்டு, பத்தி தந்து' என்றதனால், இங்குப் 'பத்தி' என்றது, உண்மை ஞானத்தின்பின் விளைகின்ற உண்மை அன்பு என்பது விளங்கும். ஆகவே, பன்மலர் கொய்து சாத்தலும், சீவன்முத்தி நிலையிற் செய்யும் வழிபாடாயிற்று. இவ்வழிபாடே மூவுலகுக்கும் அப்புறத்து வைப்பது என்க, 'திருப்பெருந்துறைப்பெருமான் உடம்பினுள் புகுந்ததோடு வீடுபேறும் அளித்துப் பேரின்பத்தில் ஆழ்த்திவிடுவான்' என்பார். 'முத்தி தந்திந்த மூவுலகுக்கும் அப்புறத்தெமை வைத்திடும்' என்றார். மூவுலக வாழ்க்கையுமே மீண்டும் பிறவியுள் செலுத்துமாதலின், பிறவியின்றி இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் நிலையை 'மூவுலகுக்கும் அப்புறம், என்றார். திருவள்ளுவர், 'வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம்' என்றதும் இதனையே என்க. அன்பு செய்தலும் மலர் பறித்திடுதலும் முத்தி பெறுதற்குரிய சாதனங்களாம் என்க.

இதனால், இறைவன் மலவாதனையை நீக்கி வீடுபேறு அளித்தருளுவான் என்பது கூறப்பட்டது.

Our mind He entered, made us His, destroyed 'ill deeds,' and piety
That saves bestowed, Unto His jewelled foot when wreath of flowers we bring,
He'll give our souls release; grant to dwell safe beyond this threefold world.
UPON THAT FATHER'S ROSEATE FEET, THOSE FULL-BLOWN FLOWERS,
OUR HEADS SHALL REST ! >> 6

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

43. திருவார்த்தை

அறிவித்து அன்புறுதல்

அணி முடி ஆதி அமரர் கோமான்,
ஆனந்தக் கூத்தன், அறு சமயம்
பணி வகை செய்து, படவு அது ஏறி,
பாரொடு விண்ணும் பரவி ஏத்த,
பிணி கெட, நல்கும் பெருந்துறை எம்
பேர் அருளாளன், பெண்பால் உகந்து,
மணி வலை கொண்டு, வான் மீன் விசிறும்
வகை அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. >> 3

மயங்களெல்லாம் விரும்பி வழிபடுகின்ற பெருமையுடைய பேரருளாளன், ஒரு வலை மாதை விரும்பி வலைஞானய் வருகின்றான் என்று அவனது அருள் இயல்பினைக் கூறுவார்.

இவ்வரலாற்றைக் திருவிளையாடற்புராணத்துட்காண்க. கீர்த்தித் திருவகவல் உரையில் இவ்வரலாற்றுச் சுருக்கம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. அகச்சமயம், அகப்புறச் சமயம். புறச்சமயம், புறப் புறச்சமயம் என்னும் வகைகளில் ஒவ்வொன்றும் ஆறாதலின், 'அறு சமயம்' என்றார். 'அறுவகைச்சமயத்து அறுவகையோர்க்கும் வீடு பேறாய் நின்ற கிழவோன்' என்று முன்னர்க் கூறியுள்ளதையும் காண்க.

இதனால், இறைவனது பேராற்றலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

The crown'd Eternal-One,- King of th' immortal host,-
the rapturous Dancer, as the six sects homage pay,
Ascends the boat, accepts and crowns their service due;
while heaven and earth adore and praise their King.
He grants infirmity should die !- In Perun-turrai's shrine
He dwells in mighty grace ! - In love to her, His bride,
He brought a jewelled net, to catch the mystic fish !
HIS WAYS WHO KNOW WITH OUR SUPERNAL LORD ARE ONE ! >> 3

வந்து, இமையோர்கள் வணங்கி ஏத்த,
மாக் கருணைக் கடல் ஆய், அடியார்
பந்தனை விண்டு அற நல்கும், எங்கள்
பரமன், பெருந்துறை ஆதி, அந் நாள்
உந்து திரைக் கடலைக் கடந்து, அன்று,
ஓங்கு மதில் இலங்கை அதனில்,
பந்து அணை மெல் விரலாட்கு அருளும்
பரிசு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. >> 5

தேவர்களும் வணங்கும் பெருமையுடையவன் கடலைக் கடந்து சென்று வண்டோதரியாகிய அரக்கிக்கு அருளிய தன்மையை அறிய வேண்டும் என்றார். வண்டோதரி இறைவனை வழிபட்டாள். வழிபாடு, பயன் கருதிய வழிபாடு என்றும், பயன் கருதாத வழிபாடு என்றும் இரு வகைப்படும். பயன் கருதிய வழிபாடு, வேண்டுவார் வேண்டிய பயனைக் கொடுக்கும், பயன் கருதாத வழிபாடு வீடு பேற்றினையே கொடுக்கும்; வண்டோதரியின் வழிபாட்டிற்கு இறைவன் குழந்தையாய்த் தோன்றிப் பயன் கொடுத்தான். இவ்வரலாற்றைக் குயிற்பத்தில் காண்க.

இதனால், இறைவன் வேண்டுவார்க்கு வேண்டியதை நல்கும் இயல்புடையவன் என்பது கூறப்பட்டது.

He came. The gods in reverence bowed their heads, and praised.
A sea of mighty mercy,- He in grace brake off
His servants' bonds, and set us free. Our Deity,-
th' Eternal-One of Perun-turrai's shrine,- that day
Himself passed o'er the sea, whose surging billows rose;
His grace He gave within the lofty walls
Of Lanka's home to the soft-fingered captive maid !
HIS WORTH WHO KNOW WITH OUR SUPERNAL LORD ARE ONE ! >> 5

நாதம் உடையது ஓர் நல் கமலப் போதினில்
நண்ணிய நல் நுதலார்,
ஓதி, பணிந்து, அலர் தூவி, ஏத்த,
ஒளி வளர் சோதி, எம் ஈசன்; மன்னும்,
போது அலர் சோலை, பெருந்துறை எம்
புண்ணியன்; மண்ணிடை வந்து தோன்றி,
பேதம் கெடுத்து, அருள் செய் பெருமை
அறியவல்லார் எம்பிரான் ஆவாரே. >> 7

அறிவும் செல்வமும் வடிவமாயுள்ள பெருமையுடைய கலைமகளும் திருமகளும் வணங்கும் பெருமான் பூமியில் தானே வந்து அடியார்க்கு அறியாமையைப் போக்கித் திருவருட் செல்வத்தை நல்குகிறான் என்றார். பேதம் கெடுத்தலாவது, அறியாமையால் உண்டாகும் விருப்பு வெறுப்புகளைக் களைதல். பெருமையை அறிதலாவது, இறைவன் உண்மை ஞானத்தை அருளுபவன் என்று அறிதலாம்.

கலைமகளும் திருமகளும் வழிபட்டுத் தம் கணவருக்குச் சிரம் பெற்றமை முறையே திருக்கண்டியூர்த் திருவாரூர்த் தல புராணங்களுட் காண்க.

இதனால், இறைவன் அறியாமையைப் போக்கியருளுவான் என்பது கூறப்பட்டது.

In their fair garden home 'mid lotus flowers and hum
of bees, the maids with beauteous brows assemble round,
Chaunting bow down, strew full-blown flowers, and praise
our Ican,- radiant Beam of rosy growing light,-
Who ever bides in Perun-turrai's flowery grove,-
our Holy-One. To earth He came,- appeared,- destroyed
Earth-born diversities,- gave grace. His MIGHT OF LOVE
WHO'VE POWER TO KNOW WITH OUR SUPERNAL LORD ARE ONE ! >> 7

அம் கணன், எங்கள் அமரர் பெம்மான்,
அடியார்க்கு அமுதன், அவனி வந்த
எங்கள் பிரான், இரும் பாசம் தீர
இக பரம் ஆயது ஒர் இன்பம் எய்த,
சங்கம் கவர்ந்து, வண் சாத்தினோடும்,
சதுரன், பெருந்துறை ஆளி, அன்று,
மங்கையர் மல்கு மதுரை சேர்ந்த
வகை அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே. >> 10

அருளே கண்ணாகவுடைய எங்கள் தேவர் பிரான் ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கி இன்பப் பேறு அளிக்க மதுரை வந்து அடைந்தான் என்றார். சங்கம் கவர்ந்தது, தாருகாவனத்து முனி பத்தினியர் வளையல்களைப் பிட்சாடன மூர்த்தியாகச் சென்று கவர்ந்ததையாம். மங்கையர் என்றது வணிக மகளிரை. தாருகாவனத்து முனி பத்தினியரே மதுரையில் வணிக மகளிராய்ப் பிறந்து இறைவன் வளையல் கொணர்ந்து இடப்பெற்றனர் அப்பிறப்பு நீங்கப்பெற்றனர் என்பதும் வரலாறு (திருவிளையாடற்புராணம்). மதுரை சேர்ந்த வகை அறிதலாவது, இறைவன் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுவான் என்று அறிதல்.

இதனால், இறைவன் ஆன்மாக்களது மயக்கத்தைப் போக்கி ஞானத்தை நல்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

The Beauteous-eyed;- the Immortals' Lord and ours;-
Ambrosia to His servants;- Prince Who came
To earth to loose our mighty bonds, that we
a bliss unique in earth and heaven might gain;-
With strong control he sways th' ASSEMBLY wise;-
skilled Leader;- Perun-turrai's King;- that day
To Madura with damsels thronged He came:
HIS WAYS WHO KNOW SHALL UNION GAIN WITH OUR SUPERNAL LORD ! >> 10

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

44. எண்ணப் பதிகம்

ஒழியா இன்பத்து உவகை

பார் உரு ஆய பிறப்பு அற வேண்டும்;
பத்திமையும் பெற வேண்டும்;
சீர் உரு ஆய சிவபெருமானே,
செம் கமல மலர் போல
ஆர் உரு ஆய என் ஆர் அமுதே, உன்
அடியவர் தொகை நடுவே,
ஓர் உரு ஆய நின் திருவருள் காட்டி,
என்னையும் உய்யக்கொண்டருளே. >> 1

'பாருரு வாய பிறப்பு' என்பது மாயை சம்பந்தமான பிறப்பு என்றும் கொள்ளலாம். இறைவனது வடிவம் மாயையன்றி அருளேயாதலின், அதனை 'ஓருரு' என்றார். பிறவி நீங்கப் பத்தியும், பத்தி உண்டாக அடியவர் கூட்டமும், கூட்டம் பெற இறைவன் அருளும் வேண்டும் என்று எண்ணியபடியாம்.

இதனால், அடியார் கூட்டம் பிறவியறுதற்குரிய சாதனம் என்பது கூறப்பட்டது.

Would birth in earthly forms might cease, devoted love so might I gain !
O Civa-Peruman, Whose form is beauteous like red lotus-flower;
Thou art my rare Ambrosia; midst the assembly of Thy saints
Thy sacred grace unique show Thou; be gracious, take me too and save! >> 1

என்பே உருக, நின் அருள் அளித்து, உன்
இணை மலர் அடி காட்டி,
முன்பே என்னை ஆண்டுகொண்ட
முனிவா, முனிவர், முழு முதலே,
இன்பே அருளி, எனை உருக்கி,
உயிர் உண்கின்ற எம்மானே,
நன்பே அருளாய் என் உயிர்
நாதா! நின் அருள் நாணாமே. >> 3

'முன்பு உனது திருவருளால் என் முன் தோன்றி ஆட்கொண்ட நீ, இப்பொழுது என்னை உன்னோடு சேர்த்துக்கொள்ள ஏன் தயங்க வேண்டும்?' என்பார், 'முன்பே என்னை ஆண்டுகொண்ட முனிவா' என்றும், 'இனித் தியக்கமின்றி என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்' என்பார். 'நாணாமே நண்பே அருளாய்' என்றும் கூறினார், 'தடையின்றி உனது சேர்க்கையை இப்பொழுதே அருள வேண்டும்' என்ற எண்ணத்தைத் தெரிவித்தபடி.

இதனால், இறைவன் பசுபோதத்தைப் போக்கிப் பேரின்பம் நல்குவான் என்பது கூறப்பட்டது.

Melting my frame, granting Thy grace, showing to me Thy flow'ry feet,
Erewhile Thou madest me Thine own, O Sage, O First of sages all !
My Bliss, Thou didst dissolve my soul, and dost my life consume.
Grant me Thy love, King of my soul; that so Thy grace from shame may shield ! >> 3

காணும் அது ஒழிந்தேன் நின் திருப் பாதம்;
கண்டு கண் களி கூர,
பேணும் அது ஒழிந்தேன்; பிதற்றும் அது ஒழிந்தேன்;
பின்னை, எம்பெருமானே,
தாணுவே, அழிந்தேன்: நின் நினைந்து உருகும்
தன்மை, என் புன்மைகளால்
காணும் அது ஒழிந்தேன்; நீ இனி வரினும்,
காணவும் நாணுவனே. >> 5

நீண்ட காலப் பிரிவால் திருவடிக் காட்சி நினைவுக்கு வாராமையின், 'நினைந்து உருகும் தன்மை காணுதல் ஒழிந்தேன்' என்றார். இவ்விடத்தில், 'காணுதல்' என்பது, தோன்றுதல் என்னும் பொருளது, 'தோன்றுதல் ஒழிந்தேன்' என்றது, 'தோன்றிலேன்' என்றபடி. காணுதல் இல்லையாதலின், போற்றுதலும் பிதற்றுதலும் இல்லையாம் என்றபடி, இனி, இதற்குக் காரணம் தமது இயல்பு என்பார், 'எம் புன்மைகளால்' என்றார். 'ஆனால், இனி நேரில் கண்டால் உருக்கம் வருதல் கூடும்; அப்பொழுது முன்னை நிலையினால் எனக்கு வெள்குதலும் உண்டாகும்' என்பார், 'நீ இனி வரின் காணவும் நாணுவன்' என்றார். இந்நிலைகளை நீக்கிச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணியபடி.

இதனால், இறைவன் திருவடியை இடைவிடாது நினைந்து உருக வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

I see Thy gracious feet no more, which seeing erst mine eyes were glad;
I've ceased to cherish Thee; I've ceased to utter childlike praise; and thus
Tanu, my mighty Lord, I'm lost; the state, that melting thinks on Thee,
By meannesses I've ceas'd to know; 'twere shame to me to see Thee come ! >> 5

பால் திரு நீற்று எம் பரமனை;
பரம் கருணையொடும் எதிர்ந்து
தோற்றி, மெய் அடியார்க்கு அருள் துறை அளிக்கும்
சோதியை; நீதி இலேன்,
போற்றி, என் அமுதே, என நினைந்து, ஏத்தி,
புகழ்ந்து, அழைத்து, அலறி, என் உள்ளே
ஆற்றுவன் ஆக; உடையவனே, எனை,
`ஆவ' என்று அருளாயே! >> 6

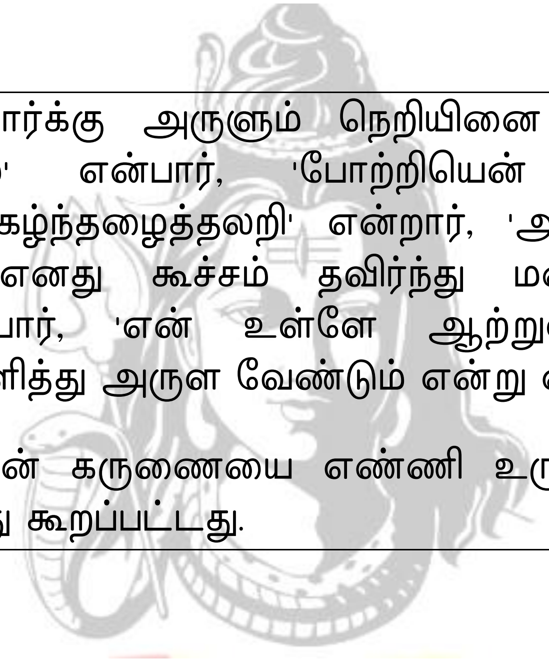

'இறைவன் அடியார்க்கு அருளும் நெறியினை நினைந்து யான் உருக வேண்டும்' என்பார், 'போற்றியென் அமுதே என நினைந்தேத்திப் புகழ்ந்தழைத்தலறி' என்றார், 'அவ்வாறு போற்றிப் புகழ்வேனாயின், எனது கூச்சம் தவிர்ந்து மனத்தில் ஆறுதல் உண்டாகும் என்பார், 'என் உள்ளே ஆற்றுவனாக' என்றார். அவ்வாறு தலையளித்து அருள வேண்டும் என்று எண்ணியபடி.

இதனால், இறைவன் கருணையை எண்ணி உருகினால் ஆறுதல் உண்டாகும் என்பது கூறப்பட்டது.

Thee, Lord supreme, with milk-white ash adorned, meeting with grace superne
Thy servants true,
Who dost appear, and show the hav'n of grace,- Thee, glorious Light, I, void
of righteousness,
Extol as my Ambrosia, praising Thee,- praise, glorify, invoke with weepings loud !
Master, thus working in me mightily, in grace O speak, in pity speak ! >> 6

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

45. யாத்திரைப் பதிகம்

அனுபவ அதீதம் உரைத்தல்

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்,
தாமே தமக்கு விதி வகையும்;
யாம் ஆர்? எமது ஆர்? பாசம் ஆர்?
என்ன மாயம்? இவை போக,
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும்,
அவன் தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு,
போம் ஆறு அமைமின் பொய் நீக்கி,
புயங்கன் ஆள்வான் பொன் அடிக்கே. >> 3

ஒவ்வொருவருக்கும் வரும் நன்மை தீமைகளுக்குக் காரணம் அவரவர் செய்யும் செய்கையேயன்றி வேறில்லையாதலின், 'தாமே தமக்குச் சுற்றமும்' என்றும், இவ்வாறு நடத்தல் வேண்டும், இவ்வாறு நடத்தல் கூடாது என்று உறுதி செய்துகொண்டு அவ்வாறு நடப்பவரும் அவரேயாதலின், 'தாமே தமக்கு விதி வகையும்' என்றும் கூறினார்.

இங்ஙனமாகவே, பின் வருவனவற்றைக் கடைப்பிடித்தல் அனைவருக்கும் இன்றியமையாதது என்பதாம். இவ்வுடம்பும் உலகமும் நிலையாமையுடையவை என்று உணர்ந்து அவற்றினின்றும் நீங்க வேண்டும் என்பார், 'யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன மாயம்' என்று உணர்த்தினார். இறைவன் குறிப்பாவது, ஆன்மாக்களெல்லாம் வீடுபேறு எய்த வேண்டும் என்பது, இதனை உணர்ந்து அவனது திருவடியைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பார், 'அவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு பொன்னடிக்கே போமாறு அமைமின்' என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

இதனால், இறைவனது அடியார் கூட்டம் திருவடிப் பேற்றினை நல்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

Each to himself be his own kith and kin !
each to himself be his own law and way !
For who are 'WE'? what 'OURS'? and what are 'BONDS'?
illusions all,- let these departing flee !
And, with the ancient servants of the King,
taking His sign alone for guiding sign,
Shake falshood off; go on your happy way,
unto BHUYANGAN'S golden foot, - our King ! >> 3

விடுமின் வெகுளி, வேட்கை நோய்;
மிகவே, காலம் இனி இல்லை;
உடையான் அடிக்கீழ், பெரும் சாத்தோடு
உடன் போவதற்கே ஒருப்படுமின்;
அடைவோம், நாம் போய்ச் சிவபுரத்துள்,
அணி ஆர் கதவு அது அடையாமே;
புடைபட்டு உருகிப் போற்றுவோம்,
புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே. >> 5

சினமும் ஆசையும் சிவலோகத்தை அடையத் தடையாதலின், 'கதவதடையாமே விடுமின் வெகுளி வேட்கை நோய்' என்றார். வாய்ப்பு உள்ளபோதே பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமாதலின், 'மிக ஓர் காலம் இனியில்லை' என்றார். கதவு அடையாதிருத்தலாவது, திருவருள் பெருகியிருத்தல். தாம் மட்டும் பயன் பெற விரும்பாதவர் ஆதலின், 'பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போவதற்கே ஒருப்படுமின்' என்று எல்லோரையும் அழைக்கிறார்.

இதனால், இறைவன் திருவடி சேர்வதற்குக் காலம் தாழ்த்தலாகாது என்பது கூறப்பட்டது.

Free ye your souls from pains of wrath and lust;
henceforth the time shall not be long drawn out !
Beneath our Master's feet with glad acclaim
that we in one may go, in one combine !
Even we in Civan's town shall refuge find,
whose flo'r-wreath'd gates to us shall not be clos'd !
There enter'd we in ecstasy shall sing
the glories only of BHUYANGAN-KING ! >> 5

**பெருமான் பேர் ஆனந்தத்துப்
பிரியாது இருக்கப் பெற்றீர்காள்,
அரு மால் உற்றுப் பின்னை நீர்,
அம்மா! அழுங்கி அரற்றாதே,
திரு மா மணி சேர் திருக் கதவம்
திறந்தபோதே, சிவபுரத்து,
திருமால் அறியாத் திருப் புயங்கன்
திருத் தாள் சென்று சேர்வோமே.** >> **8**

திருவருட்பேற்றுக்கு முந்தாது தங்கிவிட்டோமெனில், உலக மயக்கம் சூழ்ந்து வருத்துதலால் வருந்த நேரும்; ஆதலின், திருவருள் வழியே சென்று நிருத்தனைக் கும்பிட வேண்டும் என்பார், 'திருப்புயங்கன் திருத்தாள் சென்று சேர்வோம்' என்றார். 'புயங்கம்' என்பது 'ஒரு வகைக் கூத்து' என்றும் பொருள் தருமாகலின், 'புயங்கப் பெருமான்' என்பதற்குக் கூத்தப்பெருமான் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

இதனால், இறைவன் திருவருள் தோய்வினின்றும் பிரியாதிருக்க வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Ye, with the Lord, in rapture infinite
conjoin'd for ever, who have gained to dwell !
In strong illusion henceforth sink not ye,
in sooth; nor utter senseless words profane !
The sacred door where dwells the priceless Gem,
is opening even now. To Civan's town
Come, move we on, to reach the sacred foot
of BHUYANGAN, to Mal divine unknown ! >> 8

புரள்வார், தொழுவார், புகழ்வார், ஆய்;
இன்றே வந்து, ஆள் ஆகாதீர்,
மருள்வீர்; பின்னை, மதிப்பார் ஆர்?
மதியுள் கலங்கி, மயங்குவீர்;
தெருள்வீர் ஆகில், இது செய்மின்;
சிவலோகக் கோன், திருப்புயங்கன்
அருள் ஆர் பெறுவார், அகல் இடத்தே?
அந்தோ! அந்தோ! அந்தோவே! >> 10

புரளுதல் முதலாயின அன்பு வயப்பட்டார் செயல். அறிவு வயப்பட்டார் ஆராய்ச்சியில் தலைப்பட்டுப் புரளுதல் முதலியவற்றைச் செய்யக் கூசுவர் ஆதலின், அவர் இறைவனுக்கு ஆளாகமாட்டார் என்றபடி. 'இது செய்மின்' என்றது, புரளுதல் முதலியவற்றைச் செய்து இறைவனுக்கு ஆட்படுக' என்றதாம். இறைவனது திருவருள் எத்தகையோராலும் அடைதற்கு அரியது என்பார், 'திருப்புயங்கன் அருள் ஆர் பெறுவார் அகலிடத்தே' என்றும், அத்ததைகய அரிய அருள் புரளுதள் முதலியவற்றால் எளிதல் பெறுவதாயிருக்க, 'அவற்றைச் செய்யாதிருத்தல் என்ன அறியாமை! ' என்பார், 'அந்தோ அந்தோ அந்தோவே' என்றும் கூறினார்.

இதனால், இறைவன் திருவருளைப் பெற முயலாதவர் தாழ்வடைவர் என்பது கூறப்பட்டது.

Will ye not come this day, and be His own,
and prostrate fall, and worship, and adore?
Those lost in wilderment, who would esteem?
Ye who bewilder'd and confounded stand,
If ye would perfect clearness gain, this do !
Ye who would gain in this wide realm the grace
Of sacred BHUYANGAN, of Civa-world
the King ! Ah, haste ye, hate ye, haste ye on ! >> 10

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

46. திருப்படை எழுச்சி

பிரபஞ்சப் போர்

ஞான வாள் ஏந்தும் ஐயர்
நாதப் பறை அறைமின்;
மான மா ஏறும் ஐயர்
மதி வெண் குடை கவிமின்;
ஆன நீற்றுக் கவசம்
அடையப் புகுமின்கள்;
வான ஊர் கொள்வோம் நாம்
மாயப் படை வாராமே. >> 1

'போருக்குச் செல்லும் வீரர் பறையை அடித்துக் கொண்டு, குடையைக் கவித்துக்கொண்டு, கவசம் பூண்டு சென்று பகைப்படையை அழித்து ஊரைக் காத்துக்கொள்வர். அதைப் போன்று நாமும் பிரணவ நாதமாகிய பறையை அடித்துக்கொண்டு. அறிவாகிய குடையைக் கவித்துக்கொண்டு, தூய்மையான திருநீறாகிய கவசத்தையணிந்துகொண்டு சென்று, மாயையாகிய படையை எதிர்த்து வென்று வானமாகிய ஊரைக் கைக்கொள்வோம்' என்று அழைத்தவாறாம்.

நாதப்பறை அறைதலாவது, பிரணவம் முதலிய மந்திரங்களைக் கணித்தல். மதிவெண் குடை கவித்தலாவது, அம்மந்திரங்களின் பொருளில் அழுந்துதல்.

இதனால், அடியாராகிய வீரருக்கு உரிய கருவிகள் கூறப்பட்டன.

Strike the sounding drum of the Guru, Wielder of wisdom's sword;
Spread the white canopy over the Guru, Who mounts the charger of heaven;
Enter and take to you armour of ashes, fragrant, divine;
Possess we the heavenly fortress, where hosts of illusion come not ! >> 1

தொண்டர்காள், தூசி செல்லீர்;
பத்தர்காள், சூழப் போகீர்;
ஒண் திறல் யோகிகளே,
பேர் அணி உந்தீர்கள்;
திண் திறல் சித்தர்களே,
கடைக் கூழை செல்மின்கள்;
அண்டர் நாடு ஆள்வோம் நாம்
அல்லல் படை வாராமே. >> 2

சரியை கிரியை யோகம் ஞானமாகிய நான்கு நெறிகளிலே நிற்பவர்களை அழைத்து அமரர் நாடு ஆள்வதற்கு அணிவகுத்துச் செல்லும் முறையினைக் கூறினார். 'அண்டர்' என்றது பதமுத்தியடைந்தவர்களை. எனவே, அவர்களது நாடு சிவலோகமேயாதல் அறிக. துன்பம் வந்து நலியாமல் இருப்பதற்குரிய வழி காட்டியபடி.

இதனால், அடியாராகிய படைகள் அணி வகுத்துச் செல்லும் முறை கூறப்பட்டது.

Servants of His,- march on in the van; ye Devout ones,- move on the flanks;
Ye Sages of power illustrious,- come fill up the swelling ranks;
Ye Mystics of strength unfailing,- advance and close up the rear:
We shall rule the heavenly land, no hosts of evil for ever to fear ! >> 2

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

47. திருவெண்பா

அணைந்தோர் தன்மை

செய்த பிழை அறியேன்; சேவடியே, கை தொழுதே,
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பு அறியேன் வையத்து
இருந்து, உறையுள் வேல் மடுத்து, என் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். >> 3

'உறையுள் இருந்த வேல்' என்பது ஞானம். பெருந்துறைப்பெருமான் ஞானத்தைத் தந்து பின் மறைந்ததை எண்ணி வருந்துவார், 'செய்த பிழையறியேன்' என்று ஏங்குகிறார். 'மார்பில் வேலைப் பாய்ச்சுவதற்கு யான் செய்த பிழை யாது? என்பது நயம். 'யான் யாதொரு தவமும் செய்யாதிருக்கவும், இறைவன்தான் குருவாகி வந்து எனக்கு ஞானத்தை அருளினான்' என்று அவனது பெருங்கருணைத் திறத்தைப் புகழ்ந்தபடியாம்.

இதனால், இறைவன் குருவாய்த் தோன்றி ஆட்கொள்வான் என்பது கூறப்பட்டது.

No sense of fault had I ! Nor of refreshment knew.
In safety's path, by worship at His roseate feet.
He stood on earth, His dart shot forth, and to my thought
Linked Himself;- Perun-turrai's Lord ! >> 3

முன்னை வினை இரண்டும் வேர் அறுத்து, முன் நின்றான்
பின்னைப் பிறப்பு அறுக்கும் பேராளன்; தென்னன்;
பெருந்துறையில் மேய பெரும் கருணையாளன்;
வரும் துயரம் தீர்க்கும் மருந்து. >> 4

முன்னை வினையாவது சஞ்சிதம். பின்னைப் பிறப்பறுத்தலாவது, ஆகாமிய வினையை ஏறாதபடி செய்தல். வருந்துயரம் தீர்த்தலாவது, பிராரத்த வினை நுகரும் போது துன்பமில்லாதபடி செய்தல். பெருந்துறைப் பெருமான் இம்மூன்று வினைகளையும் நீக்குவானாதலின், 'துயரம் தீர்க்கும் மருந்து' என்றார். 'மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லான்' என்றார், திருநாவுக்கரசரும்.

இதனால், இறைவன் மூவகை வினைகளையும் நீக்குபவன் என்பது கூறப்பட்டது.

He stood before me, rooting out my 'twofold deeds,'-
The mighty Ruler Who at last shall cut off 'birth';
Lord of the south; in Perun-turrai great in grace,
Who dwells; Balm of all human woes ! >> 4

வாரா வழி அருளி வந்து, எனக்கு மாறு இன்றி,
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே சீர் ஆர்
திருத்தன், பெருந்துறையான், என் சிந்தை மேய
ஒருத்தன், பெருக்கும் ஒளி. >> 7

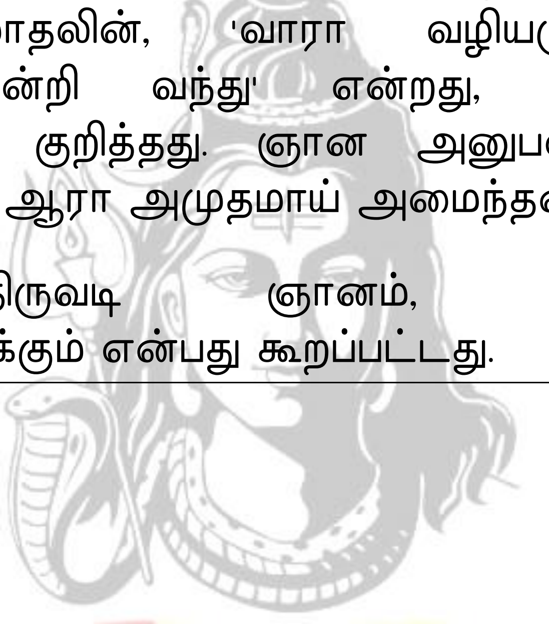

ஞானம் பெற்ற பின்னர் அது பெருகி முதிருமாதலின், 'பெருக்கும் ஒளி' என்றும், ஞானம் முதிர்ந்த பின்னர்ப பிறவியில்லையாமாதலின், 'வாரா வழியருளி' என்றும் கூறினார். 'மாறின்றி வந்து' என்றது, அத்துவிதமாகக் கலந்திருத்தலைக் குறித்தது. ஞான அனுபவம் இன்பமாய் இருக்குமாதலின், 'ஆரா அமுதமாய் அமைந்தன்று' என்றார்.

இதனால், திருவடி ஞானம், பிறப்பையறுத்து பேரின்பத்தையளிக்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

He showed the realm where 'births' return no more; He came
In grace that no requital knows, Ambrosia sating not !
This is the light diffus'd within my thought by Him,
The Lord of Perun-turrai's shrine ! >> 7

மூவரும், முப்பத்து மூவரும், மற்று ஒழிந்த
தேவரும், காணாச் சிவபெருமான் மா ஏறி,
வையகத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க,
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். >> 9

மூவராவார்; பிரமன், திருமால், உருத்திரன். முப்பத்து மூவராவார்: ஆதித்தர் பன்னிருவர், அசுவினி தேவர் இருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர். ஒழிந்த தேவராவார், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள். மெய்யகம் என்பது உள்ளம். இறைவனை வணங்க இன்பம் உண்டாகும் என்பதாம்.

இதனால், இறைவன் திருவடி வணக்கம் இன்பத்தைத் தரும் என்பது கூறப்பட்டது.

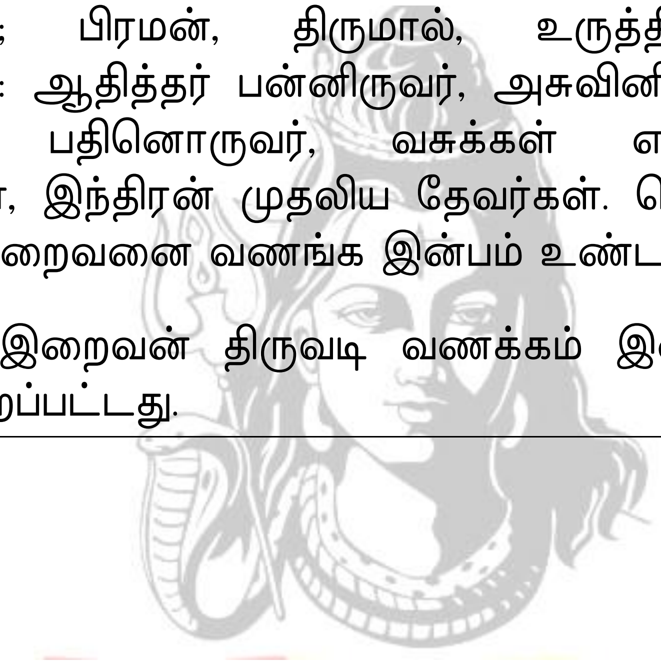

The three, the thirty-three, all other gods beside
See Thee not, Civan, mighty Lord ! Riding the steed
Hither descending didst Thou come. When at Thy foot
I lowly bow, bliss thrills my frame ! >> 9

திருப்பெருந்துறையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

48. பண்டு ஆய நான்மறை

அனுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்

பண்டு ஆய நான்மறையும் பால் அணுகா; மால், அயனும்,
கண்டாரும் இல்லை; கடையேனைத் தொண்டு ஆகக்
கொண்டருளும் கோகழி எம் கோமாற்கு, நெஞ்சமே!
உண்டாமோ கைம்மாறு? உரை. >> 1

இறைவனது சொரூப நிலையைக் காண முடியாது என்பதை, 'பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா' என்பதனாலும், தடத்த நிலையையும் செருக்கிருப்பின் காண இயலாது என்பதை, 'தொண்டாகக் கொண்டருளும் கோமான்' என்பதனாலும் அன்பு உண்டாயின் எவ்வகையிலும் காணலாம் என்பதை; 'கடையேனைத் தொண்டாகக் கொண்டருளும்' என்பதனாலும் உணர்த்தினார். 'அருளும்' என்றதால் அருள் திருமேனி கொண்டுவருவது அவனது கருணையே காரணம் என்பதும் விளங்கும். இனி, 'எல்லாமுடைய பெருமானுக்கு நாம் என்ன பதில் உதவி செய்ய முடியும்? என்பார், 'உண்டாமோ கைம்மாறு?' என்றார்.

இதனால், இறைவனது கருணைத்திறம் கூறப்பட்டது.

The ancient fourfold mystic word draws not anigh His seat;-
Nor Mal nor Ayan Him have seen; yet me, the most abject,
By grace He made His servant ! To Gokari's King, my heart,
Say, is there any just return ? >> 1

உள்ள மலம் மூன்றும் மாய, உகு பெரும் தேன்
வெள்ளம் தரும், பரியின் மேல் வந்த, வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள்; வாழ்த்த,
கருவும் கெடும், பிறவிக் காடு. >> 2

இறைவனை எண்ணுந்தோறும் எண்ணுந்தோறும் இன்ப ஊற்றுப் பெருகுமாதலின், 'உகுபெருந்தேன் வெள்ளந் தரும் வள்ளல்' என்றார் 'ஆனந்தத் தேன் சொரியுங் குனிப்புடையான்' என்று திருக்கோத்தும்பியில் முன்னர்க் கூறியதையும் காண்க. பரியின்மேல் வந்தது, குதிரையின்மேல் வந்து தம்மையாட் கொண்டதையாம். பிறவிக்காடு வேரோடும் கெடுதலே இறைவணக்கத்தால் பெறும் உண்மைப் பயனாகும்.

இதனால், இறைவனது பதியை வணங்க வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

Praise Perun-turrai ! There the King, who on the charger came,
Abides, and gives a mighty flood of honied sweetness forth,
By which my soul's threefold impurity is swept away;-
So roots of 'birth's' wild forest die ! >> 2

காட்டகத்து வேடன்; கடலில் வலை வாணன்;
நாட்டில் பரிப் பாகன்; நம் வினையை வீட்டி,
அருளும் பெருந்துறையான்; அம் கமல பாதம்,
மருளும் கெட, நெஞ்சே! வாழ்த்து. >> 3

காட்டகத்து வேடன் என்றது, அருச்சுனன் பொருட்டு வேடனாய் வந்த திருக்கோலத்தை. கடலில் வலைவாணன் என்றது, கடலில் வலை வீசின திருக்கோலத்தை. நாட்டில் பரிப்பாகன் என்றது, நரி பரியாக்கின காலத்தில் குதிரைச் சேவகனாய் வந்த திருக்கோலத்தை. மூன்றும் அன்பர்கட்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு வந்த திருக்கோலங்களாதலின், 'நம் வினையை வீட்டியருளும்' என்றார். எனவே, தம்மைப் போலும் அடியார் பலரையும் குறித்து, 'நம் வினையை' எனக் கூறியபடியாம். 'பாகன்' என்றதற்கு, 'பாகனாய்' எனப் பொருள் கூறுக. 'பிற துன்பங்களேயன்றி மூலமலமும் கெட' எனப் பொருள் தருதலால், 'மருளும்' என்ற உம்மை, இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

வினைகளுக்குக் காரணம் அறியாமை, இறைவனை வாழ்த்தினால் அறியாமையாகிய காரணம் கெட வினைகளாகிய காரியமும் இன்றாம் என்பதாம்.

இதனால், இறைவனை வாழ்த்த வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

In wilds a Hunstsman; in sea He casts a net;
On land He rides the charger: thus our 'deeds' destroys.
The fair foot-flower of Perun-turrai's Lord praise Thou,
My heart, that error thus may die ! >> 3

ஆவாரும், வல் வினையை மாய்ப்பாரும்,
தாழ்ந்து உலகம் ஏத்தத் தகுவாரும் சூழ்ந்து அமரர்
சென்று, இறைஞ்சி, ஏத்தும் திரு ஆர் பெருந்துறையை
நன்று இறைஞ்சி, ஏத்தும் நமர். >> 4

திருப்பெருந்துறைப் பெருமானை ஒரு நெறிய மனம் வைத்து வழிபடும் ஒருவரே வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவராவார். ஆதலின், 'வாழ்ந்தார்கள் ஆவார் நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர்' என்றார், இனி, இறைவனது பொருள் சேர் புகழையே கூறுதலால், அவர்களை இருள்சேர் இருவினையும் சேராவாதலின், அவர்களை, 'வல்வினையை மாய்ப்பாரும்' ஆவார், 'அவர்களை வையத்தவர் தெய்வத்துள் வைத்து வழிபடுவர்' என்பார், 'தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாரும் ஆவர்' என்றார்.

இதனால், இறைவனை வாழ்த்துவதால் உண்டாம் பயன் கூறப்பட்டது.

Householders devout; saints who mighty 'deeds' destroy;-
Those whom 'tis meet the world should bow before, and praise;-
Immortals too in worship circling move, and laud ! O friends,
In Perun-turrai blest adore ! >> 4

நண்ணிப் பெருந்துறையை, நம் இடர்கள் போய் அகல,
எண்ணி எழு கோகழிக்கு அரசை, பண்ணின்
மொழியாளோடு உத்தரகோசமங்கை மன்னிக்
கழியாது இருந்தவனை, காண். >> 5

அடிகளுக்குப் பெருமான் உத்தரகோசமங்கையில் அம்மையப்பனாகக் காட்சி கொடுத்தருளினான் ஆதலின், 'பண்ணின் மொழியாளோடு உத்தரகோசமங்கை மன்னி இருந்தவன்' என்றார். அடிகளுக்குத் திருப்பெருந்துறையில் குருவாய் வந்து அருளிய பெருமான் பின்பு உத்தரகோசமங்கையிலும் தோன்றி அருள் செய்தமையால், 'கோகழிக்கு அரசை, உத்தரகோசமங்கை நீங்காதிருந்தவனைப் பெருந்துறையை நண்ணிக்காண்' என்று நெஞ்சை நோக்கிக் கூறினார்.

இதனால், இறைவனை வழிபட்டால் துன்பம் போயகலும் என்பது கூறப்பட்டது.

To Perun-turrai drawing near; that woes disperse,
Ponder the King of lofty Gokari; and see
Him Who with Her whose words are music sweet abides
In Utt'ra-koca-mangai's shrine ! >> 5

காணும் கரணங்கள் எல்லாம் பேரின்பம் என,
பேணும் அடியார் பிறப்பு அகல, காணும்
பெரியானை, நெஞ்சே! பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை, வாய் ஆரப் பேசு. >> 6

அருள் பெற்ற அடியார்கள், தாம் காண்கின்ற பொருளனைத்தையும் சிவமாகவே காண்பராதலின், காண்பதற்குத் துணையாய் நிற்கும் அவர்களது கருவிகளும் சிவமாகவே நிற்கும்; அதனால், 'காணுங் கரணங்கள் எல்லாம் பேரின்பமெனப் பேணும் அடியார்' என்றார். இதனையே, 'பெற்ற சிற்றின்பமே பேரின்பமாம்' என்றது திருவுந்தியார். பெருந்துறைப் பெருமானிடம் தமக்குள்ள பற்றைக் கூறுவார், 'பெருந்துறையில் என்றும் பிரியானை வாயாரப் பேசு' என்றார்.

இதனால், அடியார்களுக்கு இவ்வுலகிலும் பேரின்பக் காட்சியே உண்டாகும் என்பது கூறப்பட்டது.

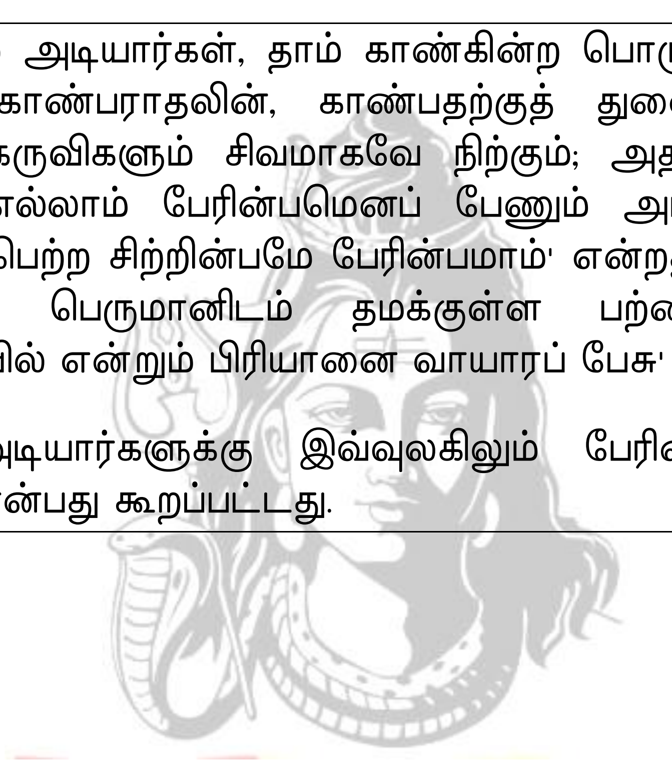

The eyes that see Him there are all a rapture of delight;-
The saints that cherish Him are freed from mortal birth;-
The Mighty One, in Perun-turrai dwells for aye;-
My heart, give Him unstinted praise ! >> 6

பேசும் பொருளுக்கு இலக்கிதம் ஆய், பேச்சு இறந்த
மாசு இல் மணியின் மணி வார்த்தை பேசி,
பெருந்துறையே என்று, பிறப்பு அறுத்தேன் நல்ல
மருந்தின் அடி என் மனத்தே வைத்து. >> 7

உயர்த்திச் சொல்லப்படும் பொருள்களாவன, உண்மை, அறிவு, இன்பம் முதலியன; அவை அனைத்தையும் இறைவன் உடையவனாகலின், 'பேசும் பொருளுக்கு இலக்கிதமாம் 'மாசில் மணி' என்றார், 'பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன்' என்றதனால், நினைக்க முத்தி தரும் தலம் உள்ளது போல, வாழ்த்த முத்தி தரும் தலம் திருப்பெருந்துறை என்று கொள்ளலாம். ஏன் எனில், அங்கு வீற்றிருக்கும் பெருமான் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாதலின் என்க. 'நல்ல மருந்தினடி' என்றதில் இக்குறிப்பைக் காண்க, இலக்கிதம் - குறிக்கப்பட்டது.

இதனால், இறைவன் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து என்பது கூறப்பட்டது.

This is the purport sole of all men say; all speech
Surpassing, gem-like word, as flawless jewels' sheen !
Utt'ring but 'PERUN-TURRAI,' I'm from 'births' released;
That healing foot fixt in my mind ! >> 7

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

49. திருப்படை ஆட்சி

சீவ உபாதி ஒழிதல்

ஒன்றினொடு ஒன்றும், ஓர் ஐந்தினொடு ஐந்தும், உயிர்ப்பதும் ஆகாதே?
உன் அடியார் அடியார் அடியோம் என உய்ந்தன ஆகாதே?
கன்றை நினைந்து எழு தாய் என வந்த கணக்கு அதும் ஆகாதே?
காரணம் ஆகும் மன ஆதி குணங்கள் கருத்து உறும் ஆகாதே?
நன்று, இது, தீது, என வந்த நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே?
நாமும் மேல் ஆம் அடியாருடனே செல, நண்ணுதும் ஆகாதே?
என்றும் என் அன்பு நிறைந்த பராஅமுது எய்துவது ஆகாதே?
ஏறு உடையான், எனை ஆளுடை நாயகன், என்னுள் புகுந்திடிலே! >> 2

'இறைவன் காட்சி வழங்குவனாயின், ஆன்மா உடல் நினைவின்றி இன்புற்றிருக்கும்; பொறிகளும் புலன்களில் சென்று பற்றித்துன்புறா' என்பார், 'ஒன்றினொரு டொன்றுமொரைந்தினொடைந்தும் உயிர்ப்பறு மாகாதே' என்றார். உயிர்ப்பறுதலாவது, சேட்டை அறுதலாம். 'அடியார்க்கேயன்றி, அடியார்க்கு அடியார்க்கும்யாம்அடிமை' என்பார், 'அடியார் அடியார் அடியோம்' என்றார். அடியாராகிய திருநாவுக்கரசருக்கு அடியாராகிய அப்பூதியடிகளுக்கும், மற்றும் அவர் போன்ற சிலர்க்கும் சுந்தரர் அடியாரானமையைத் திருத்தொண்டத் தொகையிற் காண்க. 'கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே' என்று திருப்புலம்பலில் கூறியது போல, இங்குக் 'கன்றை நினைந்தெழுதாய் என வந்த கணக்கு' என்றார். இறைவனது எட்டுக் குணங்களையே 'அனாதி குணங்கள்' என்றார். இறைமைக் குணங்கள் ஆன்மாவில் தங்கிய பின் நன்மை தீமை என்ற வேறுபாடு தோன்றாவாதலின், 'நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன' என்றார்.

இதனால், இறைவன் வெளிப்பட்டு வருவானாயின், உலகச்சார்பு நீங்கிப் பேரின்பம் உண்டாகும் என்பது கூறப்பட்டது.

One with one, and five with five,- the life shall last; -SHALL IT NOT BE?
Thy servants' servants' servants made, we shall be free; -SHALL IT NOT BE?
The Mother thinks on her young, and rising hastes; so shall He come; -SHALL IT NOT BE?
The casual qualities that no beginning own shall fill the thought; -SHALL IT NOT BE?
At 'this is good,' and 'this is ill,' no more shall trembling shake; -SHALL IT NOT BE?
We too to join Thy saints above shall onward pass; -SHALL IT NOT BE?
Th' Ambrosia supreme that fills my loving thought we then shall gain; -SHALL IT NOT BE?
If the bull's Lord, my Master, Whose I am, within my soul shall entering come? >> 2

பொன் இயலும் திருமேனி வெண் நீறு பொலிந்திடும் ஆகாதே?
பூ மழை, மாதவர் கைகள் குவிந்து, பொழிந்திடும் ஆகாதே?
மின் இயல் நுண் இடையார்கள் கருத்து வெளிப்படும் ஆகாதே?
வீணை முரன்று எழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்திடும் ஆகாதே?
தன் அடியார் அடி என் தலைமீது தழைப்பன ஆகாதே?
தான் அடியோமுடனே உய வந்து, தலைப்படும் ஆகாதே?
இன் இயம் எங்கும் நிறைந்து, இனிது ஆக இயம்பிடும் ஆகாதே?
என்னை முன் ஆளுடை ஈசன், என் அத்தன், எழுந்தருளப் பெறிலே! >> 6

இறைவன் செம்மேனி வெண்ணீற்றனாகக் காட்சியளிப்பவன் என்பார், 'பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு பொலிந்திடு மாகாதே' என்றார். நுண்ணிடையார் என்றது மயக்கும் மாதரையாதலின். கருத்து என்றதற்கு வஞ்சக் கருத்து என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வீணாகானம் அமைதியான இன்பத்தைத் தருவதாகலின், அதனை இறைவன் இன்பத்திற்கு உவமை கூறினார். நாவுக்கரசரும், இறைவன் திருவடி இன்பத்திற்கு மாசில் வீணையை உவமை கூறியது அறிக. 'இன்னியம் எங்கும் நிறைந்து இனிதாக இயம்பிடும்' என்றது, தேவ வாத்தியங்கள் முழக்கப்படுதலையாம். இன்னியம் எங்கும் இயம்பதலும், மாதவர் கைகள் பூமழை பொழிதலும், திருமேனி வெண்ணீறும் பொலிதலும், ஈசன் எழுந்தருளுங்காலத்தில் உடன் நிகழ்வனவாம். ஆதலின், அவற்றை அம்முறையே இயைத்து, பின்பு தான் உடனாய் வந்து தலைப்படுதலையும், அதன் பயனாக வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுதலையும் வைத்து, அவ்வின்ப நிலையில் நுண்ணிடையாரது இன்பத்தில் வெறுப்பும், அடியாரடிக்கண் அன்பும் தோன்றுதலைப் பொருத்திப் பொருள் கொள்க.இறைவன் உடனாய் தலைப்படுதலாவது, உயிர்களைத் தன்னின் வேறறச் செய்து தானேயாகக் கலத்தல். எனவே, இது சாயுச்சிய முத்தியாயிற்று.

இதனால், இறைவன் வெளிப்பட்டு அருளும் நிலை கூறப்பட்டது.

The ashes white upon His sacred golden form all beauteous shine; -SHALL IT NOT BE?
A rain of flowers adoring hands of mighty saints shall shower; -SHALL IT NOT BE?
The heart's intent of damsels bright with slender form shall then appear; -SHALL IT NOT BE?
The sounds from smitten lyre that rise shall multiply delights; -SHALL IT NOT BE?
His servants' feet upon my head shall flourish then; -SHALL IT NOT BE?
Himself to set His servants free shall forthwith come; -SHALL IT NOT BE?
Sweet instruments of music duleet strains shall everywhere rehearse; -SHALL IT NOT BE?
If Ican, Whose of old I am, my Sire, in grace arise to visit me >> 6

சங்கு திரண்டு, முரன்று எழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே?
சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடும் ஆகாதே?
அங்கு இது நன்று, இது நன்று, எனும் மாயை அடங்கிடும் ஆகாதே?
ஆசை எலாம், அடியார் அடியோம் எனும் அத்தனை ஆகாதே?
செம் கயல் ஒண் கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே?
சீர் அடியார்கள் சிவ அனுபவங்கள் தெரிந்திடும் ஆகாதே?
எங்கும் நிறைந்து, அமுது ஊறு, பரம்சுடர் எய்துவது ஆகாதே?
ஈறு அறியா மறையோன் எனை ஆள, எழுந்தருளப் பெறிலே! >> 8

ஆதியும் அந்தமுமில்லா இறைவன் எழுந்தருளப் பெற்றால், இன்பம் மிகும் என்பார், 'சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை, தழைப்பன ஆகாதே?' என்றார். வலம்புரி முதலிய சங்குகளின் ஓசை மிக்க இனிமையுடையன என்க. சாதி விடாத குணங்களாவன, தம்மின் இழிந்தாரை நோக்கிப் பெருமைப்படுதலும் உயர்ந்தாரை நோக்கிச் சிறுமையுறுதலும் முதலியன. உடற்பற்றை விட்டமையால் அடியார்கறுக்குச் சாதிபற்றி வரும் தன்மைகள் இரா என்க. இனி அடியார்கள் விரும்புவது அடியார்க்கு அடியாராகும் பேறேயாகலின், 'ஆசையெலாம் அடியாரடியோம் எனும் அத்தனை யாகாதே?' என்றார். திளைத்தல் - நன்கு உணரப்படுதல். மடந்தையர் சிந்தையாவது, ஞானநெறியிற்போகவிடாது, உலகியலிலே அழுந்தச் செய்வதாம். அஃது இறைவன் திருக்காட்சிக்குப் பின்னர் இனிது விளங்கிவிடுமாகையால், 'மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே!' என்றார் என்க. சிவானுபவங்கள் என்பது இதுகாறும் கூறியவையாம்.

இதனால், இறைவன் எழுந்தருளினால் ஆசை அறும் என்பது கூறப்பட்டது.

From shell that music breathes the sounds shall then burst forth; -SHALL IT NOT BE?
The qualities that quit not earthborn race shall fret no more; -SHALL IT NOT BE?
Delusion that declares this good, or that, shall all die down; -SHALL IT NOT BE?
Our whole desire shall ask to serve His servants 'neath His feet; -SHALL IT NOT BE?
The thought of damsels bright of eye shall then rejoice; -SHALL IT NOT BE?
The bliss of Civan shared by glorious saints we then shall know; -SHALL IT NOT BE?
The heavenly all-pervasive Light Ambrosial shall we gain; -SHALL IT NOT BE?
If He, the endless Vedic Lord, to make me His in grace arise >> 8

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

50. ஆனந்த மாலை

சிவ அனுபவ விருப்பம்

என்னால் அறியாப் பதம் தந்தாய்;
யான் அது அறியாதே கெட்டேன்;
உன்னால் ஒன்றும் குறைவு இல்லை;
உடையாய், அடிமைக்கு யார்? என்பேன்:
பல் நாள் உன்னைப் பணிந்து ஏத்தும்
பழைய அடியரொடும் கூடாது,
என் நாயகமே! பிற்பட்டு, இங்கு,
இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே. >> 2

அறியாப் பதமாவது, அறிவினால் அறிய முடியாத அருள் நிலை. 'அதனை விடாது பற்றிக்கொள்ளமாட்டேனாயினேன்' என்பார், 'கெட்டேன்' என்றார். எனவே, இன்பத்தைப் பெறுவதற்குரிய சாதனமாகிய அடியார் கூட்டத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற விருப்பம் தெரிவித்தவாறாம்.

இதனால், அடியார் கூட்டம் இன்பத்தை நல்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

Thou gav'st the station blest I knew not of;
but I knew not Thy grace,- was lost !
Master, no failure is in Thee at ail;
Who comes to aid Thy slave? I cry !
Not joined with Thine own ancient saints,-
who serve and praise Thee many a day,
My Leader loved, here left behind I stay;-
Thou see'st my lonely pain ! >> 2

கெடுவேன்; கெடுமா கெடுகின்றேன்;
கேடு இலாதாய், பழி கொண்டாய்;
படுவேன், படுவது எல்லாம், நான்
பட்டால், பின்னைப் பயன் என்னே?
கொடு மா நரகத்து அழுந்தாமே
காத்து ஆட்கொள்ளும் குருமணியே,
நடு ஆய் நில்லாது ஒழிந்தக்கால்,
நன்றோ, எங்கள் நாயகமே? >> 4

'இறைவன் குருவாய் வந்து ஆட்கொண்ட போது உடன் செல்லாது பின்தங்கினமையால், இங்கு வினைகளைச் செய்து வேதனைப்படுகிறேன்' என்பார், 'கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன்' என்றார். ஆட்கொண்ட பெருமான் முத்திப்பேறு அளிக்காமையால், 'பழி கொண்டாய்' என்றார். 'நடுவாய் நில்லாது' என்றது தம்மைப் பின் நிறுத்தி ஏனைய அடியார்களை உடன் அழைத்துச் சென்றமையை நினைவுகூர்ந்து கூறியது. நடுவு நிலைமையில் நின்று என்னையும் அழைத்துக்கொண்டருள வேண்டும் என்ற விருப்பம் தெரிவித்தவாறாம்.

இதனால், இறைவன் துன்பத்தைப் போக்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

I perish, as to perish is my doom;
the blame, Imperishable One,
Thou tak;st; and, if to suffering doomed, I bear
my destined woes, what is the gain?
O Guru-Gem, Who dost defend and rule,-
that I sink not in cruel hell;
Is't good, our Leader lov'd, that Thou withdraw,
and stand not in the midst? >> 4

கோவே, அருள வேண்டாவோ?
கொடியேன் கெடவே அமையுமே?
`ஆ! ஆ!' என்னாவிடில், என்னை
`அஞ்சேல்' என்பார் ஆரோ தன்?
சாவார் எல்லாம் என் அளவோ?
`தக்க ஆறு அன்று' என்னாரோ?
தேவே! தில்லை நடம் ஆடீ!
திகைத்தேன்; இனித்தான் தேற்றாயே! >> **6**

'உலகிலே பிறந்து, பிறவிப் பயனை எய்தாது இருக்கின்றவர்களைப் போலத்தான் அடியேனும் பிறந்து பயனற்று இறக்க வேண்டுமா?' என்பார், 'சாவாரெல்லாம் என்னளவோ?' என்றார். 'அங்ஙனமாயின், இது ஆண்டவனாகிய உன் பெருமைக்குக் குறை அல்லவா?,' என்பார், 'தக்கவா றன்றென்னாரோ?' என்றார். மீண்டும் பிறப்பதற்கு அஞ்சுவார், 'திகைத்தேன்' என்றார். 'இந்நிலை ஏற்படாவண்ணம் ஆறுதல் கூற வேண்டும் என்ற விருப்பம் தெரிவித்தவாறாம்.

இதனால், இறைவன் ஒருவனே ஆறுதல் அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

O King, should'st Thou not show Thy grace?
I, wretched, lie at ruin's door.
And, if Thou bid me not to come to Thee,
who is there here to calm my fears?
Are they who're doomed to die, my fellows all?
'This is unmeet,' will not men say?
O God, Dancer in Tillai's hall, I tremble,
henceforth comfort me ! >> 6

நரியைக் குதிரைப் பரி ஆக்கி,
ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்து,
பெரிய தென்னன் மதுரை எல்லாம்
பிச்சு அது ஏற்றும் பெருந்துறையாய்!
அரிய பொருளே! அவிநாசி
அப்பா! பாண்டி வெள்ளமே!
தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ!
செய்வது ஒன்றும் அறியேனே! >> **7**

பெருந்துறைப்பெருமானே மதுரைக்குக் குதிரைச் சேவகனாய்த் தம்பொருட்டு வந்து அருளினான் என்பார், 'பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்றும் பெருந்துறையாய்' என்றார், இப்பாடலில், நரியைப் பரியாக்கியதற்கு அகச்சான்று காண்க. அவிநாசி என்பது கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு தலம். மயக்கத்தைத் தெளிவித்து அருள வேண்டுமென்ற விருப்பம் தெரிவித்தவாறாம்.

இதனால், இறைவன் அறிவித்தாலன்றி நாம் அறிய முடியாது என்பது கூறப்பட்டது.

Thou mad'st the jackal be a charger fleet !
Didst work enchantments manifold !
The mighty SOuth King's Madura Thou fill'dst
with madness, Perun-turrai's Lord !
O Being hard to reach ! O Avanaci's Sire !
The Pandi kingdom's rushing flood !
O Splendour, infinite, unknown, in sooth
I know not aught to do ! >> 7

தில்லையில் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

51. அச்சோப்பதிகம்

அனுபவ வழி அறியாமை

முத்தி நெறி அறியாத
மூர்க்கரொடும் முயல்வேனை,
பத்தி நெறி அறிவித்து,
பழ வினைகள் பாறும்வண்ணம்,
சித்த மலம் அறுவித்து,
சிவம் ஆக்கி, எனை ஆண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 1

'மூர்க்கரொடு' என்பது, கொண்டது விடாது பற்றி நிற்கின்ற பிடிவாதக்காரரோடு என்பதாம். மலம் காரணம்; வினை காரியம்; மலத்தைப் போக்கினால் வினை அற்று ஒழியும்; 'சிவமாந்தன்மை வெளிப்பட்டு விளங்கும்' என்பர், 'சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி' என்றார். இதனைச் செய்தான் இறைவன் என்ற வியப்பினால், 'அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே' என்றார்.

இதனால், இறைவன் மாசினைப் போக்கித் தூய்மை செய்ய வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

To me, who toiled and moiled 'mid fools, that knew not WAY of final peace,
He taught the WAY of pious love;- and that 'old deeds' might cease and flee,
Purging the foulness of my will, made me pure bliss, took for His own;-
'Twas thus the FATHER gave me grace: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? << 1

நெறி அல்லா நெறி தன்னை
நெறியாக நினைவேனை,
சிறு நெறிகள் சேராமே,
திருஅருளே சேரும்வண்ணம்,
குறி ஒன்றும் இல்லாத
கூத்தன் தன் கூத்தை எனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 2

நெறியல்லா நெறியாவது, சிவபெருமானை நினையாது பிறவற்றை நினைக்கின்ற நெறி. திருவருள் நெறியாவது, அவனை நினைந்து அவன் அருள் வழி நிற்கின்ற நெறி. இறைவனது அருள் விளையாடலாவது, ஐந்தொழில்கள். அறிவித்தலாவது, அவற்றின் உண்மையை - அஃதாவது, ஐந்தொழில்கட்கும் அவனே முதல்வன் என்பதையும் படைத்தல் முதலியவற்றில் ஒவ்வொன்றைச் செய்வோர், அவன் ஆணைவழி நிற்கும் அதிகாரிகள் எனவும் உணரச்செய்தல். உருவமேயில்லாத பெருமான் தமக்கு உண்மையினை விளக்கும்பொருட்டு உருவு கொண்டு எழுந்தருளியாட்கொண்டான் என்று வியக்கிறார்.

இதனால், இறைவன் உண்மை நெறியைக் காட்ட வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

A WAY that was no rightful WAY I followed, deeming it the WAY,-
That I might seek no meaner WAY, but only seek HIS sacred grace
To gain, - He, Whom no signs describe, His mystic DANCE has given to know !
'Twas thus the DANCER gave me grace: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >> 2

பொய் எல்லாம் மெய் என்று,
புணர் முலையார் போகத்தே
மையல் உறக் கடவேனை,
மாளாமே, காத்தருளி,
தையல் இடம் கொண்ட பிரான்,
தன் கழலே சேரும்வண்ணம்,
ஐயன், எனக்கு அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 3

நிலையாதது சிற்றின்பம்; நிலைத்தது பேரின்பம்.பேரின்பத்தை அடைந்தவர்கட்கு இறப்பு இல்லையாதலின், 'மாளாமே காத்தருளி' என்றார். 'தையலிடங் கொண்ட பிரான்' என்றதனால், அவ்வடிவம் தையலார் மையலை மாற்றுவது என்பது விளங்கும். 'சிற்றின்பத்தையே பெரிதென மதித்து மயக்க முறுதற்குரிய எனக்குப் பேரின்பத்தையே நுகருமாறு செய்ததுஅதிசயம்!' என வியக்கிறார்.

இதனால், இறைவன் பேரின்பத்தை அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

Me trusting every lie as truth, - plunged in desire of women's charms,-
He guarded that I perished not with soul perturb'd,- the Lord Superne,
On whose left side the Lady dwells ! He brought me nigh His jewell'd feet,-
'Twas thus my GURU gave me grace: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >> 3

மண் அதனில் பிறந்து, எய்த்து,
மாண்டு விழக் கடவேனை,
எண்ணம் இலா அன்பு அருளி,
எனை ஆண்டிட்டு, என்னையும் தன்
சுண்ண வெண் நீறு அணிவித்து,
தூ நெறியே சேரும்வண்ணம்,
அண்ணல் எனக்கு அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 4

அன்பு இறைவனை அடைவதற்குரிய சாதனம். திருவெண்ணீறு, அடியாரது திரு வேடம். தூய நெறி, பிறவா நெறியாம் 'மண்ணில் பிறந்து இளைத்து மாளுதல் மாசுடைய நெறியாதலின். அன்பு முதலிய மூன்றையும் இறைவனே அருளிப் பிறவா நெறியிற்சேர்த்தது என்ன அதிசயம்!' என்று வியக்கிறார்.

இதனால், இறைவன் பிறவா நெறியை அருள வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

To me, - born in this clay, and doom'd, o'erworn, to perish, and to fall, -
Love inconceivable He gave;- made me His own;- caused me to wear
His own perfumed ashes white;- that I the way of purity
Should reach, the LOFTY gave me grce: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >.> 4

பஞ்சு ஆய அடி மடவார்
கடைக் கண்ணால் இடர்ப்பட்டு,
நெஞ்சு ஆய துயர்கூர
நிற்பேன் உன் அருள் பெற்றேன்;
உய்ஞ்சேன் நான்; உடையானே,
அடியேனை `வருக' என்று,
`அஞ்சேல்' என்று, அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 5

அருட்சார்பு இல்லாதவர் மருட்சார்பில் சென்று மயங்குவராதலின், 'மடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு நெஞ்சாய துயர் கூர நிற்பேன்' என்றார். 'அங்ஙனம் மயங்கித் துன்புறுகின்ற எனக்கு அருட்சார்பினை நல்கியதோடு, அபயமும் தந்து ஆண்டது என்ன அதிசயம்!' என்று வியக்கிறார். 'வருக' என்பதும், 'அஞ்சேல்' என்பதும் அடிகளுக்கு இறைவன் நேரே அருள் செய்தமையை விளக்கும் அகச்சான்றுகளாம்.

இதனால், இறைவன் அபயம் கொடுத்து அருள வல்லவன் எனபது கூறப்பட்டது.

Afflicted sore by glancing eyes of silly damsels, soft of foot,-
I stood, my mind by sorrow pierced; and then Thy grace I gain'd,- was sav'd,-
Ev'n I, O MASTER mine ! Thou bad'st Thy servant come; 'Fear not, 'Thou said'st !
'Twas thus that grace to me was given: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >> 5

**வெந்து விழும் உடல் பிறவி
மெய் என்று, வினை பெருக்கி,
கொந்து குழல் கோல் வளையார்
குவி முலைமேல் விழுவேனை,
பந்தம் அறுத்து, எனை ஆண்டு,
பரிசு அற, என் துரிசும் அறுத்து,
அந்தம் எனக்கு அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 6**

உயிரைப் பற்றியுள்ள ஆணவம் முதலாய குற்றங்கள் நீங்கிய பின்னரே 'நான்' என்னும் முனைப்புக் கெட்டு ஜூவத்தன்மை நீங்குமாதலின், 'பரிசற என் துரிசு மறுத்து' என்றார். 'துரிசு என்றது தன்முனைப்பை. 'எரிந்து சாம்பராகக்கூடிய நிலையற்ற உடம்புக்குரிய இன்பத்தையே பெரிதென எண்ணி மகிழ இருக்கும் எனக்கு நிலையான உயிருக்குரிய இன்பத்தைத் தரும் முத்திப் பேற்றினை அருளியது என்ன அதிசயம்!' என்று வியக்கிறார்.

இதனால், இறைவன் குற்றங்களைக் களைய வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

Birth of this frame that burns and falls I took for true,- did many deeds;
In converse joy'd with maidens wreathed in flowers, with lustrous armlets deck'd.
My bonds He cut, made me His own, cleansed foulness so no trace was left !
'Twas thus the LAST-ONE gave me grace: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >> 6

தையலார் மையலிலே
தாழ்ந்து விழக் கடவேனை,
பையவே கொடு போந்து,
பாசம் எனும் தாழ் உருவி,
உய்யும் நெறி காட்டுவித்திட்டு,
ஓங்காரத்து உட்பொருளை
ஐயன் எனக்கு அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 7

பாசத்தைத் 'தாழ்ப்பாள்' என்றார். தாழ்ப்பாளை நீக்கியதும் உள்ளேயிருக்கும் பொருள் விளங்குவது போல, பாசமாகிய தாழ்ப்பாளை நீக்கியதும் சிவமாகிய பொருள் விளங்குகிறது என்பார், 'பாசமெனுந் தாழுருவி, ஓங்காரத்துட்பொருளை ஐயனெனக் கருளியவாறு' என்றார். ஓங்காரத்துட்பொருள், எல்லாப் பொருட்கும் முதல்வனாகிய இறைவன். 'பாசத்தினால் மூடப்பட்டுத் தாழ்வான நெறியிலே செல்ல இருக்கும் என்னைப் 'பாசத்தை நீக்கி உயர்வான நெறியிலே செலுத்தி உண்மைப் பொருளைக் காணுமாறு அருளியது என்ன அரிசயம்!' என்று வியக்கிறார்.

இதனால், இறைவன் உய்யும் நெறி காட்டுபவன் என்பது கூறப்பட்டது.

Prostrate it was my fate to fall in 'wilderment of fair ones' charms.
In gentle love He led me forth, loosing the prison bars of 'bond';
Showed me the way to 'scape; and taught the meaning of the mystic OM
'Twas thus the GURU gave me grace: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >> 7

**சாதல், பிறப்பு, என்னும்
தடம் சுழியில் தடுமாறி,
காதலின் மிக்கு, அணி இழையார்
கலவியிலே விழுவேனை,
மாது ஒரு கூறு உடைய பிரான்,
தன் கழலே சேரும்வண்ணம்,
ஆதி, எனக்கு அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 8**

சுழலில் அகப்பட்டவர் சுழன்று கொண்டிருப்பது போல, பிறப்பு இறப்பிலே அகப்பட்டவரும் சுழன்றுகொண்டிருப்பராதலின், சாதல் பிறப்பைத் 'தடஞ்சுழி' என்றார். இனி, சுழலில் அகப்பட்டவர் துணையின்றேல் அழுந்துவது போல, பிறப்பு இறப்பிலே அகப்பட்டவரும் அழுந்துவர் என்பதோடு, 'அணியிழையார் கலவி' என்றதால் மேலே ஏற விடாது ஈர்த்துக்கொள்ளும் கவர்ச்சியும் உடையது இச்சுழல் என்பதையும் குறிப்பித்தார். 'இவ்வாறு அழுந்திக் கிடக்கும் எனக்குத் திருவடியை நல்கி மேலே ஏறச் செய்தமை என்ன அதிசயம்!' என்று வியக்கிறார்.

இதனால், இறைவன் ஞானத்தை நல்க வல்லவன் என்பது கூறப்பட்டது.

My troubled soul was whirled around in circling tide of death and birth;
I fell, enamoured with the charms of those with jewels rare adorned;
The Lord, whose Form the Lady shares, in mercy drew me to His feet.
'Twas thus the FIRST-ONE gave me grace: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >> 8

செம்மை நலம் அறியாத
சிதடரொடும் திரிவேனை,
மும்மை மலம் அறுவித்து,
முதல் ஆய முதல்வன் தான்
நம்மையும் ஓர் பொருள் ஆக்கி,
நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மை எனக்கு அருளிய ஆறு,
ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே! >> 9

'சிதடர்' என்பது, 'குருடர்' எனப் பொருள் தருமாதலின், மேன்மை நெறியை அறியும் அறிவில்லாதவர்களைச் சிதடர்' என்றார்.'மும்மை மலம் அறுவித்து' என்றது பாசத்தில் கட்டுண்டு கிடந்த நிலையினின்றும் மீட்பித்தகையும், 'அம்மை அருளியது' என்றது, மீட்பித்த அருட்சத்தி பின் தம்மைச் சிவத்தோடு சேர்த்ததையும் குறிக்கும். 'பாசத்தில் கட்டுண்டு கிடந்த என்னை இவ்வாறு பாசத்தினின்றும் நீக்கி, சிவத்தோடு சேர்த்து அருளியது என்ன அதிசயம்!' என்று வியக்கின்றார். சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தின் அருளப்பாடும் குறிப்பினால் விளங்கும்.

இதனால், திருவருளின் பெருமை கூறப்பட்டது.

With those that knew not right or good,- men ignorant,- I wandered too.
The First, the Primal Lord Himself threefold pollution caus'd to cease;
Even me He took as something worth,- like dog in sumptuous litter borne !
'Twas thus the MOTHER gave me grace: O RAPTURE ! WHO SO BLEST AS I ? >> 9

பின்னிணைப்பு - (அ)

திருவாசக ஒளிநெறி

சிவத்திரு வ.சு.செங்கல்வராய பிள்ளை எம்.ஏ. அவர்களால் யாக்கப்பெற்று, 1950ல் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால் வெளியிடப்பெற்ற ஆய்வுக்கருவூலம் (700 பக்கங்களுக்கு மேலாக).

நூல் கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளது:

01.ஒப்புமைப்பகுதி (242 தலைப்புகள்)
02.சிவபிரான் பகுதி (113 தலைப்புகள்)
03.மணிவாசகப் பகுதி (33 தலைப்புகள்)
04.திருவாசகப் பதிவு ஆய்வு (51 தலைப்புகள்)
05.பிறபொருட் பகுதி (231 தலைப்புகள்)
06.இலக்கணப் பகுதி (33 தலைப்புகள்)

பிண்ணினைப்புகள்

01 மணிவாசகரைப் பற்றிய குறிப்புகள்

02 திருவாசகம் - ஒரு முத்தமிழ் நூல்

03 அறிய சொற்கள், சொற்றொடர்கள்

- ஈண்டு நூலின் பொருளடக்கச் சுருக்கம் மட்டிலும் இணைக்கப்பெற்றுள்ளது.
- திருவாசகத்தில் உருக முனைவோர் கீழ்க்கண்ட இணையதளத்தில் தம்மை இணைத்துக்கெள்ளவும்.

https://shaivam.org/tamil/thirumurai/thiruvachaka-olineri.pdf

திருவாசக ஒளிநெறி

தணிகைமணி, இராவ்பகதூர்
சிவத்திரு வ.சு.செங்கல்வராய பிள்ளை எம்.ஏ.

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி-6 ** சென்னை-1
1950

பதிப்புரை

'தேவார ஒளிநெறி' எனப்படும் திருமுறை விளக்கப் பெருநூல் - திருவருள் நூல் - திருவாளர், தணிகைமணி, ராவ் பகதூர், வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை, எம். ஏ., அவர்களால் சிவனருள் துணைகொண்டு யாக்கப்பெற்றது.

அவர்கள் சிறிதேறக்குறைய இருபதாண்டுகளுக்கு மேலாக ஒல்லும்வகை ஓவாது தொடர்ந்து செய்து கொண்டுவரும் அருளாராய்ச்சியின் மூவாத் திருப்பணியின் பயனாய்த் திகழ்வது இந்நூல். இந்நூலின் துணைகொண்டு தேவாரத்தின்கண் செந்தமிழ் அருளாசிரிய நாயன்மாரால் 'தான் அவனாந்தன்மையில்' 'எனதுரை தனதுரையாக' என்னும் செந்நெறி முறையில் ஆக்கியருளப் பெற்ற திருமுறைத் தீந்தேனைச் சிவமணம் பெருகப் பருகி இன்புற்று இனிது வாழலாம்.

இந்நூலில் தேவாரத்தின்கண் வழங்கியருளும் சொல்லும் பொருளும், வழக்குகளும், ஒப்புமைப் பகுதிகளும், ஒருசொல் தேவாரப் பதிகங்களில் எத்தனை இடங்களில் ஆளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் பிறவும் மிகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் ஆண்டவன் திருவருட் செயல்களும், அடியார் திருத்தொண்டும், பேறும், திருவூர்களின் சிறப்பும், திருவரலாறுகளும் அகரவரிசை முறையில் எளிதாக உணர்ந்து உவந்து உய்யும்படி அமைந்துள்ளன.

தேவாரத்தில் ஆண்டருளப்பெற்ற சொல்லும், பொருளும், கருத்துக்களும், தொடர்களும் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ள செந்தமிழ்ப் பேராசிரியர் பெருநூல் பலவும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

முதற் பகுதியாக 1946-இல் ஆளுடையபிள்ளையாரின் - திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் திருமுறையின் ஆய்ந்து தொகுத்த 466 தலைப்புகளில் 100 தலைப்புகள் (அ-கி) ஆசிரியரவர்களாலேயே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது நம் கழக வழியாக 101 முதல் 265 (கி-தெ) வரை ஒருநூற்றறுபத்தைந்து தலைப்புகள் வெளிவருகின்றன. ஏனையவும் விரைந்து வெளிவரும்.

இதுபோலவே அவர்கள் ஆய்ந்து எழுதிவைத்திருக்கும் ஆளுடைய அரசு—திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருப்பகுதியும் தொடர்ந்து வெளிவரும்.’

இனி எழுதவேண்டிய ஆளுடைநம்பி-சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருமுறை ஆய்வுகளும் எழுதிச் சைவவுலகத்துக்குப் பயன் பெறச் செய்யுமாறு அம்மையப்பர் இந்நூலாசிரியர்க்கு எல்லா நலங்களுடன் நீண்ட வாழ்நாள் அருள்வாராக.

நூலாக்கலினும் நூலுக்குரைசெய்தல் அருமை. உரை செய்தலினும் மொழிபெயர்த்தல் அருமை. மொழிபெயர்ப்பினும் ஒரு நூலின்கண் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளைத் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து ஆய்வுநூல் அமைத்தல் அருமை. ஆய்வுநூலினும் இந்நூல் அமைப்புப்போல் ஒருசொல் எத்தனை இடங்களில் வந்துள்ளதெனவும், ஒரு பொருளைப்பற்றி எத்தனை வகையான கருத்துக்கள் அமைய எத்தனை இடங்களில் பெய்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும், நாடு, நகர், ஊர், பேரூர், யாறு, குளம், கூவல், வரலாறு, அருளிப்பாடு முதலிய பல பொருள்களைப் பற்றிய தெளிவுரைகளும் பல்லாண்டு பல்லாண்டுகளாக ஆய்ந்து தொகுத்து நெறிப்படுத்தி ஒண்மையுற 'ஒளிநெறிநூல்' ஒன்று அமைத்துத் தருவது அருமையினும் அருமை. அவ்வுண்மை இந்நூலினை நடுநின்று நோக்குவார் யாவர்க்கும் தெள்ளிதிற் புலனாம்.

இச்செயற்கருஞ்செயலைச் செய்தற்குப் பல்லாற்றானும் தகுதியுடையார் இந்நூலாசிரியரவர்களே யாவர். இவர்கள் பன்மொழிப்புலமையும், பன்னூலறிவும் ஒருங்கு வாய்ந்த நன்மையர். எல்லையற்ற பொறுமைக்கோர் எல்லையாய் விளங்குபவர். உலகியற் பொருள் நோக்காது திருவருள் நோக்கென்றே கொண்டு செய்துவரும் திருத்தொண்டினர். அவர்கட்குக் கழகத்தார் நன்றி என்றும் உரித்தாகுக.

அரசியலாரும் திருமடத்தாரும் தீந்தமிழ்ச்செல்வரும் இதன் அருமை பெருமைகளை உள்ளவாறுணர்ந்து நூலாசிரியரையும் பதிப்பாளரையும் போற்றுவார்களானால் அது, இதன் தொடர்பான மற்றப் பகுதிகள் விரைந்து வெளிவருவதற்குப் பெருந் துணைபுரிவதாகும்.

செந்நெறிச் செல்வர்களும் செந்தமிழ் அன்பர்களும் 'திருநெறிய தமிழாம்' தேவாரக்கருவூலமாகிய இந்நூலை வாங்கியும், வாங்குவித்தும், கற்றும், கற்பித்தும் நற்றிறம் படர்ந்து நல்லின்பம் எய்தி வாழ்வார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

பதிப்புரை

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் முதன் மூன்று திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்த நாயனாரானும், அடுத்த மூன்று திருமுறைகள் திருநாவுக்கரசு நாயனாரானும், ஏழாந் திருமுறை சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் அருளிச்செய்யப் பெற்றன. எட்டாம் திருமுறையாகிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய அன்புநிறை செழுந்தமிழ் நூல்கள் இரண்டையும் அருளிச் செய்தவர் அழுதடியடைந்த அன்பராம் மாணிக்கவாசகப் பெருமானாராவர்.

‘தேவார ஒளிநெறி’ என்ற தலைப்பில் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரப் பதிகங்கட்கு 1600 பக்கங்களில் 3 பகுதிகளும், திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பதிகங்கட்கு 1086 பக்கங்களில் 2 பகுதிகளும், சுந்தரர் தேவாரப்பதிகங்கட்கு 740 பக்கங்களில் ஒன்றும் ஆக 6 பகுதிகள் திருத்தணிகை முருகன் திருவருள் கைவரப்பெற்ற சிவத்திரு. வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை, எம். ஏ., அவர்களால் எழுதப்பெற்றுக் கழகவழி வெளிவந்துள்ளன.

மணிவாசகப் பெருமானாருளிய திருவாசகத் தீஞ்சுவைப் பதிகங்கட்குத் ‘திருவாசக ஒளிநெறி’ என்ற தலைப்பில் சிவத்திரு ஐயா அவர்களாலேயே ஒளிநெறி எழுதப்பெற்று வெளியிடப் பெறுகின்றது.

திருவாசகத்தை ஓதுபவர்கட்கும் ஆய்பவர்கட்கும் மிக்க பயன்படும் வகையில், இதன்கண் ஒப்புமைப் பகுதியை முதற்கண் அமைத்திருப்பதும், சிவபிராற் பகுதியை 113 தலைப்புக்களிலும், மணிவாசகப் பகுதியை 33 தலைப்புக்களிலும், திருவாசக ஆய்வினை

61 தலைப்புக்களிலும், **பிறபொருட் பகுதியை** 231 தலைப்புக்களிலும் **இலக்கணப் பகுதியை** 33 தலைப்புக்களிலும் அமைத்திருப்பதும், **திருவாசகம் ஒரு முத்தமிழ் நூல், மணிவாசகரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள், அரிய சொற்கள், சொற்றொடர்கள்** ஆகிய மூன்று தலைப்புக்களைப் பின்னிணைப்பாக அமைத்திருப்பதும் பெரிதும் போற்றுதற் குரியன.

மூவர் தேவாரப் பதிகங்கட்குத் தனித்தனி **தேவார ஒளிநெறிக் கட்டுரை நூல்** வெளியிட்டிருப்பதுபோல் **திருவாசக ஒளிநெறிக் கட்டுரை நூல்** முன்னமே கழகவழி வெளிவந்துளது.

85 அகவையினையடைந்த சிவத்திரு ஐயா அவர்கள் மூல நோயினால் உட்கார்ந்து எழுதமுடியாதபடி உடல் மெலிந்து குறுகிக் கூன் விழுந்த நிலையில் அந்நோயினை அருளால் மறந்து **திருக்கோவையார்க்கு** 'ஒளிநெறி' எழுதி வருகின்றார்கள்.

பல பேராசிரியர்களைக்கொண்டு பல ஆண்டுகளில் பெரும் பொருட்செலவில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் செய்து முடிக்கவேண்டிய இவ்வரும் பெரும் தெய்வப்பணியை நம் பெரியாரவர்கள் எவர் துணையுமின்றி தாம் ஒருவரே மேற்கொண்டு முடித்திருப்பது திருவருட் செயலேயாகும், இதற்கெனவே முருகப்பெருமான் இவர்களைப் படைத்து இத் தென்றமிழ் நாட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறான் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

திருத்தணிகைப்பெருமான் பெயரைக்கொண்ட நம் பெரியாரவர்களின் தந்தையார் பெயர் திரு **சுப்பிரமணிய பிள்ளை**, தமையனார் பெயர் **திரு. சண்முகம் பிள்ளை**. தம்பியார் பெயர் **திரு. ஆறுமுகம் பிள்ளை** என்ப. இவர்கள் இந்நூலுக்கு எழுதிய முகவுரையினைப் படிப்பவர் இவர் தம் குடும்பமே சுப்பிரமணியக் கடவுள் பெயரைத் தாங்கி விளங்குவது கண்டு கழிபேருவகையடைவர்.

பதிப்புரை

தெய்வத் திருத்தொண்டைத் தலைமேற் கொண்டார் அத்திருத்தொண்டு நிறைவுறுமாறு நீண்ட வாழ்நாள் வாழ்வரென்பது உலகறியுண்மை. எனவே நம் பெரியாரவர்களும் எஞ்சிய திருமுறைகட்கும் 'ஒளிநெறி' எழுதியுதவுமாறு நிறைநாள் நூற்றிருபதின் மேலும் வீற்றிருப்பாரென்பது உறுதி. அத்தகைய பேற்றினை அம்மை அம்பலவாணன் அளித்தருள்வாளாக.

இச்சீரிய நூலைச் சிறப்புற யாத்துத் தந்த நம் பெரியாரவர்கட்குக் கழகத்தார் தம் உளங்கனிந்த அன்பும் வணக்கமும் நன்றியும் என்றென்றும் உரியவாகுக.

இவ்வருள்நிறை ஒளிநெறி நூல்களைக் கழகவழி வெளியிடும் பேற்றை நல்கியருளிய அம்மை அம்பலவாணர் திருவடிப் போதுகட்கு வணக்கஞ் செலுத்துகின்றோம்.

இத் திருவாசக ஒளிநெறியினைச் செந்தமிழன்பர்களும் செந்நெறிச் செல்வர்களும் வாங்கி ஓதியும் ஓதுவித்தும் உறுபயன் பெறுவார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

தணிகைமணி, ராவ்பகதூர்
திரு. வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளையவர்கள், எம். ஏ.

உ
திருத்தணிகேசர் துணை

முகவுரை

குருந்தடி யிருந்து யோனக் குருவுருக் கொண்டு பெம்மான்
திருந்தடி சூட்டி யானச் சிவானந்தப் பரவை மூழ்கி
வருந்தடி யேங்க ளுய்ய வாசக மணியு நல்கிப்
பொருந்தடி யடைந்த ஞானப் புனிதனைப் போற்றி வாழ்வாம்.
—திருவாளொளிபுற்றூர்ப் புராணம்

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

வள்ளுவர்சீர் அன்பர்மொழி வாசகந்தொல் காப்பியமும்
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி யோராறும்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகமென்னும் தேன்.

தண்டமிழின் மேலாந்தரத்ததாம் திருவாசகம் என்னும் தேனின் இன்பச்சுவை செந்தமிழ் பரவியுள்ள நாட்டில் உள்ளவர்களெல்லாம் பருகி அறிந்ததொன்றே. ஆதலின் அதன் அருமை பெருமையைப்பற்றி ஏதேனும் எழுதுதல் மிகையாகும். திருவாசக ஒளிநெறியையும் அதன் கட்டுரையையும் பற்றி யான் எழுதின வரலாற்றைச் சென்ற ஆண்டு அச்சேறி வெளிவந்த கட்டுரையின் முகவுரையிற் காணலாகும். மேற்படி கட்டுரை சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் முயற்சியால் வெளிவந்தது என்பது அம் முகவுரையால் தெரியலாகும். இப்போது இத் 'திருவாசக ஒளிநெறி' அச்சேறி வெளிவரும் முயற்சியும் பெருமையும் அக் கழகத்திற்கே உரியனவாகும். இந்நூல் வெளிவருவதற்கு மூலகாரணமாக உள்ளவர் மேற்படி கழகத்தின் ஆட்சியாளராம் திருவாளர். சுப்பையா பிள்ளை அவர்களே.

தமிழ்க் கடவுளாம் முருகவேள் தமிழின்பம் உலகிற் பரவ வேண்டி ஒவ்வொருவரை இவ்வுலகுக்கு அவ்வப்போது அனுப்புகின்றனர். சங்க நூல் முதலாம் (ஓலைச் சுவடியிலிருந்த) தமிழ் நூல்கள் அழிவுபடாதபடி அவைகளை உய்ப்பிக்க வேண்டி டாக்டர் மகாமகோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார். ஓலையிலிருந்த அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் உலகினர் பெற்று ஓதி உய்ய வேண்டி எந்தையார் வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை யவர்களை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார்.

கடவுளே அனுப்பிய காரணத்தால் அவர்களை "அவதார புருடர்" என்ப. இப்போது, தமிழ் நூல்களின் பெருமை தமிழ்நாட்டிலேயன்றி உலகெங்கும் பரவவேண்டுமென்னும் ஆசையை ஊட்டுவித்து நல்ல முறையில் அவற்றை அச்சேற்றியும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தும் பரவச் செய்யவேண்டி இறைவனால் அனுப்பப்பட்டவர் மேற்குறித்த சுப்பையா பிள்ளை யாவர். இங்ஙனம் மேற்சொன்ன மூவரும் முருகப்பிரானால் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பப்பட்டார் என்பதற்குச் சான்று அம்மூவர் பெயரும் அக்கடவுளின் பெயராய் அமைந்துள்ளதே என அறிந்து இறும்பூது எய்துகின்றேன்.

தமிழே என்றன் மூச்சாகும், தமிழே என்றன் பேச்சாகும்
தமிழன்பர்களே எனக்குரிய தமராம் என்றே மகிழ்வேன், நல்
தமிழ் நூலெல்லாம் மொழிபெயர்த்துத் தரணியெங்கும் தமிழ்மணமே
கமழச் செய்யும் பணியதுவே கடமையாகப் பூண்டுள்ளேன்;

என்ற விரதந் தனைக்கொண்ட ஏந்தல் சுப்பையா நம்பி
நன்றே இந்த நானிலத்தில் நோயே யின்றிப் பல்லாண்டு
வென்றியுடனே வாழ்கஎன வேண்டித் தணிகை முதலான
குன்றுதோறும் விளையாடும் குமரன் திருத்தாள் பணிகுவனால்.

மணிவாசகப் பெருமான் திருவருளால் கழகம் வாழ்க!
கழக உறுப்பினர்கள் யாவரும் வாழ்க!
வாழ்க செந்தமிழ்! வாழ்க வையகம்!

18, வெங்கட்ராமன் தெரு,
"சிவாலயா" சென்னை-28.
15—8—1967

வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை.

உள்ளுறை

பக்கம்

திருவாசகப் பதிகங்கள் (பதிக வரிசையில்) 1
,, (அகர வரிசையில்) 2
1 - (1) ஒப்புமைப் பகுதி 3
1 - (2) ஒப்புமைப் பகுதியில் எடுத்தாண்ட நூல்களும், பதிக எண்ணும் 52
1 - (3) ஒப்புமைப் பகுதியிற் காட்டிய முக்கிய விஷயங்கள் 54
2 - (1) திருவாசகமும், ஆளப்பட்ட இடமும் 58
2 - (2) ஆளும் நூலின் விவரம் 63

I. சிவபிராற் பகுதி ௧—௨௦௭

1 சிவபிரான் அட்டமூர்த்தி ௧
2 சிவபிரான் அட்ட வீரச்செயல் :—
  1 அந்தகாசுரனைச் சங்கரித்தது ௨
  2 காமனை எரித்தது ,,
  3 காலனை அட்டது ,,
  4 சலந்தரனைத் தடிந்தது ௬
  5 தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தது ,,
  6 திரிபுரத்தை எரித்தது ௭
  7 பிரமன் சிரத்தை அறுத்தது ௧௦
  8 யானையை அட்டதும் அதன் தோலைப் போர்த்ததும் ௧௧
3 சிவபிரான் அணிவன ௧௧
4 ,, அரையில் அணிவன ௧௨
5 ,, காதில் அணிவன ௧௩
6 ,, காலில் அணிவன ,,
7 ,, கையில் அணிவன, ஏந்துவன ,,
[படை என்னும் தலைப்பு 32 பார்க்க]
8 சிவபிரான் சிரசிற், சடையிற் சூடுவன ௧௪

9 ,, அபிஷேகப் பொருள் முதலிய ௧௮
10 ,, அர்த்த நாரீசுரர் ௨0
11 ,, அறம் உரைத்தது ௨௨
12 ,, ஆடை, உடை ,,
13 ,, இருவர்க்கு அரியர் ௨௩
14 ,, உறைவிடம் ௨௫
15 ,, வேடமும், லீலைகளும் ௩0
16 ,, ஐந்தெழுத்து ௩௪
17 ,, ஐந்தொழில் ,,
18 ,, கருணை [தலைப்பு 24 (82), 49 பார்க்க] ௩௫
19 ,, குலம் ,,
20 ,, கொடி ,,
21 ,, சடை ௩௬
22 ,, சுடர், ஒளி, சோதி [தலைப்பு 24 (71) பார்க்க] ௩௭
23 ,, தசாங்கம் ௪0
24 ,, தன்மை முதலியன: (1- 'அச்சம் ஊட்டுபவர்' முதல் 242 'வைப்பு' முடியத் தன்மையாகும்.)

1 அச்சம் ஊட்டுபவர் ௪௧
2 அட்டமூர்த்தி ௪௨
3 அண்மையில் உள்ளவர் ,,
4 அணு ,,
5 அத்துவிதம் ,,
6 அந்தணன், மறையோன் ,,
7 அப்பால் நின்றவன் ௪௩
8 அமுது [தலைப்பு 47 பார்க்க] ,,
9 அரசு [தலைப்பு 24 (118) பார்க்க] ௪௫
10 அரியர் ௪௬
11 அருமை ௪௭
12 அருவம் - உருவம் [தலைப்பு 24 (50) பார்க்க] ௪௮
13 அருள் [தலைப்பு 24 (82) பார்க்க] ,,
14 அல்லல், இடர்களைவார் ௫0
15 அழகு ௫௧
16 அழித்தல் ,,
17 அழிப்பர் ௫௧
18 அழிவு இல்லாதவர் ,,
19 அளவிலாதவர் ,,
20 அறிந்தவர் ,,
21 அறியப்படாதவர், அகப்படாதவர் ௫௨
22 அறிவு ௫௩
23 அன்பு [தலைப்பு 50 பார்க்க] ,,
24 ஆசை ,,
25 ஆசை தீர்ப்பார் ,,
26 ஆட்கொள்ளுதல் ,,
27 ஆட்டி வைப்பவர் ௫௪
28 ஆண் பெண் அலி ,,
29 ஆதி அந்தம் நடு ,,
30 ஆள்வார் ௫௫
31 ஆற்றல் ,,
32 ஆறு ,,
33 ஆனந்தம் ௫௬
34 இயல்பு [தலைப்பு IV-30 பார்க்க] ,,

35 இயற்கை ௫௬
36 - 1 இருள், அஞ்ஞானம் நீக்குவர் ௫௭
36 - 2 இருள் ஆவார் ,,
37 இன்ப உருவத்தினர் ,,
38 இன்பம் துன்பம் ஆயினர் ,,
39 இன்ப துன்பம் இல்லாதவர். உள்ளவர் ,,
40 இன்பம் பயத்தல் ௫௮
41 இன்ப வெள்ளம், இன்பக்கடல் ,,
42 இனியர் [அமுது, தேன், பால் என்னும் தலைப்புக்களையும் பார்க்க] ,,
43 ஈசன் ௫௯
44 உடைமை உடையவர் ௬௦
45 உணர்ச்சியிற் படாதவர் ,,
46 உணர்வு ,,
47 உம்பரான் (மேலாகிய சிவபுரத்தார்) ,,
48 உயர்த்துவர், தாழ்த்துவர் ,,
49 உயிர் ௬௧
50 உருவம் அருவம் [(24 (12) பார்க்க] ,,
51 உரை, உணர்வு ,,
52 உறவு ,,
53 ஊர் ,,
54 ஊனிற்புகுதல், ஊனை உருக்குதல் ௬௨
55 எங்கும் நிறைந்தவர் ,,
56 எட்டுதற்கு அரியர் ௬௨
57 எத்தர் ,,
58 எதிரான பொருளினர் ௬௩
59 எல்லா உயிருமாய் - அல்லையாய் நிற்பவர் ,,
60 எல்லாம் அறிவர் ,,
61 எல்லாம் கடந்தவர் ,,
62 எல்லாம் கேட்டல் ௬௩
63 எல்லாம் தருவர் ௬௪
64 எல்லாம் தானே ,,
65 எல்லார்க்கும் ஈசன் ,,
66 எல்லை யிலாதவர் ,,
67 எழில் ,,
68 எளியர் ,,
69 ஒப்பு, ஒப்பிலி [24 (157) பார்க்க] ௬௫
70 ஒருவன், ஒன்று ,,
71 ஒளி [தலைப்பு 22 பார்க்க] ௬௬
72 ஒளித்து மறைதல் [தலைப்பு (80) பார்க்க ,,
73 ஒன்றும் இலாதவர் ௬௭
74 ஒன்றும் நீயல்லை நீயன்றி ஒன்று இல்லை ,,
75 ஓங்காரம் ,,
76 கடல் ஆயவர் [தலைப்பு 61 பார்க்க] ,,
77 கதி ஆவர், கதி அருளுதல் ,,
78 கரணம் ஆவார் ௬௮
79 கரணம் கடந்தவர் ,,
80 கரத்தல் [தலைப்பு 16, (72) பார்க்க] ,,
81 கரு ,,
82 கருணை [தலைப்பு 18, 24 (13) பார்க்க] ,,
83 கருத்து ௭௧
84 கரும்பு, கட்டி. ௭௨
85 கலை ,,
86 கள்ளம் ,,
87 கன்னல் ,,
88 கனி ,,
89 காத்தல் ௭௩
90 காரணன் ,,
91 காலம் [தலைப்பு 65 பார்க்க] ,,
92 குணம் ,,

93 குற்றமிலி ௭௪
94 குறி ,,
95 கேடிலி [தலைப்பு (18) பார்க்க] ,,
96 கொடை ௭௫
97 கொழுந்து ,,
98 கொள்கை [தலைப்பு II - (10) பார்க்க] ,,
99 கோயில் ,,
100 கோலம் - திரு ஓலக்கம் தலைப்பு (126) ,,
101 சாந்து அணி சுந்தரம் ௭௬
102 சார்தல் ,,
103 சிட்டர் ,,
104 சித்தர் ,,
105 சிவபதம் ,,
106 சீர் ,,
107 சீலம் ௭௭
108 சுற்றத் தொடர்பு அறுத்தல் ,,
109 செயல் ,,
110 செல்வம் - செல்வர் ௭௮
111 சேவகன் ,,
112 சொற்பதம் கடந்தவர் ,,
113 ஞானம் ௭௯
114 தகவு (பெருந்தன்மை) ,,
115 தத்துவர் ,,
116 - 1 தந்தை ,,
116 - 2 தாய் ,,
116 - 3 தாய் - தந்தை ௮0
117 தயை ,,
118 தலைவர் [தலைப்பு 24 (9), 48 பார்க்க] ,,
119 தற்போதம் அழிப்பர் ௮௧
120 தன்மை ,,
121 தனியர் ௮௨
122 தாய், தந்தை இல்லாதவன் ,,
123 திகைப்பு ,,
124 திசை ஆயவர் ௮௨
125 திரு ,,
126 திரு ஓலக்கம் [தலைப்பு 100 பார்க்க] ,,
127 திறம், வித்தகம் ,,
128 தீ ௮௩
129 தீமை நன்மை ஆவார் ,,
130 துட்ட நிக்ரகம் ,,
131 துணை ௮௪
132 துயர், துன்பம் துடைப்பார் ,,
133 துரியம் கடந்தவர் ,,
134 துவந்துவங்கள் தூய்மை செய்தல் ,,
135 துன்பம் ஆயினர் ,,
136 தூயர் ,,
137 தேசு,ஒளி(71) பார்க்க] ௮௫
138 தேர்தல் ,,
139 தேவர்க்கு மூத்தோன் ,,
140 தேற்றம், தெளிவு ,,
141 தேன் ,,
142 தொன்மை ௮௬
143 தோழம் ,,
144 தோழன் ௮௭
145 தோற்றம் ,,
146 நலம் ,,
147 நன்மை ,,
148 நாற்றம் ,,
149 நித்தர் ,,
150 நிலையர், நிலைத்திருப்பவர் ௮௮
151 நிற்பதும், செல்வதும் ,,
152 நிறைவு ,,
153 நினைவு - மறப்பு ,,
154 நீதி ,,
155 நுண்மை ,,
156 நெறி ,,
157 நேரிலான் [24 (69) பார்க்க] ௮௯
158 நோக்கு ,,

159 பசு, பாசம் [பசு,
பாசம் அறுப்பவன்] ௮௯
160 படைத்தல் ,,
161 படையாட்சி ௯௦
162 பண்பு ,,
163 பத்தி ,,
164 பதி ,,
165 பந்தம், பந்தனை
அறுப்பவர் ,,
166 பந்தமும், வீடும் ,,
167 பரப்பு அறுப்பர் ௯௧
168 பரம் - பராபரம் ,,
169 பரிசு ,,
170 பலவாகி நிற்பது ,,
171 பவளம் (துப்பு) ,,
172 பழமை ௯௨
173 பளிங்கு ,,
174 பாகு ,,
175 பாசம், பற்று ,,
அறுப்பான் ,,
176 பாதி ,,
177 பார்ப்பான் ,,
178 பால் ௯௩
179 பாவம் அறுப்பர் ,,
180 பிணக்கு ,,
181 பிணி தீர்ப்பவர் ,,
132 - 1 பித்தர் ,,
182 - 2 பித்து ஏற்றுவர் ௯௪
183 பிழை பொறுத்தல் ,,
184 பிறக்க வைப்பார் ,,
185 பிறப்பறுப்பார் ,,
186 பிறப்பு - இறப்பு,
தோற்றம், அழிவு
இலாமை ௯௫
187 புகழ் - புகழ்ச்சி -
கீர்த்தி ,,
188 புதுமையன்-பின்னன் ௯௬
189 புலன்களுக்கு எட்டா
தவர், புலன்களை
வென்றவர் ,,
190 புனிதன் ௯௬
191 பூமிக்கு எழுந்தருளுதல்-
பூமியிற் பயிலுதல் ,,
192 பெருமை ௯௭
193 பெற்றி [24 - (120)
பார்க்க] ,,
194 பேச்சு ,,
195 பேதம் இன்மை ௯௮
196 பொய் தீர்ப்பவர் ,,
197 பொருள் ,,
198 பொறுமை ௯௯
199 பொன் ௧௦௦
200 போக்கு, வரவு,
புணர்வு இலாதவர் ,,
201 போகம் ,,
202 - i மணவாளன் ,,
202 - ii மணாளன் ,,
203 மணி ,,
204 மரகதம் ௧௦௧
205 மருந்து ,,
206 மருள் கெடுப்பர் ௧௦௨
207 மலம் அறுப்பர் ,,
208 மலை [தலைப்பு 96
பார்க்க] ,,
209 மனவாசகம்
கடந்தவர் ௧௦௩
210 மாணிக்கம் ,,
211 மால் ,,
212 முத்தன், முத்தி [தலைப்பு
100 பார்க்க] ,,
213 முத்து ,,
214 முத்தொழில் [தலைப்பு
86 பார்க்க] ,,
215 முதல் - முழுமுதல்,
முதல்வர்,
முன்னோர் ௧௦௪
216 முனிவர் ,,
217 மூர்த்தி ,,
218 மூவேந்தர் ஆவார் ௧௦௫

219 மெய்யர் [தலைப்பு 103 பார்க்க] ௧௦௫
220 மேகம் [தலைப்பு 104 பார்க்க] ,,
221 யாவரும் பெறஉற்றவர் ,,
222 யோகம் ,,
223 வண்ணம் ,,
224 வயிரம் ௧௦௬
225 வள்ளல் ,,
226 வார்த்தை ,,
227 வாழ்வு ,,
228 வானம் ஆயவர் - பரவெளியில் விளங்குபவர் ,,
229 விகிர்தர் ,,
230 வித்தகர் ௧௦௭
231 வித்து ,,
232 விருத்தர், குமாரர் ,,
233 விளக்கு ,,
234 விளைவு ,,
235 வினையை ஒழிப்பவர் ,,
236 வீடு ஆவர், வீடு அருளுவார் ௧௦௮
237 வீரம் ,,
238 வெள்ளம் ,,
239 வெளி ௧௦௯
240 வேடம் - வடிவு ,,
241 வேறானவர் ,,
242 வைப்பு ,,

* 25 (1) சிவபிரான் திரு உருவம் :

1 உருவம் [தலைப்பு 25-(10 பார்க்க] ௧௧௦
2 கண் ,,
3 கண்டம் [மிடறு] ௧௧௧
4 குஞ்சி (தலைமயிர்) ,,
5 கை (கரம்) ,,
6 சென்னி (தலை) ,,
7 திருவடி [தலைப்பு 29 பார்க்க] ௧௧௨
8 தேசு (ஒளி) ,,
9 தோள் ,,
10 தோற்றம் ,,
11 நகை ,,
12 நுதல் (நெற்றி) ௧௧௩
13 புருவம் ,,
14 மார்பு ,,
15 முகம் ,,
16 முடி ,,
17 மேனி ௧௧௪
18 வடிவு ௧௧௫
19 வண்ணம் ,,
20 வாய் ,,

25 (2) சிவபிரான் நிறம் : ,,

26 சிவபிரான் திரு நாமங்கள் ௧௧௬
1 பொதுப் பெயர்கள் ,,
2 சிறப்புப் பெயர்கள் ௧௨௪

சிவபிரான்—

27 திருநாமங்கள் - விளி ௧௨௮
28 திருநாம விசேடங்கள் ௧௩௪
29 திருவடி ௧௩௩
30 நஞ்சு உண்டது ௧௪௧
31 நடம், ஆடல் ௧௪௫
31A நிறம் [தலைப்பு 25 (2) பக்கம் ௧௧௫ பார்க்க] ௧௪௬
32 படை [தலைப்பு IV-145 பார்க்க] ,,
33 பள்ளி எழுச்சி ௧௪௭
34 பரம்பாட்டியது ,,
35 மாலைகள் ௧௪௮
36 முத்தொழில் [தலைப்பு 24 (214) பார்க்க] ,,
37 மூவர்கோ ,,
38 வாகனம் ௧௪௯

---

* 12 ஆம் பக்கத்தில் எண் 24-இன் தொடர்ச்சி.

39 வியாபகம் (எங்கும் நிறைந்து இருத்தல்) கஎ0
40 விரும்பின, விரும்புவன ,,
41 விளையாட்டு கஎக
42 வேடம் ,,

சிவபிரானால்—

43 தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் ,,

சிவனும்—

44 அண்டங்களும் கஎ௫
45 அடியாரும் கஎ௯
46 அடியரல்லாதாரும் கஅ0
47 அமுதும் [தலைப்பு 24 (8) பார்க்க] ,,
48 அரசும் [24 (9) பார்க்க] கஅக
49 அருளும் [18, 24 (82) பார்க்க] ,,
50 அன்பும் [24 (23) பார்க்க] ,,
51 ஆகாயமும் கஅ௨
52 இசையும் ,,
53 சிவனும் இந்திரனும் [தலைப்பு IV - 29 பார்க்க] கஅ௩
54 இருவரும் [தலைப்பு 18 பார்க்க] ,,
55 உயிரும் ஊனும் ,,
56 உலகமும் கஅ௪
57 எரியும் கஅ௫
58 ஐம்புலனும் ,,
59 கங்கையும் ,,
60 கங்கையும் திங்களும் ,,
61 கடலும் [தலைப்பு 24 (76) பார்க்க] ,,
62 கணையும் கஅ௭
63 கல்வியும் ,,
64 காமதேனுவும் ,,
65 காலமும் [தலைப்பு 24 (91) பார்க்க] ,,
66 காளியும் கஅ௮
67 கொன்றையும் ,,
68 சமயங்களும் ,,
69 சித்தரும் ,,
70 சுடுகாடும் ,,
71 ஞாயிறும் கஅக
72 ஞானமும் ,,
73 தமிழும் ,,
74 தலமும் ,,
75 தவமும் ,,
76 தவமும், தவத்தினரும் ,,
77 தானவரும் க௯0
78 திங்களும் [தலைப்பு IV-86 பார்க்க]
79 திருநீறும் ,,
80 திருமாலும் க௯க
81 தேவர்களும் க௯௩
82 தேவியும் [IV - 163-164 தலைப்புப் பார்க்க] க௯௫
83 தேவியும் அடியார்களும் [,,] க௯௬
84 தேவியும் கங்கையும் ,,
85 சிவனும் நரகமும் க௯௭
86 நாலும் ,,
87 பஞ்சபூதமும் ,,
88 பலியும் க௯௯
89 பாட்டும் ௨00
90 பாண்டிநாடும் ,,
91 பாண்டியனும் 0௨0
92 பாதாளத்தாரும் ௨0௪
93 பிரமனும் ,,
94 புலனும் ,,
95 மணமும் ௨0௨
96 மலையும் ,,
97 மறையும் ,,
98 மனமும் ௨0௬
99 மாயமும் ,,
100 முத்தியும் ,,
101 முருகவேளும் ,,

102 முனிவர்களும் உ௦௩
103 மெய்ம்மையும் உ௦௪
104 மேகமும் [தலைப்பு 24 (220) பார்க்க] உ௦௫
105 ரசவனையும் [தலைப்பு IV-205 பார்க்க] ,,
106 வாத்தியமும் ,,
107 வானும் உ௦௫
108 வசயனும் உ௦௬
109 வெவ்வமையும் ,,
110 வேட்டுவ உருவமும் உ௦௭
111 வேடமும் ,,
112 வேதமும் ,,
113 வேள்வியும் ,,

II. மணிவாசகப் பகுதி உ௦௮—உ௬௬

1. மணிவாசகரும் அடியாரும் சிவனும் [தலைப்பு II - 22 பார்க்க] உ௦௮
2. ,, அடியார் அல்லாதவரும் உ௧௧
3. மணிவாசகர் தம் குறை கூறல் [தலைப்பு 4 பார்க்க] ,,
4. ,, தம்மைப் பற்றியவை, தம்மை இகழ்தல், தம்மை வைதல். உ௧௦
5. ,, தம்மைப் பற்றிய வினாக்கள் உ௧௪
6. மணிவாசகரும் பொய்யும் ,,
7. ,, மாதரும் உ௧௬
8. மணிவாசகர் நெஞ்சொடு இளைத்தல் உ௧௮
9. ,, பிரிவாற்றாமை உ௧௯
10. ,, குறிக்கும் கொள்கைகள் உ௪௧
11. ,, நிலை உ௪௪
12. மணிவாசகரின் பக்தி நிலை உ௪௫
13. மணிவாசகரும் பித்தும் மத்தமும் உ௫௨
14. மணிவாசகர் விரும்புவன, ஆசைப்பட்டன உ௫௩
15. மணிவாசகரின் வேண்டுகோளும், முறையீடுகளும் உ௫௫
16. மணிவாசகரும் சிவனும் பாண்டியனும் உ௬௮
17. மணிவாசகரும் தேவியும் ,,

18. மணிவாசகர் சிவபிரானையும் தேவியையும் பாராட்டுவது ௨௪௮
19. ,, கண்ட அதிசய நிகழ்ச்சிகள் ௨௬௪
20. ,, கண்ட அற்புத நிகழ்ச்சிகள் ௨௭௨
21. ,, பெற்ற தரிசனப் பேறுகள் ௨௭௩
22. ,, பெற்ற பேறு, பெறும் பேறு, நன்றி பாராட்டல், கருணையை வியத்தல் ,,
23. ,, தமது சென்னி பெருமான் சேவடிக்கண் மன்னி மலரும் என்றது ௨௮௨
24. ,, தமக்குத் தலைவர் யார் என்று கூறுவது ,,
25. மணிவாசகரின் (தீரம்) உறுதி ௨௮௩
26. மணிவாசகர் போர்த் தலைவராக நின்று சேனைகளுக்குக் கட்டளை இடுதல் ௨௮௪
27. மணிவாசகர் (சிவபிரானொடு) அசதி ஆடல் ௨௮௫
28. ,, சிவபிரானை வைதல், ஏசுதல் [தலைப்பு 27 பார்க்க] ௨௮௬
29. ,, பெருமான் தம்மை ஆட்கொண்டு அருளிய விதத்தை எண்ணி மனம் நெகிழ்தல் ,,
30. ,, வரலாறு ௨௮௭
31. மணிவாசகரின் விசேடச் சொற்களிற் சில ௩௧௧
32. ,, [illegible] கருத்துக்கள் (உபதேசம் போன்றவை) ௩௧௨
33. ,, உபதேசங்கள் ,,

III. திருவாசகப் பதிக ஆய்வு ௩௧௭—௩௪௩

IV. பிற பொருட் பகுதி சடஎ - ருகூட

1 அக்கினி கூசஎ
2 அகப் பொருள் ,,
3 அங்கங்கள், மனம் முதலிய வற்றின் தொழில் கூருகூ
4 அடியார் கூருக
5 அடியார் அல்லாதார் கூசுஉ
6 அடுக்கு - இரட்டைக் கிளவி ,,
7 அண்டம் கூசுச
8 அணு ,,
9 அந்தரம் கூசுச
10 அமுது ,,
11 அரக்கர்—அசுரர் கூசுரு
12 அரசர்—அரசு ,,
13 அருவி கூசுசு
14 அருள் [தலைப்பு 1 - 49 பக்கம் கஅக பார்க்க] ,,
15 அழகு ,,
16 அறம் ,,
17 அறிவு ,,
18 அன்பு-நேசம்-பாசம் கூசுஎ
19 ஆகமம் ,,
20 ஆடல் - (நடனம்) கூசுஅ
21 ஆடை வகை ,,
22 ஆயுத எழுத்து ,,
23 ஆராயவேண்டிய பகுதி ,,
24 ஆவ-ஆவா ,
25 ஆறு கூசுகூ
26 ஆன்மா ,,
27 ஆனந்தம் ,,
28 இசை - பண் ,,
29 இந்திரன் கூஎ0
30 இயல்பு-இயல் [தலைப்பு I - 24 (34)] கூஎக
31 இருவர் [தலைப்பு 1-54 பார்க்க] ,,
32 இருள் - அஞ்ஞானம் [தலைப்பு 1-24 (36) பார்க்க] கூஎக
33 இலக்கணம் [பகுதி V- பார்க்க] கூஎஉ
34 இலக்குமி [தலைப்பு 117 பார்க்க] கூஎக
35 இறப்பு [தலைப்பு 171 பார்க்க] ,,
36 இன்பம் [தலைப்பு 1- 21 32 41 பார்க்க] ,,
37 இளமை செல்வம் கூஎகூ
38 உடல், ஊன் ,,
39 உடைமை கூஎச
40 உணர்வு கூஎச
41 உயிர் - உயிர்ப்பு ,,
42 உலகங்கள் கூஎரு
43 உலகின் தன்மை கூஎசு
44 உலோகம் ,,
45 உவமைச் சொற்கள் ,,
46 உவமை உருபு தொக்கது கூஅஉ
47 உவமைப் பொருளும் உவமையும் கூஅகூ
48 உறவு - உறவினர் கூஅஅ
49 எல்லைகள் [தலைப்பு 122 பார்க்க] கூஅக
50 எதிர்மொழி கூகூ0
51 "என்னா" என்னும் சொல் ஆட்சி கூகூஉ
52 ஐம்புலன் - ஐம்புலச் சேட்டை - ஐம்பொறி ,,
53 ஒரு சொல் சொற்றொடர் இருபொருளில் வருவனவும்

இருவகையாகப் பிரிந்து பொருள் தருவனவும் ௩௯௪
54 ஒருபொருள் இரட்டைச் சொல் ௪௦௩
55 ஒலி; ஒலிக் குறிப்பு-ஓசை ,,
56 ஒளி [தலைப்புக்கள் 94-A, 100 பார்க்க] ௪௦௪
57 ஒற்றுமை அடிகள் ,,
58 ஒன்று, ஒன்றும் என்னும் சொற்களின் ஆட்சி ௪௦௫
59 ஓம் - ஓங்காரம் ௪௦௬
60 'ஓர்' என்னும் சொல்லாட்சி ,,
61 கங்கை [தலைப்பு 117 பார்க்க] ௪௦௭
62 கடல் - திரை ,,
63 கணங்கள் ௪௦௮
64 கதி ௪௦௯
65 கயிறு ,,
66 கரணம் ,,
67 கரும்பு - கட்டி ,,
68 கல்வி ,,
69 கலக்கம் - கலங்குதல் ,,
70 கலை ௪௧௦
71 கலைமகள் [தலைப்பு 117 பார்க்க] ,,
72 கவசம் ,,
73 கனா ,,
74 காடு - சுடுகாடு ,,
75 காமதேனு ,,
76 காமம் - காமத்தால் விளையும் கதி ௪௧௧
77 காமன் [சிவபிரான் அட்டவீரம் என்னும் தலைப்புப் பார்க்க] ,,
78 காலம்; ஊழி, காலத்தைக் குறிப்பன ,,
79 காலன் [தலைப்பு I-2, (3) பார்க்க] ௪௧௨
80 காளி ,,
81 குடி ௪௧௩
82 குணம் ,,
83 கொடி ௪௧௪
84 கோயில் ,,
85 சங்கு ,,
86 சந்திரன் [தலைப்பு I-8, 78 பார்க்க] ௪௧௫
87 சமயம் - சமயவாதிகள் ,,
88 சாத்திரம் - சாத்திரன் ௪௧௬
89 சாதி - குலம் ,,
90 சித்தர் [I 69 பார்க்க] ௪௧௭
91 சித்தாந்தம் [இருவினை ஒப்பு, மலபரி பாகம்] ,,
92 சித்திகள் ,,
93 சிலேடை ,,
94 சிவபதம் ௪௧௮
94 A சுடர் [தலைப்பு IV-100 பார்க்க] ,,
95 சுழி ,,
96 சூரியன் (ஞாயிறு) [தலைப்பு I-71 பார்க்க] ,,
97 செல்வம் [தலைப்பு I-24 (110) பார்க்க] ௪௧௯
98 சொல்லழகு - பொருள் அழகு ,,
99 சொல் விளக்கம் - பொருள் விளக்கம் ௪௨௦
100 சோதி-சுடர்-கதிர்-ஒளி [தலைப்பு 1 - 22 பார்க்க] ௪௨௫
100A சோலை [தலைப்பு IV - 180 பார்க்க] ,,
101 ஞானம் - ஞானிகள் ,,
102 தமிழ் [தலைப்பு I - 73 பார்க்க] ,,
103 தலங்கள் ,,

104 தலமும் பதிகமும் [தலைப்பு 154 பார்க்க] ௪௪0
105 தவம் - தவத்தினர் [தலைப்பு 1-76 பார்க்க] ,,
106 தாழ் (தாழ்ப்பாள்) ௪௪௧
107 தானியம் ,,
108 திசை ,,
109 தியானம் ,,
110 திருநீறு ,,
111 திருமால் ௪௪௨
112 திருவிளையாடல் ௪௪௬
113 தீபம் - தூபம் ௪௪௯
114 துன்பம்-துயர்-இடர்-அவலம் - அல்லல் ,,
115 தெய்வம் ௪௫0
116 தேர் ,,
117 தேவதைகள் முதலியோர் [தலைப்பு IV-84 பார்க்க] ,,
118 தேவர் - (பொது) ௪௫௧
119 தேவர் - சிறப்பு ௪௫௪
120 தேவர் செய்கை முதலிய ௪௫௫
121 தேன் [தலைப்பு I-24-(141) பார்க்க] ,,
122 தொகை ௪௫௬
123 தோத்திரம் ௪௫௯
124 தோத்திர வகைகள், வாழ்த்து, போற்றி என வரும் துதிகள் ,,
125 நகரலக்ஷணம் ௪௭௧
126 நகைகள் (அணிகலம்) ௪௭௨
127 நட்சத்திரம் - தாரகை ௪௭௪
128 நரகம் [தலைப்பு I - 85 பார்க்க] ,,
129 நாகரிக நிலை ௪௭௪
130 நாடு - தீவு - தேசம் ,,
131 நாயன்மார் ௪௭௬
132 நிதி ௪௭௬
133 நிறம் ,,
134 நீதி ,,
135 நீதி வாக்கியம் - பழமொழிகள் முதலியன ௪௭௭
136 நீர், நீர் நிலைகள் - ஆறு முதலிய [தலைப்பு IV - 61 பார்க்க] ௪௭௯
137 நூல் ௪௮0
138 நெசவு ,,
139 நெஞ்சம்-மனம்-சித்தம்-உள்ளம் உணர்வு முதலிய ,,
140 நெய் ௪௮௩.
141 நெறி ,,
142 நோய் - பிணி மூப்பு ௪௮௪
143 பசு பாசம் ,,
144 பஞ்ச பூதங்கள் ,,
145 படை [தலைப்பு I - 32 பார்க்க] ௪௮௮
146 படையெழுச்சி ,,
147 பத்தி - பத்திமை [தலைப்பு 149 பார்க்க] ௪௮௯
148 பத்தி நிலை-மெய்ப்பாடு ,,
149 பதவி—பதம் ௪௯௧
150 பதிகத் தொடக்கம் ௪௯௨
151 பதிக பாகுபாடு - இயற்றமிழ் வழி ௪௯௪
152 பதிக பாகுபாடு - சீர் வகை-பாவகை ௪௯௮
153 பதிக முடிவு ௫0௧
154 பதிகமும் தலமும் ௫0௨
155 பதிக விசேடங்கள் (சுருக்கமாக) ,,
156 பழக்க வழக்கங்கள் ௫0௩
157 பழங்கள் (கனி) ௫0௪
157A பழமொழிகள் [தலைப்பு 135 பார்க்க] ,,

158 பாடல் - பாட்டு ௩௦௪
159 பாடல் - கரந்துறை பாடல்கள் ௩௦௩
160 பாடல் சீர் விசேடங்களிற் சில ௩௧௦
161 பாடல்-சுவை வகை (சில உதாரணம்) ,,
162 பாடல் விசேடங்கள் ௩௧௧
163 பார்வதி ௩௧௩
164 பார்வதி தேவியும், சிவனும், அடியார்களும் ௩௧௮
165 பால் ,,
166 பிணக்கு ௩௧௯
167 பிணம் ,,
168 பித்து - பித்தம் ,,
169 பிரமன் ,,
170 பிழையும் திருத்தமும் ௩௨௦
171 பிறப்பு இறப்பு [தலைப்பு IV - 35 பார்க்க] ௩௨௧
172 புகழ் - புகழ்ச்சி ௩௨௪
173 பூசை (மலரிட்டு வழிபாடு) ,,
174 பூதம் - பூதப்படை ,,
175 பேதம் ,,
176 பேய் ௩௨௩
177 பேய்த்தேர் ,,
178 பொய் - பொய்ம்மை ,,
179 பொருள் [தலைப்பு I-24 (197) பார்க்க] ௩௨௯
180 பொழிலும் சோலையும் ௩௨௭
181 பொன், மணி, பவளம், முத்து முதலிய ௩௨௮
182 போகம் ௩௩௦
182A போற்றி, காண்க, வெல்க, வாழ்க எனவரும் தோத்திரங்கள் [தலைப்பு 124 பார்க்க] ,,
183 மக்களைக் குறிப்பன [தலைப்பு 4, 12, 192 பார்க்க] ௩௩௦
184 மங்களப் பொருள்கள் ௩௩௧
185 மத்தம் - உன்மத்தம் ௩௩௧
186 மரம், செடி, கொடி, வித்து முதலிய ,,
187 மருள், மயக்கம், மயக்கு, மால், மாயம் ௩௩௩
188 மலம் [அழுக்கு - குற்றம்] ௩௩௫
189 மலர் ௩௩௭
190 மலை ௩௪௨
191 மறை [தலைப்பு 229 பார்க்க] ௩௪௪
192 மறையவர்-அந்தணர் ௩௪௩
193 மனப்பாடத்துக்கு உரிய பாடல்கள் ,,
193A மனம், சித்தம், நெஞ்சம், உள்ளம்-சிந்தனை [தலைப்பு 139 பார்க்க] ௩௪௯
194 மாதர் ,,
195 மாயை ௩௫௧
196 மாலை [தலைப்பு I - 35 பார்க்க] ௩௫௪
197 முத்தி, வீடு, பேரின்பம் ,,
198 முருகவேள் ,,
199 முனிவர்-தவத்தினர்-பெரியோர் ௩௫௩
200 மெய் [தலைப்பு I - 24 (219, 303) பார்க்க] ௩௫௪
201 மேகம், மின், இடி, மழை ,,
202 யாக்கை, உடல் [தலைப்பு IV - 38 பார்க்க] ௩௫௭
203 யான்—எனது ௩௫௯

204 யோகம் - யோகியர் ௩௩௯
205 ராவணன் - வண்டோதரி ,,
206 வடமொழிச் சொற்கள் சில ௩௯௦
207 வடவா முகாக்கினி ,,
208 வண்டோதரி [தலைப்பு 205 பார்க்க] ,,
209 வயல் ,,
210 வர்ணனை ௩௯௧
211 வரலாறுகள் ௩௯௨
212 வலை ௩௭௨
213 வழிபாடும், வழிபாட்டு வகைகளும் [பக்கம் ௩௭௭ பார்க்க] ,,
214 வழிபாட்டுக்குரிய மங்கலச் செயல்கள் ௩௭௩
215 வழிபட்டுப் பேறு பெற்றோர் ௩௭௬
216 வழிபாட்டினால் வரும் பயன் ௩௭௭
217 வாத்தியங்கள் ௩௭௮
218 வாழ்க்கை-வர்ணனை ௩௭௮
219 வாழ்த்து [தலைப்பு 124 (6) பார்க்க] ௩௮௦
220 விரதம் ,,
221 விழா ,,
222 விளக்கு [தலைப்பு 113 பார்க்க] ,,
223 விளங்காத வரலாறுகள் [தலைப்பு IV - 211 பார்க்க] ௩௮௧
224 விளையாட்டு - கூத்து முதலியன ,,
225 விறுவிடை ,,
226 வினை ௩௮௩
227 விசயன் தவத்தைச் சோதிக்க வேடுரு எடுத்தது [தலைப்பு I - 108 பார்க்க] ௩௮௪
228 வெள்ளம் ,,
229 வேதம் [தலைப்பு I-112 பார்க்க] ௩௮௫
230 வேள்வி ,,
231 சீவராசிகள் ,,

V. இலக்கணப்பகுதி ௩௯௪ - ௪௨௪

1 அசைச் சொற்கள் ௩௯௪
2 அணிகள் ,,
3 அல் ஈறு எதிர்மறைப் பொருளில் ௩௯௮
4 அவாய் நிலை ,,
5 அளபெடை ௩௯௯
6 அன்மொழித்தொகை ,,
7 ஆகுபெயர் ,,
8 இசையெச்சம் ௪௦௦
9 இடை நிலைத்தீபம் ,,
10 எதுகை ௪௦௨
11 ஏகாரம் ௪௦௩
12 ஓ ௪௦௪
13 காகு ௪௦௫
14 குறை ௪௦௬
15 சாதி ஒருமை ௪௦௯
16 சாரியை ௪௧௦
17 தன்வினை பிறவினைப் பொருளில் ,,
18 திணை ,,
19 துணைச் சொற்கள் ௪௧௧
20 தொறு, தோறு இடைச் சொற்கள் ௪௧௨
21 மரூஉ, போலி, விகாரம் ,,
22 மாட்டு ௪௧௪

23 முதனிலைத் தொழிற் பெயர் ௯௧௪
24 முற்று எச்சப் பொருளில் ,,
25 மோனை ,,
26 விகுதி ௯௧௯
27 வியங்கோள் வினைமுற்று ௯௧௭
28 வினைத்தொகை ௯௧௭
29 வினைமுற்று ௯௧௮
30 வினையாலணையும் பெயர் ,,
31 வினையெச்சம், பெயரெச்சம் ,,
32 வெண்பா விசேடம் ௯௧௯
33 வேற்றுமை உருபு ,,

அநுபந்தம்—1

மணிவாசகரைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் ௯௨௫

அநுபந்தம்—2

திருவாசகம் - ஒரு மூத்தமிழ் நூல் ௯௨௮

அநுபந்தம்—3

அருமைச் சொற்கள், சொற்றொடர்களுட் சில ௯௫௧

பின்னிணைப்பு - (ஆ)

மணிவாசகரின் திருவாசகத்தினை மேலும் துயித்துணர, கீழ்க்கண்ட இணையதளங்களை அணுகி, சிக்கென பிடிக்கவும்.

எண்	விவரங்கள்
01	**திருவாசகம்** சிவ அருணகிரி முதலியார் (1927) https://shaivam.org/tamil/sta-thiruvasagam-arunagiri-mudhaliyar-kurippurai.pdf
02	**திருவாசக விரிவுரை** மறைமலை அடிகள் https://shaivam.org/tamil/thirumurai/thiruvasagam-virivurai-maraimalai-adikal.pdf
03	**திருவாசக விஷய சூசனம்** சிவ அருணகிரி முதலியார் https://shaivam.org/tamil/sta-thiruvasaga-vishaya-soosanam.pdf
04	**திருவாசக வியாக்கியானம்** சீகாழித் தாண்டவராயர் (1954) https://shaivam.org/tamil/sta-thiruvasaka-vyakyanam-agaval-kazi-tandavarayar.pdf
05	**திருவாசக விரிவுரை** ஸ்ரீ வரதராஜன் (2016) http://www.tamilvu.org/ta/library-l4180-html-l4180vur-138089
06	**திருவாசகம் - 8ம் திருமுறை** https://tamilnation.org/sathyam/east/thiruvasagam/tvasagam0.htms
07	**திருவாசகம்** (மூலம் மட்டிலும்) https://tamilnation.org/sathyam/east/thiruvasagam/pm003.pdf

பின்னிணைப்பு - (இ)

Rev GU Pope

24 04 1820 <::> 11 02 1908

George Uglow Pope (24 April 1820 – 11 February 1908) or **G.U. Pope** was an Anglican Christian missionary and Tamil scholar who spent 40 years in Tamil Nadu and translated many Tamil texts into English. His popular translations are: ***Tirukkural*** and ***Thiruvasagam***. A statue on the Chennai beach recognizes him for his contributions to the understanding and promotion of the Tamil language.

அவரது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு - ***திருவாசகம்*** - கீழ்க்கண்ட இணையதளங்களில் காணலாம்.

01	**Thiruvasagam – GU Pope [Part – I : Hymns 1 – 10]** https://shaivam.org/scripture/English-Script/1234/thiruvacakam-part-1-by-gu-pope https://tamilnation.org/sathyam/east/thiruvasagam/pm094.pdf
02	**Thiruvasagam – GU Pope [Part – II : Hymns 11 – 51]** **https://shaivam.org/scripture/English-Script/1235/tiruvacakam-part-II-gu-pope** https://tamilnation.org/sathyam/east/thiruvasagam/pm0222.pdf

‘போப் தமிழகத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதும்போது முதலில் ஒரு திருவாசகப் பாடலை எழுதுவார், அப்படி யாருக்கோ எழுதிய ஒரு திருவாசகப்பாடலை எழுதும்போது உள்ளம் உருகிக் கண்ணீர் பெருகிக் கடிதத்தின் மீது விழுந்து எழுத்தை அழித்துவிட்டதென்றும் அது திருவாசகத்தால் வந்த புண்ணியக் கண்ணீர் ஆதலால், அப்புனிதக் கண்ணீர் பட்டு அழிந்த எழுத்தின் மீது மீண்டும் எழுதாமலேயே அக்கடிதத்தை அனுப்பியதாகவும் கூறுவர்.’

சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்
சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம்
அணிகொள்தில்லை கண்டேனே
-திருவாசகம்

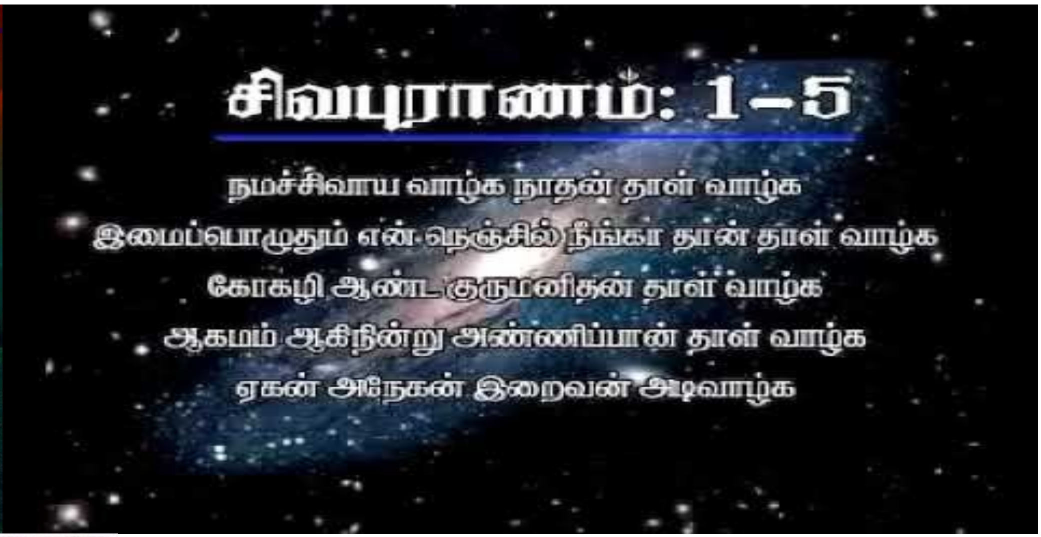

சிவபுராணம்: 1–5

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்கா தான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

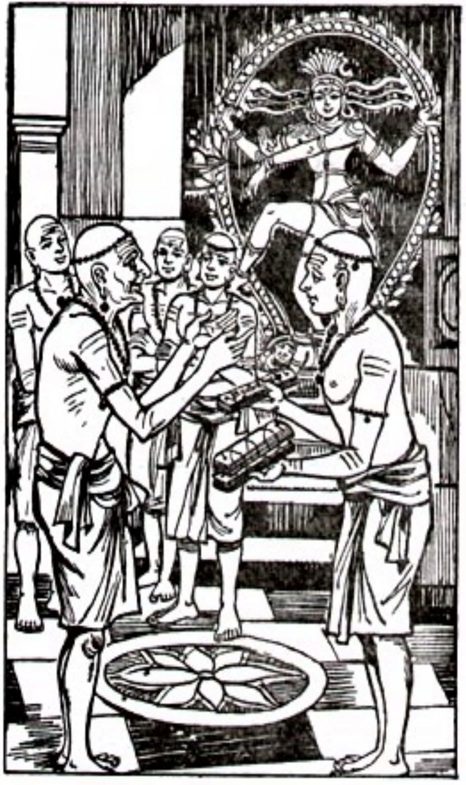

"இப் பாடல்களுக்குப் பொருள் நடராசப் பெருமானே" என்று
மாணிக்காவசகர் கூறுதல்

Manickavasagar says that the meaning of the verses
is no otherthan Nataraja.

Copyright © www.skandagurunatha.org

திருவாசகத்திற்கு உருகார், ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் !

மாணிக்கவாசகர் திருக்கோயில்
சின்னமனூர், தேனி மாவட்டம்

ॐ नमः शिवाय

ISBN 978-81-937145-8-4